

ATHARVA VEDA
OF THE
PAIPPALADAS

Books 1-13

Prof. Dr. Raghu Vira

Sarasvati Vihara Series

EDITED BY

Raghu Vira, M A., Ph. D , D. Litt. et Phil.
*DIRECTOR, INTERNATIONAL ACADEMY OF
INDIAN CULTURE, LAHORE
IN COLLABORATION WITH
OTHER SCHOLARS*

Volume 1

ATHARVA VEDA OF THE PAIPPALĀDAS Books 1-13

Rupees 30/-

Shillings 45/-

November 1936

Published by the Director

for

**The International Academy of Indian Culture,
Lahore, India**

*Printed by Mr. Sadhu Ram, M. A., at the Academy's
own printing works, the Arya Bharati Press*

LAHORE

सरस्वती-विहार-ग्रन्थाः

१

अथर्ववेदीया

पैप्पलाद-संहिता

काण्डाः १-१३

आचार्य-रघुवीरेण परिष्कृता

मूल्य—रूप्याणां त्रिंशत्

विक्रमाब्दाः १९९३

प्रकाशिता—सरस्वती-विहारः, लवपुरम्

एषा संहिता सरस्वती-विहार आर्यभारत्य-अभिधे मुद्रण-गृहे मुद्रिता

*Introduction and appendices
appear as another
volume*

अस्मिन् ग्रन्थे सर्वत्र पृष्ठेषु त्रयः कोष्ठाः कल्पिताः । तत्र प्रथमे टिप्पणम् । तच्च च संहिताब्राह्मणकल्पानां सदृशवचोनिर्देशभूयिष्ठम् । द्वितीयस्मिन् कोष्ठे यथाशक्यं परिष्कृता पैप्पलादसंहिता । मन्त्रकाण्डानुवाकाङ्का यत्र कचिद् एव कोशे दृश्यन्ते । अध्येतृणां सौकर्यं यथा भवेत् तथास्माभिर् एकैकं मन्त्रा विभक्ताः संख्याङ्काश्च दत्ताः । तृतीयस्मिन् कोष्ठे कोशापपाठा निवेशिताः । मन्यामह एषा कोष्ठत्रययोजना सर्वेषां विदुषां रुचिकरा भविष्यति ।

इह ये केचिद् अभिनवाः संकेताम् तान् व्याचक्ष्महे ।

प्रथमे तावत् कोष्ठे— सूक्ष्मः पाठः परिष्कर्तुं टिप्पणं स्थूल उद्धरणम् ।
तृतीयस्मिन् त्व अन्यथा । सूक्ष्मः कोशापपाठः स्थूलश्च परिष्कर्तुं वचनम् ।

[एका दक्षिणाभिमुखी यष्टिर् अधस्तन्या
उपरितन्या वा पङ्क्त्या संतानस्य वृत्तिः ।
एवम् इतरयोरपि कोष्ठयो ।
११ इत्यादिभिः शिरस्यैर् अङ्कैर् मन्त्राणां
पादसंख्यातिः ।

ग्रन्थनिर्देशाश्च चान्ये—

आप म }	आपस्तम्बगृह्यमन्त्रपाठः
आ म }	(Oxford, 1897)
आश्व श्रौ	आश्वलायनश्रौतसूत्रम्
ऋ	ऋग्वेदः
ऋ खि	काश्मीरदेशीयः खिलग्रन्थः (Die Apokryphen des Rgveda, herausgegeben und bearbeitet von J Scheftelowitz, Breslau, 1906)
का	काठकसंहिता (कृष्णयजुर्वेदीया चरकाध्व- र्युगाम्)
का अश्व	काठकानां पञ्चमो ग्रन्थो अश्वमेधो नाम (Herausgegeben von Leopold von Schroeder, Leipzig, 1909)
काण्व	काण्वसंहिता (शुक्लयजुर्वेदीया)

कोशः । कोशाः

कौ

तै

तै आ

तै ब्रा

पै

मा गृ

मा श्रौ

मै

वा

वै

शा श्रौ

शौ

सा ब्रा }
सा म }

सायण

हि गृ

प्रतिसंस्कृत्य मुद्रितानां ग्रन्थानाम्
आधारभूता हस्तलिपयः।

कौशिकसूत्रम्

तैत्तिरीयसंहिता (कृष्णयजुर्वेदीया)

तैत्तिरीयारण्यकम्

तैत्तिरीयब्राह्मणम्

पैप्पलादसंहिता

मानवगृह्यसूत्रम्

मानवश्रौतसूत्रम्

मैत्रायणीसंहिता (कृष्णयजुर्वेदीया)

वाजसनेयिसंहिता (शुक्लयजुर्वेदीया)

वैतानसूत्रम्

शाङ्खायनश्रौतसूत्रम्

शौनकसंहिता (अथर्ववेदीया)

ग्राममन्त्रब्राह्मणम्

सायणकृतं शौनकसंहिताभाष्यम्

हिरण्यकेशिगृह्यसूत्रम्

द्वितीयस्मिन् कोष्ठे—

× × ×

[.....]

[ ]

। ?

?

ना म ज सं स्व यं ज सं न् ? इत्येवमादीनां सावकाशानाम् अक्षराणां
पदबन्धो न शक्यते ।

स्वराणां संकेता यथा—

अ

अ

अ

अं

अं

उदात्तः

अनुदात्तः

उदात्तात् परः स्वरितः

जात्यः स्वरितः

तृतीयस्मिन् कोष्ठे—

एका तारा द्वितीयकोष्ठस्थाम् एकाम्
अक्षरसंहतिं प्रतिनिदधाति । द्वे तारे द्वे
अक्षरसंहती । एवं तिस्रश्चतस्रः पञ्च वा ।
बिन्दुत्रिकं द्वे अधिका वाक्षरसंहतीः प्रति-
निदधाति ।

शून्यम् अक्षरसहतिमंक्षेपद्योति ।

अधः }
उपरि }

= कोशे { पङ्क्त्या अधः
पङ्क्त्या उपरि

अथर्ववेदीया

पैप्पलादसंहिता

सजातान् उग्रहा [वद्] ब्रह्म चाप चिकीहि नः ॥४॥ ॥का०४॥

१.१०

सीसायान् आह वरुणस् सीसायामिह उपावति ।
सीसं म इन्द्रः प्रायच्छद् अमीवायातुचात[न]म् ॥१॥
इदं विकन्धं सहत इदं बाधते [अ]त्रिणः ।
अनेन विद्वा सासहे या जातानि पिशाच्याः ॥२॥
ये [अ]मावास्यां रात्रिम् उदस्थुः ब्राजम्? अत्रिणः ।
अस्मिन् तुयों यातुहासौ नः पातु तेभ्यः ॥३॥
यदि हंस्य अहव? यदि गां यदि पुरुषम् ।
सीसिन विद्यामस् त्वा यथा नो ऽसौ [अ]वीरहा ॥४॥ ॥का०५॥ ॥अनु०२॥

१.११

अमीवर्तेन मणिना येनेन्द्रो अभिवावृते ।
तेनेन ब्रह्मणस् पते [अ]भि राष्ट्राय वर्तय ॥१॥
अभि वरि सपत्नहा? अभि या नो अरातयः ।
अभि प्रतन्यन्तं तिष्ठामि यो नो दुरस्यति ॥२॥
अभि त्वा देवस् सविताभि सोमो अवीवृत् ।
अभि त्वा विद्वा भूतान् अमीवर्तो यथाससि ॥३॥
उद् असौ सूर्यो अगाद् उद् इदं मामकं वचः ।
यथाह शत्रुहासान् असपत्नस् सपत्नहा ॥४॥
सपत्नक्ष[य]णो वृषाभिराष्ट्रो विषासहिः ।
यथाहम् एषां वीराणां विराजानि जनस्य च ॥५॥ ॥का०१॥

१.१२

तुभ्यम् एव जरिमन् वर्धताम् अयं मेनम् अन्ये मृत्यवो हिंसिषुस् त्वाम्? ।
मातेव पुत्रं प्रमना उपस्थे मित्र एनं मित्रियात् पात्व अहसः ॥१॥
मित्रश् च त्वा वरुणश् च रिशदौ जरामृत्युं कृणुतां संविदानौ ।
तद् अग्निर् होता वयुनानि विद्वान् विद्वानि देवो जनिमानि वक्ति ॥२॥
द्यौर् ऽपि पिता पृथिवी माता जरामृत्युं कृणुतां दीर्घम् आयुः ।
यथा जीवा क्रत्या उपस्थे प्राणापानाभ्यां गुप्ते? शतं हिमान् ॥३॥
त्वम् ईशिषे पशूनां पार्थिवानां ये जाता उत वा जनिताः ।
मेमं प्राणो हासीन् मो [अ]पानो मेनं मित्रा वधिषुर् मो अमित्राः ॥४॥ ॥का०२॥

१.१३

[इन्द्रेण दत्तो वरुणेन सुष्टो मरुद्भिर् उग्रः प्र[हितो न आगन्] ।
× × [द्यावापृथिवी परि द्दामि स मा [क्षुधन् मा वृषत् ॥१॥]
ऊर्जम् अस्मा ऊर्जस्वती धत्तं पयो अस्मै पयस्वती धत्तम् ।
ऊर्जम् अस्मै द्यावापृथिवी अघातां विद्मे देवा मरुत ऊर्जम् आपः ॥२॥
शिवास् ते इदं तपयन्त् अनमीवो मोदमानश् चरेह ।
सवासिनौ पिबतां मन्थम् एवाश्विनो रूपं परिधाय मायाम् ॥३॥
इन्द्र पतारि सजातां पुरीषम् ऊर्जं स्वभा सजताम् एतम् एषा? ।
इन्द्र एतां सख्ये विद्धो अग्रम् ऊर्जं स्वधाम् अजिताम् एतम् एषा? ।
तया त्वं जीव शरदस् सुवर्चा मा त आ सुखोद् भिषजस् ते अक्रन् ॥४॥
॥का०३॥

१.१४

विद्मे देवालो [अ]भि रक्षतेमम् उतादित्या जायुत गृयम् अस्मिन् ।
मेमं समान उत वान्यनाभिर् मेमं प्रा[पत् पौ]रुषे[यो वधो यः] ॥१॥
ये वो देवाः पितरो ये च पु[त्रास्] × × [शृणु]तेदम् उक्तम् ।
सर्वेभ्यो व× परि × × × × [जर]से नयाथ ॥२॥
ये देवा वि[वि] × × × × [अ]न्तरिक्ष ओषधीष्व अप्सु ।

* उग्रह . ह न

०ती

. अमीवायखुं

* विष्कन्द सते

** सासही ** मिशाच्य

* वत्सा * उजस्तु चावमत्रिणः

यथहस्यव

* विषामस् * यथायथ * * *

* इ. तु

अमीभृश्व

. अयं * *

वृषासहि

** जरिम * * * मन्यनर्हिंसिषस् *

* मित्र प्रमिना * मित्रेन मित्रयाद् मात्वहसा

रिपदौ * * से०

* * * वयोनानि * विद्वदादि

हिमा

जनित्वा

वधिषमो मित्र

ययोस्मा * *

शिवस्

* * साधम्

* * * विद्योग्रम् ऊर्जस्वधामजताम् * *

सुवर्चा सा ता शुभो * * *

.. जाग्रत

सैम .

.. तेषमुग्रम्

. नयाथा

शौ ते कृणुत जरसमायुरस्मै }
शौ वृणक्तु मावणस्तु वृणक्तु }

शौ येषां वः पञ्च

शौ १.१४.१-४

शौ अधि वृक्षादिव स्रजम्

शौ वधूर्नि धृततां यम

शौनककोशेषु सवैव शमोप्यात्
[सावणस्तु समोप्यात्

शौ १.२३.१-४ तैत्रा २.४.४.१,२

शौ तैत्रा इदं रजनि रजय
किलासं पलितं च यत्

शौ तैत्रा किलासं च पलितं च
निरितो नाशया वृषत्

शौ तैत्रा परा शुक्लानि (तैत्रा श्वे-
तानि) प्रातय

शौ तैत्रा आस्थानमसितं तव

शौ तैत्रा असिक्रयस्योषधे

शौ तैत्रा असिञ्जस्य किलासस्य

शौ १.१२.१ [रुजन्

शौ स नो मृडाति तन्व क्रुणुगे

शौ २.१५

शौ २.३

शौ ३

शौ ४ तै ५.२.१२.२ वा २३.४४

[का अश्व १०६

शौ ३.८.१-४

शौ अथास्मभ्यं वरुणो वायुर्-
सिद्धेहद्राष्ट्रं संवेद्ये दधातु

शौ धाता रातिस्सवितेर्दं शुभ-
न्तामिन्द्रस्त्वष्टा प्रति हव्यन्तु

शौ हुवे देवीमदिति शूरसुत्राय
शौ हुवे सोमं सवितारं

शौ १.९.१

शौ २.१५

ते कृणु[त] × × [श]तम् अन्यान् परि वृ[ण]क्त मृत्युन् ॥३॥
येषां प्रयाजा उत वायुयाजा हुतभागा अहुतादश्च देवाः ।
येषां वयः पञ्च प्रदिशो विभक्तास् तान् वो अस्मै सवसदः कृणोमि ॥४॥
॥का०४॥

१.१५

अहं ते भगम् आ ददे ऽधि शीर्षण्य अव स्रजम् ? ।
महामूल इव पर्वतो ज्योक् ऽपितृष्व आसाते ? ॥१॥
यत् ते राजन् कन्या ऽनयून् वि ? धृतये यम ।
सा मातुर् चक्षतां गृहे अथो भ्रातुर् अथो पितुः ॥२॥
यत् ते केतपा राजन् इमां ते परि दक्षसि ।
ज्योक् पितृष्व आसाता आ शीर्षन् समोप्यात् ॥३॥
असितस्य ब्रह्मणा कश्यपस्य गयस्य च ।
अन्तःकोशम् इव जामयो अपि नह्यामि ते भगम् ॥४॥
॥का०५॥ ॥अनु०३॥

१.१६

नक्तंजातास्य ओषधे रामे कृणो असिक्कि [च] ।
× × × × × ॥१॥
किलासं च × × × ×
[आ] त्वा स्वो अश्रुतां वर्णः × × ॥२॥
[असि]तं ते प्रलयनम् आ[स्थानम्] × ।
× × × निरु इतो नाशया वृ[षत्] ॥३॥
× × × तनूजस्य च यत् त्वचि ।
दूष्या कृतस्य ब्रह्मणा लक्ष्म श्वेतम् अनीनशम् ॥४॥ ॥का०६॥

१.१७

जरायुजः प्रथम उखियो वृषा वातभ्रजास् स्तनयन् पतु वृष्ट्या ।
स नो ऽमृतात त्वगो भर्ज ? य एकम् ओजस्र वेधा विचक्रमे ॥१॥
अक्ले[अ]क्ले शोचिषा शिश्नियणो ऽयो ऽग्रहीतु पर्वस्य ग्रभीता ? ।
अह्नान् समह्नान् हविषा यजामि हृदि श्रितो मनसो यो जजान ॥२॥
मुञ्चामि शीर्षक्या उत कास पनं परः पक्ष आविवेशा यो अस्य ।
यो ऽभ्रजा वातजा यश्च शुष्मो वनस्पतीन् सचतां पर्वतांश्च ॥३॥
शं ते परस्मै गात्राय शम् अस्व अपराय ते ।
शं ते वृष्टिभ्यो मज्जभ्यश्च शम् अस्तु तन्वे तव ॥४॥ ॥का०७॥

१.१८

आ यातु मित्र क्रतुभिः कल्पमानस् संवेशयन् पृथिवीम् उखियाभिः ।
तद् अस्म[भ्यं] × × × दधातु ॥१॥
× × × प्रति गृह्णन्तु मे व[चः] ।
× × × [स]जातानां मध्यमेष्टा [यथासानि ॥२॥
× × × [सवि]तारं नमोभिर् विद्मन् देवी [अ]हम् उत्तरत्वे ।
अयम् अग्निर् दीदायद् अहंनम् ? एव सजातैर् इदो ऽप्रतिषुवन्ति ॥३॥
इहेद् असाथ न परो गमाथेयौ गोपाः पुष्टिपतिर् व आजत् ।
अस्मै ऽवः कामा ? उप कामिनीर् विश्वे देवा उप सत्याम् ? इह ॥४॥
॥का०८॥

१.१९

अस्मिन् वसु वसवो धारयन्त्व इन्द्रस् त्वष्टा वरुणो मित्रो अग्निः ।
इमम् आदित्या उत विश्वे च देवा ऽउत मे देवा ? ज्योतिषि धारयन्तु ॥१॥
अस्य देवाः प्रदिशि ज्योतिर् अस्तु सूर्यो अग्निर् उत वा हिरण्यम् ।

अन्यान् * * वस्तु
* प्रयाध * याध
ता नो स्मै मन्त्रमथः क्षणोम

धि वेष्ठा यव स्रज
महामूलैव * ज्योगपतिरिश्वासासमहि
* * राजन् वम.
* * वं ..
यन्ते केतपा * * उ * दधमि
ज्योगपतिरिश्वासाता शीर्षन्समोप्या
गयमन्य *
कोशविभ जामयोप * * *

* * स्योणता *

नाशयाभि
* * यत्वाचि
धृष्या, अनेनशम्

. वातभ्रज * * वृष्ट्या
. ये क्रम् * * क्रमे
* शोचिषा शिश्नियानो यो गृहीत परस्व गृभीति
वह्मो नमहो . मनसा * *
* शीर्षक्या उद काश * पतुः पर्व * शं * स्व.
* वजा . स्रजता * *
. गात्राय शमस्तु पराय *

* * गृह्णन्तु * *

.. सजातेरुदो प्रतिषुवन्तिः
इहेद्साथ पुरो गमाथेयो * * वाजत्

.. धारयन्त
अस्मिन् * * प्रविश्या ..

उत्तरेण ब्रह्मणा वि भाद्रि कृष्णानो अन्यान् अधरान् सपत्नान् ॥२॥
येनन्द्राय समभन्त् पयांस्य उत्तरेण ब्रह्मणा जातवेदः ।
तेन न्वम् अन्न इह वर्धयेमं रायस् पोषं श्रेष्ठयम् आ धेह्य अस्मै ॥३॥
एषां यन्नम् उत वचां वनेयं? रायस् पोष[म्] × × ।
[सप]न्ना अस्मद् अध्ये भवन्तुत्तम देवा ज्योतिषि ऽदधत् एनम्? ॥४॥

॥का०४॥

१.२०

मा नो विदन् विव्याधिनो मो [अ]भिव्याधिनो विदन् ।
आराचु छव्या अस्मद् विषूचीर् इन्द्र पातय ॥१॥
विश्वञ्चो अस्मच्च छवः पतन्तु ये [अ]स्ता ये चास्याः ।
देवा मनुष्या ऋषयो? [अ]मित्रान् नो वि विध्यन्तु ॥२॥
यस् समानो यो ऽसमानो [अ]मित्रो नो जिघांसति ।
रुद्रश् शरव्यया तान् अमित्रान् नो वि विध्यतु ॥३॥
सवन्धुर्य चासवन्धुर्य च यो न इन्द्राभिदासति ।
देवास् ते सर्वे धूर्वन्तु ब्रह्म वर्म ममान्तरम् ॥४॥

॥का०५॥ ॥अनु०४॥

१.२१

नाम ज सं स्वयं स्र सं न? अस्तीभ्यो असत्तराः ।
सेहोर् अरसतरा लवणाद् विह्वदीयसीः ॥१॥
अपचित् प्र पतत सुपर्णा वसतेर् इव ।
सूर्यः कृणोतु भेषजं चन्द्रमा वो [अ]पोच्छतु ॥२॥
एन्य एका इयन्य एका कृष्णैका रोहिणी द्वे ।
सर्वांसाम् अग्रमं नामावीरङ्गीर् अपेतन ॥३॥
असुतिका रामायण्य अपचित् प्र पतिष्यति ।
ग्लौर इतः प्र पतिष्यति सकलं तेन शुष्यति ॥४॥
अपेतो [अ]पचित् त्वरीर् इन्द्रः पूषा तु चिक्यतुः ।
अपेत् अस्य प्रीवाभ्यो अप पद्भ्यां विजानता? ॥५॥

॥का०१॥

१.२२

आशानाम् आशापालेभ्यश् चतुर्भ्यो [अ]भृतेभ्यः ।
इदं भृतस्याप्यक्षेभ्यो विधेम हविषा वयम् ॥१॥
य आशानाम् आशापालाश् चत्वारस् स्थन देवाः ।
ते नो निर्कन्याः पशेभ्यो सुञ्जतांहसो [अ]हसः ॥२॥
अधोणस् ते हविषा विधेयम् अथामस् ते घृतेन जुहोमि ।
य आशानाम् आशापालस् तुर्यो देवस् स नस् सुभूतम् एह वक्षत् ॥३॥
स्वस्ति माव उत पित्रे नो [अ]स्तु स्वस्ति गोभ्य उत पुरुषेभ्यः ।
विद्वं सुभूतं सुविद्वम् अस्तु ज्योग एव दशये सूर्यम् ॥४॥

॥का०२॥

१.२३

इदं जनासो विद्वं महद् ब्रह्म वदित्यति ।
न तत् पृथिव्यां नो दिवि यत् प्राणन्तु वीरुधः ॥१॥
अन्तरिक्षम् आसां स्थानं आन्तसदाम् इव ।
आस्थानम् अस्य भूतस्य विदुषु तद् भेषतोदनः? ॥२॥
यद् रोदसी रेजमाने भूमिश् च निरतक्षताम् ।
आद्र तद् अथ सर्वदा विदुरस्तेव वर्तसी? ॥३॥
विश्वम् अन्यामि ववार विश्वम् अन्यस्याम् अधि श्रितम् ।
दिवे च विश्वेवदेसे पृथिव्यै चाकरं नमः ॥४॥

॥का०३॥

१.२४

सं सं स्रवन्तु सिन्धवस् सं वाता दिव्या उत ।
तेभिर् मे सर्वैस् संक्रावैर् घनं सं क्षावयामसि ॥१॥
ये संक्रावास् संस्रवन्ति क्षीरस्य चोदकस्य च ।

*** धादि
ओ षे पयस्य
* त्वगिरिह
* [व]र्य
वास्मद् *** ज्योतिषधनुम

* विदन
* छव्यास्मद्
विश्ववो *** स्था * चास्या
* विद्व
जिघांसति
* चर्वा * न * विद्व

समात्तर

.. वसत्तरा
मेहोरसत्तरा
* वासतेर् *

येन्येका स्यन्येका कृष्णीका *
* * नाम वीरङ्गीरपेतन
* रामायण्यपचित् *
* इति
अपीतो ०तु

*** विधेमम्
सभूतम् *

* सुतो * योग * दशव *

अन्तरिक्षस्य * * शान्तमदाम् *
इदं *
* रोधसी रेजमाने * चानरशक्षतां
आर्ध
.. श्रुतं

श्री ३

श्री २

श्री १.३३.१-४ तै ५.६.१.१ मे

[२.१३.१

तेभिर् मे सर्वैस् संस्त्रावैर् धनं सं स्त्रायामसि ॥२॥

ये नदीभ्यस् संस्त्रावन्य उत्सासस् सद्रम् अक्षिताः ।

तेभिर् मे सर्वैस् संस्त्रावैर् धनं सं स्त्रायामसि ॥३॥

इदं हव्या उपेतनंदं संस्त्रावणा उत ।

इहेतु सर्वो यः पशुर् अस्य वर्धयत गयिम् ॥४॥ ॥का०॥

१.२५

हिरण्यवर्णाश् शुच्यः पावकां यां सु जातः कश्यपो यास्व इन्द्रः ।

या अग्निं गर्भं दधिरे सुवर्णास् तां न आपश् शी स्योनां भवन्तु ॥१॥

यासां राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपदयन् जनानाम् ।

या अग्निं गर्भं दधिरे सुवर्णास् तां न आपश् शी स्योनां भवन्तु ॥२॥

यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भक्ष्यं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति ।

या अग्निं गर्भं दधिरे सुवर्णास् तां न आपश् शी स्योनां भवन्तु ॥३॥

शिवेन [मा] चक्षुषा पश्यतापश् शिव्या तन्वोप स्पृशत त्वंच मे ।

घृतदक्षुतश् शुच्यो यां पावकास् तां न आपश् शी स्योनां भवन्तु ॥४॥

॥का०॥ ॥अनु०॥

१.२६

सुपर्णो जातः प्रथमस् तस्य त्वं पिप्तम् आसिथ ।

तवासुरी जिघांसिता रूपं चक्रे वनस्पतिः ॥१॥

आसुरी चक्रे प्रथमेदं किलासभेषजम् इदं किलासनाशनम् ।

अनीनशत् किलासं सुरूपाम् अकृत् त्वचम् ॥२॥

सुरूपा नाम ते माता सुरूपो नाम ते पिता ।

सुरूपकृत् त्वम् ओषधे सा सुरूपम् इदं कृधि ॥३॥

यत् तनुजं यद् अस्थिजं चिबं किलासं जज्ञिषे ।

तद् अस्तु सुकृते तन्वो यतस् त्वापनयामसि ॥४॥

श्यामा सुरूपकरणी पृथिव्या अभ्यभेवम् ? ।

इदम् ऊं पु प्रा साधय पुना रूपाणि कल्पय ॥५॥ ॥का०॥

१.२७

अभयं सोमस् सविता कृणोत्व अभयं द्यावापृथिवी उभे ।

अभयं स्वर् अन्तरिक्षं नो [अ]स्तु सप्तर्षिणां हविषाभयं नो [अ]स्तु ॥१॥

अभयं द्यावापृथिवी इहास्तु नो [अ]ग्निनामित्रान् प्रत्योषतां प्रतीचः ।

मा ज्ञातारं मा प्रतिष्ठां विदन्त मिथो विज्ञाना उप यन्तु मृत्युस् ॥२॥

पञ्च देवा अभयस्येशताम् इन्द्रस् त्वष्टा वरुणो मित्रो [अ]ग्निः ।

मार्यं प्राप्नो दुरितम् पन आगाद् ? अन्यत्र राज्ञाम् अमि यातु मृत्युः ॥३॥

अस्मै ग्रामाय प्रदिशश् चतस्र ऊर्जे सुभूतं सविता दधातु ।

अशत्रुम् इन्द्रो अभयं कृणोतु मध्ये च द्विषां सुकृते स्याम् ॥४॥ ॥का०॥

१.२८

अनु सूर्यम् उद् अयतां हृद्योतो हरिमा च ते ।

यो रोहितस्य गोर् वर्णस् तेन त्वा परि दध्मसि ॥१॥

परि त्वा रोहितैर् वर्णैर् दीर्यायुत्वाय दध्मसि ।

यथा त्वम् अरपा असो अहरितो भव ॥२॥

या रोहिणीदेवत्या गावो या रोहिणीर् उत ।

रूपं रूपेण यो वयस् तेन त्वा परि दध्मसि ॥३॥

शुक्लेषु ते हरि[मा]र्ण रोपणाकासु दध्मसि ।

अथो हारिद्रि[वे]षु ते हरिमाणं नि दध्मसि ॥४॥ ॥का०॥

१.२९

याः पुरस्ताद् आचरन्ति नीचैस् सूर्याद् अघो दिवः ।

* * * उत्पत्त्यामस्मरम[श्रुत]

अप-नन्द

अद्वेन अथेवता *

आ हि°

श

यातु

श

श ..

पदयतापश् * तन्वोप स्पृशत * अ म

आमिन

तुवा°

आसुर्व * प्रथमे इदं * नाशानं

अनीनशन अकर त्वच

सुरूपो कृत्व

* * * अग्निज * किगासु *

* * * सुकृतस्मन्वो यतस्त्वाप°

.. पृथिव्याम्यर्षव

.. मादय * * *

* वरान्तरिक्षं ॥२॥

मिनामितान् प्रत्योषध *

* * * प्रतिष्ठा मिदत मनो ॥३॥

* * * अभयस्वेषनम्.

.. आवद् * * * अम वान मृत्यु ॥४॥

* * * वातप ..

... विषा * * * ॥५॥

* * * उदेतां . हरिमा * *

* * * अरपापो अघो हारिनो *

रोहिणीवत

.. प्रपणाकास *

* * * नीचैस् ..

श्री १.२४.१

श्री २

श्री ३ तैमा २.४ ४.२

१ तैमा

श्री ४

श्री ६.४०.१

[११

श्री १.६.३.२.३ आश्वगृ ३.१०.

५ श्री ६.४०.२५ अभि यातु मन्तुः

श्री २.१२

३ श्री २३

श्री १.२२.१-४

३ श्री का ८.१४ रूपं रूपं वयोवयः

क १.५०.१२

पतम् अन्तरन्तां रातुं ब्रह्मणाच्छा वदामसि ॥१॥
 याः पश्चाद् आचरन्ति जिह्वा मुपा कनिच्छति ? ।
 २ अहतः पतायनो नम्यं ततस् सुतन्वति ? ॥२॥
 याः कुर्या या वान्यथा उचोमादयिष्णवः ? ।
 नमोस्त ता सृष्ट्याकर्णं हृषदा खल्वी इव ॥३॥
 चेतन्तीम् अस्मलां पलां तासां वो नमो ऽर्चिषे ? ।
 आगद् यक्ष्म नि घत्तास्मान् नो [अ]धि पौरुषम् ॥४॥ ॥का०॥
 १.३०

कामम् तद् अग्रे सम् अवर्तत मनसो रेतः प्रथमं यद् आसीत् ।
 न काम कामेन बृहता सयोनी रायस् पोषं यजमानाय धेहि ॥१॥
 त्वां काम सदसासि प्रतिष्ठितो विभुर् विभावा सुषवा सखीयते ।
 न्वम् उग्रं पृतनासु सासद्विस् सह ओजो यजमानाय धेहि ॥२॥
 दुराचं चकमानाय प्रविषाणायाक्षे ।
 आस्मा अष्टृण्वन् आशाः कामेनाजनयत् सहः ॥३॥
 कामेन मा काम आगन् हृदयाद् धृदयं परि ।
 यद् अमीषां कामदो मनस् तद् ऐतूप माम् इह ॥४॥
 यत् काम कामयमाना इदं कृष्मसि ते हविः ।
 तन् नस् सर्वं सम् ऋण्यताम् अथैतस्य हविषो वीहि स्वाहा ॥५॥
 क इदं कस्मा अदात् कामः कामायादात् ।
 कामो दाता कामः प्रतिग्रहीता कामस् ससुद्रम् आ विवेश ।
 कामेन त्वा प्रति शुक्लमि कामैतत् ते ॥६॥ ॥का०॥ ॥अवु०॥
 १.३१

इमं मे कुछ पूरुषं तम् आ वह तं निष् कृधि ॥१॥
 उदङ् जातो हिमवतस् स प्राच्यां नीयसे जनम् ।
 तत्र कुछस्य नामान्य उत्तमानि वि भेजिरे ॥२॥
 उत्तमो नामास् उत्तमो नाम ते पिता ।
 यतः कुछ प्रजायसे तद् एष अरिष्टतातये ॥३॥
 शीषेहत्याम् उपहत्याम् अक्ष्योस् तन्वो रपः ।
 कुछो नो विश्वतस् पातु देवं समह वृण्यम् ॥४॥ ॥का०॥
 १.३२

यद् अग्निर् आपो अदहत् प्रविश्य यत्राकृण्वन् धर्मधृतो नमोसि ।
 तत्र त आहुः परमं जनिषं स नस् संविद्वान् परि वृङ्क्षि तक्मन् ॥१॥
 यद् अविद् यदि वासि धूमश् शाकल्येषु यदि वा ते जनित्रम् ।
 इन्द्र नामासि हरितस्य देवस् स नस् संविद्वान् परि वृङ्क्षि तक्मन् ॥२॥
 यदि शोको यद् अतीशोको रुद्रस्य प्राणो यदि [वा] वारुणो ऽसि ।
 इन्द्र नामासि हरितस्य देवस् स नस् संविद्वान् परि वृङ्क्षि तक्मन् ॥३॥
 नमश् शीताय तक्मने ऋण्य कृष्मो वयं ते ।
 यो अन्येषु उभयेषु च आगतस् तृतीयकाय नमो [अ]स्तु तक्मने ॥४॥
 तृतीयकं विद्वतीयं सदन्विम् उत हायनम् ।
 तक्मानं विश्वशारदं ग्रैष्मं नाशाय वार्षिकम् ॥५॥ ॥का०॥
 १.३३

आपो अद्यान् अचारिषं रसेन सम् अगन्महि ।
 पयस्वाय अन्न आगमं तं मा सै सृजं वर्चसा ॥१॥
 स मासे वर्चसा सृज प्रजया च बहु कृधि ।
 विष्टुर् मे अस्य देवा इन्द्रो विधात् सृष्टिभिः ॥२॥
 इक्ष्म आपः प्र बहतावर्षं च मलं च यत् ।
 यद् च दुष्टोद्वाचतं यद् च शेषे [अ]भीरुणम् ॥३॥

ब्रह्मणाच्छा वदामसि
 यदश्नाद्.

* त्वा श्रुत्तिसागर एषदा * *

* * * दत्ता * * * पौरुष

रेम * * *

* * * वृहदा सयोनि

* * * साहसासहि

सद्योजो * *

अरात् * * * प्रविषाणायाक्षे

आस्माश्च * * * कामेनाजनाजनयत् सह

तदीभूप * *

... कृण्वन् * *

विह * *

* * * कस्मादात् ...

* धाता * * * गृहीता .

कामेन त्वा प्रति शुक्लमि ते

* * * पौरुष

. प्राच्य निहमे *

. उत्तमान * * * ॥१॥

. तातय ॥२॥

. अक्षयस्तन्वो रप

* ने * * * देवं समाह वृष्टिं

* * * उदह ..

* ताड . . तक्मन्

* * * ईरि वास ..

इन्द्रात्तास्वरितस्य . तक्मन्

* * * अदीशोको .

* * * नामास्वरितस्य . तक्मन्

. दुरावकृणा * *

* * * न्येषु उभयेषु च आगतस् इतस्तृतीयकाय .

तृतीयकं सदन्त स्नात *

* * * ग्रैष्मं

. रसेन अगन्महि

* अगन् . वर्चसम्

* * * इन्द्रो विधात्सृष्टिभिः

यश्च * * * यश्च .

श्री १६.१.१२
श्री १३
तै मा ३.७.१२.६

को ७८.१०

शिवेन मा चक्षुषा पश्यतापश्च शिवया तन्वोप स्पृशत त्वचं मे ।
शिवान् अग्नीन् अप्सुषदो हवाम[हे] मयि क्षत्रं वचो धत्त देवीः ॥४॥
यद् आपो नक्तं मिथुनं चचार यद् वा दुद्रोहं दुरितं पुराणम् ।
हिरण्यवर्णास्य तत् पुनन्तु मा प्र मा मुञ्चन्तु वरुणस्य पाशात् ॥५॥ ॥का०३॥

१.३४

अग्निर् जनविन् मह्यं जायाम् इमाम् अदात् ॥१॥
सोमो वसुविन् मह्यं जायाम् इमाम् अदात् ॥२॥
पूषा ज्ञातिविन् मह्यं जायाम् इमाम् अदात् ॥३॥
इन्द्रस् सहान् मह्यं जायाम् इमाम् अदात् ॥४॥ ॥का०४॥

१.३५

अग्नये जनविदे स्वाहा ॥१॥
सोमाय वसुविदे स्वाहा ॥२॥
पूष्णे ज्ञातिविदे स्वाहा ॥३॥
इन्द्राय सहस्वे स्वाहा ॥४॥ ॥का०५॥ ॥अनु०७॥

१.३६

याः पुरस्ताद् आचरन्त्य आ वा पश्चात् सदान्वाः ।
अस्मान् अनुच्छन्तीर् यन्ति यूयं स्वादावनाद्यः ॥१॥
याः पश्चाद् आचरन्ति पुरस्ताद् वा [सदान्वाः ।
[अस्मान् अनुच्छन्तीर् यन्ति यूयं स्वादावनाद्यः] ॥२॥
या उत्तराद् आचरन्त्य अधराद् वा सदान्वाः ।
अस्मान् अनुच्छन्तीर् यन्ति यूयं स्वादावनाद्यः ॥३॥ ॥का०१॥

१.३७

उभयीर् अहम् आयातः पराची[र् अ]करं त्वत् ।
देवेभिर् अन्यास् त्वा बह्वीर् अन्या अथो दिवम् ॥१॥
नमस् ते रुद्रास्यते नमः प्रतिहिताभ्यः ।
नमो विसृज्यमानाभ्यो नमो निपतिताभ्यः ॥२॥
हिरण्यैर् मौलिवर्णाप् पद् सहस्राणि पद् शता ।
ताभिः परि श्रयामहे ता नो रक्षन्तु सर्वतः ॥३॥
अयस्मयान् मे विमतं युष्मभ्यं महत् कृतं नमसा नमसेन्यम् ।
तेना परि श्रयामहे तन् नो रक्षतु सर्वतः ।
बह्व इदम् अन्यद् विष्टितं तस्य कामं वि विध्यत ॥४॥
अयस्मयं वमं कृण्वे द्वारं कृण्वे अयस्मयम् ।
खीलान् अयस्मयान् कृण्वे ते नो रक्षन्तु सर्वतः ।
बह्व इदम् अन्यद् विष्टितं तस्य कामं वि विध्यत ॥५॥ ॥का०२॥

१.३८

इमा थास् तिस्रः पृथिवीस् तासां ह भूमिर् उत्तमा ।
तासाम् अधि त्वचो [अ]हं सम् उ जग्रमं भेषजम् ॥१॥
श्रेष्ठम् असि वीरुधानां वसिष्ठं भेषजानाम् ।
यज्ञो भग इव यामेषु देवेषु वरुणो यथा ॥२॥
रेवतीर् अनाष्टृष्टास् सिषासन्तीस् सिषासत ।
पतास् स्थ केशवर्धनीर् अथो स्थ केशहंणीः ॥३॥
हंह मूलम् आप्रं यच्छा मर्घ्यं यामयौषधे ।
केशवर्धनम् अस्म्य आथर्वणं केशहंणम् अस्म्य आथर्वणम् ॥४॥ ॥का०३॥

१.३९

अग्ने गोभिर् न आ गहीन्दो पुष्टया मदस्व नः ।

* मान् ...
.. दत्त देवि

हिरण्यवर्णस्य तत्तत् .

* जनमिदं महीय जायमिमासता
{ * वसुविन् * जाया सिसमता ॥२॥
{ सोमो वसुविन् मह्यं जाया सिसामता ॥२॥
* शत्रुविन् * जाया सिसामता
* मह्यं * * इमासता

* विधे *

* शत्रुविदे *
* सहास्वेहा

यः * आचरन्त्य वा * सदानम् ।
* अनुच्छन्तीर् ... ॥२॥
{ यः पश्चादाचरन्ति पुरस्ताद् वा ॥३॥
{ यः पश्चादाचरन्ति पुरस्ताद् वा ॥३॥

... न्वा
* अष्टच्छन्तीर् ... ॥४॥

* * * तन्वो ..

.. विद्वता

अन्यस्मयं वस ...

खीलान् * कृण्वे ...

... विद्वता

* * * * * बहवो मरुत्तमा

* असि .. जज्वभ *

* * एव ...

रेवतीर्नाषिष्ठा शि० *

पता स् * * स्तु ०णी

* मूलमसाम् यत्ता मर्दं यमरूपे

* गोभिर्नाशहीन्दो रथ्यासदस्वि नः ।

श्री ६.९०.३

श्री ६.२१.१-३, १३७.३

तै २.४.५.१

१.२.४.१]

बा १३.२०^१ इत्यादि
श्री ७.१७.१

कौ १.३३.३

इन्द्रो धर्ता गृहेषु नः ॥१॥
सविता यस सहस्रियस् स नो गृहेषु रण्यतु ।
आ पूषा एव आ वसु ॥२॥
त्वष्टा यो वृषभो युवा स नो गृहेषु रारणतु ।
सहस्रेण शतेन च ॥३॥
धाता दधातु नो रयिम् ईशानो जगतस् पतिः ।
स नः पुणैर्न यच्छतु ॥४॥ ॥का^१४॥

१.४०

ममोभा मित्रावरुणा ममोभेन्द्राबृहस्पती ।
मम त्वष्टा च पूषा च ममेव सविता वशो ॥१॥
मम विष्णुश्च सोमश्च ममैव मरुतो भवन् ।
सरस्वाश्च भगश्च विश्वे देवा वशो मम ॥२॥
ममोभे यावापृथिवी अन्तरिक्षं स्वर् मम ।
ममेमास् सर्वा ओषधीर् आपस् सर्वा वशो मम ॥३॥
मम गावो ममाश्वा ममाजाश् चावयश्च ।
ममेव पुरुषा भवन् ममेदं सर्वम् आत्मन्वद् एजत् प्राणद् वशो मम ॥४॥
॥का^१५॥ ॥अनु^१८॥

१.४१

अग्ने ऽभ्यावर्तिन् अभि न आ ववृत्स्व ।
आयुषा वर्चसा सन्या मेघया प्रजया धनेन ॥१॥
अग्ने जातवेदश्च शतं ते सन्व आवृतस् सहस्रं त उपावृतः ।
अथा पुष्ट्येशानः पुनर् नो रयिम् आ रुधि ॥२॥
सह रय्या नि वर्तस्वामि पिन्वस्व धारया ।
विश्वेभ्यः विश्वतस् परि ॥३॥
पुनर् ऊर्जा ववृत्स्व पुनर् अन्न इषायुषा ।
पुनर् नः पाह्य अहसः ॥४॥ ॥का^११॥

१.४२

यास् स्तेना अभीत्वरिर् आव्याधिनीर् उगणा उत ।
यस् स्तेनो यश्च तस्करस् तास् ते अग्ने ऽपि दधाम्य आसनि ॥१॥
वि जम्भेर् मलिम्लान् अग्ने वैष्ट्याभ्यां तस्करान् उत ।
हनुभ्यां स्तेनान् मघवस् तास् त्वं खाद सुखादितान् ॥२॥
ये ग्रामिषु मलिम्लवस् स्तेनासस् तस्करा वने ।
ये कक्षेभ्य अघार्यवस् तास् ते अग्ने परि दधाम्य आसनि ॥३॥
यो अस्मभ्यम् अरातीयाद् यश्च नो द्वेपद् द्विजन्मा ।
आमादः क्रव्यादो रिपुस् तां अग्ने स दह त्वम् ॥४॥ ॥का^१२॥

१.४३

आ क्रन्दय धनपते उदेनमदतासुतः ।
अर्वाञ्च पुनर् आ रुधि यथाहं कामये तथा ॥१॥
परिमन्तः? परि धाव अकन्तः? पुनर् आ रुधि ।
अथो असीन्द्रश्चाग्निश्चामुष् आ नयताद् इह ॥२॥
एकाक्? एककामायस्मै कामय द्वयसे ।
तेन मे विश्वधावीर्यो सम् आ नयताद् इह ॥३॥ ॥का^१३॥

१.४४

असितस्य तैमातस्य बभ्रोर् उपोदकस्य च ।

अपुष्टमेव त्वावसु

* * * यवा * * * गृहेष्ट *

ममभा * ममोभे इन्द्रा^१

* * * सोमश्च सोमश्च * * * पुव ।

* * भव * * * एतत्

अग्निभ्यां वतित्वमि ना ववृत्स्व

च *

* पुष्ट्येशानः

विहि^१तप्य्या * *

अभि विषायुषा

पुनर् नः पाह्य अहसः

स्तेनाभीत्वरिर् उगणा *

यश्चेनो अग्निवि दधाम्यासि

वी जम्भेर्मलिम्लानेभ * * * उभ

हनुभ्यां स्तेनामिघव * * * खादता

* * * म्लव स्तेनामास्

. ते भे परि दधाम्यासिनी

* * अरातीयाभ्यश्च नो द्वेप द्विजन्म

आमादः क्रव्यादो * * अग्ने स दह *

* * पावा .

* सिन्द्रश्च . नयतां *

* एककामाय अस्मै * ह्यसे

* तयिमातस्य * उपोदकस्य*

कौ ७२.१४ तै ४.२.१.२-३ वा
[१.२.७-१० मै १.७.७ का १.६.८

बा ११.७७-८० तै ४.१.१०.२-३
[मै २.७.७ का १.६.७

श्री २.३६.६

तै ८.२.४१.३ श्री ५.१.३.६.१

सर्वा विषस्य धामानि ब्रह्मेवाग्निसमीचरे? ॥१॥
 इषीकादन्त दुर्लभं किं मे सखायम् आ तुदः ।
 नमामि शच्यागतं सचीनं? विषदूषणम् ॥२॥
 यत् तालव्योजति? संसिसिद्धे विषं त्वम् ।
 त्रयस् तुदा तुदामसि बभ्रुको नकुलस् त्वत् ॥३॥
 त्रयो वै अस्मत्सखायो बभ्रुको नकुलस् त्वत् ।
 ते सर्वे अस्य वातयन् आहियम् अरसं विषम् ॥४॥ ॥का०५॥

१.४५

सारस्वतं वृषणं बभ्रुवक्षश् शीतरूरे तन्वं पश्यन्ती? मे ।
 अन्येद्युष्कं सवर्दि त्वा तृतीयकं हुवे नमस्यं महादेवम् अप्सुजम् ॥१॥
 यो अप्सुजो अरुणो मातुषे जने विवेश बभ्रुर् हर्षयिष्णुर् अक्षतः ।
 शीतरूपाय तरुषयिष्णवे जुषे शीर्षं मा ते श्रमन् नमो [अ]स्तु देवाः ॥२॥
 यो हर्षयन् जजाम स्वेदनो वशी ऽवशप्रहारः शीतरूपा? शिषेम तु ।
 सो ऽस्मभ्यं सुत्वेन? प्रेहि शोषितो यं वयं द्विष्मस् तम् अभि प्र जनम् ॥३॥
 नमस् ते विद्मन् काशानाय यतोयतस् सुरभेस् संबभूविथ ।
 स नो मा हिंसीन् नमो [अ]स्तु तुभ्यं शिषिक्त्याद् इह पारया नः ॥४॥
 ॥का०५॥ ॥अनु०५॥

१.४६

अस्य त्वं ददत्स सोम राजन् वमैव तं त्वं परि पाहि विद्वतः ।
 यो ब्रह्मणो राधो विद्धो ऽददात् तस्य सोमः प्र त[र]द् दीर्घम् आयुः ॥१॥
 अस्य सोमः प्र त[र]द् दीर्घम् आयुर् अहानीव सूर्यो वासराणि ।
 सास्यात्सुधुर् नाशयाद् वेदमनो विषं बहिथ शल्यश् चरति रोगोऽस्मात् ॥२॥
 दानं तुष्ण्यायाः परि पात विद्धं दानं क्षुधो दानं ऽसंदेवा मृत्याः? ।
 अविष्कन्धो भवति यो ऽददाद् आ प्यायते पपुर् दक्षिण्या ॥३॥
 आ प्यायतां पपुर् दक्षिण्या वमैव स्यूतं परि पातु विद्वतः ।
 बहिर विषं ऽतन मे तस्य क्षोषतां? शल्या उद् धारयास्मात् ॥४॥
 ब्रह्म शरव्याम् अप बाधताम् इतो दभ्यात् कूलान् नावम् इवादिषु म्बी? ।
 तस्मै ददद् दीर्घम् आयुः कृष्णाक् शतं जनश् शरदो जीवताद् इह ॥५॥
 यदा [द]दाति प्रददाति यदा ब्रह्मा प्रतिगृह्णाति राधो अस्य ।
 आ द दुर्विन्धा दु प हत्या रातिस्? सर्वे यन्ना उप तिष्ठन्तु साकम् ॥६॥
 ॥का०१॥

१.४७

व्याघ्ररूपस् सुरभेस् सिंहस्य रेतसा कृतः ।
 मध्ये पृथिव्यां निष्ठितस् सम् अगच्छद् यातुधान्या ॥१॥
 अभिप्रेतम् आप व्यक्तम् अगृभायम् आपदे ।
 अत्रैव सर्वा जम्भय याः काश् च यातुधान्यः ॥२॥
 प्रतीबोधश् चतुरभस् अकृत्यो क्षमेव? वीडुधुत् ।
 प्रतीचीः कृत्या आकृत्याम् कृत्याकृतो जहि ॥३॥
 कृत्याकृतं वलगिनं मूलिनं शपथेय्यम्? ।
 इन्द्रस् तु सर्वोस् तान् हन्तु ऽसस्वन्न भवाम् इव? ॥४॥ ॥का०२॥

१.४८

अरसस्य कर्कोटस्य नीचीनस्योपसर्पतः ।
 विषं हि सर्वम् आदिष्य अथो एनम् अजीजभम् ॥१॥
 न ते बाहो रसो [अ]स्ति न शीर्षं नोत मध्यतः ।
 किम् इदं पापयामुया पुच्छे विमर्ष्य अभेकम् ॥२॥
 यत् ते स्कन्धान् उपतस्यौ विजासि यश् च ते परौ? ।
 जषामित्यु मिवा हतं मलं? ते प्रति दध्मसि ॥३॥
 अदन्ति त्वा पिपीलिका वि वृहन्ति मयूर्यः ।
 सर्वे भल ब्रवाथ शाकौटम् अरसं विषम् ॥४॥ ॥का०३॥

* * धामा
 * दुर्लभा तुदा
 विषदूषणम्
 * * सं
 * * रुदामसि
 * * वातय आहियसरस *

* * वक्षो सीतं तन्वा पस्यता *
 अन्वेद्युक् सवर्त...सहदेवम् *
 . बभ्रु * अक्षत
 * * ण्णो जुष शीर्षं सा ते श्र
 * * जजम्
 * * सुत्वेन * शोषितो य वयो वय...
 * * काशानाय * सुत्वे * वमूवय
 ... ना

राज वमैव
 * * * पिद्धो ..
 * * विष्कन्धो
 . दान संदेव मर्या.
 अविष्कन्धो * * ददाता * * *

.. शल्योधारयस्मात्
 * शल्यसिप.

.. स्या
 . यन्ना * * *

* * सिंहस्य * कृत
 ... दान्या
 * * व्यक्तापदे गृभायम् * [०धानः]
 * * जम्भया यः कश्च वातुधान्यः (प्रान्ते
 * * सक्तियो * वेडुधुत्
 * * कृत्याकृत्या अमूः कृत्याकृतं *
 * * वाडुगिनं मूलिनो शपथेश

* * का नीचीनस्योपसर्पत
 विषो * * आदिष्ययोधेनम् *
 * * बाहो * * नि .
 * * पाप (प्रान्ते पाप)पासया प्रस्ते विमर्ष्य *
 * * यस्कन्धान् * * जास्री...

इदं भित्वा * * वृहन्ति मयं
 शल्ये तर कुवाथ साकौटम् * *

क १.३१.१५

मै १.७६.४

शौ १० १.६३.५

शौ ५.३१.१२

शौ ७.५६.५

शौ ६

शौ ७

शौ ७.५०.८

शौ ९

शौ ९.१.२१

शौ ४.२

क १.३१.१३

तै ५.७.४.३

तै ३.४

शौ १९.४१.१ तै ३

तै ४

क १०.१९.१ शौ ६.६४.२

१.४९

कृतं मे दक्षिणे हस्ते सव्ये मे जय आहितः ।
 गोजिद् भूयासम् अश्वजित् कृतंचयो? हिरण्यजित् ॥१॥
 अक्षाः फलवतीं द्युवं दत्तं गां क्षीरिणीम् इव ।
 सं मा कृतस्य धारया धनुस् स्नात्रेव नह्यत ॥२॥
 उभौ हस्तौ प्रतिदीप्नो ब्रह्मणा रोम्भामसि? ।
 कलिर् एनं यथा हनद् आस्य वेदो भगमहै ॥३॥
 आ भद्रं द्वापरम् उत जेतां परा कलिम् ।
 कृतं मे हस्त आहितम् अमू सौमनसो सहा? ॥४॥ ॥का०४॥

१.५०

यद् एथ परेथ यत् ते तन्न मे नीयते ।
 ततस् त्वा पुनर् अवाञ्छं भूतस्याजीगमत् पतिः ॥१॥
 आ त्वा नयाद् मृतपतिर् आ देवो बृहस्पतिः ।
 आदित्यास् सर्वे त्वा नेषन् विश्वे देवास् सुवर्चसः ॥२॥
 अन्नपतिस् सरस्वती भगो राजास्या नयः ।
 शाला मानस्य पत्नीर् इवास्य नमस् करत् ॥३॥
 यस त्वा निनाय नेपत् स उ त्वेहा नयात् पुनः ।
 मनो हि ब्रह्माणो विदुर् विश्वकर्मा मनीषिणः ॥४॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१०॥

१.५१

गातोर् हविर् जनयन्तस् स्थ इन्द्राग्रं ज्येष्ठं पर्यं अगामेह देवाः ।
 सुगातो गातोत? स पन्था अपि सो ऽस्मभ्यम् इन्द्रं ददाति प्रचेताः ॥१॥
 अग्निर् नः पुरयता त्व ओजसा बृहस्पतिस सत्यो अस्तु नस् सखा ।
 इन्द्रं हुवे? वृत्रहणं पुरन्दरं भगेनाभ्य अ[गाम] भगवन्तस् त्वाम् ॥२॥
 तं सोम दिव्यो नृचक्षास् सुगौ अस्मभ्यं पथो ऽनु गच्छ ।
 अभि नो गोत्रं विदुषीव? नेषो अच्छा नो वाचम् उशतीं जिगासि ॥३॥
 इमाम् अग्ने शरणिं मीचुणो न इमम् अञ्चानं यम् अंगाम दूरम् ।
 अपिः पिता प्रमत्तस् सोम्यानां भूमिर् अस्य ऋषिकृन् मर्यानाम् ॥४॥
 ॥का०१॥

१.५२

ये पुरस्ताद् आस्यन्देते गावौ स्तृषमे? यव कृणोम्यवर्षाणी अहस्य इव
 वारादनीयसी? ॥१॥
 ये [अ]धराद् आस्यन्देते [गावौ .] ॥२॥
 ये पश्चाद् आस्यन्देते [गावौ...] ॥३॥
 [ये] उत्तराद् आस्यन्देते गावौ स्तृषमे? यव कृणोम्यवर्षाणी अहस्य
 श्वावारादानीयसी? ॥४॥ ॥का०२॥

१.५३

अग्ने यशस्विन् यशसं वर्धयेमम् इन्द्राघतीम् उपचितिम् इहा वह ।
 अयं मूर्धा परमेष्ठी सुवर्चास् समानानाम् उत्तमश्लोको अस्तु ॥१॥
 घाता विधाता परमोत संदृक् प्रजापतिः परमेष्ठी विराट् ।
 स्तोमाश् छन्दांसि निविदो माम् आहुस् ते अस्मै राष्ट्रम् उप सं नमन्तु ॥२॥
 भद्रम् इच्छन्तु ऋषयस् स्वर्विदस् तपो वीक्षाम् उप नि पेदुर् अग्ने ।
 ततो राष्ट्रं बलम् ओजश् च जातं तद् अस्मै देवा उप सं नमन्तु ॥३॥
 उपा वर्तध्वम् उप न इत सर्वे अयं च यचाम्? अधिपतिर् वो [अ]स्तु ।
 समानं मन्त्रम् अभि मन्त्रयध्वम् इमं पश्चाद् उप जीवाथ सर्वे ॥४॥
 समानो मन्त्रस् समितिस समानी समानं मनस् सह चित्तम् पशाम् ।
 समानं मन्त्रम् अभि मन्त्रये वस् समानेन [वो] हविषा जुहोमि ॥५॥ ॥का०३॥

जवाहित

गोजित

अक्षाः * दिव . (प्रान्ते क्षीरिणी गा दत्ता)

* * * धारय * स्नात्रेव नह्यता

* * * ीजो

.. वेदो भगमहै

* * * त्वापरम्

हस्ताभितोमी * *

.. म *

अधारा भूतस्याजीगमपति

* * * नवा ..

. नेप .

अनुप(अनुम इति वा)निम . नय।

नेपत्

* * * जनयन्त * * * ज्येष्ठ .

* * * सा पथा * मास्मभ्यम् * ददाति *

. अजना * मत्वा .

* हविर् * * * रां . त्वाम

.. सुगमस्सभ्यं * * *

नेपु * * * उपती जिगासि

* अग्ने शरणिं मी० .. अंगाम *

अपिः * * * सोम्यानां भूमिर्दृक्कृन् *

अपिः * * * सोम्यानां भूमिर्दृक्कृन् *

. स्वरिषमे .

. स्वर्षमे

. उपचिमिहावा

. सृष्ट्

स्तोमश् * * * ह्य्..

* * * सविदस् ..

* * * नेदु .

सर्वे ॥ अन्यैश्च ॥

समातु * समेति समाने...श्वा

समातु * * मन्त्र इव

१.५४

१क १.३१.१०'

त्वं अग्ने प्रमत्तिस् त्वं पितासि नस् त्वं संखा याज्यां ऽसि ज्ञानवेदः ।
 त्वं विश्वविद् गातुर्वित् कविर् विश्वपा? उभयास् सन्व अस्मे ॥१॥
 इदं वचो [अ]ग्निना दत्तम् आगन् भगो यशस् स[ह] ओजो वयो बलम् ।
 त्रयस्त्रिंशद् यानि वीर्याणि तान्य अग्निः प्र ददातु मे ॥२॥
 वचो धेहि मे तन्वां सह ओजो वयो बलम् ।
 इन्द्रियाय त्वा कर्मणं वीर्याय प्रति गृह्णामि शतशारदाय ॥३॥
 ऊजो त्वा बलाय त्वौजसे सहसे त्वा ।
 अभिभूयाय त्वा राष्ट्रभूत्याय पर्य ऊहामि शतशारदाय ॥४॥
 अतुमिषु दवातेवै आयुष वचसे त्वा ।
 संवत्सरस्य तेजसा तेन मंहन्तु कृष्मसि ॥५॥ ॥का०५॥

मग यज्यां *

* दिव्याविद् गात्रं कविर् विश्वपा * * अग्ने

* * * धत्तमाग

* देहि .

* * * दौजसे ..

पशुपामि *

मोहन *

१.५५

श्री २.३०.५'

कि शु १.२४.६। श्री ७.३६.१'

इदम् आज्ञनम् आनजं षौलुलुम्? आकनिक्रदम् ।
 अमि मा चक्रन्द भग ऋषभो वाशिताम् इव ॥१॥
 अद्वयः कनिक्रदद् यथा प्रत्यक् मा भग आगमत् ।
 तम् आह प्रेणा पुत्रम् इवोपस्थाचिकम्? ॥२॥
 अक्षयौ मे मधुसंकाशे जिह्वा मे मधुसुदिनी ।
 नसोऽ अघि प्रमन्दनं दत्तु मे सारघं मधु ॥३॥
 मधुमन् ममान्यो सनं? जघनं मधुमन् मम ।
 माम् अतिकृत्वं? चावन्श शाखां मधुमतीम् इव ॥४॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१॥

* मा * भगर्षभो

* * प्रेणा

अक्षौ * * मंहरो

माम् * * शाखा

१.५६

क १० १०३.१३। १.३श्री ३.
[१५.७१.२]

क १०

श्री ६.१०

श्री ६.१६

क ६.७५.१६ श्री ८

श्री २.११.१-५

प्र याता जयता नर उग्रा वस् सन्तु बाहवः ।
 इन्द्रो वशं शर्म यच्छत्य अनाघृण्या यथासथ ॥१॥
 उद् धर्षन्तां मघवन् आयुधान्य उद् सत्वनां मामका[नां मे]नासि ।
 उद् धर्षन्तां वाजिनां वाजिनान्य उद् वीरणां जयताम् एतु घोषः ॥२॥
 पृथग् घोषा उलुलयः केतुमन्त उद् ईरताम् ।
 देवा इन्द्रज्येष्ठा मरुतो यन्तु सेनया ॥३॥
 अवसृष्टा परा पत शरव्ये ब्रह्मसंशिते ।
 जयामित्रान् प्र पद्यस्व मामीषां कं चनोव् छिषः ॥४॥ ॥का०१॥

* वना . बाहवा.

... यथामता

उद्धपन्ता मघव ध्यातुदान्य * * * नामि

अद् वैराणां * * घोषाः

* * उल्लस्यः केतुमन्तु

अवसृष्टा परा पत * सतिते

* * * मामीषां * चनोव् * * ॥ पकादज्ञा-

[नुबकि प्रथमस्युक्तः ॥

१.५७

दृष्या दृषिर् असि हेत्या हेतिर् असि मेन्या मेनिर् असि ॥१॥
 स्रक्त्यो ऽसि प्रतिसरो ऽसि पुनश्चरो ऽसि प्रत्यभिचरणो ऽसि ॥२॥
 प्रति तम् अमि चर यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः ॥३॥
 स्रिर् असि वचोधास् तनूपान आप्यः कृत्यादूषणः ॥४॥
 शुक्रो ऽसि भ्राजो ऽसि ज्योतिर् असि स्वर् असि ।
 आप्नुहि श्रेयांसम् अति समं क्राम ॥५॥ ॥का०२॥

दृषा दृषिर् .

प्रतिययो (प्रान्ते सक्तिभो)...

प्रथमममि

सुसंद् * * तनूपानाप्प्यः * दूषणा

आपुनिह भ्रातृसिमि शुभं क्रामा ॥ ॥ द्वितीय-
[स्मृतः ॥

१.५८

विष्कन्धस्य काष्ठस्य कर्दमस्योल्क्या? ।
 अपस्फानस्य कृत्या यास् तेषां त्वं रघुगिले जहि ॥१॥
 प्रमरणेषु षड्व्या? कर्दमं नीलशाक्यम्? ।
 अघासारम्? इव दारुणम् आयुः कृणोम्य अन्तरम् ॥२॥
 विविदस्या विकर्णस्य ऋतस्य? च ।
 त्रिपर्णी विश्वभेषजीदं कृणोतु भेषजम् ॥३॥
 काष्ठस्य विष्कन्धस्यापस्यापनभेषजम् ।
 इदं कृणोमि भेषजं यथायम् अगदो ऽसति ॥४॥ ॥का०३॥

विष्कन्धस्य (प्रान्ते विष्कन्धस्य) * कर्दमस्य
[जलस्य]

* भेषजी इदं .

* विष्कन्धस्य अप०

. मति ॥३॥

१.५९

यद् अस्माद् अङ्गात् संसुन्नाव यद् बभूव गलत्तख? ।
गावो वत्सम् इव जानानास्? तद् उपैति यथायथम् ॥१॥
ना सुगस्य? पतङ्गस्य तन्मस्य मथ गास्य? ।
वेणोः पोतुमो वास्ति सुन्मास्य? ग्लौर् माः पचिदत्तवत्? ॥२॥
अहं वेद यद् आसिथ गिल्विका? नाम वासि ।
अमुं तं त्वम् इतो गच्छ यम् अहं द्वेष्मि पुरुषम् ॥३॥
तस्यापि मध्य आ सीद नीलप्रीवासु सीदत ।
वातस्यातु पुवानमप? कस्यातु संविदम् ॥४॥
अपेतो यन्त्वं अयुवो निर् अतो यन्त्वं अयुवः ।
अधराची क्रतः परा प्राह ग्लावमधुमासम्? ।
निर् अहं ग्लावमधुमासम्? अधराची क्रतः परा ॥५॥ ॥का०४॥

१.६०

अभि त्वाम् अहम् ओजसेन्द्रो दस्युन् इवाभुवम् ।
सपत्नी नश्यताद् इतो दूरं गच्छात्प्य ओकसः ॥१॥
सासहा इदं पत्योस् सासहीषु सुराबुम्? ।
अथो सपत्यो सासहीर्? नश्यात्प्य ओकसः ॥२॥
अभिभू अहम् आगमं विश्वकर्मा महो मे अदात् ।
अहं मित्राणि कल्पयन्वेषुगृहेषु युष्टरः? ॥३॥
उत् तिष्ठ मम वा इदं न तवेहापि किं चन ।
मां चैव पश्यन्? आयत्प्य अमुं च दिवि सूर्यम् ॥४॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१२॥

१.६१

यस् त्वा मृत्युर् अभ्यधत्त जायमानं सुपाशाय ।
तं ते सत्यस्य हस्ताभ्याम् इदं मुञ्चतु बृहस्पतिः ॥१॥
अभि त्वा जरिमाहितं गाम् उक्षणम् इव रज्ज्वा ।
व्य अन्ये यन्तु मृत्यवो यान् आहुर् इतराञ् छतम् ॥२॥
प्र विशतं प्राणापानाव् अनङ्गुहाव् इव व्रजम् ।
शरीरम् अस्याङ्गानि जरिष्णे नयतं युवम् ॥३॥
युवं स्तं प्राणापानो मे सोऽहमिष्टं? मृत्यवे ।
अयं जरिष्णश्च शेवधिर् अरिष्ट इह वर्धताम् ॥४॥
जरसे त्वा परि दध्मो जरसे निर् ऊहामसि ।
जरा त्वा भद्रा नपद्? ।
व्य अन्ये यन्तु मृत्यवो यान् आहुर् इतराञ् छतम् ॥५॥ ॥का०१॥

१.६२

मुञ्चामि त्वा हविषा जीवनाय कम् अन्नाययक्ष्माद् उत राजयक्ष्मात् ।
प्राज्ञा गृहीतो यस् पप यतस् तत् इन्द्राग्नी प्र मुसुकम् एनम् ॥१॥
यदि क्षितायुर् यदि वा परेतो यदि मृत्योर् अन्तिकं नीत एव ।
तम् आ हरामि निःकृतेर् उपस्थाद् अस्पायम् एनं शतशारदाय ॥२॥
सहस्राक्षेण शतवीर्येण शतायुषा हविषाहार्षम् एनम् ।
इन्द्रो यथैनं जरसे नयाति विश्वस्य दुरितस्य पारम् ॥३॥
शतं जीव शरदो वर्धमानश्च शतं हेमन्ताञ् छतम् उ वसन्तान् ।
शतम् इन्द्राग्नी सविता बृहस्पतिश्च शतायुषा हविषाहार्षम् एनम् ॥४॥ ॥का०२॥

१.६३

यत् ते अन्नं भुवस् पत आक्षितं पृथिवीम् अनु ।
तस्य नस् त्वं भुवस् पते संप्रयच्छ प्रजापते ॥१॥
व्यासे परमेष्ठिनो ब्रह्मणापीपदाम तम् ।

.. शुश्राव * * *

* * यथासित
.. पोरुष
* * मध्या * * मेदता

पीतो .. योत्वमुवाः
* * * प्रह ...

.. ओजसेन्द्रो ...
गच्छाभ्योक्ता

.. नश्याभ्यु *
* * आसमे विश्वकर्मा महामदात्

* * पश्यन्त्यायभ्यु .

... जायमानो सुपाशया

.. इवर्ज
नित्ये * * * इतरा यो *
* * पानामनङ्गाहम् * *
* * जरिष्णे .

* जरिष्क
... उहामसि
* * भद्रया *
विन्य * * * इतरा यो *

* यक्ष्मा
.. अयनं
यद् क्षरायु बदि ..
.. अस्यासीम् * *
* शतं वीर्येण .. अयन
* * * नयात .

... अयनं

... आक्षीत * *

१०.१६६.४१

श्री ३.११ ८१५

श्री ८१३

श्री ५१५

श्री ५१३, ७.५३, ५१२

श्री ३.११ ६३.४

श्री ६१

श्री ७.५३.५३.४

श्री ३.११.७१.२

श्री ७१ जरा त्वा भद्रा नेष्ट

श्री ७५५

श्री ३.११.१-४, २०.१६.६-९,

[१०.१६१.१-४

श्री १०.५.४५

श्री ४२.४

शौ ४३

शौ ४४

का ३७.१३

का १३

संवत्सरस्य दंष्ट्राभ्यां हेतिस्रं तं सम अघाद् अभि
इयं तं प्लात्व? आहुतिस्रं समिद् देवी सहीयसी ॥२॥
राज्ञो वरुणस्य बन्धो ऽसि । सो ऽमुम् आमुष्यायणम् अमुष्याः पुत्रम्
अहो रात्र्यै बधान ॥३॥
मृणो ऽसि देव सवितर् गायत्रेण छन्दसा मृणामुष्य पशून् द्विपदश्
चतुष्पदः ॥४॥
यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस् तं जहि ।
॥ तं मृड तस्मै सा मयि मृड तस्मै दुराहाः? ॥५॥ ॥का०३॥

१.६४

॥ नि ते पदं पदे मम नि चित्ते मे त निष्कृतुः ।
॥ अदासः केवलो मम अहिंसा धारणी तव ॥१॥
॥ परदेन गा मर्दयन्ति पदेना शम्बरा रथम् ।
॥ पदेन मर्या मत्तं न एषो नो ह त्वत् ॥२॥
॥ माप मृपो मा मा परा मृपो मान्यशसि मनस् कृता ।
॥ यं त्वा हि रिचभो गैर्नाकुलेन परीमसि ॥३॥
॥ न त्वा कृण्वे सं नृहने न कुरीरित्यौपशेन ।
॥ त्वा दमसि लोमि न त्वा पुश्कयोत्सृजे? ॥४॥ ॥का०४॥

१.६५

घृताहुतः पृथिवीम् आ नयनो अस्मान् प्र दा ध्वो च ति? किलिपाणि ।
अनन्तरास् सुमनसस् सुवीरा ज्योग जीवन्तस् तव सख्ये स्याम ॥१॥
अन्तरेमे यातुधाना अन्तरेण किमीदिनः ।
नश्यामसि त्रयान्? वयं सरस्वत्या चरामसि ॥२॥
मा ते रि[पन्] खनिता यस्मै च त्वा खनामसि ।
द्विपाच्च चतुष्पाद् अस्माकं मा रिषद् देव्य ओषधे ॥३॥
अन्या वो अन्याम् अवत् अन्यान्यस्या उपावत ।
सग्रीवीस् सुव्रता भूवास्या अवत वीर्यम् ॥४॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१३॥

१.६६

ध्रुवस् तिष्ठ भुवनस्य गोपा मस? व्यक्ता वनस्पते ।
अत्रैव त्वम् इह वयं सुवीरा विश्वा मृषो ऽपि महती व्यस्य? ॥१॥
यो वानस्पत्यानाम् अधिपतिर् बभूव यस्मिन् इमा विश्वा भुवनान्य अपिता ।
तम् अनज्मि मधुना दैव्येन यस्मान् मणि निर्मेमे विश्वरूपम् ॥२॥
इमे मणि विश्वजितं सुवीर्यम् अस्माद् अश्वत्थात् पर्य उद् भरामि ।
येन विश्वाः पृतनास् संजयाम्य अथो द्युमत् समितिम् आ वदामि ॥३॥
सबन्धुश् चासबन्धुश् च यो न इन्द्रमिदासति ।
वृश्चाम्य आ? तस्याहं मूलं प्रजां चक्षुर् अथो बलम् ॥४॥ ॥का०१॥

१.६७

देवी देव्यां जातासि पृथिव्याम् अघ्य ओषधे ।
तां त्वा नितति केशभ्यो दंढणाय खनामसि ॥१॥
इन्द्रस् त्वा खनतु प्रथमो वरुणस्य दुहिदभ्यः ।
दंढ जाताश् जनयाजातान् ये जा[ता]स् तान् वर्षीयसस् कृधि ॥२॥
यस् त्वे केशो [अ]वततस् समूलो यश् च दृश्यते ।
सर्वं ते विश्वमेपज्यामि विश्चामि वीर्या ॥३॥
अभीशुना मेयो अस्तु व्यामेनानुमेयः ।
केशो ननत्वै? वर्धतां शीणस् ते असितस् परि ॥४॥ ॥का०२॥

१.६८

यथा नडं कशिपुने स्त्रियो भिन्दन्त्य अश्मना ।

* * हेतिस्रं समुदादिभि हेतिस्रं ममुदा-
यं त्व कमुस्त्वाहूतिस्रं * * * [दिभि. ॥
* वरुणो सि बन्धो सि सो मपाममुष्यायणम्-
मुष्यः पुत्रमहने रात्रीये बधानाः

.. ते *

० हूताः * * नयेनो .
अनाचरा * सुवीर ज्योग .
अन्तरेम यातुधानान्तेण किमीदि
* त्रिया . .
.. अस्मै * * *
द्विपदश् .
... वपावत
* सुव्रता भूवा अस्याव ति वीर्य

भुवनापापिता
.. यस्मा * * *
इमां ..
.. भमिसमिद्व्य * *
वृश्चास्य * * * * *

* देव्या...
तं * नितति * दंढणाय *
* जातां जातां ...
* * ज्यासि .
अभीशुना मेयो स्त विजामेनानुमेय
केयो * * शीणस् * * ॥३॥

* नव * यस्वो * *

शौ ३३.९.१०.१७.२० इत्यादि

शौ ४ क १४.१.२ इत्यादि

पै १२०.४.१२ शौ ६.१५.२.१,
[५४.३.१२]

शौ ६.१३६.१

शौ २

शौ ३

शौ ६.१३७.२

शौ केशा नडा इव वर्धतां

शौ ६.१३८.५

एवा भिनक्षि ते मुष्कौ तस्मै त्वाम् अवसे हुवे ॥१॥
 त्वं वीरुधां श्रेष्ठनमामिभ्रुतास्य ओषधे ।
 इमे मे अद्य पुरुषं ह्नीवम् ओपशिनं कृधि ॥२॥
 ह्नीवं कृष्य ओपशिनम् अथो कुरीरिणं कृधि ।
 उभाभ्याम् अस्य प्रावभ्याम् इन्द्रो भिनस्व आण्डौ ॥३॥
 ह्नीव ह्नीवं त्वाकरं वध्रे वध्नि त्वाकरम् अरस् त्वाकरम् अरसारसो ऽसि ।
 कुरीरम् अस्य शीर्षणि कुम्वं चावनिदध्मसि ॥४॥
 ये ते नाड्यौ देवकृते ययोस् तिष्ठति वृष्यम् ।
 न ते भिनक्षि [श]म्ययामुष्या [अधि मु]ष्कयोः ॥५॥ ॥का०३॥
 १.६९

ऽजायमानो निनुजत् सपत्नान् नो दतो भयम् ।
 ऽस वै सपत्नानां सभा अवालित्सो अनाशयन् ॥१॥
 आराट् अरातिं कृणुते यशस् तमो ऽव बाधते ।
 अवालित्सस् स यो मणिस् सहस्वान् अभिमातिहा ॥२॥
 इमे मणिम् अवालित्सं यस्मिन् आरोहयामसि ।
 स वै सपत्नान् आ दत्ते स एनं पातु विश्वतस् स एनं जरसे नयात् ॥३॥
 ॥का०४॥

१.७०

यानो जीवेभ्यो न पितृन् उपैति न मानुषे दुष्कृतं दैधिषव्यम् ।
 अयन्त्रियः प्रथमो यो विवेश कृच्छ्रमिह ज्योतिर् अभ्यश्नुवाते ॥१॥
 नात्यौषधीष्वप्य् अस्तु नाप्स्व अन्तरं नास्य सूर्यो ऽसंहशम् एति चक्षुः ।
 भूमिर् ब्रेष्टि तरन्तम् एनं यन् मानुषे दुष्कृतं दैधिषव्यम् ॥२॥
 जिते देवा अमुजतैनो यतस् जित एनं मानुषेष्व् अमुष्ट ।
 जिते तद् उ मैयारक्षेदते? प्र मुमुक्षु ज्योतिर् अधि दूरम् एति ॥३॥
 एमिः पाशौ दधिषूपतिर् विबद्धः परीपराव् आपितो अङ्गेअङ्गे ।
 वि ते वृत्यन्तां विवृतो हि सन्ति भ्रूणमि पूषन् दुरितानि मृक्ष्व ॥४॥
 ॥का०५॥ ॥अनु०१४॥

१.७१

अग्निर् टे विषाणि नयाद् इन्द्रो वा[युर् बृ]हस्पतिः ।
 स ते धर्मम् अवीधरद् धाते? बभूव × × ॥१॥
 पुरणता विषम् अग्निः पश्चाद् अभि नुदत्य् आयती ।
 वायुर् एनं दक्षिणतः पूषोत्तराद् अपानुदत् ॥२॥
 आ सहस्रीव? तरय आरे अवाङ् पेतु नो विषम् ।
 एन्द्रो वामेन विस्पतिर् आ रूपेण बृहस्पतिः ॥३॥
 स्वर्जुष्टः कश्यपस्य सुराष्ट्रो जागरत् स्वे ।
 कषमस्याथ मा तुदः स्वे दत्ता विहृतो देवान् यज्ञेन बोधयः ॥४॥ ॥का०१॥

१.७२

महाजनाः प्रथमा ये दिदीविरे धनाय संगत्य महति जिग्राजे ।
 एषां वरयः? प्रथमो जिगाय तस्यां लोकम् उद् मिदेयम् ॥१॥
 मेदिनस् ते वैभीतकास् तत् त इन्द्र उपावतु ।
 अन्या वृक इव संरभ्य जिगीवान् अस्तम् आयसि ॥२॥

१.७३-७५

× × × ×
 × × × ×
 × × × ×

१.७६

× × × धनुर् ओजस्वान् आ तरुष्व? ।
 प्रतिवृद्वांर्दह? स× × × × रं कृणुष्व ॥१॥

* भिनदि * पुष्कौ
 श्रेष्ठनमामिभ्रुतास्य
 * मार् * पौरुष ह्नीवतोपशुन *
 * कुन्धोपशुनम् * कुरीरण *
 * * प्रावभ्याम् * * *
 . सुरस् * * *
 कुवीरसस्य शीर्षणि कुम्भं *
 ए ते नाड्यौ .. वृष्टिर्
 * भिनदि [श]मया अमुष्या * [मु]ष्कयोः

अवालित्सो *
 * अराभि * * तृषव *
 . मणि * सातिह

यतो जीवेभ्यो * * अपैति ...
 अयनयः प्रथमो . ऽणुवाते
 नास्त्यो *
 * * * अयनं ..
 * देवाद्युततन यात वितनं मं *

* * दधुषीपतिर्
 * * * वृतां * * भूणमि पूषं * सष्ट

* * विष पायाद् * * *
 * * * अवीधरद् * वभुव = × व ×

. . जुडा
 . . वाङ्मेतु * *
 एन्द्रो ..

.. दिदीविरे धनाय संगत्य महति जिग्राजे *
 . अग्निदेय
 * * वैभीतका * * इन्द्र उपावतु
 * वृकैव .. आयसी

मै १.४७.३.२

शौ ७.८४.२, ३ क्र १०.१८०.२, २

शौ ८२.१३ । मै ४.१४.१४

शौ १.३५.२

शौ ३ [यामो
शौ इन्द्र इवेन्द्रियाण्यधि धार-

शौ ४.२

शौ १६.३, १७.६

क्र १०.५८.४

क्र ३

क्र १

प्रत्य एनं याहि प्रति भङ्घ्य एनं विविद्धं नो ऽग्ने वितः × ।
 प्रत्यङ्कु एहि वर्त्मना जह्वाणः कृत्याकृतं दुष्कृतं माधि वोचः ॥२॥
 × × ह्राद् धृदयं नाभि वस्ते यश् चक्षुषा मनसा यश् च वाचा ।
 प्रत्यग् अ × × भ्याम् अभि तं बुभुषु कृत्याकृतं दुष्कृतं निह दहसि ॥३॥
 प्रतीबोधश् चतुरक्षो × × अमेव वीडुभृत् ।
 प्रभञ्ज्य छत्रं प्रति याह्य अग्ने कृत्याकृतं विध्य हृदये मर्मणि ॥४॥ ॥का०१॥

१.७७

इन्द्र क्षत्रम् अभि वामम् ओजो ऽजायथा वृषभ चर्यणीनाम् ।
 अपानुदो जनम् अभिचर्यन्तम् उहै देवैभ्यो अकृणोर् उ लोकम् ॥१॥
 मृगो न भीमः कृचरो गिरिष्ठां परावत आ जगम्यात् परस्याः ।
 [सु]कं संशाय पविम् इन्द्र तिग्मं वि शत्रून् तादि वि मृधो नुदस्व ॥२॥]
 ॥का०२॥

१.७८

× × × × पृथिवी उत द्यौर अधिद्रुतः पृष्णिमातरः ।
 × × × पविर् इव नैमिर् अघरस सो [अ]स्तु ॥ ॥
 यस्य त्रया गतम् अनुप्रयन्ति देवा मनुष्या पशवश् च सर्वे ।
 तं नो देवं मनो ऽधि ब्रवीतु सुनीतिर् नो नयतु द्विषते मा रघाम ॥ ॥
 ॥का०३॥

१.७९

वर्चस्वान् असि देवेषु वर्चस्वान् ओषधीष्व असि ।
 अथो वर्चस्विनं कृधि यम् अश्वत्थाधि × × × ॥ ॥
 × × × × × ×

१.८०-८२

× × × × ×
 × × × × ×

१.८३

× × × × ×
 × × × × ×

[नैनं रक्षंसि न पिशाचास् सहन्ते देवानाम् ओजः प्रथमजं ह्य एतत् ।

[यो विभर्ति दा]क्षायणा हिरण्यं स जीवेषु कृणुते दीर्घम् आयुः ॥२॥

अपां रेतो ज्योतिर् ओजो बलं च वनस्पतीनाम् उत वीर्याणि ।

इन्द्र इव ऽइन्द्रियमवीरुधसो? [अ]स्मिन् सुवक्ष्यमाणो विभरद्
 विरण्यम् ॥३॥

समाना मासांम् ऋतुभिश् द्वाहं संवत्सरस्य पयसा पिपर्मि ।

इन्द्रास्ती त्वा ब्रह्मणा वावृधानाव् आयुष्मन्तम् उत्तमं त्वा कराथः ॥४॥
 ॥का०३॥

१.८४

यत् ते चतस्रः प्रदिशो मनो जगाम दूरकम् ।

तत् त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥१॥

यत् ते भूमिं चतुस्त्रकिं मनो [जगाम दूरकम् ।

[तत् त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे] ॥२॥

यत् ते यमं वैवस्वतं मनो [जगाम दूरकम् ।

[तत् त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे] ॥३॥

* एन * * भङ्घ्येन * नमे ...
 [प्र]त्यङ्कुएहि * जह्वाण ... वोच

. वभूय ..
 ... वीडुयता .
 प्रभञ्जनि शत्रून् .

... वषभा *
 अपानुदो ...
 * न भीम * ...
 * परिभि

* * * यन्त .
 .. ब्रवीतु पुनी .. मः

. धीष्या

* क्षायणा .
 अपां ...
 ... विभरद् *

... ति
 * * * वावृधानाम् ... ध

... प्रदिशो ...
 ... जीवसे
 * * भूमिं चतसकिमनो
 * * शर्म वैवस्वतं मनो

यत् ते वायुर् अन्तरिक्षे मनो [जगाम दूरकम् ।
तत् त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे] ॥४॥
यत् ते समुद्रम् अणव मनो [जगाम दूरकम् ।
[तत् त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे] ॥५॥
यत् ते दिवं यत् पृथिवी मनो [जगाम दूरकम् ।
[तत् त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे] ॥६॥
यत् ते सूर्यं यद् उषसे मनो [जगाम दूरकम् ।
[तत् त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे] ॥७॥
यत् ते चन्द्रं नक्षत्राणि मनो [जगाम दूरकम् ।
[तत् त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे] ॥८॥
यत् ते अपो यद् ओषधी मनो [जगाम दूरकम् ।
[तत् त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे] ॥९॥
यत् ते परा परावतं मनो जगाम दूरकम् ।
तत् त आ वर्तयामसीह क्षयाय जीवसे ॥१०॥ ॥का०४॥

१.८५

यं गृह्णन्त्य अप्सरसो यं बध्नाति बृहस्पतिः ।
त्वां कश्यपस्य ब्रह्मणा सविता पुनर् आ भरत् ॥१॥
सविताग्निर् ब्रह्म सोमस् त्वष्टा बृहस्पतिः ।
एते मरुद्युते त्वां ब्रह्मणा पुनर् आ भरन् ॥२॥
मद्रं वादं शिवं चक्षुर् मरुद्युताय कृष्मसि ।
इमां ह्य अस्मा ओषधिम् आ हरस्व अरुन्धती ॥३॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१७॥

१.८६

त्रिभ्यो रुद्रेभ्यः प्र वष न्त्य जा मि ? ज्येष्ठः कनिष्ठ उत मध्यमो यः ।
ज्योतिर् अकारः ? कवयस् सोमपा ये कण्वा यजन्ति निर् अतो वधेन ? ॥१॥
इन्द्राग्नी वीते हविषस् संविदानो समिद्धो ऽग्निस् समिद्धो गीर्भिर् इन्द्रः ।
उदेयां कण्वा निर् अतो अरातिम् आराद् रक्षांसि त प तो ष्य ? अस्मत् ॥२॥
वास्तोष् पते सुप्रजासस् सुवीरा षष्ठ्यांशानि शरदश् शतानि ।
ब्रुहस् तु कण्वाभि निर् उदस्व शिवस् त्व अस्मान् उप सं विशस्व ॥३॥
या ते ह ष द्दखल स द्या ? च गोष्ठे या जाता शकधूमे सजयाम् ? ।
प्रयायां जात उत यस् सुभिश्चु ता ध्वा त य ? स शिवो नो ऽस्तु ॥४॥
दुहा च उद्वती च स्थ [स्] त द्वा ह्वा म त द्वा ह ? नामधेयम् ।
रुद्रप्रेषिते स्थो वेना म प तो स्स न ? वृद्धो यो नो द्रेष्टि स मिद्यताम् ॥५॥
नीची नामास्व अघारा ? नाम नमस् ते ऽस्तु वातके ।
अन्यतो ऽस्मद् अघां ? कृधि ॥६॥
कज्जीते परि णो नमाग्नेण परि णो नम ।
अस्मानं तन्वं कृष्महे अभ्य आ नस् सोम मृडय ? ॥७॥ ॥का०१॥

१.८७

॥ त्वं दूर्ध्वो ऽसि पतिर् ओषधीनां विमिन्दान् यासि कन्या यवैनाम् ।
॥ भिक्षसिरः कृमे जायां न्यस्य शरीरं भिन्यति भिन्यस्ति ॥१॥
॥ यः कीकसास्तो विरजः पक्षि यस्योद्धार उष्णीषस् ता हि वधे ।
॥ इनिष्यामि वां निर् अतः परेतं तृणान् अन्तम् अविशी रिचाम् इव ॥२॥
॥ यां यस् ते जडरेष्व अन्तः कस्मै वशं निरक्ष्वं मर्त्यैभ्यम् ।

* * वायुर् अन्तरिक्षे मनो

* * समुद्रमणव मनो

* * दिवं यत्पृथिवी मनो

* * सूर्यं यद् उषसे मनो

* * * नक्षत्राणि मनो

यत्ते आप ओषधी मनो

यत्ते परा परावृत मनो जगाम दूरक
तत्त जीवसे

य बध्नात *

त्व

सविताग्नि * * त्वष्टा *

, भर

मद्रां * सिवं , कृष्मसि
इमा .

ज्येष्ठ ...

हविमस् * * * समिधा * इन्द्र

दुहाश्च शिवास्तु तस्मान् * * *

, सशिवता * *

* स्थौ

अन्यतास्मद् * *

रुचीते ..

... अवा (प्रान्ते अस्या) * * मृत्रय

* * * परितोषधीनां विमदन् * * यवैनां

... पक्षि * उष्णीषस् * * *

१ हनिष्यामि वां निः अतः परंतं स्तायते तु प्रति वामतुत्सि ॥३॥
 २ ये नेयथुस् तेन पथा परंतं स्तायते तु प्रति वामतुत्सि ।
 ३ ब्रह्मणा वा न परिवृज्य समन्तं वृद्धस्यामि नकुल इव सर्पम् ॥४॥ ॥का० ७॥

१.८८

यज्ञपतिम् ऋषय एनसाहुर् निर्भक्ता भागाद् अनुतप्यमानाः ।
 यद् एनशं चक्रवान् वद्ध एष ततो विश्वकर्मेन प्र मुमुग्ध्य एनम् ॥१॥
 अतन्यान् सोमपानं मन्यमानो यज्ञस्य विद्वान् समयं न धीरः ।
 मध्व्यान् स्तोकां अप यान् रराध सं मा तेभिसु? सृजद् विश्वकर्मा ॥२॥
 ये भक्षयन्तो न वसन्त्य आनुधुर् यान् अश्वयो अन्वतप्यन्त धिष्याः ।
 या तेषाम् अवया दुरिष्टा स्विष्टे तद् विश्वकर्मा कृणोतु ॥३॥
 भीमा ऋषयो नमस् तेभ्यश् चक्षुर् यद् एषां मनसश् च संदृक् ।
 वृद्धस्तेन महिषाय दिवं नमो विश्वकर्मेन नमस् ते पाह् अस्मान् ॥४॥

॥का० ३॥

१.८९

सर्वा इमा ओषधयः पृथिव्याम् अधि निष्ठिताः ।
 अथैव भद्रकृ त्वाम् असुरेभ्यो अजायत ॥१॥
 शतम् अप्सरसां शते सुन्वतीनां गन्धर्वपत्नीनां शत स्योन्द्रो? ।
 १ अपकृतश्छिरयः पतन्ति परोवातं पतन्ति रेण्वमभिस्सह? ॥२॥
 चेतन्तीम् अश्मलां पलाम् इन्द्रो अप्सरसो अरत्? ।
 वि वो यशो भजामहे वि वो हविष्यं मोदनम् ।
 अपावीह अपो न्नु ता मस्स द्य क्षम स पो न्न त वा त स्ते? जने यथा ॥३॥

॥का० ४॥

१.९०

असितस्य विद्वद्भ्यस् लोहितस्य वनस्पते ।
 विकल्पकस्योषधे मोच्छि[षः] पिशितं चन ॥१॥
 उत् ते बलास तिष्ठतः कक्षे मुष्काव् अपाकृतौ ।
 वेदाहं तस्मिन् भेषजं शीपुद्राव्? अभिवक्षणम् ॥२॥
 निर्बलासं बलासिनो विमलम् उत विद्वधम् ।
 परोपहत्यां ते वयं परा यक्ष्मं सुवामसि ॥३॥
 शीर्षीरोगम् अङ्गारोगं स्रक्चिवलां विलोहितम् ।
 परा ते ऽह्नातं यक्ष्मम् अधराञ्च सुवामसि ॥४॥ ॥का० ५॥ ॥अनु० १८॥

१.९१

पयो देवेषु पय ओषधीषु पय आशासु पयो [अ]न्तरिक्षे ।
 तन् मे धाता सविता च धत्तां विश्वे तद् देवा अभि सं गृणन्तु ॥१॥
 पयो यद् अप्सु पय उस्त्रियासु पय उत्सेषु? पय उत पर्वतेषु ।
 तन् मे धाता सविता च धत्तां विश्वे तद् देवा अभि सं गृणन्तु ॥२॥
 यन् मृगेषु पयो विष्टम् अस्ति यद् एजति पतति यत् पतत्रिषु ।
 तन् मे धाता सविता च धत्तां विश्वे तद् देवा अभि सं गृणन्तु ॥३॥
 यानि पर्यासि दिव्य आर्पितानि यान्य् अन्तरिक्षे बहुधा बहूनि ।
 तेषाम् ईशाने वशिनी नो [अ]द्य प्र दत्तां द्यावापृथिवी अह्णीयमाने ॥४॥

॥का० १॥

१.९२

आगन्मेमां सुमतिं विश्वरूपां यस्यां पूर्वम् अनु तद् देव एकः ।
 सा नस् सूक्तैर् लुजुपाणा शमीभ्यस् सा नो वृणीतां सुमनस्यमाना ॥१॥
 इयं देवी सुमतिर् विश्वरूपा शिल्पं कृण्वाना चरति चरेषु ।
 तां राजानं कवयो हस्तु केतैर् अराजानय च वदने पुनन्ति ॥२॥
 १ अग्निर् या मामि त्यम् उप सं सदेम वाचप्रिये मधुमत्या वदन्तः? ।
 सोमो राजा वरुणो मित्रो धर्मा मयि श्रीयमाणा उप सं नमन्तु ॥३॥

न्याये .
 येनतुत्सिन * * * न्याये
 परिदृश्य . चक्रुः ॥३॥

* ऋषयेन आहुर्निभगता * ना
 * चक्रुः समुत्थेन
 नान्यान् सोमपा * * विद्वान्
 मध्व्या * उप वा रराधन् * * तरेन् * *
 * कृषयन्तो * विपृत्वानधी * * अन्नतय्य
 * तेषाम् * * स्मिष्ट ... [धृष्या
 भीम...पथा * * *

* इमा उपधयः * अवि ..

चेतन्तीन् * पपलाम् ..
 * * यतो . हविष्य *

* विद्वद्भ्यस् ..
 * * एयोषधे * पिशितं *
 तद् * * तिष्ठतः क * के * कृतं
 विदाहं तस्मिन् * चीप * *
 ...विद्वत्
 हस्यां ...

.. अधराञ्च *

..पवाशासि * *
 * * दाता ...
 ..उत्सेषु * वद् *
 धनेम * * द ..
 ...षद् * * * *
 * * * * द ..
 ...रिषि * *
 अहिणीवमानो

. दत्त *
 ...समीभ्यस् * * न * * मानाः
 ...चनेषु

.. मित्र * * श्रियमाणा ..

चतस्रो दिशः प्रदिशो ह पञ्च षड उर्वार आह रजसो विमाना ।
 द्वादशान्धोऽऽकृतवध च ते मा प्याययन्तु भुवनस्य गोपाः ॥३॥
 यथादिन्या अंगुम् अप्याययन्ति यथाक्षितम् अक्षितयः पिवन्ति ।
 एवा मां इन्द्रो वरुणो बृहस्पतिर् आ प्याययन्तु भुवनस्य गोपाः ॥४॥

॥का०२॥

१.१०३

आगन् रात्री संगमनी वसूनां विश्वं पुष्टं वस्व आवेशयन्ती ।
 अमावास्यां हविषा विधेमोजं वसाना पयसा न आगन् ॥१॥
 मा त्वा रात्रि पुरो दमन् मोत पश्चाद् विभावहि ।
 आयुष्मन्तस् सुप्रजसस् सुवीरा इद्यास् तत्वा[नस्] ? सुवर्चसः ॥२॥
 यस्य देवस्य सुमतौ सुमति गृहाणाम् ? ।
 आ मा पुष्टिं च पोष्यं च राज्य आ देवानां सुमतौ स्याम ॥३॥
 अहम् एवास्म्य अमावास्या मा[म्] आ वसन्तु सुरुतौ मयीमे ।
 मयि देवा उभये साध्याश्च चेन्द्रज्येष्ठास् सम् अगच्छन्त सर्वे ॥४॥ ॥का०३॥

१.१०४

प्रथमो ह व्य उवात्ससा धेनुर् अभवद् यमे ।
 सा न पयस्वती दुहा उत्तरामुत्तरां संमाम् ॥१॥
 या देवाः प्रतिनन्दन्ति धेनुं रात्रिम् उपायतीम् ।
 संवत्सरस्य या पत्नी सा नो अस्तु सुमङ्गला ॥२॥
 संवत्सरस्य प्रतिमा ये त्वा रात्रिम् उपासते ।
 तेषाम् आयुष्मतां प्रजां रायस् पोषेण सं सृज ॥३॥
 इयम् एव सा या प्रथमा व्यौच्छत् साप्स्व अन्तश् चरति प्रविष्टा ।
 वयुर मिराय तवगजं जनित्री त्रय एतां महिमानस् सचन्ते ॥४॥ ॥का०४॥

१.१०५

वानस्पत्या प्राचाणो धोषम् अकत हविष कृण्वन्तः परिवत्सरीणम् ।
 एकाष्टकायै हविषा विधेम वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥१॥
 इद्यास् पदं घृतवत् सरीसृपं जातवेदः प्रति हव्या गृभाय ।
 ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपास् तेषां सप्तानां मयि रन्तिर् अस्तु ॥२॥
 इद्या जुहतां हविर् देवान् घृतवता यजे ।
 गृहान् अनुभ्यतो वयं सं विशेमोप ? गोमतः ॥३॥
 यजुर कृन्विभ्य आतवेभ्यो माद्रथस् संवत्सराय च ।
 आत्रे विधात्रे ससृधे भूतस्य पतये यजे ॥४॥ ॥का०५॥

१.१०६

आयम् अगन् संवत्सरः पतिर् एकाष्टके तव ।
 तस्मै जुहोमि हविषा घृतेनासौ नश् शम् यच्छतु ॥१॥
 एकाष्टकायै हविषा विधेमर्तुं पञ्चाशुप्रविष्टा ।
 सस्येन सस्यम् उप सं चरताम् अरिष्टास् सन्त ? उप सं चरेम ॥२॥
 वसन्तो ग्रीष्मो मधुमन्तो वर्षाश्च शरद् धेमन्तं कृतवो नो जुषन्ताम् ।
 आ नो गोषु विशास्व आ प्रजायां शर्मण्य एषां त्रिवरुधे स्याम ॥३॥
 एकाष्टका तपसा तप्या[मा]ना जजान गर्भं महिमानम् इन्द्रम् ।
 तेन देवा व्य असहन्त शश्वन् इन्तासुराणाम् अभवच्च छचीपतिः ॥४॥

आहु * *

यथादित्यां पिवन्ति

आगन् रात्रीन् ०न्ति
 अमावस्या वसानः * नामं
 दम सोत * *

दवानां * स्यामा
 सुरुतौ मयीमे

* * व्यास सा * अभिवद् *
 उत्तरामुत्तरां सना

.. रात्रिमुपायती

संवत्सरस्य या पत्नी सा नो अस्तु सुमङ्गला

संवत्सरस्य प्रतिमा * त्वा रात्रिमुपासते

पोषेण सं सृज

अन्तश्चरति प्रविष्टा

वयुरमिराय तवगजनित्री त्रित एतां * *

वनस्पत्या * धोषमत्रात हविष्ण्वन्तं परिवत्सरीणम्

एकाष्टकायै

* * * सरीसृपं जातवेदः प्रति हव्या गृभाय

ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपास्तपसा सप्तानां मयि
 रन्तिर् अस्तु

गृहाननुभ्यतो * वृषदे सोप गोमत

* * * मास्यस

* विषधे ... वज

* वगं

* * * धेतनवी ..

एकाष्टकायै * विधेमो ऋतू पचानं

सस्येन * * * चरन्त अरिष्टा स्यन्तु * * * मा

वसन्तो ग्रीष्मो मधुमन्त * * * धेमह * * *

* * * विशास्व * * * शिशुमन्येषां * *

एकाष्टका तपसा तप्याना

* * * विषहन्त शश्वन्तासु * छचीपतिः

शौ ७^{२-६} वा ३.४९^{१,२} इत्यादि

पूर्णां दर्वे परा पत सुपूर्णा पुनर आ पत ।
सर्वान यन्नान संपृचतीपम् ऊर्जं न आ भर ॥५॥
इडया पशुभिस् सह सरस्वति त्वम् अस्मासु रायस् पोपं नि यच्छ ॥६॥
॥का^६॥ ॥अनु^७१॥

१.१०७

क १०.१६८.१

वातस्य तु महिमा[ने] रथस्य भञ्जयन् पति स्तनयन् अस्य घोषः ।
दिवस्पृष्ट यात्य अरुणानि कृण्वन् अथो पति पृथिव्या रेणुम् अस्म्यन् ॥१॥

क २

सं प्रेरते अनु वातस्य विष्टा ऐनं गच्छन्ति सुमना इव योपाः ।

क ४

तंभिर् विद्वान् सरथं देव इयते पतिर् विश्वस्य भुवनस्य गोपाः ॥२॥

क ३ गो मा १.२.८

आत्मा वै देवानां भुवनस्य गोपा यथावशं चरति देव एकः ।
घोष इद् अस्य श्रूयते न रूपं तस्मै वाताय हविषा विधेम ॥३॥
अन्तरिक्षे पथिभिर् इयमानो न नि विशति कतमच्च चनाहः ।

शौ १०.८.१४^{२,४}

अपां यानि प्रथमजा कृतस्य कृ स्विज् जातं कुत आ बभूव ॥४॥

अन्तरिक्षे पतयन्तं वात त्वाम् आशुम् आशुभिः ।
पश्यन्ति सर्वे चक्षुषा न सर्वे मनसा विदुः ॥५॥

शौ १९.२०.१-४

उपत्रिकं सं च वि च त्र त्रियैमं चतुरेकजं ?
तं मातरिदिवान् देवं दिवो देवा अवासृजन् ॥६॥ ॥का^१॥

१.१०८

अप न्ययुः पौरुषेयं वर्धं यम् इन्द्राग्नी धाता सविता बृहस्पतिः ।
सोमो राजा वरुणो अश्विना यमः पृथास्मान् परि पातु मृत्योः ॥१॥

यानि चकार भुवनस्य यस्य पतिः प्रजापतिर् मातरिदेवा प्रजाभ्यः ।

प्रदिशो यानि वसते दिशश् च तानि [मे] वर्माणि बहुलानि सन्तु ॥२॥

यत् [ते] तनूष् अनहन्त देवा विराजो योधिनः ।

इन्द्रो यच्च चक्रे वर्म तद् अस्मान् पातु विश्वतः ॥३॥

वर्म मे द्यावापृथिवी वर्माहर् वर्म सूर्यः ।

वर्म मे विश्वे देवाः कृण्वन् मा [मा] प्रापत् प्रतीचिका ॥४॥ ॥का^२॥

१.१०९

शौ ७.४२.१ क ६.७४.२

सोमा रुद्रा वि बृहते विषूचीम् अमीवा या नो गयम् आविवेश ।

वाधेथां द्वेपो निरुते च पराचैः कृतं चिद् एनं प्र मुमुकम् अस्मत् ॥१॥

क ४ शौ ५.६.७

तिग्मायुधौ तिग्महेती सुरोवा सोमा रुद्राव इह सु सृडतं नः ।

शौ ८

प्र णो मुञ्चतं दुरिताद् अ वद्याद् गोपायतं नस् सुमनस्यमानौ ॥२॥

क १.१२

सोमा रुद्रा धारयेयाम् असुर्यं वि वाम् इष्टाव अरम् अश्नुवाते ।

युर्वै नो धत्तम् इह भेषजानि प्र यच्छतं वृषणा जैत्वानि ॥३॥

शौ ७.४२.२

सोमा रुद्रा युवम् अस्मास्व अन्तस् तनूषु विश्वा भेषजानि धत्तम् ।

अव स्यतं मुञ्चतं किं चिद् एनो अङ्गेषु बद्धम् उत यन् मृशते ॥४॥ ॥का^३॥

१.११०

शौ १९.५८ १-४

घृतस्य जूतिस सुमनास सुदेवा संवत्सरं हविषा वर्धयन्ती ।

अत्र चक्षुः प्राणो अच्छिन्नो नो [अ]स्व अच्छिन्ना वयम् आयुषो वर्चसः ॥१॥

उपास्मान् प्राणो ह्ययताम् उप वयं प्राणं हवामहे ।

* द्रव्य ..

मर्वाण्यन्नान संशृजन्ती इषमूर्जं सा भृत्य (प्रान्ते
[इषमूर्जं नामर ३ पाठः])

.. भवयन् * * * घोषा

दिवस्पृष्टयैभ्यः कणाणि * * * एभि * * * अन्यन्

* * * अनु वातस्य * नैनं * सुमनेव घोषा

नाभिर्विद्वान् ..

* * * * गोप .

घोषैतस्य * * * नस्मै .. मा

. नं * कतमंश् *

सिन् * कुत्र * *

°भि

.. देवावासृजं

अपां विदुः पौरुषेयं * सविन्द्राग्नी * सविता *

* * * वरुणो अश्विना यमः पृथास्मान् परि मृत्योः

यानि दिकारं भुवनस्य यस्य * * * मातरिदेवा प्रजाभ्यः

प्रदिशो यानि वसते दिशश् * * * वर्माणि बहुलानि *

* * * तनुष्वनहन्ति * विराज योधिना

* यश्च * * * तस्माद् *

* से * वर्माहर् .

* * * * कृण्वन् ..

* * * विषूचीं समीवा ...

वोधेथां द्वेपो * * * कृतं * * * मुमुकमस्मात्

.. इह सु सृडयतातः

* णो मुञ्चतं .. मानौः

* * * असुर्यं वि वासिष्ठं वरमण्युवाते

* * * धत्तमिह * * * यच्छतं वृषणा जैत्वानि

* * * अस्मास्व अन्तस् तनूषु विश्वे विह्व * *

* * * स्मृतं मुञ्चतं * चितेनो अङ्गेषु बद्धम् * यद् मृशते

घृतस्य जूतिसुमनासुदेवास्संवत्सरं हविषा वर्धयन्ती

* चक्षुः प्राण * * * अच्छिन्न हवमायुषो वर्चसा

अपां * हवतास्तुप वय प्राणो हवामहे

वर्चो जग्राह पृथिव्य अन्तरिक्षं वर्चसं सोमो बृहस्पतिर् बिभर्ति ॥२॥
वर्चसो धावापृथिवी संप्रहणी वभूवथुर् वर्चो गृहीत्वा पृथिवीम् अनुसंचरेम ।
यशसा गावो गोपतिम् उप तिष्ठन्त्य आयतीर यशो गृहीत्वा पृथिवीम्
अनुसंचरेम ॥३॥

वर्जं कृणुष्वं स हि वो वृषाणो वर्मा सीव्यज्वं बहुला पृथुनि ।
पुरं कृणुष्वम् आयसीर अधृष्टा मा वस सुबोच चमसो दृढता तम् ॥४॥

॥का०॥

१.१११

न्यग् वातो वाति न्यक् तपति सूर्यः ।

नीचीनम् अधन्या दुहे न्यग् भवतु ते विषम् ॥१॥

नि गावो गोष्ठे असद्व न्नि वत्सटितांघां ? ।

न्य ऊर्मयो नदीनां न्य उच्छुष्मा रसानाम् ॥२॥

अहीनाम् एकानां सं हि शीर्षाण्य अग्रमं हृदं सहस्रबाहुः ।

परी द्रव्या नि जमहे विषं तुराणा विषामरुक्षतामुत ? ।

कृणामि विश्वं भेषजम् आह्वयम् अरसं विषम् ॥३॥ ॥का०॥

१.११२

इमातरौ सवासिनौ वर्चसाञ्जे अहं समनामह्येनयोर्वर्चदो ? ।

यथा नो बहवो विदुः ॥१॥

वर्चसा पीना पृथिवी सूर्येणोत्तमिता द्यौः ।

द्विषीयां पद्यासो वा ते तान्यच्छे समौवा ? ॥२॥

वेद वै वा नामधेयं जिगीवद् अपराजितं प्रजां च बह्वीम् आ शासे ।

राष्ट्रं चेन्द्राभिरक्षितं विदूषी वां नामधेयम् अभिना सारयं मधु ॥३॥

सूर्यो वै चक्षुर् भूतानां प्रजां धारयतं मयि रयि धारयतं मयि ।

शवपा व्यतनोम्य ऋग्यां जघनेन च ? ।

तस्मिन् यो बध्यते बन्धे स मे अस्तु नियक्षकः ॥४॥

॥का०॥ ॥अनु०२॥

इत्यथर्ववेदे पैपलादशाखायां प्रथमकाण्डस् समाप्तः ॥

२.१

अरसं प्राच्यं विषम् अरसं यद् उदीच्यम् ।

अथेदम् अधराच्यं करम्मेण वि कल्पते ॥१॥

करम्मं कृत्वा तुरीयं पीवस्पाकम् उदाहृतम् ? ।

क्षुधा किल त्वा दुष्टनो जक्षिषीष्यस्य ? न ररूपः ॥२॥

वि ते मदं सारयति ? शरुम् इव पातयामसि ।

परि त्वा वर्मेव शन्तं ? वचसा स्थापयामसि ॥३॥

परि ग्रामम् इवाचितं परि त्वा स्थापयामसि ।

तिष्ठा वृक्ष इव स्यामन् अञ्जिजाते ? न ररूपः ॥४॥

पवस्त्वैस् त्वा पर्ये अकीणन् कुशोभिर् अजिनैर् उत ।

प्रकीर् असि त्वम् ओषधे अञ्जिजाते ? न ररूपः ॥५॥ ॥का०॥

* * पृथिव्यान्तरिक्षं * सोमो बृहस्पतिर्विभर्ति

वर्चसा षाष्टपृथिवी संघ्राणी * * * अनु

* * गोपतेस् * ति तिष्ठन्त्यायतीर् * * पृथिवीमनु

* कृणुष्व * हि * * सीव्यज्वं * *

पुनः कृणुष्वस् * अस्तुष्टां * सुलोश् * इहता ति

न्यदातो वाति न्यक् तपति *

* * दुह न्यग्भवतु अ *

न्यमयो .

* न .

. जिगवां

* चन्द्रा ...

सुरीव * * * धारयितं * रसि ..

. म मे अस्तु * ॥ ओ स मे अस्तु निक्षकः ॥ ॥

* पैपला .

ओ निमस्तिश्लोतमावै ॥ ॥ ओ रसं ...

यथेदस् .

... पिक्स्साकम् *

* कृत्वा जुष्टनो * तु ररूपः

. सरयति शन्तमिव *

.. वर्मिव शन्तं वर्चसा *

* ग्राम्याचितं ...

वृक्षा वृक्षेव स्यासं अमिषाते * ररूपः

पवस्त्वै यस्वा परियक्तीणं दुरूपेभिरजनीर् *

... ओषधी अतिपात * रूनमः

क १०.१०१.८

श्री २.०१.० क १०.१०१.१

श्री ८५०.० क १.१११.४

श्री ४.०.२-१ .

श्री विश्वं पीवस्पाकमुदारविश्व

श्री जक्षिवाग्नस्

श्री भदायति

श्री चरुमिव वेपन्तं

साध्याः अञ्जिजाते (अञ्जिजननेन
(इत्ये ओषधे)

२.२

आवेद्य द्यावापृथिवी आवेद्य भगम् अश्विना ।
आवेद्य ब्रह्मणस् पतिं कृणोम्य अरिं सं विषम् ॥१॥
वसो ह्येदं विषं यद् एनद् अहम् आशियम् ।
उतैर द्यात् प्ररुषो अवादि जगद् पुनः? ॥२॥
मां विभेद् न मरिष्यसि परि त्वा पामि विश्वतः ।

रसं विषस्य नाविदम् ऊर्ध्वं फेनम् अदन्न् इव ॥३॥
अपावोचद् अपवक्ता प्रथमो दैव्यो भिषक् ।
सम् उ गच्छासीन्द्रजा यवयावा च विपद्रूषणः ॥४॥
यच्च च पिष्टं यच्च चापिष्टं यच्च च गृह्यं यच्च च दिह्यम्? ।
देवस्य सर्वस्य विद्वान् सो ऽरसे कृणुतां विषम् ॥५॥ ॥का००॥

२.३

क्षेत्रियात् त्वा निर्कृत्या जामिशंसाद् द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात् ।
अनागसं ब्रह्मणा त्वा कृणोमि शिवे ते द्यावापृथिवीह भूताम् ॥१॥
शं ते अग्निस् सहाद्भिर् अस्तु शं गावस् सहोषधीभिः ।
शम् अन्तरिक्षं सहवातम् अस्तु ते शं ते भवन्तु प्रदिशश् चतस्रः ॥२॥
या देवीः प्रदिशश् चतस्रो वातपत्नीर् अभि सूर्यो विचष्टे ।
तास्व एतं जरस् आ दधामि प्र यक्ष्म पतु निर्कृतिः पराचेः ॥३॥
सूर्यम् क्रतुं तमसो ग्राह्या यथा देवा मुञ्चन्तो अखजन् परेतासः? ।
एवां त्वां क्षेत्रियान् निर्कृत्या जामिशंसाद् द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य
पाशात् ॥४॥

अमोवि यक्ष्माद् दुरिताद् अवयाद् दुहः पाशाद् ग्राह्याश् चोद अमोचि ।
अहा अवर्तिम् अविदत् स्योनम् अप्य अभुद् भद्रे सुकृतस्य लोके ॥५॥ ॥का०३॥

२.४

निस्सालां धिषण्यां धिषणाम् एकवाद्यां जिघत्स्वम् ।
सर्वार्थं चण्डस्य नष्ट्यो नाशायामस् सदान्वाः ॥१॥
यदि वा घ? क्षेत्रिया यदि वा पुरुषेयिताः ।
यदि स्थ दस्युभ्यो जाता नश्यतेतस् सदान्वाः ॥२॥
परि धामान् आसाम् आशुः गाष्टाम् इवासरम् ।
अजैर् सर्वान् आजीन् वो नश्यतेतस् सदान्वाः ॥३॥
निर् वो गोष्टाद् अजामसि निर् योनेर् निर् उपानसात् ।
निर् वो मगुन्या दुहितरो गृहेभ्यश् चातयामसि ॥४॥
अमुष्मिन् अधरे गृहे सर्वास् सन्तव् अराप्यः ।
तत्र पाप्मा न्य उच्यतु? सर्वाश् च यातुघान्यः ॥५॥ ॥का०४॥

२.५

द्यावापृथिवी उर्व अन्तरिक्षं क्षेत्रस्य पन्त्य [उह]गायो ऽङ्कृतः ।
उतातंरिक्श्मम् उह वातगोपं ते [अ]तु तप्यन्तां मयि तप्यमाने ॥१॥
इदम् इन्द्र शृणुहि सोमप यत् त्वा हृदा शोचता जोहवीमि ।
वृश्चामि तं कुलिशेनेव वृक्षं यो [अ]स्माकं मन इदं हिनस्ति ॥२॥
इदं देवाश् शृणुत ये यक्षियास् स्थ भरद्वाजो मह्यम् उक्थानि शंसतु ।
पाशे स बहो दुरिते ऽमि युज्यतां यो [अ]स्माकं मन इदं हिनस्ति ॥३॥
अशीतिभिस् तिष्ठभिस् सामगेभिर् आदित्येभिर् वसुभिर् अङ्गिरोभिः ।
इष्टापूर्तम् अवतु नः पितृणाम् आसुं ददे हरसा दैव्येन ॥४॥

आविद * आविद्य
आविद्य

मरिष्यसि * मामि *

दैव्य *

ममगच्छनिन्द्रजा यवयावा वो विपद्रूषिः
यश * यश * यशगृहं यक्ष देहो
देवाम * विदं * कृणुता *

क्षेत्रिया * * जहानिशंसा द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य
* ब्रह्मणा * * शिव . [पाशात्
* * * सह धीमिर् * मं * सहो
प्रदिशश्चतस्रः
... वातपत्नीर् .
* परं * * ददमि * क्षमेत * वः
* * चमसो * * सुञ्चन्तु * तमः
एवां * क्षेत्रिया निर्कृत्या जामिशंसा द्रुहो
[मुञ्चामि * पाशा

अहो मयि यक्ष्मा दुरिता बदधाद् दुहः पाशद् ..
जुहावतिम् * स्युनाम् * अमत् ...

* धिष्यं * एका *
सर्वंश्चण्डम नपतिवो * दान्वा
या देवाश् क्षेत्रियाश्... ता
यदसु दक्षिभ्यो... दान्वा
* * * आलगाष्टाम् *
अजीषो * आजीन्यो * दान्वा
निर * * * योनिनृपानश्

* * * सर्वास्मिन्तरावः
* * नि यच्छतु सर्वं ...

. क्षेत्रन्य पविर्गायोङ्कृतः

उतातंरिक्श्ममुवातगोपं ते तप्यन्तां मयि तप्यमाने

यदम् * शृणुहि * य ...

वृश्चामि ...

* * * शृणुते * * स्त * * उक्थानि *

* * * शृणुतां ...

... आदित्येभिर् वसुभिर् अङ्गिरोभिः

इष्टापूर्तम् अवतु नः पितृणां मासुं ददे हरसा दैव्येन

क्र लि २.१.१.१ शौ ५.३०.८

सा म २.६.१८

वा १.६.५.१ त ४.५.१.२.१.१
[२.५.२.१ का १०.१.१]

शौ २.१०.१

[शौ २.१.१]

तैत्रा २.५.६.२ हिगु २.३.१०

शौ ३.१.१

शौ ४ तैत्रा, हिगु २.४.१

शौ ८.१.५ तैत्रा ३ हिगु २.३.१०

तैत्रा २-३ शौ ६.१.१

शौ ७.१.१

शौ २.१.४.४, ५, ६, ७, ८, ९

शौ छण्डु धिषणं

शौ असरन् । सायणः ग्लाष्टाम्
[[काष्ठापरपवीयः]

शौ २.१.२.१, ३, २, ४-६, ८, ७

श्री ३.१.४.१.४

२.१३

सं वस् सृजात् अर्यमा सं पूषा सं बृहस्पतिः ।
सम् इन्द्रो यो धनंजय इह पुष्यति यद् वसु ॥१॥

श्री इहोवोन

इहैव गाव एतनेहो शका इव पुष्यत ।
इहो अयः ? म जायध्वं मयि सञ्जानम् अस्तु वः ॥२॥
मया गावो गोपतिना ? सचध्वं मयि वो गोष्ठ इह पोषयति ।
रायस् पोषेण बहुला भवन्तीर् जीवा जीवन्तीर् उप वस् सदेम ॥३॥
सं वो गोष्ठेन सुषदा सं रय्या सं सुपुष्टया ।

श्री २.१३.१

अहर्जातस्य यन् नाम तेना वस् सं सृजामसि ॥४॥
संजग्मना अविहृता अस्मिन् गोष्ठे करीषिणीः ।
विभ्रतीस् सोम्यं हविस स्वावशा म एतन ॥५॥ ॥का१॥

२.१४

उद्यन् आदित्यः किमीन् हन्तु सूर्यो निम्रोचन् रश्मिभिः ।

श्री २.१४.१

हन्तु ये [अ]न्तः किमयो गवि नः ॥१॥
यो द्विशीपो चतुरक्षः किमिस् सारङ्गो अर्जुनो हतः ।
हतभ्राता किमिस् हतमाता हतस्वसा ॥२॥
हतो राजा किमीणाम् उतैषां स्थपतिर् हतः ।
हतासो [अ]स्य वेशसो हतासः परिवेशसः ॥३॥
प्र ते शृणामि श्रेष्ठे याभ्यां वितुदायसि ।

श्री ५.०.३.०

श्री २.१४.४

श्री १

श्री ५

श्री ६

श्री ७

श्री ८

श्री ९

श्री १०

श्री ११

श्री १२

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १६

श्री १७

श्री १८

श्री १९

श्री २०

श्री २१

श्री २२

श्री २३

श्री २४

श्री २५

श्री २६

श्री २७

श्री २८

श्री २९

श्री ३०

श्री ३१

श्री ३२

श्री ३३

श्री ३४

श्री ३५

श्री ३६

श्री ३७

श्री ३८

श्री ३९

श्री ४०

अयो भिनश्चि तं कुम्भं सस्मिन् ते निहितं विषम् ॥४॥

अत्रिवत् त्वा किमे हन्मि कण्ववज् जमदग्निवत् ।
अगस्त्यस्य ब्रह्मणा सर्वे ते किमयो हताः ॥५॥ ॥का१॥

२.१५

इन्द्रस्य या मही द्यत् किमे विश्वस्य तर्हणी ।

तया पिनप्मि सं किमीन् द्यदा खल्वी इव ॥१॥

दष्टम् अष्टम् अर्द्धम् अथो कुरीरम् अर्द्धम् ।

अलाण्डन् सर्वाण् छल्लान् किमीन् वचसा जम्भयामसि ॥२॥

अलाण्डन् हन्मि महता वधेन दूना अदूना अरसा अभूवन् ।

सृष्टान् असृष्टान् नि किरामि वाचा यथा किमीणां नकिर् उच्छिष्यते ? ॥३॥

अन्वान्यं शीर्षण्यम् अथो पाठ्यं किमीन् ? ।

अवस्कवं व्यध्वरं किमीन् वचसा जम्भयामसि ॥४॥

ये किमयः पर्वतेषु ये वनेषु य ओषधीषु पशुष्वप्यन्तः ।

ये [अ]स्माकं तवः स्थाम चक्रु इन्द्रस तान् हन्तु महता वधेन ॥५॥

॥का१॥ ॥अनु१॥

२.१६

या शक्न् संजयात् सहमानाभिभू असि ।

साम्न् प्रतिप्राशो जयारसान् कृण्व ओषधे ॥१॥

सुपणेष त्वान्व् अविन्दत् सुकरस त्वाशनन् नसा ।

इन्द्रस् त्वा चक्रे बाहाव असुरेभ्यः स्तरीतेव ॥२॥

पादाम् इन्द्रो व्य आशाद् घन्तवा असुरेभ्यः ।

तयाह शक्न् साक्ष्य इन्द्रस् सालावृकी इव ॥३॥

रुद्र जलापमपज नीलशिखण्ड कर्मकृत् ।

प्राशं दुरस्यतो जहि यो [अ]स्मी अमि दासति ॥४॥

श्री २.१६.१

श्री २.१६.२

श्री २.१६.३

श्री २.१६.४

श्री २.१६.५

श्री २.१६.६

श्री २.१६.७

श्री २.१६.८

श्री २.१६.९

श्री २.१६.१०

श्री २.१६.११

श्री २.१६.१२

श्री २.१६.१३

* वस् सं *

* इन्द्रो यो धनंजय * पुष्यति * वसु

* गाव येनेहो वका

* यद्य

* गोपत्याम्

वा सदेमा

* जातम् * * तेन मस्मसृजामसि

संजानानां विहृताम्... * पा

* सोम्य... स एतनः

उद्यन् आदित्यः किमीन् निम्रोचन् *

* गवी *

* किमिशरागो *

* हतभ्राता किमिन्तमहता हतस्वसा

* स्थपतिर् *

* * वेषसो ...

* प तेषु * * याभ्या यत् वितदायसि

* भिनहि निहत *

* * कुमे

अगस्त्य

इन्द्राद् * महि

* पिनरम * कृमा दृशव खल्वहि व

... अष्टुहं

अलाण्डन् सर्वां शल्लान् किमण वचसा जम्भं

अलाण्डन् * * वदेन दुनादुनारसा भुवं

सृष्टामसृष्टान् किरामि वाचान्यथा * न्यखिलछ-

अलाहल्यह शीर्षण्यम् * पाश्वर्यं कृमा [वतिः

* यरं किमिण वचसा जम्भं

* * तजो * चक्रि

* * तजो * चक्रि

यश्चतुर् ..

* जयारसा * ओषधे ।

* त्वान्विदत्सुखचस्त्राशनं * ।

* ... चक्रे हो * * ।

* पापस् * * आधानहन्तवा *

* शतुन्सक्षीये इन्द्रशलाघुकाग्निव

* जलाजं नीलशिव *

पूर्ण

श्री ७

श्री २.३०.१,५,२,४,३

श्री २.९.२३.४

श्री यत्सुपर्णा विवक्षवो अनमीवा
[विवक्षवः]श्री ६.२८.१ का ३६.१५ तैत्रा
[२.७.७.१]

श्री २ तैत्रा १,२ का

श्री ४ तैत्रा १ का

श्री ३ तैत्रा २ का

तस्य प्राशं [त्वं] जहि यो न इन्द्राभिदासति ।
अधि नो बृहि शक्तिभिः प्राशि माम् उत्तरं कृधि ॥५॥ ॥का०१॥

२.१७

यथेदं भूम्या अधि वातस् तृणम् मथायति ।
एवा मथनामि ते मनो यथा मां कामिन्य अस एवा माम् अन्व आयासि ॥१॥
एयम् अगन् पतिकामा जनिकामो ऽहम् आगमम् ।
अश्वः कनिकदद् यथा भगनाहं सहागमम् ॥२॥
सं चेन्न नयाथो अश्विना कामिना सं च नेपथः ।
सं वा मनास्य अगमत सं चक्षूषि सम् उ व्रता ॥३॥
यद् अन्तरं तद् बाह्यं यद् बाह्यं तद् अन्तरम् ।
कन्यानां विश्वरूपाणां मनो गृह्णाद् ओषधे ॥४॥
यास् सुपर्णा ऽरक्षणा वा न वक्षणा वा ? ।
तत्र त अपि तं मनश् शल्य इव कुल्लम् ? यथा ॥५॥ ॥का०२॥

२.१८

सिंहं व्याघ्रं उत या पृदाकौ त्विषिर् अश्वौ ब्राह्मणे सूर्ये या ।
इन्द्रं या देवी सुभगा ववर्धे सा न ऐतु वर्वसा संविदानां ॥१॥
या हस्तिनि द्वीपिनि या हिरण्ये त्विषिर् अश्वेषु पुरुषेषु गोषु ।
इन्द्रं या देवी सुभगा ववर्धे सा न ऐतु वर्वसा संविदानां ॥२॥
या राजन्ये दुन्दुभावा अयतायां त्विषिर् अश्वेनायां ? स्तनयित्नां गोषि या ।
इन्द्रं या देवी सुभगा ववर्धे सा न ऐतु वर्वसा संविदानां ॥३॥
रथे अक्षेपु वृषभस्य वाजे पर्जन्ये वाते वरुणस्य शुष्मे ।
इन्द्रं या देवी सुभगा ववर्धे सा न ऐतु वर्वसा संविदानां ॥४॥
या रुद्रेषु या वसुष्व आदित्येषु मरुतु या त्विषिर् विश्वेषु देवेषु ।
[इन्द्रं या देवी सुभगा ववर्धे] सा न ऐतु वर्वसा संविदाना ॥५॥ ॥का०३॥

२.१९

यदि गाधानां यदि नाव्यानां नदीनां पारे नृपतिस् सखा नः ।
विश्वे देवासो अग्नि रक्षतेमं यथा जीवो विदथम् आचिदासि ॥१॥
यद्य् अवारे यदि वा घ पारे यदि धन्वनि नृपतिस् सखा नः ।
[विश्वे देवासो अग्नि रक्षतेमं यथा जीवो विदथम् आचिदासि] ॥२॥
यद्यत्सुहृत्पां ? यदि समृत्यां नृपतिस् सखा नः ।
[विश्वे देवासो अग्नि रक्षतेमं यथा जीवो विदथम् आचिदासि] ॥३॥
अथ स्य स्य तां मघने भवान्वेन सूर्ये मघवान् पृतन्याम् ? ।
विश्वे देवासो अग्नि रक्षतेमं यथा जीवो विदथम् आचिदासि ॥४॥
इमं मृत्यो मैत्रं हिंसीस् यो मां हृदामनुसाच गोपा ? ।
यो मां पिपति यम् अहं पिपमि सुप्रजसां मघवान् सूरि अस्तु ॥५॥ ॥का०४॥

२.२०

इमां नावम् आ रोहताच्छिद्रां पारयिष्युवम् ।
नराशंसस्य यां गृहे शतारित्रा भगस्य च ॥१॥
उपधो ? गुल्लुनुनायक्षमास् सन्त्वा अग्नयाः ।
रुद्रस्थेष्वा यातुधानान् अथो राहो भवस्य च ॥२॥

* पूर्णं. ० त ।

अधि नो बृहि शक्तिभिः .

* भूम्याधि * मथायति

एव मथामि . कामिन्यसो * ममत्वायसो

वेमगं * * * आगमास्

म ... नेपिन्:

सवाङ्गनाम् * म * * अ *

* अन्तरं तद्बाह्यं यद् बाह्यं तदन्तरम्

... गुणाधु *

यस् * रक्षणा वा ..

जातापि तं मनः शल्येव कुल्लम् *

.. त्विषिरनौ ब्राह्मणे * *

* या * * * * आ नैतु वर्वसा संविदाना

* * * * हिरण्ये ...

* या * सुभगा ववर्धे ना आ नैतु वर्वसा संविदाना

* * * आयताया * * स्तनयित्नां गोषु *

* या * सुभगा ववर्धे सा आ नैतु वर्वसा संविदाना

* अक्षिषु परिपत्स .

.. आ नैतु * संविदाना

सा नैतु * संविदानाम्

* गाधानां ..

... धन्विनि * * *

* * निरक्षतेमं * जीवो * आचिदासि

* मृत्यु * हिं ..

* महं पिपति योम * * सा वां मघवां सूरिस्तु

[[प्रान्ते अन्य ? पुल्लके मघवां सूरिवात्स]]

इमां * * रोहता अक्षिद्रां *

नराशंसस्य या ...

* यक्षमास् * अग्नया

रुद्रो वा ईशाने त्रिपदां चतुर्पदां तयोर् वयम् अगुवाके? स्याम ।
एतन्निर्विन्ध्यः प्रतिभूयन्ती नो वयं देवानां सुमनो स्याम ॥३॥
प्रतीची नाम न माता शतवतरो ह न पिता ।
ततो ह त्रिजिह्वं न्वम् अस्तिरित्यु? ॥४॥
अरुन्धती माता नामानि भ्रातृनां अमृतस्यैव वासि ।
अरुन्धति त्वां सर्वम् अभिजीवम् अवायुधम्? ॥५॥ ॥का०५॥ ॥अनु०५॥

२.२१

आ नो अग्रे सुमतिः स्कन्दलोके इदमां कुमार्यो मा? नो भगेन ।
जुष्टा वरुण समननु वल्गुर् ओषं पत्या भवति सुभगेयम् ॥१॥
[इ]यम् अग्रे नानी पतिं विदेष्टु सोमो हि राजा सुभगां कृणोतु ।
सुवाना पुत्रान् महिषी भवति गत्वा पतिं सुभगे वि राजः ॥२॥
सोममुष्टं [ब्रह्मजुष्टम्] अर्यम्णा संसृतं भगम् ।
भानुर देवस्य सत्येन कृणोमि पतिवेदनम् ॥३॥
यथाश्वरो मघवं[श] चारु एष प्रियो मृगाणां सुपदा बभूव ।
इयं वधुर जुष्टा भगस्यास्तु संप्रिया पत्याविराजयन्ती ॥४॥
भगस्य नावम् आ रोह पूर्णाम् अनुपदस्वतीम् ।
तयोपप्रतापितो? यः पतिः प्रतिकाभ्यः ॥५॥
इदं हिरण्यं गुल्यन्तु प्रयम् औक्षो अथो भगः ।
एतं पतिन्व्यम् त्वाम् अयुः प्रतिकाभाय वेत्तव ॥६॥ ॥का०१॥

२.२२

युक्क सीरा विं नु युगां तनोत कृते क्षेत्रे वपतेह बीजम् ।
विराज्य इतुहिस् सभरा असन् नो नेदीय इत् सृण्यः पकम् आ युवन् ॥१॥
सीरा युजन्ति कथयो युगां वि तन्वते पृथक् ।
धीरा देवेषु सुखनो ॥२॥
अनृणाः पुरुषा ये कृण्वन्ति लाङ्गलं फालं सुमनजि स्फात्या? ।
शुनं कीनाशो अन्व एतु वाहाम् शुनं फालो मिन्दन् एतु भूमिम् ।
शुनासीरा हविषा यो यजन्ति सुषिपलां ओषधयस् सन्तु तस्मै ॥३॥
शुनं नरो लाङ्गलेनानुद्धिर् [भगः फालैस् सीरपतिर् मरुद्धिः] ।
पञ्चयो बीजम् ईरयानो हिनोतु शुनासीरा कृणुत धान्यं नः ॥४॥
इन्द्रस् सीमां विं युक्तातु तौ पूर्णं मण्डं रक्षतु ।
सा नः पयस्वती युद्धाम् उत्तरामुत्तरां समाम् ॥५॥
उद अस्याद् रघजिद् गोजिद् अश्वजिद् चिरण्यजित् सन्तुत्या परीवृतः ।
पञ्चक्रेण सविना रथेनोर्जो भानैः पृथिवीम् एत्थ आपृणन् ॥६॥ ॥का०२॥

२.२३

गवां युहाणां रसम् ओषधीनाम् अनुज्येष्ठं बर्च आयुर् विकल्पयः ।
मा मा? हिलिपुः पितरो बर्चमाना मद्रा गच्छांसम्? अमि लोकां पृहि ॥१॥
यदीदं भक्तं यदि वा विभक्तं क्षेत्रं देवानां यदि वा पितॄणाम् ।
उद् उ सूर्य? उदिते दिवा मनुष्यवय? जिना नो [अ]स्तु पृथिव्य उत द्यौः ॥२॥
ऊर्जो वां भागो वरा पृथिव्यां देवैर् द्यौः ब्रह्मणा वां धारयामि ।
शिवं शम्भम् जयसत्तनं नो ऽस्तु रातिर् देवेभिः पितृभिर् मनुष्यैः ॥३॥
विश्वामसो ऽस्तु आसावनं? कुलायं गन्धर्वसो सुवेदसो मह्यम् ऊजुः ।

रुद्रा वैशति
देवानां

* * सुमनेषु ... भवति स्तुंगयेयं
.. विदेष्टु * * * सुभगां *
.. राजा
सोमो जुष्टो अर्यम्णा संभृतो भग
... पतिवेदनम्
यथाश्वर * * एतु ...
यं वय
* * * रुहं * परस्वती
त्रयोपः पूषाहित * * पतिकास्य
... गुल्यन्तु वयस्यो * भग
.. अयुः पति *
.. तनोतु * * वपतेह बीजं
विराजन्ति इतुस्सभरादिष्ठो नेदीय * सृण्यः *
* युजन्ति .. [आ युवं
... सुखनो
अनुद्धाः * * कृण्वन्ति ...
* केनाशो * वाहां शुनं * विनदन्त्यतु *
शुनासीरा * * यजन्ति (भान्ते तौ) सुषिपलां
शुनं नरो लाङ्गलेन अनुद्धिः
पञ्चयो बीजमिदं * शुनासीरा कृणुत धान्यं
इन्द्रः सीतां नि युक्तातु .
.. चिरण्यजित् * *
पञ्चक्रेण .. पृथिवीम् * आपृणं
... विकल्पयस् [* लोकमेहि
स मा हिंसीः पितरो बर्चमानो * गच्छांसिम्
यदीदं भक्तं यदि वा * क्षेत्रं * यदि ...
... पृथिवी * *
... रतिं देवेभिः * *
... आसदनं कुलायां गन्धर्व सोवेदसो * *

नक्षत्रकल्पान्ते पञ्चमो मन्त्रः । तत्र
अपस्कन्द नो विदूरमस्मत्, सम-
च्छात् तस्मै प्रसुवामसि

श्री ८.५.५१२

॥ मा मा हिंसीत् शिवा धीयन्त हेतो शान् हिमाः परि दध्मो मनुष्यम् ॥१॥
रुद्रा उत्से सदम् अक्षीयमाणे देवा मदन्ति पितरो मनुष्याः ।
यं भागो भागपतिश् च देवा उर्वीरस्त यो? शरदस् तरेम ॥५॥ ॥का०३॥

२.२४

यो अस्मिन् यक्षम् पुरुषे प्रविष्ट इषितं वैव्यं सहः ।
अग्निष् टं घृतबोधनो अप स्कन्दयन्त् अतिदूरम् अस्मात् ।
सो [अ]न्येन समं कृच्छतां त्वाम् अस्मै प्र सुवामसि ॥१॥
यस् त्वा यक्षो देवेषित इषितः पितृभिश् च यः ।
तस्मात् त्वा विश्वे देवा मुञ्चन्तु पर्य अंहसः ।
ते ते यक्षमम् अप स्कन्दयन्त् अतिदूरम् अस्मात् ।
[सो अन्येन समं कृच्छतां त्वाम् अस्मै प्र सुवामसि] ॥२॥
यत् त्वाम् एनो [अ]न्यकृतं यदा त्वम् अकृतम् आहृतः? ।
तस्मात् त्वा विश्वा भूतानि मुञ्चन्तु पर्य अंहसः ।
तानि ते यक्षमम् अप स्कन्दयन्त् अतिदूरम् अस्मात् ।
[सो अन्येन समं कृच्छतां त्वाम् अस्मै प्र सुवामसि] ॥३॥
यद् वा ददर्श यद् वा चकार निष्ठयम् ।
तस्मात् त्वा पृथिवी माता मुञ्चतु पर्य अंहसः ।
सा ते यक्षमम् अप स्कन्दयत् अतिदूरम् अस्मात् ।
[सो अन्येन समं कृच्छतां त्वाम् अस्मै प्र सुवामसि] ॥४॥
अपस्कन्देन हविषा यक्षम् ते नाशयामसि ।
तद् अग्निर् आह तद् उ सोम आह बृहस्पतिस् सविता तद् इन्द्रः ।
ते ते यक्षमम् अप स्कन्दयन्त् अतिदूरम् अस्मात् ।
सो अन्येन समं कृच्छतां त्वाम् अस्मै प्र सुवामसि ॥५॥ ॥का०४॥

२.२५

॥ अग्रे अग्रा इन्द्र बला आदित्या य इदो इदुः ।
॥ युधो इधि प्रतिष्ठिताय होता जैत्राय जुहोति ॥१॥
॥ अमियुक्तस्य प्रघने नय वोर्धारम् इच्छताम् ।
॥ हवींष् अग्रे विद्यतां प्रति गृह्णात जुहताम् ॥२॥
जैत्रा राह्वा वरुणेन जैत्रा रुद्रेण केशिना ।
भवेन जिष्णुना जयेत पर्जन्येन सहोयसा ॥३॥
अस्त्रा तां प्रेण? बृहतास्त्रा सर्वेण युध्यता ।
गन्धर्वेण विषीमता रथेनोपयोधिना ॥४॥
सिनीवात्स्य अनुमतीन् वाह्याश्वान् निषक्विणः ।
जयन्तो ऽभि प्रयतामित्रान् साकम् इन्द्रेण मेदिना ॥५॥ ॥का०५॥ ॥अनु०५॥

२.२६

यत् स्वप्ने निजगन्ध यद् वा शेपिषे [अ]नुतम् ।
अग्निष् द्वा तस्माद् एनसो ब्रह्मा मुञ्चत् अंहसः ॥१॥
यद् अक्षेषु दुद्रोहिय यद् वा मित्रेभ्यस् त्वम् ।
सोमस् त्वा तस्माद् एनसो ब्रह्मा मुञ्चत् अंहसः ॥२॥
यत् कुमारः कुमारेषु यद् वा ज्यायांस तुरेषु? ।
निमेत? कृत्वा शेपिषे तशत्कुण्वो? अगदं शिवम् ॥३॥
प्रतीचीनफलो हि त्वम् अपामार्गं बभूविथ ।
सवान् मच्च छपथी अधि वरीयो यावयात्स् त्वम् ॥४॥
अपामार्गं ओषधीनां विश्वासाम् एक इत् पतिः ।
तेन ते मृज्म आस्थितम् अय त्वम् अगदश् चर ॥५॥ ॥का०१॥

२.२७

शतवारो अनीनशद् यक्षमान् रक्षांसि तेजसा ।

मं मा हिंसांश्वेव * * शन्तं...

* * भागपतिश् . तेमा

य . मह

११ घृतबोधनो .

* * मृच्छता त्वमस्मै प्र सुवामसि

... स्कन्दयत्विधि

य त्वम्...

.. स्कन्दयत्विधि

* * मादृश * * * निष्ठया

.. स्कन्दयत्विधि

... स्कन्दयत्विधि ...

* * त्वेन मृच्छता त्वम्...

.. जुहुति

जयत्रा * * जयत्रा...

... बृहता अस्त्रा सव्येनि *

... रथेना उप

* * अनुमति बाह्या *

* * मित्रा ..

* * निजगन्ध ..

अग्निष्टात्...

* * दुद्रोहितं ..

यद् ... ज्यायांसतेषु

प्रतीचीनफलो ह त्वाम् * बभूविथः

सर्वो गच्छ पथाम् * सर्वो यावया *

प्रा अपा ... उपति

* * मृजुम् ... चरः ॥१॥

* * रक्षमां ...

श्री १४.२.५९१

श्री ७.६५.१, ४.१९.७

श्री ४.१७.८

श्री १९.३६.१-४, ६

ये च भन्तिः

आरोहन् वर्चसा नह मणिं दुर्णमिचाननम् ॥१॥
शृङ्गाभ्यां रक्षो जुते मूलेन यातुधान्यः ।
मध्यत यक्षं वाधते नैनं पाप्मानि तरति ॥२॥
य यक्षमानो अमका महान्ता ये च शपथिनः ? ।
सर्वान् दुर्णमहा मणिश् शतवारो अनीनशत् ॥३॥
शतं वीर्योष्प अजनयत् छतं यक्षमान अपावपत् ।
दुर्णस्मिन् सर्वात् रुद्धाप रक्षांस्पर् अकमीत् ॥४॥
शतम् अहं दुर्णालीनां गन्धर्वाप्सरसां शतम् ।
शतं [च] श्वन्वतीनां शतवारेण धारये ॥५॥ ॥का०२॥

२.२८

विश्वं विव्यज्मि पृथिवीव पुष्टम् अन्यद् आयत् प्रति गृह्णाम्य अन्नम् ।
वैश्वानरस्य महतो महिष्ठाग्निष् एद् विश्वं सुहुतं कृणोतु ॥१॥
यद् अन्नम् अग्नि बहुधा विरूपं वासो हिरण्यम् अश्वम् उत गाम्
अजाम् अविम् ।
यद् अन्नम् अदन्म् अनुतेन देवा [दास्यन्] अदास्यन् उत वा करिष्यन् ॥२॥
यन् मा हुतं यद् अहुतम् आजगाम यस्माद् अन्नान् मनसोद्गारजीमि ।
यद् देवानां चक्षुष्य आगो अस्पर् अग्निष् एद् घोता सुहुतं कृणोतु ॥३॥
जमदाग्निः कश्यपस् साध्व एतद् भरद्वाजो मध्व अश्वं कृणोतु ।
प्रतिग्रहीत्रे गोतमो वसिष्ठो विश्वामित्र नः प्र तिरन्त्व आयुः ॥४॥ ॥का०३॥

२.२९

अग्ने यक्षस्य चक्षुर् एदं विदामि यथेदं भविष्यति स्वाहा ॥१॥
अग्ने यक्षस्य श्रोत्रम् [एदं विदामि यथेदं भविष्यति स्वाहा] ॥२॥
अग्ने यक्षस्य प्राण [एमं विदामि यथायं भविष्यति स्वाहा] ॥३॥
अग्ने यक्षस्यापान [एमं विदामि यथायं भविष्यति स्वाहा] ॥४॥
अग्ने यक्षस्यात्मा [एमं विदामि यथायं भविष्यति स्वाहा] ॥५॥
अग्ने यक्षस्य सर्वम् एदं विदामि यथेदं भविष्यति स्वाहा ॥६॥ ॥का०४॥

२.३०

देवानां भद्रां सुमतिर्ऋजुयतां देवानां रातिर् अग्निं नो नि वर्तताम् ।
देवानां सख्यम् उप सेदिमा वयं देवा न आनुः प्र तिरन्तु जीवसे ॥१॥
तान् पूर्व्या निर्विदा इमहे वयं भगं मित्रम् अदितिं वक्षम् अक्षिधम् ।
अयमर्षे वरुणं सोमम् अश्विना संस्वती नस् सुभगा मयस् करत् ॥२॥
इदं पितृभ्यो नमो अस्व अद्य ये पूर्वास्तो ये उपरासः परेयुः ।
ये पार्थिवे रजस्य आ निषत्ता ये वा नूनं सुवृजनासु विशु ॥३॥
प्रत्यञ्चो अग्ने सर्वाः पतन्तु कृत्याकृते रिपवे मर्त्याय ।
क्रव्यादे दृणः सा मे मृडा क्रविष्णो मा धेहि निर्कृतेर उपस्थे ॥४॥
ज्यायस्य शंसाद् उत वा कनीयस्य सजातशंसाद् उत जमिशंसात् ।
अनाष्टुष्टम् अन्यकृतं यद् एनस् तन् नस् तस्माज् जातवेदो मुमुग्धि ॥५॥ ॥का०५॥

२.३१

इमो पादौ हराम् आ गृहेभ्यस् स्वस्तये ।
[र]म्भः पश्चाद् इन्द्रः पुरस्ताद् इन्द्रो नः पातु मध्यतः ॥१॥
इन्द्रं भयं विश्वतश् शूद्रा चानार्या च ।
इन्द्रः पथिभिर् आ द्रवद् असमृद्धा अघायवः ॥२॥

आरोह मणिदुनामशानन

. पम्पाति तत्रति ।
* * * महचो
* दुन्नामहा
* वीराणि जनयत् * यक्षमान् *
दुन्नास्मिन्सर्वारिषु अप * अपकमीत् ।
. दुन्नामणीनां
* * सुन्वतीना

* विज्मि पृथिव * आयदायतु * * *
.. विश्वा सुहित *
* * अग्निर् * * वाद्य
* * * आनुतेन * * उदास्यन्
. अन्न *
* * चक्षुष्यशीनाभिः
* कस्यपस्ताद्
* युहित्रे तिरन्त्व * ॥ पाठेन प्रतिपाद्यातुः

* * चक्षुर्देव विदामि यथेदं भविष्यति *
अग्ने...

* र्म
* * सर्व इद ..
(प्रत्ये अग्नि ऋचा)

* * * ऋजुयतां * रातिर् ..

देवानाम् * * * *

हमते * भगं * अदितिर् * * अशि

अयमर्षे...

...परासः परेयुः

* * रजस्य * निषत्ता * * * सुवृजिनासु विश्व

प्रत्यञ्चो अग्ने सर्वः मर्त्यायः

* * * मृडा क्रविष्णु ..

ज्यायस्यशंसाद् * * * सजातशंसाद् * जमिशंसात्

अनाष्टुष्टम् ..

...स्वस्तये

...च नार्या *

* * अद्रवद् दायवः

श्री १४.२.८^{१,२}

इन्द्रं हृष्यतां विधिर् वि न[×] पाशान् इवा चरत् ।
 एमं पन्थाम् अरुक्षाम सुगं स्वस्तिवाहनम् ॥३॥
 यत्र विश्वान् परि द्विषो वृणक्ति निन्दितेष्व आन्तम् एत्त् अनाहतः ।
 ॥ परा व्रजत किं तत् तव कां वक्षनन् इव? ॥४॥
 विश्वञ्चो यन्तु शफला? विश्वञ्च[×] परिपन्थिनः ।
 विश्वक पुनर्मुवा मनो असमृद्धा [अ]घ्रायवः ॥५॥
 ॥ स्वस्ति व्यचाकशं स्वस्ति प्रत्युचाकशं स्वस्ति परिदिग्धं न्य अप
 स्वस्त्य् अप्स्व अन्तः ।
 ॥ परि व्रजं स्वरिज स्वस्तेन स मे भग्द्राजं स्वस्ति पुनर् आयणम्? ॥६॥
 ॥का^१६॥ ॥अनु^१६॥

२.३२

य उत्तराद् आजायते मधुघो मधुघाद् अधि ।
 वेदा[म]हे तद् भेषजं जिह्वा मधुमती पिव ॥१॥
 मधुमती पौर्णमासी मघो[थ] शृङ्गो अध पुष्पकम् ।
 ॥ मधुमान् पर्वताम्? असि यतो जातास्य ओषधे ॥२॥
 गभो^१ उत्स्य ओषधीनाम् अपां गभं उतासिथ ।
 अथो सोमस्य आतासि मधुना प्राव मे वचः ॥३॥
 ओषणि? वहं मधुघस्य पितृणाम् एव जग्रभ ।
 यो मा हिरण्यवर्चसं कृणोति पुरुषं प्रियम् ॥४॥
 प्रियं मा कृणु देवेषु प्रियं राजसु मा कृणु ।
 प्रियं सर्वस्य पश्यत उत शूद्र उतार्ये ॥५॥ ॥का^११॥

२.३३

ऊभा वन हृदा वन मुखेन जिह्वया वन ।
 प्रपीना पयसा वन ॥१॥
 वाञ्छ मे पादौ तन्वं वाञ्छाक्ष्यौ वाञ्छ सकथ्यौ ।
 वीचिम् अनु प्र ते मनो निजं वा इव धावतु ॥२॥
 ऊर्ध्वानि ते लोमानि तिष्ठन्त्य अक्ष्यौ कामेन शुष्येताम् ।
 ॥ शिमीवता वत्सेन गौ इव ऊभा सुदैव पश्यताम्? ॥३॥
 इमा गावस् सबन्धवस् समानं वत्सम् अकृत ।
 हिङ्कृतिकि कृती राक्षा रानिरविद्वसा? ॥४॥
 शृङ्गोपशा गलभूषा अज्याय चर्मवासिनीः ।
 गावो घृतस्य मातरस् ता वत्स इवा नयामसि ॥५॥ ॥का^१२॥

२.३४

यच्च च वर्च[×] कन्यासु यच्च च हस्तिष्व आहितम् ।
 हिरण्येषु यद् वर्चस् तस्य भक्षीह वर्चसः ॥१॥
 यच्च च वर्चो राजरथे यच्च च राजस्व आहितम् ।
 निष्के रुक्षे यद् वर्चस् तस्य भक्षीह वर्चसः ॥२॥
 यद् अप्सु यद् वनस्पतौ यद् अग्नी यच्च च सूर्ये ।
 यक्षे दक्षिणायां वर्चस् तस्य भक्षीह वर्चसः ॥३॥
 वर्चस्वान् मे मुक्कम् अस्तु वर्चस्वद् उत मे शिरः ।
 वर्चस्वान् विश्वत[×] प्रत्यङ् वर्चस्वान् वर्णो^१ ऽस्तु मे ॥४॥
 सुभगं मे मुक्कम् अस्तु सुभगम् उत मे शिरः ।
 सुभगो विश्वत[×] प्रत्यङ् सुभगो वर्णो^१ ऽस्तु मे ॥५॥ ॥का^१३॥

२.३५

उद् असौ सूर्यो अगात् सहवत् तत्र नाम म[म] ।
 अहं ते मधुमती मधुवान् मधुमत्तरा ॥१॥
 यद् गिरिषु पर्वतेषु गोष्व अह्वेषु यन् मधु ।

* हृष्यतां विधि...
 इदमं * अरुक्षाम सुगो *
 * विश्वा * * * निन्दितेष्व...
 * वनश्शफला * परिपन्थिनः
 * पुनर्मुवा...
 (प्राप्त्ये स्वत्यक्चा)
 * अप्स्व *

ये उत्तरादजायते मधुघो मधुघाद् *
 .. पिव
 मधुमत्ये पौर्णमासि ...
 ...जातस्य *
 ...उतासितः
 * * आतासि मधुना * * वच
 भुगं वहं मधुघस्य . जग्रभः
 ...कृणोमि पौरुष *

उभा * * वन ...
 ...वनं
 वाञ्छ से पादौ तन्वं वाञ्छाक्ष्यौ * वत्स्ये
 वीचिम् * * * दे वनो ..
 ...अक्षौ * * शिष्यतं
 सिमिद उभा * *

१पसा... १सिनी
 ...वत्सेना *

यश् * * * वश् ...
 ...अक्षौ इह *
 यश् * * १विर यश् ...
 ...अक्षौ इह *
 ...यश् * *
 ...अक्षौ इह *
 वर्चस्वान्... वर्चस्वताडु * *
 वर्चस्वां * * १त्वां ...
 ...सुभागम् * * *
 सुभागो * * सुभागो ...

...त * *
 ...मधुगां *
 * गिरिषु ...

१क १०.१५९.११ श्री १.२९.५१

१श्री १.३४.४१

श्री. ९.१.१८^{१,२}

श्री ४.३९.१-४

श्री ४.३९.१-४

श्री ४.३९.१-४

श्री ४.३९.१-४

श्री ४.३९.१-४

सुरायां सिच्यमानायां कीलाले मधु तन् मयि ॥२॥
 यथा सुरा यथा मधु यथाक्षा अधिदेवने ।
 यथाह गव्यतो मन एवा माम् अभि ते मनः ॥३॥
 यथा ते पदं पदेनर्प्यतां मनसा मनः ।
 प्रत्यञ्जम् अग्रमं त्वाहवम् इवाह्वामिधान्या ॥४॥
 मह्यं त्वा दावापृथिवी मह्यं देवी सुरस्वती ।
 मह्यं त्वा मय्यं भूम्या उभाव् अन्तौ सम् अस्यताम् ॥५॥ ॥का०॥४॥

२.३६

या वैश्वदेवीर् इषवो या वसुतां या रुद्रस्य सोमस्य या भगस्य ।
 विश्वे देवा इषवो यावतीर् वस् ता वो अग्निना शर्मणा शमयामि ॥१॥
 या आदिदेवीर् इषवो या वसुतां या रुद्रस्याश्विनोर् यावतीस् ताः ।
 विश्वे देवा इषवो यावतीर् वस् ता वो देवस् सविता शमयाति ॥२॥
 यास् ते ऽग्न इषवो वात या[स्] ते अपाम् उत्सृष्ट्याम् उत वा मरुत्सु ।
 इन्द्रस्य साक्षा वरुणस्य राक्षस् ता वस् सूर्यो बृहता शमयाति ॥३॥
 मा विश्वम् आदित्याय वसुभ्यो मा रुद्रायान्नये पार्थिवाय ।
 इन्द्रस्य न्युवो वरुणस्य या शुचिस् ता वो देव्य् अदितिश् शमयाति ॥४॥
 याय् च वाते विश्ववाते याय् च रुद्रस्य धन्वनि ।
 अग्निं षा वसोर् ईशानस् तास् सर्वा भिषज् करत् ॥५॥ ॥का०॥५॥ अन्तु ७॥

२.३७

चित्ति यकासि? मनसा चित्ति देवी क्रतावुधः ।
 जातवेदः प्र णस् तिर अग्ने विश्वामरुद्धिः? ॥१॥
 यवयास्मद् द्वेषासि यवमयेन हविषा ।
 यस् ते मृतः दुष्प्वग्रस्य भावस् स ते तुदन्त एतं प्र द्विष्मः ॥२॥
 यथा कलां यथा शर्फं यथर्णं संनयन्ति ।
 एवा दुष्प्वन्न्यं सर्वम् अग्रिये सं नयामसि ॥३॥
 अररो हीष्? शतम् अद्य गवां भक्षीय शतम् अजानां शतम् अवीनाम् ।
 शतम् अश्वानां पुरुषाणां शतानि? भक्षीय ॥४॥
 असुम् आसुष्यायणम् असुष्याः पुत्रं तम् अहं निर्कृतये प्रेष्यामि ।
 तं सुत्योः पाशो बध्नामि स बद्धो हतो ऽस्तु स ततो मा मोचि ॥५॥ ॥का०॥१॥

२.३८

ये नय् शपन्त्य अप ते भवन्तु वृक्षान्व? वृक्षणी अपि तान् जयाम ।
 द्राघीय आयुः प्रतरं दधाना वयं देवानां सुमतौ स्याम ॥१॥
 कृत्याकृतं पयस्वान् अदर्शत अग्नेः? ।
 प्रत्यस्य नु युष्मत्स्व प्रति स्म रैवतं बृहः ॥२॥
 यस् त्वा कृत्ये प्रतिघाय? विद्वो अविदुषो गृहम् ।
 पुनस् त्वा तस्मै दध्मो यथा कृत्याकृतं हनत् ॥३॥
 पुनः कृत्यां कृत्याकृते हस्तगृह्य परा णय ।
 उतो वय् उतमा पुनस् त तमैव सुद नैस्व? ॥४॥
 कृत्या यन्तु कृत्याकृतं वृक्षीवापिमतो गृहम् ।
 स्तोत्रं पाकस्य वर्धतां संवृष्टा ओषधीर् इव ॥५॥ ॥का०॥२॥

२.३९

यत् ते प्रावा बाहुक्ष्युतो अनुक्ष्योन् नरो यद् वा ते हस्तयोर् अनुक्षन् ।
 तत् त वा व्यायतां तत् ते नि ष्ठायतां सोम राजन् ॥१॥
 यत् ते प्राग्वा चिच्छिदुस् सोम राजन् प्रियाण्य् अङ्गा सुकृता पुरुणि ।
 तत् सं घत्वाज्येनोत वर्धयस्वानागसो यथा सदम् इत् संक्षियेम् ॥२॥
 यां ते स्वर्चं चिमिदुर यां च योनिं यदि वा स्थानात् प्रच्युतो[य] दि वासुतो ऽस्मि ।
 तस्मै ते सोम क्षुप्तम् अस्माकम् एतद् उप नो राजन् सुकृते ह्ययस्व ॥३॥
 सं प्राणायानाभ्यां सं बध्नुषा सं ओषेण गच्छस्व सोम राजन् ।

या * * * पदेन कृष्यत...

... त्वा अयम् *

.. रुद्रस्यिभिनो * *

यस् * गन्... उच्छ्रियाम् * * *

* * * राजा * वत्...

* वृक्षादित्यो मा * * * पाक्तिवाय

यस् * * * यस्...

* वृ * ईशानानरुवा * भेषजः *

यवयायवयास्तद्...

* * * दिव्यप्रीत्यस्...

...यथर्णो लोकयन्ति

* दुस्त्व ...सुन् *

...तत्रापि भक्षय

...प्रेष्यामि

* * पाशये बध्नामि...मोचि:

...वृक्षां * तां *

आजी(प्रान्ते द्राघी)य * प्रतिरं दधानां

प्रत्यस्व * पुद्व्यस्व ..

* * तस्मा दधिभो * * हनः

* कृत्यां * हस्तिगृह्य

* पाकस्व * मवृष्ट * *

* * * * चक्षो ...क्ष

* ताप्यायतां उद...

* * * विशुद्स् * राजिन्...परोणि [मित्संक्षियेम्]

* संजस्वजाजेतेतो ... । ओं अनागसो यथा सद-

* * * विभु तां त योनिर्दृष्टां स्थाना ..

...गच्छस्व * *

श्री १.१.५०.१

श्री १.१.५०.१-४

अतापि भक्षीय वा

श्री १.१.५०.१

श्री १.१.५०.१

श्री १.१.५०.१

श्री १.१.५०.१-४

श्री त्वया सोम वल्लभस्माकम्

यत् ते विरिष्टं सम् उ तत् त पतज् ज्ञानीतान् नस् संगमने पथीनाम् ॥४॥
अद्वाश् शरीरं पयसा समेत्यान्योऽन्यो भवति वर्णो [अ]स्य ।
तस्मै त इन्दो हविषा विधेम वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥५॥
अभिक्षरन्ति जुहो घृतेनाङ्गा परूषि तव वर्षयन्ति ।
तस्मै ते सोम नम इद् वषट् चोप नो राज[न] सुकृते ह्यस्व ॥६॥ ॥का०३॥

२.४०

इहैत देवीर् अयम् अस्तु पन्था अयं वो लोकश् शरणाय साधुः ।
इदं हविर् जुषमाणा उदितः ? क्षिप्र [रा]त्रा वरुणेन प्रसूताः ॥१॥
इहेतु राजा वरुणो ददाभिर् ? देवो देवेषु हविषो जुषताम् ।
कृणुष्व पन्थां ? मद्यान् दूर्दिभिर् ? अनेन बभ्रो महता पृथिव्याम् ॥२॥
? प्रियद् भ्रियद् व मद्यान् असुज् तीरोको घानाम् इह राणीतु ।
? अनेनेव गां मृजत द्विषीमतो जह्योस्त्रां शम्भूं अजनां अधृणतः ? ॥३॥
ये पारतो मध्यतो ये च यन्ति ये अप्सुषदो निहितास् तीरे अग्नयः ।
ते देवजा इह नो मृदन् न आपस् त आ जिन्वन् उभये सवन्धवः ॥४॥
इदं व आपो हृदयम् अयं वत्स कृतावरीः ।
इहेत्यम् एत शकरी[र] यत्रैवं वेशयामसि ॥५॥ ॥का०४॥

२.४१

उद् असौ सूर्यो अगाद् उद् अयं मामको भगः ।
तेनाहं विद्वला पतिम् अभ्य असाक्षि विषासहिः ॥१॥
अहं केतुर् अहं मूर्धाहम् उग्रा विषादनीः ।
ममेद् अप क्रतुं पतिस् सेहानाया उपावरात् ॥२॥
मम पुत्राश् शत्रुहणो अथो मे दुहिता विराद् ।
उताहम् अस्मि संजया पत्युर् मे श्लोक उत्तमः ॥३॥
येन देवा असुरेभ्यो भवन्ति ममेत्तरा ?
इदं तद् अकि देवा असपत्ना किलाभुवम् ॥४॥
असपत्ना सपत्न्यमी जयन्त्य अभिभूवरी ।
मुष्णाम् अन्यासां भगं वचो अस्थेयसाम् इव ॥५॥ ॥का०५॥ ॥अनु०८॥

२.४२

शेरभक शेरभ पुनर् वो यन्तु यातव* पुनर् हेति* किमीदिनः ।
यस्य स्थ तम् अत्त यो व* प्राहैत् तम् अत्त स्वा मांसान् अत्त ॥१॥
शेवृधक शेवृध [पुनर् वो यन्तु यातव* पुनर् हेति* किमीदिनः ।
[यस्य स्थ तम् अत्त यो व* प्राहैत् तम् अत्त स्वा मांसान् अत्त] ॥२॥
सर्पात्सर्प [पुनर् वो यन्तु यातव* पुनर् हेति* किमीदिनः ।
[यस्य स्थ तम् अत्त यो व* प्राहैत् तम् अत्त स्वा मांसान् अत्त] ॥३॥
भ्रोकालुभ्रोक [पुनर् वो यन्तु यातव* पुनर् हेति* किमीदिनः ।
[यस्य स्थ तम् अत्त यो व* प्राहैत् तम् अत्त स्वा मांसान् अत्त] ॥४॥
जुर्णि [पुनर् वो यन्तु यातव* पुनर् हेति* किमीदिनः ।
[यस्य स्थ तम् अत्त यो व* प्राहैत् तम् अत्त स्वा मांसान् अत्त] ॥५॥
भरुजि [पुनर् वो यन्तु यातव* पुनर् हेति* किमीदिनः ।
[यस्य स्थ तम् अत्त यो व* प्राहैत् तम् अत्त स्वा मांसान् अत्त] ॥६॥
अजुर्णि [पुनर् वो यन्तु यातव* पुनर् हेति* किमीदिनः ।
[यस्य स्थ तम् अत्त यो व* प्राहैत् तम् अत्त स्वा मांसान् अत्त] ॥७॥
उपदे पुनर् वो यन्तु यातव* पुनर् जति* ? किमीदिनः ।
यस्य स्थ तम् अत्त यो व* प्राहैत् तम् अत्त स्वा मांसान् अत्त ॥८॥ ॥का०१॥

२.४३

द्यावापृथिवी उपश्रुतेर् मा पातं स्वाहा ॥१॥
धनायायुषे प्रजायै मा पातं स्वाहा ॥२॥

* * * विरिष्टं * * * तन्वयसज् * * * मनी *
अहस् * * * समेत्वं * * * वरुणो *
तस्मै * * * दो * * * विधेमः ..
अन्व* जिहो नागा परूषि त वर्षयन्ती
* * * नत यद्विष्ट वप...

इहत * * * पन्थ ...
* * * जुषमाना ..
इहत ... जुषताः
* * * पन्था ...

.. यन्त * * * अप्सुषदो निहितास् * * *
.. मृदुवापश्वा जिह(उपरि न्व)नुनये *
* * * बापो * * * वस्तरितावरी
इहत्वाम्...

...मासको *

...मूर्ध्ना अहम् * * * नि
नमेद् * * * कर्द * * * उपचरा
* * * वो...
...पत्यार् * * *
* * * देवास्त्रेभ्यो ...
* * * उत्तक * * * सपत्ना *
सपत्ना सपत्न्यमी जयन्त्य *
* * * वामो यत्तेवशान् *

परभक शेरभ * * * वो वान्ति वादव* * * हति* *
* * * दम् * * * व प्राही तनुज म्मासांसाभन्वा
शेरक ...

सर्पात्सर्प

सोक्रान्तो

अप्यर्ध्वजोऽनुप्रदो पुनर्बो वान्ति वादवः
पुनर्बोति* किमीदिनः

* * * दम् * * * न प्राही * * * उव स्वा मांसाभ्यवा

शौ १.१३.७

अ १०.१५.१.२-५ आ म १.१६.
[१-५]

१.६, आ म विवाचनी

१.आ म कोषेषु सपत्निङ्गी

शौ २.२४.१, २, ४, ३, ५, ८, ७, ६

शौ २.१६.२

श्री १
श्री २
श्री १,५

प्राणापानौ मृत्योर् मा पातं स्वाहा ॥३॥
सर्वं चक्षुषी मा पाहि स्वाहा ॥४॥
अग्ने विश्वंभर विश्वतो मा पाहि स्वाहा ॥५॥ ॥का०२॥

२.४४

आयुर्दा अग्ने आयुर् मे दास् स्वाहा ॥१॥
वचोदा अग्ने वचो मे दास् स्वाहा ॥२॥
तेजोदा अग्ने तेजो मे दास् स्वाहा ॥३॥
सहोदा अग्ने सहो मे दास् स्वाहा ॥४॥
बलदा अग्ने बल मे [दास्] स्वाहा ॥५॥ ॥का०३॥

२.४५

आयुर् अस्व आयुर् मयि धेहि स्वाहा ॥१॥
वचो ऽसि वचो मयि धेहि स्वाहा ॥२॥
तेजो ऽसि तेजो मयि धेहि स्वाहा ॥३॥
सहो ऽसि सहो मयि धेहि स्वाहा ॥४॥
बलम् असि बल मयि धेहि स्वाहा ॥५॥ ॥का०४॥

२.४६

पिशाचक्षयणम् असि पिशाचजम्भनम् असि स्वाहा ॥१॥
यातुधानक्षयणम् असि यातुधानजम्भनम् असि स्वाहा ॥२॥
सदान्वाक्षयणम् असि सदान्वाजम्भनम् असि स्वाहा ॥३॥
सपत्नक्षयणम् असि सपत्नजम्भनम् असि स्वाहा ॥४॥
भ्रातृव्यक्षयणम् असि भ्रातृव्यजम्भनम् असि स्वाहा ॥५॥ ॥का०५॥ ॥अनु०६॥

२.४७

आ ते सौवीर्यं वदे मयि ते सौवीर्यम् ॥१॥
आ [ते] सौवचो वदे मयि ते सौवचम् ॥२॥
आ [ते] सौतेजो वदे मयि ते सौतेजः ॥३॥
आ [ते] सौनृष्णं वदे मयि ते सौनृष्णम् ॥४॥
आ ते सौशुक्रं वदे मयि ते सौशुक्रम् ॥५॥ ॥का०१॥

२.४८

अग्ने यत् ते तपस् तेन तं प्रति तप यो ऽस्मान् ब्रूहि यं च वयं द्विष्मः ॥१॥
[अग्ने यत्] ते हरस् तेन तं प्रति हर [यो ऽस्मान् ब्रूहि यं च वयं द्विष्मः] ॥२॥
[अग्ने यत्] ते शोचिस् तेन तं प्रति शोच [यो ऽस्मान् ब्रूहि यं च वयं द्विष्मः] ॥३॥
[अग्ने यत्] ते ऽर्विस् तेन तं प्रति ऽर्व [यो ऽस्मान् ब्रूहि यं च वयं द्विष्मः] ॥४॥
अग्ने यत् ते ज्योतिस् तेन तं प्रति बह्व यो ऽस्मान् ब्रूहि यं च वयं द्विष्मः ॥५॥
॥का०२॥

२.४९

प्राची विर गायत्रं देवता यद् देवेषु पितृषु मनुष्येषु नथ चकारायत्तं ?
तस्यावेदनम् असि ।
सं वेमम् अस्माद् यच्छ ? तस्माद् आमयतु ? स्वाहा ॥१॥
दक्षिणा विर यन्तरं देवता [यद् देवेषु पितृषु मनुष्येषु नथ चकारायत्तं ?
तस्यावेदनम् असि ।
[सं वेमम् अस्माद् यच्छ ? तस्माद् आमयतु ? स्वाहा] ॥२॥
प्रतीची विर वामदेव्यं देवता [यद् देवेषु पितृषु मनुष्येषु नथ चकारायत्तं ?
तस्यावेदनम् असि ।
[सं वेमम् अस्माद् यच्छ ? तस्माद् आमयतु ? स्वाहा] ॥३॥
उदीची विर यज्ञायज्ञियं देवता [यद् देवेषु पितृषु मनुष्येषु नथ चकारायत्तं ?
तस्यावेदनम् असि ।

आयुर्मा अग्नि * * * धा *
वचोदाभर् * * * धा *
तेजोदाभिस * * * धा *
* अहस् * * * धा *
* अग्निर् .

* अस्वाभा * मे * *

बहम्... धेधि *

०क्षीणम् ..
०क्षीणम्..
०क्षीणम्..
सपत्नक्षीणम् * सपत्न * *
०क्षीणम् (ग्रान्ते रक्षामन्न वा अग्निः)

अग्नि अग्ने ...

* यो : ..

स्व * * * यक्ष * आमयतु *

* * वामदेवं .

[सं चेमम् अस्माद् यच्छ? तस्माद् आमयतु? स्वाहा] ॥४॥
ऊर्ध्वा दिग् बृहद् देवता यद् देवेषु पितृषु मनुष्येषु नश् चकाराचक्षं?
तस्यावेदनम् असि ।

सं चेमम् अस्माद् यच्छ? तस्माद् आमयतु? स्वाहा ॥५॥ ॥का०१॥

२.५०

अग्निं वयं ज्ञातारं हवामहे [य] इमं ज्ञायते ऽस्माद् यक्ष्मात् तस्माद् आम-
यत? ।

जुषाणो अग्निर् आज्यस्य ज्ञाता ज्ञायतां स्वाहा ॥१॥

मित्रावरुणो वयं ज्ञातारौ हवामहे याव् इमं ज्ञायते ऽस्माद् यक्ष्मात्
तस्माद् आमयत? ।

जुषाणो मित्रावरुणाव् आज्यस्य ज्ञातारौ ज्ञायतां स्वाहा ॥२॥

मरुतो वयं ज्ञातून् हवामहे [य] इमं ज्ञायन्ते ऽस्माद् यक्ष्मा[त् तस्माद्]
आमयत? ।

जुषाणा मरुत आज्यस्य ज्ञातारस् ज्ञायन्तां स्वाहा ॥३॥

अग्नय गृहपतये स्वाहा । अग्निनाग्नि गृहेभ्य स्वाहा । वाजस्य नक्षिषे स्वाहा । अग्निं वयं स्वाग्नय
स्वाहा । तेन ब्रह्मणा तेन च्छन्दसा तथा देवतयात्रिरस्वम् देवेभ्यस् स्वाहा ॥ इति अग्निचक्रम् ॥

पितृन् वयं ज्ञातून् हवामहे [य] इमं ज्ञायन्ते ऽस्माद् यक्ष्मात् तस्माद्
आमयत? ।

जुषाणाः पितर आज्यस्य ज्ञातारस् ज्ञायन्तां स्वाहा ॥४॥

बृहस्पतिं वयं ज्ञातारं हवामहे [य] इमं ज्ञायते ऽस्माद् यक्ष्मात् तस्माद्
आमयत? ।

जुषाणो बृहस्पतिर् आज्यस्य ज्ञाता ज्ञायतां स्वाहा ॥५॥ ॥का०४॥

२.५१

अग्निं वयं ज्ञातारं यजामहे मेनिहन् वलगहनम् ।

जुषाणो अग्निर् आज्यस्य मेनिहा वलगहा ज्ञाता ज्ञायतां स्वाहा ॥१॥

इन्द्रं वयं ज्ञातारं यजामहे मेनिहन् वलगहनम् ।

जुषाण इन्द्र आज्यस्य मेनिहा वलगहा ज्ञाता ज्ञायतां स्वाहा ॥२॥

सोमं वयं ज्ञातारं यजामहे मेनिहन् वलगहनम् ।

जुषाणस् सोम आज्यस्य मेनिहा वलगहा ज्ञाता ज्ञायतां स्वाहा ॥३॥

विश्वान् वयं देवीस् ज्ञातून् यजामहे मेनिहन् वलगघ्नः ।

[जुषाणा विश्वे देवा आज्यस्य मेनिहनो वलगहन]स् ज्ञातारस् ज्ञायन्तां
स्वाहा ॥४॥

बृहस्पतिं वयं ज्ञातारं यजामहे मेनिहन् वलगहनम् ।

जुषाणो बृहस्पतिर् आज्यस्य मेनिहा वलगहा ज्ञाता ज्ञायतां स्वाहा ॥५॥

॥का०५॥ ॥मनु०१०॥

२.५२

ये केशिन् प्रथमास् सत्त्वम् आसत येभिर् आशृतं यद् इदं विरोक्ष[ति] ।

तेभ्यो जुहोमि हविषा घृतेनाश्ववान् गोमान् अयम् अस्तु वीरः ॥१॥

नतं ब्रह्मणस् तपसो मुच्यते द्विनाम्नीयं दीक्षा वशिनीयं ह्य एतत् ।

प्र केशास् सुवते काण्डिनो भवन्तु तेषां ब्रह्मे[द्] री शो वपवस्य नाम्भ्यः ॥२॥

येनावपत् सविता शीर्णो अग्रे ध्रुवेण राक्षो वरुणस्य केक्षम् ।

तेन ब्रह्मणो वपतेदम् अस्यायुष्मान् दीर्घायुर् अयम् अस्तु वीरः ॥३॥

मा ते केशान् अनु गाद् वर्ष एतत् तथा धाता दधातु ते ।

तुभ्यम् इन्द्रो वरुणो बृहस्पतिस् सविता वक्षो ऽदधत् ॥४॥

आ रोह प्रोष्टं विषहस्व शत्रून् अवाक्षार? दीक्षा वशिनी ह्य उमा ।

देहि दक्षिणां ब्राह्मणेभ्यो अथो मुच्यस्व वरुणस्य पाशात् ॥५॥ ॥का०१॥

२.५३

ये देवाः पुरस्सदो ऽग्निनेत्रा रक्षोहणस् ते नः पान्तु [ते नो ऽवन्तु] तेभ्यो

... मनुष्येभ्य *

सुं * * यक्ष ... ॥ इमं रक्षामन्त्र दिग्धन्वनम् ॥

ज्ञायतास्माचक्ष्मा * *

ज्ञाययिम् ज्ञायते * यक्ष्म

मरुतान् * ज्ञातून् .. ज्ञायन्त * * *

जुषाणो मरुताज्यस्य .

... ज्ञायन्ताम्भ्यक्ष्मा *

* पितराज्यस्य ..

... ज्ञायतास्माचक्ष्मा *

.. ज्ञातार * *

... इह वलगहन

... मेनिहन् *

... मेनिहन् *

* * * असित ...

... धेतुन अशान्ताममाद् * * * वीराः

नन्ते शानास् * * * बुदिनाम्नीयं दीक्षां वशिनीयं ...

प्राय्य * * * सुवते काण्यनो ... नाम्भ्यः

* * * अस्यायामो ...

* * * केशान्मुगदन्त * * * तथा ...

... वर्ष

* * * विषहस्व शत्रून् अवाक्षीक्षा ...

* * * ब्रह्मणेभ्यो ...

नात्रत्यो ऽयं पाठः

तैत्रि २.७.१७.१,२

श्री ६.६८.३

श्री ३

मै २.६.३ का १५.२

नमस् तेभ्यस् स्वाहा ॥१॥
 ये देवा दक्षिणात्मसो यमनेत्रा रक्षोहणस् ते नः पान्तु [ते नो ऽवन्तु]
 तेभ्यो नमस् तेभ्यस् स्वाहा ॥२॥
 ये देवाः पश्चात्सदो मरुन्नेत्रा रक्षोहणस् ते नः पान्तु [ते नो ऽवन्तु]
 तेभ्यो नमस् तेभ्यस् स्वाहा ॥३॥
 ये देवा उत्तरात्सदो सोमनेत्रा रक्षोहणस् ते नः पान्तु [ते नो ऽवन्तु]
 तेभ्यो नमस् तेभ्यस् स्वाहा ॥४॥
 [ये देवा दिवस्सदो अवस्सदो रक्षोहणस् ते नः पान्तु ते नो ऽवन्तु]
 तेभ्यो नमस् तेभ्यस् स्वाहा ॥५॥
 ये देवा अन्तरिक्षात्मसो बृहस्पतिनेत्रा रक्षोहणस् ते नः पान्तु ते नो ऽवन्तु
 तेभ्यो नमस् तेभ्यस् स्वाहा ॥६॥ ॥का० २॥

२.५४

अग्नये पुरस्सदे रक्षोमे स्वाहा ॥१॥
 यमाय दक्षिणात्मसदे रक्षोमे स्वाहा ॥२॥
 मरुद्भ्यः पश्चात्सदो रक्षोहभ्यस् स्वाहा ॥३॥
 सोमायोत्तरात्मसदे रक्षोमे स्वाहा ॥४॥
 अवस्सदो दिवस्सदे रक्षोमे स्वाहा ॥५॥
 बृहस्पत्ये अन्तरिक्षात्मसदे रक्षोमे स्वाहा ॥६॥ ॥का० ३॥

२.५५

विषो जातो दिवस् पुत्रो अस्माद् जातं सहस् सहः ।
 अभ्यर्धम् अग्रे जैत्रायात् सहदेवं दामसि? ॥१॥
 ते न्वाम् आ यथा रथम् उप तिष्ठन्तु राजानः ।
 सुमतिभ्यो वि बभूवै? ॥२॥
 न्वया वयं देवजात सर्वाः प्र शोचयामसि ।
 यत सत्या उतातृताः ॥३॥
 यो अभ्यर्धेन मित्रेण सुमती? इव गच्छति ।
 जपेथ व सर्वाः पूतना याथ च सत्या उतातृताः ॥४॥
 अघराजो नि प्रवन्तु सुमत्या उल्लाकृताः ।
 अभ्यर्धमित्रं पुरुषं य उवाता पूतन्यन्ति ॥५॥ ॥का० ४॥

२.५६

उग्राम नाम स्व तेषां वः पुरो गृहाः प्राची दिक् तेषां वो अग्नि इषवः ।
 ते नो सुडत द्विपदे चतुष्पदे तेषां वो यान्म आयुधानि या इषवस् तेभ्यो
 नमस् तेभ्यस् स्वाहा ॥१॥
 कम्प्या नाम स्व तेषां वो दक्षिणाद् गृहा दक्षिणा दिक् तेषां व आप इषवः ।
 [ते नो सुडत द्विपदे चतुष्पदे तेषां वो यान्म आयुधानि या इषवस् तेभ्यो
 नमस् तेभ्यस् स्वाहा] ॥२॥
 विराजो नाम स्व तेषां वः पश्चाद् गृहाः प्रतीची दिक् तेषां वः काम इषवः ।
 [ते नो सुडत द्विपदे चतुष्पदे तेषां वो यान्म आयुधानि या इषवस् तेभ्यो
 नमस् तेभ्यस् स्वाहा] ॥३॥
 अवस्था नाम स्व तेषां व उत्तराद् गृहा उदीची दिक् तेषां वो वात इषवः ।
 [ते नो सुडत द्विपदे चतुष्पदे तेषां वो यान्म आयुधानि या इषवस्
 तेभ्यो नमस् तेभ्यस् स्वाहा] ॥४॥
 उत्तरे नाम स्व तेषां व उपरि गृहा ऊर्ध्वी दिक् तेषां वो वर्यम् इषवः ।
 ते नो सुडत द्विपदे चतुष्पदे तेषां वो यान्म आयुधानि या इषवस् तेभ्यो
 नमस् तेभ्यस् स्वाहा ॥५॥ ॥का० ५॥ ॥अनु० १॥

२.५७

यदीदं विषो यद् अवाग्राम यद् अन्तरिक्षाद् यदि पृथिव्याः ।
 यदि यत्रो यत्रपदेत् सर्वस् तेभ्यस् सर्वेभ्यो नमसा विधेम ॥१॥

* * दक्षिणासदो .

* * अन्तरिक्षासदो

सोमाय उत्तरासदे .

अवस्पते दिवस्पते ..

* * अन्तरिक्षसदे ..

. सह

* * देवजातस् * प्रा *
 .. तः

अवश्च सर्वम्... गृतः

.. दुवन्तु * उल्लाकृत

. वाता पूदन्त्या

* * गृहात् . वा * *

.. काम *

* नाम ...

* * यदु(उपरि ङ)त ..

... पार्थिवो वः

* * पति... नमसा *

श्री १९.११.५^१ श्री १०.४.२३

यम् इन्द्रम् आहुः यं मित्रम् आहुः यं सोमम् आहुः यम् अग्निम् आहुः ।
 यं वरुणं बृहस्पतिम् आहुः तस्य सर्वेभ्यो नमसा विधेम ॥२॥
 यदिन्द्रिया जन्त्याः प्रोक्षेवन्ति स्वम् दुर्मृतम् अग्निं ये पिबन्ति ? ।
 ये देवानाम् कृत्वितो यज्ञियानां तेभ्यस् सर्वेभ्यो नमसा विधेम ॥३॥
 ये शशमाना नमसा नियन्ति सूर्यस्य रश्मीन् अनु सं चरन्ति ।
 ये देवानां धर्मधृतो बभूवुस् तेभ्यस् सर्वेभ्यो नमसा विधेम ॥४॥
 स्वर्गिस्ति ये रभिं ये भायन्ति येभ्यः कृष्वान्ति यो रोदयन्ति ? ।
 ये वा स्त्रीणां प्रतिकृपा बभूवुस् तेभ्यस् सर्वेभ्यो नमसा विधेम ॥५॥ ॥का^१॥

२.५८

व्यावृत्तौ पयौ गावौ विश्वौ विज्ञातत विद्वेषणम् ।
 किलासि तयतैनौ व्यत द्विषः ॥१॥
 विकिली नावत द्विषन् वासतीभ्यस् समाभ्यः ? ।
 अथोत्सुकम् इव खादिरम् अग्निं वाम् अस्व् अन्तरः ॥२॥
 सिहस् ते चक्षुषो व्याघ्रः परिपुं? जन ।
 अग्निं वाम् अस्व् अन्तरो यथा वां नशासति ? ॥३॥
 वि द्यौ व्यत तद् वयास्तत कपट्यवः ? ।
 व्या ओषधे प्ररस्पस्व? अग्निं इव तं दहः ॥४॥
 व्यययन्तु बृहदानि वि चित्तानि मनांसि च ।
 अथो यत् तन्वो संगतं तद् वाम् अस्तु विधुलकम् ॥५॥
 अस्ति वेषां विद्विषम् उभौ सज्जेतरा ? ।
 विश्वञ्चौ पर्यावतेयेत यथा वां नशासति ? ॥६॥ ॥का^२॥

२.५९

त्रयः पोषास् त्रिवृतश्च भ्रयन्ताम् अनक्तं पूषा पयसा घृतेन ।
 अन्नस्य भूमा पुरुषस्य भूमा भूमा पशूनां त इह भ्रयन्ताम् ॥१॥
 इमम् आदित्या वसुता सम् उक्षतेमम् अग्ने वर्धय वावृधानः ।
 यस्मिन् त्रिवृत् कृत्यां पोषयिष्णु इमम् इन्द्र सं रुज वीर्येण ॥२॥
 भूमिषु द्वा पातु हरितेन विश्वसुद् अग्निः पिपत्वे अयसा सज्जोषाः ।
 वीरुद्रिस् ते अर्जुनं संविदानं वचो दधातु सुमनस्यमानम् ॥३॥
 त्रेधा जातं जन्मनेदं हिरण्यम् अग्रे एकं प्रियतमं बभूव ।
 सोमस्यैकं हिसितस्य परापतद् अपाम् एकं वेधसो रेत आहुस् तत् ते
 हिरण्यं त्रिविद् अस्व् आयुषे ॥४॥

त्रियायुषं जमदग्नेः कश्यपस्य त्रियायुषम् ।
 त्रेधाभृतस्य चक्षुषं त्रीण्य आयुषि नस् कृषि ॥५॥
 त्रयस् सुपर्णास् त्रिवृता यद् आयन्न् एकाक्षरम् अभिसंभूय शक्राः ।
 प्रत्य औदृन् सृत्सुम् अमृतेन साकम् अन्तर्धाना दुरिता नि विश्वा ॥६॥
 विवस् त्वा पातु हरितं मध्यात् त्वा पातु अर्जुनम् ।
 [भूम्या अयस्य] पातु प्राहरद् देवपुरा अयम् ॥७॥
 इमास् तिष्ठो देवपुरास् तास् त्वा रक्षन्तु सर्वे तः ।
 तास् त्वं विश्वद् आयुष्मान् बर्हस्वान् उत्तरो द्विषतां भव ॥८॥
 [पुरं देवानाम्] अमृतं हिरण्यं य आबेधे प्रथमो देवो अग्निः ।
 [तस्मै नमो दश प्राचीः कृ]णोम्य अनु मन्यतां त्रिवृद् आबेधे मे ॥९॥
 नव प्राणान् नवभिस् सं मिमीते दीर्घां युत्वाय शतशारदाय ।
 हरिते त्रीणि रजते त्रीण्य अयसि त्रीणि रजसाविष्टितानि ॥१०॥
 आ त्वा द्रुतत् अर्धमा पूषा बृहस्पतिः ।
 [अ]हर्जातस्य यन् नाम तेन ते ऽति वृत्तामसि ॥११॥ ॥का^१॥

२.६०

यज्ञं यन्तं तपसा बृहन्तम् अन्वारोहामि मनसा सयोनिः ।
 उपहृता अग्ने जरसः परस्तात् तृतीये नाके सधमार्दं मदेम ॥१॥

***** आहु यम् .

...भ्युनं.

वेदशास्त्रानां * * * रश्मीः

...न्तरा

* वस्वन्तेरा

व्यवार्थं ...

* व तनो ..

* वतयेतां

* पोष ..

अन्वस्व भीमा पुरुष भीमा * * * दधि *

* * * समक्षेणसम् * वर्षावामावृधानः

यस्मिन् त्रिवृष्टेनां पृथिव्यु १... स-ता *

.. विश्वानिर् * पिपतु पयसा मदेवा

* * अर्जुनो ..

देधा .. त्रिषतं भूयः

.. वेदसो रेतोद्वस् * *

* विद्वतास्व *

* * भवितावम् * * शक्रा

मत्स्यः सु × × × विश्वा

× × व * प्रहरोदेवपुरां

तास् * विज्ञातानुष्मान् ..

... वावेधेः * * *

... विद्वता वेषेन

अत भित्तव्य

* जातस्व * * * * विश्व

वक्षेन्तं ...

उपहृताभिः ...

श्री ५.२८.३-११,१,१२

श्री ३.१४.१^३

श्री ३.१२.४

[तं प्रजानन्] प्रति गृह्णाति विद्वान् बृहस्पतिः प्रथमजा ऋतस्य ।
[अस्माभिर् दत्तं जरसः पर]स्ताद् अच्छिन्नं तन्तुम् अनु सं तरेम ॥२॥

२.६१

पस्पारं विश्वा भुवनानि गोपा अन्तरिक्षस्य [महतो] विमानः ॥ ॥
नना मिलं ते घृतश्चुतं नदीनां पथे? सुश्रुतं जुहोमि ।
प्रविद्वान् × मुमुक्षु पाशान् अस्य पत्नी विधवा यथासत् ॥ ॥
अनातुरेण वरुण × यथे नो स्वस्तिभिर् अति दुर्गोणि वेण्यत् ? ।
तम् अश्विना प्रतिगृह्णा स्वस्तये दोषवेन? पूषा मे सं प्र यच्छात् ॥ ॥
॥का०५॥ ॥अनु०१२॥

२.६२

ये पिशाचा इमां विद्याम् आकृतिं मोहयन्तु नः ।
तेषां त्वम् अग्ने नाशय वर्चश् चित्तम् अथो प्रजाम् ॥१॥
नाशयाग्ने पिशाचानां वर्चश् चित्तम् अथो प्रजाम् ।
यथाशां मह्यं धारय यथा ह कामयन्तु मे ॥२॥
आशां मह्यं धारयत् इन्द्रियेण × × ताम् ।
त्वम् अग्ने कव्यादस् सर्वान् पिशाचीं अर्चिषा दह ॥३॥
प्रति दह [यानु]धानान् सूर देवान् विचर्षणीन् ।
यो नो तुरस्याद् वेपथं यथाशां × × नः ॥४॥
ये न पशून् अग्न इच्छन्त्य आशायां पुरुषेषु च ।
तांस् त्वं सहस्र [चक्षसः] पिशाचीं अर्चिषा [द]ह ॥५॥ ॥का०१॥

२.६३

× × × × × ×
× × × × × ×

२.६४

× × × × × × ×
[क]श्चिदस्य प्रतिसरो द्यौश् पिता पृथिवी माता ।
यथाभिचक्र देवास् तथाभि कृणुता पुनः ॥ ॥
या × कृत्या नीलवतीर् या × कृत्या पश्यावती? ।
कृत्या याथ चक्रुर् लोहिनीस् ता इतो नाशयामसि ॥ ॥
यदि वा यद् इमा जाहुर् इमे भद्रासि सुन्वति? ।
कृत्यासि कृत्याण्य असि सामुं कर्तारस्व? जहि ॥ ॥ ॥का०३॥

२.६५

बृहत् ते वर्चः प्रथताम् अभि द्यां मित्रो ऽभ्य पति सुदुभिस्? सुवर्चाः ।
ऋते राजा वरुणो ब्रवीतु तस्मात् त्वं हविषा भागधा असः ॥१॥
शतं हेमन्तान् दमया सपत्नान् विशस् त्वा सर्वो गृह्णवो भवन्तु ।
यस्तोतिपानां प्रत्य उत् पातयस् त्वा सुजातो विलहा त्वं नि च ॥२॥
इन्द्रस् त्वं योक्ते अधि मे विनक्त्य अस्मे यस्य त्वा यच्छन्दं प्रत्युं सि ×
× × स्मा जिगीषां घृत न स्त पथे वृह स्त म वर्ज घनी × ×
रास्य ते बलि सोम मृजा तानु प सं × × × ×
× × × × × × × × × ×
× × ×रो अभ्य प्रयुक् दमया सपत्नान्?

ऋते राजा वरुणो ब्रवीतु तस्मात् त्वं हविषा भागधा असः ।
शतं हेमन्तान् दमया सपत्नान् विशस् त्वा सर्वो गृह्णवो भवन्तु ॥ ॥का०४॥

२.६६

भगाय रात्रे प्रथमं जुहोमि विश्वे देवा उत्तरे मादयन्ताम् ।

पतिगृह्णाति विद्वान्
स्ताद्

पस्पारि...

...पाशान्...

.. पूष से * * *

* * * विषम्...

...प्रजानां

* * धारयथाह * *

* म्यह राधत्...

...पिशाचा * *

...दानां * देवां विचर्षण

* * * वेपथं यथाशा .

एन × पशुमिस्तस्य * * *

१क १.१८.०.०^१ दुर्गाणि विश्वा१शौ १.९.३५.३^१

[कस्य

शौ १.९.१.१^१ कर्शकस्य विश-

अस्य मन्त्रस्य पुनरुक्तिर्मात्रा

उदान् पत्नीभ्य उशतीभ्य आभ्य० पतिम् अग्न आ वह रातद्वय ॥१॥
 पतिं वृणीष्व हविषा गृणाना तम् आ वहत् सविता तं ते अग्निः ।
 १ तम् इन्द्रम् अस्मि० शतशारदाय भगभक्ता भगवती सुवीरा ॥२॥
 यमर्षा० सं पतिम् अस्यै दिदेशि य जने धित्सन्तं तम् इहा वहासि ।
 सुमङ्गल्य अपतिग्नी सुषेवा रायस् पोषेण सम् इषा सृजस्व ॥३॥
 यत् ते पतिम् अर्यमा जायमानं यं धाता च कल्पजम् इहावहासि ।
 अग्नि वरेण हविषा जुहोमि प्रजां नयतु सुमनस्यमानाम् ॥४॥
 पतिं ते द्यावापृथिवी आ धातां पतिं मित्रावरुणा वातो [अ]ग्निः ।
 सप्तर्षयो ऽदितिस् सोम इन्द्रस् ते त्वा देवा० पतिवर्ता कृण्वन्तु ॥५॥

॥का०५॥ ॥अनु०१३॥

२.६७

यस् त्वाराय० प्रविशे ज्ञानु जानिवाहुत० ।
 अयो तन्वं पस्पशं तम् इतो निद्रं नयामसि ॥१॥
 निष् द्वााराय० नयामसि य इमां प्रविशेशि य ।
 आत्मानम् अस्या मा हिंसीत् अन्यत्र चर मेह भूः ॥२॥
 येजरायेमाम्० उपायसि घेह् अस्मै रायस् पोषणम् ।
 प्रजां च तस्या मा हिंसीत् अन्यत्र चर मेह भूः ॥३॥
 येजराये० व्यायसि हनामि वीरुधा त्वा ।
 अथो खनित्रमीस् त्वा वर्येण यथा भगम् ॥४॥
 येजरायास्यंस्तु पुयमावतो क्यम्० ।
 यत् पौत्रसद्यं दौर्भाग्यं तम् इतो निद्रं नयामसि ॥५॥ ॥का०१॥

२.६८

अग्नेर् वो बलवतो बलेन मन्युं वि नयामसि ॥१॥
 इन्द्रस्य वो [बलवतो बलेन मन्युं वि नयामसि] ॥२॥
 सोमस्य वो [बलवतो बलेन मन्युं वि नयामसि] ॥३॥
 बृहस्पतेर् वो [बलवतो बलेन मन्युं वि नयामसि] ॥४॥
 प्रजापतेर् वो बलवतो बलेन मन्युं वि नयामसि ॥५॥
 यत् ते सूर्य दिवि देवेषु वर्चस् तस्य नो धेहि तमसि प्रचेताः ।
 अहं च विप्रस् त्विषितस् त्विषीमान् इमां वाचं वि चक्षीय ॥६॥ ॥का०२॥

२.६९

वात० पुरस्तात् १ पव मे० नमस्वान् नमस् ते विश्व ते नामधेयं मा नो
 हिंसीः ॥१॥
 तपोदा० पुरो दक्षिणत० १ पव मे० नमस्वान् नमस् ते विश्व ते नामधेयं
 मा नो हिंसीः ॥२॥
 विश्वायुर् विश्वजनीन० प्रतीच्या दिश० १ पव मे० नमस्वान् नमस् ते विश्व
 ते नामधेयं मा नो हिंसीः ॥३॥
 शिवो वैश्वदेव उदीच्या दिश० १ पव मे० नमस्वान् नमस् ते विश्व ते
 नामधेयं मा नो हिंसीः ॥४॥
 अतिष्ठावा बाहस्पत्य ऊर्ध्वाया दिश० १ पव मे० नमस्वान् नमस् ते विश्व ते
 नामधेयं मा नो हिंसीः ॥५॥ ॥का०१॥

२.७०

अपघोरपाउतनद् अपस्कन्ध वधेद् अहिम् ।
 १ कस्याप्य आयताः स्तुतं सुमन[स]स् सन्तु विद्युतः ॥१॥
 यत् पर्जन्यसु स्तनयितुस् सं सं व्यथते जगत् ।
 पतन्तु द्वितीया त्रयावती० पृथिवी प्रति मोदते ॥२॥
 एष नाभ्य कंवी वृकाभ्येधेनुं काम्० इव ।
 अहीस् त्वं विद्युतां जहि मास्माकं पुरुषान् वर्धोः ॥३॥

उदी...अग्नि * १ हन्या
 * * * गृणान्... सवित * * *
 .. सुवीराः
 अस्मै दिदेशि * दिच्छन्तं * इषा *
 ...उचिषा सुतस्व
 * * * जायमाना वां ..
 ...तेनु *
 ...पतिवर्ता *

यद्वाराय...
 * * * पस्पश * * * निन् *
 ...इमान् प्रविशेशतः

* अस्व...
 ...पेहस्ते रयि *

* विहायामि ..

* पौत्रसद्यं...

...मन्युं च *

.. मन्युर्व *
 * * * सूर्य...देहि * प्रचेतां
 .. श[उपरि नां]क्षीय

[पुरस्तात्]
 ॥ इतिषद्वत् सृजन् ॥ (॥ आन्ते षद्वत् सृजं वाता

.. अपस्कन्ध वधेद् *
 ... विद्युतः
 * * * स्तनयितुस् * * * व्यथते *

अहिं...पुरुषां *

अभिक्रान्तम् स्ननयित्वा अवस्कुर्जद् अशान्या उत ।
उवा मरुतो मृडत नः पान्तु नो दुरिताद् अवधान् ॥५॥
वीचिने? परि षो नम अदित्याय शर्म यच्छत ।
युयोत पणिने शर्म उतापणं रिशादसः ॥५॥ ॥का०॥

२.७१

कृतव्ययनि विध्य तं यश्च चकार तम् इज्ज जहि ।
न त्वाम् अचक्रुषे वयं वधाय सं शिशीमहि ॥१॥
यथा त्वा देव्य ओषधं प्रतीचीनं फलं कृतम् ? ।
एवा त्वं कृत्येन कृतं हस्तगृह्य परा णय ॥२॥
पुनः कृत्या कृत्याकृतो गौरु धेनुका वडुंसु? नयत् ।
शकुव्यं शकुपेइयं? प्रतीचीनं प्रति तद् वसत् ॥३॥
यां ते चक्रुर् वरतेनषु वन्ताकूखुर्वतासु? च ।
मण्डूके कृत्या यां चक्रुस् तया कृत्याकृतो जहि ॥४॥
अग्निर् इवतु प्रतिकूलम् अनुकूलम् इवोदकम् ।
मुषो गय इव वर्ततां कृत्या कृत्याकृतं पुनः ॥५॥ ॥का०॥ ॥अनु०॥ ॥४॥

२.७२

अग्निर् शुभ्रेन सूर्यो ज्योतिषा घौरु महिष्मान्तरिक्षं व्यचसा ।
दिश आशाभिः पुथिवी पयोमिर् इदं राष्ट्रं वर्धयन्तु प्रजावत् ॥१॥
त्वष्टा रूपेण सविता सवेनाहर् मित्रेण वरुणेन रात्री ।
पूषा पुष्टिमिर् भागधेयेन भागधा इदं राष्ट्रं वर्धयन्तु प्रजावत् ॥२॥
यानि विश्वकर्मा निजघ्नान सेदिम् अन्तरा द्यावापृथिवी उभे ।
तस्याहुः क्षत्रियं गर्भं परि मा वपथा मूर्धनि धारयस्व ॥३॥
छन्दांस्य अमितो मयूखास् स्तोमा च मायजरस्याः ? ।
पुण्यं तस्याहुः क्षत्रियं निर्मितं परि मा वपथा मूर्धनि धारयस्व ॥४॥
पराणि तस्य व्रतथा यापि महति मदस्पदं? कृणुष्व दुर्धराय वा ।
मा त्वा इभन् सपत्ना दिप्सतस् तव राष्ट्रम् उत्तमं युद्धम् अस्तु ॥५॥ ॥का०॥ ॥४॥

२.७३

इदं तन् मित्रावरुणा इविर् वा येनाग्ने देवा अमृतत्वम् आयन् ।
येनासौ क्षत्रम् अधिधारयौजो असपत्नाः प्रदिशस् सन्त्वं अस्से ॥१॥
धृतस्य धारा मित्रावरुणा दुहे वां धेनुर् अनपस्कुर्वन्ती ।
देवस् सवितोत वायुर् अग्निर् भूतस्य पतिर् इह शर्म यच्छात् ॥२॥
शं नस् तन् मित्रावरुणा गृणीतां त्रेधा मित्रा बहुधा वशेरायम् ? ।
जयते सेना अप घोष पतत् पृथक् सत्त्वानो बहुधा भवन्ताम् ॥३॥
हनाम मित्रावरुणा अमित्रान् भवाम भद्रे सुकृतस्य लोके ।
पारयान्? नस् सविता देवो अग्निर् जयामेदं हविषा कश्यपस्य ॥४॥
वातो यन् मित्रावरुणा तद् अह हविष्य अन्तरं निर्मितं कश्यपस्य ।
अण्वयवो मरुतो यस्यासन् तेन देवेभ्यो वरिमाणि चक्रुः ॥५॥ ॥का०॥ ॥४॥

२.७४

अचिक्रद् स्वपा इह भवद् अग्ने दम्भ[य] रोदसी उरूची ।
आसुं नय नमसा रातहव्यं युञ्जन्ति सुप्रजसं पञ्च जनाः ॥१॥
दूरे बिर् सन्तम् अरुणास इन्द्रम् आ च्यावयन्तु सख्याय विप्रम् ।
यद् गायत्री हृदनीम् अर्कम् अस्मे सौत्रामण्या दृष्टवन्त देवाः ॥२॥
अद्भुतस त्वा राजा वरुणो जुहाव सोमस् त्वायं ह्यति पर्वतेभ्यः ।
इन्द्रस् त्वायं ह्यति विद्वन् आम्ह्य इयेनो भूत्वा विशा अपतेमाः ॥३॥
इयेनो हविर् नयत् आ परस्माद् अन्यक्षेत्रे अपरुद्धं चरन्तम् ।
अग्निना पत्न्यां कृणुतां सुगं ते गर्भं सज्जता अभिसंविशध्वम् ॥४॥
इयेनो हविर् कश्यपस्योप शिखे इन्द्रं वातः प्रहितो वृता वा ।
विपिय शत्रून् सेनाग्ने विषो वृषणानो अध राकासी? ॥५॥

अभिक्रान्ताः अवस्कुर्जद् * *
* * * मृड(उपरि ङ)त * पातु .
आदित्य * *
युयोत पणिनो * * पणो कपादस

°व्ययनि विद्

द * इचक्रिषे * * श मसीमहे

* त्वां कृत्येन * हस्तिग्रीह * यन् (उपरि नयः)

* * * प्रतिचीनं फलं कृतं एवा त्व कृत्येन कृतं

[हस्ति ग्री परा नयः पुनः कृत्या कृताकृती

* * * वन्तेनषु . [गो धेनुका वडुंसु नयत्

* वेतुम् प्रतिकूलम्

शुक्रं रथं * कृत्य * ताः

. महिष्मा अन्तरिक्ष *

दिशाशाभिः ...

त्वष्टा * * * सवेन अहर्...

* पुष्टीभगसेन भगदविर्

* * * पिजवान् भेदिम् * बाका * *

. चारयस्व

छन्दांस्त्यामितो .

.. वपथा * *

* * * दम् सपत्ना दिप्सतन् .

* तं ..

.. °धारयोनो सपत्ना * .

.. दुह * * * अनु°

देव .

* * * तं...

* सेनो ...

* * * समित्रां .

* यं * तदाह .

[वरिमाणि चक्रुः

* मरुता ... वरुणानि * । अं तेन देवेभ्यो

असिक्रद् ..

* * * रातहव्यो .

* * * दिदृक्षन्तमशंस . इयाव * * रिपु

यदि गायत्रिय.. दृशन्तु *

* * * विद्वन्भ्यान्... विशा पंतमश्

* हविन्... अपरुद्धं *

अग्निना * * * सजन् * * * अभिसंविशध्व

श्री ६

श्री ५

यस् ते हवँ प्रतितिष्ठत् सजात उत निष्ठयः ।
अपाञ्चम् इन्द्र तं भीत्याधेमम् अव गमय ॥६॥
ह्ययन्ति त्वा पञ्च जनाः प्रति मित्रा अवृषत ।
इन्द्राग्नी विश्वे देवा[स् ते] विशि क्षेमम् अदीधरन् ॥७॥ ॥का०१॥

२.७५

प्रजापतिर् अनुवर्तित्स स प्रजाभिर् अनुवर्तिः ।
स मानुवर्तिर् अनुवर्ति कृणोतु ॥१॥
इन्द्रो अनुवर्तित्स स वीर्येणानुवर्तिः ।
[स मानुवर्तिर् अनुवर्ति कृणोतु] ॥२॥
सोमो अनुवर्तित्स स ओषधीभिर् अनुवर्तिः ।
[स मानुवर्तिर् अनुवर्ति कृणोतु] ॥३॥
आपो [अ]नुवर्तयस् ताः पञ्चन्यनानुवर्तयः ।
ता मानुवर्तयो अनुवर्ति कृण्वन्तु ॥४॥
देवा अनुवर्तयस् ते ऽमृतनानुवर्तयः ।
ते मानुवर्तयो अनुवर्ति कृण्वन्तु ॥५॥ ॥का०४॥

२.७६

पयो मह्यम् ओषधयः पयो मे वीरुषो दधन् ।
अपां पयस्वद् यत् पयस् तन् मे वर्षन्तु वृष्टयः ॥१॥
पयो मह्यं परस्वन्तो हस्तिनो मे पयो दधन् ।
पयः पतत्रिणो मह्यं वीणया मे पयो दधन् ॥२॥
पयस्वन् मे क्षेत्रम् अस्तु पयस्वद् उत [मि] धाम ।
अहं पयस्वान् भूयासं गावो म उत पयस्वतीः ॥३॥
पयो मह्यम् अप्तरसो गन्धर्वा मे पयो दधन् ।
पयो मे विश्वा भूतानि वातो दधातु मे पयः ॥४॥
पयो मह्यं द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं पयो दधत् ।
पयो मे विश्वा भूतानि धाता दधातु मे पयः ॥५॥
पयः पृथिव्यां पय ओषधीषु पयो दिव्य अन्तरिक्षं पयो धाः ।
पयस्वतीः प्रदिशास् सन्तु मह्यम् ॥६॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१५॥

२.७७

अहं विभर्मि ते मनो अहं चित्तम् अहं व्रतम् ।
ममेद् अहं क्रताव असो मामासञ्चेदसीदपि ।
आज्ञासैक्षा? मयि ते रमतां मनः ॥१॥
आञ्जनस्य मनुष्यस्य कुष्ठस्य नलदस्य च ।
वीरोदीकस्य? मूलेन मुखेन मर्दनं कृतम् ॥२॥
मधु मे अन्तर् आस्ये मुखेन मर्दनं कृतम् ।
तत्र त्वं वि वर्तस्व नरावी इव वर्तसि? ॥३॥
यथा नेमी रथचक्रं समन्तं परिपश्यजे ।
एवा परि ष्वजस्व मां यथासन् मयि ते मनः ॥४॥ ॥का०१॥

२.७८

यथेदम् अश्विना तृणं वातो वहतु भूम्याम् ।
एवा वयं वहामसि यां वयं कामयामहे ॥१॥
उत् त्वा माता स्थापयतु प्र त्वा नुदताम् अश्विना ।
दाश्वशुर्? इव मातरं माम् एवोर्णोतु ते मनः ॥२॥
यथा क्षीरं च सर्पिश् च मनुष्याणां हृदे म्रियम् ।
एवाहम् अस्या नार्या हृदो भूयासम् उत्तमः ॥३॥
अग्निष् द्वा तपस् तपतु वातस्य धाजिर् मा स्पृक्षत् ।
तानि षदनानि साधाव उत् तिष्ठ प्रेष्य अग्निवत् ते कृणोमि ॥४॥

* * * प्रतिनिष्ठयात् * * * निष्ठया ॥२॥

अपान * * * भीत्यावधेमम् * गायः

* * * जन्वाः * मित्रावर्षत

... अदीधरं

... अनुवर्तिः

* वार्ति अनुवर्तिन *

* नुवर्तित्स...

* नुवर्तिनम् .

... कृणोतु

देवानुवृ

* तयोर * कृणोतु

... दधं

* पयस्वाद् .. वे * * (प्रान्ते पवः पृथिव्या)

... दधं

... दधं

* द्वे * * * ऋतु धा

.. मोत *

* * * अप्तरसो .. दधं ।

.. विश्वान्तरिक्ष * धः

... अहं म व्रतं

* अप ...

* सीहि * * * । मयि ते रमतां मनः

* मधुषस्व * नलदस्य * ।

... मन्दनं *

ततो ..

* * षस्व मा यथास पयि * *

* * त्रिणं * हवतु *

उ. .

... एवाचोतु * *

... ह्ये *

* * नारीया ...

अग्नेषु ... ज्ञाति * स्पृक्ष

ताति * माषव ...

वा १८.३६ मै २.१२.१

पै २.९०.३१५ १श्री १.३४.२१

श्री ६.१०२.३१२

२१श्री ६.८.१२३

सूर्यस् त्वा तपस् तपतु चातस्य भ्राजिर् मा स्पृक्षत् ।
नानि पदनानि साधाव उत् तिष्ठ प्रेहि सूर्यवत् ते कृणोमि ॥५॥ ॥का०२॥

२.७९

हिरण्यपुष्पी सुभगा रूपश् चायं सुमङ्गलः ।
ताव् एनां भद्रया दत्ताम् अमृताम् अमृते भगे ॥१॥
हिरण्यपिण्डं हरितं तत् ते अङ्गेषु रोहति ।
तेनेमाम् अभिना नारीं भगेनामि पिञ्चताम् ॥२॥
यथा रूपसुधृतस् तृण्यन्तो यन्ति कामिनः ।
एवा त्वा सर्वे देवराः पेतयो? यन्तु कामिनः ॥३॥
हिरण्याक्षो मधुवर्णो हिरण्यपरिचन्तन? ।
अङ्गो हिरण्यो यस्य तव तेनास्यै पतिम् आ वह ॥४॥
यदि वासि तिरोचनं यदि वा नद्यस् तिरः ।
[इ]यं त्वा मह्यम् ओषधिर् अङ्गेन मे न्यानयत् ॥५॥ ॥का०३॥

२.८०

पुनः प्राणं पुनर् अपानम् अस्मै पुनर् व्यानम् उत सोम देहि ।
आत्मानं चक्षुर् उदिते समानस्? तम् अनु पाहि तम् अनु जीव
जागवि? ॥१॥
त्वष्टा रूपेण सविता सवेनाहर् मित्रेण वरुणेन रात्री ।
इन्द्रो ज्येष्ठेन ब्रह्मणाय बृहस्पतिः पूषास्मै पुनर् असुं ददातु ॥२॥
यथादित्या वसवो ये च रुद्रा विश्वे देवा अदितिर् या च रात्री ।
यङ्गो भगस् सविता ये च देवा यमो ऽस्मै पुनर् असुं ददातु ॥३॥
सोमो राजा वसुवित् ते पुनर् दात् ।
इन्द्रो मरुद्भिर् अश्विना ते भिषग् यद् अग्नी रुद्रो वसुवित् ते पुनर् दात् ॥४॥
पुनर् घोर् देवी पुनर् [र] अन्तिरक्षम् अग्निर् वातः पवमानो भिषज्यतु ।
प्राज्ञाः पाशान् निरङ्ग्याः पाशान् मृत्योः पाशाद् वाक् च देवी पुनर्
ददातु ॥५॥ ॥का०४॥

२.८१

इदं चक्षुर् कृतावरी मा हिंसीत् पुर आयुषः ।
यद् वां तमो यत् किल्बिषम् अप वाचा नि धम्मसि ॥१॥
इदं घेष् अद् गणं यथोमाति रोहति ।
अयम् अयस्तराङ्कुशो अक्षौ ररंस मपुलं पतु ॥२॥
यमो ह्य आभ्याम् उज् जयन् नृचक्षा यं शंसेनश् ।
शक् निर्य सुपर्णा उद् आदुश् चक्षुर् उदितेर् अनन्तम्? ।
सोमो नृचक्षा मयि तद् धर्मं दधातु ॥३॥
यथा चक्षुस् सुपर्णस्य यथा श्वश्वा यथा शुनः ।
एवा मे अभिना चक्षुः कृणुतां पुष्करस्त्रजा ॥४॥
यस् सुपर्णस्य प्रपातश् चक्षुषा चक्षुर् आदधे ।
तस्याहं समुद्रं जेतवे चक्षुषा चक्षुर् आ दधे ॥५॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१६॥

२.८२

अग्नि ते हारस् सिषकु यातुधान स्वाहा ॥१॥
वातं ते प्राणस् सिषकु [यातुधान स्वाहा] ॥२॥
सूर्ये ते चक्षुस् सिषकु [यातुधान स्वाहा] ॥३॥
अन्तरिक्षं ते ओत्रं सिषकु [यातुधान स्वाहा] ॥४॥
परमं ते परावतां मनस् सिषकु यातुधान स्वाहा ॥५॥ ॥का०१॥

२.८३

अपस् ते रस्स् सिषकु यातुधान स्वाहा ॥१॥

. मावि * स्पृक्ष
ताति * माधव . .

सुमङ्गल

हिरण्यपिण्ड .

* * नारी * त

हिरण्याक्ष . . .

अङ्गो हिरण्य * तुव तेनास्यै : .

* वास्य दिरोचनं * * नन्यस्तिर
. म न्यानय

* * * अपातुम् . . धहि

* * * सर्वेन अहर् ..

* * ब्रह्मणाय ... अस दधातु

.. अस दधातु

* * अद्विचि पुनमां

* * * * भिषज् त * *

* पाशां * पाशां * पशांश् . .

* * पतावरी * * पुरायुषः
* * * यदुलपिष * वाच ...

यम * * उजव . . .

.. दर्मं धातु

* * सुपर्णश्च * श्वश्च ..

... कृणुतां पुष्करस्त्रज

यस्सुपर्णं प्रपातश्...

तस्याहं समुद्रं जेतव...

अभिस् . .

परमां * परावतं ...

ओषधीस् ते लोमानि सिषजन्तु [यातुधान स्वाहा] ॥२॥
समुद्रे ते वाक् सिषक्तु यातुधान स्वाहा ॥३॥ ॥का०॥

२.८४

इदं ते शिरो भिनक्षि यातुधान स्वाहा ।
इदं ते मस्तिष्कं नि[तर्हणेन भिनक्षि? भूम्याम् ॥१॥
[इदं] ते हन् भिनक्षि यातुधान स्वाहा ।
इदं ते जिह्वां नि[तर्हणेन भिनक्षि? भूम्याम्] ॥२॥
[इदं] ते ग्रीवा भिनक्षि यातुधान स्वाहा ।
इदं ते स्कन्धान् नि[तर्हणेन भिनक्षि? भूम्याम्] ॥३॥
इदं ते हस्तौ भिनक्षि यातुधान स्वाहा ।
इदं ते बाह्वौ नि[तर्हणेन भिनक्षि? भूम्याम्] ॥४॥
[इदं] ते हृदयं भिनक्षि यातुधान स्वाहा ।
इदं ते पर्यङ्गं नि[तर्हणेन भिनक्षि? भूम्याम्] ॥५॥
[इदं] ते ओष्णी भिनक्षि यातुधान स्वाहा ।
इदं ते क्लोमं नि[तर्हणेन भिनक्षि? भूम्याम्] ॥६॥
[इदं] ते पृष्ठं भिनक्षि यातुधान स्वाहा ।
इदं ते ऽवस्थं नि[तर्हणेन भिनक्षि? भूम्याम्] ॥७॥
इदं ते ऊरू भिनक्षि यातुधान स्वाहा ।
इदं ते जङ्घे नि[तर्हणेन भिनक्षि? भूम्याम्] ॥८॥
इदं ते गुल्फौ भिनक्षि यातुधान स्वाहा ।
इदं ते पादौ नि[तर्हणेन भिनक्षि? भूम्याम्] ॥९॥
[इदं] ते त्वचं भिनक्षि यातुधान स्वाहा ।
इदं ते प्राणं नि[तर्हणेन भिनक्षि? भूम्याम्] ॥१०॥
इदं ते परंषि भिनक्षि यातुधान स्वाहा ।
इदं ते मज्जा नि[तर्हणेन भिनक्षि? भूम्याम्] ॥११॥ ॥का०॥

२.८५

ऽनन्दसोदलमन्तकजिष्णुहा पराजित अमुं भ्रुणान् अर्पय स्वयं
पाशान् यायती अस्मै? ॥१॥
ऐतु सहकृतुः ऐतु मा प्राणो अयो बलम् ।
मनो दधातु भद्रयास्मि विश्वाद्भसुर् मा स्वस्तये ॥२॥
दक्षिणा मा दक्षिणतो दक्षिणा पातु सव्यतः ।
पश्चाद् एनं व्य अधात् पातु सर्वस्या भवहेभ्या? ॥३॥
शतम् आपो दिव्या मित्रस्य च दक्षिणः ।
धाता सविता रुद्रस् ते नो मुञ्चन्तु अंहसः ॥४॥
शतं पाशास् तु वरुणस्य ब्रह्मणस् पतेः ।
ऽशते मातन् पाशां नो विद्य शतात् पारोभ्यो वयन्ताम्? ॥५॥ ॥का०॥

२.८६

प्राचीं दिशम् आस्थाम् अग्निर् मावत् ओजसे बलाय ।
दिशां प्रियो भूयासम् अनु मित्रा मे दिशो भवन्तु घृतप्रतीकाः ॥१॥
दक्षिणां दिशम् आस्थाम् इन्द्रो मावत् ओजसे बलाय ।
[दिशां प्रियो भूयासम् अनु मित्रा मे दिशो भवन्तु घृतप्रतीकाः] ॥२॥
प्रतीचीं दिशम् आस्थां वरुणो मावत् ओजसे बलाय ।
[दिशां प्रियो भूयासम् अनु मित्रा मे दिशो भवन्तु घृतप्रतीकाः] ॥३॥
उदीचीं दिशम् आस्थां सोमो मावत् ओजसे बलाय ।
[दिशां प्रियो भूयासम् अनु मित्रा मे दिशो भवन्तु घृतप्रतीकाः] ॥४॥
ध्रुवां दिशम् आस्थां विष्णुर् मावत् ओजसे बलाय ।

* दे वाम ... (प्राप्ते रक्षामन्त्रं ४४)

* * * नितरणदि *

* * इनो...

* * जिहा...

... भिनदि * *

* * स्कन्धा...

* * सी ..

... भिनदि * *

* * परिष्णि

... भिनदि * *

* * क्लोमा...

* * नसा...

... भिनदि * *

* * * भिनदि यातुधान स्वाहा

.. भिनदि * *

... भिनदि * *

* * परंषि भिनदि...

* * मज्जो नितरणेनदि *

* * आतु... आयो *

* * भद्रया अभिविधासु

* अर्ध...

* पाशा...

* * * मित्वा... तीका

... औजसे *

... औजसे *

ध्रुवं ... औजसे *

[दिशां प्रियो भूयासम् अनु मित्रा मे दिशो भवन्तु घृतप्रतीकाः] ॥५॥
ऊर्ध्वो दिशम् आस्थां बृहस्पतिर् मावत् ओजसे बलाय ।
दिशां प्रियो भूयासम् अनु मित्रा मे दिशो भवन्तु घृतप्रतीकाः ॥६॥

॥का०५॥ ॥अनु०१७॥

२.८७

मनायै तन्तुं प्रथमं पश्येद् अन्या अतन्वत ।
तन् नारीः प्र ब्रवीमि वस् साध्वीर् वस् सन्तुर्वरीः ॥१॥
साधुर् वस् तन्तुर् भवति साधुर् ओतुरेतु? वृतः ।
अथो होर्वरीर् यूयं प्रातर् वोदेव धावत ॥२॥
खर्गला इव पत्नरीर् अपाम् उग्रम् इवायनम् ।
पतन्तु पत्नरीर् इवोर्वरीस् साधुना पथा ॥३॥
अवाच्यौ ते तोतुयेते तोदेनाश्वतराव् इव ।
प्र स्तोमम् उर्वरीणां शशयानाम् अस्ताधिपम् ॥४॥
नारी पञ्चमयूखं सञ्चवत् कृणुतं वसु ।

अरिष्टो [अ]स्य वस्ता प्रियंदवासिततौतिर? ॥५॥ ॥का०१॥

२.८८

शास इत्या मही अस्य अमित्रखादो अद्भुतः ।
न यस्य हन्यते सखा न जीयते कदा चन ॥१॥
वि रक्षो वि मृधो जहि वि वृत्रस्य इन् रज ।
वि मन्तुम् इन्द्र वृत्रहन् अमित्रस्याभिदासतः ॥२॥
वि न इन्द्र मृधो जहि नीचा यच्छ पृतन्यतः ।
अधमं गमया तमो यो अस्मीं अभिदासति ॥३॥
स्वस्तिदा विशां पतिर् वृत्रहा विमृधो वशी ।
वृषेन्द्रः पुर एतु नस् सोमपा अभयंकरः ॥४॥
अपेन्द्र द्विषतो मनो [अ]प जिज्यासतो वधम् ।
वि महव् छर्म यच्छ वरीयो यवया वधम् ॥५॥ ॥का०२॥

२.८९

[देवो] यो ऽतितरो मणिस् तेनाति तरुष्व द्विषः? ।
सपत्नान् द्विषतो मणे प्र शुदस् पृतन्यतः ॥१॥
प्र शुदस् प्र दहस् सपत्नान् द्विषतो मणे ।
तराति महत्त्वं द्विषां वचो अङ्गिष्ठं पृतन्यताम् ॥२॥
वचो जहि मन्तुं जह् आकृतिं द्विषतां मणे ।
देवो यो ऽतितरो मणिस् तेनाति तर धूर्वतः ॥३॥
ये धूर्वन्ति ये द्रुहन्ति ये द्विषन्ति पृतन्यन्तः ।
सर्वान् सपत्नान् तान् मणिर् निर्मेन्यून् द्विषतस् करद् ॥४॥
तव चित्ते तव मते तवैवाधस् पदं करम् ।
देवो यो ऽतितरो मणिस् तेनाति तर दुष्वमा? ॥५॥ ॥का०३॥

२.९०

आ ते मनश् चक्षुश् चा ते हृदयं ददे ।
पादोष् टे पद्यम् आ ददे यथा तिष्ठासि मे वशे ॥१॥
वाञ्छ मे पादौ तन्वं वाञ्छाक्ष्यौ वाञ्छ सकृद्ययौ ।
अक्ष्यौ वृषण्यन्याः केशा ओष्ठौ मां ते कामेन शुष्येताम् ॥२॥
मयि त्वा दोषणिस्पृशं कृणोमि हृदयस्पृशम् ।
ममेद् अह कृताव् असो ममासञ्चेदसञ्चेदसीदपि? ॥३॥
यासां नाभिर् आरोहणं हृदि संवननं कृतम् ।
गावो घृतस्य मातरौ अमूं सं वानयन्तु मे ॥४॥

. ओजसे *
* प्रिय भूयासा °तीका

मनावी तनु * पक्षेदं न्यातन्वत
तं नारी * ब्रवीमि व शारीणां सन्तुर्वरी
साध्वीर् वस् तन्तुर् * साधुनोद्धरितो वृकः
प्रातर् * धावजा
* युवं पत्नरीरपा अग्रम् *
* प्रवत्नीर्
अवच्यु तौतुन्येते तेदेवाश्वतराव् *
* * * खषयानामस्वाविधं
* पञ्चमाधोर्ध्वं .

* * वस्था

* * मह * आमित्रखाधातो *

वृक्षो वि मृधो
* * अन्यु * १ सति
* नीन्द्र वि मृधो * नीदा यत्स्व प्रधन्यतः
... तसो * असा *
* * पति * वि मृधो जहि

* महशर्म * * यवया *

. सः
सपत्न्यां * * शुतस्व प्रदन्तः
शुतस्व * * सपत्न्यां
तरापि महत दुष्वमां वचो भङ्गि प्रदन्तः

... धूर्वता
. प्रतन्यतः
सर्वो सपत्नास्ते मणिर्गमन्तुं * *
.. चरौ
* * न्यतरो...

* * * च आ मा * * *
पदोष्...वशे । वशे
* से * तन्वां वाञ्छाक्ष्यौ * सकृद्ययौ
अक्षौ .. आध्याता
मै * दृषणिस्पृशं गोमि १स्पृशम्
* अप .

...अमु * * *

पै २.३५.५१.२

पै २.४२

मह्यं त्वा द्यावापृथिवी मह्यं देवी सरस्वती ।
मह्यं त्वेन्द्रश् चाग्निश् चाहोरात्रे नि यच्छताम् ॥५॥ ॥का०॥४॥

२.९१

भूलि मूल्य अर्जुनि पुनर् वो यन्तु यातवः पुनर् जूतिः किमीदिनीः ।
यस्य स्थ तम् अत्त यो वः प्राहैत् तम् अत्त स्वा मांसान्य अत्त ॥१॥
अच्छवो जिघत्सवः पुनर् वो यन्तु यातवः पुनर् जूतिः किमीदिनीः ।
[यस्य स्थ तम् अत्त यो वः प्राहैत् तम् अत्त स्वा मांसान्य अत्त] ॥२॥
हविष्यवः पाश्यवः पुनर् वो यन्तु यातवः पुनर् जूतिः किमीदिनीः ।
[यस्य स्थ तम् अत्त यो वः प्राहैत् तम् अत्त स्वा मांसान्य अत्त] ॥३॥
स्फातिहारि रमहारि पुनर् वो यन्तु यातवः पुनर् जूतिः किमीदिनीः ।
[यस्य स्थ तम् अत्त यो वः प्राहैत् तम् अत्त स्वा मांसान्य अत्त] ॥४॥
वातजूते मनोजवाः पुनर् वो यन्तु यातवः पुनर् जूतिः किमीदिनीः ।
यस्य स्थ तम् अत्त यो वः प्राहैत् तम् अत्त स्वा मांसान्य अत्त ॥५॥
॥का०॥५॥ ॥अनु०१८॥

इत्यथवेदे पैपलादशास्त्रायां द्वितीयः काण्डम् समाप्तः ॥

भूलि * अर्जुनी * * यन्ति यातवः... ० नी
* * दम् * * व प्रहीत् * उत्त म संसात्यतः
* निषच्छवः

हारी रमहारी

* * * * यन्ति यातवः... ० नी
* * * * व प्रहीत् * उत्त ... अत्तः ॥जे० त्वयुत्त
[स्मा मांसान्यतः (द्विरुक्तिः काण्ड-
(समासिस्त्विकी)]

इति अथवेदि पिपलाद ० ...

शौ ३.४.१-७ ऋ १०.१७३.२

शौ प्राक् सायणस्तु प्राक्

शौ हविनः सजाता अग्निर्दत्तो
[अजिरः सं चरते]

शौ ३.३३.५१

शौ स उपेदमेहि

शौ ७.९४.१

शौ ३.७.१

शौ २

शौ ३

शौ २.८.१

शौ वि क्षेत्रियस्य मुञ्चतामधमं
[पाशमुत्तमम्]

३.१

आ त्वा गन् राष्ट्रं सह वर्चसोद् इहि प्राग् विशां पतिर् पकराद् त्वं वि राज ।
सर्वासं त्वा राजन् प्रदिशो ह्यन्तुपसद्यो नमस्यो भवेह ॥१॥
त्वां विशो वृणतां राज्याय त्वाम् इमाः प्रदिशः पञ्च देवीः ।
वर्षेन राष्ट्रस्य ककुदि श्रयखातो वसुनि वि भजास्य उग्रः ॥२॥
अच्छ त्वा यन्तु भुवनस्य जाता अग्निर् दूतो ऽव जरसे दधाति ? ।
जायाः पुत्रास् सुमनसो भवन्तु बहु बलिं प्रति पश्यासा उग्रः ॥३॥
अश्विना त्वाप्रे मित्रावरुणोमा विश्वे देवा भरतस् त्वा ह्यन्तु ।
सजातानां मध्यमेष्टा इह स स्यास् खे क्षेत्रे सविते[व] वि राज ॥४॥
आ प्र द्रव परमस्याः परावतश् शिवे ते द्यावापृथिवी बभूताम् ।
तद् अयं राजा वरुणस् तथाह स त्वायम् अहत् स पनम् पहि ॥५॥
इन्द्रेन्द्र मनुष्याः प्रेहि सं ह्य अह्नास्था वरुणेन संविदानः ।
स त्वायम् अहत् खे सधस्थे स देवान् यक्षत् स उ कल्पयाद् विशः ॥६॥
पश्या रेवतीर् बहुधा विरूपास् सर्वासं संगत्य वरीयस् ते अक्रन् ।
तास् त्वा सर्वासं संविदाना ह्यन्तु दशमीम् उग्रस् सुमना वरोह ॥७॥
यद् अजरेण हविषाधि त्वा गमयामसि ।
अत्रा त इन्द्रः केवलीर् विशो बलिहृतस् करत् ॥८॥ ॥का०॥१॥

३.२

हरिणस्य रघुष्यदो [अ]धि शीर्षणि भेषजम् ।
स क्षेत्रियं विषाणया विषुचीनम् अनीनशात् ॥१॥
अनु त्वा हरिणो वृषा पद्भिश् चतुर्भिर् अक्रमीत् ।
विषाणे वि ष्य गुणितं यत् किं चित् क्षेत्रियं हृदि ॥२॥
अदो यद् अवरोचते चतुष्पक्षम् इव चक्षुः ।
तेना ते सर्वे क्षेत्रियम् अङ्गभ्यो नाशयामसि ॥३॥
उद् अगातां भगवती विचृती नाम ताके ।
विः × × × × × ॥४॥

जे नमो गणाधिपतये ॥ ॥ जे * * * मि * *
[वचसोपि * * * * * राजा]

* * वृणतां ..
वर्षं * ककुभि .. भजास्यः
अहिष्ठ * यन्तु * जाताभिर...
... पश्यान् उग्र
अदना ..
* मेष्ट म स्या ..

... २२ * *
हन्तो इदं मनुष्य * * हि यक्षिणास्वा * *
... यक्षस्मो * दिशः
... वरिवस् * *
... वेशत
यदि जरेण हविषाद् ..

* रघुष्यदो...
सु * * द्विषुचीनम् *

* * श्च श्रुतिं यदि ..
... चक्षति
तेन...

श्री ३.७.६, 'श्री यदासुतेः
क्विसमाणायाः

श्री ३

श्री ५

श्री ३.६.१

श्री ० : 'श्री शत्रून् बैबाध-
'श्री वृत्रज्ञा मेदी

श्री ३^१ :

श्री ३^५ :

श्री ८ : 'श्री कोशेषु प्रायशः चरसि

श्री ५

श्री ७

'श्री न बैबाधप्रनुत्तानां

श्री ८

श्री ३.१.१-६ ते ५.६.१.२-४
[मि २.१.३.१ का ३५.२

'प्रायणोऽपि यद् श्री गमेत्

'श्री बाह्वसां ते बाह्वसां आ-
सां का ३५.३ बाह्वसां आसां
मे बाह्वसां (कोशेषु नाना)

'श्री ते मे मन्त्र्यः का मेने । 'अन्वय-
[संहितासु अन्वयं

श्री ३.२.१-६

वे ३.६.१

एकस्मिन् यौ कोशे वि बो, बो धमत्

वे ३.६.५.५

क १.०.१.०३.१२

[.....] क्षेत्रियं त्वाभ्यानशो ।
वदाहं तस्मिन् भेषजं क्षेत्रियं नाशयामि ते ॥५॥
अपवासे नक्षत्राणाम् अपवास उतोषसाम् ।
अपास्मत् सर्वम् आमयद् अप क्षेत्रियम् अकृमीत् ॥६॥
आप इद् वा उ भेषजीर् आपो अमीवचातनीः ।
आपो विश्वस्य भेषजीस् तास् त्वा मुञ्चतु क्षेत्रियात् ॥७॥ ॥का^१२॥

३.३

पुमान् पुंसः परिजातो अश्वत्थः खदिराद् अघि ।
स हन्तु शत्रून् मामकान् यांश् चाहं द्वेषमि ये च माम् ॥१॥
तान् अश्वत्थ निश् शृणोहि शत्रून् मयि बाध दोधतः ।
इन्द्रेण वृत्रज्ञा भेमयाद् अग्निना वरुणेन च ॥२॥
यथाश्वत्थ निश् शृणोसि पूर्वान् जातान् उतापरान् ।
एवा पृतन्यतस् त्वम् अभि तिष्ठ सहस्व च ॥३॥
यथाश्वत्थ वि भिनत्स्य अन्तर् महेत्य् अर्णवे ।
एवा मे शत्रोश् चित्तानि विष्वग् भिन्धि सहस्व च ॥४॥
यस् सहमानश् चरति सासहान इवर्षभः ।
तेनाश्वत्थ त्वया वयं सपत्नान् सहिषीमहि ॥५॥
सिमात् पुनान् निकृतिर् मृत्योः पाशोर् अविमोक्षयैः ।
अश्वत्थ शत्रून् मामकान् यांश् चाहं द्वेषमि ये च माम् ॥६॥
[ते] अधराञ्चः प्र पुवन्तां छिन्ना नोर् इव बन्धनात् ।
न निर्बाधप्रनुत्तानां पुनर् अस्ति निवर्तनम् ॥७॥
प्रेणान् नुदामि मनसा प्र चित्तेनोत ब्रह्मणा ।
प्रेणान् वृक्षस्य शास्त्रयाश्वत्थस्य नुदामसि ॥८॥ ॥का^३३॥

३.४

यद् अदस् संम[य]तीर् अहाद् अनवता हुते ।
तस्माद् आ नद्यो नाम स्थ ता वो नामानि सिन्धवः ॥१॥
यत् प्रेषिता वरुणेनाच् छीमं समवल्गता ।
तद् आभोद् इन्द्रो वो यतीर् अस्माद् आपो अनु ध्रुन ॥२॥
अपकामं स्यन्दमाना अवीवरत वो हि कम् ।
इन्द्रो वथु शक्तिभिर् देवीस् तस्माद् वार नाम वो हितम् ॥३॥
एको न देव उपातिष्ठत् स्यन्दमाना उपेत्य ।
उद् आनिधुर महीर् इति तस्माद् उदकम् उच्यते ॥४॥
आपो देवीर् घृतम् इद् आप आहुर् अग्नीषोमौ बिभ्रत्स् आप इत् ताः ।
तीमो रसो मधुपृचाम् अरंगम आ मा प्राणेन सह वर्चसा गन् ॥५॥

आद् इत् पश्याम्य उत वा शृणोम्य आ मा घोपो गच्छद् वाश्य आसाम् ? ।

मेने भेजानो [अ]मृतस्य तर्हि हिरण्यवर्णा अस्वदं ? यदा घः ॥६॥ ॥का^४४॥

३.५

अग्निर् वो दूतः प्रत्येतु शत्रून् प्रतिदहन् अभिशस्तिम् अरातिम् ।
स चित्ता[नि] मोहयतु परेषां निर्हस्तांश् च कृणवज् जातवेदाः ॥१॥
अयम् अग्निर् अमूमुहद् यानि चित्तानि वो हृदि ।
वि वो धमत् ओकसः प्र वो धमनु सर्वतः ॥२॥
इन्द्र चित्तानि मोहयार्वाग् आकृत्या अघि ।
अग्नेर् वातस्य भ्राज्या तान् विष्वो वि नाशय ॥३॥
य् एषाम् आकृतय इताथो चित्तानि मुह्यत ।
अथो यद् अवैषां हृदि तद् एषां परि निर् जहि ॥४॥
अमीषां चित्तानि प्रतिमोहयन्ती युद्धाणान् अघे परेहि ।
अभि प्रेहि निर् दह इत्तु शोकेर् प्राह्याभिप्रांस तमसा विश्य शत्रून् ॥५॥

* नक्षत्राणा अपास्तततोषसां
अपस्तत्...

* हतु शत्रून्
* * निष्णीहि शत्रून् * बाध तोषत

* निष्णासि ..
* धृद् ...ता
... भिनदधत * *
* * शत्रोः * * मिषि महस्व ता
... सासहानेव ऋषभा
... संविषीवहि
* * येनां निरृतिः

* शत्रून् ..
अधराञ्च * पुवन्तां छिन्ना नोर् * बन्धनां
* नुर्बाधप्रनुत्तानां ...
* नवामि * * श्रुत्येन ब्राह्मणा
* * शास्त्राया अश्वत्थस्य *

... हवे
* अ नुषो .
* * 'गेनात् सीमं समवल्गताः
* आपुनोति * * यतीः . ध्रुना
अपकामां सिंदमाना अवेव्रत ...
* वस्तकुभिर्देवे तस्मार * * हिकं
... सिन्धमाना उपेत्यः

* * * इतापाहुर् * * * इत्या
* * 'श्रुतामरुता * * सा * गृहं

याविक् * * * शृणुं ... वास्याषां
... वर्णस्वमं * वा

* * * प्रत्येत शत्रून् ..
* चित्ता मोहितु * निहस्तांश् * * वेदः

* वो धमत् * * वो धमनु सर्वता
... वोहयार्वाग् आकृषाधि

वि पामाकृतयथातो * युवता
* * ओद्रेषा हत तर् * * विर् *
* * 'मोहयन्ती ...
... 'मिश्रास्तपसा * शत्रून्

इन्द्रम् अहम् इयं हुवे सोमपम् उभयाविनम् ।
अस्मै [विपाय हन्तवे वाऽ उग्रम् अरस् विषम् आह्वयम् अरस् विषं
निर्विषम्] ॥२॥

वरुणम् अहम् इयं हुवे उग्रो राजन्यस् सासहिः ।
[अस्मै विपाय हन्तवे वाऽ उग्रम् अरस् विषम् आह्वयम् अरस् विषं
निर्विषम्] ॥३॥

अदितिम् अहम् इयं हुवे शूरपुत्रां कनीनिकाम् ।
अस्मै [विपाय हन्तवे वाऽ उग्रम् अरस् विषम् आह्वयम् अरस् विषं निर्विषम्] ॥४॥
बृहस्पतिम् अहम् इयं हुवे यो देवानां पुरोहितः ।
अस्मै [विपाय हन्तवे वाऽ उग्रम् अरस् विषम् आह्वयम् अरस् विषं
निर्विषम्] ॥५॥

आ णा आ णा आ ण्डा मर्कान् ? ।
अस्मै विपाय हन्तवे वाऽ उग्रम् अरस् विषम् आह्वयम् अरस् विषं
निर्विषम् ॥६॥

नवानां नवतीतां विपस्य रोपुषीणाम् ।
सर्वांसाम् अग्रं नाम वीतापतारस् विषम् ॥७॥ ॥का०॥

३.१०

मृत्युर् एको यम एकस् सर्वेषु शरद् उद् भव ।
ते नः कृण्वन्तु भेषजं देवसेनाभ्यस् परि ॥१॥
पुनर् नो यमः पितृभिर् ददातु पुनर् मित्रावरुणा वातो [अ]ग्निः ।
अघमारो अघरांसः पुनर् दातु पुनर् नो देवी निर्रतिर् ददातु ॥२॥
या देवी प्रहितेषु पतस् तपसे वा महसे वावसृष्टा ।
सोमस् त्वाम् अस्मद् यावयतु विद्वान् पितरो वा देवहता नृचक्षसः ॥३॥
सहस्राक्षो अमर्त्यः पुनरूपः इहावतु ।
प्रत्येद् उग्रम् आहार्यं सहयुस् सहपूरुषः ॥४॥
यस् ते मृत्युस् सहस्राक्ष विषेण परिषिच्यते ।
तेन त्वम् अस्मभ्यं मृड शिवो नय शंभुर् आ चर ॥५॥
मा ते मृत्युस् सहस्राक्ष भामेत् तन् मामकं जगत् ।
यो नो द्वेष्टि तं गच्छ यं [वयं] द्विष्मस् तं जहि ॥६॥ ॥का०॥ ॥अनु०॥

३.११

रख । ये स्थास्यां प्राच्यां दिशि हेतयो नाम देवास् तेषां वो अग्निर् इषवः ।
ते नो मृडत ते नो [अ]ग्निर् ब्रत तेभ्यो नमस् तेभ्यस् स्वाहा ॥१॥
रख । ये स्थास्यां दक्षिणायां दिश्य अविष्यवो नाम देवास् तेषां व आप इषवः ।
ते नो मृडत ते नो [अ]ग्निर् ब्रत तेभ्यो नमस् तेभ्यस् स्वाहा ॥२॥
रख । ये स्थास्यां प्रतीच्यां दिशि विराजो नाम देवास् तेषां वः काम इषवः ।
ते नो मृडत ते नो [अ]ग्निर् ब्रत तेभ्यो नमस् तेभ्यस् स्वाहा ॥३॥
रख । ये स्थास्याम् ऊर्ध्वायां दिशि प्रविध्यन्तो नाम देवास् तेषां [वो] वात इषवः ।
ते नो मृडत ते नो [अ]ग्निर् ब्रत तेभ्यो नमस् तेभ्यस् स्वाहा ॥४॥
रख । ये स्थास्यां ध्रुवायां दिशि विलिम्बा नाम देवास् तेषां वो [अ]ग्निर् इषवः ।
ते नो मृडत ते नो [अ]ग्निर् ब्रत तेभ्यो नमस् तेभ्यस् स्वाहा ॥५॥
रख । ये स्थास्याम् ऊर्ध्वायां दिश्य अवस्वन्तो नाम देवास् तेषां वो वर्षम् इषवः ।
ते नो मृडत ते नो [अ]ग्निर् ब्रत तेभ्यो नमस् तेभ्यस् स्वाहा ॥६॥ ॥का०॥
रखोष्ण बाजिनम् आ विधमि मित्र प्रथिष्ठम् उप यामि शुभम् ।
शिशानो अग्निः कृतुभिस् समिद्धं स नो दिवा स रिपः पातु नक्तम् ॥
प्रत्य अग्ने हरतेति जेष्ठ सर्वम् ॥ इति रक्षामन्त्रम् ॥

३.१२

यो अस्व् अन्तर् अग्निर् यो वृत्रे अन्तर् यः पुरुषे यो [अ]ग्निर् यो हुतम् अस्व् एतत् ॥१॥
य आविष्येशोषधीर् यो वनस्पतीस् तेभ्यो [अ]ग्निभ्यो हुतम् अस्व् एतत् ॥१॥

सोमपा *

राजन्यो मामहि

... पुत्र *

नवानं...

वीतापयतारस् *

अघमानो अघरांसः दधातु
* दीवीः * पताम् । सृष्टस्
* * * विषान्
* मर्त्याः
* पौरुषाः

. शखुर * *
* * मृत्यु * भामिर् * *
ये । ओ विद्विष्मस्तजहि

अथ रक्षामन्त्रं ॥ ओ ।
* * मृडात तो * * ब्रत .
अविष्यवो * * * वो प *
* * मृडात * * * ब्रत तेभ्य

* * मृडात * * * ब्रत
* * मृडात * * * ब्रत

* * मृडात * * * ब्रत
* * * अविष्यन्तो .
* * मृडात * * * ब्रत .

* वाजेनमा जिगन्मि * प्रतिष्ठम् ..
क्षोपाणो * कृतुभिस्समिद्धा * * दिवस्स रिषा *
* * हर इति . [नक्तः]

क १.१०.१.१३

ने ३.१.८.०

पै १.१५.४

श्री ३.१२.१

श्री ३.१२.१-६

आदिस्थ रक्ष-पद बाधो भाति

रखोष्णमिति प्रतिपद्य प्रत्येष्टे हर-
सोमवसानमृषेदे दक्षममण्डल ८७
-नमः शुक्रम् । नावमन्त्रः पाठः

श्री ३.१२.१-९

यस् सोमे अन्तरं यो गोप्स्व अन्तरं य आविष्टो वयसि यो मृगेषु ।
 य आविवेश द्विपदो यश्च चतुष्पदस् तेभ्यो [अग्निभ्यो हुतम् अस्व
 एतत्] ॥२॥
 य इन्द्रेण सरयं संवभूव वैश्वानर उत विश्वदाव्यः ।
 यं जोहवीमि पृतनासु सासहि तेभ्यो [अग्निभ्यो हुतम् अस्व एतत्] ॥३॥
 यो देवो विश्वाद् यम् उ कामम् आहुः यं दातारं प्रतिगृह्णन्तम् आहुः ।
 यो धीरश्च शक्ः परिभूर अदाभ्यस् तेभ्यो [अग्निभ्यो हुतम् अस्व
 एतत्] ॥४॥
 यं न्वा होतारं मनसाभि सविदुस् त्रयोदश भौवनाः पञ्च मानवाः ।
 वर्चोधसं यशसे सृजतावते तेभ्यो [अग्निभ्यो हुतम् अस्व एतत्] ॥५॥
 उक्षात्राय वशात्राय सोमपुष्टाय वेधसे ।
 वैश्वानरज्येष्ठेभ्यस् तेभ्यो [अग्निभ्यो हुतम् अस्व एतत्] ॥६॥
 दिवं पृथिवीम् अन्तरिक्षं ये विद्युतम् अनुसंवरन्ति ।
 यो दिक्ष्व अन्तरं यो वाते अन्तस् तेभ्यो अग्निभ्यो हुतम् अस्व एतत् ॥७॥
 बृहस्पतिं वरुणं मित्रम् अग्निं हिरण्यपाणिं सवितारम् इन्द्रम् ।
 विश्वान् देवान् अङ्गिरसो हवामह इमं कव्यादं शमयन्स्व अग्निम् ॥८॥
 शान्तो अग्निः कव्याद् अथो पुरुषरेषणः ।
 अथो यो विश्वदाव्यस् तं कव्यादम् अशीशाम् ॥९॥ ॥का०२॥

३.१३

आयम् अगन् पर्णमणिर् बली वलेन प्रभुणन् सपन्नान् ।
 ओजो देवानां पय ओषधीनां मयि राष्ट्रं जिन्वतु प्रयच्छन् ? ॥१॥
 मयि राष्ट्रं पर्णमणे मयि धारय राष्ट्रम् ? ।
 अहं राष्ट्रस्यामीवर्गं यजा ? भूयासम् उत्तरः ॥२॥
 यं निदुर्गं वनस्पतौ वाजं देवाः प्रियं निधिम् ।
 तं म इन्द्रस् सहायुषा मणिं ददातु भर्तवे ॥३॥
 सोमस्य पर्णस् सह उग्रम् आगन् इन्द्रेण दत्तो वरुणेन शिष्टः ।
 तम् अहं बिभर्मि बहु रोचमानो दीर्घायुत्वाय शतशारदाय ॥४॥
 आ मास्वक्षत् पर्णमणिर् मष्टा अरिष्टतातये ।
 यथाहम् उत्तरो ऽसनि ऽमनुष्या अधिसंशतः ? ॥५॥
 पुनर् मैतु इन्द्रियं पुनर् आत्मा द्रविणं ब्राह्मणं च ।
 पुनर् अग्नयो घिष्ण्यासो यथास्थाम् [क] ल्ययन्ताम् इहैव ॥६॥
 ये तक्षाणो रथकाराः कर्मोरा ये मनीषिणः ।
 सर्वोस् तान् पर्णं रन्धयोपस्तिं कृणु मेदिनम् ॥७॥
 उपस्तिर् अस्तु वैश्य उत शूद्र उतायः ।
 सर्वोस् तान् पर्णं रन्धयोपस्तिं कृणु मेदिनम् ॥८॥ ॥का०३॥

३.१४

येन वेह[... ..] ।
 [... ..] दध्मसि ॥१॥
 आ ते गर्भो योनिम् एतु [... ..] ।
 [... ..] ॥२॥

पुमांसं पुत्रं जनय तं पुमान् अनु जायताम् ।
 भवासि पुत्राणां माता जातानां जनयाश्च [यान्] ॥३॥
 यानि भद्राणि बीजान् ऋषभा जनयन्ति [च] ।
 तैस् त्वं पुत्रं विन्दस्व सा प्रसू धेनुका भव ॥४॥
 कृणोमि ते प्राजापत्यम् आ गर्भो योनिम् एतु ते ।
 विन्दस्व [त्वं] पुत्रं नारि [यस्] तुभ्यं शम् असच् छम् उ तस्मै त्वं भव ॥५॥

येन... यो विष्टो * * *

पेन्द्रम 'दव्यः

इ * * सामन्...

* * * अ दातारं प्रतिगृह्णन्तम् *

* धीर शक् * इशाम्यम *

.. सुवना * वः

उक्षात्राय वशात्राय * वेदमे

व दक्ष...

* मित्र अग्न्या 'पाप्य

.. अङ्गिरस * इन्द्र ..

.. रन्धिणः

.. कव्यादमपीवाम्

* अयं पूर्णो (उपरि पर्ण) .. 'मं *

.. ओषधीनां मेयि * जिन्नय प्रयच्छ

.. मणि * *

अहो... 'त्तर

* निदिधिर् * वात्रि ..

* * * आगम्, सख्यः

* मास्वक्षत् ..

* मैतु * * आत्मा ...

पुनग्न्यो घिष्ण्यासो ... इहैव

वद... मनीषिणाः

* त्वान्... 'नां

.. उतायं

* त्वान्.

वाय...

4 * जा(उपरि) जनय त्वं...

. जनयासि(उपरि मि)...

.. जनयति

* * * नायं * * समसख्यम तस्मै * * *

शौ ३.५.१

शौ २ । 'शौ मयि धारयताद्रिधिम्

'शौ निजो

शौ ३

शौ ४

शौ ५

शौ ७.६७.१

शौ ३.५.६

शौ ३.२३.१ येन वेहद्वभूविधि
 नासयामसि तत्त्वत् । इदं तद-
 न्यत्र त्वदप दूरं नि दध्मसि

शौ २ । 'शौ पुमान् बाण इ-
 वेधुधिम् । आ वीरो ऽत्र
 जायतां पुत्रस्ते दशमास्यः

शौ ३

शौ ४

शौ ५

श्री ६
"श्री देवीः सायगन्तु देवीः

यासां पिता पर्जन्यो भूमिर् माता बभूव ।
तास् त्वा पुत्रविधाय देवीः प्रावन्त् ओषधीः ॥६॥
यस् ते योनिम् उदङ्ग्या[द्] वृषभो रेतसा सह ।
स त आ सिञ्चतु प्रजां दीर्घायोश् शतशारदम् ॥७॥ ॥का०॥

३.१५

यां त्वा वातो वरयरादिद्रनामा? महर्षभः ।
तस्यास् ते विश्वघायसो विषदूषणम् उद् भरे ॥१॥
यां त्वा बराहो अखनद् एकस्मिन् अधि पुष्करे ।
[तस्यास् ते विश्वघायसो विषदूषणम् उद् भरे] ॥२॥
यां त्वादितिर् अवपद् बीजवापम् अधि पुष्करे ।
[तस्यास् ते विश्वघायसो विषदूषणम् उद् भरे] ॥३॥
यस्याः कुलायं सलिले अन्तर् महत्य् अणवे ।
तस्यास् ते विश्वघायसो विषदूषणम् उद् भरे ॥४॥
उत् ते भरम् उत्तमाया अधमायास् तूद् भरे ।
अनु मध्या मध्यमे तव विषदूषणम् अग्रभम् ॥५॥
[मध्यं भूम्यास्] सम् अग्रभम् उभाव् अन्तौ सम् अग्रभम् ।
दिवश् च पृथिव्याश् च विषदूषणम् उद् भरे ॥६॥ ॥का०॥ ॥अनु०॥

३.१६

पैत्रो ऽसि पृतनायुस् स्वाहा ॥१॥
सोम हिंसीत् सोम हिंसितो ऽसि स्वाहा ॥२॥
ब्रह्मणम्? हिंसीद् ब्रह्म हिंसितो ऽसि स्वाहा ॥३॥
[नाभूद् अहिर् भूण नाम्नाहिर् अग्निम् अरसावधी ।
विषस्य ब्रह्मणाम् आसीत्? ततो जीवन् न मोक्ष्यसे ॥४॥
उद्यो ऽहि[स्] समुद्यो ऽहि[स्] निवीतो ऽरसः कृतः ।
विषस्य ब्रह्मणाम् आसीत्? ततो जीवन् न मोक्ष्यसे ॥५॥
पुनर् ददाति मे विषं पूर्वपथम् उदाहृतम्] ।
मां ददध्वान् मन्यसे मया दद्यो न मोक्ष्यसे ॥६॥ ॥का०॥

३.१७

एकशतं भेषजानि तेषां मातास् ओषधे ।
समुद्रम् इव गच्छसि पृथिव्याम् अधि निष्ठिता ॥१॥
यस्यां वेदादिभेषजं दशशीर्षो दशजिह्वः ।
ते प्रथमा दधे सं भ्रान्त्य? ओषधे यमराक्षीरयद्? भिषक् ॥२॥
पुनश् चक्षुः पुनः प्राणः पुनर् आयुर् न आ गमत् ।
निष् द्वाकरं निष्कृत्या निष् द्वा निष्कृत्याकरम् ॥३॥
मुञ्चामि त्वा शपथ्याद् अथो वारुणाद् उत ।
अथो यमस्य पक्षीशाद् विश्वस्माद् देवदुष्कृतात् ॥४॥
सं ते शीर्ष्णः कपालानि हृदयस्य च यो विबुधः ।
उच्यन् सूर्य आवित्यो अङ्गभेदम् अनीनशत् ॥५॥
हिमवतः प्र स्रवत सिन्धो समहः संगमः ।
ता आपस् सर्वास् संगत्य चक्षुः प्राणं दधतु नः ॥६॥ ॥का०॥

३.१८

हस्तिवर्चसं प्रथतां बृहद् यशो अदित्या यत् तन्वस् संवभूव ।
तत् सर्वे सम् अनुद् मह्यम् एतद् विश्वे देवास्तो अदितिस् सजोषाः ॥१॥
भिषग् च वरुणश् चेन्द्रो रुद्रश् च चेततु ।
देवास्तो विश्वघायसस् ते माञ्जन्तु वर्चसा ॥२॥
यत् ते षर्षो जातवेदो बृहद् भवत्य् आहुतम् ।
तेन माम् अद्य वर्चसान्ने वर्चस्विनं कृषि ॥३॥

० दाम्

याम् * * * पनद्

* * * मरद्

.. मोक्षसे
... निवीतो * *
.. मोक्षसे
... मोक्षसे

. ० तः

* * * प्राण * आयुजागमत्
... ० निष्कृत्याकरं
.. ऊत
* * * पक्षि(उपरि हि)शदिशाद् * *
श . विदुः
उचं सूर्यादित्यो अङ्गभेदमनीशत्
* * * सवतस्सिन्धू समाह *
तापस्सर्वे * * * चषतु *

* पृथतां * दिवु * य ...
* * * सवितुर् मह्यम् ...
... तेजतु(अथः सः)
... मादन्तु *

* * * अभ्य ...

श्री ६.८.९.३.५

श्री ४.६.१९

श्री ६.९.६.२

श्री ६.८.२.२

श्री ६.२.४.१.१

श्री ३.२.२.१

श्री २.१. श्री चेततुः सायगन्तु चेततु

श्री ४.१.१

श्री १.५

श्री ३.७३.१०

एकवृष इन्द्रसखा जिगीवाण छत्र्यताम् अभि तिष्ठा महंसि ॥६॥ ॥का०१॥

३.२२

श्री ३.१००.३१ ॥ ३.१२१.१७

विपाणास्य अङ्गिरसी देवजा प्रतिचक्षिणी ।
 दिवस् पृथिव्यास् संभृता सहस्राक्षी [चि प्या]धि नः ॥१॥
 सहस्राक्षी यद् गुभाति [तेन?] पद्यास्य ओषधे ।
 सदान्वाग्नी रक्षोग्नी भवेह प्रतिचक्षिणी ॥२॥
 ये ह्रन्त्य आसुतेयं? पयस्स्फाति चोषधे ।
 सदान्वाग्नी रक्षोग्नी भवेह प्रतिचक्षिणी ॥३॥
 यातुधानान् रन्धयन्ती रुष्यन्तं? च विहुतम् ।
 तांस त्वं सहस्रचक्षो गुभाय कृतवीर्याय? ॥४॥
 यथा श्वा चतुरक्षो रात्रिं नक्तात् पश्यति ।
 एवा सहस्रचक्षो त्वं प्रति पद्यास्य आयतः ॥५॥
 गोमिर् अश्वैर् वसुभिर् अपकीतास्य ओषधे ।
 श्यावाश्वस्य चक्षुषा प्रति पश्य किमीदिनः ॥६॥ ॥का०२॥

३.२३

सं शुन्धध्वं सं पिवध्वम् अन्नं वो मधुमत् सहः ।
 व्रतं वस् सर्वं सध्रयकृ समानं चेतो [अ]स्तु वः ॥१॥
 सं जानीध्वम् इन्द्राय चित्ता वो ऽस्तु अयं वो ऽग्निर् नि हरः शमयाति ।
 यद् वैरहृत्यम् उ भीमम् आसीद् विश्वे देवा उत् प्रावयन्तु ॥२॥
 शं वश्य अस्तु बृहस्पतिश् शं द्यावापृथिवी उभे ।
 शम् अन्तरिक्षम् उत वो भरत्वान् शं वशिन्म् अस्तु अदितिर् देवपुत्रा ॥३॥
 कल्पेतां द्यावापृथिवी कल्पन्ताम् आप ओषधीः ।
 कल्पन्ताम् अग्नयस् सर्वे अस्मै श्रेष्ठयाय सर्वदा ॥४॥
 सं वस् सृजामि हृदयं संसृष्टं मनो अस्तु वः ।
 संसृष्टा वस् तन्वस् सन्तु संसृष्टः प्राणो अस्तु वः ॥५॥
 सं वः पशतां हृदयं सृजामि सं पुत्राणाम् उत या दुहितरो वः ।
 सं जायतां मनसा मनांसि सं पतीनाम् उत चक्षुषा सृजामि ॥६॥ ॥का०३॥

३.२४

प्राची दिग् अग्निर् अधिपतिर् असितो रक्षितादित्या इषवः ।
 तेभ्यो नमो ऽधिपतिभ्यो नमो रक्षितुभ्यो नम इषुभ्यो नमो वो ऽस्तु ।
 यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस् तं वो जम्मे दध्मस् तम् उ प्राणो जहातु ॥१॥
 दक्षिणा विग् इन्द्रो ऽधिपतिस् तिरश्चिराजी रक्षिता वसव इषवः ।
 तेभ्यो नमो ऽधिपतिभ्यो नमो रक्षितुभ्यो नम इषुभ्यो नमो वो ऽस्तु ।
 यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस् तं वो जम्मे दध्मस् तम् उ प्राणो जहातु ॥२॥
 प्रतीची दिग् वरुणो ऽधिपतिः पृथाक् रक्षिता मित्र इषवः ।
 तेभ्यो नमो ऽधिपतिभ्यो नमो रक्षितुभ्यो नम इषुभ्यो नमो वो ऽस्तु ।
 यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस् तं वो जम्मे दध्मस् तम् उ प्राणो जहातु ॥३॥
 उदीची दिक् सोमो ऽधिपतिस् स्वजो रक्षिता वात इषवः ।
 तेभ्यो नमो ऽधिपतिभ्यो नमो रक्षितुभ्यो नम इषुभ्यो नमो वो ऽस्तु ।
 यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस् तं वो जम्मे दध्मस् तम् उ प्राणो जहातु ॥४॥
 ध्रुवा दिग् विष्णुर् अधिपतिः कल्पाप्रीवो रक्षिता वीरुध इषवः ।
 तेभ्यो नमो ऽधिपतिभ्यो नमो रक्षितुभ्यो नम इषुभ्यो नमो वो ऽस्तु ।
 यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस् तं वो जम्मे दध्मस् तम् उ प्राणो जहातु ॥५॥
 ऊर्वा दिग् बृहस्पतिर् अधिपतिश् श्वित्रो रक्षिताशनिर् इषवः ।

एकवृषा * जिगीवां शत्रू .

* रसि
 * संभृतत् .
 सहस्राक्षि वाद्
 सदान्वाग्नी
 . पयस्फाति च ओषधे
 सादान्वाग्नी
 यातुनो रधयन्ते रक्षत .
 * त्वा सहस्रदक्षो * कृतवीर्ये

आयत
 ... षधी
 श्यावाश्याश्वस्य .

* शुद्धध्वं * पिपध्वम् सह
 * * * सभिक् .
 * * * चेत्ता
 * वेर्...
 सं * आस्तु बृहस्पतिस् * *
 . मरुता सं वश्य * * *
 ... षी
 . श्रेष्ठयाय *

* वो जायानां.. चक्षुषस् *

अथ रक्षामन्त्रम् ॥ वे रक्षतां *
 . रक्षतुभ्यो नमो ऋषिभ्य * * *

तिरश्चिराजे रक्षता * *

* दिवस् * * प्राजाक् रक्षता * *

.. रक्षता * *

... कल्पाप्रीवो रक्षता वीरुधो *

... शत्रो * *

तेभ्यो नमो ऽधिपतिभ्यो नमो रक्षितृभ्यो नम इष्टुभ्यो नमो वो ऽस्तु ।
यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस् तं वो जम्मे दध्मस् तम् उ
प्राणो जहानु ॥६॥ ॥का०४॥

३.२९

अनङ्गान् दाधार पृथिवीं धाम् उतामूम् अनङ्गान् दाधारोर्वं अन्तरिक्षम् ।
अनङ्गान् दाधार प्रदिशाप् पद् उर्वार्हं अनङ्गान् इदं विश्वं भुवनम् आविवेश ॥१॥
अनङ्गान् दुहे सुकृतस्य लोकं पेनं प्याययत् पवमानः पुरस्तात् ।
पर्जन्यो धारा मरुत ऊधो अस्य यज्ञः पयो दक्षिणा दोहो अस्य ॥२॥
अनङ्गान् इन्द्रस् स पशुभ्यो वि चप्रे त्रयान् यशः शक्र आमिमीते अध्वनः ।
भूतं भविष्यद् भुवनं दुहानस् सर्वा देवानां विश्वं चरति व्रतानि ॥३॥
यस्य नेशो यज्ञपतिर् न यज्ञो नास्य दातेश न प्रतिप्रहीता ।
यो विश्वहर विश्वभृद् विश्वकर्मा धर्मो नो ब्रूत यतमश् चतुष्पात् ॥४॥
इन्द्र एष मनुष्येष्व अन्तर् धर्मस् तप्तश् चरति संशिशानः ।
सुप्रजास् सन् स उदारेण सर्पद् यो नाक्षीयाद् अनङ्गदो विजानन् ॥५॥
येन देवास् स्वर् आरुहुर् हिता शरीरम् अमृतस्य धाम ।
तेन गेष्म सुकृतस्य लोकं धर्मस्य व्रतेन यशसा तपस्यवः ॥६॥
द्वादशेता रात्रीर् ब्रत्या आहुः प्रजापतेर् ब्रत्या रात्रीर् द्वादश ।
तद् वापि ब्रह्म यो वेद तद् वा अनङ्गदो बलम् ॥७॥
दुहे वा अनङ्गान् सायं दुहे प्रातर् दुहे दिवा ।
दोहा ये [अ]स्य संयन्ति तान् विश्वानुपदस्वतः ॥८॥
यो वेदानङ्गदो दोहान् सप्तानुपदस्वतः ।
प्रजां च लोकं चाप्नोति तथा सप्तर्षयो विदुः ॥९॥
मध्मम् एतद् अनङ्गदो यज्ञैष वह आहितः ।
एतावद् अस्य प्राचीनं यावान् प्रत्यङ्ग समाहितः ॥१०॥
पद्भिस् सेदि समाकामन् इरां जहामिर् उत्तिवन् ।
श्रमेणानङ्गान् कीलालं कीनाशश् चोप गच्छतः ॥११॥
[इन्द्र] एष मनुष्येष्व अनङ्गान् इत्य उच्यते ।
शफस् सोम्यः पार्श्वं सर्वा याश चास्य कुष्ठिकाः ॥१२॥
इन्द्रो बलेनास्य परमेष्ठी व्रतेन येन गीत् तेन वैश्वदेवाः ।
यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस् तस्य प्राणान् अप बहेस् तस्य प्राणान्
वि बहेः ॥१३॥ ॥का०५॥ ॥अनु०५॥

३.२६

गृहान् ऐमि मनसा मोदमान ऊर्जं विश्वं वस् सुमतिसु सुमेधाः ।
[अ]धोरेण चक्षुषा मित्रियेण गृहाणां पश्यन् पय उक्तरामि ॥१॥
इमे गृहा मयोभुव ऊर्जस्वन्तः पयस्वन्तः ।
पूर्णां धामस्य तिष्ठन्तस् ते नो जानन्तु जानतः ॥२॥
स्रुतावन्तस् सुभगा इवावन्तो हसामुदाः ।
अधुच्या अत्थ्यासो गृहा मासुद् विभीतन ॥३॥
येषाम् अभ्येति प्रवसन् येषु सोमनसो बहुः ।
गृहान् उपह्वयाम यान् ते नो जानन्तु आयतः ॥४॥
उपह्वता इह गाव उपह्वता अजावयः ।
अयो अन्नस्य कीलाल उपह्वतो गृहेषु नः ॥५॥
उपह्वता भूरिधनास् सन्नायस् स्वादुसंमुदः ।
अरिष्टास् सर्वपूरुषा गृहा नस् सन्तु सर्वदा ॥६॥ ॥का०१॥

३.२७

इदन्तायमस्वप्रतिधात्यसा सं वाम् इन्द्र पृतनावुष्टिः ।
प्रजापतिर् आदधाद् ओजो ऽसौ गृहद् घविर् हविषा वधेनेन ॥१॥

* * * नम रक्षितृभ्यो * कश्चित्भ्यो ...
* * * द्विष्टि...
प्राण *

अनङ्गा दाधार पृथिवीं धाम् उतामूम् अनङ्गान् दाधारोर्वं अन्तरिक्षम् *

अनङ्गा . भुवनम् * *

अनङ्गा * * * लोकं एतं पश्येत्...

...मरुतोभ्यो स्व * * * द्रवो स्व

* इन्द्रस्य . त्वया य शक्रो अमि *

...विभ्रज * *

* नेश यज्ञपतिश्च * * * दोहो स्व * "गृहीता

* * * इह * धर्मं * ब्रतं वामदा *

...तपनम् * *

सुप्रदानम् * * * सप्तर्षयो नाक्षीयाद्...

* * * तुवाहर्हान् हिता * * *

...तपस्वता

* * * न्याहुः * * * न्या रात्री *

...वानुङ्गदो *

* वानुङ्गान्...

* * * सवन्ता * * * त्यतः

ये वेदानङ्गदो * * * अस्मानुपदस्व च

.. यत्न इष बाहिनः

* * * प्राचीनं वराहं

* * * निधि ... उच्छिद

* * * इन्द्रान् * कीनाशस्य उप गच्छन्

शक्र सोम्य पार्श्वं ... कुष्ठिकाः

... व्रतेनैव * * *

...अस * * *

* वरैः

* एमि * मोदमानोर्वं * व * सुमेधा

...पश्यन् * * *

...हसामुद

अधुच्यात्पृथ्यात्पृथ्यानो * * * विनीतनः

पयाभ्येति प्रवनेष सोमनसो *

* उपह्वयामय...

* * * न्वस्व...

* भूमिना * * * सैनर

* सवापुर्धा * * * यस् * सर्वरः

* अरिष्टा...

श्री ४ १.१.१

श्री ४

श्री २

श्री ५

श्री ३

श्री ६

५श्री तपसा यशस्यवः

श्री ११

श्री १२

श्री ९

श्री ८

श्री १०

श्री ७ ६०.१ वा ३.४१.१५

श्री २

५वा ४२.५

श्री ६

३श्री अत्थ्या अधुच्या स्त

श्री ३ वा ४२

श्री ५ वा ४३

श्री ४.१

हि गृ १.२९.१ इत्यादि

शौ निर्दयामसि

मै २.४.७ तै २.४.८.१ का १.१.
[९ देवाः शर्मण्याः

का ३.०.८ तै ३.१.४.१

का तै १,२ औ २.३४.१

का तै २,३ औ २

शौ ३ का तै २

का तै शौ ४

शौ ५ का तै १

तै ४.१.७.१,२ वा २७.१-७

शौ २.६.१ [मै २.१२.५

शौ २

यद् अस्मासु दुष्पन्नं यद् गोषु यच्च च नो शुहे ।
सास्माकं देवपीयुं पियारं निष्कम् इव प्रति मुञ्चताम् ॥५॥
नवारलीन् अपमायास्माकं तन्वस् परि ।
दुष्पन्नं सर्वं दुर्भूतं द्विषते निरु द्विषामसि? ॥६॥ ॥का०५॥ ॥अनु०६॥

३.३१

देवा मरुतः पुष्टिमातरो अपो दत्तोदधिं भिन्त ।
दिवस् पृथिव्या उरोः अन्तरिक्षात् तस्मै क्षत्राय न इत ब्रह्मणाभ्यः? ।
प्रजाभ्य आभ्य ओषधीभ्यस् स्वाहा ॥१॥
देवा अग्न इन्द्र सूर्यापो [दत्तोदधिं भिन्त ।
[दिवस् पृथिव्या उरोः अन्तरिक्षात् तस्मै क्षत्राय न इत ब्रह्मणाभ्यः? ।
प्रजाभ्य आभ्य ओषधीभ्यस् स्वाहा ॥२॥
देवाश्च बोजो? मित्रावरुणार्यमन्त्र अपो [दत्तोदधिं भिन्त ।
[दिवस् पृथिव्या उरोः अन्तरिक्षात् तस्मै क्षत्राय न इत ब्रह्मणाभ्यः? ।
प्रजाभ्य आभ्य ओषधीभ्यस् स्वाहा ॥३॥
देवाः पितरो वसव्याः क्रव्यादो ऽपो [दत्तोदधिं भिन्त ।
[दिवस् पृथिव्या उरोः अन्तरिक्षात् तस्मै क्षत्राय न इत ब्रह्मणाभ्यः? ।
प्रजाभ्य आभ्य ओषधीभ्यस् स्वाहा ॥४॥
देवा अम्बुषवो ऽपां नपात् तनूनपान् नाराशंसापो दत्तोदधिं भिन्त ।
[दिवस् पृथिव्या उरोः अन्तरिक्षात् तस्मै क्षत्राय न इत ब्रह्मणाभ्यः? ।
प्रजाभ्य आभ्य ओषधीभ्यस् स्वाहा ॥५॥
देव बृहस्पते अपो देह्य उदधिं भिन्धि ।
[दिवस् पृथिव्या उरोः अन्तरिक्षात् तस्मै क्षत्राय न इहि ब्रह्मणाभ्यः? ।
प्रजाभ्य आभ्य ओषधीभ्यस् स्वाहा ॥६॥
देव प्रजापते अपो देह्य उदधिं भिन्धि ।
[दिवस् पृथिव्या उरोः अन्तरिक्षात् तस्मै क्षत्राय न इहि ब्रह्मणाभ्यः? ।
प्रजाभ्य आभ्य ओषधीभ्यस् स्वाहा ॥७॥
देव परमेष्ठिन् अपो देह्य उदधिं भिन्धि ।
[दिवस् पृथिव्या उरोः अन्तरिक्षात् तस्मै क्षत्राय न इहि ब्रह्मणाभ्यः? ।
प्रजाभ्य आभ्य ओषधीभ्यस् स्वाहा ॥८॥ ॥का०१॥

३.३२

प्रजापतेर् जायमानाः प्रजा जाताश्च च या इमाः ।
ता अस्मै प्रति वेदय चिकित्वा अनु मन्यताम् ॥१॥
येषाम् ईशे पशुपतिः पशूनां चतुष्पदाम् उत वा ये द्विपादः ।
निष्कीतास् ते यज्ञियं यन्तु लोकं रायस् पोषा यजमानं सचन्ताम् ॥२॥
प्रमुञ्चन्तो भुवनस्य गोपा गातुं देवा यजमानाय धत्त ।
उपाकृतं शशमानं यद् अस्थात् प्रियं देवानाम् अप्य पति पाथः ॥३॥
य बध्यमानम् अनु दीध्याना अवैक्षन्त मनसा चक्षुषा च ।
अग्निष टान् अग्रे प्र मुमोक्तु देवः प्रजापतिः प्रजाभिस् संविदानः ॥४॥
येषां ऽप्राणं न बध्नन्ति बह्वः? गवां पशूनाम् उत पौरुषाणाम् ।
इन्द्रस्य तान् [अग्रे प्र मुमोक्तु देवः प्रजापतिः प्रजाभिस् संविदानः ॥५॥
य आरण्याः पशवो विश्वरूपा [विरूपा] उत य एकरूपाः ।
वायुष टान् अग्रे प्र मुमोक्तु देवः प्रजापतिः प्रजाभिस् संविदानः ॥६॥
प्रजानन्तः प्रति युहन्तु देवाः प्राणम् अङ्गेभ्यस् पर्य आचरन्तम् ।
द्यां गच्छ प्रति तिष्ठा शरीरेस् खगं याहि पथिभिश्च शिवेभिः ॥७॥ ॥का०१॥

३.३३

समास् त्वाग्न क्रतवो वर्षयन्तु संवत्सरा ऋषयो यानि सत्या ।
सं युञ्जेन दीदिहि रोचनेन विश्वा आ भाहि प्रविशश्च चतस्रः ॥१॥
सं वेध्यस्वाग्ने प्रति बोधयैनम् उच्च च तिष्ठ महते सोमगाय ।

*** दुष्पन्नी * * वस् ..
* देवपीयुः प्रियारं ...

दुष्पन्नो... द्विषतेर * * । द्विषोर्निर्दयामसि

* * पुष्टि * दत्तोदिति *
...क्षत्राया नेन *
* आभ्य ..
* अग्नी * सूर्य अपः

* * मित्रावरुणा वर्यं तपः

* * सव्याः क्रव्यादः

देवाम्बुषवो * * तनूनपां नराशंसापो दत्तोदिति *

...अदितिं भिति

* परमेष्ठिनापो * अदितिं भिति

देवन् ...क्षेत्राधानेन प्रक्षयन्व *

* मानः * जातस् * व *
* * वेदवा चिकित्वा * मन्वत
एषाम् ..द्विपदः
* * बध्निषा वन्ति ..यजन्तां
...पथः
* शिशुमानं वज्रधार...
* भानाम् * दीध्यानां नीक्षन्त ...
* * * मुमुक्त देवाः ... दानां
* प्राणो ...
* तां ...
...विश्वरूपा * * वेदरूपाः
* युष् * * मुमुक्त ... दानां
...चरन्ता
व्यां ...

...सव्यस्तर * वायु सव्या

* * दीदिहि ...माभिः * *

* * * बोधयैनम् ...

श्री ३ । ^१अन्यत्र संवरणं भवा नः
^२अन्यत्र त्वे गये

श्री ७.८२.३

^१अन्यत्र ने अनिष्टतः

श्री ७.६.४ । ^१अन्यत्र मित्रधेये
^२प्रे३.१.४^३ [श्री मित्रधा]यतस्व
श्री ५

श्री ७.८६.१

श्री ३.२०.१

१ ते १.७.१३.४^१

श्री २

श्री ३

श्री ७

श्री ४

श्री ६

श्री ५

^१श्री देव दातवे

श्री ८

श्री ९

श्री १०

^१श्री ६.१.४१.१^२

श्री १.९.१५.२-६

मा ते रिपन् उपसत्तारो अग्ने ब्रह्माणस् ते यशसस् सन्तु मान्ये ॥२॥
त्वाम् अग्ने वृणते ब्रह्मणा इमे शिवो अग्ने प्रभृणोनेदिहि ।
सपन्नह्राग्ने अभिमातिजिह्व उ भव स्वे क्ष[ये] दीदिह्य अप्रयुच्छन् ॥३॥
इहैवाग्ने अधि धारया रयिं मा त्वा दभन् पूर्वचित्ता निकारिणः ।
क्षत्रं सुयमम् अस्तु तुभ्यम् उपसत्ता वर्धतां ते अनिष्टतः ॥४॥
क्षत्रेणाग्ने स्वेन सं रभस् मित्रेणाग्ने मित्रधेयं वचस्व ।
सजातानां मध्यमेष्टा इह स त्या राक्षाम् अग्ने विहव्यो दीदिहीह ॥५॥
अति निहो ऽति निहोतीर् अत्य् अरातीर् अति द्विषः ।
विश्वा ह्य अग्ने दुरिता चर त्वम् अथासभ्यं सहवीरं रयिं दाः ॥६॥
अनाधृष्यो जातवेदा अनिष्टृतो विराड् अग्ने क्षत्रभृद् दीदिहीह ।
विश्वा अमीवा^१ प्रमुञ्चन् मनुष्येभ्यश्च शिवेभिर् अथ परि पाहि नो गयैः ॥७॥
॥का^२३॥

३.३४

अयं ते योनिर् ऋत्वियो यतो जातो अरोचथाः ।
तं जानन् अग्र आ रोहाथा नो वर्धया रयिम् ॥१॥
प्रदातारं हवामहे अग्निम् उग्रम् ऊतये ।
शुचिर् यो वृत्रहन्तमः ॥२॥
अग्ने [अ]च्छा वदेह न^२ प्रत्यङ् नस् सुमना भव ।
प्र णो यच्छ विशां पते धनदा असि नस् त्वम् ॥३॥
प्र णो यच्छत् अयमा प्र भग^३ [प्र बृहस्पतिः] ।
प्र पूषा प्रोत सूनुता रयिं देवीं दधातु नः ॥४॥
अयमग्ने बृहस्पतिम् इन्द्रं दानाय चोदय ।
वातं विष्णुं सरस्वतीं सवितारं च वाजिनम् ॥५॥
सोमं राजानम् अवसे [अ]ग्निं गीर्भिर् हवामहे ।
आदित्यं विष्णुं सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिम् ॥६॥
[इन्द्रवायु उभाव इह] सुहवेह हवामहे ।
यथा नस् सर्वे इज् जनस् संगत्यां सुमना असत् ॥७॥
त्वं नो अग्ने अग्निभिर् ब्रह्म यज्ञं च वर्धय ।
त्वं नो देवतातये रयिं दानाय चोदय ॥८॥
वाजस्येदं प्रसवे सं बभूव य? इमा च विद्वा भुवनान्य् अन्तः ।
उतादित्सन्तं दापयतु प्रजानन् रयिं धेहि सर्ववीरं नि यच्छताम् ॥९॥
दुह्नां मे पञ्च प्रदिशो दुह्नाम् उर्वीर् यथाबलम् ।
प्रापेयं सर्वा म आकृतीर् मनसा हृदयेन च ॥१०॥
गोसर्नि वाचम् उदेयं वर्चसा माभ्यरुण्यं हि? ।
आ रुणां सर्वतो वा[युस्] त्वष्टा पोषाय भ्रियताम् ॥११॥ ॥का^४४॥

३.३५

यत इन्द्र भयामहे ततो नो अभयं कृधि ।
मघवम् छग्धि तव त्वं न ऊतिभिर् वि द्विषो वि सृषो जहि ॥१॥
इन्द्रं वयम् अनूराघं हवामहे अनु राध्यात्म द्विपदा चतुष्पदा ।
मा नस् सेना अरुणीर् उप गुरु विधुचीर् इन्द्र दुहो वि नाशय ॥२॥
इन्द्रस् त्रातोत वृत्रहा परस्पा नो वरेण्यः ।
स रक्षिता चरमतस् स मध्यतस् स पश्चात् स पुरस्तात् नो [अ]स्तु ॥३॥
उरं नो लोकम् अनु नेषि विद्वान् सर्वज् ज्योतिर् अभयं स्वस्ति ।
उग्रा ते इ[न्द्र] स्वविरस्य बाह्व उप क्षियेम शरणा बृहन्ता ॥४॥
अभयं न^२ करत्य् अन्तरिक्षम् अभयं धावापृथिवी उभे ।
अभयं पश्चाद् अभयं पुरस्ताद् उत्तराद् अघराद् अभयं नो [अ]स्तु ॥५॥
अभयं मित्राद् अभयम् अमित्राद् अभयं ज्ञाताद् अभयं पुरो यः ।
अभयं नक्तम् अभयं दिवा नस् सर्वा आशा [मम] मित्रं भवन्तु ॥६॥
॥का^५५॥ ॥अनु^६७॥

*** उपसत्ताते * ब्रह्मणास् *** मान्ये
*** वृणते ब्रह्मणा *** ये .
सपन्नह्राग्ने अभिमाभिचदु भवः .
... दभ ***
क्षत्वमग्ने सुयमम् *** उतसत्त ..
* स्वेन ...
* मध्यमेष्टेह .. दीदिह्य
* नुहो *** अन्यातीर् ...
.. रमस्या ***
* अनिष्टतो * अग्ने क्षत्वमिदीदिह्य
विभीना प्रमुञ्च *** अभ्य(भ्रान्ते य) ***
[गयैः]

... रोहाथा ***

*** वृत्रहन्तमां
(भ्रान्ते सोम राजानं आशिर्वैनच)
... वनदासि **
प्रां ...
*** संतुष्टाः
... दानया *

*** सर्वम् *** सन्नसत्यां सुमाना हसत्
*** अग्नं * ब्रह्माणं **

उतादित्सन्तं दामयतु प्रजानां . ^१तम्
दूरान् *** द्रामुवीं *
*** माकृतिर् .
... वर्चस् *
आशु!... पूषाय श्रियतां

मघवं सक्ति *** उद्भिर् ..
*** अनूराघं * अनूराघ्यास्तद् द्विपदाश्
* न सोनारक्षीरम् (उपरि प) ...
* त्रातोतु ... वरेण्यः
च रक्षता * स्व * त्व * स्व .
रुं ... त्ववं * * *
... बाहुः * क्षेम * *
... उत्तराधाद् * * *
... अमित्रादी * * * *
... सर्वोशा * * *

क १.१०२.१०

क ६। 'क बाहू अमितक्रतुः सिमः

क ४ शौ ७.५०.४

क ९

३.३६

मा प्रेहि माप कामथ शत्रूणां वेद आ खिद ।
 इन्द्रस् सपन्नहा भीमस् संजयस् ते सम् आनुधक् ॥१॥
 त्वं जयासि न परा जयासा अमेष्वा आज्ञा मधवन् महत्सु च ।
 उग्रं चित् त्वाम् अवसे सं शिशीमहे स त्वं न इन्द्र हवनेषु मृड ॥२॥
 गोजिता बाहू समक्रतू यत् कर्मेन्कर्मेषु छतम् उतिः खजेकरः ।
 अकल्प इन्द्र प्रतिमानम् ओजसा स त्वं न इन्द्र हवनेषु मृड ॥३॥
 वेदाहम् इन्द्र प्रियम् अस्य शेवर्षि यद् अस्य नाम गुह्यं समीके ।
 संयज्जयापि मधवा समान् प्रत्य अस्माकं विष्मो विह्वे हवं गमत् ॥४॥
 वयं जयेम त्वया युजा वृता वृधो अस्माकम् अंशम् उद् अवा भरेभरे ।
 अस्मभ्यम् इन्द्र वरिवस् सुगं कृधि प्र शत्रूणां मधवन् वृष्ण्या रुज ॥५॥
 त्वां देवेषु प्रथमं सम् आ रमे त्वं बभूविथ पृतनासु सासहिः ।
 सोमं नः कारुम् उपमन्युम् उद्धिदम् इन्द्र करासि प्रसवे रथं पुरः ॥६॥
 ॥का०१॥

३.३७

सर सरो ऽसि देवैर् दत्तो ऽसि सर ।
 अमुष्य मनस् सर यथाहं कामये तथा शोचयास्य हृदयम् ॥
 काम गच्छाङ्गा ज्वरो दहतु शोचतु त्मना ।
 १ सङ्कल्पास्य सरन्ता धीमिदं यमैवास्यदिध्मो
 २ हनमन्या न रा नन्दा प्रमुष्यतो मनुमहो नैवो नष्टकर्त अणवः
 ३ आवेशिनी प्रदुषो रोपयिष्युरेतास् त्वाद्य प्रा हिणोमि ब्रह्मणा
 ४ ऋतु कन्तु नी क्विदा प्रमा भ्यासि नी स्वप्न यच्छतु दुष्प्राम नोमुह
 ५ आवेशिनी प्रदुषो रोपो रोपयिष्युरेतास्त्वाद्य प्रा हिणोमि ब्रह्मणा
 ६ इन्द्राग्नी मित्रावरुणा चेभ्यो तयत द्यावापृथिवी मातरिभ्या अश्विना
 ७ देवस् सविता भगव्य च मनस् तु ध्रयन्तु न रमा सा तु त्रयस्त्रिंशस् त्वा
 ८ भूभ्रंतु देवाग्निश्चिदं यम् उप ते भरद्वाजश्च मुत यस्य त्रिशतांशं छिन्ने
 ९ वनोर्ध्व घना प्र भूवस्व ? ॥
 एताः पतन्त्य आभ्यो वार्षिकीर् इव विद्युतः ।
 तासां प्रविप्रहो भव सायं गोष्ठो गवाम् इव ॥
 निशीर्षो निपातिताभ्यो वेश्यामि ते ।
 १ तास् त्वास मुचन्तीर् बोधयन्तीर् उपा सभाम् एतास् त्वाद्य प्रा हि-
 णोमि ब्रह्मणा ॥
 २ स्त्रिः प्रा पुरोगवां तास् त्वा दृणम् इव शोकयाम् ।
 अथो त्वा रोदया बहुः ॥ ॥का०२॥

३.३८

अजो ह्य अग्रे अजनिष्ठ शोकात् सो अपश्यज् जनितारम् अग्रे ।
 तेन देवा देवताम् अग्र आयन् तेन रोहान् अरोहन् उप मेघीयांसः ॥१॥
 क्रमध्वम् अग्निमिह नाकम् पक्षां इस्तेषु विभ्रतः ।
 दिवस् पृष्ठं खर् गत्वा मित्रा देवेभिर् आध्वम् ॥२॥
 अग्रे प्रेहि प्रथमो देवयतां चक्षुर देवानाम् उत मत्यानाम् ।
 इयक्षमाणा भृगुमिस् सजोषसस् खर् यन्तु यजमानास् सस्ति ॥३॥
 खर् यन्तो नापेक्षन्त आ द्यां रोहन्तु राघसः ।
 यक्षं ये विभ्रतो घारं सुविद्वांसो वितेनिरे ॥४॥
 अग्नि युतज्मि शवसा घृतेन दिव्यं समुद्रं पयसं रुहन्तम् ।
 तेन गेष्म सुकृतस्य लोकं स्वो रुहाणा अधि नाकम् उचमम् ॥५॥
 इमौ ते पक्षा अजरौ पतत्रिणौ याभ्यां रक्षांस्य अपश्यं ओदन ।
 ताभ्यां पत्यास्मि सुकृतस्य लोकं यक्षयः प्रथमजाः पुराणाः ॥६॥
 यद् अतिष्ठो दिवस् पृष्ठे व्योमन् अघ्य ओदन ।
 अन्व आयन् सत्यधर्माणो ब्राह्मणा राघसा सह ॥७॥

मे * * * शत्रूणा वेदासिद

* मपन्नह ..

... अभ्येत्वातो * * *

* * * नाम * * * मिशी * * * मृडा

* * * कर्मकर्मा शतमूर्चीवकरा

मृडा

* * * ममां प्रसवाः (प्रान्ते र्मां) कां...

* * * त्वा .. अशनुतवा *

. बभूवथ * *

* मनास्मर .

* गच्छाग ..

.. त्वाम्य (उपरि च) * * *

* पत्न्याभ्यो (उपरि चो) .

... पश्येज * *

* * * आभावर... आरोहम् * *

... विभ्रत

* घृष्टं ..

* * * देवपतां ..

* * * नापेक्षन्तानां * *

अग्नि विश्वतो सविदांसो *

... स * * * *

... ओदनः

यदि तिष्ठो सिवस् * * * अथो (उपरि ध्यो) दनः

अन्वार्यं धर्मो गवणा...

शौ ४.१४.१

[क्षान्

शौ २। शौ उरुयान् सायगः अ-

[१०.६ का १८.४ शौ ५

वा १७.६९ तै ४.६.५.२ मै २.

शौ ४। इतरासु संहितासु रोहन्ति
[रोदसी

तै ४.७.१३.१ मै २.१२.३ शौ ६

[ओदनः

कौ ६८.२६ वा १८.५२ तै। १ को कोशेषु

१ शौ पथ्यास्म अन्वज पतेम

श्री ३

श्री ०.५.१६

श्री ०७

श्री ३७

श्री १८

पृष्ठात् पृथिव्या [अह]म् अन्तरिक्षम् आरुहम् अन्तरिक्षाद् दिवम् आरुहम् ।
दिवो नाकस्य पृष्ठात् स्वर् ज्योतिर् अगाम् अहम् ॥८॥
अजो ऽस्य अज स्वर्गो ऽसि त्वया लोकम् अङ्गिरसः प्रजानन् ।
तं लोकम् अनु प्र ह्येषम् ॥९॥
येन वा सहस्रं वहसि येन वा सर्ववेदसम् ।
ते[नि]मं यज्ञं नो वह स्वर् देवेषु गन्तवे ॥१०॥
अजं च पचत पञ्च चोदनान् ।
अजं पञ्चोदनान् पञ्चा देवा लोकान् सम् आनयुः ॥११॥ ॥का०१॥

३.३९

ऽया ते प्रजा विहता पराभू[द्] ध्रुवेणाश्वितापं भरामि ।
ऽअग्निर् दे ताम् आद्यमः पुनर् [द्]वाद् वैश्वानरः ॥१॥
परमस्माभ्यो ऽऽस्य तां पतिशु शिवो ऽग्निर् द्वितीयं मे प्रजां जरदृष्टिं सतस्वः ।
मुञ्चैनं ग्राह्या निर्क्रातिर् यद् अब्रह्माद् अग्ने प्रजां प्रजाकामाय धेहि ॥२॥
त्वम् अग्ने वृषभं वाशितेयम् आन्यजात् पुत्रकामासु पर्ये पति ।
ताम् आ रोह सुमनस्यमानः प्रजापते प्र णय रेधिणीनाम् ॥३॥
तुभ्यं नापी पुत्रकामा यद् अग्ने शुद्धं पूतं घृतम् आजुहोति ।
तामनि तामनि प्लव्यः वीलयस्व रेतोधा उग्रः प्रजया सं सृजैनाम् ॥४॥
पर्वताद् दिवो योनेर् गात्राद्वात्रात् समाश्रितम् ।
रेतो देवस्य देवस् सरो पर्णम् इवाधात् ॥५॥
इन्द्रस्य जातस्य प्र पपात नाभिस ताम् एकोदेनः प्रति जग्राह कामी ।
त्वया वयं ब्रह्मणात् सोमपात् सुपयात् सुतयान सृयते ॥६॥ ॥का०४॥

३.४०

त्यजनात् त्यजनं जातं त्यजनं जायते शरः ।
नैषति न शोचति यस्य त्वा विभर्ति तेजन ॥१॥
पवित्रम् असि तेजन पवित्रं ते प्रभञ्जनम् ।
पवित्रो [अ]स्तु स कामो येन मूर्छां आयामहे ॥२॥
ऽया दोषश् शरो ऽस्त्व ओदनेभ्यः कृणवद्भ्याम् ।
ताव दोषस् त्वं तेजनः त्यजनं मरुतो दधन् ॥३॥
त्यजनं मे विश्वे देवास् त्यजनं पितरो दधन् ।
तेनाहम् अन्येषां स्त्रियो त्याक्षं पुरा मर्ष्यदिनाद् उत ।
पुरा सायित्वादि त्याक्षं तेजने यन् महद् विलम् ॥४॥
अस्याद् द्यौः अस्यात् पृथिव्य अस्याद् विश्वम् इदं जगत् ।
अस्याद् विह्वरित पव तिष्ठात् कामो अयं तव ॥५॥ ॥का०५॥ ॥अनु०८॥

इत्यथर्ववेदे पैपलादशाखायां तृतीयः काण्वस् समाप्तः ॥

४.१

हिरण्यगर्भस् सम् अवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिर् एक आसीत् ।
स वाधार पृथिवीं धाम् उतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥१॥
य ओजोदा बलदा यस्य विश्व उपासते प्रशिषं यस्य देवाः ।
यस्य च्छायासृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥२॥
यः प्राणतो निमिषतो विधतो पतिर् विश्वस्य जगतो बभूव ।
इतो यो अस्य द्विपदश् चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥३॥
येन द्यौः उभा पृथिवी च दृढा येन स्वस् स्तमितं येन नाकः ।

* * * * आर्हमन्तरिक्षा * आर्ह

...तया * * *

शेषम्

* * सहस्रं * * या *

अज त * * चोदना

* पचोदन * देव

* * त . . धि * सी * जरदृष्टि *

* ग्राह्यान् * * अवन्धारे ..

त्वाम् , अति

* * * * प्रजापते *

* * * यम् .

..नेतोधा * * * सजीनां

* * येने * शुतम्

नेतो * * मरौ * इयाधां

, जग्राह * *

त्यजनात् . शर

न एषति .

पौत्रम् * तेजनः पौत्रं .

पौत्रो * सो . . अयामहे

* दोष * तेजनस् * * दधम्

...दधम्

..य * विल

* भ्यारस्ताव ..

* द्विहृदवास्तिष्ठात् .

इत्यथर्वणिकपैपलाद . . . साः

श्री ५.२५.८' अधि स्कन्द वीर-
श्री १ [यस्व]

श्री ६.४४.११, ७७, ११२

श्री ४.२ मै २.११.२१ का }
४०. १ मै ४.१.८ वा २२. }
१ श्व १०.१२१

अनिमो नारायणाय ॥ ओं .. जाता * * * *

...प्रसिधं * *

* * * विधतं ...

यन * * * * दृश ... नाकं

यो अन्तरिक्षं विममे वरीयः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥४॥
 य इमे द्यावापृथिवी तस्तभाने अधारयद् अवसा रेजमाने ।
 यस्मिन् अधि वितत पति सूरः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥५॥
 यस्य विश्वे हिमवन्तो महित्वा समुद्रं यस्य रसया सहाहुः ।
 दिशो यस्य प्रदिशः पञ्च देवीः कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥६॥
 आपो ह यस्य विश्वम् आयुर् दधाना गर्भे जनयन्ति मातरः ।
 तत्र देवानाम् अधि देव आस्त एकस्थणे विमिते दृढ उग्रे ॥७॥
 आपो गर्भे जनयन्तीर् वत्सम् अग्रे सम् पेरयन् ।
 तस्योत जायमानस्योल्ब [आ]सीद् चिरण्ययः ॥८॥
 हिरण्य उल्ब आसीद् यो उग्रे वत्सो अजायत ।
 ऽत्वं यो त्योर्द्वं भवन्त्योः पर्य अपश्यद् ऊर्ध्वं महीः ॥९॥ ॥का१॥

४.२

भूतो भूतेषु पय आ दधाति स भूतानाम् अधिपतिर् बभूव ।
 स ते मृत्युश्च चरते राजसूयं स राजा राज्यम् अनु मन्यताम् इदम् ॥१॥
 अभि प्रहि वीडयस्वोप्रथं चेत्ता सपत्नहा ।
 आ तिष्ठ मित्रवर्धन तुभ्यं देवा अधि ब्रुवन् ॥२॥
 आतिष्ठन्तं परि विश्वे अभूषन् छिप्रो वसानश्च चरति स्वरोचिः ।
 महत् तद् वृष्णोर् असुरस्य नामा विश्वरूपो अमृतानि तस्यौ ॥३॥
 एना व्याघ्रं परिष्वज्जानाः सिंहं हिन्वन्ति महते सौभगाय ।
 महिषं न सुमुखस तस्थिवांसं परि मृज्यन्ते द्वीपिनम् अप्स्र्व अन्तः ॥४॥
 व्याघ्रो अधि वैयाघ्रे वि क्रमस्व दिशो महीः ।
 दिशस् त्वा सर्वा आ यान्त्य आपो दिव्याः पयस्वतीः ॥५॥
 या आपो दिव्याः पयसा मदन्त्य अन्तरिक्ष उत पार्थिवा याः ।
 तासां त्वा सर्वासाम् अपाम् अभि पिञ्चामि वर्चसा ॥६॥
 अभि त्वा वर्चसाञ्जन् दिव्येन पयसा सह ।
 यथासौ मित्रवर्धनस् तथा त्वा सविता कर्तु ॥७॥ ॥का२॥

४.३

यत् ते चन्द्रं कश्यप रोचनावद् यत् संहितं पुष्कलं चित्रभानु ।
 यस्मिन् सूर्यो आर्पितास सप्त साकं तस्मिन् राजानम् अधि वि श्रयेमम् ॥१॥
 येभिश्च शिल्पैः पप्रथानाम् अदृढद् येभिर् घाम् अभ्यर्पिशात् प्रविद्वान् ।
 येभिर् वाचं पुष्कलेभिर् अव्ययं तेन माग्ने वर्चसा सं सृजेह ॥२॥
 येभिस् सूर्यस तपति प्र केतुभिर् येभिर् अग्निर् दृढरो चित्रभानुः ॥३॥
 येभिर् आपश्च चन्द्रवर्णा अजिन्वन् तेन माग्ने वर्चसा सं सृजेह ॥४॥
 आयं भानु प्रदिशः पञ्च देवीर् इन्द्र इव ज्येष्ठो भवतु प्रजानाम् ।
 अस्मिन् धेहि पुष्कलं चित्रभान् आयं पृणातु रजसोर् उपस्थम् ॥५॥
 अनु त्वेन्द्रो ऽवत् अनु बृहस्पतिर् अनु त्वा सोमो ऽन्व अग्निर् आवीत ।
 अनु त्वा विश्वे अवन्तु देवास् सप्त राजानो य उदाभिषिक्ताः ॥६॥
 अनु त्वा मित्रावरुणा इहावताम् अनु द्यावापृथिवी सहोषधीभिः ।
 सूर्यो ऽहोभिर् अनु त्वावतु चन्द्रमा नक्षत्रैर् अनु त्वेदम् आवीत ॥७॥
 द्यौश्च त्वा पृथिवी च प्रचेतसा शुक्रो बृहद् दक्षिणा त्वा पिपर्तु ।
 अनु स्वधा चिकित्ता सोमो [अ]ग्निः पूषा त्वावतु सविता सवेन ॥८॥ ॥का३॥

४.४

स्तुवानम् अग्न आ नय यातुधानं किमीविनम् ।
 त्वं हि देवानां स्तुतो हन्ता दस्योर् बभूविथ ॥१॥
 आत्यस्य परमेष्ठिन् जातवेदस् तनूवशिन् ।
 अग्ने तूलस्य प्राशान यातुधानान् वि लापय ॥२॥
 वि लपन्तु यातुधाना अत्रिणो ये किमीदिनः ।

* * विमम ...
 ... तत्तमाना धरेद् * *
 * विधो ...
 ... जनयन् मातरा
 ... आभ्यं लुते विमिते * *
 ... ईरवन्
 * स्तोत्र ...
 * उल्बसीर् ...

* * वीडयस्वो ...
 ... अर्षं दिक्षो * * *
 * * विष्णोर् ...
 येना * जाना ... साअगाव
 * नत् सुभवस् ... अन्धन्तः
 * * वेयाघ्रे ...
 दिशस् * सर्वोषान्त्सु ...
 य ... अन्तरिक्ष * * *
 * * सृजं ...
 . सविता *

* * * कश्यपो * दिव ... भानुः
 अस्मिन् सूर्योर्पितस् ...
 * शिल्पैः पप्रथानामर्दृढम् ... पिश * *
 ... माग्ने * * *
 अर्ध * * * देवी ...
 * * * अर्ध ...
 * * मित्रावरुणावताम् ... सोषधीभिः
 ... आवि
 ... पिपन्तु
 * * सिका ...

* अष्टा नय * *
 * * देवां * * तस्योत वयस्वधा
 * परमेष्ठि ... तनुवशिन्
 * * प्राशानं पानाद् * * यः
 * * धानाविधो ...

अयं मन्त्र इतरासु संहितासु न वर्तते

श्री ४.८.१, २, ३, ७, ४, ५, ६ का
[३७.७]

तै मा २.७.८.१

क ३.३.८.४ इत्यादि

मै २.१.७

अन्यत्र विशास्

तै मा २.७.१.५, ४, ५

का ३७.७

श्री १३.३.१० तै मा २.७.१५.३

तै मा २

तै मा

तै मा ३

तै मा २.७.८.१, २

तै मा

तै मा २.७.१६.२ श्री ६.५६.१

श्री १.७.१-८.१, ३, २

श्री कोशेषु परमेष्ठि अपि

अथेदम् अग्ने नो हविर् इन्द्रश्च प्रति हयितम् ॥३॥
 अग्निः पुरस्ताद् आ यच्छतु प्रायेन्द्रो नुदद् बाहुमान् ।
 ब्रवीतु सर्वो यातुमान् अयम् अस्मीत्य् पन्थ ॥४॥
 पश्यामि ते वीर्यो जातवेदः प्र णो ब्रूहि यातुधानान् नृचक्षः ।
 त्वया सर्वे परितप्ताः पुरस्ताद् आ यान्तु प्रबुवाणा उपेदम् ॥५॥
 आ रमस्व ब्रह्मणा जातवेदो हृदि कामाय रन्ध्रय ।
 हुतो नो अन्न उच्च तिष्ठ यातुधानान् इहानय ॥६॥
 त्वम् अग्ने यातुधानान् उपबद्धान् इहानय ।
 अथैषाम् इन्द्रो वज्रेणाप शीर्षाणि वृध्वतु ॥७॥
 इदं हविर् यातुधानान् नदी फेनम् इवा वहत् ।
 य इदं स्त्री पुमान् अकर इह स स्तुवतां जनः ॥८॥
 यातुधानस्य सोमप जहि प्रजां नयस्व च ।
 नि स्तुवानस्य पातय परम् अक्ष्ण उतावरम् ॥९॥
 अयं स्तुवान् आगमत् तं स्मोत प्रति हयित ।
 बृहस्पते वशो कृत्वाग्नीषोमा वि विध्यतम् ॥१०॥ ॥का०॥

४.५

यां त्वा गन्धर्वो अखनद् वरुणाय व्रतभजे ? ।
 तां त्वा वयं खनामस्य ओषधीं शेषहर्षणीम् ॥१॥
 वृषिणस् ते खनितारो वृषा त्वम् अस्य ओषधे ।
 वृषासि वृष्ण्यावति वृषणे त्वा खनामसि ॥२॥
 उद् उषा उद् उ सूर्य उच्च वृष्मौषधीनाम् ।
 उद् एजतु प्रजापतिर् वृषा शुष्मेण वाजिनाम् ऊर्ध्वस्त्राणिम् इदं कृषि ? ॥३॥
 यथा स्म ते विरोहतो अमितसम् इवानति ।
 ततस् ते शुष्मवस्तरम् इयं कृणोत्व ओषधिः ॥४॥
 अयां रस ओषधीनाम् अयो वनस्पतीनाम् ।
 अयो सोमस्य आतास्य आर्यम् असि वृष्ण्यम् ॥५॥
 अश्वस्य ऋश्यस्य वस्तस्य पुरुषस्य च ।
 य ऋषमस्य वाजास् तान् अस्मै देह्य ओषधे ॥६॥
 सं बाजा ऋषभाणां सं शुष्मा ओषधीनाम् ।
 सं पुंसाम् इन्द्र वृष्ण्यम् अस्मै देहि तनूबलम् ॥७॥
 अयान्ते अथ सवितर् अथ देव बृहस्पते ।
 अथ मे ब्रह्मणस् एते धनुर् इवा तानया पसः ॥८॥
 ऊर्ध्वस्य तिष्ठन्ति गिरय ऊर्ध्वो वाता उद् ईरते ।
 ऊर्ध्वो ऽयं मामको मायुः धीवाहाद् भूस्याम् ॥९॥
 उच्च तिष्ठो अग्रे वि धृतुष्व वि तेष्वा आ यन्तु नान्याडयाः ।
 अतो द्रोणपायवनाव ग्ल्यो ऽधि मुष्कयोः ? ॥१०॥ ॥का०॥ ॥अनु०॥

४.६

हिरण्यभृहो वृषभो यस्य समुद्राद् उदाचरत् ।
 तेना सहस्येना वयं नि जनान् स्वापयामसि ॥१॥
 न भूमिं वात उद् वाति नाति पश्यति सूर्यः ।
 जनान् च सर्वान् स्वापय शुनश्चेन्द्रसखा चरन् ॥२॥
 बभ्रुवायाः प्रोष्ठेशया नारीस् यास् तल्पशीवरीः ।
 स्त्रियो याः पुष्यगन्धास् तास् सर्वोस् स्वापयामसि ॥३॥
 एजदेजद् अजग्रमं चक्षुः प्राणम् अजग्रभम् ।
 अङ्गान् एजग्रमं सर्वो रावीनाम् उत शर्वरे ॥४॥
 य आस्ते पथ चरति यश्च तिष्ठन् विपश्यति ।
 तेषां सं वृष्मो अङ्गानि यथेदं हर्म्यं तथा ॥५॥
 स्वप्नु माता स्वप्नु पिता स्वप्नु श्वा स्वप्नु विहपतिः ।
 स्वप्नु सर्वे जातयस् सर्वे नि भ्राजन् शक्यः ? ॥६॥

यथेदम् .. हयितम्
 * पुरस्ताद् * * प्रथ इन्द्रो * अथाहुमा
 ब्रवीतु * यमान् * असेतेया
 .. वेद * * ब्रूहि यातुधानान् नृचक्ष
 .. परस्ताद् * * प्रबुवाणा *
 * रन्ध्र(उपरि भ)स्त्र ब्राह्मणा
 * नु अभिर्

* * वज्रेण अप ,
 * * धाना * हेनम् * वहां
 नीदं * * कर्दे शम्भुवतां *
 .. नयस्व *
 न्य .. परमक्षतावरं
 * स्तुवानागमत् व
 ... कृता * विह्वतम्

* * * पनद् ,
 .. ओषधिय शेषहर्षणी
 * * खनितारो * त्वापश्य *
 * * वती ...
 .. अ * * वृष्मा ओषधीनाम्
 * एजितु .. वजिनाम् ,
 * सि .. नीती
 ... अषधीः
 * रसौषधीनाम्
 अयो * त्राताम्यारिधम् * वृष्णेहं
 * ऋषस्य अस्तस्य ...
 ये * वाजस्तम् ...

* पुषान् * वृणिहमस्यै * 'वर्ल'
 * अश्व सवितुर् * देवि बृहस्पतिः

* * * मयू ..
 * * अग्र * धोनुष
 (प्रान्ते आशीर्वचन)

...समद्राद् *
 ...जनांस्त्वा
 * * वातोद्गतो नाड ..
 जितस् * * * सनस् * चरं
 वैश्वेपया पुठिशया * या तल्पशीवरे
 ...सर्वास्त्वा (उपरि रस्त्रा)
 येजेनेजर् ...
 अङ्गान् ...
 ...यस्य तिष्ठ *
 सप्त * सप्त * सप्ताथा सप्त विस्पतिः
 स्वप्नुस् ..

स्वम् स्वप्राधिकरणेन सर्वं निष्पापया जनम् ।
ओत् सूर्यम् अन्यान् स्वापयोद् व्युषं चरताद् अहम् इन्द्र इवारिष्टो
अक्षतः ॥७॥ ॥का०१॥

४.७

अक्षीभ्यां ते नासिकाभ्यां कर्णाभ्याम् आस्याद् उत ।
यक्ष्मं शीर्षण्यं मस्तिष्कात् ललाटाद् वि बृहामसि ॥१॥
ग्रीवाभ्यस्त उष्णिहाभ्यः क्रीकसाभ्यो अनूक्ष्यात् ।
यक्ष्मं दोषण्यम् अंसाभ्याम् उरस्तो वि बृहामसि ॥२॥
क्रीकस्त ते हृदयाद् अधि? हलीक्ष्मात् पाश्वर्भाभ्याम् ।
यक्ष्मं मतस्नाभ्यां प्लीहो यक्ष्मस्त ते वि बृहामसि ॥३॥
आन्त्रेभ्यस्त ते गुदाभ्यो वनिष्ठोर् उदराद् उत ।
यक्ष्मं पाण्योर् अङ्गलिभ्यो नखेभ्यो वि बृहामसि ॥४॥
अस्थिभ्यस्त ते मांसेभ्यस्त स्नावभ्यो धमनिभ्यः ।
यक्ष्मं पृष्ठिभ्यो मज्जभ्यो नाभ्या वि बृहामसि ॥५॥
ऊरुभ्यां ते अष्टीवद्भ्यां पार्णिभ्यां प्रपदाभ्याम् ।
यक्ष्मं मसद्यं श्रोणिभ्यां भंससो वि बृहामसि ॥६॥
अङ्गादङ्गात् लोकोलोलो बद्धं पर्वणिपर्वणि ।
यक्ष्मं त्वचस्य ते वयं विष्वञ्च वि बृहामसि ॥७॥ ॥का०२॥

४.८

अग्नी रक्षोहा [तिग्मस् तिग्मशृङ्ग इषिरा ऋषयः कविः कवितमः ।
अपाघशंसं दुरितं सहताम् अरार्तिं प्रत्यङ् प्रतिहरणेना ।
अघायते अघं प्रति हराम ॥१॥
इन्द्रो रक्षोहा [तिग्मस् तिग्मशृङ्ग इषिरा ऋषयः कविः कवितमः ।
अपाघशंसं दुरितं सहताम् अरार्तिं प्रत्यङ् प्रतिहरणेना ।
अघायते अघं प्रति हराम ॥२॥
सोमो रक्षोहा [तिग्मस् तिग्मशृङ्ग इषिरा ऋषयः कविः कवितमः ।
अपाघशंसं दुरितं सहताम् अरार्तिं प्रत्यङ् प्रतिहरणेना ।
अघायते अघं प्रति हराम ॥३॥
वरुणो रक्षोहा [तिग्मस् तिग्मशृङ्ग इषिरा ऋषयः कविः कवितमः ।
अपाघशंसं दुरितं सहताम् अरार्तिं प्रत्यङ् प्रतिहरणेना ।
अघायते अघं प्रति हराम ॥४॥
वायू रक्षोहा [तिग्मस् तिग्मशृङ्ग इषिरा ऋषयः कविः कवितमः ।
अपाघशंसं दुरितं सहताम् अरार्तिं प्रत्यङ् प्रतिहरणेना ।
अघायते अघं प्रति हराम ॥५॥
त्वष्टा रक्षोहा [तिग्मस् तिग्मशृङ्ग इषिरा ऋषयः कविः कवितमः ।
अपाघशंसं दुरितं सहताम् अरार्तिं प्रत्यङ् प्रतिहरणेना ।
अघायते अघं प्रति हराम ॥६॥
धाता रक्षोहा [तिग्मस् तिग्मशृङ्ग इषिरा ऋषयः कविः कवितमः ।
अपाघशंसं दुरितं सहताम् अरार्तिं प्रत्यङ् प्रतिहरणेना ।
अघायते अघं प्रति हराम ॥७॥
सविता रक्षोहा [तिग्मस् तिग्मशृङ्ग इषिरा ऋषयः कविः कवितमः ।
अपाघशंसं दुरितं सहताम् अरार्तिं प्रत्यङ् प्रतिहरणेना ।
अघायते अघं प्रति हराम ॥८॥
सूर्यो रक्षोहा [तिग्मस् तिग्मशृङ्ग इषिरा ऋषयः कविः कवितमः ।
अपाघशंसं दुरितं सहताम् अरार्तिं प्रत्यङ् प्रतिहरणेना ।
अघायते अघं प्रति हराम ॥९॥
चन्द्रमा रक्षोहा [तिग्मस् तिग्मशृङ्ग इषिरा ऋषयः कविः कवितमः ।
अपाघशंसं दुरितं सहताम् अरार्तिं प्रत्यङ् प्रतिहरणेना ।
अघायते अघं प्रति हराम ॥१०॥

विजने

* * अन्यान् स्वापय विषं .

* ये.. नास्याह *

... वयेमसि

... अनुक्ष्याः

* दोषण्यं मांसाभ्यां पुरतो * बहामसि

* * हृदयाभ्यां...

यक्ष्मं मतस्नाभ्यो प्लीहो यनस्तो * बहामसि

अग्निभ्यस्त... वनुष्ठादुरात् *

हस्तभ्यस्त * * सावभ्यो धमनिः*

... नाभ्यां विष्वहामसि

ऊरुभ्यां पृष्ठिभ्यो * प्रपदाभ्यां

* भजद्वयं * * वीरहामसि

{ यक्ष्मन् तत्तां * * विष्वञ्चं * बहामसि }
{ अङ्गादङ्गादहं तव पुरुषः

अघे * * कषिरा...तमा

* दुरितं...

* रक्षोहा

वायु...

त्वष्टा ..

बृह[स्प]ती रक्षोहा [तिम्मस् तिम्मशृङ्ग इषिरा ऋषयः कविः कवितमः ।
 [अपाघशंसं दुरितं सहताम् अरतिं प्रत्यङ् प्रतिहरणेना ।
 [अघायते अघं प्रति हराम् ॥११॥
 प्रजापती रक्षोहा [तिम्मस् तिम्मशृङ्ग इषिरा ऋषयः कविः कवितमः ।
 [अपाघशंसं दुरितं सहताम् अरतिं प्रत्यङ् प्रतिहरणेना ।
 [अघायते अघं प्रति हराम् ॥१२॥
 परमेष्ठी रक्षोहा तिम्मस् तिम्मशृङ्ग इषिरा ऋषयः कविः कवितमः ।
 अपाघशंसं दुरितं सहताम् अरतिं [प्रत्यङ् प्रतिहरणेना ।
 अघायते अघं प्रति हराम् ॥१३॥ ॥का१३॥

४.९

संवसव इति वो नामधेयम् उग्रपश्या राष्ट्रभृतो ह्य अक्षाः ।
 तस्मै त इन्दो हविषा विधेम वयं स्याम पतयो रयीणाम् ॥१॥
 इदम् उग्राय बभ्रवे यो [अ]क्षेषु तनूवशी ।
 घृतेन कल्पं शिक्षाम स नो मुडातीदृशे ॥२॥
 घृतम् अग्ने अप्सराभ्यो बह त्वं पांसून् अक्षेभ्यस् सिकता अपश् च ।
 यथाभागं हव्यदाति जुषाणो मदन्तु देवा उभयानि हव्या ॥३॥
 यो नो देवो घनम् इदं विदेश यो [अ]क्षाणां ग्रहणं शेषणं च ।
 स नो [अ]वतु हविर् इदं जुषाणो गन्धर्वैस् सधमादं मदेम ॥४॥
 या अप्सरसस् सधमादं मदन्त्य अन्तरा हविर्धानं सूर्यं च ।
 ता नो हस्तं हृतेन सं सृजन्तु सपत्नान् नः कितवान् रन्धयन्तु ॥५॥
 यद् देवान् नाथितो हुवे ब्रह्मचर्यं यद् ऊषिम ।
 अक्षान् यद् बभ्रून् आलभे ते नो मुडन्त्व ईदृशे ॥६॥

आदिनवं [... ..] ॥७॥ ॥का४॥

४.१०

भगस् त्वेतो नयतु हस्तगृह्य बृहस्पतिः [पु]रपता ते अस्तु ।
 देवस् त्वा सविता सत्यधर उपसद्यां नमस्यां कृणोतु ॥१॥
 याम् अभिना मधुकशां देवा अग्रे अजनयन् ।
 तया त्वा पत्याम् अवतां कृण्मो मधुमतीं वयम् ॥२॥
 उत्तरा श्वश्रुवा भव ननान्दुर् उप शिक्षाः ।
 विशास् त्वा पत्यां कृण्वन्तु भवा[सि] देवेषु प्रिया ॥३॥
 अङ्गिर् आत्मानं तन्वं शुम्भमाना गृहान् प्रेहि महिषी भवासि ।
 तत्र त्वाहुर् गार्हपत्याय देवाः प्रजापतिर् जरदष्टिर् यथासत् ॥४॥
 उद् उत्तरम् आरोहन्ती व्यस्यन्ती घृतन्यतः ।
 अङ्गिष् ट्वा शन्नोर् मूर्धानं सहपुत्रा विराद् भव ॥५॥
 श्वश्रूणां श्वशुराणां गृ[हा]णां च धनस्य च ।
 वि राज पत्यां देवेषु सजातानां विराद् भव ॥६॥
 यद् गिरिषु पर्वतेषु गोप्स् अश्वेषु यन्न मधु ।
 येनाक्षा अभ्यविच्यन्त तेनाहम् अस्या मूर्धानम् ॥७॥
 यद् वर्वा गवि कल्याणे यद् वा सूर्यं ऽवसे तृणे ।
 अभ्यञ्जनस्य यद् वचस् तेन मानज्मि वचस्ता ॥८॥ ॥का५॥ ॥अनु०२॥

४.११

येनाचरद् उशना काव्यो ऽग्रे विद्वान् कर्तृनाम् उत देवतानाम् ।
 सहदयेन हविषा जुहोमि सध्रीचीनं वो मनो [अ]स्तृप्रम् ॥१॥
 महत् सत्यं महद् धविर् उशना काव्यो महान् ।
 देवानाम् उग्राणां शतं हृदयानि सहाचरा ॥२॥

ऋषिः * * *
 * दुरितां ..
 न्तराम्

* * तो . अक्षा

यदम् * बभ्रव ... तदु°
 .. मुडात ईदृशे
 .. पांसु नखेभ्यस्सिकतापश् *
 भागो ...
 . तिदेश * * * शपण *
 ... सदमाद *
 याप्सरसस्तदमाद पादन्यु...
 .. सपत्नं * कितव *
 * देवा तातितो .. ऊषिम
 अक्षाम् * बभ्रूणालभेता * * मुडान्त *

आदिनवमित्येका(अत्र प्रतीकैर्नव निर्देशः)

.. सत्यधरोपसद्यां नमस्या *
 .. देवाग्रे अजनयं
 ... कृण्वो मधुमती *
 ... नानादुर्गपशिक्षा
 विशा .. प्रियः
 * आप्तमानं ..
 * * गृहपत्याय ...
 यद् * आरोहन्तीव्यस्यान्तीः घृतन्यतः
 . भवः

... देवेषु * विराद् *
 * गिरिषु .
 येनाख्याभ्यः . नार्यः
 .. सूर्य * *

सहदयेन ..
 उशनाः * *
 ... चर

श्री ७.१.०९.६,१,२,५,३,७,४

श्री घृतेन कलि शिक्षामि

श्री जुषाणाः

श्री ग्लहनं (सायणः ग्रहणं=स्व-
[कीयेरक्षित्वा स्वीकरणम्])श्री आदिनवं प्रतिदीप्ते घृतेना-
स्मी अमि क्षर । वृक्षमिवा-
क्षन्त्या जहि यो अस्मान्
प्रतिदीप्यति ॥

श्री १.४.१.२०१, १श्री ७.८.१२

आ म १.६.७

श्री ९.१.१८१,३

श्री १.४.१.२६१

अहं सत्येन सयुजा चराम्य अहं देवीम् अनुमतिं प्र वेद ।
इन्द्रो देवानां हृदयं वो [अ]स्तु सध्रीचीनं वो मनो [अ]स्तुप्रम् ॥३॥
त्वष्टा वायुः कश्यप इन्द्रो अग्निर् मनसा त्वायन् हविषस् पदेन ।
अविन्दन् शक्रो रजसि प्रविष्टं सध्रीचीनं वो मनो [अ]स्तुप्रम् ॥४॥
येनेमे धावापृथिव्य् अतः कतुर्? येनाभवद् [अ]न्तरिक्षं स्वर् यत् ।
मनसा विद्वान् हविषा जुहोमि सध्रीचीनं वो मनो [अ]स्तुप्रम् ॥५॥
धावापृथिवी हृदयं ससुवध्री? येनेदं त्वष्टा व्याकृणोतु धीरः ।
तस्योशाना क्रतुमिस् संविदानश् चित्तं विवेद मनसि प्रविष्टम् ॥६॥
चित्तं चैतद् आकृतिश् च येन देवा विपेहिरे ।
एतत् सत्यस्य श्रद्धया ऋषयस् सप्त जुह्वति ॥७॥ ॥का१॥

४.१२

त्वया मन्यो सरथम् आ रुजन्त हर्षमाणासो धृषता मरुत्वन् ।
तीक्ष्णेष्व आयुधा संशिशाना उप प्र यन्ति नरो अग्निरूपाः ॥१॥
अग्निर इव मन्यो त्वर सासहस्र सेनानीर् नस् सहुरे इत पथि ।
जित्वाय शत्रून् वि भजस्व वेद ओजो मिमानो वि मृधो युद्धम् ॥२॥
सहस्र मन्यो अभिमातिम् अस्मे रुजन् मृणन् प्रमृणन् प्रेहि शत्रून् ।
उग्रं ते शर्धो नन्व आ रुजन्ते? वशी वशं नयासा एकजं त्वम् ॥३॥
एको बहूनाम् असि मन्यव ईडितः पशुपशून् युद्धाय सं शिशधि ।
अकृत्तरुक् त्वया युजा वयं युमन्तं घोषं विजयाय कृण्महे ॥४॥
विजेषकृद् इन्द्र इवानवग्रवो ऽस्माकं मन्यो अधिपा भवेह ।
मियं ते नाम सहुरे गृणीमसि विद्या तम् उत्सं यत आबभूथ ॥५॥
आभूत्या सहसा? वज्र सायक सहो बिभर्ष्य अभिभूत उत्तरम् ।
क्रत्वा नो मन्यो सह मेघ पथि महाधनस्य पुरुहूत संसृजि ॥६॥
संसृष्टं धनम् उभयं समाकृतम् असभ्यं दत्तं वरुण च मन्यो ।
भियो दधाना हृदयेषु शत्रवः पराजिता यन्तु परमां परावतम् ॥७॥ ॥का२॥

४.१३

शं नो देवी पृश्निपण्य अशं निरुतये ऽकरत् ।
उग्रा हि कण्वजम्भनी तां त्वाहार्यं सहस्वतीम् ॥१॥
सदान्वाग्नी प्रथमा पृश्निपण्य अजायत ।
तया कण्वस्य शिरश् छिनत्ति शकुनेर् इव ॥२॥
ऊर्जभूतं प्राणभूतं प्रजानाम् उपतपणीम् ।
सर्वास् त्वं पृश्निपण्य अतः कण्वा अनीनशः ॥३॥
समाकृतीन् आ निर अदात? स्तीर्णशृङ्ग इवर्षभः ।
[अ]रायं कण्वं पाप्मानं पृश्निपणिं सहस्वति ॥४॥
त्वम् अग्रे पृश्निपण्य अग्निर इव पुन्वहि? ।
कण्वा जीवितयोपनीर् गिरिम् एना [आ] वेशय ।
तमांसि यत्र वाश्छास्? तत् पापीर् अप पातय ॥५॥
[अ]रायम् अरुक्पावानं यश् च स्फाति जिहीर्षति ।
गर्भाद् कण्वं नाशय पृश्निपणिं सहस्वति ॥६॥
या नो गयान् या नो गृहान् या च स्फातिम् उपाहरन् ।
उग्रे पृश्निपणिं त्वं तां कण्वाम् आ नाशयेतः ॥७॥ ॥का३॥

४.१४

यस्मिन् ; आसीस्तिहित इदं तश्छल्यो वेणुर् वेष्टनं तेजन् च ।
मौ निजनित्री जनयेहि शृण्वम् अयं तातुमयतहितु प्रहितः ॥१॥
अस्थि भित्वा यदि मज्जः ; पापाथ यदि वा सरितः पुरुषं निकामे ।
उवीं गव्युतिम् अत्य पद्म अवोह पद्माद् रश्मीन् उद् धनस् सूर्यस्य ॥२॥
मातरिष्वन् पवमानास्त्व अयं सूर्यआजन् तन्वां दशीकः ।
अन्नो गन्धात् पुंसः प्रत्य अवस्व वि मुच्यस्व यो ऽन्य आस्ते ऽत्र ॥३॥

.. ०मति * * *
इन्द्रे देवानां...
.. इन्द्रम् * * * त्वायं * * *
अविन्दन्
येन मे...

.. व्यकृणोतु *
तस्या उशनः * ...
चित्त्वं ..
.. श्रद्धा * * * जुह्वती

... ऋषयामासो ऋषदा मरुत्वं
तीक्ष्ण शृष्व * संशिशानोप ...
* * * त्वार * स्तेनानीन् * * * इत * *
* * * भजस्व ... युदम् (उपरि त्व)
* * * अन्धो ... शत्रून्
* * * शब्दो * * * रुक्ते * * * नयासह * * *
* * * मन्यमौवता * ...
अकृत्तरुद् कया अजा ...
... वज्रो * * * मथिपा *
विय * * * गुणामसि ... यव *
आभूत्या * * * सायकस् ...
* * * मघ ...
संसृष्टन् ... वरुणस् * *

* * * पृष्ण्यपण्य ...
.. स्तती
.. पृष्ण्य *
* कण्वस्यां * * शकुनीर् *

* त्वा पृष्ण्यपणीं वतः * अनीनश
... शृङ्गव ऋषभः
... पृष्ण्य * महन्वती
* * * पृष्णि ...
* * * नी प्रोभगावशय
... पातय
... जहिरुपति
* * * नाशयं पृष्ण्य * सस्वती
आ * गावा नो गृहां ... इरां
* पृष्ण्यपणिस्त कण्वामानशेतः

अस्ति * यद् मज्ज * ...
... अग्नीतुजल * *
... रिशान् * आय सूर्यो तन्वा इशेकः
... यास्ते * *

क्र १०.८४.१-७ शौ ४.३.१.१-७

तै मा २.४.१.१० । शौ हविता-
[सो (हवितासो वा) सायणः
[हवितासः तै मा धृषता

क शौ सहजा

शौ २.२५.१

शौ २

शौ ४.५ । शौ ४^५ अनुदहसिहिशौ ५^१ गच्छन्ति

शौ ३

प्रत्य् अवस्व तान् अन्य एष्व् अर्वाङ् तांस ते विष बहुधाव वीर्ये ।
इमास् स्वसारो अयम् इत् पिता चेयं ते मातेमम् एहि वन्धुम् ॥४॥
अमिषेर् अस्वा? यदि वा सुमिषेर् देवेर् वा देवी प्रहितावसृष्टा ।
वद्वान्शृङ्गं पुरुषे जहाति शृङ्गो शिखरस् सं सृजाम् इतः? ॥५॥
सिपासि सक्तो यदि वास्व अग्रे यदि वास्व अरितः? पुरुषस्य मंसि ।
वधूङ् पाशान् उपवृज्य मुक्ताक्षि शल्यः कृणुतां आयिनाय ॥६॥
इस्ताभ्यस्तं शमयो क्षीयमाणो बहिष्ठापण्यां वीरुधां बलेन ।
अङ्गिः प्राणक स्यात् सत्यकः कोशे जमीनां निहतं श्व् अंसः ॥७॥
वष्टिरात्रे वष्टिशस्य शल्यस्य परिधिः कृतः ।
यतस् त्वाम् अद्य देवयुम् आस्थानाच् छयावयामसि? ॥८॥ ॥का०४॥

४.१५

सं [ते] मज्जा मज्जा भवतु सम् उ ते परुषा परुः ।
सं ते मांसस्य विस्सस्तं सं छावम् अस्तु पर्व ते ॥१॥
मज्जा मज्जा सं धीयताम् अस्थानस्थि वि रोहतु ।
छाव ते सं दध्मः छात्रा चर्मणा चर्म रोहतु ॥२॥
लोम लोम सं धीयतां त्वचा सं कल्पया त्वचम् ।
असृक् ते [अ]क्षा रोहतु मांसं मांसेन रोहतु ॥३॥

रोहिण्य् असि रोहिण्य् अस्थश् शीर्णस्य रोहिणी ।

रोहिणी रोहिण्याम् अर्हं आतासि? रोहिण्य् अस्व ओषधे ॥४॥
यद् उ शीर्णं यद् उ शुचम् अस्थि पेष्टं? त आत्मनः ।
धाता तत् सर्वं कल्पयात् सं दधत् परुषा परुः ॥५॥
यदि वज्रो विस्सृष्टा स्यारका जातु पतित्वा यदि वा विरिष्टम् ।
वृक्षाद् वा यदि वा विभ्यसि शीर्षमूर्ध् इति स एवं संचामि ते परुः? ॥६॥
उत् तिष्ठ प्रेहि सम् उ धाहि? ते परुः सं ते धाता दधातु तन्वो विरिष्टम् ।
रथस् सुचक्रस् सुपविर् ययैति सुखस् सुनाभिः प्रति तिष्ठ एवम् ॥७॥
॥का०५॥ ॥अनु०२॥

४.१६

उद्यन् अवित्यो ब्राह्मन् हन्तु सूर्यो निज्रोचन् रश्मिभिर् उ हन्तु ।
तावन् नो अधि संहतम् ॥१॥
अप्सर मूलम् अखनद् गन्धर्वः पर्यं अब्रवीत् ।
तेन वो वृत्रहा सूर्यो नि जस्थान् नि सुत्रत? ब्राह्मन् ॥२॥
ब्राह्मन् हन्तु आयती ब्राह्मन् हन्तु परायती ।
ब्राह्मन् [अ]वब्रवीती हन्तु ब्राह्मन् पिनष्टि पिबती ॥३॥
ब्राह्मन् किं चनेह वः [... ...] ।
प्रतिवृष्टा अभूतन् प्रदोषं तस्करा इव ॥४॥
ब्राह्मणां मथ्यतो ज्येष्ठः कनिष्ठ उत मथ्यमः ।
इता वस् सर्वं ज्ञातयो इता माता इतः पिता ॥५॥
यथा फेन उदके दृढशानो निजस्यति ।
एषा धर्यं ब्राह्मन् सर्वान् सार्कं वाचा नि जासयामसि ॥६॥
नि गावो गोष्ठे असदन् नि सूगासो अविस्सत ।
नित्यम् आदित्य रश्मिभिर् ब्राह्मन् सर्वान् अजीजसः ॥७॥
उद्यन् रश्मीन् वा तनुष्व् बाह्मन् अभि सम् अपर्य ।
ब्राह्मन् त्वं पर्वणादित्य धोरया तन्वा तपः ॥८॥ ॥का०१॥

४.१७

यानतः परणतो? शारोद् इवापतक्षणम् ।
शर्कोटो नाम वा असि कुतस् त्वं विषवान् असि ॥१॥

* अवस्वा तौस् * अर्वाङ्कु..
* * * अत् * चय ..
... व०श्व
०श्व(उपरि सृ)मं .

* त्वम् * देवयमास्थाना इया०

स मजा .
... स्त्रावमसु * *
मज्जा... अध्नास्थ * *
स्त्राव * * दध्म ... रोहत्
... त्वच * * *

रोहिणी स रोहिण्य् ..

* * * शीर्णं ... तास्युनः
* * * कल्पयाया मं दधत ...

... तन्वो विरिष्टां
रथस्य चक्रं सुपर्वयैर् ययैति सुखस्य ...

* * * गुणान् . वन्तु

* * * अवनद् ... अब्रवीत्
* * * वतहा * * * जस्थ्यां * * * भ्रां
गुणान् * * * भ्रातृ..
... गुणान् * * * पिशती
गुणान् ..

गुणानां मथ्यत * कनिष्ठा ...
* वा ...
... जस्यतु
एवान् * * * गुणान् ...

* * * गुणान् ...
उधं रयीन् * * * बाणवसि ...
गुणा...

* * * वासि * * * विषवानश

श्री ४.१७.३

श्री ४.१

श्री ४.१

श्री ४.१.२

श्री ४.१.३

श्री १.१.२

श्री १.१.२ रोहिण्यसि रोहिण्य-
स्मन्निष्ठस्य रोहिणी साव-
नः रोहिण्यसि रोहिण्यस्त-
विष्ठस्य रोहिणी

श्री २.१ श्री वेन्दु सावणः प्रेष्ट

श्री ६

श्री २.१४.१.१

श्री २.१४.१.२

श्री ७.१.१.१ सर्वं सार्कं नि अस्वत

श्री ७.१.२

श्री ४.१.२ श्री ६.५.२.२.१

श्री १.१.२.१.०

शौ ७.५६.८

य उभयेन प्रहरसि पुच्छेन चास्येन च ।
आस्ये च न ते विषं कुतस् ते पुच्छधाव् असत् ॥२॥

शौ ६.१३८.३२

विदप्सु तस्य? दानवस्य तस्य त्वं नषादसि? ।
तस्याग्रे अरसं विषं ततस् त्व अवारसं? विषम् ॥३॥

क्र १.१९१.१५

[अ]रसारसं त्वाकरं वध्रे वध्नि त्वाकरम् ।
वध्नि त्वा चक्रुर् देवा अमृतासासुरम्? ॥४॥

क्र १४

[इ]यत्तकः कुपुम्भकस् तकं भिनश्च अश्मना ।
ततो विषं परा सिचम् अपाचीम् अनु संवतम् ॥५॥

पै ३.९.७

इमाः पद्वा मयुर्यस् सप्त स्वसारो अयुवः ।
तास् ते विषं वि जहुर उदकं कुम्भिनीर् इव कृपात् कुलजनीर् इव ॥६॥

नवानां नवतीनां [विषस्य रोपुषीणम् ।
[सर्वासाम् अग्रभं नाम वीतापेतारसं विषम्] ॥७॥ ॥का१॥

४.१८

व्रातम् अह सपक्षिणां व्रातं तुण्डीयशाम्? उत ।
व्रातं बुद्धिबर्लानां महं प्रध्वारक्षा? इव चातये ॥१॥

१० ९७.८

प्रवका प्रमादेता निष्ठा तन्द्रीस् तीतीयका? ।
तान् जङ्गिडस्याग्निना सर्वा अप यजामहि ॥२॥

अशुन्धान् नः परि पाहि रक्षोभ्य उत जङ्गिड ।
यातुधानात् किमीदिनस् तस्मान् नः पाहि जङ्गिड ॥३॥

अप्सराम्भ्यो गन्धर्वभ्यो देवेभ्यो अशुरेभ्यः ।
यातुधानात् किमीदिनस् तस्मान् नः पातु जङ्गिडः ॥४॥

निस् ते शत्रून् द[ह]ति देवो अग्निर् निर अरातिम् असितं यातुधानम् ।
आ याहि शत्रून् दुरितापघ्नायांस? तान् नो यक्ष्मेभ्यः परि पाहि
जङ्गिड ॥५॥

अकर्माग्निम् अधिपाम् अस्य देवम् अन् आ रप्स्व सहसा दैव्येन ।
सहस्वान् नस् सहसा पातु जङ्गिडो यतो जयेम घृतनात्येषु ॥६॥

सत्यो [अ]ग्निस् सत्या आपस् सत्ये इमे द्यावापृथिवी ।
विश्वशंसु सत्यम् इदं ब्रह्मास्माकं कृतम् अस्तु ।

यम् अवघ्नाद् उशनेन्द्राय तं ते वघ्नाग्नि जङ्गिडम् ॥७॥ ॥का३॥

४.१९

इयत्तिका शकुन्तिका सका जघास ते विषम् ।

महं मृष्य? असाव् असौ पुरुषो [अ]मृतः ।

सो चिन् [उ] न मराति मा वयं मरामारे ।

अस्य योजनं हरिष्ठा मधु त्वा मधुलाकरत् ॥१॥

सूर्ये विषं सं सृजामि दति सुरावतो गृहे ।

महं मृष्य? असाव् असौ पुरुषो अमृतः ।

सो चिन् उ न मराति मा वयं मरामारे ।

अस्य योजनं हरिष्ठा मधु त्वा मधुलाकरत् ॥२॥

त्रिस् सप्त विष्णुलिङ्गका विषस्य पुण्यकम् अक्षन् ।

महं मृष्य? असाव् असौ पुरुषो अमृतः ।

ताम् चिन् उ न मरन्ति मा वयं मरामारे ।

अस्य योजनं हरिष्ठा मधु त्वा मधुलाकरत् ॥३॥

आल्वन्त रोद विषं वितापरी? करम्भो [अ]रसं विषम् ।

महं मृष्य? असाव् असौ पुरुषो अमृतः ।

सो चिन् उ न मराति मा वयं मरामारे ।

अस्य योजनं हरिष्ठा मधु त्वा मधुलाकरत् ॥४॥

वार उग्रम् अरसं विषम् अग्निश्च विश्वचर्षणिः ।

महं मृष्य? असाव् असौ पुरुषो अमृतः ।

सो चिन् उ न मराति मा वयं मरामारे ।

पै ३.९.१

यात्ये... दावस्य

* * चक्रुर्...

* ककुम्भकस् * भिनभि तं मया

.. सिच सपाचीन् * संवितं

इमः...

* * * * जहुर...

* नवतीनामित्येका (पूर्वत्र साकश्येनाधीत-

[त्वाद्ग्र प्रतीकेन निदेशः])

तां जंगिडत्सां सर्वं * यजामसि(प्रान्ते महि)

अशुन्धां...जंगिनः

..जंगिडः(उपरि डः)

वत्सराभ्यो...

..पातु जंगिडः

नि...अधिशिररातुम् * भानां

} तां * * * * डः ॥ नि ते शत्रून् दहति

देवो भिन्निररातुमसित यातुधानां । आ याहि

[शत्रू दुरितापघ्नायांस तां नो

[यक्ष्मेभ्यः परि पाहि जंगिडः ॥

* * सत्वापः सत्वेम *

विश्वशंसु...

* * सत्वा जघाम...

* * असौ(तयैव षडे मन्त्रे)...

स ज न मराति...

भ्यो जनं हरिष्ठा...

सूर्ये विष * * द्वितीयं...

त्रि शुभा विष्णू * * अक्षना

[अस्य योजनं हरिष्ठा मधु त्वा मधुलाकरत् ॥५॥
शकुनिका मे अग्रवीद् विषपुष्पं धयन्तिका ।
न रोपयति न सादयति न विषं हन्ति पुरुषम् ।
॥मह सृष्ट? असाव् असौ पुरुषो [अ]मृतः ।
सो चिन् [तु] न मराति मा वयं मरामारे ।
अस्य योजनं हरिष्ठा मधु त्वा मधुलाकरत् ॥६॥
नवानां नवतीनां [विषस्य रोपणीणाम् ।
[सर्वासाम् अग्रभं नाम वीतापतारसं विषम् ॥७॥ ॥का०॥४॥

४.२०

॥मधुमती पत्येस्त्रियशाराय मधुमत्तरः ।
॥अथो मधुमव्यसे भंसो मधोन्निपतनेहं? ॥१॥
मधुना मा सं सृजामि मासुरेण सुराम् इव ।
वाह् मह्यं मधुना संसृष्टाह्यो मे मधुसंदरी ॥२॥
मधु दौर् मधु पृथिवी मध्व इन्द्रो मधु सूर्यः ।
स्त्रियो या जह्निरे मधु ताम्यो ॥५॥ मधुमत्तरा ॥३॥
मधुमतीर् ओषधय आपो मधुमतीर् उत ।
गावो या जह्निरे [म]धु ताम्यो ॥५॥ मधुमत्तरा ॥४॥
मधोर् जातो मदुषो वीरुषां बलवत्तमः ।
तेनाहं सर्वस्मै पुंसे कृण्वे निकरणं हृदि ॥५॥
यथाह्वो बन्धनेष्टो वडवाम् अभिधावति ।
एवा त्वम् उग्र ओषधे [अ]मुं कनिकदत्तम् आ नय ॥६॥
॥अंगोनमो दिवि श्वसो अंगोनमो दिवि स्तनः? ।
अन्या विविक्तमानो अन्याः पराजिघांसन् ।
माम् अनु प्रते मनश् शय्यायां तम् इवानयत् ॥७॥ ॥का०॥५॥ ॥अनु०॥४॥

४.२१

॥खनन्ति त्वा तयिमातादामारसि बाहवः ।
॥दासस्य प्रकीदुस्तु तख इमरससं विषम्? ॥१॥
अदन्ति त्वा कर्कटश कुरङ्गा अधि सानुषु ।
पापी? जग्धि प्रसृ अस् अन्निखाते? न रुहपः ॥२॥
अव ज्याम् इव धन्विनश् शुष्मं तनोमि ते विष ।
॥परा रोरेस्य पातय सूर्यपूर्वा शवोषसुः? ॥३॥
सिन्धुः पश्चात् परिहितस सूर्यस्योदयनं पुरः ।
ततो यद् अन्तरा विषं तत् सर्वं वि[ष]दूषणम् ॥४॥
मधु त्वा मधुकृत् कृणोतु पितुं त्वा पितुकृत् कृणोतु ।
ततो निषद्य ॥पातये रघो वाय? तिष्ठते ॥५॥
॥जघास त्वा लोमकण्यस तन् माम् उपरिण्यापद् ।
॥उद् दैमैश् चकिरे सृज सर्वं न्वेषजो विषम्? ॥६॥
उर्व्य उरक्षतस्तुरा यातुरस्य? च ।
भूम्या हि जग्रभं नाम विषं वारयताद् इति विषं दूषयताद् इति ॥७॥ ॥का०॥१॥

४.२२

॥अहं वा इन्द्रमातरम् इन्द्रो माम् इन्द्रभातरम् ।
॥इन्द्रादिवक्रां वीरुषम् अर्थं विषदूषणी? ॥१॥
यत् किं चित् पदञ्छफवद् यत् काण्डे यच्च पुष्पवत् ।
उद् एजत प्रजापतिस सर्वं तद् विषदूषणम् ॥२॥
सिन्धुः पश्चाद् वरुणस्य सूर्यस्योदयनं पुरः ।
ततो यद् अन्तरा विषं तद् वाचा दूषयामसि ॥३॥
यावत् सूर्यो ऽधिपतिर् यावच्च च दौर् विषदयति ।
तावद् विषस्य दूषणं वचो निर् मन्त्रयामहे ॥४॥

* * * ब्रवीद् ०कः
* * * सादयति . वीरुषं
* * * असौ
स जन न मराति मरामारे
स्यो जनं ह[प्रान्ते] हरिष्ठा मरु .
* नवतीनामित्येका (पूर्वत्र साकल्येनाधीत-
[त्वादत्र प्रतीकेन निर्देशः])

... संसृष्टाह्वी मी *

... ०त्तर.

* उषधय...

... ०त्तर.

मधुर् * मधुग

... ०कदित् * *

* * * व * * छायायन् .

इदन्ति * कर्कटशः कुरङ्गा * सानिषु
... अधिपाते * ररुहपः
* शामिवि . विषः
(प्रान्ते वशोषमः)
सिन्धुः

... वारयताम् .

यदि किं चि पदत्त समवद् यात् * यश् * *
* * * एजितु ..
* * * वरुणस्य * पुनः
* * * धिपति यावत्वा वा वपश्यति

श्री १९.३९.२^३ न धार्यं पुरुषो
[रिषत्

श्री १९.४६.१,२,६,५,३,४,७

श्री उल्लसो

श्री यो देवानामधिराजो बभूव

अथस्तात् ५^{१,५}

पै १.३२.२^३ श्री १.२५.२^३, ३^३
[श्री ४.३७.१^५, ५^५

उपरिष्ठात् १^{१,५}

श्री १९.१०.४^१, १०.७५.१०^३

श्री ४.१०.१

श्री हिरण्यजाः

श्री ६.१ श्री सोमाद्

जिह्वा मे मधुसंज्ञावा जिह्वा मे मधुवादिनी ।
जिह्वे वर्चस्वती भव माप ते पुरुषो रिषत् ॥५॥
हा ह्री? कल्याणि सुभगे पृश्निपण्य अनातुरे ।
इमं मे अद्य पौरुषं दीर्घायुत्वायो अन्वयः? ॥६॥
या धौर् वर्षन्तु वृष्टयो यामिर् जीवन्तु अन्वयाः ।
ता मे विषस्य दूषणीस् सविता काशयत्? ॥७॥ ॥का^१२॥

४.२३

प्रजापतिषु द्वा वध्नातु प्रथमम् अस्तुतं वीर्याय कम् ।
ते ते वध्नाम् आयुषे वर्चस्व ओजसे च बलाय चास्तुतस् त्वामि रक्षतु ॥१॥
अर्ध्वस् तिष्ठन् रक्षन् अप्रमादम् अस्तुतेमं मा त्वा दभन् पणयो यातुधानाः ।
इन्द्र इव दस्युन् अव धू[नु]ष्व पृतन्यतस् सर्वांश् छवून् वि षह-
स्वास्तुतस् त्वामि रक्षतु ॥२॥
वृताद् उल्लब्धो मधुमान् पयस्वा[न] सहस्रप्राणश् शतयोनिर् वयोधाः ।
शंभूश् च मयोभूश् चोर्जस्वांश् च पयस्वांश् चास्तुतस् त्वामि
रक्षतु ॥३॥
अस्मिन् मणात् एकशतं वीर्याणि सहस्रं प्राणा अस्मिन् अस्तुते ।
व्याघ्र शत्रून् अभि तिष्ठ सर्वांश् यस्य त्वा पृतन्याद् अधरस् सो [अ]-
स्त्व अस्तुतस् त्वामि रक्षतु ॥४॥
शतं च न प्रहरन्तो भिदन्तो न तस्मिन् ।
यस्मिन् इन्द्रः पर्यदत्त चक्षुः प्राणम् अथो बलम् अस्तुतस् त्वा-
मि रक्षतु ॥५॥
इन्द्रस्य त्वा वर्मणा परि धा[पया]मो [... ..] ।
पुनस् त्वा देवाः प्र णयन्तु सर्वे अस्तुतस् त्वामि रक्षतु ॥६॥
यथा त्वम् उत्तरो [अ]सो [अ]सपत्नस् सपत्नहा ।
सजातानाम् असो वशी तथा त्वा सविता कर्द् अस्तुतस् त्वामि
रक्षतु ॥७॥ ॥का^१३॥

४.२४

अपश् च रवश् चोष्मा च वाः पथ शोकश् चामिविशोक ।
तृतीयैकश् च परेपरश् च ते तक्मनेतो नश्यत? ॥१॥
वेद वै ते तक्मन् नामाग्निष् टन् नामासितम् ।
त्वतो वि नयामस् अतु तक्मन् वृत्रस्य रोमि? नभस्यो नपात् ॥२॥
द्यौश् चास्तु पृथिवी च तक्मानं नाशयताम् इतः ।
पञ्चपत्नु नित्र? नाम ते माता असुरैकपसु नृत्यसे ॥३॥
तस्याहं वेद ते नाम अश तक्मं निर् अतो ध्रुवः? ।
दुदुर् अस्य नामास्ति प्रियातिथिश् च तम् इतो नाशयामसि ब्रह्मणा
वीर्यावता ॥४॥
यो ऽसि जल्यश् च लपश् चां मागुश् च तपैश् च ।
तृतीयैकश् च परेपरश् च ते तक्मनेतो नश्यत? ॥५॥
विकिलेद वि रोहतु वृकामः कलित् अर्जुन ।
गिरि गच्छ धूमकेतो ऋषेण मां स संदते? ।
बृहत् त्वम् अग्रे रक्षो अधि सं जहि मध्यमम् उत्तमम् शृणीहि ॥६॥
शं नो अग्निर् ज्योतिर् अनीको अस्तु शं यावापृथिवी अनेहसा ।
मातेव पितेव रक्षतैर् न मुञ्चतैर् न पर्य अंहसः ॥७॥ ॥का^१४॥

४.२५

वाताज् जातो अन्तरिक्षाद् विद्युतो ज्योतिषस् परि ।
स नो हिरण्यदाश् शङ्खः कृशन् पात् अंहसः ॥१॥
हिरण्यानाम् एको ऽसि स होमाद् अधि जह्मिषे ।
रथेषु दर्शतस् त्वम् इधुधौ रोचनस् त्वम् ॥२॥

. माप * * *

...पृथि * *

* धौ . अन्वा

त .

...अमृतं * * * [७मे अम्रे तत् त्वामि

.. वर्चसोऽमे * * * तम् द्रुमि * (अथस्तात्

* तिष्ठं रक्षं नप्रमादसम्युतेमनु * दभं * ना

रन्दीव व धत्स् दवि * पृतन्यतः * छवून् .

* * * मधुवा * महव * * धा

* मनाम् . यस्मिन्नन्तिरे

* शत्रून् . इरेन्वाद् .

* * * भिजन्तो ..

यस्मिन् * पयश्च...अमृतः

* * * देवा ...स्वतुतः

* * * सो ..

...त्वा अभि

...तक्मं * टं *

...तक्मा...

ओदुर् * नायासि * * तन्नेतो * *
* वता

...तक्मानेतो नचत

...मध्यं नुत्तमं *

* * * अनेको * सं * बनेहसा

* * * रक्षत एनं...

* * * दा...

...रोसाचि *

* * * दर्शतमिषयो * *

श्री १ :
श्री २ :
श्री ३ :
श्री ४ : 'मो ममुद्रजः'
श्री ५ : 'नवगन्तु देवानामन्ति'

यो [अ]ग्रतो रोचनानां समुद्राद् अधि जक्षिषे ।
शङ्केन [ह]न्वा रक्षांस्य अत्रिणो वि षड्दामहे ॥३॥
य [अ]त्रिणो यातुधाना रक्षसो ये किमीदिनः ।
सवाश छङ्ग त्वया वयं विषुवो वि बुधामहे? ॥४॥
शङ्कनामीवाम् अवयं शङ्केनोत सदान्वाः ।
शङ्को नो विश्वमेपजं कुरानं पान्त् अंहसः ॥५॥
दिवि जातस् समुद्रतस् सिन्धुतस् पर्य आभृतः ।
स नो हिरण्यदाय शङ्क आयुष्यतरणो मणिः ॥६॥
देवानाम् अस्थि कुरानं बभूव तद् आत्मन्वच्च चरन्त्य अप्स्व अन्तः ।
तं ते बभ्राम्य आयुषे वचसे बलाय च कारानस् त्वाभि रक्षतु ॥७॥
॥का०५॥ ॥अनु०५॥

क ८.४.१, २, ४, ३, ५, ६, ७

४.२६

क उमपन सुनवै

कन्या वाद् अवायती सोमम् अ[पि] स्नुताविदत् ।
अस्तं भरन्त्य अब्रवीद् इन्द्राय सुनवानि त्वा शक्राय सुनवानि त्वा ॥१॥
असौ य एषि वीरको गृहंशुद् विचाकशत् ।
इमं जम्मसुतं पिब धानावन्तं करम्मिणम् अपूपवन्तम् उक्थिनम् ॥२॥
कु[वि]च् छकत् कुवित् करत् कुविन् नो वस्यसस् करत् ।
कुवित् पतिद्विषो यतीद् इन्द्रेण संगमामहे ॥३॥
आ चन त्वा चिकित्सांमो ऽधि चन त्वा नेमसि ।
शनैर् इव शनकैर् इवेन्द्रायेन्दो परि स्त्रव ॥४॥
इमानि त्रीणि विष्टपा तानीन्द्र वि रोहय ।
शिरस् ततस्योर्वराम् आद् इदं म उपोदरे ॥५॥
असौ च या न उर्वराद् इमां तन्वं परि ।
अथो ततस्य यच्च छिरस् सर्वा ता रोमशा कृधि ॥६॥
क्षे रथस्य क्षे ऽतस्य क्षे युगस्य श[त]कृतो ।
अपालाम् इन्द्र विच पृत्त्य अकृणोस् सूर्यत्वचम् ॥७॥ ॥का०१॥

४.२७

दिवस् घृष्टे मधुपृचस् सुपर्णां पञ्चशते भुवनस्य गोपाः ।
अनुजावरम् अनुरत्तं उभ्रा तेषाम् इन्द्र वीरैरयन्त ॥१॥
पुरोहितं परमेष्ठीं स दाज्ञायाभि वधेम्? अस्मे कृणोद् बृहस्पतिः ।
तेन सपत्नान् अधरान् कृणुष्व क्षेमे पशुन् बहुलान् वर्धयित्वा? ॥२॥
जैत्रायोद् यातु रथवाहनं ते ।
गोमागम् उषन्त ये समानास् सर्वे समग्रा दृष्ट्वा भरन्त ॥३॥
अभि वर्धस्व भ्रातृभ्यान् अभि ये त्वा पृतन्यतः ।
नि शिण्धि सर्वान् धूर्वतो अमीवधो यथाससि ॥४॥
अभिवर्धम् अभिमवम् अभीषेणं महागणम् ।
विशास् त्वा सर्वा वाञ्छन्त्वा आपो दिव्याः पयस्वतीः ॥५॥
अभि वर्धस्व प्रजया वाङ्मधाना अम् अनीकैः पशुभिर् अवासि ।
ब्रह्मराजन्यैर् विभ्यैर् वाङ्मधानश् शङ्कैर् अतीह? सभया पृतन्यतः ॥६॥
वर्धस्व क्षेत्रैः प्रदतस्व? प्रजया वर्धस्व वीरैः पशुभिर् बहुर् भव ।
त्रिया स उक्कैर् यमस् त्वा पृतन्याद् आपृतस् तुभ्यं शपल? कृत्याय
तिष्ठतु ॥७॥ ॥का०१॥

४.२८

इन्द्रं मित्रं वरुणम् अग्निम् ऊतये मास्तं शघो अदितिं हवामहे ।
रथं न दुर्गाद् वसवस् सुदानवो विष्वस्मान् नो अंहसो निष् पिपतेन ॥१॥
त आदित्या आ गता सर्वतातये भूत देवा वृत्रतुर्येषु शंभुवः ।
रथं न दुर्गाद् वसवस् सुदानवो विष्वस्मान् नो अंहसो निष् पिपतेन ॥२॥
अवन्तु नः पितरस् सुप्रवाचना उत देवी देवपुत्रे क्रतावृधा ।

'श्री १.२९.४'

श्री ४.८.४

क १.१०६.१-७

* * रोचनावा...

* * 'धाना...

* 'मिवाग् * शङ्केनोतस्सदान्वा

आयुःप्र० मतिः

* अस्त...आर्त्तन * * *

...कार्षिणस् * *

...शुतावदत्

हस्तं * अत्र० * शनिममि * * शनिममि *

अय्येषु वीरको * विचकशत्

* * पिव...

* सतियशो ...मही

* चनि...

.. मा *

* * * * उवातिरा * तत्वस् *

* तदस्तु..

स्व...योगस्य *

. अकृणोत् *

* * * सुपर्णं...

...वीवा(उपरि यो) रयन्त

...अस्मा * * (अधः बृहस्पतियुक्तः)

* सपत्नान्...वर्धयित्वा

गोमाचम् ऊं ...दृष्ट्वा *

...पृतन्यतः

* शिण्धि सर्वो * भीमीवर्धतो *

अभी .. भवामि

...पृतन्यतः

..पृतन्याद्...। ओ दाशतस्तुभ्यं शपल ऋत्याय
[तिष्ठतु]

रथं न दुर्गाद् वसवस् सुदानवो विश्वस्मान् नो अंहसो निष् पिपर्तेन ॥३॥
 नराशंसं वाजिनं वाजयन्तं क्षयक्षीरं पूषणं सुमैर् इमे ।
 रथं न दुर्गाद् वसवस् सुदानवो विश्वस्मान् नो अंहसो निष् पिपर्तेन ॥४॥
 बृहस्पते सदम् इन् न[स्] सुगं कृषिं शं योऽ यत् ते मनुर्हितं तद् इमेहे ।
 रथं न दुर्गाद् वसवस् सुदानवो विश्वस्मान् नो अंहसो निष् पिपर्तेन ॥५॥
 इन्द्रं कुत्सो वृत्रहणं शचीपतिं काटे निबाढ ऋषिर् अह्द ऊतये ।
 रथं न दुर्गाद् वसवस् सुदानवो विश्वस्मान् नो अंहसो निष् पिपर्तेन ॥६॥
 देवैर् नो देव्य अदितिर् नि पातु देवस् त्राता त्रायताम् अग्र्युच्छन् ।
 तन् नो मित्रो वरुणो मामहन्ताम् अदितिस् सिन्धुः पृथिवी उत
 द्यौः ॥७॥ ॥का०३॥

४.२९

अप नथ शोशुचद् अघम् अग्ने शुशुभ्य आ रयिम् ।
 अप नथ शोशुचद् अघम् ॥१॥
 सुक्षेत्रिया सुगातया वसूया च यजामहे ।
 अप नथ शोशुचद् अघम् ॥२॥
 प्र यद् भन्दिष्ठ एषां प्रास्माकासश् च सूरयः ।
 अप नथ शोशुचद् अघम् ॥३॥
 प्र यत् ते अग्ने सूरयो जायेमहि प्र ते वयम् ।
 अप नथ शोशुचद् अघम् ॥४॥
 प्र यद् अग्ने[स्] सहस्रतो विश्वतो यन्ति भानवः ।
 अप नथ शोशुचद् अघम् ॥५॥
 त्वं हि विश्वतोमुख विश्वतः परिभूर अस्ति ।
 अप नथ शोशुचद् अघम् ॥६॥
 द्विषो नो विश्वतोमुखाति नावेव पारय ।
 अप नथ शोशुचद् अघम् ॥७॥
 स नस् सिन्धुम् इव नाषयाति पर्वस् स्वस्तये ।
 अप नथ शोशुचद् अघम् ॥८॥ ॥का०४॥

४.३०

देवाथ शरणकृतश् शरणा मे भवत ।
 प्राच्या दिशो ऽग्निना राक्षायक्षेण यशा भूयासम् ।
 यशसं मा कृणुत चारुम् अन्त्राद् परा द्विषन्तं शृणीत ॥१॥
 [देवाथ शरणकृतश् शरणा मे] भवत ।
 दक्षिणाया दिश इन्द्रेण राक्षायक्षेण यशा भूयासम् ।
 [यशसं मा कृणुत चारुम् अन्त्राद् परा द्विषन्तं शृणीत] ॥२॥
 [देवाथ शरणकृतश् शरणा मे] भवत ।
 प्रतीच्या दिशो वरुणेन राक्षायक्षेण यशा भूयासम् ।
 [यशसं मा कृणुत चारुम् अन्त्राद् परा द्विषन्तं शृणीत] ॥३॥
 [देवाथ शरणकृतश् शरणा मे] भवत ।
 उदीच्या दिशस् सोमेन राक्षायक्षेण यशा भूयासम् ।
 [यशसं मा कृणुत चारुम् अन्त्राद् परा द्विषन्तं शृणीत] ॥४॥
 [देवाथ शरणकृतश् शरणा मे] भवत ।
 ध्रुवाया दिशो विष्णुना राक्षायक्षेण यशा भूयासम् ।
 [यशसं मा कृणुत चारुम् अन्त्राद् परा द्विषन्तं शृणीत] ॥५॥
 [देवाथ शरणकृतश् शरणा मे] भवत ।
 ऊर्ध्वाया दिशो बृहस्पतिना राक्षायक्षेण यशा भूयासम् ।
 [यशसं मा कृणुत चारुम् अन्त्राद् परा द्विषन्तं शृणीत] ॥६॥
 [देवाथ शरणकृतश् शरणा मे] भवत ।
 उत्तमाया दिशः प्रजापतिना राक्षायक्षेण यशा भूयासम् ।
 [यशसं मा कृणुत चारुम् अन्त्राद् परा द्विषन्तं शृणीत] ॥७॥

* * * * सुधानवो ...

... अमेहे

* * * * सुवां ... मनुरीतं तुरीमेहे

* कुत्सं * * * कटे निबाढ ... उतये

* * * * सुधानवो ... (उपरि इन्द्रं मित्रं दीवीस्)
 .. देवास् * * *

(उपरि प्रान्ते अपवाद्यं)

{ ओं कुत्स ऋषिः गायत्र्याऽह्मन्तः अग्निदेवता
 अपवाद्यं अष्टौ शुचये विनियोगः ॥ ओं अप *
 [* अग्निं शुचकम् * * }

सुक्षेत्रियां सुधा° ...

अपन् ...

* * * * एतां ...

... चोमेमहे * ति *

अपन् ...

अपन् ...

अपन् ..

अपन् ...

... नावयाते * *

अपन् ...

ओं ... (प्रान्ते षट् संज्ञा)

प्राच्यां ...

... शृणीतः

दक्षिणाया दिशो ...

उदीच्यां ...

शौ ४.३३.१-८

शौ नावाति

[देवाश्च शरणकृतश्च शरणा मे] भवत ।
पद्माया दिशः परमेष्ठिना राक्षाध्यक्षेण [यशा भूयासम् ।
[यशसं मा कणुत चारुम् अन्वाद् परा द्विषन्तं शृणीत] ॥८॥
देवाश्च शर[ण]कृतश्च शरणा मे भवत ।
सर्वोभ्यो [दि]म्य ईशानिन राक्षाध्यक्षेण यशा भूयासम् ।
यशसं मा कणुत द्विषन्तं शृणीत ॥९॥ ॥का०५॥ ॥अनु०६॥

४.३१

प्रातर् अग्निं प्रातर् इन्द्रं हवामहे प्रातर् मित्रावरुणा प्रातर् अभिना ।
प्रातर् भगं पूषणं ब्रह्मणस् पतिं प्रातस् सोमम् उत रुद्रं इवेम ॥१॥
प्रातर्जितं भगम् उग्रं इवेम वयं पुत्रम् अदितेर् यो विधर्ता ।
आब्रथ चिद् यं मन्यमानस् तुर्य चिद् [द्] राजा चिद् यं भगं भक्षीत्य
आह ॥२॥

भग प्रणेतेर् भग सत्यराधो भगेमां धियम् उद् अवा ददन् नः ।
भग प्र णो जनय गोमिर् अश्वेर् भग प्र तुमिर् नृवन्तस् स्याम ॥३॥
उतेदानीं भगवन्तस् स्यामोत प्रपित्व उत मध्ये अह्ना[म्] ।
उतोदितौ मधवन् सूर्यं वयं देवानां सुमतौ स्याम ॥४॥
भग एव भगवी अस्तु देवस् तेना वयं भगवन्तस् स्याम ।
तं त्वा भग सर्वं इज् जोहवीमि स नो भगः पुरपता भवेह ॥५॥
सम् अचरायोषसो नमन्तु दधिकावेव शुचये पदाय ।
अर्वाचीनं वसुविदं भगं नो रथम् इवाश्वा वाजिन आ वहन्तु ॥६॥
अश्वावतीर् गोमतीर् न उपासो वीरवतीस् सदम् उच्छन्तु भद्राः ।
घृतं दुहाना विश्वतः प्रवीणा यूयं पात स्वस्तिभिस् सदा नः ॥७॥ ॥का०१॥

४.३२

यस् ते मन्यो ऽविघद् वज्र सायक सह ओजः पुण्यद् विश्वम् आनुषक ।
साह्याम दासम् आर्यं त्वया युजा वयं सहस्कृतेन सहसा महीयसा ॥१॥
मन्युर इन्द्रो मन्युर एवास देवो मन्युर होता वरुणो जातवेदाः ।
मन्युर विश ईडेते मानुषीर् याः पाहि नो मन्यो तपसा सजोषाः ॥२॥
अग्नीहि मन्यो तवसस् तवीयान् तपसा युजा वि जहीह शत्रून् ।
अभिप्रहा वृत्रहा दस्युहा च विश्वा वसून् आ भरा त्वं नः ॥३॥
त्वं हि मन्यो अभिभूत्योजास् स्वयंभूर् भामो अभिमातिपाहः ।
विश्वचर्षणिस् सहुरिस् सहीयान् अस्मास्व ओजः पृतनासु धेहि ॥४॥
अभागास् सन्न अप परेतो अस्मि तव क्रत्वा तविषस्य प्रचेतः ।
तं त्वा मन्यो अक्रतुर् जिहीडाहं स्वा तनूर् बलदावा न पहि ॥५॥
अयं ते अस्म्य उप मेष्टु अर्वाङ् प्रतीचीनस् सहुरे विश्वदावन ।
मन्यो वज्रिन् उप न आ ववृत्स्व इनाव दस्यून् उत बोध्य आपेः ॥६॥
अभि प्रेहि दक्षिणतो भवा नो ऽधा वृत्राणि जङ्गनाव भूरि ।
जुहोमि ते धरुणं मघ्वो अग्रम् उभा उपांशु प्रथमा पिबेव ॥७॥ ॥का०२॥

४.३३

अग्नेर् मन्वे प्रथमस्य प्रचेतसः पाञ्चजन्यस्य बहुधा यम् इन्धते ।
विशोवि[शः] प्रविशिवांसम् ईमेह स नो मुञ्चत्व अंहसः ॥१॥
सुजातं जातवेदसम् अग्निं वैश्वानरं विभुम् ।
हव्यवाहं हवामहे स नो मुञ्चत्व अंहसः ॥२॥
यथा हव्यं वहसि जातवेदो यथा यवं कल्पयसि प्रजानन् ।
एषा देवेभ्यस् सुमर्ति ह्य आ वह स नो मुञ्चत्व अंहसः ॥३॥
यामन्यामन् उपयुक्तं वहिष्ठं कर्मन्कर्मन् आभगम् अग्निम् ईडे ।
रक्षोहणं यवबुधं घृताहुतं स नो मुञ्चत्व अंहसः ॥४॥
येनर्षयो बलम् अघोतय[न्] जुजा येनासुराणाम् अयुवन्त मायाः ।
येनाग्निना पणीन् इन्द्रो जिगाय स नो मुञ्चत्व अंहसः ॥५॥

सृत्णीतः

अग्निश्...

* प्रणेतेर् . उव * उद *
* प्रा . वृवन्तस् *

* मधवन्...
* * भगवान् * देवास्तेन ...
* * भगस् सवे .
* * नसतो
... इवाश्वा * अवन्तु
... उच्छन्तु *

* * सधो . मनुषं

.. यः ..
* * तपसस्तवीर्यं * * विजीह सत्तु
अभिलाहा ..
.. भातो भातिपाहः

.. क्रत्वा तवविषस्य प्रचेताः
.. तुनुर्मेलावा * *
.. सुहरे विश्वार्वा
मनु वज्रिन् * ना वहस्तु * * * पोथ्यापे
.. वृत्राणि जंघनाच *
* * धरुणे पिबेव

* मिशिशिवांसम् .
सजात * अग्निश्...

यामन्यामन्युपयुक्तं वहिष्ठं कर्मकर्मत् * * *
* यववृत् .
* * रथो * * यना° अयजन्त *
* * * जिगाय ..

श्री ४.१६ १-७

श्री विश्वतः प्रवीणा

श्री ४.३२.१-७ क १०.८३.१-७

श्री महावान्

श्री बलदेवाय मेहि

श्री विश्वपावः

श्री श्री विषाध

श्री ४.२३.१,४,२,३,५,६,७

शौ ४.२५.१,२,३,६,५,४,७

शौ युपितम्

शौ कोशेषु भूविहं सिमिदां साय-
[णखु समिधां]

शौ ४.२७.१-७

शौ वाजसाते अवन्तु

शौ विदितं अन्यत्र वीक्षितं, ईदितं

शौ ४.२६.१,२,४,५,६,३,७

शौ अपथेयाम् सायणखु अपथे-
[ताम्]शौ कोशेषु भूविहं प्रवृद्धे सायणखु
[प्रविद्धे]

येन देवा अमृतम् अन्वविन्दन् येनोषधीर् मधुमतीर् अकृण्वन् ।
येनेदं स्वर आभरन् स नो मुञ्चत्व अंहसः ॥६॥
यस्येदं प्रदिशि यद् विरोचते यज् जातं जनितव्यं च केचलम् ।
स्तौम्य अग्निं नाथितो जोहवीमि स नो मुञ्चत्व अंहसः ॥७॥ ॥का० १॥

४.३४

वायो[स] सवितुर् विदधानि मन्महे याव् आत्मन्वद् विशयो यौ च रक्षथः ।
यौ विश्वस्य परि[भू] बभूव[यु]स् तौ नो मुञ्चत्व अंहसः ॥१॥
ययोस् संख्याता वरिमाणि पार्थिवा याम्भ्यां रजो गुणितम् ? अन्तरिक्षे ।
ययोः प्रायं नातु कश् चनानशे तौ नो मुञ्चत्व अंहसः ॥२॥
तव व्रते नि विशान्ते जनासस् त्वय्य उदिते प्रेरते चित्रमानौ ।
युवं वायो सविता च भुवनानि यच्छथस् तौ नो मुञ्चत्व अंहसः ॥३॥
प्र सुमर्ति सवितर् वा[य] ऊतये महस्वन्तं मत्सरं मादयेताम् ।
अर्वाण्य वामस्य प्रवता नि यच्छतस् तौ नो मुञ्चत्व अंहसः ॥४॥
रथि मे पोषं सवितोत वायुस् तन् दक्षम् आ सुवतां सुरोवौ ।
याव् अयक्ष्मतां महो अस्मासु घञ्चं तौ नो मुञ्चत्व अंहसः ॥५॥
अपेतो वायो सविता च दुष्कृतम् अप यक्ष्मं समिदां सधत् परा ।
सं ह्य ऊर्जया सृजथस् सं बलेन तौ नो मुञ्चत्व अंहसः ॥६॥
उप श्रेष्ठ न आशिषो देवयोर् धामन् अस्थिरन् ।
स्तौमि देवं सवितारं च वायुं तौ नो मुञ्चत्व अंहसः ॥७॥ ॥का० ४॥

४.३५

मरुतां मन्वे अधि मे वृवन्तु प्रेमं वाजं वाजसाता अवन्तु ।
आशुन् इव सुयमान् अह ऊतये ते नो मुञ्चन्त्व अंहसः ॥१॥
उत्सम् अक्षितं व्यचन्ति ये सदा ये वा सिञ्चन्तु रसम् ओषधीषु ।
पुरो दधे मरुतः पृश्निमातृन् ते नो मुञ्चन्त्व अंहसः ॥२॥
पयो धेनुतां रसम् ओषधीनां जवम् अर्वातां कवयो य इन्वथ ।
शामा भवन्ति मरुतस् स्योनास् ते नो मुञ्चन्त्व अंहसः ॥३॥
अपस् समुद्राद् दिवम् उद् वहन्ति दिवस् पृथिवीम् अभि ये सृजन्ति ।
ये अङ्गिर् ईशाना मरुतश् चरन्ति ते नो मुञ्चन्त्व अंहसः ॥४॥
ये कीलालैस् तर्पयन्ति ये घृतेन ये वा वयो भेदसा संसृजन्ति ।
ये [अङ्गिर्] ईशाना मरुतो वर्षयन्ति ते नो मुञ्चन्त्व अंहसः ॥५॥
यदीव् इदं मरुतो मारुतेन यदि देवा वैव्येनेह्य आर ।
यूयम् ईशिष्वे वसवस् तस्य निष्कृतेस् ते नो मुञ्चन्त्व अंहसः ॥६॥
तिग्मम् अनीकं चिततं ? सहस्वन् मारुतं शर्षः पृतनासृग्म् ।
स्तौमि मरुतो नाथितो जोहवीमि ते नो मुञ्चन्त्व अंहसः ॥७॥
॥का० ५॥ ॥अनु० ७॥

४.३६

मन्वे वां द्यावापृथिवी सुभोजसौ ये [अ]प्रथेताम् अमिता योजना नि ।
प्रतिष्ठे ह्य अभवतं वसुतां ते नो मुञ्चत्व अंहसः ॥१॥
प्रतिष्ठे ह्य बभूवधुर् वसुतां प्रविद्धे देवी सुभगे उरूची ।
द्यावापृथिवी भवतं मे स्योने ते नो मुञ्चत्व अंहसः ॥२॥
ये स्तोत्रा बिभृथो ये मनुष्यान् ये अमृतं बिभृथो ये हवींषि ।
द्यावापृथिवी भवतं मे स्योने ते नो मुञ्चत्व अंहसः ॥३॥
ये उक्त्रिया बिभृथो ये वनस्पतीन् ययोर् वां विश्वा भुवनान्य् अन्तः ।
द्यावापृथिवी भवतं मे स्योने ते नो मुञ्चत्व अंहसः ॥४॥
ये कीलालैस् तर्पयथो ये घृते[न] याम्भ्यां नतं किं चन शशनुवन्ति ।
द्यावापृथिवी भवतं मे स्योने ते नो मुञ्चत्व अंहसः ॥५॥
असंतापे सुतपसा इवे वाम् उर्वी गभीरे कविभिर् नमस्ये ।
द्यावापृथिवी भवतं मे स्योने ते नो मुञ्चत्व अंहसः ॥६॥

...येनोषधी * *
* * आभरं ..

* अभि ...

.. आत्मन्वदिषो ये * रक्षनः

* संख्याता...०॥

* प्रवां * यश् च नातुषे...

* * * विशान्ते * त्वेवते प्रेरिते चित्रमानौ

* दिवं वायोम् * * यच्छतस् ...

* * सधुमर्तिर् * * महस्वन्तं ...

...तनो वशिषां सवितसुपथौ

अवेयक्ष्मतां मुहस्तासु...

* वायोस् ... उपे वक्ष्मं ससमितां सधत् पर

* * ऊर्जा सृजत...

* * नाशिषो * धमन्वस्थिर्

स्तौम...

* मन्व * * वृवन्तु * बोवो वाजसातावन्तु

आसुन् * सुवमां भूतवे...

* * यचन्ति * * य...

* * मारुतः पृश्निमातर्...

* धेनुतां * * यवत्... इन्वत्

सहमा भवन्ति मरुतं पोनास्...

* * द्विदन्... द्या *

यदीशानां मुहस्तासु...

* * तर्पयन्त्यो इतेन व...

* * मारुतो... दैवेनवहगारः

* एसिद्धे * * निष्कृषे...

...सहस्वं * * यवः पृतनासु उपे

* मारुतो नाथिते...

* * अभववन्तं...

...चपुद्दी

* प्रोत्रा बिभृथो * मनुष्या * सतं बिभृथो...

यज्ञभिया भिभृथो...

* * तपन्तो...

असंतापय स्वतपसा...

येन मेदम् अभिशोचति येन वा येन कृतं पौहयेयं न दैव्यम् ।
स्तौमि द्यावापृथिवी [नाथितो] जोहवीमि ते नो मुञ्चतम् अंहसः ॥७॥
॥का० १॥

४.३७

भवाशर्वो मन्वे वां तस्य विचं ययोर् वां यद् इदं वितिण्डते ।
याव् अस्येशाथे द्विपदो यौ चतुष्पदस् तौ नो मुञ्चतम् अंहसः ॥१॥
[य]योर् अभ्यध्व उत यद् दूरे चिद् यौ वितताव् इषुभृताम् असिष्ठौ ।
भवाशर्वो भवतं मे स्योनौ तौ नो मुञ्चतम् अंहसः ॥२॥
ययोर् वधान् नापपद्यते किं चनान्तर देवेषुत मानुषेषु ।
भवाशर्वो भवतं मे स्योनौ तौ नो मुञ्चतम् अंहसः ॥३॥
याव् आरेभाथे बहु साकम् उग्रौ प्र चेद् अस्त्राष्टम् अभिमां जनेषु ।
भवाशर्वो भवतं मे स्योनौ तौ नो मुञ्चतम् अंहसः ॥४॥
सहस्राक्षौ वृत्रहणा हुवे वां दूरेहेती स्तुवन् एम् उग्रौ ।
भवाशर्वो भवतं मे स्योनौ तौ नो मुञ्चतम् अंहसः ॥५॥
यः कृत्याकृद् यातुधानो महलो? नि तस्मिन् यहतम्? अधि वज्रम् उग्रौ ।
भवाशर्वो भवतं मे स्योनौ तौ नो मुञ्चतम् अंहसः ॥६॥
अधि मे व्रतं पृतनास्यौ सं वज्रेण सृजतं यः किमीदी ।
स्तौमि भवाशर्वो नाथितो जोहवीमि तौ नो मुञ्चतम् अंहसः ॥७॥ ॥का० २॥

४.३८

मन्वे वां मित्रावरुणाव् कृतावृधौ सत्यौजसौ द्रुहणो यौ नुदेथे ।
यौ सत्यावानम् अवथो हवेषु तौ नो मुञ्चतम् अंहसः ॥१॥
सत्यौजसौ द्रुहणो यौ नुदेथे प्र सत्यावानम् अवथो हवेषु ।
यौ गच्छथो नृचक्षसा बभ्रुणा सुतं तौ नो मुञ्चतम् अंहसः ॥२॥
याव् अङ्गिरसम् अ[व]थो याव् अगास्तं मित्रावरुणा ज[मदसि]म् अत्रिम ।
यौ कश्यपम् अ[व]थो यौ वसिष्ठं तौ नो मुञ्चतम् अंहसः ॥३॥
यौ भरद्वाजम् अवथो [यौ] वज्रयश्वं विश्वामित्रं वरुण मित्र कुत्सम् ।
यौ कक्षीवन्तम् अवथः प्रोत कण्वं तौ नो मुञ्चतम् अंहसः ॥४॥
यौ ऋषावाहम् अवथो यौ गविष्टिरं मित्रावरुणा पु[रु]मीदम् अत्रिम ।
यौ विमदम् अवथस् ससवध्नि तौ नो मुञ्चतम् अंहसः ॥५॥
यौ मेघातिथिम् अवथो यौ विशोकं मित्रावरुणा उशानां काव्यं यौ ।
यौ मुद्गलम् अवथो गौतमं च तौ नो मुञ्चतम् अंहसः ॥६॥
ययो रथस सत्यवर्त्महुरिस्मिन् मिथुया चरन्तम् अभियाति दूषयन् ।
स्तौमि मित्रावरुणा नाथितो जोहवीमि तौ नो मुञ्चतम् अंहसः ॥७॥
॥का० ३॥

४.३९

इन्द्रस्य मन्वे शश्वद् यस्य मन्विरे वृत्रघ्न स्तोमा उप मेम आगुः ।
यो दाशुषस् सुकृतो हवम् एयात् स नो मुञ्चत्व अंहसः ॥१॥
यश् चर्वणिप्रश् चर्वणिस् स्वर्विद् यस्य द्रावाणः प्रवदन्ति नृष्णम् ।
यस्त्राव्वरस् सप्तहोता मधुच्युत् स नो मुञ्चत्व अंहसः ॥२॥
य उग्राणाम् उपत्राहुर् [ययुर] यो दानवानां बलम् आससाद् ।
येन जितास् सिन्धवो येन गावस् स नो मुञ्चत्व अंहसः ॥३॥
यस्य वशास ऋषभास उक्षणो यस्यै मीयन्ते स्वरवस् स्वर्विद् ।
यस्मिन् लुक् प्रवतेत ब्रह्मशुम्भितस् स नो मुञ्चत्व अंहसः ॥४॥
यस्य जुष्टि सोमिनः कामयन्ते यं हवन्त इषुवन्तं गविष्टौ ।
यस्मिन् अर्कश् शिश्रिये [य]स्मिन् ओजस् स नो मुञ्चत्व अंहसः ॥५॥
य उत्तमः कर्मकृत्याय जज्ञे यस्य वीर्यं प्रथमस्यानुबुद्धम् ।
येनोद्यतो वज्रोऽप्यायताहिं स नो मुञ्चत्व अंहसः ॥६॥
यस् संप्रामात्र नयति सं युधे वशी यः पुराणि संसृजति द्वयानि ।

* * * वी...
यावैषाते * यश्..
* * * उभ * यौर इषमृताम् *
°शर्वा..
* ओरमथे उग्रो * चेतस्वराष्टम् * *
.. स्योनौ तो * * *
... °हेती हुनेमी उग्रौ
... वज्रम् *
* * * व्रतं पृतनास उग्रौ °दि

...सत्यौजसौ द्रुहणी यो निरेते

सत्यौजसौ द्रुहणी यो निदेथे...
* गच्छतो नृचक्षस आपभ्रुणा .
यश्चिरिस्तोम् * थावगति ...

* भार * * * वध्वध्वं
* * अवतः
* पावात्सम्..
यो * * ससवधि..
यो * अवतो . उशन काव्य

* * °वर्त्मरज्जुरदिमर् * चरन्तिम्

...स्तौमा * मेमा अगुः

* * * * पथा..
* °प्र चर्वणि नृणे
यस्याध्वर्युस् * उदिच्युत् .
यो अगाम्

* वशास् * * यस्मिन्विद्यते स्वर्वस् *

* लुक् * * °शुम्भतस्..

* जुष्टिय * * * यो .

* अर्कस्सश्रिये ..

.. अत्ये * °बुद्धे

यो * * °इ..

पुण्यानस् ससृजत *

शौ ४.२८.१, २, ५, ४, ३, ६, ७

शौ यः कृत्याकृन्मूलकृषातुधानो
[नि तस्मिन्वतं वज्रमुग्रौ]

शौ ४.२९.१, २, ३, ४, ५, ६, ७

शौ ४.३०.१, ५.२ शौ ३.१६.५ का
[२२.२५]

शौ ४.२४.१, ३, ४, ५, ६, ७

शौ उग्रीणास्

शौ वस्मै लुक्ः पवते

स्तौमीन्द्रं नाथितो जोहवीमि स नो मुञ्चत्व अंहसः ॥७॥ ॥का०४॥

४.४०

शुनं वत्सान् उपाकरोमि शुनं बध्नामि तन्त्याम् ।
आग्रयणं ब्रह्मणा हविस् तस्मिन् जागर कश् चन ॥१॥
बाहुं वत्सम् उपानयन् पात्रे गां दुहन् अब्रवीत् ।
अरिष्टं ब्रह्मभ्यो हविश् शिवं कृणोतु कश्यपः ॥२॥
त्रयस् तिष्ठन्ति सुकृतस्य लोके त्रयो ऽतीकाशा[स्] श्रीणि शीर्षाण्य एषाम् ।
त्रयस् तिष्ठन्ति प्रगृह्य कुम्भं यथा हविः कश्यपो यताते ॥३॥
सत्यात् संभूतो वदति तण्डुलान् क्षीर आवपम् ।
ऋषिर् ब्रह्मभ्य आग्रयणं नि चेद् एतु कश्यपः ॥४॥
ऋतुमुखे चन्द्र भागाः पात्रम् ओदनम् उद् धरात् ।
प्रापन्तु ब्रह्माणो हविर् यथा वेदेन कश्यपः ॥५॥
ये भूतान् अमृजन्त ये भूतान् अकल्पयन् ।
सर्वस्य विद्वान् अध्वर्युष षण्णां भवति कश्यपः ॥६॥
शिवा आपो वत्सेभ्यश् शिवा भवन्त्व ओषधीः ।
वातो वत्सेभ्यः कश्यपश् शिवं तपतु सूर्यः ॥७॥ ॥का०५॥ ॥अनु०८॥

इत्यथर्ववेदे पैप्पलादशाखायां चतुर्थः काण्डस् समाप्तः ॥

* वात्मानपाकरोमि * * तभ्यां
आग्रयण...

* * उपनयं .

वत्स .

...कश्यपु यथाते

..तण्डुलात् क्षीरावपं

* ब्रह्मलाग्रेणं .

प्रापन्तु... कश्यप

* * "न्ति...

...कश्यप

शिवापो ...

* वत्सेभ्यः * शिवशिव * *

इति अथर्वपैप्पलादं ... ताः

५.१

नमः पिशङ्गभावे सिन्धुजाताया उग्रायै ।

यो अस्यै नम इद् अकरद् अपेद् अस्य गृहाद् अयत् ॥१॥
अपहि नो गृहेभ्यो [अ]पिह वत्सतन्त्याः ।
आत्मानम् अत्र ऽरोचित् सवरोहम्? अहा नश ।
[.....] हाम्ब सतले [अ]थो वै सा म शंक्षम्? ॥२॥
पुत्रो यस् ते पृश्निबाहुस् तम् उ त्वं शासनं कृधि ।
अथो दुहितरं नन्वीम् अथो त्वं शासना भव ॥३॥
भूतपतिर् निर् अजत्व इन्द्रश् चेतस् सदान्वाः ।
गृहस्य बुध्न आसीनास् ता वज्रेणाधि तिष्ठतु ॥४॥
अपेतस् सदान्वा अहिसन्तीर् इमं गृहम् ।
धेनुर् वात्र स्थाम्य् असत्य् अनङ्गान् वेडया सह ॥५॥
यस् सहमानश् चरसि सासहान इवर्षभः ।
सदान्वाभं त्वा वयं जैत्रायाच्छावदामसि ॥६॥
सहस्व नो अभिमार्ति सहस्व प्रतनायतः ।
सहस्व सवां रक्षांसि सहसानास्य ओषधे ॥७॥
त्वं व्याघ्रान् सहसे त्वं स्यङ्गी? उभयादतः ।
सक्षश् चेतः कृण्वाना मधु त्वं सहस्रोषधे ॥८॥ ॥का०१॥

५.२

[रु]यं पित्रे राष्ट्र्य एत्य अग्रे प्रथमाय जनुषे भूमनेष्टाः ।
तस्मा एतं सुखं ह्यारम् अहं धर्मं श्रीणन्तु प्रथमस्य धासेः ॥१॥
ब्रह्म जवानं प्रथमं पुरस्ताद् वि सीमतस् सुखो वेन आवः ।
स बुध्न्या उपमा अस्य विष्टास् सतश् च योनिम् असतश् च वि वः ॥२॥

{ अथ पञ्चमाः काण्डा लिख्यते ॥ ॥ ओं नमो
गणेशाय ॥ ओं नमो ज्वालाभगवतैः ॥ ॥ ओं
नमः पिशङ्गभावे ...

* स्यै नमेत कनद्.

. "तन्त्या

...पृणि * अ .

* * नन्वीप् * * सामना भव

* * अजात् * * चेतिस् सदान्वा

* बुध्नासीना ...

अपेतस् सदान्वाहिसन्ती ...

* * स्थाम्य् * * वेदया *

...सासहानेव ऋषभ

"र्षं * * जैत्रायास्तावदामसि

सहस्विनो भिमार्तिर्ह...

* व्याघ्रा ... उभयादत

मक्षश् चित ... सहस्रोषधे

* * राष्ट्र्यत् * * भूमिनेष्टी

* * सुखं ... शृण्वन्तु प्रथमस्य धास्यः

* बुध्न्या उपमांस विष्टा * * असतश् ...

शा श्री ५.१.१ आश्व श्री ४.६.३

[श्री ४.१.२

श्री ४.१.१

का १०.१.३ शी ४.१.३

का शी ४.१.४

शी ६ । शी पूर्वस्य अपि । साय-

शी पूर्व अर्थे विधिते ससन्तु

शी ४.१.४ । शी कृतस्था

शी ५.१.४ । शी विप्राः

शी ७

प्र यो जज्ञे विद्वी अस्य बन्धुं विश्वा देवानां जनिमा विवक्ति ।
[ब्रह्म] ब्रह्मण उज्जभार मभ्यान् नीचाद् उच्चा स्वधयाभि प्र तस्थौ ॥३॥
महान् मही अस्कभायद् वि जातो धां दित्ता पार्थिवं च रजः ।
स बुध्याद् आट्ट जुनाभ्य अग्रं बृहस्पतिर् देवता तस्य सम्राट् ॥४॥
नूनं त[द]स्य काव्यो हिनोति महो देवस्य पूर्वस्य मही ।
एष जज्ञे बहुमिस् साकम् इत्या पूर्वाद् अराद विदुरश्च सहुः ॥५॥
स हि दिवस् स हि पृथिव्या ऋचेष्टा ? मही क्षामन् आजसी वि ष्कभायति ।
अहर् यच्च द्युक्रं ज्योतिषो जनिष्टाया घुमन्तो वि वसन्त् अरिप्राः ॥६॥
यथा वाधर्वा पितरं विश्वेदेवं बृहस्पतिर् नमसाव च गच्छात् ? ।
त्वं विश्वस्य जनुषो ? धातास्य अग्रे कविर् देवी अदभ्यायुस् स्वधावान् ॥७॥
मूर्ध्ना यो अग्रम् अभ्यर्त्य ओजसा बृहस्पतिम् आ वि वासन्ति देवाः ।
मिनद् बलं विमृधा ददरीति कनिकदति गा ? स्वर् अपो जिगाय ॥८॥

॥का० १॥

५.३

का १.१.१.१.१.१.१.१

शी २.३०.१

उद् अपतद् असौ सूर्यः पुरुदष्टो अदष्टहा ।
उदायन् रश्मिभिर् हन्त्दायन् रसी अकः ॥१॥
ऽन्य अग्नोचद् ? असौ सूर्यो विश्वदष्टो अदष्टहा ।
निग्नोचन् रश्मिभिर् हन्तु निग्नोचन् रसी अकः ॥२॥
ये च दष्टा ये चादष्टा उत ये अविष्यवः ? ।
तेषां वो अग्रं नाम सर्वे साकं नि जस्यत ॥३॥
अदष्टहननी वीरुद् असि भोज्या विषासहिः ।
च्युकाकणि त्वं जज्ञिषे ऽसादष्टां जातसोहि ? ॥४॥
जहि ज्येष्ठम् अदष्टानां सर्पाणां मोघचारिणाम् ।
किमीणां सर्वजातानि ऽपोज्जष्टी यवयं ऋणा ? ॥५॥
यश् च तोदो यश् च सर्पो यश् चादष्टश् च यो वृषा ।
च्युकाकणि त्वं तान् बन्धीर् वृक्षं परशुमान् इव ॥६॥
सं वृक्षेनांश् च्युकाकणि वृक्षं परशुमान् इव ।
किमीणां सर्वजातानि संदहासिर् इवोल्पम् ॥७॥
मेघिष्ठा अग्निर् अखिलस् त्विषीमान् किमीणां जातानि पृतन्यतु सर्वा ।
बृहस्पतिर् मेदिनी जातवेदा अदष्टान् हन्तु द्यपदेव साकम् ? ॥८॥ ॥का० १॥

५.४

का १०.१.२८.१ शी ५.१.१ तै ४.

[७.१.४.१]

का ६ शी २ तै २,३

का २ शी ३ तै १

का ४ शी ४ तै २

का ३ शी ५ तै १,२

का ५ शी ६.१.२ तै २

शी ७.१

का ८ शी ८ तै ३,४ । का तै

[वसद्

का ७ शी ९ तै ३

का तै म्यायार्

ममाग्रे वचो विहवेष् अस्तु वयं त्वेन्धानास् तन्वं पुषेम ।
महो नयन्तां प्रविदाश् चतस्रस् त्वयाभ्यक्षेण पृतना जयेम ॥१॥
अग्रे मन्युं प्रतिबुद्धं परेषां त्वं नो गोपा परि पाहि विश्वतः ।
अपाब्धो यन्तु प्रबुधा दुरस्यवो अमैषां चित्तं बहुधा वि नश्यतु ॥२॥
मम देवा विहवे सन्तु सर्वे इन्द्रवन्तो मरुतो विष्णुर् अग्निः ।
ममान्तरिक्षम् उखलोकम् अस्तु मह्यं वातः पवतां कामे अस्मिन् ॥३॥
मह्यं यजन्तां मम यानीष्टाकृतिस् सत्या मनसो मे अस्तु ।
एनो मा नि गां कतमच्च नानां विश्वे देवा अभि रक्षन्तु माम् इह ॥४॥
मह्यं देवा द्रविणम् आ यजन्तां ममाशीर् अस्तु मम देवहृतिः ।
दैवा होतारस् सनिपन् न एतद् अरिष्टास् स्याम तन्वा सुवीराः ॥५॥
दर्शेष इव उर्वार उरु नस् कराथ विश्वे देवास् इह मादयध्वम् ।
मा हासहि प्रजया मा धनेन मा रधाम द्विषते सोम राजन् ॥६॥
उरुव्यचा नो महिषश् शर्म यच्छद् अस्मिन् हवे ? पुरुहूतः पुरुक्षुः ।
स नः प्रजायै हर्यश्च मृडयेन्द्र मा नो रीरिषो मा परा दाः ॥७॥
धाता विधतां भुवनस्य यस् पतिस सविता देवो [अ]भिमातिषाहः ।
बृहस्पतिर् इन्द्राग्नी अश्विनोभा देवाः पान्तु यजमानं निरक्रयात् ॥८॥
इहावाध्वम् अति ह्यय इन्द्रं जैत्राय जेतवे ।
असाकम् अस्तु वर्णा यतः कृणोतु वीर्यम् ॥९॥

प्रा * * विद्वा * * विशां

.. जितः * * *

* बुध्याराष्ट्र * अक

* * गव्यो हनोति .. पहि

. मयि क्षाम ब्रजसी *

आर्यश्चुक * धनिष्ठाया भ्यमन्तो * * अरिप्रा
मनसा वो दत्त्व

* * जनुषा धतस्याग्नि * देवां अधमायुस् स्वधाव

. बृहस्पतिर् मा * * *

मिन्नद् बल विमृधोर्दरीति . जिघाय

. पुरुदष्टो *

उदाय रश्मिभ्युवत्तायं * *

. नि मत्त .

निग्नोचं रश्मिभक्तु निग्नोच...

. उम * विश्वनः

जस्यच

. . तीजा विषासहि

सृणा

... वृक्षि * * *

संश्रक्षीनांश्चुकाकणिर् . सश्रक्षीनांश्चुकाकणि-
कृमीं ... [वृक्षं परशुमानि

मतिष्ठाभिरखलस् मा कृमीं * पृतनोतु *

... साक्षां

* * प्रतिबुद्...

* * प्रबुधा * मनीषा

. इन्द्रवतो * * *

* * * यानीष्टाकृतिस्

योनो ...

. यजन्तां समा * * *

* * सनिशं * एतरिष्ठा * तन्वास् *

देवीः * * अणुरस् कराथवि * देवास्स *

* हस्महि दधाम द्वि[उपरि द्वि]षते * *

. . वाते पुरुहूतः पुरुक्षस्

* * * हर्यश्च मृडयेन्द्र

याहवांचम् * ह्यार

* * वर्ण .

तै ४.७.१४.४ शौ ११

शौ ७.८६.१

शौ ५.३.७१.२

क ९ शौ १०

अवाञ्चम इन्द्रम् अवतम्? हवामहे यो गोजिद् धनजिद् अश्वजिद् यः ।
 इमं नो यज्ञं विहवे जुषस्वास्माकं रुण्मो हरिवो मेदिनं त्वा ॥१०॥
 वातारम् इन्द्रं अवितारम् इन्द्रं हवेहवे सुहवं शूरम् इन्द्रम् ।
 हुवेम शकं पुष्टुहृतम् इन्द्रं स्वस्ति नो मधवान् उ पात्व इन्द्रः ॥११॥
 तिस्रो देवीः महि मे शर्म यच्छन् प्रजायै मे तन्वे यच्च च पुष्टम् ।
 मां विशस् संमनसो जुषन्तां पित्र्यं क्षत्रं प्रति जानात्व अस्मात्? ॥१२॥
 यो नथ शक्राभिमन्युतेन्द्रामित्रो हि जिघांसति ।
 तं त्वं वृत्रहन् जहि [श]वस् सो ऽसभ्यम् आ भर ॥१३॥
 ये नथ शपन्त्य अप ते भवन्त्व इन्द्राग्निभ्याम् अप बाधाम योनिम्? ।
 आदित्या रुद्रा उपरिस्पृशो माम् उग्रं चेत्तारम् अधिराजम् अक्रन् ॥१४॥

॥का१४॥

५.५

पृथिवी वशा साग्निं गर्भं दधे ।
 सो मां पाहि तस्यै ते विधेयं तस्यै ते नमस् तस्यै ते स्वाहा ॥१॥
 अन्तरिक्षं वशा सा वायुं गर्भं दधे ।
 [सो मां पाहि तस्यै ते विधेयं तस्यै ते नमस् तस्यै ते स्वाहा] ॥२॥
 द्यौर् वशा सा सूर्यं गर्भं दधे ।
 [सो मां पाहि तस्यै ते विधेयं तस्यै ते नमस् तस्यै ते स्वाहा] ॥३॥
 ऋग् वशा सा सामं गर्भं दधे ।
 [सो मां पाहि तस्यै ते विधेयं तस्यै ते नमस् तस्यै ते स्वाहा] ॥४॥
 बिभ्र वशा सा क्षत्रियं गर्भं दधे ।
 [सो मां पाहि तस्यै ते विधेयं तस्यै ते नमस् तस्यै ते स्वाहा] ॥५॥
 दक्षिणा वशा सा यज्ञियं गर्भं दधे ।
 [सो मां पाहि तस्यै ते विधेयं तस्यै ते नमस् तस्यै ते स्वाहा] ॥६॥
 वाग् वशा सा परमेष्ठिनं गर्भं दधे ।
 [सो मां पाहि तस्यै ते विधेयं तस्यै ते नमस् तस्यै ते स्वाहा] ॥७॥
 वशा वशा सा राजन्यं गर्भं दधे ।
 [सो मां पाहि तस्यै ते विधेयं तस्यै ते नमस् तस्यै ते स्वाहा] ॥८॥
 समा वशा सा संवत्सरं गर्भं दधे ।
 सो मां पाहि तस्यै ते विधेयं तस्यै ते नमस् तस्यै ते स्वाहा ॥९॥

॥का१५॥ ॥अनु१॥

५.६

सप्त सूर्या दिवम् अनुप्रविष्टास् तान् पथेवान् पतु दक्षिणावान् ।
 ते अस्मै सर्वे घृतम् आ तपन्तूर्जं दुहाना अनपस्फुरन्तः ॥१॥
 १आ तपन् क्षीदनीया च सव्याधि निष् टपन् ।
 १अधायत् तपन् सूर्य उदयद् बृहतीर् अनु ॥२॥
 १आत् पिता पितृन् विष्म दम्बुर् इनिष्टस् ता वयम्? ।
 गुहा आयन् ये सूर्यास् स्वधाम् अनु चरन्तु ते ॥३॥
 १द्यौस् सतेर्वैवराष्ट्र जनासः पञ्च त्वे पुरो दिवा क्षियन्ति ।
 १तां ब्रह्म देवं बृहद् आ विवेश तान् प्र वेद प्रचरम् अधिर्यता? ॥४॥
 यमो वैवस्वतो नु राजा सर्वान् उक्षतु सवधीः? ॥५॥
 मा विघ्न पर्यायिणो ये ऽदक्षिणाः परिसृण्वन्ति धत्तम्? ।
 सुगण? तान् पथा सर्वान् यमो राजाति नेषत् ॥६॥
 येन पथा वैवस्वतो यमो राजा ययौ ।
 अग्निं नस् तेन नयतु प्रजान् वैश्वानरं पथिक्त्विष्टवृष्टिः? ॥७॥
 न हि ज्योतिर् निहितं मर्त्येषु येन देवासो अतरन् अरातीन् ।
 तेनेम सेतुम् अति गोष्म सर्वे वैश्वानरं ज्योतिर् अमीह देवाः ॥८॥
 उद् वयं तमसस् परि ज्योतिष् पश्यन्त उत्तरम् ।

...रुण्मो * * *
 * * अवतारम्...
 * * * स्वस्ते...
 तिस्रो .. तन्व वश * *
 ...पूत * *
 * * चक्राभिमन्युतेन्द्रमितो...
 ...स * * *
 * * * उप...

* * सा अग्निं गर्भं च दधे
 * मं ..

* वशासा सा...

सो मं...

..तां * अयुं १ं
 तस्मै... दुहानानपस्फुरन्ता
 * तप...टप

...दम्बु(प्रान्ते न्यु)र् * * *
 गुहायन् * यता .

...धीनश्च अद् *
 * वैवस्वता...
 सा विधं १णो यो...
 * तां ... नवषट्
 ...ययू
 ...नेतु * वैश्व * *
 * * ज्योतिर् निहत मर्त्येष्वेन * * अराती

तै आ १.७.४
 अपस्तात् १०१.५

शौ ७.५३.७

श्री १.५.१ श्री आरोग्यो-
उपपद्यते १०० आरः पटः

देवं देवता सूर्यम् अगन्म ज्योतिर् उत्तमम् ॥९॥
आरोग्योभातः पवारः पतङ्गस् स्वर्णरो ज्योतिर्षमान् विभासः ।
ते अस्मै सर्वे धृतम् आ तपन्जु दुहाना अनपसकुरन्तः ॥१०॥ ॥का०१॥

५.७

श्री १.५.२ श्री यन्तु

श्री २.१ श्री समीक्षयन्तु

श्री ३

श्री ४

श्री ५

श्री ६

श्री ७

श्री ८

श्री ९

श्री १०

श्री ११

श्री १२

श्री १३

श्री १४

श्री १५

श्री १६

श्री १७

श्री १८

श्री १९

श्री २०

श्री २१

श्री २२

श्री २३

श्री २४

श्री २५

समुत्पतन्तु प्रदिशो नमस्वतीस् सम आत्राणि वातजुतानि यन्ति ।
महर्षभस्य नदतो नभस्वतो वाधा आपः पृथिवीं तर्पयन्तु ॥१॥
सम् ईक्षयद् विष्णुवातो नभांस् अपां वेगास् पृथग् उत् पतन्तु ।
वर्षस्य सर्गा महयन्तु भूमिं पृथग् जायन्ताम् आषधयो विश्वरूपाः ॥२॥
अभि क्रन्द स्तनयादेयोदधिं भूमिं पर्जन्यं पयसा सम् अङ्घ्रि ।
त्वया वर्ष बहुलम् ऐतु सृष्टम् आसारैषी कृषगुर एव अस्तम् ॥३॥
उद् ईरयत मरुतस् समुद्रतस् त्वेवा अकां नभ उत् पातयन्तु ।
प्र वर्षयन्ति तविषास् सुदानवो अपां रसैर् ओषधी[स्] सचन्ताम् ॥४॥
गणास् त्वोप गायन्तु मरुताः पर्जन्यं घोषिणः पृथक् ।
सर्गा वर्षस्य वर्षतस् सृजन्तु पृथिवीम् अनु ॥५॥
सम् अवन्तु सुदानव उत्सा अजगरा उत ।
वाता वर्षस्य वर्षतः प्र वहन्तु पृथिवीम् अनु ॥६॥
वातो विष्टुद् अम्ने वर्षं सम् अवन्तु सुदानवः ।
ग्रा प्यायस्व प्र विश्वः स भूमिं पयसा सृज ॥७॥
अपाम् अग्निस तन्मिस संविदानो य ओ[ष]धीनाम् अधिपो बभूव ।
स नो वर्षं वतुतां जातवेदाः प्राणं प्रजाभ्यो अमृतं दिवस् परि ॥८॥
आशमाशां वि द्योततां वाता वान्तु दिशोदिशः ।
मरुद्भिः प्रच्युता मेघा वर्षन्तु पृथिवीम् अनु ॥९॥
प्रजापतिस सलिलाद् आ समुद्राद् आप ईरयन्तु उदधिम् अर्दयाति ।
ग्रा प्यायतां वृष्णो [अ]श्वस्य रेतो अवाङ्क एतेन स्तनयित्नुनेहि ।
अपो निषिञ्चन्तु असुरः पिता नः ॥१०॥
श्वसन्तु गर्गरा अपाम् अव नीचीर् अपस् सृज ।
वदन्तु पृथिवीहवो मण्डूका इरिणातु ॥११॥
संवत्सरं शशायाना ब्राह्मणा व्रतचारिणः ।
वाचं पर्जन्यजिन्वितां प्र मण्डूका अवादिषुः ॥१२॥
उपप्रवद् मण्डूकि वर्षम् आ वद् ताडुरि ।
मध्ये ह्रदस्य प्लवस्व विष्टुह्य चतुरः पदः ॥१३॥
महान्तं कोषम् उद् अचाभि पिञ्च सविद्युतं भवति वातु वातः ।
तन्वतां यन् बहुधा विष्टुष्टम् आनन्दिनीर् ओषधयो भवन्तु ॥१४॥ ॥का०२॥

५.८

यावती चापापृथिवी वरिष्णा यावद् वा सप्त सिन्धवो वितण्डुः ।
वाचं विषस्य दूषणीं ताम् इतो निर् अवाविषम् ॥१॥
सुपर्णस् त्वा गरुत्मान् विष प्रथमम् आदयत् ।
नारोपयो नामादय उतास्मा अभवः पितुः ॥२॥
यां चास्तुतः पञ्चाङ्गुलिर् वक्राच्च चिद् अधि धन्वनः ।
अपस्क्रमस्य बाह्वोर् निर् अवोचम् अहं विषम् ॥३॥
शल्याद् विषं निर् [अ]वोचम् आज्ञात् पर्णधिर उत ।
अपाष्टाच्च कृत्वात् कुल्लमान् निर् [अ]वोचम् अहं विषम् ॥४॥
अरस्स त इषो शल्यो अथो ते [अ]रस्स विषम् ।
उतारस्स्य वृक्षस्य धनुर् टे अरसारस्सम् ॥५॥
ये अपीषन् ये अदुष्यन् ये आस्थ्यन् ये अवासृजन् ।
सर्वे ते वध्नयस् सन्तु वध्निर विषगिरिः कृतः ॥६॥
वध्नयस् ते क्षनितारो वध्निर[स्] त्वम् अस्म्य ओषधे ।
वध्निर स पर्वतो गिरिर् [य]तो जातम् इदं विषम् ॥७॥
वा इदं वारयाते वरणावत्याः आभृतम् ।

. मां विभास
तस्मै तपतोर् दुहानाय

*** सपत्राणि **
मार्षभस्य * * * वात्राफ * तर्पयन्तु
तमिक्षद् * तपास्...
* र्वगां मायन् विश्वारूपाः
* * स्तनयान्दयोदधिं अग्नि
तपा * * पत सृष्ट सामारैषी कमचुल्यतस्
... त्वेषाकानभूत *
* * तमिषा * पा रसीर् * *
* तोष
स्वर्गा * वर्षतुस्...
* * सुदानवोत्साजगरा *
* * वर्षतुः
अवं सुधानवः
* * पितृस्वं सं

... वैतुता जातवेदः प्राणं प्राणं ... । ओ प्राणं प्र-
आमामासा . [जाम्यो अमृत दिवस्परि
* प्रत्युता .
... आपीर्य निदधिम् *
* * विष्णो * नेतो .

स्वसन्तु गर्गरापां .. अप *
वान्तु * मण्डूका कृणातु
... ब्रह्मणा *
वातं जिन्वितां * मण्डूका *
* मण्डूकि . ताडुरि

* * उत जामि .
... आनिर्दिनीर् * *

* * वरिष्णा... विचण्डुः
... अवारिषं

* * नामादयोतास्माभवन् *
... वक्रा * अति धन्वनः
... निवीचमह *

अपाष्टाङ्गुलात् कर्मलान्...
रमस्वैको शल्यो उतो ..
उतारस्स्य... रमारस्स
ये पीयूषं व दुष्यं याम्य नेववासृजं
... गिरिष्कृता

वध्निर * * गिरि...
वा इदं वरणावत्या

तत्रास्तस्यासिकं तच्च चकारारसं विषम् ॥८॥ ॥का०३॥

५.९

खादिरेण शललेनाथो कङ्कतदन्त्या ।
अथो विषस्य यद् विषं तेन पापीर् अनीनशम् ॥१॥
किंयाश्? शतपर्वणस् सहस्राक्षेण शर्मणा ।
तीक्ष्णामिह अग्निभिर् वयं निर् अवामास? सदान्वान् ॥२॥
मासहासत्यमीदं काष्ठा परो नुदः ।
मायाधनगता याश् चिह्नं गृणीः पुरः? ॥३॥
नचाइत्थानचाइहावमासतो? अक्षे व[शु] शृङ्गवच्च छिरः ।
सदान्वा ब्रह्मणस् पते तीक्ष्णशृङ्गोदधन् इहि ॥४॥
वितेन्मन्थाश्च शिरेवितदेते अगदो हि नि ददौ ।
ते अभ्यगौः कण्वे परेह्य अवरं वृणे? ॥५॥
यास्ते अद्वे तिष्ठन्ति या वलीके या पर्यङ्के प्रेङ्कयन्त्य? उत यानि घोरा ।
या गर्मान् प्रमुशन्ति सर्वाः पापीर् अनीनशम् ॥६॥
यश्च चेलं वसता उत या नत्त दुर्प? नीलं पिशङ्गम् उत लोहितं याः ।
या गर्मान् प्रमुशन्ति सर्वाः पापीर् अनीनशम् ॥७॥
याकिदन्तीर् विषदन्तीः? प्राणम् अस्यापि निष्यत? ।
दुर्णाक्षीस् सर्वासं संगत्य मामुष्योत् सिक किं चन ॥८॥ ॥का०४॥

५.१०

यया मुशलाहता द्विशतपृष्ठा विषा सुत ।
तपुर् अग्निस् तपोर् द्यौस् तपन् सरे भव विषं त्वेतो अक्म रोहन्तो
अबुवन? ॥१॥
विषं कुम्भे [अ]व स्त्रव विषं तामनोसुरे? ।
विषं त्वं हस्ताहत विषं प्रतिहिता? भव ॥२॥
सिंहस् ते [अ]स्तु तण्डुलो व्यात्रः पर्य ओदनं प्रजा ।
कूरस्य नक्रदुर्? वृकस्य हृदि संस्त्रवः ॥३॥
यं व्यापात्रा सुताशष्पस्स का विषस् परि ।
वराहमन्य रुजंनु सानपादसन्दयः ॥४॥
उददनी प्रच्यवनी अपां सुभगा विषस् परि ।
उताखातमन्यु रुजंन्युत पश्चात् तपुर् अग्निः कृधि ॥५॥
विषं ते पवने सुरे रुधिरं स्थाले अस्तु ते ।
मथन्त्व अन्यो अन्यस्माद् इधुधियं तद् धनुस् त्वत्? ॥६॥
इधुपावानो रुधिराथ चरन्ति पातारो मत्यांस तव ये सुमेरे? ।
हतासो अन्ये योधयन्त्व अन्यास् त्वमदिशिष्ठं समहिमानं सुराया? ॥७॥
त्वं वीरुधो विस्त्रवो बलेनोत् पातय सादय योधनायै ।
भिन्नारिर् निमिषशीर्णां समं कृच्छ्रताम् आत्मचेलो विस्त्रवं ते सुरापा ॥८॥
विषो सुतां पिबति चर्कषाणो मखा संसृष्टान् रुधिरं मिश्रान्? ।
छिन्नहस्तश् चरति ग्रामे अन्तर् वीरुहत्यानि बहुधा पणायन् ॥९॥
असुमतीम् इधुमतीम् उन् नयाम सितान् अधि ।
साधयामि साधया हरिवीणां परि रोपया ।
अन्यो अन्यस्य मोच्छिषम्? ॥१०॥ ॥का०५॥ ॥अनु०२॥

५.११

अनु ते मन्यताम् अग्निं वरुण[स्] ते अनु मन्यताम् ।
ततस् ते पुत्रो जायतां स वली गोषु युच्यताम् ॥१॥
इदं वायोर् अजानीहिदम् इन्द्राद् बृहस्पतेः ।
आञ्जनं पुत्रवेदनं कृष्णं पुंसवनं वयम् ॥२॥
येनैतत् परिष्टमिति यसात् पुत्रं न विन्दसे ।
इन्द्राग्नी तस्मात् त्वैनसः परि पाताम् अहर्वि वि ॥३॥

...पामीर् *

* ०णास् ...चर्मणा

...अवा(?)मान् सदान्वा

* माक्षणम् * ०दृशन् *

* * न्के तिष्ठन्ति * * * प्रयत्ने प्रयत्नयन्त्य * * *

* गर्मान् ...

...पिपक्षम् * * * या

* गर्मा ..

* विषदन्तीविषदन्ती प्राणम् * *

दुर्नाम्नीत्...

द्विषं...

* * इत्याहता ..

* * * तण्डुलो ..

रुजस्य .

.. धनस् *

त्वां * * बलेन उत...

भिन्नारिर् ..

* * पिबति . ०णां * मिश्रांश्

.. पणाय

* इधुमतीन्...

* सादय ...

...वली(उपरि वली) * *

* वायोर् अजानीहि यद्विद् इन्द्र बृहस्पते

आञ्जनं * कृष्णं पुंसमकृन् *

येनैतत्...

* * त्वैनसः * ...

१अपस्तात् ६,७ अवसाने

[तामुतः । १०.१५५.२१ ६.८.४५]

१क १०.१५५.२१ चत्तो हतश् च-
क २१.५

१शौ १४.२.४८१.२

१शौ ५.८.४५ प्राणमस्यापि नष्टत

१अपस्तात् १

श्री ५.२५.३

अथर्वाणो अङ्गिरसो विश्वे देवा ऋतावृधः ।
 शृण्वन्त्वं अभि मे हवम् अस्यै पुत्राय वेत्तवे ॥४॥
 इन्द्राणी वरुणानी सिनीवाल्व उतादितिः ।
 इमरुतक्रमा पत्नीनां पुत्रम् अभ्य अनु देष्टु ते ॥५॥
 पुत्रं ते मित्रावृणुणा पुत्रं देवी सरस्वती ।
 पुत्रं ते अश्विनौ देवा आ धत्तां पुष्करस्तजा ॥६॥
 यथा च नाम जग्रभ तेषां च नोप सस्मार ।
 देवास् ते सर्वे संगत्य पुत्रं जैवालुकं दधे ॥७॥
 आत्मनीनं निर्मिमीष्व स त्वत् परि जायताम् ।
 त्वं बीजम् उर्वरेव त्वं बिभर्षि योन्याम् ॥८॥
 पृथिवी सह यज्ञैः नक्षत्रैस् सह सूर्यः ।
 वातः पतत्रिभिस् सह पुत्रम् अभ्य अनु देष्टु ते ॥९॥ ॥का१॥

५.१२

श्री ५.२५.९

वृषा जज्ञे मधवानो [अ]यं मधुमतीभ्यः ।
 [अ]सौ ते योनिम् आ शयां बह दक्षः पुरुषो भुवन् ॥१॥
 योनिं गच्छ मधवान योन्यां पुरुषो भव ।
 ततः पुनर्नि आ यासि शीष्णां श्रोणीभिर्न नोनुदत् ॥२॥
 बाणवान् इधुधेर इव कृण्वन् पुत्रोऽयं यथा प्रियम् ।
 श्रोण्योर् इमन् अन्तरा दशमास्य आ यासि ॥३॥
 स प्रत्यङ् प्रत्य आ वर्ताते एते संवत्सरे पुनः ।
 यथा जीवासि भद्रयाभि भर्ता महान् भवे ॥४॥
 सं ते योनिम् अचीकलपं सुप्रजस्त्वाय भद्रया ।
 तत्रा सिञ्चस्व वृण्यं दशमास्यम् अभि व्रतम् ॥५॥
 गर्भस् ते योनिम् आ शयाय गर्भो जराय्व आ शयाम् ।
 कुमार उल्बम् आ शयां त्वष्टा कलन्तो यथापहः ॥६॥
 यथा राजन् मधवान तं बीजं विरोहयसि ।
 एषा त्वम् अस्या निर्बिन्धि कुमारं योन्या अधि ॥७॥
 गर्भाधानो मधवानो गर्भं देवो बृहस्पतिः ।
 गर्भं त इन्द्रश्चाग्निश्च गर्भं धाता दधातु ते ॥८॥ ॥का२॥

५.१३

श्री १०.१६.५

शिवश्च शिवाभिर् वयस्त्वं सं गच्छस्व तन्वा जातवेदः ।
 रक्षं दधानस् सुमना पुरस्ताद् गृहेभ्यस् त्वा वच्से निर् वपामि ॥१॥
 पृथिव्यां घर्मस् स्तमितो अन्तरिक्षे दिवि श्रितः ।
 द्यौर् एनं सर्वतः पातु यस त्वा पचत्य ओदन ॥२॥
 ये समुद्रम् ऐरयन् ये च सिन्धुं ये अन्तरिक्षं पृथिवीम् उत द्याम् ।
 ये वातेन सरयं यान्ति देवास् तान् आप्नोत्य ओदनः पाकात्र ॥३॥
 कचा कुम्भी नि धीयतां साक्षा पच्यत ओदनः ।
 अंशं सोमस्यैकं मन्ये वैश्वदेवम् इदं हविः ॥४॥

श्री ९.५.५

श्री १०.१६.५ ते आ ३.७.६.२१

उल्लसले मुसले यश्च शर्पे भूस्याम् उखायां यदि वासि संजः ।
 या विमुषो या विनिर्गैजानानि सर्वं तत् ते ब्रह्मणा सृज्यामि ॥५॥
 ऊर्ध्वः प्रेहि माप व्यक्ता व्यरुजो अन्तरम् ।
 रक्षांसि सर्वा तीर्त्वा यथा रोह दिवं त्वम् ॥६॥
 तुरो नो [अ]तुरो भव सं धीभिर् वीयताम् अयम् ।
 सं पृथिव्या सम अग्निना सं सूर्यस्य रश्मिभिः ॥७॥
 सं देवानाम् अपस्व आ च द्विषस् सुकृतस्य लोके ।
 दृतीये नाके अधि रोचने विवः ॥८॥
 मृत्योः पदं योपयन्तो अन्व पत ।
 पृच्छामि कृत्य मृत्युम् पदयोपनेन ॥९॥ ॥का३॥

श्री ९.८६.२७

अपुणोर् उर्ध्वं मन्त्रः श्री १२.२.३०

श्री २९.४४.२५ गन्धीहृत् पदयोपनेन

आ...

* अभ्य .. वेत्तवे

... वाकी उता

... अन *

.. पुष्करस्तज

... सस्मर

... चैवानिक दधे

आत्मनेनं * ममीष

पृथिवी ..

अरि *

* जघी

... बर्षा * भुव

* * मधवानो ...

* * पुनर् * * यासि शीष्णां * *

बाणवां * * कृण्वन्...

श्रोणियो * * दशमास्यायति

* प्रत्या प्रत्यावन्ता ...

* * भद्रयाविमन्ता मक्षा भवे

* * * अचेक्षिप ...

... शयी * जरायु वा शया

कुमारा उल्बम् , छित्तो *

* * रार्चं मधुवानस् * * रोहसि

... योत्याधि

धान...

... गच्छस्व (उपरि ध्व) * *

* धमः , श्रुतः

* एना , पचन्योदनः

* * अथीरवं

... ओदना *

* कुभि दिनीयता * पच्यतोदना

* मुद्धे ...

* विपुरुषो * विनिर्गैजानानि ...

ऊर्ध्व ..

.. रश्मिभु

सत्योरपदं * अन्येत्वं

५.१४

भूत्या सुखम् असि सत्यस्य रश्मिर् उच्चैश्शोको दिवं गच्छ ।
उच्च छियेतां हविष्कृतौ साधु देवान् सपर्यताम् अजैषस् अप लुस्यतु ॥१॥
अपो देवीर् यन्नकृतः शुक्रा देवीर् हविष्कृतः ।
एकपात्र ओदनो अग्निष्टोमेन संयतः ॥२॥
गायत्री हव्यवाद् असि देवताग्निस् सम इध्यसे ।
सहस्रधारं सुकृतस्य लोके घृतपृष्ठम् अमृत्युः ॥३॥
तपश् च सत्यं चौदनं प्राप्तीतां परमेष्ठिनौ ।
ताभ्यां वैश्वानराभृतं तेनाधिपतिर् उच्यसे ॥४॥
उदगायोशिवायोः प्राणेन सम्यतः ।
अप वृ प्राणिमज्जह ॥५॥

अप क्षीय दुरितम् अहम् अप रक्षांसि तेजसा ।
देवेभ्यो हव्यम् अर्चतं व्यचस्वान् सुप्रथास् स हि ॥६॥
उच्चैस् सुपाणो दिवम् उत् पतासीन्द्रियं देवेष्वाकृण्वन् ऋषिभ्यः ।
परि देहि मां शुक्रं शुक्लेण भक्ष्यं पिबन्तु सुकृतो मधु ॥७॥
द्वया देवास् तपनं यन्नम् आकुर्यान् ओदनो द्विषदे याश्च पृष्ठः ॥८॥
आदित्या अङ्गिरसस् स्वर्गम् इमं प्राश्नन्व क्रतुमिर् निषद्य ॥९॥

५.१५

पीयूषस्य क्षीरस्य सर्पिषो अन्नस्याग्रं सं भ्राम्य एतत् ।
यथाभानां [हुतादो अन्ये अ] हुतादो अन्ये वैश्वदेवं हविर् उभये सं
चरन्ति ॥१॥

ते सम्यञ्च इह मादयन्ताम् इषम् ऊर्जे यजमाना इयम् इच्छतः ।
मो स भवो मा शवो वधीद् ग्राम्यान् वत्सान् को मश्रयो वदनं ॥२॥
ये जाता ये च गर्भेष्व अन्तर् अरिष्टा अग्नेस् तन्वम् आ रभन्ताम् ।
इमा गावो विजावतीः प्रजावतीस् स्त्रीषु संमनसो भवन्तु ॥३॥
आ सभौमान् अपि पृच्छन्ति देवास् सांवत्सरायुषा मेदसा सं सृजामि ।
प्र वीयन्तां स्त्रियो गावो विष्णुर् यो योनिम् अनुकल्पयाति ॥४॥
प्रति शुक्लात् ऋषभस्य रेत उक्षानङ्गाश् चरति वाशिताम् अनु ।
प्रेरम् अग्रं न हिनस्ति किं चन यथाकामं कृणुत सोम्यं मधु ॥५॥
साधुर् यन्नस् स हुतादो नयतु रायस् पोषा यजमानं सचन्ताम् ।
नि ते प्रथां पृथिवीं यन्तु सिन्धवो यद् ओषधयो निहितां प्रेङ्गताम् इराम् ॥६॥
पर्जन्यस्य मरुतो दधिर्यसान् वात भद्रं सस्यं पच्यतां मोदतां जगत् ।
सप्तर्षयस् सप्त स्वरांस्य एषां सप्त क्षयोऽश्विनोः ॥७॥
पञ्च वाजाः प्राणो व्यानो मन आकृतिर् वाग् देवी ।
देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन् ॥८॥
ये च दृष्टा ये चादृष्टाः क्रियन् किं कृषाश् च ये ।
तेषां शिरांस्य असिना छिनभि यथा सांवत्सरायुषा मेदसा संसृजामि ॥९॥

॥का०५॥ ॥अनु०३॥

५.१६

द्यौश् चेमं यन्नं पृथिवी च सं हुतातां मातरिदवा पवमानः पुरस्तात् ।
त्वष्टा वायुस् सह सोमेन वात इमं सं दुहुर् अनपस्फुरन्तः ॥१॥
घर्मं तपाम्य अमृतस्य धारया देवेभ्यो हव्यं परिदां सवित्रे ।
शुक्रं देवाश् शृतम् अदन्तु हव्यम् आसन् जुह्वानम् अमृतस्य योनौ ॥२॥
उद् वासयाग्रं शृतम् अकर्म हव्यम् आ रोहं पृष्ठम् अमृतस्य धाम ।
वनस्पत्या उप त्रिहस् स्तृणीत मध्वा सम् अङ्कस्य घृतवत् कराय ॥३॥
योत्सी यक्ष्मश् शमयामि तं व ऊर्जे गव्यूतिं सम् अनज्म्य एताम् ।
तं नं क्रीः क्षीरम् अविषं न कुणोम्य अंशं तयन्तोः पीयूषम् एतत् ॥४॥
इडाणां पीता उत पिड्याणां पयो धयन्त्व अहृणीयमानाः ।

भूता...

* * हविष्कृतौ * * सपर्यताम्...

...शुक्रं देवीन् *

एकपात्रोदनो * संयता

* वैश्वाराष्ट्रतः...

...सुप्रथा * *

...पतासीन्द्रिय * * *

...भक्ष्यां पिबन्तु * *

* देवा तपनो ...

आदित्याङ्गिरसस् ...

...अन्यस्याग्रं * भ्राम्य *

एतभाग(१)स ..उभये *

...ऊर्जे यजमाना यमत्त्व

मे... प्राणा वत्सां *

...अरिष्टाभेस् तनुम् * *

...स्त्रीषुसंमनो *

त्र वियन्तां...

* शुक्लात्(१)...वाशिताम् *

साधुर् यन्नसहृतादो नयन्तु...सचन्तम्

...पृथिवी...निहिता प्रेङ्गता मिराद्

...मनाकृतिर् * *

...प्रजानाम्

...सांवत्सानां * *

...सन्वहतां ...

...दुहर् आनप

* त्वपान्...परिदे *

* * श्रुतमजं * आसं जुह्वानाम्...

* * श्रुतम्...

वनस्पत्या * बहिं * वष्वा(१)समतु * *

...बोजे गव्यूतिं शमनस्मि वेता

* * अविष...पिषपमेतः

इडा(१)नां पीता * पित्यायाणां...अहृणीयमानः

कौ ७३.१४

कौ १५.२

अथस्तात् ५

शौ २.३४.१५

उपरि ४

१-२ तै मा ३.७.४.१५

वै १४.१

कौ २.३७

कौ ३६ सध्वा समन्जन्

श्री ३.३.२.५

श्री ४.१.१.३

श्री ८.०.०.७, ६.१.१.३

श्री ५.१.३.५

श्री ६.१.१.३

श्री २

श्री ५

श्री १०.६०.८

श्री १०.१.३.७.१ श्री ५.१.३.१

श्री ५

श्री २

श्री ३

श्री ५

श्री ५

श्री ६

श्री ७

श्री ७

श्री ७

श्री ३.३.०.१

श्री २

क्रतुभिस् सस्यम् उत क्लृप्तम् अस्तु यो गोपा रक्षतु वायुर् एनम् ॥५॥
 पिवत घृतं यत? धावयेद् गुहा यतं निहितं मानवेषु ।
 विश्वे देवा वैश्वदेवस्यासौ यथाभागं हविषो मादयध्वम् ॥६॥
 यो देवानाम् अस्ति श्रेष्ठो रुद्रस् तन्तिचरो वृषा ।
 अरिष्टा अस्माकं वीरा मेतद्? अस्तु हुतं तव ॥७॥
 पूर्णम् अहं करीषिणं शतवन्तं सहस्रिणम् ।
 विश्वेभिर् अग्रे देवैर् हमं गोष्टोमं ददह? ॥८॥ ॥का१॥

५.१७

देवैनसाद् उन्मदितं क्षेत्रियाच्च छपथाद् उत ।
 मुञ्चन्तु तस्मात् त्वां देवा उन्मत्तं रक्षसस्य परि ॥१॥
 मुनि भवन्तं मर्याणि वावृतो रक्षांस्य कनु उला कनिकती? ।
 अतस् तं नो अधि पाहि वाजिन् इन्द्रेण मेदी बृहते रणाय ॥२॥
 यथाग्ने देवा ऋभो मनीषिणो [असु]म् उन्मत्तम् अस्तुजन् आर एनसः ।
 एव ते शको अभयं कृणोतु मुञ्चस्वैनसो वि नयासि रक्षः ॥३॥
 यथा गावश् च भूम्यां पुरुषाश्चिन्य? ओकसः ।
 एवोन्मत्तस्य ते मुने स गृह्णातु पृथिवीम् अनु ॥४॥
 मुनि दाधार पृथिवी मुनि द्यौर् अग्नि रक्षति ।
 मुनि हि विश्वा भूतानि मुनिम् इन्द्रो अदीधर्तु परा रक्षस् सुवामि ते ॥५॥
 हमं मे अग्ने पुरुषं मुमुग्धि यो विबद्धो ग्राह्या लालपीति ।
 अतो ऽपि ते कृणवद् भागधेयम् अनुन्मदितो अगदो यथासत् ॥६॥
 अग्निष् टे नि शमयतु यत् ते तन् मन उद्घृतम् ।
 जुहोमि विद्वान्स ते हविर् यथानुन्मदितो भवः ॥७॥
 पुनस् त्वा दुर् अप्सरसः पुनर् वातः पुनर् दिशः ।
 पुनर् यमः पुनर् यमस्य दूतास् ते त्वा मुञ्चन्व अहसः ।
 जीवातवे न मर्तवे अथो अरिष्टतातये ॥८॥ ॥का२॥

५.१८

उत देवा अवहितं देवा उद् धरथा पुनः ।
 उतो मनुष्यं तं देवा देवाः कृणुत जीवसे ॥१॥
 आ त्वागमं शंतातिभिर् अथो अरिष्टतातिभिः ।
 दक्षं ते भद्रम् आभार्य परा सुवाम्य अनयं? ते ॥२॥
 द्राव ह्यसौ वातो वात आ सिन्धोर् आ परावतः ।
 दक्षं ते अन्य आ वातु परान्यो वातु यद् रपः ॥३॥
 आ वात वाहि भेषजं वि वात वाहि यद् रपः ।
 त्वं हि विश्वभेषजो देवानां दूत इयसे ॥४॥
 त्रायन्ताम् हमं देवास त्रायन्तां मरुतो गणैः ।
 त्रायन्तां विश्वा भूतानि यथायम् अगदो ऽसति ॥५॥
 घृतेन द्यावापृथिवी घृतेनापस् समुक्षिताः ।
 घृतेन मुञ्चस्वैनसो यद् आ त्वा कृतम् अहयाः ॥६॥
 अयं मे हस्तो [भगवान् अयं मे] भगवत्तरः ।
 अयं मे विश्वभेषजो [अयं] शिवाभिर्मर्शनः ॥७॥
 हस्ताभ्यां दशशास्त्राभ्यां जिह्वा वाचः पुरोगवी ।
 अनामयित्वाभ्यां शशुभ्यां [ताभ्यां] त्वाभि मृशामसि ॥८॥
 आप इद् वा उ भेषजीर् आपो अमीवचातनीः ।
 [आपो विश्वस्य] भेषजीस् तास् त्वा कृण्वन्तु भेषजम् ॥९॥ ॥का३॥

५.१९

सहृदयं सामनस्यम् अविद्वेषं कृणोमि वः ।
 अन्यो [अन्यम्] अग्नि नवत वत्सं जातम् इवाज्या ॥१॥
 अनुव्रतः पितुः पुत्रो मात्रा भवति संयतः ।

* * * क्षितम्
 पिवत निहत *
 यथाभागो * *
 ...त्वतिचरो *
 अरिष्टस्माकं हत *
 * * करीषण
 ...गोष्टमा ददह

* तस्मा त्वा पवि

.. वर *
 * * शक्ने.. नवामि *
 * गावाश्
 यवोन्मत्तस्य * * रा ..

मुनिश्च हि... रक्ष स्वामि *
 समुग्धि या विभो * ललापीति
 उतोदिते कृणवर्माणधेय मुनि मुदितो * *
 * * न शमयतु * * उन् * *
 ...यथानुदितो भव
 * * तुरप्सरः

. परता *
 ततो देवः * * *
 * * भि.
 * * * आरिषं * मुवास्यानयत्
 ...वात * *

. क्षता
 ..आहत.

. वातः *
 इनामयितुभ्या सवुभ्यां त्वा अभिमर्शामसि
 ...ते * *

* साम्नस्यम्...
 * * * न्युत...
 ...सुन्नतः

शौ ३

शौ ४

शौ ५

शौ ६

शौ नाभिमिवाभितः

शौ ७

जाया पत्ये मधुमतीं वाचं वदतु शान्तिवाम् ॥२॥
 मा भ्राता भ्रातरं द्विक्षन् मा स्वसारम् उत स्वसा ।
 सम्यञ्चस्व समता भूत्वा वाचं वदत भद्रया ॥३॥
 येन देवा न वियन्ति नो च विद्विषते मिथः ।
 तद् कृण्वो ब्रह्म वो गृहे संज्ञानं पुरुषेभ्यः ॥४॥
 ज्यायस्वन्तश्चित्तिनो मा वि यौष्ट संराधयन्तस्स सधुराश्चरन्तः ।
 अन्यो [अ]न्यसै वल्लु वदन्तो यात समग्रा? स्थ सध्रीचीनान्[...] ॥५॥
 समानी प्रपा सह वो अन्नभागस्स समाने योक्त्रे सह वो युनज्मि ।
 सम्यञ्चो ऽग्निं सपर्यतारा नाभिम इवाभृताः ॥६॥
 येन देवा हविषा यजन्ना अप पाप्मानम् अपुनत ।
 क्रोधं मन्युम् क्रतं भागं दुरुक्तम् अशोचनं रज्जं नि दध्मसि ॥७॥
 सध्रीचीनान् वस् समनसः कृणोम्य एकस्नुष्टीन् संवननेन सहदः ।
 देवा इदो अमृतं रक्षमाणास्स सायंप्रातस्स सुसमितिर वो [अ]स्तु ॥८॥

॥का०५॥

५.२०

ऽपरो ऽपरश्च व परस्तन्मपरस्तरं? ।
 अग्नेर् वातस्य भ्राज्याप बाधे अहं तान् ॥१॥
 उदकस्येदम् अयनं घान्तस्येदं निभञ्जनम् ।
 ऽअग्नेर् नमस्यायं पन्था नेह तर्दायनं तव? ॥२॥
 परि त्वा कृष्णवर्त्मन्य अग्निर् धूमेनार्चिषा ।
 स त्वं तर्द परश्च वराण्य अतो ऽध्व अहणी? ॥३॥
 ऽयवा पतन् मासुरोपिताश्च च ये? ।
 सर्वोस् तान् ब्रह्मणा वयं शलभान् जम्भयामसि ॥४॥
 शलभस्य शलभ्यास् तर्दस्योत पतत्रिणः ।
 अग्नेर् वातस्य भ्राज्यापि नद्याम् आस्थम् ॥५॥
 यदीदं गवि भेषजं विद्वाद् क्रपात्? समाभृतम् ।
 आलोर् घुणस्य तर्दस्य तेषां छात्राणि नद्यात ॥६॥
 तृष्टा त्वम् असि गन्धेनौषधिर् घुणजम्भनी ।
 आलोर् घुणस्य जातानि तानि जम्भय तेजसा ॥७॥
 तूर्ल तर्दस् तृणस्यातु मूलम् आलुर् धियेपितः ।
 अथो वृक्षस्य फल्यु यद् आ घुणा यन्तु सयवम् ॥८॥ ॥का०५॥ ॥अनु०५॥

५.२१

द्यौश्च धाः पिता पृथिवी च माता चाग्निश्च च वृक्षश्च जातवेदाः ।
 ते तक्मानम् अधराज्वं न्यज्वं दराहं नमस्यं त्वरचि? दूरम् असात् ॥१॥
 ऽतक्मन् इमं ते क्षेत्रभागम् अपभजन् पृथिव्याः पूर्वं अर्घे ।
 ऽअति ह्ययति मति नो हिनस्विद् प्राहिः कीत्वा गृहेष्व इति किला
 सुशीर्ष्णः? ॥२॥
 तक्मन् पर्वता इमे हिमवन्तस्स सोमपृष्ठाः ।
 वातजुतं भिषजं नो अक्न नश्येतो मरजान्? अभि ॥३॥
 न त्वा स्त्रियः कामयन्ते न पुमांसः कतिमे? चन ।
 ऽनेह तक्म काम्यालोरो ऽतितरो महान्? ॥४॥
 मा नो हिंसीर् महतो मा हिंसीर् महीयस् त्वम् ।
 कुमारान् बभ्रो मा हिंसीर् मा नो हिंसीः कुमारीर् इह ॥५॥
 यस् साकम् उत्पादयसि बलासं कासम् अन्व क्रधुम्? ।
 भीमास् ते तक्मन् हेतयस् ताभिस् स परि वृहथि नः ॥६॥
 अन्यक्षेत्रे न रमते सहस्राक्षो [अ]मर्त्यः ।
 अभूद् उ प्रार्थस् तक्मा ऽत्मी नो मुडायिष्यति? ॥७॥
 तक्मन् न भहियाश्वा? न गावो नेह ते च गृहाः ।
 शकंभरस्य मुष्टिहा पुनर् गच्छ महावृषान् ॥८॥ ॥का०१॥

शौ ५.२२.१०१.५

शौ ५.२२.१०१.२१

शौ ५.२२.१०१

शौ ४१.५

...शान्तिवां

* जाता * धुष्(उपरि धुष्)...

* सुव्रता...वदतु *

*** वीयन्ति...

* कृण्वो...

जायस्वन्तश्चित्तो * * यंष्ट * सुधिरास् *

* * * वदन्तु वच...नं

...न्यभागस्स समान् योक्त्रे * * *

* न्यो सपरीयतादा * * शुता

* * * यजत्राप * आप्नुत

* मन्यम्...

* चीना नस् * * एकस्नुनिष्ठवं * संहृद

* यवेद् * * माणस्...

अग्निर्...

* पनं

अग्नेन्...तन्दायनं तवा

...वर्धनि * धूमनार्चिषा

* तन् तर्वा * चरान्वत * *

...शलभां *

* शलभ्यस्तन्दायनो *

अग्निर् * ब्राज्यापि निपात्यासं

यदीद...

* * तन्दायनं तेषां * नद्यातः

...गन्धेनौषधिर् घुणजम्भनी

* तन्दायन्यात्वात्...

* * * अ...सायवम्

* इवं * * भज...

तक्म...

वातं जुतं * * अक्न * मरजाकमि

...पुंसां * *

* * हिंसीर् * * हिंसीर् महीयस् *

* * * हिंसीर् * * हिंसीः कुमार *

...वकाशं * * क्ववं

भीमस्...ना

* प...

अभूति * तक्म...

...गृहा

शतं नरस्...इषाम्

५.२२

यो हेमन्तं शापयथो बलेनार्वाण दिव एतु उत यो परो दिवः ।
भवारुद्रयोस् सुमतिं वृणीमहे अन्यत्रास्मद् अधविषा व्य एतु ॥१॥
यो धाम् आतनोतु यो ऽन्तरिक्षं स्तभ्नात् ओजसो जायमानः ।
तस्मै रुद्राय हविषा विधेमान्यत्रास्मद् अधविषा व्य एतु ॥२॥
ययो रोधान् नापपद्यते किं चनान्तर देवेषूत मानुषेषु ।
ताभ्यां रुद्राभ्यां हविषा विधेमान्यत्रास्मद् अधविषा व्य एतु ॥३॥
याव ईशाते पशूनां पार्थिवानां चतुष्पदाम् उत वा ये द्विपादः ।
ताभ्यां रुद्राभ्यां हविषा विधेमान्यत्रास्मद् अधविषा व्य एतु ॥४॥
यस्य प्रतिहिता यास्तः ? व्यञ्जन्तु यसारण्याः पशव उत ग्राम्यासः ।
तस्मै रुद्राय हविषा विधेमान्यत्रास्मद् अधविषा व्य एतु ॥५॥
यस्माद् ऋदयो वेधीयमाणा यन्तु अस्मान् रक्षसो न युच्छन्ति विश्वे ? ।
तस्मै रुद्राय हविषा विधेमान्यत्रास्मद् अधविषा व्य एतु ॥६॥
यः पर्वतान् वना दधिषे ? विद्वान् यो भूतानि कल्पयसि प्रजानन् ।
तस्मै रुद्राय हविषा विधेमान्यत्रास्मद् अधविषा व्य एतु ॥७॥
याव ईशानो चरतो द्विपदो यो चतुष्पदो याव उग्रो क्षिप्रघन्वानो ।
ताभ्यां रुद्राभ्यां हविषा विधेमान्यत्रास्मद् अधविषा व्य एतु ॥८॥
पुनश्च पुनश्च प्राणं पुनश्च आयुर्धेहि नो जातवेदः ।
रुद्र जलाशयेषु विद्वान् द्रुतेता ? हविषा विधेमान्यत्रास्मद् अधविषा
व्य एतु ॥९॥ ॥का०२॥

५.२३

ईशानां त्वा भेषजानां विजेष आ गृहीमहे ।
चक्रे सहस्रवीर्यं सहस्वान् ओषधे त्वम् ? ॥१॥
सत्यजितं शापयथावर्नीं सहमानां पुनश्चराम् ।
सर्वांसं सम् अहश् ओषधीर् इतो मा पारयान् इति ॥२॥
या शशाप शापनेन या वाघं मूरम् आदधे ।
या वा रसस्य प्रासारेण ? तोकम् अनु सा ॥३॥
प्रतीचीनफलो [हि त्वम् अपामागो बभूविथ ।
[सर्वान् मन्त्रं छपथी अधि वरीयो यावयास् त्वम्] ॥४॥
यच्च च आरुव्यश्च शापति यच्च च जुशुश्च शापति नः ।
ब्रह्मा यन् मन्युतश्च शापात् सर्वे तन् नो अधस्पदम् ॥५॥
यां ते चक्रुर् आमे पात्रे यां सूत्रे नीललोहिते ।
आमे मांसं कृत्यां यां चक्रुस् त्वया कृत्याकृतो जहि ॥६॥
दुष्पुण्यं दुर्जीवितं रक्षो अभ्यम् अराध्यः ।
दुर्वाचस् सर्वं दुर्भूतं तम् इतो नाशयामसि ॥७॥
क्षुधामारं दुष्णामारम् अगोताम् अनपत्यताम् ।
अपामार्गं त्वया वयं सर्वं तद् अप मृज्महे ॥८॥ ॥का०३॥

५.२४

समा भूमिस् सूर्येणाह्वा रात्री समावती ।
ऊणोमि सत्यम् ऊतये [अ]रसात् सन्तु कृत्वरीः ॥१॥
यो देवाः कृत्यां कृत्वा हराद् अविदुषो गृहम् ।
वत्सो धावद् इव मातरं तं प्रत्यम् उप पद्यताम् ॥२॥
अमा कृत्वा पाप्मानं यस्य तयान्यं जिघांसति ।
अश्मानस् तस्यां जगधारया ? बहुलाः फद करिकतु ॥३॥
सहस्रधामन् विशाखान् विम्रीवान् शायया त्वम् ।
प्रति स्म चक्रुषे कृत्यां प्रियां प्रियावते हर ॥४॥
यां चकार न शशाक शशे पादम् अकुलिम् ।
चकार भद्रम् अस्मभ्यम् अभगो भगवद्भयः ॥५॥

यो देवेत्युद ये * *
* सुमति, अवहविषा * *

अवहविषा * *

...अवहविषा * *

* ऐशाते...

[व्येतु]

.. अवहविषा * * । ओ अन्यत्रास्तदवहविषा

...यारण्याः * * *

...अवहविषा * * *

यस्तादोषदयो वं यन्तीस्मान् रक्षासो * युजन्ति * *

...अवहविषा * *

* पर्वतां न्यूनं दधति ... वागन्

अवहविषा * *

* ऐशानो * * यश्च * या उग्रो *

...अवहविषा * *

..अवहविषा

ईशानन् ... विजेषागृणीमहे

* धावनीय सहसानां *

सर्वा * अह्न्योषधी कृतो...

* सिसाप * * वाघ ..

* * रथस्य * तोषुत्व सः

* फला इत्येका (पूर्वत्र साकल्येनाधीतत्वादत्र

[प्रतीकेन निर्देशः])

यश्च आहुर्विश्वपति यश्च जादुश्च * *

ब्रह्माय मन्यतश्चपात् * तं * *

यामे ... चक्रत्सर्वां ...

दुस्त्वपन् * * भ्योमराव्य

...अधोतामनुपश्यता

...अपि सजुमहे

...ति

* * कृत्यो कृत्या

* धार * * त्व...

आमा ..त्वयाञ्च *

अस्मादस्त्रां * * फटि तुः

* धाम * * व्यधीयां शायया *

* * चक्रुषे ... प्रियावते *

...शशाक शशिरे * *

...अभगा *

शौ ४.१८.५

शौ ७

[सर्वा अराध्यः

शौ ८.१.२ अपस्तुज्य यातुधानानप

अनयाद्गम् ओषध्या सर्वाः कृत्या अदुष्टम् ? ।
 यां क्षेत्रे चक्रुः यां गोभ्यो यां वा ते पुरुषेभ्यः ॥६॥
 अपामार्गो [अ]प माण्डु क्षेत्रियं शपथश्च यः ।
 अपाह यातुधानीद् अप सर्वा अराध्यः ॥७॥
 [... ... ...] ।
 अपामार्गं प्र जया त्वम् [अरा]य्यो अति सुजस्व नः ॥८॥ ॥का°५॥

५.२५

शौ ४.१९.१

शौ २

शौ ३

शौ ४

शौ ५

शौ ६

शौ ७.१.२

पै १.४७.३.४

शौ ८

उतैवास्त्वं अबन्धुक्रुद् उतैवासि तु जामिक्तु ।
 उतो कृत्याकृतः प्रजां नडम् इवा छिन्दि वार्षिकम् ॥१॥
 ब्राह्मणेन प्रयुक्तसि कण्वेन नार्पदेन ।
 सेनेवैषि त्विधीमती न तत्र भयम् अस्तु यत्र प्राप्नोष्य ओषधे ॥२॥
 अत्र पृह्य ओषधीनां ज्योतिषेवामिदीपयन् ।
 उत पाकस्य ज्ञातास्त्वं उत हन्तासि रक्षसः ॥३॥
 यद् अदो देवा असुरांसु त्वयाग्रे निरकृण्वत ।
 तस्माद् अधि त्वम् ओषधे अपामार्गो अजायथाः ॥४॥
 विभिन्दती शतशाखा विभिन्दन् नाम ते पिता ।
 प्रत्यग् वि भिन्धि त्वं [तं] यो अस्मी अभिदासति ॥५॥
 असद् भूत्यासं सम् अभवत् तद् दाम् पति बृहद् व्यचः ।
 तद् वै ततो विधूपायत् ? प्रत्यक् कर्ताम् ऋच्छतु ॥६॥
 प्रत्यक् हि संवभूविथ प्रतीचीनफलस् त्वम् ।
 प्रतीचीः कृत्या आकृत्यासु कृत्याकृतं जहि ॥७॥
 शतेन मा परि पाहि सहस्रेणापि रक्ष माम् ।
 इन्द्रस् ते वीरुधां पते भद्र ? ओज्मानम् आ दधत् ॥८॥ ॥का°५॥ ॥अनु°५॥

५.२६

रा ? द्यावापृथिवी छिन्तं मूलम् अथो शिरः ।
 विच्छिद्य मध्यतस् पृथीस् तां कृष्वाधाम् अधस्पदम् ॥१॥
 इदं शृणु जातवेदो यद् अमुष्याद् ? वचो मम ।
 रात्यान् सर्वम् इष्यत् पुष्णिद् बृहतम् अश्विनां ? ॥२॥
 या स्वप्ने या [च] चरति दौर्भृत्या जनी अनु ।
 अरातिम् इन्द्र त्वं जहि ताम् अग्निर् इव सं दह ॥३॥
 श्रेष्ठो मे राजा वरुणो अयं सत्येन गच्छतु ।
 अरातिं हत्वा संतोकात् ? उग्रो देवो ऽमि दासतु ॥४॥
 ज्येष्ठा च या सिनीवाली सप्त तिष्ठो ऽभ्य आयन् ।
 [अ]रातिं विश्वा भूतानि भन्तु दासीम् इवागमीम् ॥५॥
 सोमो राजौषधीभिस् सूर्याचन्द्रमसा उभा ।
 अरातिं सर्वे गन्धर्वा भन्तु अन्तरस्थं च याः ॥६॥
 भवो राजा भवाशर्वा इन्द्रो वायुर् बृहस्पतिः ।
 त्वष्टा मे ऽप्यश्वः पूषा ते ऽरातीन् भन्तु सुव्रताः ॥७॥
 ये च देवा भूमिचरा ये चामी दिव्य आसते ।
 ये [अ]न्तरिक्ष आसते ते ऽरातीन् भन्तु सुव्रताः ॥८॥
 या चेषितासुरैर् देवेभिर् इषिता च या ।
 अथो या भन्योर् जायते अरातिं हन्मि ब्रह्मणा ॥९॥ ॥का°१॥

५.२७

तरिर् मे अदित्सद ? महद् यक्षं बृहद् वपुः ।
 विश्वेर् देवैर् निर्क्रातिस त नायुजाम रं मृत्योर् ह जायते ॥१॥
 अंशुं सृष्टित्वा पथो वदद् अहिं वै राजन्तम् ओजसा ।
 आयुश्छति गुत्सम् अतिगम् अन्वयग्निं हि सुम् ओजसा ? ॥२॥
 यावती द्यावापृथिवी वरिष्णा यावद् वा सप्त सिन्धवो महित्वा ।

... सर्वा कृत्यादाविदुषो गृहं

* * चक्रुः ...

* * माण्डुपु ... सत्

अपाह्यातुधानानपु * * च

* * * * * य्या ...

उत एवास्त्वं उतयेस्य न जामित

... नमसिवाशिक्तु * *

ब्राह्मणेन परियुक्तसि ...

... प्राप्नोष्य * *

अत्र पृह्य ... पिधीपयं

... हन्तासु * *

* * अर्धो दवास्तुरांसु * * तः

... अजायत । अं अपामार्गो अजायत

विन्दती * विभिन्द ...

* * भित्तं ...

असद् भूत्या ... इक्षवचः

उदि त्वचो व्यधूयत ...

प्रत्यं हि संवभूयथ ...

प्रतीः कृत्याकृता अनु ...

... मं

... पत अज्मनमादधुः

* * इक्षतं ...

विच्छिद्य सप्तत् पृष्ठास् * कृष्वाधाम् * *

... रोम्भेत्वा * *

रातिम् ... त्वम् * * सा * *

... ई * *

रातीयं इत्वा ...

... त्व आया

... इवागमी

* * राजौष ...

रातीयं ... यः

... पूष ... सुव्रत

* * स्येते * * रातीयं * * सुव्रत

... रातीं हन्मि * *

अथस्तान् ८, ५

नै ४.२.५.४ का ३८.१३ । ११
 बन्धमानः का बाधमानः
 नै दसये का दसये
 नै तै वेद नै का प्रति सूरि (का सु-
 रिर) वि चदे

नै ४.२.५.२ औ ६.३.५

नै १०.१७

नै

नै

नै २.२.८.४

तावती निर्कृतिर विश्ववारा विश्वस्य या जायमानस्य देवी ॥३॥
 विश्वस्य जायमानस्य ऽ देवि पुष्टयस्य वा पुष्टिपतित्व भूयथा ? ।
 नमो ऽस्तु ते निर्कृते मात्ममस्मान्पराभजेनापरं हातयासि ॥४॥

देवीम् अहं निर्कृतिं वर्धमानम् पितेव पुत्रं वसते ? वचोभिः ।

विश्वस्य या जायमानस्य देवी शिरश्शिखारम् प्रदिशोरोनुदस्थे ? ॥५॥
 असुन्वन्तम् अयजमानम् इच्छ स्तेनस्येत्यां तस्करस्यानु शिक्ष ।
 ऽ अस्मद् अन्यम् ? इच्छ सा त इत्या नमस्तु ते निर्कृते अहं कृणोमि ॥६॥
 असुन्वका निर्कृतिस संजिघत्सुर् नास्याः पिता विद्यते नोत माता ।
 ऽ मध्याह्नक्याम् अनु जिघासि सर्वं न देवानां सूर्यं सम् आप ? ॥७॥
 यद् अस्य पारे तमसश् शुक्रं ज्योतिर अजायत ।
 स नः परं अति द्विषो [अ]ग्नि वैश्वानरं द्युमत् ॥८॥ ॥का० २॥

५.२८

प्रसूच्यमानो भुवनस्य गोप पशुर नो [अ]त्र प्रति भागम् एतु ।
 अग्निर यन्नं त्रिवृतं सप्ततन्तुं देवो देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन् ॥१॥
 यौ ते दंष्ट्रा सुविहो रोपयिष्णु जिह्वायेते दक्षिणा सं च पश्यतः ।
 अनाग्रं नः पितरस्तत् कृणोत यूषं बद्धं प्र वि मुच्यमा ? यद् अन्नम् ॥२॥
 अक्लिष्टस्त्वम् अभिजुष्टः परेहीन्द्रस्य गोष्ठम् अपि धाव विद्वान् ।
 धीरासस्त्वा कवयस् सं सृजन्त्व इषम् ऊर्जं यजमानाय मत्सतः ? ।
 ऋषिभिर् द्वा सप्तभिर् अत्रिणाहं प्रति शृङ्गामि भुवने स्योने ॥३॥
 जमदग्निः कश्यपस् स्वाह एतद् भरद्वाजो मध्व अन्नं कृणोतु ।
 प्रतिग्रहीत्रे गोतमो वसिष्ठो विश्वामित्रो दर्वोः शर्म यच्छात् ॥४॥
 यन् नो अग्रं हविष आजगामाग्नस्य पात्रम् उत सर्पिषो वा ।
 यद् वा धनं वहतोर् आजगामाग्निष् तद् धोता सुहुतं कृणोतु ॥५॥
 यद् आज्यं प्रतिजग्राह यांश्च व्रीहीन् आजं चन्द्रेण सह यज् जगाम ।
 बृहस्पतिर हविषो नो विधत्ता मा नो हिंसीत ऽ सह गो अश्वो
 विषा च ? ॥६॥
 अग्निर नयतु प्रति शृङ्गातु विद्वान् बृहस्पतिः प्रत्य एतु प्रजानन् ।
 इन्द्रो मरुत्वान् सुहुतं कृणोत्व अवेक्ष्यान्नम् अनमीवो [अ]स्तु ॥७॥
 यन् नो ददुर् वराम् अक्षिति वसु यद् वा कल्पम् उपनेनेन ? नस् सह ।
 यद् ऽ धाव्यते सह वृष्टनोता ? अग्निष् तद् धोता सुहुतं कृणोतु ॥८॥
 यन् नश् शालां विश्वभोगाम् इमां ददुर् गृहं वा योक्त्रं सह कृत्योत ।
 यद् वाहरन् उपनायेन देवा अग्निष् तद् धो[ता] सुहुतं कृणोतु ॥९॥ ॥का० १॥

५.२९

सूर्यवर्च इति यच्च दुध्रवाहं येन प्रजा ज्योतिर अग्राश् चरन्ति ।
 सोमो वर्चो यद् गोषु वर्चो मयि देवा राष्ट्रभृतस् तद् अकृन् ॥१॥
 यन्ने वर्चो मरुतो यद् अहहन् वायुः पशून् वृजत् ? सं भगेन ।
 गन्धर्वाणाम् अप्सरसां यद् अस्मै [मयि देवा राष्ट्रभृतस् तद् अकृन्] ॥२॥
 यन्ने वर्चो यजमाने च वर्चो यद् अभिषिक्त राजनि यच्च च वर्चः ।
 सुरायां वर्चो [अ]ग्नि यन् [मयि देवा राष्ट्रभृतस् तद् अकृन्] ॥३॥
 रये वर्चो रथवाहने च वर्च इषुधौ वर्चः कवच एव वर्चः ।
 अश्वेषु वर्चो [अग्नि यन् मयि देवा राष्ट्रभृतस् तद् अकृन्] ॥४॥
 सभायां वर्चस् समित्यां च वर्चो वर्चां वर्च उत वर्चो वरेषु ।
 दक्षिणायां वर्चो [अ]ग्नि यन् [मयि देवा राष्ट्रभृतस् तद् अकृन्] ॥५॥
 सिंहो वर्च उत वर्चो व्याघ्रे वृके वर्चो मध्वारे ? च वर्चः ।
 शयने वर्चः पतुनां ? यद् बभूव मयि [देवा राष्ट्रभृतस् तद् अकृन्] ॥६॥
 हिरण्यवर्चसम् उत हस्तिवर्चसं संग्रामं यद्यद् जिघां ? वर्च आहुः ।

...देवा

* * निर्कृतिर ..

विद्वत्स्यै जां देवि
 अपन्वन्तम् * * तेनसेभ्यां * *
 स्वपन्तम् इच्छ * त यीर्ष्या .
 * * सजगत्सु

* * * * देवं ...
 दू * * सुधयो * जिह्वेते .
 . कृणोतु ..
 अक्लिष्टवस्तमविजुष्टः परेहि रिन्द्रस्य ..
 * * * * सृजन् ...

प्रतिग्रहीत्र .
 ...जगामान्त्व पुत्रम् * * *
 ..सुहृतं *
 ...यद् * व्रीहन् अज * * * जगाम

* * सुहृत * अवैक्षर्नन् ...
 * * दुदुर् दल्पम् * * *
 . सुहृत *

* वाहरम् सुहृतं *

* * यत् सुधवाह
 * * * * वर्चो . अकृन्
 * * मरुतोऽचिदददुर् .
 * सी .
 . अभिषिक्ते ..

* वर्च * वर्चो
 * वर्चो
 * * सुमित्या ..

* वर्चो .

कृष्णां क्षेत्रवर्षयो ऽन्व आनुधुर् मयि देवा राष्ट्रधृतस् तद् अकन् ॥७॥
मयि वर्चो मयि श्रवो मयि शुक्लं मयि त्विषिः ।
अधस्पदं पृतन्यवो [अ]हं भूयास्म उत्तमः ॥८॥ ॥का०४॥

५.३०

पयस्वतीर् ओषधयः पयस्वनं मामकं वचः ।
अथो पयस्वतां पय आ हरामि सहस्रशः ॥१॥
अहं वेदं यथा पयश्चकार धान्यं बहु ।
संभृत्या नाम यो देवस् तं वयं यजामहे सर्वस्यायज्वनो गृहे ॥२॥
यथा द्यौश्च पृथिवी च तस्थतुर् वरुणाय कम् ।
एवं स्फातिं नि तनोषि मथनेषु खलेषु च ॥३॥
यथारूपश्च शतधारस् सहस्रधारो अक्षतः ।
पवा मे अस्तु धान्यं सहस्रधारम् अक्षतम् ॥४॥
शतहस्तं समाहरस् सहस्रैव सं किरः ।
यथेयं स्फातिर् आयसि कृतस्य कार्यस्य च ॥५॥
इमा याः पञ्च प्रदिशो मानवीः पञ्च रुष्टयः ।
सर्वाश्च शंभूः मयोभुवो वृष्टे शापं नदीर् इवह स्फातिं समावहान् ॥६॥
इह स्फातिर् ओषधीनां देवानाम् उत संगमा ।
इहैवाश्विनोर् अस्तो द्वापरस्योर् उत? ॥७॥
तिष्ठो मात्रा गन्धर्वाणां चतस्रो गृहपत्याः ।
तासां या स्फातिवत्तमा तथा त्वाभि मृशामसि ॥८॥
ज्येष्ठस्य त्वाङ्गिरस्य हस्ताभ्याम् आ रभामहे ।
यथासद् बहुधान्यम् अयक्ष्मं बहुपूरुषम् ॥९॥ ॥का०५॥ ॥अनु०९॥

५.३१

अत्प आसरत् प्रथमा धोक्ष्यमाणा सर्वान् यज्ञान् बिभ्रती वैश्वदेवी ।
उप वत्सं सृजत वाश्यते गौर्य् असृष्ट सुमना हिंक्रणोति ॥१॥
बधान वत्सम् अभि धेहि भुञ्जती निज्य गोधुप्य उप सीद दुग्धि ।
इराम् अस्मा ओदनं पिब्यमाना कीलालं घृतं मदम् अन्नभागम् ॥२॥
सा धावतु यमरात्रस् सवत्सा सुकृतां पथा प्रथमेह दत्ता ।
अथो ऽवृष्टिदत्ता प्रथमेदम् आगन् वत्सेन गां सं सृज विश्वरूपाम् ॥३॥
प्रथमेदम् आगन् पूर्वस्माद् अचैताभ्य् अस्मिन् लोके मध्य उ त्वा द्दाति ।
सेमं धेनो प्रथमं पारयासि श्रद्धया दत्ता परमे व्योमन् ॥४॥
जानीह सि संस्तीर्य धेनवो गोपतिं यस त्वा द्दातु प्रथमस् स्वधावान् ।
पूर्वा हि तत्र सुकृतः परेभ्य् अतैवैता? रजसः परस्तात् ॥५॥
अति धेनुर् अनङ्गाहम् अन्यन्नद् ययोः कमीम्? ।
अति वत्सानां पितरम् कृषभं प्रति सासरत् ॥६॥
ज्योतिष्मती प्रथमा याहि सूर्ये स्योनास् ते धेनो पतयो भवन्तु ।
सप्त त्वा सूर्या अन्वातपन्तीर् इदं धाम सातिसरः परावैः ॥७॥
धात्रे सृज्य मह्यं दधानोमो लोकौ भुञ्जती वि क्रमस्व ।
इषम् ऊर्जं दक्षिणां संवसाना भगस्य धाराम् अवसे प्रतीमः ॥८॥
सहस्राङ्गा शतं ज्योतिषां ह्यस्या यज्ञियस्य पप्रि अमृता सर्गा ।
सा न पेतु दक्षिणा विश्वरूपाहिंसन्तीं प्रति गृहीम पनाम् ॥९॥ ॥का०६॥

५.३२

ये ते पाशा वरुण सप्तसप्ततीस्? ब्रेधा तिष्ठन्ति रुषता रुषन्तः ।
छिनत्? सर्वे अनृतं वदन्तं यस सत्यवाय् अति तं सृजामि ॥१॥
इह स्पशः प्र चरन्तीमे अस्य सहस्राक्षा अति पश्यन्ति भूमिम् ।
सोऽस्य स्रतं प्र मुनाति? कथं च न न सु मुच्यते वरुणस्य पाशात् ॥२॥
उतेयम् अस्य पृथिवी समीची द्यौर् बृहत्प [उर्व] अन्तरिक्षम् ।
उतो समुद्रौ वरुणस्य कक्षात् उतास्मिन् अल्प उदके निषक्तः? ॥३॥

* * * आनधुर्...
* * * लुनो...
* पृतन्यवो...

* ओषधयः पयस्वान्...
...हरामि सहस्रामि सहस्रामा
...बहुः
* नाप * वेदत वं * सर्वस्यायज्वनो *
...नप्यतु * *
* स्फाति * तनोमि मवोरु...

...गिरः
यथेय...कृतश्च * *
...मानवैः * गृष्टयः
...वृष्टि * इव इह * इह
...गम

...पत्न्यः
* * वर्तमा...सर्षामपि
...पौरुषम्

अम्प * * धोक्ष्यमाणा...
* * सृजद् * * विरुष्टस् * कृणोमि
बधान धेहि मयि धेहि भुञ्जती नचगोर् * * *
* * भाना...मधुम् अन्वभाग
* * यमरात्र्यवत्सा...
अतो * प्रथमेनसागं...विश्वरूपा
* आग पूर्वमाद् अत्र पताम्बस्मिन् लोके मध्य...
* धेनो...
* संस्तीव... प्रथम सधावा
...राजसः *
* * पितर...साधरत्
...सोऽनस् * धेनवो * *
* * सूर्यान्वा? श्रमं...

...प्रतीम
* * ज्ञाह * ज्योतिव...
* नेतु * रूपा अहिंसन्ती...

* * * वरुणा...
...सत्यवाय् अति तुं *
* * प * त्वाय...
* कक्षानस्स दुच्यते...
उतयम्...सृष्टीर्...
* समुद्रौ * कक्षा? ...नमक्षा:

शौ २

शौ ५

शौ ८

शौ ७

सायणः संखयित्वा

यस् तिष्ठति मनसा यश् च वञ्चति यो निलायं चरति यः प्रलायम् ।
 द्वौ यद् वदतस् संनिषद्य राजा तद् वेद वरुणस् तृतीयः ॥४॥
 सर्वं तद् राजा वरुणो वि चष्टे यद् अन्तरा रोदसी यत् परस्तात् ।
 संख्याता अस्य निमिषो जनानाम् अक्षान् न श्वघ्नी भुवना मिमीते ॥५॥
 त्वम् एव राजन् वरुण धर्ता देवानाम् असि विश्वरूपः ।
 दुश्चर्मास् तद् असः पिशङ्गो यस् सत्यां वाचम् अनृतेन हन्ति ॥६॥
 यस् समाम्यो वरुणो यो व्याम्यो यस् संदेश्यो वरुणो यो विदेश्यः ।
 यो दैव्यो वरुणो यश् च मानुषस् सर्वासु त्वयि तान् प्रति मुञ्चाम्य अत्र ॥७॥
 शतेन पाशैर् वरुणाभि धेहि मा ते मोक्ष्य अनृतवाङ् नृचक्षः ।
 आस्तां जालम् उदरं शंसयित्वा कोश इवाबन्धः परिकृत्यमानः ॥८॥
 उतो चित् प्रपातय चितो? तद् अपि नह्यसि ।
 उतो तद् अस्य गं? कृत्वा राजा वरुण ईयते ॥९॥
 ऐनं छिनत्ति वरुणो नडं कशिपुने यथा ।
 मूलं तस्य वृश्चति य एनं प्रमिमीषति ॥१०॥ ॥का०२॥

५.३३

शौ ६.१३३.१

शौ २

शौ ३

शौ ६.१३४.१

शौ २ । शौ अधरो ऽधर उत्तरेभ्यः

शौ ३

शौ ६.१३५.१

शौ २

शौ ३

शौ ६.१३६.४

शौ ५

य इमां देवो मेखलाम् आबन्ध यस् संननाह य उ मा युयोज ।
 यस्य देवस्य प्रशिषा चरामि स पारम् क्रच्छात् स उ मा वि मुञ्चात् ॥१॥
 आ[हुतास्य अभि]हुत ऋषीणाम् अस्य आयुधम् ।
 पूर्वा व्रतस्य प्राश्रती वीरघ्नी भव मेखले ॥२॥
 मृत्योर् अहं ब्रह्मचारी यद् अस्मि भूतान् निर्याचन् पुरुषं यमाय ।
 तम् अहं ब्रह्मणा तपसा श्रमेणानयैनं मेखलया सिनामि ॥३॥
 अयं वज्रस् तर्पयतां व्रतेनावास्य राष्ट्रम् अव हन्तु जीवम् ।
 शृणानु स्कन्धान् प्र शृणानुष्णिहा [वृत्रस्येव शचीपतिः] ॥४॥
 अधरो ऽध्रम् अधरो ऽध्रेण गूढः पृथिव्या मोत् सृपत् ।
 वज्रेणावहतश् शयाम् ॥५॥
 यो जिनाति तम् अन्व इच्छ यो जिनाति तम् इज् जहि ।
 जिनतो वज्र सायक सीमन्तम् अन्वञ्चम् अनु पातय ॥६॥
 यद् अक्षामि बलं कुर्वे वज्रम् अनु पातयति? ।
 स्कन्धान् अमुष्य शातयन् वृत्रस्येव शचीपतिः ॥७॥
 यत् पिबामि सं पिबामि समुद्र इव संपिबः ।
 प्राणान् अमुष्य संपिबन् सं पिबाम्य अहं पिबम् ॥८॥
 यद् गिरामि सं गिरामि समुद्र इव संगिरः ।
 प्राणान् अमुष्य संगिरन् सं गिराम्य अहं गिरम् ॥९॥
 श्रद्धाया दुहिता तपसो ऽधि जाता स्वसर्षीणां भूतकृतां बभूव ।
 सा नो मेखले मतिम् आ धेहि मेधा[म् अ]थो नो धेहि तप इन्द्रियं च ॥१०॥
 यां त्वा पूर्वे भूतकृत ऋषयः परिवेधिर ।
 सा त्वं परि ष्वजस्व मां दीर्घायुन्वाय मेखले ॥११॥ ॥का०३॥

५.३४

इयं ते श्वश्रू वदतु श्वशुरस् ते अशंतरम् ।
 देवात् ते अभिशोचनं ब्रह्मविद्वेषणं कृतम् ॥१॥
 आ क्रन्दय उलुलाकः वच आ धेह्य अप्रियं शिरः ।
 लिप्सम्य अहस्ताभ्यां केशान् ते अभिशोचनम् ॥२॥
 ये केशयोः प्रतिदिताः कुरीरम् ओपशम् ।
 अथो ये ते स्वास् सन्ति सर्वे ते अभिशोचनम् ॥३॥
 अप त्रिसमुधाना दर्माद् इदं कृणोमि ते ।
 अथो यत् ते संवासस् सर्वं तत् ते अभिशोचनम् ॥४॥
 अर्कम् अद्भिः प्रपतातो मुनिचक्षुः कृणोमि ते ।
 अथो श्वभ्यो ऽरायभ्यः प्रति स्म गगणं? कुरु ॥५॥
 उत् तिष्ठारे पलायस्व मरीचीनां पदं भव ।

वाचति ..

* * अवदतस् . वेत * तृतीया

सर्वं यः *

सशातश्च * * अक्षा * स्वघ्नी * ममीते

.. धत्ता देवानम् * *

* सामान्यो यश्च्यं देव्यो * * विदेच्यः

.. त्वेतानि * * *

.. मोद्यन्तवा *

आस्था * उदनं शंसीत्या कोशेवावध्निः * माना

वरुणीयते

* छिनदस्य * नतं कशिपुने *

मूले * वृश्चती .

. सुम्राह यमाह योजः

* * प्रदिवा * * फारमृच्छात् सौ * * मुञ्चा

* वृधस्य प्राष्णाती अवीरघ्नी ..

* * ब्रह्मचार्याद् * भूतां निर्याजं...

* आयं * तमसा श्रमेणानैन ..

* * तल्पयता व्रतेन । आवास्य ..

किनन्तु स्कन्धा पृशणा तूष्णिह

.. गूढत् * मो *

°वहतु श्रया

* जनाति * * * * जनाति...

* * सायकः सीमन्तमन्वचम् * *

* उष्णामि .

* * शातयं...

* पिबामि * पिबामि समुद्रैव संपिब

* * संपिवा * पिबाम्य * पिबं

. °र

* * °गिरं .

* * * पतिम् .

.. मेधिर

* * °षजस्व मा

अयं .

* * °कुर वाच . शिरो

* केशयोः प्रतिधीत * शूषशः

* * * स्वा .

* तिष्ठरे * सरीचीना * *

अथो उद् अकार्यं कुर्व आसां सम् अर्षि मुष्कयोः ॥६॥
 उपक्षेदाभिः चालय वातस् त्वलम् इवीजयः ।
 अङ्गिस् सिन्धोश् च बाहोर् दध्यस् रवस्तुवेः ॥७॥
 अभि गाय शावलीयं श्रोणीयं साधुवाहनम् ।
 कालस्याकीञ्चरकुड्यः आयतः प्रति चालय ॥८॥
 [... ..] हस्वपुच्छं वातरोहं मनोजवम् ।
 तं ते रथं सं भरन्ति देवास् तेना चरामि पतिम् इच्छमाना ॥९॥ ॥का०४॥

५.३५

शौ ४.३९.१ तै ७.५.२३.१

शौ ३ तै

शौ ५ तै

शौ ७ तै

अग्नये सम् अनमन् तस्मै पृथिव्या सम् अनमन्
 यथाग्नये पृथिव्या समनमन् एवा मह्यं संनमस् सं नमन्तु ।
 [वित्ति भूति पुष्टि पशुं ब्रह्म ब्राह्मणवर्चसम्
 संनतेस् तु संनेनेमतस्? स्वाहा] ॥१॥
 वायवे सम् अनमन् तस्मा अन्तरिक्षेण सम् अनमन्
 यथा वायवे अन्तरिक्षेण समनमन् [एवा मह्यं संनमस् सं नमन्तु ।
 [वित्ति भूति पुष्टि पशुं ब्रह्म ब्राह्मणवर्चसम्
 संनतेस् तु संनेनेमतस्? स्वाहा] ॥२॥
 सूर्याय सम् अनमन् तस्मै दिवा सम् अनमन्
 यथा सूर्याय दिवा समनमन् [एवा मह्यं संनमस् सं नमन्तु ।
 [वित्ति भूति पुष्टि पशुं ब्रह्म ब्राह्मणवर्चसम्
 संनतेस् तु संनेनेमतस्? स्वाहा] ॥३॥
 चन्द्राय सम् अनमन् तस्मै नक्षत्रैस् सम् अनमन्
 यथा चन्द्राय नक्षत्रैस् समनमन् [एवा मह्यं संनमस् सं नमन्तु ।
 [वित्ति भूति पुष्टि पशुं ब्रह्म ब्राह्मणवर्चसम्
 संनतेस् तु संनेनेमतस्? स्वाहा] ॥४॥
 सोमाय सम् अनमन् तस्मा ओषधीभिस् सम् अनमन् ।
 यथा सोमायौषधीभिस् समनमन् [एवा मह्यं संनमस् सं नमन्तु ।
 [वित्ति भूति पुष्टि पशुं ब्रह्म ब्राह्मणवर्चसम्
 संनतेस् तु संनेनेमतस्? स्वाहा] ॥५॥
 यज्ञाय सम् अनमन् तस्मै दक्षिणाभिस् सम् अनमन्
 यथा यज्ञाय दक्षिणाभिस् समनमन् [एवा मह्यं संनमस् सं नमन्तु ।
 [वित्ति भूति पुष्टि पशुं ब्रह्म ब्राह्मणवर्चसम्
 संनतेस् तु संनेनेमतस्? स्वाहा] ॥६॥
 समुद्राय सम् अनमन् तस्मै नदीभिस् सम् अनमन्
 यथा समुद्राय नदीभिस् समनमन् [एवा मह्यं संनमस् सं नमन्तु ।
 [वित्ति भूति पुष्टि पशुं ब्रह्म ब्राह्मणवर्चसम्
 संनतेस् तु संनेनेमतस्? स्वाहा] ॥७॥
 इन्द्राय सम् अनमन् तस्मै वीर्येण सम् अनमन्
 यथेन्द्राय वीर्येण समनमन् [एवा मह्यं संनमस् सं नमन्तु ।
 [वित्ति भूति पुष्टि पशुं ब्रह्म ब्राह्मणवर्चसम्
 संनतेस् तु संनेनेमतस्? स्वाहा] ॥८॥
 ब्रह्मणे सम् अनमन् तस्मै ब्रह्मचारिभिस् सम् अनमन्
 यथा ब्रह्मणे ब्रह्मचारिभिस् समनमन् [एवा मह्यं संनमस् सं नमन्तु ।
 [वित्ति भूति पुष्टि पशुं ब्रह्म ब्राह्मणवर्चसम्
 संनतेस् तु संनेनेमतस्? स्वाहा] ॥९॥
 देवेभ्यस् सम् अनमन् तेभ्यो अमृतं सम् अनमन्
 यथा देवेभ्यो अमृतं समनमन् [एवा मह्यं संनमस् सं नमन्तु ।
 [वित्ति भूति पुष्टि पशुं ब्रह्म ब्राह्मणवर्चसम्
 संनतेस् तु संनेनेमतस्? स्वाहा] ॥१०॥
 प्रजापतये सम् अनमन् तस्मै प्रजापतिभिस् सम् अनमन्

दक्षिस्तिन्धुस् * *
 * * शान्तेयं श्रोणयं *

हस्वपुच्छ...

अग्नय * अनमं * पृथिव्यास् * अनमं
 * पृथिव्यास् ...

* * अनमं तस्मान्तरिक्षेण * अनमं
 * * * * नमं

* * अनमं * दिवस् * अनमं
 * * * * नमं (एवमग्रे ऽपि सर्वत्र अनमन्
 [इत्यस्य स्थाने अनमं इत्येव]

यथा प्रजापतये प्रजापतिभिस् समनमन् एवा महीं संनमस् सं नमन्तु ।
विति भूतिं पुष्टिं पशुं ब्रह्म ब्राह्मणवर्चसम्
संनतेस् तु संनेनमतस्? स्वाहा ॥१॥
सप्त संनमो [अ]ष्टमी धीति[व] साधनी ।
सकामान् अध्वनं कृणु संज्ञानम् अस्तु नो धने ॥१२॥ ॥का०५॥ ॥अनु०७॥

५.३६

ये वारुणा उत नैनुयस्? पथीनां वीरुषां च पाशाः ।
ये भौमा भूम्या अधि संबभूवुस् ते त्वा न हिंसन् शिवतातिर् अस्तु [ते] ॥१॥
ये अन्तरिक्षे दिवि ये च पाशान् ये विष्णु[.....] ।
[.....] ते त्वा न हिंसन् शिव[तातिर्] अस्तु ते ॥२॥
ये ते मानुषं मनुष्याथ अयन्ते यां वा होत्रां पित्र्याम् आरभन्ते ।
समाग्यो वरुणो य आजगाम स त्वा न हिंसाच् छिवतातिर् अस्तु ते ॥३॥
अपप्रगा यदि वा समाभिषे [अ]ग्निम् आरेभिषे यदि वा समिद्धम् ।
विद्वान् अविद्वान् अनुतं यद् उवकथ त्वा ता त्वा न हिंसान् शिवतातिर्
अस्तु ते ॥४॥

यत् प्रतीच्यां द्विषतः पुष्टांस पेव्यं चामपात्रे ऽपपपात? ।
हीनस् सत्येनानृतं यद् उवकथ [ता] त्वा न हिंसान् शिवतातिर् अस्तु ते ॥५॥
ये प्रावाणम् आरभन्ते येनांश्च अभिषुन्वन्ति सोमम् ।
यद् वा धनं धनकामो निरेभिषे क्षेत्रं गाम् अश्वं पुरुषं बोधयादत् ।
[ते] त्वा न हिंसान् शिवतातिर् अस्तु ते ॥६॥
यो बाणवन्तं सुधियं जघान तस्याश्मा शानाद् अधि लोष्टाभृतस्य ।
[स] त्वा न हिंसाच् छिवतातिर् अस्तु [ते] ॥७॥
अपप्रगा यदि वा व्याभिषे [अ]ग्निम् आरेभिषे यदि वा समिद्धम् ।
[विद्वान् अविद्वान् अनुतं यद् उवकथ त्वा ता त्वा न हिंसान् शिवतातिर्
अस्तु ते] ॥८॥

ऽजाम्या हस्तं घृतम् आ रेभिषे घनुर् वोद्धतम् इत्था चङ्क्रमित्वा ।
मन्युर् वा राक्षो वरुणस्या ममन्य स त्वा न हिंसाच् छिवतातिर्
अस्तु ते ॥९॥ ॥का०१॥

५.३७

ऽया ते प्रजा पीहता पराभूद् योनिर् वा मुग्धा निहता पिशाचैः ।
अक्षाणां वाभ्य उपतिष्ठसि घोरं सर्वं तत् ते ब्रह्मणा पूरयामि ॥१॥
यथ् अस्याः प्रजा वरुणेन शुष्पिता? दुर्णामानो वा ऋत्विगम् अ-
स्याहन्ति? ।

ऽद्वेषात् सहपत्न्याद् विधि चक्रम् अस्या यत्त्वान् राष्ट्रा अप हन्त्वा
अग्निः? ॥२॥
अस्यास् स्त्रिया यदि लक्ष्मीर् अपुज्या गर्भो वास्या यातुधानैः पराभृतः ।
तुष्कतप्यं वा यत् स्वपती वदशेन्द्राक्षी तत् कृणुतां भद्रया पुनः ॥३॥
देवेनसाद् यदि पुत्रं न विन्दसे मनुष्याणां वा त्वा शपथो रराध ।
पितृभिर् वा ते अग्निं सूतः प्रतिष्ठित इदं तन् निष् टन्वो जनयासि पुत्रम् ॥४॥
वैश्वानरो जम्भना जातवेदाः प्रजापतिस् सिञ्च[तु] रेतो ऽस्याम् ।
बाधेथा द्वेषो निक्रीतं पराचैः पुत्रिणीम् इमां प्रसवं कृणोतु ॥५॥
इह प्रजाम् अनिर् अस्यै द्वात्प आदित्येभिर् वसुभिस् संविदानः ।
विष्वे देवा हवम आ यन्तु मे सं पुत्रो [अ]स्यां जायतां वीर्यवान् ॥६॥
येन देव्य अदितिर् गर्भम् आधत्ते येन प्रजास् सृजतु प्रजापतिः ।
तेनाहम् अस्यै हविषा जुहोमि यथा पुमांसं जनयासि पुत्रम् ॥७॥
बन्धे ते पुत्रं परि देवताभ्यो अस्तु मन्यन्तां मरुतः पुश्चिमातरः ।
गर्भस् त्वा दशमास्यः प्रविशत् कुमारं जातं पिपृताद् उपस्थे ॥८॥ ॥का०२॥

५.३८

केस्य अग्निं केशी विषं केशी विमर्ति रोदसी ।

*** समनम नेवा .

** अध्वनिः...

पतीना ** पाशात्
* भूमा. क्षमा शिव°

...अर्षत * * होत्रान् मिल्याम् *
* * वाजगाम...हिंसा शिव° * *
अपप्रगा क्षरि
* अवविद्वान्...इवक्त * स * * सिंसा *

. पेव्या जामपात्रे पपापाथ
हिनस्सत्येनानृतं * इवक्त * * * हिंसा .
...रभन् °सुत् °पन्वन्ति *
. बोधयादत्
* * * हिंसा
वे * * * तत्स्वदम्
* * * हिंसं शिव° .
* हवि

. इत चक्रमित्वा
* वो * * भिमद्व * * * हिंसा शिव°

अस्वानं बाधिप तिष्ठामि ..
दुर्णामानो .

अग्निः
यस्या °धृता
दुष्कवन्ति * * * तितदशे इन्द्राक्षी .
. शपथे *
. टग्यो * *

..प्रसव *
* * * असी द्वाभ्यम् ...
* * * * * मे ..
* * * * * आदते

. पृष्णि°
.. उपस्थे

वा २६ ?

अधस्तात् ८

वि ३.३.१.१

ज्ञो ३.९.७.२

म १०.१.३.१

श्र २
५ अविश्वत
श्र ३
श्र ४
श्र ५
श्र ६
श्र ७

केरी विश्वं स्वः दशो केरीदं ज्योतिरु उच्यते ॥१॥
मुनयो वातरशनाः पिशङ्गा वसते मला ।
वातस्यानु भ्राजि यन्तु यद् देवास्तो अयुक्षत ॥२॥
उन्मदिता मौनेयेन वाती आ तस्थिमा वयम् ।
शरीरिद् अस्माकं यूयं मतांसो अभि पश्यथ ॥३॥
अन्तरिक्षेण एतति स्वरं भूतावचाकदात् ।
मुनिर् देवस्यदेवस्य सौकुल्याय सखा यतः ॥४॥
इन्द्रस्याश्वो वायोस् सखायो देवेषितो मुनिः ।
उभौ समुद्राव आ क्षेति सद्यः पूर्वम् उतापरम् ॥५॥
गन्धर्वाणाम् अप्सरसां देवानां चरणे चरन् ।
मुनिः केतस्य संविद्वान् सखा स्वादुर् मदन्तमः ॥६॥
वायुर् अस्मा उपामन्थत् पिनष्टि सा कुननमा ।
मुनिर् विषस्य पात्रेण यद् रुद्रेणापिबत् सह ॥७॥
संयुक्ते धावापृथिवी तिष्ठन्ते विमृत्ये ? ।
केशेनैकस्य देवस्य विष्ट्रान्नाच्छ्वीपतिः ॥८॥ ॥का१॥

श्र १०.१२६.१,२,३,७,५,६,४,८

५.३९

न तम् अंहो न दुरितं देवास्तो अष्ट मर्त्यम् ।
सजोषस्तो यम् अयमा मित्रो नयन्ति वरुणो अति द्विषः ॥१॥
तद् धि वयं वृणीमहे वरुण मित्रार्यमन् ।
येन निरु अंहस्तो यूयं पाथ नेथाथ मर्त्यम् अति द्विषः ॥२॥
ते नूनं नो ऽयम् ऊतये वरुणो [मित्रो अर्यमा] ।
नयिष्ठा नो नेषणि स्थ पर्षिष्ठाः परेषण्यु अति द्विषः ॥३॥
शुनम् अस्मभ्यम् ऊतये वरुणो मित्रो अर्यमा ।
शर्म यच्छन्तु सप्रथ आदित्यास्तो यद् ईमहे अति द्विषः ॥४॥
आदित्यास्तो [अ]ति सुधो वरुणो मित्रो अर्यमा ।
रुद्रं मरुद्भिर् उग्रं हुवेमेन्द्रम् आदित्य स्वस्तये ऽति द्विषः ॥५॥
नेतार ऊ षु णस् तितो राजानश् चर्षणीनाम् अति द्विषः ॥६॥
यूयं विश्वं परि पाथ वरुण मित्रार्यमन् ।
युष्माकं शर्मेणि मिये स्याम सुप्रणीतयो ऽति द्विषः ॥७॥
यथा ह त्यद् वसवो गौर्यं चित् पदि पिताम् अमुञ्चता यजत्राः ।
एवो ह्व अस्मन् मुञ्चता वयं अहः प्र तार्ये अग्ने प्रतरं न आयुः ॥८॥ ॥का१॥

५.४०

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे अश्विनोर् बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां प्रसृतो
ब्राह्मणेभ्यो निरु वपामि ।
स मे मा क्षेष्ट मदम् इष्यमाणः ॥१॥
पितृणां लोके अनु मदं पृथिव्येमं पचाम्य अनु द्यौर मन्यताम् अन्व
अन्तरिक्षम् ।
अनु मन्यताम् अदितिर् देवपुत्रा पिबेत् स्वर्गे लोके ऽस्तु ॥२॥
ब्रह्मणोषाम् अधि दचाम्य अन्नो भूर्यां त्वा भूमिम् अधि धारयामि ।
अग्निः पचं रक्षत् ओदनम् इमं रक्षः पिशाचान् नुदतां जातवेदाः ॥३॥
अच्युतम् अक्षितिं विदवदानिम् उत्सम् इव मदम् अक्षीयमाणम् ।
पिता पितामह उत यस्य तृतीयः प्रयतं भागम् उप जीवन्तु अत्र ॥४॥
प्रपीनम् अक्षितिं विश्वदानिं सोमम् इव पुनर् आप्यायमानम् ।
पुत्रः पौत्र उत यः प्रपौत्रस् तेषाम् अस्तु निहितो भाग एषः ॥५॥
मभिजायं? निहितो भाग एष मानुषं मार्षत ? क्लृप्तो ऽस्तु ।
वैवस्वते निदधे शोवधिम् एतं तोसत् ? सुजातु मष्टाम् एव पुनः ॥६॥
पूर्यतां यो वदन् तस्यैदौ ऽयं तिष्ठत्य अक्षितिस सदा ।

का १.४ इत्यादि

पै ६.२२.९१

* * * स्वरं द्युष...
* वातेरशनाः मलाः
* मोनेयेन वाचां आ शक्तिमा *
...मन्तांसो वि पश्यत
* एततिस्त्वं भूताविचा
* 'देवस्या * * यत । आंसौकुल्याय सखायत
...सखातो दिविषितो *
* * * क्षीति .
.. चरं
* केतुस्य ...
.. कुननमः
* विशश * * रुद्रेणापिबत् *

...वरुणो मित्रा अर्यमन्
यत् नो निहंतो.. मर्त्यम् * *
तन्नो तन् यूयस् * वरुण
* * * नेषणि ष्टः * पेषिणो * *
...वरुण मित्तार्यमन्
* यच्छन्तु सुप्रथ * अत्र...

...अदितिः * * *
नेतार ...
* विश्वानति * * चर्षणीनाय * *

* शर्माणि प्रया...
* * * तदि * * चित् प्रैषता वि मुञ्चता *
* दत् ...प्रतिस्त * *

* * * प्रसवैभिर्नो : ..
ब्रह्मणेभ्यो ...
स मे मा क्षिष्ट...
* * * मर्षा...मन्यताम् *

...पिशाचां * *
* * 'दानिन्...

* अक्षतिं 'दान्यो...अप्यायमानं
...निहतो * *
* निहतो...क्षुप्तो *

* य.. अक्षतिस् *

श्री १८.६.३६

वैवस्वतेन कृतोऽस्तु राक्षा समेता उप जीवन्तु मे स्वाः ॥७॥
शतधारं सहस्रधारम् उत्सम् अक्षितं व्यच्यमानं सलिलस्य मध्ये ।
ऊर्जं दुहानम् अनपस्कुण्ठन्तम् उपासीयास् सुकृतां यत्र लोकाः ॥८॥
॥का०५॥ ॥अनु०८॥

इत्यभवेदे पैपलादशाखाया पञ्चमः काण्डम् [समाप्तः] ॥

अ १०.१२०.१-९, श्री २०.

[१०७.४-१२]

६.१

तद् इद् आस भुवनेषु ज्येष्ठं यतो जह्म उप्रस् त्वेषनुष्णः ।

सद्यो जहानो नि रिणाति शत्रून् अनु यं विश्वे मदन्त्य ऊमाः ॥१॥
वावृधानश्च शवसा भूयोऽजाशु शत्रुं दासाय भियसं दधाति ।
अव्यनच् च व्यनच् च सखि सं ते नवन्तः पिपृता मदेषु ॥२॥
त्वे क्रतुम् अपि वृजन्ति विश्वे द्विद् यद् एते त्रिद् भवन्त्य ऊमाः ।
स्वादोस् स्वादीयस् स्वादुना सृजा सम अदस् सु मधु मधुनाभि योधीः ॥३॥
इति बिद् धि त्वा घना जयन्तं रणरणम् अनुमदन्ति विप्राः ।
जोजीयो वृष्णो स्थिरम् आ तनुष्व मा त्वा दभन् दुरेवा यातुधानाः ॥४॥
त्वया वयं शाराश्रदे रणेषु प्रपश्यन्तो युषेन्यानि भूरि ।
चोद्यामि त आयुधा वचोभिस् सं ते शिशामि ब्रह्मणा वयांसि ॥५॥
स्तुषेय्यं पुरुवर्षसम् क्रभ्वम् इतमम् आप्त्यम् आप्त्यानाम् ।
आ दधेते शवसा सप्त दानून् प्र साक्षते प्रतिमानानि भूरि ॥६॥
नि तद् दधिषे ऽवरं परं च यस्मिन् आविधावसा दुरोणे ।
आ मातरा स्थापयसे जिगन्तू अत इनोषि कर्वरा पुरुणि ॥७॥
इमा ब्रह्म बृहद्विषो विवकीन्द्राय शूषम् अग्रयस् स्वधाः ।
महो गोत्रस्य क्षयति स्वराजो दुर्त्य च विश्वा अवृणोद् अप स्वाः ॥८॥
एवा महान् बृहद्विषो ऽथवांचोचत् स्वां तन्वम् इन्द्रम् एव ।
स्वसारो मातरिभ्वरीद् अरिप्रा द्विन्वन्ति च शवसा वर्धयन्ति च ॥९॥ ॥का०१॥

६.२

श्री ५.१.१

श्री २

श्री ३

श्री ४

श्री ५

श्री ६.१

श्री ७

श्री ८.१

श्री ८.२

वृधर्मन्त्र योनि नो विभावा? अमृतासुस् स्वजन्मा वर्धमानः ।
अदभ्यासुद् ॥आजसा इहव? त्रितो दाधार त्रीणि ॥१॥
वि नि यो धर्माणि प्रथमस् ससाद ततो वपुषि कृणुते पुरुणि ।
यश्च योनिं प्रथम आविवेशा यो वाचम् अनुचितां जिगाय ॥२॥
यस् ते शोक्तस् तन्वा रिरेच क्षरद् धिरण्यं शुचयो अनु स्वाः ।
अत्रा दधुषे [अ]मृतानि नामासे वस्त्राणि ॥विश परयन्ताम्? ॥३॥
प्र यद् एते प्रतरं पूर्वं गुस् सदस्सद् आतिष्ठन्तो अशुर्यम् ।
कविश शुचस् मातरा रिहाणे जात्ये भुर्य पतिम् परयेथाम् ॥४॥
तद् ऊ पु ते महत् पृथुजम्न? नम? कवि? काव्येना कृणो[मि] ।
॥यत् सम्यञ्चो ऽभ्यञ्चो यक्षादामैवोद् चक्रा ववर्धा? ॥५॥
सप्त मर्यादा? कवयस् ततश्चुस् तासाम् अनेकाम् अभ्य अहुरो गाल् ।
॥उतामृतासु त्रते कृण्वे असुरा? पूतस् स्वधया समदगु? ॥६॥
उतायु[रि] ज्येष्ठो रक्षा दधात्य ऊर्जा ॥वायुं च ते कविर् दात्? ।
पुत्रो वा यत् पितरं क्षत्रम् ईडे ज्येष्ठं मर्यादम् अह्वयन् स्वस्ति ॥७॥
दशेन तु ॥तां वरुणे च इष्टाद् आवरत्रजत? कृणवो वपुषि ।

* गङ्गो * * समीतोप * * स्वा
* * * अक्षत यद्वचमानं ..
* * * उपासीय ॥ ओ उपासीय सुकृतां यत्र
लोकाः (द्विरुक्तिः काण्डसमाप्तिचिका)

इत्यवर्धणि ..

{ अथ षष्ठः काण्डा लिख्यते ॥ ओ नमो ज्वा-
लामगवले ॥ ओ नमो तिलोतमायै ॥ ओ
उद् * * * भवनेषु त्वेच (उपरि ५)

* * * अन् कणीत ...

* * * शत्रून् ...

* * * अय्यनच् * सरिन् .

...ऊमा

* * * स्वादीय * * * अधस् . योधी

* * * वि .

* * * क्षिरम् . दमे दुरवया *

* * * शास ...

* * * धातुधा...

स्तुं * * * कर्तव्यम् ..

* * * शरीते...

न्य दिव् यद्विषे . आवधा * *

* * * मातर * जिघन्व . .

* * * * * उदात्त ..

* * * मां * भवानोचत् * तनुम्

...वषसा * *

...अमृतासु * *

अनुष्णासु * * * ततो ..

* * * धर्माणि प्रथम स्वसा अतद् वपुषि * पुरोणि

* * * * * प्रथमाविवेश...

* * * * * क्षुविरण्यो * न रक्षा

* * * * * नामारिम् वस्त्राणां वरयन्त

प्रेद् एते * * * स्वधयापतिष्ठन्तो दुर्ग

करि * * * * * जामीवध्वं प्रतिमानमिता

* * * * * त महा प्रवर्धत ...

* * * * * पितरा क्षन्तुम् ईते...अह्वयं *
दर्श...

शौ १.२

शौ १.२-९

अर्धम् अर्धेन शवसा पृणक्ष्प अर्धेन शुष्म वर्धयसे अमूर ॥८॥
अर्धवृधाम शम्भ्यं सखायं वरुणं पुत्रम् अदितेर् इषिरम् ।
कविशस्तान् अस्मै वपुष्य अवोचाम रोदसी सत्यवाचौ ॥९॥ ॥का१२॥

६.३

को वः पश्चात् प्राविच्छायत् कः पुरः पुरास्नन् पथा यद् एजातु
परिमाणा वरुणप्रसूता अपः प्रजापतिर् असृजत स पुरः
पुरा स नो अवासृजत् तेन सृष्टाः क्षरामसि ॥१॥
पुनानासो बहुधा क्षियन्तीमांश् च लोकान् प्रदिशथ च सर्वाः ।
पुरं तस्माद् दुरिताद् अविद्या मुञ्चन्तु मृत्योर् निर्कृतेर् उपस्थात् ॥२॥
आपो अस्मान् मातरस् सृदयन्तु घृतेन नो घृतपुवः पुनन्तु ।
विश्वं हि रिप्रं प्रवहन्तु देवीर् उद् इद् आभ्यथ शुचिर् आप पुत एमि ॥३॥
आपो देवीर् मातरस् सृदयिण्यवो घृतश्चुतो मधुना सं पपृञ्चे ।
ता अस्मभ्यं सृदयो विश्वम् आयुः क्षप उन्ना वरिवस्यन्तु शुभ्राः ॥४॥
उदकस्योदकत्वम् आ रेवस्त्वम् आ रेवतीनाम् ।
शुन्धोत्वाम् आपथ शुन्धन्त्व अस्मान् ॥५॥
यूयम् आपो वीरधियो यूयं सृदयथा शुचिम् ।
यः कुमाकमिद् दिशो महिर्यन्ते प्रदिशः पृथक् ॥६॥
यूयं मित्रस्य वरुणस्य योनिर् यूयं सोमस्य धेनवाम् अधिष्ठाः ।
यक्ष्मान् देवीर् देवा क्षीयतीरुसी यूयं जिवन्त ब्रह्म क्षत्रम् आपः ॥७॥
ऽशश्वदाभिथ शारादाना शमनां नयामसि ? ।
आपो विश्वस्य सृदनीर् या देवा मनवे दधुः ? ॥८॥
ऽयद् धावन् विपुनतेद् आपो यस् तिष्ठति शुद्धा यद् उद् भवन्ति ।
ऽनासाम् अवधम् अवदत्य रिप्रम् सनाद् एव मधुना सं पपृञ्चे ॥९॥
हिरण्यवर्णाथ शुचयः पावकाः प्र चक्रमुर् हित्वावधम् आपः ।
शतं च वः प्रजवणेषु देवीस् सहस्रं च पवितारः पुनन्ति ॥१०॥
तास्त वा भृशीः ब्रह्माणं सृदयन्त्यः अक्रोष्टिया स्तोत्रिया जीवधन्या ? ।
या विश्वस्य सुचक्रियो वयाथोर्गवैवपयसास् ता अजायः ॥११॥
विश्वाद् रिपान् मुञ्चन्तु सिन्धवो नो यान्त् एनांसि चक्रमा तनुभिः ।
इन्द्रप्रसृष्टा वरुणस्य प्रसूताः सिञ्चतापो मध्वा समुद्रे ॥१२॥ ॥का१३॥

६.४

रात्री माता नमः पितार्यमा ते पितामहः ।
शिलादीः नाम वा असि सा देवानाम् असि स्वसा ॥१॥
यस् त्वा पिबति जीवति त्रायसे पुरुषं त्वम् ।
धर्त्री च शश्वताम् असि शश्वतां त्यन्वर्त्ता ? ॥२॥
य[द्] दण्डेन यद् इष्वा यद् अरुर् हरसा कृतम् ।
तस्य त्वम् असि भेषजी निष्कृतिर् नाम वा असि ॥३॥
भद्रा प्रक्षेप तिष्ठस्व अश्वत्ये सदिरे धवे ।
भद्रा न्यग्रोधे एणं सा न एष्य अरुन्धति ॥४॥
वृक्षंवृक्षम् आ रोहसि वृषण्यन्तीव कन्यला ।
जयन्ती प्रत्यातिष्ठन्ती संजया नाम वा असि ॥५॥
हिरण्यवर्णे युवते शुभे लोमशवक्षणे ।
अपाम् असि स्वसा लाक्षे वातो हारमा बभूव ते ? ॥६॥
हिरण्यबाहु सुभगे सूर्यवर्णे वपुष्टमे ।
रुतं गच्छासि निष्कृते सेमं निष् कृधि पुरुषम् ॥७॥
घृताची ? नाम कानीनो अजबभु पिता तव ।
अश्वो यमस्य यथ इयावस् तस्य हास्तास् उक्षिता ॥८॥
अश्वस्यास्तस् संपतिता सा एणम् अभि सिष्यदे ? ।
सरा पतत्रिण्य असि सा न एष्य अरुन्धति ॥९॥

* * * पुणक्ष्प * शुष्म * मूर
* शम्भ्यो माधार्वा...
कविशस्तान् अस्मै वचां वोचाम * *

* सो * अनवासृजत् * सृष्टा *
* सो...लोकान् * * सर्वा
* तस्मा...उपस्थाः

...वेमि
...पपृञ्चे
...आयु...
उदकं * रेवत्वम्...

* * "मिथोर् * स्रव" *

...यं सोमस्य * *
यक्ष्मां ..क्षत्रावः

...यत् तद् *
...पपृञ्चे
* * पावक * चक्रमर् * आपा
..पुनन्ती

..अ(उपरि)द्रावाय
...एनांसि * *
* * प्रवृष्टा ...

* * वासि .
...पिबति...
धर्त्री...
...उष्टा * अदुर * *
* * * भीषजो निष्कृतिर् * वासी
* प्रक्षेप...
...नेष्टारुषती

...वासी
...लोमसमक्षणे
* * * * वस्ता बभूव्ये
...
कृतं गच्छामि निष्कृधि * * * पो"
* * * तवभू * भव
* यमस्य आबत् तास्य हास्तास् उक्षत
"रुतम्...शुष्यत
सदा पतत्रिणसि मा नेष्टारुषती

शौ ५.५.१
शौ सिलाची

शौ २

शौ ४

शौ ६

शौ ५

शौ ३

शौ ७

शौ ६

शौ ४

शौ ८

शौ ९

घृताचके वामरते विद्युत्पणे अरुन्धति ।
 ५यातु रङ्गमिष्टासि त्वम् अङ्ग निष्करीयसि ॥१०॥
 ५यत् ते जग्रधं पिशाचैस् तत् तादृङ्प्यायतां पुनः ।
 ५लाक्षाय त्वा विद्वमेवजीह्? देवेभिस् त्रायतां सह ॥११॥ ॥का°४॥

६.५

यथा द्यौश् च पृथिवी च न विभीतो न रिष्यतः ।
 एवा मे प्राण मा बिभेद् एवा मे प्राण मा रिषः ॥१॥
 यथा वायुश् चान्तरिक्षं च [न विभीतो न रिष्यतः । एवा...] ॥२॥
 यथा सूर्यश् च [च] चन्द्रमाश् च [न विभीतो न रिष्यतः । एवा...] ॥३॥
 यथा ह्यश् च रात्री च [न विभीतो न रिष्यतः । एवा...] ॥४॥
 यथा धेनुश् चानङ्गाश् च [न विभीतो न रिष्यतः । एवा...] ॥५॥
 यथा मित्रश् च वरुणश् च [न विभीतो न रिष्यतः । एवा...] ॥६॥
 यथा ब्रह्म च क्षत्रं च [न विभीतो न रिष्यतः । एवा...] ॥७॥
 यथेन्द्रश् चेन्द्रियं च [न विभीतो न रिष्यतः । एवा...] ॥८॥
 यथा वीरश् च वीर्यं च [न विभीतो न रिष्यतः । एवा...] ॥९॥
 यथा प्राणश् चापानश् च [न विभीतो न रिष्यतः । एवा...] ॥१०॥
 यथा मृत्युश् चामृतं च [न विभीतो न रिष्यतः । एवा...] ॥११॥
 यथा सत्यं चानृतं च [न विभीतो न रिष्यतः । एवा...] ॥१२॥
 यथा भूतं च भव्यं च न विभीतो न रिष्यतः ।
 एवा मे प्राण मा बिभेद् एवा मे प्राण मा रिषः ॥१३॥ ॥का°५॥ ॥अनु°१॥

६.६

मधुमन् मे निरुमणं मधुमन् मे परायणम् ।
 बावा मधुमद् उद्यामाक्ष्यौ मे मधुसंहरी ॥१॥
 ५माम् अनुप्रसारयं स स पत्नी नि मे दिवाम्? ।
 अयो ते पुनर् आयतो अक्षी कामेन शुष्यताम् ॥२॥
 वशा मधुष ते मातोक्षा आजयंयः पिता ।
 धेन्वा अधि प्रजातो ऽसि राजा स मधुमत्तमः ॥३॥
 वृषाणं वृष्यावन्तं सा पणम् अभि शिष्यतम्? ।
 इन्द्राण्य अग्र अभवं? मधुरी भगाय कम् ॥४॥
 पितृभोजनो मधुघस् सौःकाम्यो? हृदयाय कम् ।
 स मा मधुना व्य अनक्तु यथाहं कामये तथा ॥५॥
 सिन्धुप्रजानो मधुघो ऽद्वीव नीयते जनी अनु ।
 स मा [मधुना व्य अनक्तु यथाहं कामये तथा] ॥६॥
 मधुमती सिनीवाली मधुना मा सम् अक्षतु ।
 सा मा मधुना व्य अनक्तु यथाहं कामये तथा ॥७॥
 यथा मधु मधुकृतस् संभरन्ति मघाव् अधि ।
 एवा शुनज्मि ते मनो अय् अस्यां मामकी तनू ॥८॥
 यत् ते मनः परागतं यद् वम्? इह वेह वा ।
 तत् तथा वर्तयामसि अपि बभ्रामि ते मनः ॥९॥ ॥का°१॥

६.७

कश्यपश् च सुपर्णश् च यन् मरीच्याम् अभिष्टताम् ।
 सुपर्णः पर्य अवापश्यत् समुद्रे भूमिम् आवृताम् ॥१॥
 सुपर्णम् अभि पिञ्चतां पर्य अपश्यद् अन्तर् महत्य् अण्वे ।
 तां सुकरत्वान् मायां तिरस् समुद्राद् उद् आभरत् ॥२॥
 यां समुद्राद् उदाभरद् भूम्यां सुकरमायाम्? ।
 सैषा विषव्य दूषण्य अस्मै भवतु भेषजी ॥३॥
 अच्युता हिरण्येन या सत्ये अधितिष्ठति ।
 तस्यास् ते विश्वघायसो विषदूषणम् उद् भरे ॥४॥

...°ती

पान * रिषया

...पान * रिष

* * उषाम् अक्षो .

...यो * *

* मधुण * * आज्ञापयः *

धेन्वाधि . . स *

वि°...

* अग्रामर ...

* मधुगत्...

* * * वक्तु...

सिन्धुः प्रजानो मधुगो ..

* मां

* * मधुनानक्तु * * *

एवान् * * * कश् * * तर्ह

ये तु ...

कश्यपस्य सुपर्णश् .

* * परचर...

* * पञ्चता * अपश्य...

* * माया .. आभर

* * उदुङ्गरो * * माया

...भवन्त *

पे ३.१५.४

यस्याः कुलाय [सलिले अन्तरं महत् अणवे ।
[तस्यास् ते विश्वधायसो विषदूषणम् उद् भरे] ॥५॥
यस्या भूम्या उपचीका उद् गृहं कृण्वतात्मने ।
तस्यास् ते विश्वधायसो विषदूषणम् उद् भरे ॥६॥
यस् त्वा भूमिं नाविन्दद् यस् त्वा भूमिम् उदाभरत् ।
तयोस् सहस्रधामान्य अहं नामानि जग्नभ ॥७॥
यान्य उ इन्द्रो अकृणोद् भौमे नामानि वृत्रहा ।
तानि ते बभ्रोस् सं विद्वास् सहैव विषदूषणि ॥८॥
यानि ते मरुतश् चकुरं यानि सप्तर्षयो विदुः ।
विश्व आदित्या यां विदुस् सा भूमिर् विषदूषणी ॥९॥ ॥का०२॥

६.८

वा १२.९९

सहस्र यातुघानान् सहस्र यातुघान्यः ।
सहस्र सर्वा रक्षांसि सहस्रानास्य ओषधे ॥१॥
सहस्राने सहस्रति सहस्रानाहम् उत्तरा ।
उताहम् असि सासहि[स्] सहस्रेव सदान्वाः ॥२॥
या सहस्राना चरति सासहान इव वृषभः ।
सदान्वाग्नी रक्षोग्नी सा त्वम् उग्रास् ओषधे ॥३॥
॥खेले हलं मनस्त निन श्रेभः पुरामुतः पथान त्वामभ्य तदिहो अ-
क्षे बुभुक्षु वच्छिरः ॥४॥
॥अमुवाने बहुपुत्रे अनन्त्रश्ये महोदरि ।
॥पथस्त्वत्तरे त्वं शर्करावत्सतीतरः ॥५॥
य इरायाश् चरति पाकस्येच्छन् त्वा शुचिम् ।
तान् अग्ने कृणावर्त्तने? तीक्ष्णशृङ्गोदयन् इहि ॥६॥
अदो यद् दारु प्लवते सिन्धोर् मध्ये अपूरुषम् ।
तद् आ रभस् दुर्हणो तेन याहि परस्तरम् ॥७॥
॥अस्याजनिष्टम् इष्टर्गा? अरिष्टा? क्रिमय? पुरुषाय ।
॥तस्यै बलासपत्नी? नम? कृणोमि ॥८॥
॥कुण्डी सर्वपुत्रे भव पत्त्रियां दुष्टा सत्सु सदान्वे? ।
तस्याधि पुत्रान् भ्रातृश् च यत्र त्वा वि नयामसि ॥९॥ ॥का०१॥

६.९

तैत्रा २.४.७.१

तैत्रा

तैत्रा ३

तैत्रा

तैत्रा १,२

१ तैत्रा पृथिव्या अप्यक्षम्

तैत्रा २

तैत्रा

वृषायम् अंशुर् वृषभाय गृह्यते वृषायम् उग्रो नृचक्षसे ।
दिव्यो निर् यो अचिक्रदन् इहन् नामर्षमस्य यत् ककुत् ॥१॥
विषुवान् वृण्यो भवत् अयं यो नृपतिर् मम ।
अथो इन्द्र इव देवेभ्यो वि ब्रवीतु जनेभ्यः ॥२॥
मनुषेभ्यो ऽपि ब्रवीतु सजूर् इन्द्रेण मेदिना ।
अग्निश् च तुभ्यं सहस्यो? राष्ट्रं वैश्वानरो वचत् ॥३॥
यस्यायं भागः ऋषभ इन्द्राय परिणीयते ।
स हन्तु शत्रून् आयतो अथो हन्तु परायतः ॥४॥
स हन्ता शत्रून् भवतु हन्ता भवतु दोषताम्? ।
विषासहः प्रणीर् अयद् अग्न उद्भिन्वताम् असत् ॥५॥
आयुधमन्तं वचस्वन्तम् अथो अधिपतिं विशाम् ।
अस्याः पृथिव्याश् चेतनेम्? इमम् इन्द्र वृषभं कृणु ॥६॥
यस् सुशृङ्गस् सुवृषभ? कल्याणी बहिर् आसदत् ।
कार्षीवलप्रगाणेन ऋषभेन यजामहे ॥७॥
ऋषभेण यजमाना अक्षरेणैव सर्पिषा ।
मृधश् च सर्वा इन्द्रेण पृतनाश् च सहामहे ॥८॥
यं तुभ्यं भागम् ऋषभं देवा? कैवल्यं ददुः ।
तेन वृत्राणि जोहन्त? शत्रूश् च जह्य आहवे ॥९॥
जहि शत्रून् प्रति रघयस्व कृप्यात्? संभूतो ऽसि वीर्यवान् ।

अस्याः कुलाय इत्यका (पूर्वत्र साकश्येना-
[धीतस्यादत्र प्रतीकेन निर्देशः]

... उपचीका उद् *

*** न विन्दर् ..

* भामन्...मः

यानि ..

...भी

विद्वान्दित्या...

* नां * त्वाः

* सहस्रान् *

... सधान्वा

* मान सप्तर्षानेव *

वेरायाश् * इष्ट...

*** वृषम् *

उत् * रभस्व...

* कजुर् ...

*** कदं नहं ...

विष् * भव त्वं * *

* इन्द्रेव * वि विप्ररीतु *

* तुभ्यं ...

यस्मात् भागम् ऋषभम्...

... अहन्ता * *

... अग्न मजुभिदेताव *

अस्य शृङ्ग अपश्यदः * *

कार्षीवणप्रजानेन...

* * मोरैणैव *

.. सामहे

* सजूर् मन् मति * कृप्यात्...वीर्यो*

श्री ०.५.०*

श्री १३.१.२८*

क १.१०.५*

मैमा ५

इन्द्राय भागं परि त्वा नयामो [अ]रुह्य नो लोको अपृतन्यो ऽस्तु ॥१०॥
 घृतवृद्ध घृताहुत सहस्रशृङ्ग सुष्टुत ।
 घृताहवन वी[दि]हि ॥११॥
 यो घृतेनाभिघारित उग्रो जैत्राय तिष्ठसि ।
 स नस् संकासु पारया घृतनासाह्वेषु च ॥१२॥ ॥का०४॥

६.१०

कवित् सुभाग्यमस्य पत्नी प्रजाकामा वशिनी वाशिना गौः ।
 तां सहस्रम् एकमुखा ददाति गर्भं दधाना मिथुना चरन्ती ॥१॥
 गर्भं दधाना अप इद् दुहाना अग्निहोत्रं वैश्वदेवीर् दुहानाः ।
 दौर्गमा हिंसीद् वरुणस्य पत्नीः कर्क्यायानि? सुमनसो ऽभि गावः ॥२॥
 प्रजाम् इच्छन्तो धिषणाश् चरन्तीमान् पत्न्य् अदितिर्[र] विश्वरूपा ।
 अभि क्रन्दन्ति भुवनान्य् उरुणि? ॥३॥
 प्रजापतिनेषिताम् ऋत्विषावर्तो न हीनां प्रजाया ऋषभाश् श्रयन्ते ।
 वृषण्यन्तो वृषणस् सप्तनाम्नां हिंरुण्वन्तो अभि नुदन्ति वाशिताम् ॥४॥
 सा प्रत्युसन्ति? सुपदा सुवर्णा शुक्रं वसाना वरुण्य च निर नुदः ।
 वैश्वदेवी सुधयाम् आ रभन्ते प्रजां दाता पुष्यतु गोपतिष्ठे ॥५॥
 स्वयं स्यावरी वृषभाय तिष्ठति प्रतीची सोमं प्रति सूर्यम् अस्मिम् ।
 अहिसन्ती वाशितेमाम् उपेहि पशून् दाता पुष्यतु गोपतिष्ठे ॥६॥
 वरीदा? भवतु वाशितायाम् अग्नेर् भागम् उन्नियां यो ददाति ।
 प्रियं धाम हृदयं सौम्यं मधु वाजिनीं त्वा वाजिनो वाजयन्तु ॥७॥
 यो वाशितायां गव्यं अन्तर अस्मिर् यद् अस्यां नृग्यं महिना बभूव ।
 नमस् ते ऽस्तु प्रतिगृह्णन् गृणामि स्योना मे ऽस्तु तन्वे सुरोवा ॥८॥
 यमं गं वाशिता तां प्रतीमं पुसां व्रतेन सा पुष्टयाना गौः? ।
 ऊर्जं दधाना घृतम् इद् दुहाना सहस्रपोषाय मे ऽस्तु दात्रे ॥९॥
 ॥का०५॥ ॥अनु०२॥

६.११

ब्रह्म जहानं [प्रथमं पुरस्ताद् वि सीमतस् सुरुचो वेन आवः ।
 [स बुध्न्या उपमा अस्य विष्टास् सतश् च योनिम् असतश् च वि बः] ॥१॥
 अनाहा ये वः प्रथमा यानि कर्माणि चक्रिरे ।
 वीरा[न्] नो अत्र मा दमन् तद् व पतत् पुरो दधे ॥२॥
 प्रजान् मानात् परि ये संबभूवुश् श्लोकवन्तस् सोमनस्य मन्तवः ।
 अपानक्षासो बधिरा अहासत क्रतस्य पन्थां न तरन्ति दुष्कृतः ॥३॥
 सहस्रधारम् अभि ते सम् अस्वरन् दिवो नाके मधुजिह्वा असञ्चतः ।
 तस्य स्पशो न नि मिषन्ति मृण्यं पदेपदे पाशिनस् सन्तु सेतवे ॥४॥
 पर्य उ बु प्र धन्व वाजसातये परि बुत्राणि सङ्गणिः ।
 दिवस्तु दण्वान् नीयसे? ॥५॥
 सहस्रशो? नामासि त्रयोदशो मासः । इन्द्रस्य गृहो ऽसीन्द्रस्य
 शर्मासीन्द्रस्य वर्मासीन्द्रस्य वरुणम् असि ॥६॥
 व्य पतेनारात्सीर् असौ स्वाहा ।
 तिग्मायुधौ तिग्महेती सुरोवा अग्नीषोमाव् इह सु मृडतं नः ॥७॥
 [अवैतेनारात्सीर् असौ स्वाहा] ।
 [तिग्मायुधौ तिग्महेती सुरोवा अग्नीषोमाव् इह सु मृडतं नः] ॥८॥
 [अपैतेनारात्सीर् असौ स्वाहा] ।
 [तिग्मायुधौ तिग्महेती सुरोवा अग्नीषोमाव् इह सु मृडतं नः] ॥९॥
 सुमुक्कम् अस्मान् गृभीथाद् अवघाज् जुषेथां यक्षम् ।
 अमृतम् अस्मासु धत्तं स्वाहा ॥१०॥
 चक्षुषो हेते मनसो हेते ब्रह्मणो हेते [तपसश् च हेते] ।
 मेन्या मेनिर् असि अमेनयस् ते सन्तु ये ऽस्मान् अभ्यघायन्ति स्वाहा ॥११॥

* * * *

सुष्टुतः

* तितम्

* * संकुक्ष ..

कवीत् * पत्नी *

* दधानापिदुहानाग्निहोत्रं वी दुहाना

* * पत्नी * स * *

* * णश् विद्वत्

* * * ऊना

* वती. ऋषभा *

न्ती.

.. सुवर्णाश् * * * * निन् *

* स्वार्यं वृषभाया तिष्ठिति ..

* वाशितायम् * अंतद् .. नृग्यां * *

* * * * गृणीमि ... वौ

* * * * नां पोषाह * * *

ब्रह्म जहानमित्येका (पूर्वत्र साकल्येनाधीत-
 [स्वाद्वा प्रतीकेन निर्देशः])

. दमं तद् वेतत् * *

प्रजामानाद्...वतवः

* बधिरमसन्तस्य पन्था

* * * * समस्मर अशस्यतः

* सरशो * * * तर्णयः .

पुष्यं * * वाज्ज .

शर्मासि इन्द्रस्य वर्मासि इन्द्रस्य वै * *

धीतेनावैतेनभैतेनरात्सीदद् असौ स्वाहा तिग्मा-
 युधौ तिग्महेती सुरोवाअग्नीषोमाविह सुमृधत नः

समुक्कम् अस्माद्...

* * * ओनेनयस् * * यो * अभ्यघायन्तु *

श्री ५.९.८

श्री

श्री ५.६.११

श्री १२

श्री १३

श्री १४

श्री ५.९.७

श्री ५.१०.१

श्री २

श्री ३

श्री ५.१०.४

श्री ५

श्री ६

श्री ५.९.१, ५

श्री ३, ४

श्री २, ६

अपपाठबहुले ऽय काण्ड आत्मान न
विश्रुणोति

यो ऽस्मांशु चक्षुषा मनसा यश्च वाचाकृत्या चित्त्या ब्रह्मणाघायुर
अभिदासात् त्वम् अग्ने तं मेन्यामेति कृणु स्वाहा ॥१२॥
उद् आयुर् उत् कृतम् उद् बलम् उन् मनीषाम् ।
उद् इन्द्रियं नृम्णम् अस्मासु घेहि स्वाहा ॥१३॥
आयुष्कृद् आयुष्मती स्वधावन्तो गोपा मे स्थो गोपायतम् मा ।
आत्मसदौ मे स्तं मे सुशेवौ मा मा हिंसिष्टं स्वाहा ॥१४॥ ॥का०१॥

६.१२

इन्द्रस्य गृहो ऽसि तं त्वा प्र विशामि सर्वं सर्वात्मा सर्वगुस् सर्व-
पूरुषो यन् मे ऽस्तु तेन ॥१॥
[इन्द्रस्य शर्मासि तं त्वा प्र विशामि सर्वं सर्वात्मा सर्वगुस् सर्व-
पूरुषो यन् मे ऽस्तु तेन ॥२॥
इन्द्रस्य वरुणसि तं त्वा प्र विशामि सर्वं सर्वात्मा सर्वगुस् सर्व-
पूरुषो यन् मे ऽस्तु तेन ॥३॥
इन्द्रस्य वरुणसि तं त्वा प्र विशामि सर्वं सर्वात्मा सर्वगुस् सर्व-
पूरुषो यन् मे ऽस्तु तेन ॥४॥
अस्तुतो नामाहम् अयम् असि स आत्मानं परि दधे द्यावापृथिवीभ्यां
गोपीथाय प्र ह्वयेसे ॥५॥
अस्तुतो नामा प्राजापत्यो देवपुरायं अन्तः प्रहागां देवपुरात् सह
ग्रामस् स्वस्तये ॥६॥

संवत्सरस्य सत्यतस सर्वैस् सहोदरैस् सह प्रहणगां देवापुरायैवासि मे वनं
यो मा कश्चाभिदासति स प्रजापतिम् इव गच्छति ॥७॥
अस्मासु प्रतिस्पश पाहि रिष पाहि द्विष पाष् अदेव्या अभि-
शस्त्यास् स म इह तन्वं पाहि ॥८॥
यो [अ]स्मान् प्राच्या दिशो ऽघायुर् अभिदासाद् एतत् स क्रच्छाद्
अश्मवर्म णो ऽस्तु ॥९॥
[यो] अस्मान् दक्षिणाया दिशो ऽघायुर् अभिदासाद् एतत् स क्रच्छाद्
अश्मवर्म णो ऽस्तु ॥१०॥
[यो] अस्मान् प्रतीच्या दिशो ऽघायुर् अभिदासाद् एतत् स क्रच्छाद्
अश्मवर्म णो ऽस्तु ॥११॥ ॥का०२॥

६.१३

[यो] अस्मान् उदीच्या दिशो ऽघायुर् अभिदासाद् एतत् स क्रच्छाद्
अश्मवर्म णो ऽस्तु ॥१॥
[यो] अस्मान् ध्रुवाया दिशो ऽघायुर् अभिदासाद् एतत् स क्रच्छाद्
अश्मवर्म णो ऽस्तु ॥२॥
यो [अ]स्मान् ऊर्वाया दिशो ऽघायुर् अभिदासाद् [ए]तत् स क्रच्छाद्
अश्मवर्म णो ऽस्तु ॥३॥
प्राच्यै दिशे स्वाहा ॥४॥
दक्षिणायै दिशे स्वाहा ॥५॥
प्रतीच्यै दिशे स्वाहा ॥६॥
उदीच्यै दिशे स्वाहा ॥७॥
ध्रुवायै दिशे स्वाहा ॥८॥
ऊर्वायै दिशे स्वाहा ॥९॥
दिव्यै स्वाहा ॥१०॥
अन्तरिक्षाय स्वाहा ॥११॥
पृथिव्यै स्वाहा ॥१२॥ ॥का०३॥

६.१४

महाकण्ठं करीषजम् अबद्धादम् अनाहुतम् ।
ओष्ठः कोकमुखश्च यस् तान् इतो नाशयामसि ॥१॥

...दि(प्रान्ते वि)त्या *

* * * त्व...

* * * * वद् बलम् ननीषो

यद् इन्द्र...

आयुष्कृतायुष्मती वन्तो ... गोपायतम् वा

* सधू * स्तर् वे सुशेनौ...

* नर्हैतम् * त...सर्वी * * *

गोषः सन् ये * *

* * अयाम् * मात्मानं * * *

गोपीथाय *

* * * सहोदरी सह । ओं सर्वैस्सहोदरी सह *

[* * *

* * स्मशं ... पाहि देव्याभि-

शस्त्यास् स मीय * *

.. दिस्ताद्

* अस्मा ...

... रिस्ताद्

अश्मवर्म ...

प्रच्यै ...

प्रतीच्यै ..

देवे स्वाहा ॥ इति राक्षोमयकम् ॥

* करीषजम् ...

* कोष्ठम् ... ताप् * *

रसमदन्तं? सोदरं प्रह्वारम् अहिनासिकम् उपवृत्रं बलाहकं-क्षेनं गर्द-
भनाविनम् ।

गृध्रं? इत्थ्यायनं त्या प्रभृथादिन सत्यमं? [तान् इतो नाशयामसि] ॥२॥

भीमहस्तं सरीसृपं अष्टाक्षं मृदकुलिम् ।

नक्षोत्रं दंशवीर्यं तां पर्यन्मि मिपापदं? [तान् इतो नाशयामसि] ॥३॥

जिगीषमाणो रूपकम् अथो शलस्यं शेषलताम्? ।

तण्डुलम् अग्रे तुण्डिक दल्यंश? उत वत्सपं [तान् इतो नाशयामसि] ॥४॥

वासप्रन्थ्यं सनिकसम् उद्रण्येदं चारुस्यन्तां? ।

इदियज्ञानं? केशवं रक्षशं चरत्प आहुतं [तान् इतो नाशयामसि] ॥५॥

बहिः? प्रेदम् इच्छति? अस्यो नपास्योश् चगे ।

ज्ञातुरायां शुकिष्ठानस्? तान् इतो नाशयामसि ॥६॥

यम् कुमारं जरस्यामि तणां दासासुर अरायम् के

इत्या किल नयो ह्नान हंत्य किच? तम् इतो नाशयामसि ॥७॥

हीराक्षो नाम गेह्यो ऽरायो नाम सुनुहा ।

तम् इतो नाशयामसि ॥८॥

नितुलंभक्षम् आखिदं वनक्रोशं च रोरुहम् ।

आमादं प्रयत्नीषिणं पर्यदानं परिद्रवं वृकस्य नृचगं प्राणं? तान् इतो

नाशयामसि ॥९॥ ॥का१४॥

६.१५

यश च भूमा या च स्फातिर् या चोर्जा यो रसश् च ते ।

हरामि शक तान् अहं त्वया प्रत्तान् शचीपते ॥१॥

क्षेत्रात्क्षेत्राद् आ हरामि स्फातिं सर्वां शचीपते ।

तयाहं वृषहन् पितुम् आ हरामि गृही उप ॥२॥

यास् ते सीता भगा? क्षेत्र आराधिर्? यश् शचीपते ।

अथो या निष्ठा ते क्षेत्र इत आहारिं ब्रह्मणा ॥३॥

यत् क्षले रसम् आ[द]दे यद् गोष्ठे यच्च च शेषधौ ।

अयोक्तुस्यांसि? तस्य ते रसम् आ ददे ॥४॥

ऊर्जा या ते? वृषतस्योर्जा यावहतस्य? ते ।

ऊर्जा ते पच्यमानस्योर्जा पिष्टां त आ ददे ॥५॥

[ऊर्जा या] ते? वृषतस्योर्जा वाता अस्य? ते ।

ऊर्जा ते पिच्यमानस्योर्जा पक्वां त [आ ददे] ॥६॥

ऊर्जा या ते प्रवृष्यमानस्योर्जा या मथितस्य ते ।

ऊर्जा ते दुष्टमानस्योर्जा दुग्धां त आ ददे ॥७॥

आ ते ददे गन्धम् ऊर्जाम् ऊर्जाम् अग्नीनाम् आ ददे ।

अजानाम् ऊर्जाम् आदायात ऐकशफाम् आ ददे ॥८॥

ऊर्जा या ते पुत्रशानाम् ऊर्जां चित्तेन्ववेष्टे? ।

ऊर्जां ते सर्वेषाम् अहं गृह्णाणां ब्रह्मणा ददे ॥९॥ ॥का१५॥

६.१६

पितुं नु स्तोषं महो धर्माणं तविषी[म्] ।

यस्य त्रितो व्य ओजसा वृत्रं विपर्वम् अर्दयत् ॥१॥

स्वादो पितो मघो पितो वयं त्वा विवृक्ष्महे? ।

अस्माकम् अविता भव ॥२॥

उत न? पितव् आ गहि शिवश् शिवाभिर् उतिभिः ।

मयोभूत् अद्विषेण्यस् सखा सुशेव पधि नः ॥३॥

तव त्वे पितो रसा रजांस्य अनु विष्ठिताः ।

दिवि क्षाता इव त्रिताः ॥४॥

तव त्वे पितो ददतस् तव स्वादिष्ट ते पितो ।

प्र स्वाप्नानो रसानां तुविषीवा इवेरते ॥५॥

यत् ते पितो महानां देवानां मनो हितम् ।

रामदन्त सोदनं .

* वृष(प्रान्ते पाठ. सरीसृपं) अस्ताक्ष *

जिगीषमाणो

बहिः(उपरि हिः)...

. तव *

...राय नाम सुनुह

तव *

** भीमा ** स्फाति ययोर्जं ** रस स्य *

हरामि ** ता हन् तव **

स्फाती **

* वृषहं पतम् .

यस्* * भगा . चशीयते

. इत्वं *

** नमस्...

..दधे

ऊर्जं * "जं पिष्टात् तादधे

ऊर्जं * पिष्टानां पक्वा ते

...प्रवृष्यमानस्योर्जा * मथितस्य *

ऊर्जां .. "जं * तादधे

* * तदे * ऊर्जम् * अवित्या दधे

अजाप ऊर्जम् * एकशपा दधे

* * * पुरयुजो *

ऊर्जां .

* न ..

...विपर्वम् *

उत * पितव् (पितुव् ?) .

...स्वादिष्ट * *

.. पुत्रयुजो *

क का परिशम

अकारि चारु केतुना तवाहिम् अवसावधीत् ॥६॥
 यद् अद् पितो अजगन् विवस् पर्वतानाम् ।
 अत्रा चिन् नो मघो पितो [अ]रं भक्षाय गम्याः ॥७॥
 यत् ते सोम गवाशिरो यवाशिरो भजामहे ।
 वातापे पीव इद् भव ॥८॥
 यद् अपाम् ओषधीनां बलिसम्? आरिशामहे ।
 वातापे पीव इद् भव ॥९॥
 करम्भ ओषधे भव पीवो वृक उदारयिः ।
 वातापे पीव इद् भव ॥१०॥
 तां त्वा वयं पितो वचोभिर् गावो न हव्या सुपुदिम ।
 असभ्यं त्वा सधमादं देवेभ्यस् त्वा सधमादम् ॥११॥ ॥का०६॥

६.१७

क १.१९.१,२,३,५,४,६-९

प्रति त्वं चारुम् अध्वरं गोपीथाय प्र ह्वये ।
 मरुद्भिर् अग्न आ गहि ॥१॥
 नहि देवो न मर्त्यो महस् तव कर्तुं परः ।
 मरुद्भिर् अग्न आ गहि ॥२॥
 ये महो रजसो विदुर् विश्वे देवासो अद्रुहः ।
 मरुद्भिर् अग्न आ गहि ॥३॥
 ये शुभ्रा घोरवर्षसस् सुक्षत्रासो रिशदसः ।
 मरुद्भिर् अग्न आ गहि ॥४॥
 य उग्रा अर्कम् आनुचुर् अनाधृष्टास ओजसा ।
 मरुद्भिर् अग्न आ गहि ॥५॥
 ये नाकस्याधि रोचने दिवि देवास सद्भासते ।
 मरुद्भिर् अग्न आ गहि ॥६॥
 य ईक्ष्यन्ति पर्वतान् तिरस् समुद्रम् ओजसा ।
 मरुद्भिर् अग्न आ गहि ॥७॥
 आ ये तन्त्रन्ति रस्मिभिस् तिरस् समुद्रम् अर्णवम् ।
 मरुद्भिर् अग्न आ गहि ॥८॥
 अभि त्वा पूर्वपीतये सृजामि सोम्यं मधु ।
 मरुद्भिर् अग्न आ गहि ॥९॥
 आ यन्तु मरुतो गणैस् स्तुता दधतु नो रयिम् ।
 आ त्वा कण्वा [अ]ह्वत गृणन्तु विप्र ते धियः ।
 मरुद्भिर् अग्न आ गहि ॥१०॥ ॥का०७॥ ॥अनु०३॥

६.१८

क १.१४.२

शौ ७.३३.१

सं मा सिञ्चन्तु मरुतस् सं पूषा सं बृहस्पतिः ।
 सं मायम् अग्निस् सिञ्चतु प्रजया च धनेन च ।
 दीर्घम् आयुः कृणोतु मे ॥१॥
 सं मा सिञ्चन्तु आदित्यास् सं मा सिञ्चन्तु अग्नयः ।
 इन्द्रस् सम् अस्मान् सिञ्चतु [प्रजया च धनेन च ।
 [दीर्घम् आयुः कृणोतु मे] ॥२॥
 [सं मा] सिञ्चन्तु अरुषास् सम् अर्का ऋषयश् च ये ।
 पूषा सम् [अस्मान्] सिञ्चतु [प्रजया च धनेन च ।
 [दीर्घम् आयुः कृणोतु मे] ॥३॥
 [सं मा सिञ्चन्तु] गन्धर्वास्तरसस् सं मा सिञ्चन्तु देवताः ।
 भगस् सम् [अस्मान्] सिञ्चतु प्रजया च धनेन च ।
 [दीर्घम् आयुः कृणोतु मे] ॥४॥
 [सं मा] सिञ्चतु पृथिवी सं मा सिञ्चन्तु या दिवः ।
 अन्तरिक्षं सम् [अस्मान्] सिञ्चतु प्रजया च धनेन च ।

* * * मधु गम्या

* * * गवाशिरो ...

काम् ..

नं ...

अस्मान् * मदमादं...सधमादम्

...पुराः

व मोह ...

...रिषादसः

...आनुचुर् अनाधृष्टास *

अर्णवन्ति पर्वतां ..

* * * वीतव ...

* * * अनुष ...

[दीर्घम् आयुः कृणोतु मे] ॥५॥
 [सं मा] सिञ्चन्तु प्रदिशस् सं मा सिञ्चन्तु या दिशः ।
 आशास् सम् [अस्मान् सिञ्चन्तु प्रजया च धनेन च ।
 [दीर्घम् आयुः कृणोतु मे] ॥६॥
 [सं मा] सिञ्चन्तु कृषयः सं मा सिञ्चन्तु ओषधीः ।
 सोमस् सम् [अस्मान् सिञ्चन्तु प्रजया च धनेन च ।
 [दीर्घम् आयुः कृणोतु मे] ॥७॥
 [सं मा] सिञ्चन्तु नद्यस् सं मा सिञ्चन्तु सिन्धवः ।
 समुद्रस् सम् [अस्मान् सिञ्चन्तु प्रजया च धनेन च ।
 [दीर्घम् आयुः कृणोतु मे] ॥८॥
 सं मा सिञ्चन्तु आपस् सं मा सिञ्चन्तु वृष्टयः ।
 सत्यं सम् अस्मान् सिञ्चन्तु प्रजया च धनेन च ।
 दीर्घम् आयुः कृणोतु मे ॥९॥ ॥का१॥

६.१९

सं भगो वर्चसा माग्ने सं विष्णुः पुष्ट्यासृजत् ।
 क्षेत्रं सम् अस्मान् सिञ्चन्तु प्रजया च धनेन च ।
 आयुष्मन्तं कृणोतु माम् ॥१॥
 सं विराङ् वर्चसा माग्ने सं देव्री पुष्ट्यासृजत् ।
 इडा सम् अस्मान् सिञ्चन्तु प्रजया च धनेन च ।
 [आयुष्मन्तं कृणोतु माम्] ॥२॥
 सं धाता वर्चसा माग्ने सं सक्तिः पुष्ट्यासृजत् ।
 सं देवो [अ]स्मान् अर्यमा प्रजया च धनेन च ।
 [आयुष्मन्तं कृणोतु माम्] ॥३॥
 सम् अंशो वर्चसा माग्ने सं वायुः पुष्ट्यासृजत् ।
 वातस् सम् अस्मान् सिञ्चन्तु प्रजया च धनेन च ।
 [आयुष्मन्तं कृणोतु माम्] ॥४॥
 सं सभा वर्चसा माग्ने सं सरा पुष्ट्यासृजत् ।
 सूर्यस् सम् [अस्मान् सिञ्चन्तु प्रजया च धनेन च ।
 [आयुष्मन्तं कृणोतु माम्] ॥५॥
 सं सविता वर्चसा माग्ने सं सूर्यः पुष्ट्यासृजत् ।
 चन्द्रस् सम् [अस्मान् सिञ्चन्तु प्रजया च धनेन च ।
 [आयुष्मन्तं कृणोतु माम्] ॥६॥
 सं पशवो वर्चसा [मा]ग्ने सं यज्ञः पुष्ट्यासृजत् ।
 दक्षिणा सम् [अस्मान् सिञ्चन्तु प्रजया च धनेन च ।
 [आयुष्मन्तं कृणोतु माम्] ॥७॥
 सं मा सिञ्चन्तु द्रविणं सं मा सिञ्चन्तु इन्द्रियम् ।
 तेजस् सम् [अस्मान् सिञ्चन्तु प्रजया च धनेन च ।
 [आयुष्मन्तं कृणोतु माम्] ॥८॥
 सं मा सिञ्चन्तु वर्चांसि सं मा सिञ्चन्तु सूतयः ।
 सरस्वती सम् अस्मान् सिञ्चन्तु प्रजया च धनेन च ।
 आयुष्मन्तं कृणोतु माम् ॥९॥ ॥का२॥

६.२०

आ रात्रि पार्थिवं रजः पितुर् अप्रापि धामभिः ।
 दिवस् सदांसि बृहती वि तिष्ठस् आ त्वेवं वर्तते तमः ॥१॥
 न यस्याः पारं ददशे न योयुवद् विश्वम् अस्यां नि विशते यद् यजति ।
 अरिष्टासस् त उर्वि तमसति रात्रि पारम् अशीमहि भद्रे पारम्
 अशीमहि ॥२॥
 ये ते रात्रे नृचक्षसो द्रष्टारो नवतिर् नव ।

आशा

संमास्

* * * नभ्यस्

समुद्रास्

* मास्

सूर्या

चन्द्र

सा

. पितरः प्रायुः *

* सुवासि बृहती व * * त्वेश...

...योयवद् यस्य सत्या निमिषते रजति

अरिष्टा क्षास् च उदुवति सत्यं च रात्रि * * * *

प * * * द्रष्टारो * नवः

यु इति सायणः । शौ न

६-९ मन्त्राणां शौनकोशेषु तदनुक्रम-
ण्या च नाना विभागः संख्यातिवच

शौ कोशेषु अथ, अन्ध

शौ १९.४८ १-६

अशीतिस सन्व अष्टा उतो ते सप्त सप्ततिः ॥३॥
षष्ठिश्च षड् उ च रेवति पञ्चाशत् पञ्च नशनिहि ? ।
चत्वारिंशच्च त्रयस् त्रिंशच्च वाजिनि ॥४॥
द्वा च विंशतिश्च च ते राज्य एकादशावमाः ।
तेभिर् नो [अ]द्य पायुभिर् नु पाहि दुहितर् दिवः ॥५॥
रक्षा माकिर् णो अधशंस ईशत मा नो दुश्शंस ईशत ।
मा नो [अ]द्य गवां स्तेनो मावीनां वृक ईशत ।
माश्वानां भद्रे तस्करो मा नृणां यातुघान्यः ॥६॥
परमेभिः पथिभिः स्तेनो घावतु तस्करो ।
परेण दत्तवी रज्जुः परेणा[घा]युर् अर्षतु ॥७॥
अन्धो ? रात्रि तिष्ठधूमम् अशीषाणम् अहि कृणु ।
हन् वृकस्य जम्भयास् तेन तं द्रुपदे जहि ॥८॥
त्वयि रात्रि विशामसि स्वपिथ्यामसि जागृहि ।
गोभ्यो नथ शर्म यच्छाद् अश्वेभ्यः पुरुषेभ्यः ॥९॥ ॥का°३॥

६.२१

अथो यानि तमस्सहे ? यानि चान्तः परीणहि ।
तानि ते परि दद्यासि ॥१॥
रात्रि मातर् उपसे नः परि देहि ।
उषा नो अहे परि ददात्व अहस् तुभ्यं विभावरी ॥२॥
यदि किं चेदं पतेद् यदि किं चेदं सरीसृपम् ।
यदि किं च ऽपद् आसुन्वन् ? तस्मा[त्] त्वं रात्रि पाहि नः ॥३॥
सा पश्चात् पाहि सा पुरस् सोत्तराद् अधराद् उत ।
गोपाय नो विभावरी स्तोतारस् त इह स्मसि ॥४॥
ये रात्रिम् अनुतिष्ठन्ति ये च भूतेषु जाग्रति ।
पशून् ये सर्वान् रक्षन्तु ते न आत्मसु जाग्रतु ते नः पशुभिर् जाग्रतु ॥५॥
वेद वै रात्रि ते नाम घृताची नाम वा असि ।
तां त्वा भरद्वाजो वेद सा नो वित्ते ऽधि जागृहि ॥६॥ ॥का°४॥

६.२२

ब्रह्मास्य शिरो बृहद् अस्य पृष्ठं वामदेव्यम् उदरम् ओदनस्य ।
छन्दांसि पक्षी मुखम् अस्य सत्यं विष्टा[री] यज्ञस् तपसो ऽधि जातः ॥१॥
अनस्थाश् शुद्धाः पवनेन पूताश् शुचयश् शुचीन् अपि यन्ति लोकान् ।
नैतेषां शिश्नं प्र दहति जातवेदास् स्वर्गे लोके बहु स्नेहम् पशाम् ॥२॥
विष्टारिणम् ओदनं ये पचन्ति नैनान् यमः परि मुष्णाति रेतः ।
आस्ते यम उप याति देवान् सं गन्धर्वैर् मदते सौम्यैः ॥३॥
विष्टारिणम् ओदनं ये पचन्ति नैनान् अर्वातिस सचते कुतश् चन ।
रथी ह भूत्वा रथयान ईयते पक्षी ह भूत्वाति दिवं सम पति ॥४॥
पथ यज्ञो विततो बहिष्ठो विष्टारपको दिवम् आ ससाद ॥५॥
चतुष्टम्भं चतुर्धा ददाति क्षीरेण पूर्णम् ? उदकेन दध्ना ।
एतास् त्वा कुल्या उप यन्ति विश्वहा स्वर्गे लोके स्वधया पिन्वमानः ॥६॥
घृतहृता मधुकुल्या[स] सुरोदकाः क्षीरेण पूर्णा उदकेन दध्ना ।
एतास् त्वा कुल्या उप यन्ति विश्वतस् स्वर्गे लोके स्वधया मादयन्तीः ॥७॥
पुण्डरीकं कुमुदं सन्न तनोति बिसं शावकं शफको मुलाढी ।
स्वर्गे लोके स्वधया पिन्वमाना उप मा तिष्ठन्ति पुष्करिणीस् सम-
क्ताः ॥८॥

यम् ओदनं पचसि ऽमिश्रद् दधानो ? विष्टारिणं लोकजितं स्वर्ग्यम् ।
स मे मा क्षेष्ट मदम् इथ्यमाणो विश्वरूपा कामदुघा धेनुर् अस्तु मे ॥९॥
वृषभं सन्तं सहं सृजताय स्वर्गे लोके अमृतं दुहानम् ।
य इमे पुत्राः पितरश्च च सन्ति ते त्वा विष्टारिन् उप सर्वे सवेयुः ॥१०॥

॥ आद्य ...

ष्टयश्च... इत्यं वाशय यच *

...वादिनि

...रात्री एकादशावमा

...य * दुहितर् *

...मावेना वृकतः

सा°(प्रान्ते मा)...

...दावतु *

...अश्वतु

...गिम् **

हृनो * जम्भया दैनं नृपते *

तै * सपुष्ट्यामसि जागृषि

...परेगिहि

* ये * दम्भसि

...ना * धेहि

उषा * अष्टा...

...देदं *

...ना

* साहि मा पुरस् सत्तराब् *

..°मि

* * * * * नावमसि जाग्रतु ..

...नामि वसि

जागृहि (प्रान्ते विपुसक्रम)

ब्रह्मासि ..

...जाता

अनस्थाश् ...

[ष्णां ... लोक * सीगिम् *

नैहिषां सिष्णं प्र दहति जातवेदाः नैहिषां सि-

...रेता (३, २, १, २, १) इति कोशे पाद-

वास्ते ... अश्वदिति स्वीमैः (क्रमः)

* * * * * नैनानिवन्ति सजते ..

* य * रथयान * य भूत्वाय दिवं शमयति

* (उपरि कु)म्भ्या . प्रजा * *

...ना

* * * * * स्वरोदका ...

* * * * * कुल्या ... लोक * °गी

* कुमिदं . विषं शावक शफको *

* * * * * स्वधय .

°क

...°जितिष *

* * * * * सह सानृता ... इहाने

ये मे * * * * * सति * * * °रि...

य इमान् यज्ञान् अग्निं विष्टितो ऽसि यस्येमे लोकास् स्वधया समक्ताः ।
य इमे पौत्रा उत ये पितामहास् तेभ्यो विष्टारिन् अमृतं नि धुक्व ॥११॥
यदि पृथिवीं यद् अन्तरिक्षं यदि दिवं देवतावा? जगन्ध ।
य इमे प्रपौत्राः प्रपितामहाश् च तेभ्यो विष्टारिन् अनु प्र झषु?
तत्र ॥१२॥

स्वर्गे लोके अप्सरस एनान् जाया भूत्वोप शेरते ।
विष्टारिणम् ओदनं ये पचन्त्य् अस्मिन् लोके दक्षिणायाः परिष्कृतम् ॥१३॥
ऽनिन्दु दैनां स्वान् अप तनाद् अधि ।
विष्टं शम् अस्यै कृण्वो विष्टुही श्रंशतामसु? ॥१४॥
अपार्ची प्रतिमां कृष्य अघराचीं ध्रियं नय ।
अतीमान् दश पवतान् अतीमा नाव्या दश ॥१५॥
अघराचीम् अपाचीम् अतो कुलश लां भिषं? ।
विष्टं शम् अस्यै कृण्वस् तेनैनं प्रतिमामसि? ॥१६॥
आजनिरुज विलं विलाद् अरण्यम् आ कुर्व अरण्याद् अरणं जनम्? ।
सुगान् अनु प्र पातय वातस्येनां शिखां कुरु ॥१७॥
वाताग्ने यस्य हृदयं मनोऽ पृच्छ अनु दध्मसि ।
विष्टं शम् अस्यै कृण्वो विष्टं समामकुण्डसे? ॥१८॥
शर्वम् अनु परि प्लव ताम् अन्तरा दावापृथिवी उभे ।
यथा न वधि दान्तराद्? विश तूलम् इवोपरि ॥१९॥
अशम् अस्यै वातो वात्वं अशं तद् अति सूर्यः ।
अथो यद् अन्नम् अश्नाति तद् अस्तु विषवत्तरम् ॥२०॥
सिंहस् ते ऽस्तु चक्षुषो व्याघ्रः परिपुं? जने ।
[अग्निर् वाग् अस्त्व अन्तरो यथा वां नशासति?] ॥२१॥
एष वाग् अग्निर् अन्तरः स विष्वज्जो व्य अस्तु ।
यथा वां सा मन्त्य उत्तरस्त्योश् चनायुषी ॥२२॥
उत्पातय शिमिदाव् अति । इमौ व्य अस्य दम्पतीः पक्कं मांसम् इवाशि-
नां मेहम् अस्मिन् । पतौ रंस्तमोस्त्यो शयने स्वे । जहति वस-
नोश् चम्? अहिर् जीर्णो इव त्वचम् ॥२३-२४॥
यथा मृताश् च जीवाश् चास्मिन् लोके व्योकसः ।
पवेमो दम्पती स्ताम् अस्मिन् लोके व्योकसौ ॥२५॥ ॥का० ५॥ ॥अनु० ५॥

इत्यथर्ववेदे पैपलादशाखायां षष्ठः काण्डः समाप्तः ॥

७.१

सुपर्णस् त्वान् अविन्दत् सुकरस् त्वाङ्गनन् नसा ।

विप्सौषधे त्वं विप्सन्तं प्रति कृत्याकृते दह ॥१॥

[... ..]

अथो यो [अस्मान् विप्सति तम् उ त्वं जह्य ओषधे ॥२॥

अग्ने पृतनापाद् पृतनास् सहस्व ।

प्रति कृत्यां कृत्याकृते प्रतिहरणेन हरामसि ॥३॥

इष्टा ऋजीयः पततु दावापृथिवी तत्सुतत्? ।

उत तं सुगम् इव विष्यत् कृत्ये कृत्याकृते कृता ॥४॥

य इमान् * * विष्टतानि * * स्वधया * *
ये मे पौत्रा (उपरि पिता) , विष्टारिन् अमृता * *
यद् पृथिवीयं...
ये ने ..

* * * एनं...

* * अस्यै ..
अपाच प्रतिमा कुष्य अघराचीयं क्षियं *
अतीमा ,

.. अर्ण्याम् * * * * *
सुगा ... ना * *
* यस्ता...

* * * ततस् सी विषुवत्तरम्
* * * चक्षुष इत्येका (पूर्वत्र साकल्येनाधी-
[तत्वाद्वा त्र प्रतीकेन निर्देशः])
* * अग्निम् अन्तरा

.. चारिम् * *

पिताः पितरौ पुत्रा मोतामतामहास् तेन ब्रह्मास् तेन
छन्दसास् स्वर्गो लोकास् स्वर्गस्य लोकर गमयते
य इव वेद ॥अनु० ४॥ ॥ इति श्राद्धब्रह्मणम् ॥ ॥
ओ अस्मिन् लोके व्योकसौ ॥ ॥ इत्य् अथर्ववेदि
पैपलादशाखायां षष्ठः काण्डः ॥

{ अथ सप्तमः ओ नमो नारायणाय ॥ ओ नमो
ज्वालाभगवत्यै ओ नमो तिलोतमायै ॥ ॥
ओ सुपर्णस्त्वान्...

दिप्सोषधे , कृतो *

...पृतना *

याः काहीय पततु...
उत् * * * विष्टत...

पै २.५८.३

शौ ५.१४.१

शौ २ । शौ अब जहि यातुधाना-
[नव कृत्याकृतं जहि

शौ ८

शौ १२

शो १०.१.५१-३

वै २.३८.३

शो ५.१४.४

शो १०

शो ११

शो ३

शो ७

शो ६

शो ५.२३.१-५, ९, ७, ८, १३

अधम् अस्त्व् अधकृते शपथश्च शपथीयते ।
 प्रत्यक् प्रति प्र हिण्मसि यश्चकार तम् कच्छतु ॥१॥
 यस् त्वा कृत्ये [प्रतिधाय विद्वां अविदुषो गृहम् ।
 [पुनस् त्वा तस्मै दध्मो यथा कृत्याकृतं इनत् ॥६॥
 पुनः कृत्यां कृत्याकृते प्रतिहरणेन हयमसि ।
 समक्षम् अस्मिन् अ दध्मो यथा कृत्याकृतं इनत् ॥७॥
 पुन इव पितरं गच्छ स्वज इवाभिहितो दृष्ट ।
 तन्तुर् इवाव्ययन् इति कृत्ये कृत्याकृतं कृता ॥८॥
 उद् एणीव वारण्य् अभिकन्दं मृगीव ।
 कृत्या कर्तारम् कच्छतु ॥९॥
 कश्यस्यैव परीक्षासं शरिमाय परि स्वचः ।
 दुहोदै चकृषे कृत्यां श्रीवासु प्र[ति] मुञ्चत ॥१०॥
 या कृत्ये देवकृता या वा मनुष्यजासि ।
 तां त्वा प्रत्यक् प्र हिण्मसि प्रतीचीनेन ब्रह्मणा ॥११॥
 यदि स्त्री [य]दि वा पुमान् कृत्यां चकार पाप्मने ।
 ताम् उ तस्मै नयामस्य् अश्वम् इवाश्वामिधान्वा ॥१२॥ ॥का' १॥

७.२

ओते मे धावापृथिवी ओता देवी सरस्वती ।
 ओतौ म इन्द्रश्च वसिष्ठश्च किमि जम्भयताम् इमम् ॥१॥
 अस्मिन् कुमारस्य किमि चक्षते जहि ।
 हता विश्वा अरातय उभ्रेण वचसा मम ॥२॥
 यो अक्षयौ परिसर्पति यो नास्ती परिसर्पति ।
 दतां यो मध्यं गच्छति तं किमि जम्भयामसि ॥३॥
 विरूपी द्वौ सरूपौ द्वौ कृष्णौ द्वौ रोहितौ द्वौ ।
 वभृश्च व बभ्रुकर्णश्च गृध्रः क्रोक्श्च ते हताः ॥४॥
 ये किमयश्च शितिब्रह्म ये कृष्णाश्च शितिबाहवः ।
 ये के च विश्वरूपास् ताव किमीन् जम्भयामसि ॥५॥
 यो द्विरीर्षश्च खलुरक्षः किमिस् सारङ्गो अजुनः ।
 शृणाम्य् अस्य पृथीर् अप वृध्वामि यच् छिरः ॥६॥
 उद् असौ सुखो भगद् विश्वहृष्टो अष्टहृष्ट ।
 दृष्टांश्च प्रन्न् अष्टांश्च च सर्वोश्च च मनुष्याश्च किमीन् ॥७॥
 येवापास्त्रः कच्छपासो धुक्तामश्च त्व परिकृक्णवः ।
 दृष्टश्च हन्यतां किमिर् अष्टहृष्ट कोत हन्यताम् ॥८॥
 हतो येवाषो हतश्च च प्रविद् हतश्च वंशगर्भी उत ।
 हता विश्वा अरातयो अनेन वचसा मम ॥९॥
 सर्वेषां च किमीणां [सर्वासां च किमीणाम्] ।
 भिनश्रश्च अहमना शिरो दहाम्य् अग्निना मुखम् ॥१०॥ ॥का' २॥

७.३

तिग्मेभिर् अग्ने अर्विमिश्च शुक्रेण देव शोचिषा ।
 आमादो नि वह त्वम् अन्यम् ऽस्मिन् नि कृण्व तां ॥१॥
 शोचिषाग्ने अर्विषा च निर् दहेतो अक्षायवः ।
 सख्यम् आसं कृण्वहे त्वां चामाद् उप शंसुषम् ॥२॥
 निर् आमादो नयामसि निर् कृण्यादो गृह्मेभ्यः ।
 सम्प्यादो नम ये देव ते अग्ने मा रमन्तां ॥३॥
 आमादश्च कृण्यादसश्च चादस्योभयां सह ।
 प्रजां ये चकिरे भानं तान् इतो निर् नयामसि ॥४॥
 य आमेष्वा अरसतमं पक्वम् उत दाष्टुः ।
 ते यन्तु सर्वे संभूयान्यत्रतो [अ]ग्रायवः ॥५॥

वै २.१४.२१.२ । शो २.३२.२

क ६.४८.७.१३

... आपमिन्निने

अश्वम् * * हिष्वाणि ... अश्वतु

* * कृत्येका (पूर्वत्र साकश्येनापीतत्वा-
[दत्र प्रतीकेन निर्देशः])

... हरमन *

... हनः

... स्वदेवाभिहतो *

* * स्वयं निदि * * कृष्णः

* * धौव वाक्च * * गृगेव

हृक्कस्यैव परीक्षां ... लच

दुहाम्ने चकृषे...

* * प्रत्यक् ... प्रतीचीनयन *

यद् * * * * * स्तान ...

* * * नयामस्त्व आश्वम् *

ओषते ... ओक्ता *

ओक्तो ... कृमि *

कस्वन् * * कृमि ...

* * निश्वायुतवोभ्रिण * मिमा

* * क्षी * * ये ...

नतां * * गच्छमि * * कृमि *

... कृष्णो * * *

... कोक्ता * * *

* * सितवशा * * सितबाहवः

... चक्षो *

... अष्टहृष्ट

दृष्टांस्त्वान् नृप्यां * * * * * मर्त्य *

अनवावाहः * * * * * कि श्वानो दुहाम्ने (उपरि
[स]ध्व *

क्षितो यवाखो ... हतो * *

* * निश्वायुतवोभ्रिण ...

(उपरि सर्वासां च किमीणां क्षितौवपुस्तके)

* * अग्निना ...

* * अग्निर् ...

... त्वं चमाम् * *

* * जनयामसि * * कृष्णो *

... ताम् * * *

अग्निभारमैतम् * * * दाष्टु

* * * * * ससम् * *

ये नस् सेदुः कृत्याकृतः किल्बिषकृतस् सख्यम् ।
 पुनस् तान् यक्षिया देवा [न]यन्तु यत आगताः ॥६॥
 अवरेण सर्वरजो नैनजं हस्ति बलं ? ।
 धाता नो भद्रया नेषत् स नो गोपायतु प्रजाम् ॥७॥
 कृष्वे ऽहं रोदसी वमं स्याम सवितुस् सवे ।
 माता नो भद्रया भूमिर्[र] द्यौश् चास्मान् पात्व अंहसः ॥८॥
 यद् असुराणाम् अहन्म अस्मान् पापात ? मेघिनः ।
 देवानां पश्य दैव्यम् आपय शुन्धन्तु माम् इमाम् ? ॥९॥
 आ ते पितृ मरुतां सुहृन् एमि मा नस् सूर्यस्य संदशो युवथाः ।
 अग्नि नो वीरो [अ]वति क्षमेत प्र जायामहि रुद्र प्रजया ॥१०॥
 यो गर्भे अन्तर् यो वृद्धे अन्तर् यज् जातं जनितव्यं च पौरुषम् ।
 तस्मा क्रुद्धया सं हविषा हुवध्वं स नः प्रजां जरदष्टि कृणोतु ॥११॥
 ॥का१॥

* न सीदुः कृतकृत किल्बिषकृत *
 * त्वान्

* * * नेषत्(उपरि इश) * * *

या * पिदुः

* हया * * इमभ्य स नः(अधः प्रान्ते मा
 [नः])

७.४

इन्द्रस्य बाह्व स्थविरौ वृषाणौ चित्रा इमा वृषभौ पारयिष्णु ।
 तौ योक्ष्ये प्रथमो योग आगते याभ्यां जितम् असुराणां स्त्रय् यत् ॥१॥
 आनुश शिशानो वृषभो न भीमो घनाघनः क्षोभनश् चर्षणीनाम् ।
 संक्रन्दनो ऽनिमिष एकवीरश् शतं सेना अजयत् साकम् इन्द्रः ॥२॥
 संक्रन्दनेनानिमिषेण जिष्णुनायोध्येन दुर्जयवनेन धृष्णुना ।
 तद् इन्द्रेण जयत तत् सहध्वं युधो नर इषुहस्तेन वृष्णा ॥३॥
 स इषुहस्ते स निषङ्गिभिर् वशी संक्रथा स युध इन्द्रो गणेन ।
 संसृष्टजित् सोमपा बाहुदार्ध्य ऊर्ध्वधन्वा प्रतिहिताभिर् अस्ता ॥४॥
 बलविज्ञायस् स्थविरः प्रवीरस् सहस्मान् वाजी सहमान उग्रः ।
 अभिवीरो अभिसत्वा सहोजित् जैत्रम् इन्द्र रथम् आ तिष्ठ गोविदम् ॥५॥
 इमं वीरम् अनु हर्षध्वम् उग्रम् इन्द्र सत्वानो अनु सं रभध्वम् ।
 ग्रामजितं गोजितं वज्रबाहुं जयन्तम् अजम् प्रमृणन्तम् ओजसा ॥६॥
 अभि गोत्राणि सहसा गाहमानो अदाय उग्रश् शतमन्युर् इन्द्रः ।
 दुर्जयवनः पृतनापाद् अयोध्यो ऽस्माकं सेना अवतु प्र युत्सु ॥७॥
 बृहस्पते परि दीया रथेन रक्षोहामित्री अपवाधमानः ।
 प्रभञ्जन् शत्रुन् प्रमृणन् अमित्रान् अस्माकम् एध्व् अविता तनूनाम् ॥८॥
 इन्द्र पथां नेता बृहस्पतिर् दक्षिणा यज्ञः पुर एतु सोमः ।
 देवसेनानाम् अभिमञ्जतीनां जयन्तीनां मरुतो यन्तु मध्ये ॥९॥
 इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य राक्ष आदित्यानां मरुतां शर्धे उग्रम् ।
 महात्मनसां भुवनच्यवानां घोषो देवानां जयताम् उद् अस्थाय् ॥१०॥
 अस्माकम् इन्द्रस् समृतेषु ध्वजेष्व अस्माकं या इषवस् ता जयन्तु ।
 अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्तु अस्मान् देवास्तो ऽवता हवेषु ॥११॥ ॥का१॥

इषव् . यमा *
 त योक्षे प्रथम योगागते * चतम् असुराणां *

..वृष्ण्या
 * * * नकंकिमिर् * संसृष्टा अधि * *
 * * * बाहोशदृष्ट(उपरि दृ)ध्वं * * * । ओ ज-
 [ध्वधन्वा प्रति हिताभिरसा
 * अभिसत्वा... वैत्रायै आ रथम् * * कोविदम्
 * * * हर्षध्वम्
 .. अस्मा * *
 * * * मदायुग्मश् चतमन्युर् *

बृहस्पती...
 प्रभञ् शत्रुन्
 * * नयता * दक्षिणो .

* * मरुतस्य
 ... अस्ताम्

* वीर * भवतु अस्मां .

७.५

वैश्वानराद् अरोचत जातो हिरण्ययो मणिः ।
 तम् आभरद् बृहस्पतिः कश्यपो वीर्याय कम् ॥१॥
 बृहस्पतिस तम् अकृणो[न] मणिं वैश्वानरं सह ।
 सप्तर्षयो बलाय कं सं दधुर् द्वा वयोधसः ॥२॥
 विश्वे देवास् त्व इन्द्रियं सप्तर्षयश् च सं दधुः ।
 जातो हिरण्ययो मणिर् अग्नेर् वैश्वानराद् अधि ॥३॥
 अभ्वत्यो जातः प्रथमो [अ]ग्नेः प्रियतमा तनूः ।
 वैश्वानरस्य सृष्टया कृत्यादृषिः कृतो मणिः ॥४॥
 कृत्यादृषि त्वाविद् कृत्यादृषि भराणि त्वा ।
 कृत्यादृषि कृणोमि त्वा कृत्यादृषि वयोधसम् ॥५॥
 पतन्त्री पक्षी बलवान् कृत्यादृषि सपत्नहा ।

कत्यपो * *
 बृहस्पतस्..

अश्वधो...

...सपुलहा

निताक्षि[र] ? विश्वभेषज उग्र × पतिको मणिः ॥६॥
 पतत्री ते बलाय कं नितक्षि ? भेषजाय ते ।
 जातो हिरण्ययो मणिर् अप रक्षांसि सेधतु ॥७॥
 देवो मणिस् सपत्नहा रक्षोहामीवचातनः ।
 हिरण्यमयं नरंरमान ? कश्यपेनामुते सह ॥८॥
 वैश्वानरं ते नामैकम् आहुर् अग्रे योनेस् सह चन्द्रेण जातम् ।
 गयस्मान × प्रतरणो वयोध × कृत्यादुषिर् बलगाहास्य उग्रः ॥९॥
 यस्येदे भूम्याम् अधि निष्कान्तं पांसुरे पदम् ।
 मृदा नस् तन्नो यद् रपस् तस्यान्नाहि तनूवशिन् ॥१०॥
 दूषां त्वा विश्व वयं देवस्य सवितुस् सवे ।
 जीवातवे भरामसि म्हा अरिष्टतातये ॥११॥
 आछेदन × प्रच्छेदनो द्विषतस् तपनो मणिः ।
 शत्रुंजयस् सपत्नहा द्विषन्तस् अप बाधताम् ॥१२॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१॥

७.६

१ पत्यस्य स्थूणां पृथिवी दाधार कृतेन ? देवा अमृतम् अन्व अभिन्वन् ।
 ध्रुवेण त्वा हविषा धारयाम्य अभि तद् द्यावापृथिवी शृणीताम् ॥१॥
 येभिर् होमैर् विश्वकर्मा दाधारेमां पृथिवीं मातरं नः ।
 तेभिर् द्वा होमैर् इह धारयाम्य कृतं सत्यम् अनु चरन्तु होमाः ॥२॥
 इह भियध्वं धरुणे पृथिव्या उशत्या मातुस् सुभगाया उपस्ये ।
 अपराणुत्वा ? महसा मोदमाना अस्मिन् वास्तो सुप्रजसौ भवायः ॥३॥
 सुप्रजसो महसा मोदमाना वर्धन् पृथिव्या उपरि श्रयध्वम् ।
 अस्यै शालायै शर्म यच्छन्तु देवा धाराभिर् एनां पृथिवी पिपतु ॥४॥
 इमां शालां श्रेष्ठयतमां वसानाम् अरिष्टवीराम् अभि सं चरेम ।
 दृढा उपमितो भवन्तु स्थिरवीरा उपसदो भवन्तु ॥५॥
 इमां शालां सविता वायुर् इन्द्रो बृहस्पतिर् नि मिनोतु प्रजानन् ।
 उक्षन्तून्वा मरुतो धृतेन भगो नो राजा नि कृषिं ददातु ॥६॥
 मानस्य पत्नि हविषो जुषस्व तीव्रान्तस्य बहुलमध्यमस्य ।
 आ त्वा गिराद् वाद्यताम् आ कुमार आ वाद्यन्तां घेनवो नित्यवत्साः ॥७॥
 दृढास् ते स्थूणा भवन्तु भूम्याम् अधि दृढाः पक्षासस् तविषे विशाले ।
 स्थिरवीरा अज्ञसिता न एधि शर्म नो यच्छ द्विपदे चतुष्पदे ॥८॥
 शाला देवी गार्हपत्याय चकल्पे टणं वसाना जगती सुरोवा ।
 स्थिराङ्गां त्वा स्थिरपौरुषाम् अस्य १ पत्निः स्थिरा ? त्वा वीरा अभि
 सं चरेम ॥९॥

वास्तोष् पते प्रति जानीह्य अस्मान् स्वावेशो अनमीवो न एधि ।
 यत् त्वेमहे प्रति नस् तज् जुषस्व चतुष्पदो द्विपद आ वेशयेह ॥१०॥
 ॥का०१॥

७.७

दर्भ उग्र ओषधीनां शतकाण्डो अजायत ।
 [मणिस] सद्वल्लीवर्य × परि ण × पातु विश्वतः ॥१॥
 यथा दर्भो जायमानस् त्वचं भिनत्ति भूम्याः ।
 पवास्य मिधतां जनो यो न × पापं चिकित्सति ॥२॥
 अप नात्रम् अप कृत्याम् अप रक्षांसि धन्वा ।
 अमीवाय् वातयामसि सर्वाय च यातुधान्याः ॥३॥
 अस्थि ? वै निवत उड्डलं न वै सर्वम् अनुल्लभम् ।
 असि त्वं तस्य दूषणो यो न × पापं चिकित्सति ॥४॥
 परि सायं परि प्रातः परि मर्च्यदिनं परि ।
 दर्भो हिरण्यहस्तघ्न × परि ण × पातु विश्वतः ॥५॥
 गिरौ जातस् स्वरा[र] अ[र]सि सार्क सोमेन बहुणा ।

* * नमेकम्...
 * * वषोष × ...

* तन्नो बद्र(उपरि ६)पस् तत्पत्न्याहि तनूवशी
 दूषा * विदे ..

* प्रलेदनो ..
 शत्रुभ° ...

...अमृताम् * *
 ध्रुवेन * ब्रह्मविषा... इणीताम्
 * * दर्भो° ...
 * * * * धारयाम्य...

* सप्तमा .. प्रजासौ भवाय
 सुप्रजसो सप्तमा ...

* * तम ...
 * त(प्रान्ते उपरितो * स्थिरा° ...
 ... बृहस्पतिर्निमनोतु *
 उक्षेत्तां... कृष *

* * शशिवोक्तम् * * * * शम्भन्तां ...
 ... तविषे *

... चक्षिप * * * पुसेवा
 °राज्ञ * °ह्वान्...

यन् * पत * * * * द्विपदा वेम्पद

दर्भोभ ...

* भर्भो अजायमानस् * भिनत्तस् भूम्यां

... रक्षस्य धन्वा
 * * सर्वाश्च वातुधानः(उपरि न्वः)

गर्भो ...

मा पापकृत्वन्शु शिखो? मा पाकः पुरुषो रि[बत् प]रि णः पातु
विश्वतः ॥६॥
सहस्रकाण्डस् तविषस् तीक्ष्णवद्वो विषासहिः ।
दर्भेण सर्पा[न] रक्षास् अमीवाश् चाप धामसि ॥७॥
अपदग्धं दुष्पञ्चमम् अपदग्धा अरातयः ।
सर्वाश् च यातुघान्यः ॥८॥
मा त्वा दभन् यातुघाना मा गृध्नुश् शकुनिः पतन् ।
दर्भो राजा समुद्रियः परि णः पातु विश्वतः ॥९॥ ॥का०२॥

७.८

यो नः पापेन वचसा घोषतोऽकवुषत्? ।
आराच् छपथम् प्राप्ताम्? अप नुद्यतु सर्वतः ॥१॥
यन् नश् शपाद् वरो नो यत् सपत्नी इवभूद् वा यच् छुशुरो वा शपाति ।
ज्यायसश् शपथान् वा ये अवैतान् यावयामसि ॥२॥
यां समस्यन्ते पथां वाक्षेपानृत्याम् अधि ।
युवं ते विश्वद् बाहो पूर्वः प्रतिस्मृणीयतां? ॥३॥
ऋजुकेशो यवोम? बभ्रु मघवा नो न साध्यः ।
हिरण्यघन्वां शपथां तुपेजतु? तां पीत्वेन्द्रो वृत्रं शको जघान ॥४॥
वासवसैषाह्यत ऋषभस् सहस्रं शपथां इव? ।
आराच् चरन्तु शपथा इतश्चो जिहोदिता अरसास् सन्तु सर्वे ॥५॥
नास प्रांहा वाचो हेडा कीक्षिता? ।
अघोरचक्षस[श्] शर्म ते वर्म कृण्मसि ॥६॥
अपाञ्चो यन्तु शपथा अनेनास्ता अधायुना ।
यो नो दुरस्यां? जीवसे सेना नाकस्थेयते ॥७॥
परि [मा] पातु शपथाद् अन्ताद् दुरिताद् उत ।
परि मा ज्यायसश् शंसाद् देवो रक्षतु माम् इषम् ॥८॥
अनास्त? यन्नं शपथैर् अनुचि व्याज्यं? कृतम् ।
बृहद् वर्म प्रति मुञ्चामि ते ॥९॥
युवं तर्च्यथायांसीव? पक्षणा ।
[अ] विशन्तु पतत्रिणश् शमारं शपथाः पुनः ॥१०॥ ॥का०३॥

७.९

आ नो दिश मा परि प्छा अराते मा नो धक्षीर् दक्षिणां यातुमावान् ।
पुनः प्र धाता सविता च यच्छतां नमो वीर्त्साया असमृद्धये च कृण्मः ॥१॥
यम् अराते पुरोधत्से पुरुषं परिग्रापिणम् ।
नमस् ते तस्मै कृण्मो मा वनि मम व्ययः ॥२॥
अनवधामिः प्र युष्महे मनसा हृदयेन च ।
अराते तन्वो मा वीर्त्सेर् वित्सन्तं परिग्रापिणी ॥३॥
प्र णो वनिर् देवकृता विवा नक्तं च सिध्यतु ।
[अ]रतिम् अनु प्रेमो वयं नमो [अ]स्व अरातये ॥४॥
उत नना बोभुवती स्वप्नया सचसे जनम् ।
[अ]राते चिति वीर्त्सेन्त्य आकृति पुरुषस्य च ॥५॥
परो मेष् अस्मृद्धे वि ते हेति नयामसि ।
यं द्विष्मस् तं विश्वकन्या भूत्वा स्वमणी रुक्मणी हरोत् ॥६॥
नमस् ते [अ]स्तु समृद्धे मा माहं पुरोधं कृण्व अथ वर्मी त्वाहं ।
नमीवन्ती तुतवन्ती मा ते मर्त्या ससन्त्येभ्यो अधि निर्वदन्ती ॥७॥
मा नो वनि मा वाचं वीर्त्साद् उग्राव इन्द्राग्नी न आ भजतां वसुनि ।
सर्वे नो [अ]द्य वित्सन्तो अराति प्रति हयत ॥८॥
[... ..]

विद्वद्भः

... संहि

गर्भेण .

दुग्धं दुधन्ति ...

सर्वेस् ..

* * दर्भे शानां सा सा भ्रन्तिस् * पयम्

आराच् छपतम् * उप नषातु *

* * वर णो * सपत्निस् ...

* चपथां वयिवैने *

...साम्य

आरा * * इताश्चो दितारसास् * *

* * शपथादनेनास्ताभायुना

...दिबो * * *

बृहद् ...

* * * शपतार ...

[मावां

अ * दिश * * प्छातेर् * * दक्षैर् दक्षिणा

* * जाता * * * वीरदृष्टायासमृद्धये * कृण्व

* * धत्से * * पुणं

* * * कृणो ...

अनवधामिः ...

अराती * * वीरिष्ठे दिदृच्छन्तं शुणी

पु ...

* * प्रेमो . आरायतये

* नग्न आपोभवति स्वप्नय्या सुजेत चनं

* चिति वीरिष्ठिष् * * *

* * असिष्टे रु * * *

* * * विन्व * .

* * * * वीरिष्ठिष् * * * नां * *

* णो * दिदृच्छत * * इयता

श्री ५.७.१

श्री २

श्री ४

श्री ८

श्री ७.१

श्री ७.५

श्री ६

[न्यो हवामहे

श्री ४ सरस्वतीमनुमतिं अंगं व-

शौ वाचं जुष्टां मधुमतीम्
शौ ५

शौ १९.३९.१-१०

[... ...] स वदानि देवानां देवदूतिषु ॥९॥
यं वाचा मम कुर्याज् जिह्वयौष्टापिधानया ।
अद्वा तम् अद्य विन्दतु दत्ता सोमेन बध्नुणा ॥१०॥ ॥का०५॥

७.१०

पेतु देवस् त्रायमाणः कुष्ठो हिमवतस् परि ।
तक्मानं सर्वं नाशयन् सर्वांश्च यतुधान्यः ॥१॥
ग्रीणि ते कुष्ठ नामानि नधमारो नधारिषो न घायं पुरुषो रिषत् ।
अस्मै परि ब्रवीमि त्वा सायंप्रातर् अथो दिवा ॥२॥
जीवला नाम ते माता जीवन्तो नाम ते पिता मार्षा नाम ते स्वसा ।
[न घायं पुरुषो रिषत् ।
[अस्मै परि ब्रवीमि त्वा सायंप्रातर् अथो दिवा] ॥३॥
उत्तमो [अ]स्य ओषधीनाम् अनङ्गान् जगताम् इव व्याघ्रश्च श्वपदाम् इव ।
न घायं पुरुषो रिषत् ।
अस्मै परि ब्रवीमि त्वा सायंप्रातर् अथो दिवा ॥४॥
त्रिश् शांभुभ्यो [अ]ङ्गिरेभ्यस् त्रिर् आदित्येभ्यस् परि ।
त्रिर् जातो विश्वदेवेभ्यः ।
स कुष्ठ विश्वभेषज साकं सोमेन तिष्ठसि ।
तक्मानं सर्वं नाशयन् सर्वांश्च यतुधान्यः ॥५॥
अश्वत्थो देवसदनस् तृतीयस्याम् इतो दिवि ।
तत्रामृतस्य चक्षुषं ततः कुष्ठो अजायत ।
[स कुष्ठ विश्वभेषज साकं सोमेन तिष्ठसि ।
[तक्मानं सर्वं नाशयन् सर्वांश्च यतुधान्यः] ॥६॥
हिरण्ययी नोर् अचरद् धिरण्यवन्धना दिवि ।
[तत्रामृतस्य चक्षुषं ततः कुष्ठो अजायत ।
[स कुष्ठ विश्वभेषज साकं सोमेन तिष्ठसि ।
[तक्मानं सर्वं नाशयन् सर्वांश्च यतुधान्यः] ॥७॥
यत्र नावः प्रभ्रंशनं यत्र हिमवतश् शिरः ।
तत्रामृतस्य चक्षुषं ततः कुष्ठो अजायत ।
स कुष्ठ विश्वभेषज साकं सोमेन तिष्ठसि ।
तक्मानं सर्वं नाशयन् सर्वांश्च यतुधान्यः ॥८॥
यं त्वा वेद पूर्व ईक्ष्वाको यं वा त्वा कुष्टिकाश्र ? ।
अहिंश्यावसो अनुसार्तिच्छस् ? तेनासि विश्वभेषजः ॥९॥
शीर्षालाकं तृतीयकं सद्मिद् यश्च हायनः ।
तक्मानं विश्वधावीर्याधराञ्च परा सुव ॥१०॥ ॥का०५॥ ॥अनु०२॥

७.११

ये पर्वतास् सोमपृष्ठा आप उत्तानशीवरीः ।
वातः पर्जन्य आद् अग्निस् ते क्रव्यादम् अशीशमन् ॥१॥
यस् ते हन्तु चराचरम् उत्थास्यन्तं सरीसृपम् ।
गर्भं यो दशमास्यं तम् इतो नाशयामसि ॥२॥
यद् अग्निभ्यो [अ]प्सरसो गन्धर्वा गेह्या उत ।
क्रव्यादो मूर्देविनस् तान् इतो नाशयामसि ॥३॥
यस् त ऊर्व आरोहत्य अस्त्रं ते रेदणाय कम् ।
आमादः क्रव्यादो रिपुस् तान् इतो नाशयामसि ॥४॥
यस् ते श्रोणी व्यवेत्य अन्तरा दम्पती शये ।
योनिं यो अन्तर् आरोहति तम् इतो नाशयामसि ॥५॥
यस् त्वा स्वप्नेन तमसा मोहयित्वा निपद्यते ।
[अ]रायं कण्वं पाप्मानं तम् इतो नाशयामसि ॥६॥
हा ही खर्वं खलुते नैगुरकर्णं तुण्डिल ? ।

... जिह्वयो°
अद् चन् * दत्तास्...

* * माण ...
* * नाशयं ...

... दिवः
... इवशाः

.. न्याम त्वपदाम् *

... दिवः
तिथ्यामिविषो गिरिरेभ्यस् * * *

* कुष्ठो ...
* * नाशयं ...

... त्वः * जायतात्

सः हिरण्ये नोनचरदिरण्यवन्धना *

स यत्र नवः परिभ्रंशनं ...

* कुष्ठं ...
* * नाश ...
* * * पूर्वईक्ष्वाको ..

... सदनती * * *
* * * वीर्या अश् * सुवः

* * * पृष्ठा पर्वरि
* पर्जन्याद् * * * शम

* अग्निभ्य * गन्धर्वा * *
* * देवेनस्ताप् * *
* ता ऊर्व ...
* क्रव्याधे * ताप् * *
* * * व्यावपत् ...
योनी ...

शौ यं वा त्वा कुष्ठ काम्यः
शौ यं वा वसो यमात्यः

शौ ३.२१.१०

शौ १०.१६२.३१.२ शौ २०.९६.
[१३.१.२]

शौ ४.१ शौ १४.१

शौ ४ शौ १४

शौ ४.१ शौ १६.१

इन्द्रस्य तिग्मम् आयुधं तेन त्वा नाशयामसि ॥७॥
नमस् तुण्डाय नमः कुसुमाय नमः प्रतिष्ठाम्ने नमः कश्यदे ? ।
नमस् तुभ्यं निर्जते विद्वद्वारे जले संधापये तां विद्वद्रूपाम् ॥८॥
यावद् द्यौः यावत् पृथिवी यावत् पर्येति सूर्यः ।
तावत् त्वम् उग्र गुल्लुल परीमां पाहि विश्वतः ॥९॥ ॥का१॥

७.१२

एकरात्रीम् एकव्रताम् एकस्थाम् एकलामिकाम् ? ।
पाटां सपत्नीचातनीं जैत्रायाच्छावदामसि ॥१॥
एकराष्ट्रम् एकव्रत एकस्थ एकलामिके ।
न त्वा सपत्नी ससाह दौरेचनवाह्या ? ॥२॥
उत्तराहम् उत्तराभ्य उत्तरेद् अघराभ्यः ।
अघस् सपत्नी सामक्यम् ? अधरेद् अघराभ्यः ॥३॥
न सैन्यवस्य पुण्यस्य सूर्यस् स्नापयति त्वचाम् ? ।
पाटे स्नापया त्वया सपत्न्या वचं आ वदे ॥४॥
न वै पाटेपाटे ? बहसि सुभगंकरणीद् असि ।
पाटे भगम् आ नो धेष्वा अथो मा महिषीं कृणु ॥५॥
यत् पाटे अधो वृक्षे वातप्लवा महीयसे ।
जयन्ती प्रत्यातिष्ठन्ती संजया नाम वा असि ॥६॥
उत्तानपर्णां सुभगां सहमानां सहस्वतीम् ।
अच्छा बृहद्वां वद पाटां सपत्नीचातनीम् ॥७॥
पादाम् इन्द्रो व्य आभ्राद् धन्तवा असुरेभ्यः ।
तया सपत्नीं साक्षीय महेन्द्रो दाववान् इव ॥८॥
पादा विभर्त्य अङ्गुशं हिरण्यवन्तम् अङ्गितम् ।
तेन सपत्न्या वचं आ लुम्पसि समेधमत् ॥९॥
इमां खनाम् ओषधिं वीरुधां बलवन्तमाम् ।
अथा सपत्नीं बाधते कृणुते केवलं पतिम् ॥१०॥ ॥का२॥

७.१३

यासाम् आराद् आयोषासो वातस्येव पृथग् यताः ।
तासां सन्वनाम् ? इन्द्रो अप कृन्तच् छिरः ॥१॥
याः पुरस्ताद् आचरन्ति साकं सूर्यस्य रश्मिभिः ।
[तासां सन्वनाम् ? इन्द्रो अप कृन्तच् छिरः] ॥२॥
या वाचम् अनसव्यं न्य ? अन्तरिक्षाद् अथो दिवः ।
[तासां सन्वनाम् ? इन्द्रो अप कृन्तच् छिरः] ॥३॥
यासां प्रेङ्खो दिवि वृद्धो अन्तरिक्षे हिरण्ययः ।
[तासां सन्वनाम् ? इन्द्रो अप कृन्तच् छिरः] ॥४॥
याः पतन्ति वातरथाद् उत्तानाः पादघातिनीः ।
[तासां सन्वनाम् ? इन्द्रो अप कृन्तच् छिरः] ॥५॥
[या] वृक्षे परिसर्पन्ति साचक्षुः करिक्रति ।
[तासां सन्वनाम् ? इन्द्रो अप कृन्तच् छिरः] ॥६॥
याश्च त्वा रिशं गच्छन्ति विकुम्भाश्च चेलनाशिनीः ।
[तासां सन्वनाम् ? इन्द्रो अप कृन्तच् छिरः] ॥७॥
यासां सिकतावान् इषुर् गृहो मितो हिरण्ययः ।
[तासां सन्वनाम् ? इन्द्रो अप कृन्तच् छिरः] ॥८॥
या रोकैः प्रपद्यन्ते पुष्कलैर् इव जामयः ।
[तासां सन्वनाम् ? इन्द्रो अप कृन्तच् छिरः] ॥९॥
या नदीः प्रतिगाहन्ते सरभ्य कन्यया वयः ।
[तासां सन्वनाम् ? इन्द्रो अप कृन्तच् छिरः] ॥१०॥
यास् तीर्थम् अवगाहन्ते अज्याश्च श्वसतीर् इव ।

इन्द्रश्च ...

नसस्तण्डाव...प्रतिष्ठाम्ने **
...संधापये * १५

* * उग्रगुल्लुलो ..

एकरात्रीम् ..

* सपत्नीचातनीं *

एकरात्रीं १३ त्वा *

* * * ससाह *

...सूर्यो *

...सपत्न्या वचं वदे

.. सुभगां *

* भगव्य नो धेययो * * *

* * अध ...

* * सजाया * वासि

* बृहद्वा * पाटे सपत्नी

* इन्द्राणाञ्चन्तवा असुरेभ्यः

* सपत्न्यं ...

...वातस्येव * यतः

* * इन्द्र * कृतश्च *

...अन्तरिक्षेदधो *

* प्रेङ्खो ...

.. पादघातिनीं

.. १३ नासिनी

* सिकतावाम्...

* * पपद्यन्ते .. जामय

* * १३ गाहयन्ते * कन्या *

* तीर्थम् * अज्याश्च श्वसतीर् *

श्री ३.१८.४

श्री ५.५.३.५

श्री ३.१८.२.१.२

श्री २.१६.३.१.२ श्री २.२७.४.१.२

श्री ३.१८.१.१-२

श्री २

[तासां सन्वताम्? इन्द्रो अप कृन्तच्च छिरः] ॥११॥
यास् समुद्राद् उच्चरन्त्य उच्चैर् घोषान् करिक्रति ।
आगच्छन्तीर् जन्तंजनम् इच्छन्तीं प्रहितं बहु ।
तासां सुन्वतीम्? इन्द्रो अप कृन्तच्च छिरः ॥१२॥ ॥का०१॥

७.१४

अग्निर् आयुष्मान् स वनस्पतिभिर् आयुष्मान् ।
स मायुष्मान् आयुष्मन्तं कृणोतु ॥१॥
वायुर् आयुष्मान् सो अन्तरिक्षेणायुष्मान् ।
[स मायुष्मान् आयुष्मन्तं कृणोतु] ॥२॥
सूर्य आयुष्मान् स दिवायुष्मान् ।
[स मायुष्मान् आयुष्मन्तं कृणोतु] ॥३॥
चन्द्र आयुष्मान् स नक्षत्रैर् आयुष्मान् ।
[स मायुष्मान् आयुष्मन्तं कृणोतु] ॥४॥
सोम आयुष्मान् स ओषधीभिर् आयुष्मान् ।
[स मायुष्मान् आयुष्मन्तं कृणोतु] ॥५॥
यज्ञ आयुष्मान् स दक्षिणाभिर् आयुष्मान् ।
[स मायुष्मान् आयुष्मन्तं कृणोतु] ॥६॥
समुद्र आयुष्मान् स नदीभिर् आयुष्मान् ।
[स मायुष्मान् आयुष्मन्तं कृणोतु] ॥७॥
इन्द्र आयुष्मान् स वीर्येणायुष्मान् ।
[स मायुष्मान् आयुष्मन्तं कृणोतु] ॥८॥
ब्रह्मायुष्मत् तद् ब्रह्मचारिभिर् आयुष्मत् ।
तन् मायुष्मद् आयुष्मन्तं कृणोतु ॥९॥
देवा आयुष्मन्तस् ते [अ]मृतेनायुष्मन्तः ।
ते मायुष्मन्त आयुष्मन्तं कृण्वन्तु ॥१०॥
प्रजापतिर् आयुष्मान् स प्रजाभिर् आयुष्मान् ।
स मायुष्मान् आयुष्मन्तं कृणोतु ॥११॥ ॥का०४॥

७.१५

दक्षिणा मा दक्षिणतो दक्षिणा पातु सव्यतः ।
पश्चाद् अनव्याधात्? पातु सर्वस्या भवेहत्याः ॥१॥
पशुना त्वां पशुपते द्विपाहृत्ता? चतुष्पदा ।
आत्मन्वती दक्षिणा प्राणदत्ता प्राणे[न] हि ॥२॥
यां दधासि अद्धानो दक्षिणां ब्राह्मणकृते ।
सा त्वा यक्ष्मात् पारयत्य् अग्नेस् संतापाद् दिव्यस्य शोकात् ॥३॥
ददामीमां दक्षिणाम्? आताममथ् छल्याद् यक्ष्माद् विबर्हामो वयं ते? ।
कर्णशीलम् उपहत्यारातीस् सर्वे यक्ष्मा उप तिष्ठन्तु साकम् ॥४॥
अन्येन प्राणी वतुते तिरोघते परिधानेन यक्ष्मा? ।
हिरण्यम् अश्वं गां ददातु कृणुते वरं दक्षिणा ॥५॥
उष्णीशस्या द्वीपेक्ष्या ह्रासस्त्वात्तं नामया चन्द्रं हिरण्यं मिथ्या-
कर्णाद् दत्तं शुक्रं भाजातु बाधुर्याद् पातु दक्षिणा । उपवर्हेण
कृत्वा ग्रीवा मयार मणयो यक्ष्माद् अत्रव्या आङ्कुरोगाद्? ॥६-७॥
अभ्यञ्जन मन्यन्तां निष्कामया? अधस्पदा ।
दामयतं पदो रोगान् उपानहौ दण्डस् त्वा दत्तं परि पातु सर्पात् ॥८॥
दक्षिणतः प्रेतो दक्षिणेन सोमनसं दक्षिणां धोक्यमाणः ।
इषम् ऊर्जं दक्षिणां संवसना घृतस्य धाराम् [अ]से प्रतीमः ॥९॥
सहस्राङ्गा शतं ज्योतिषां ह्य अस्या यज्ञस्य पमिर् अमृता स्वर्गा ।
आ न पतु दक्षिणा विश्वरूपाहिसन्तीं प्रति गृहीम पनाम् ॥१०॥
॥का०५॥ ॥अनु०३॥

...न्ती...

...कृत्य *

.. कृणोतु

...ओषधिभिर् *

इन्द्रेणायु...

...युष्माद् तद् * आयुष्मान्

* मायुष्मा *

* वा आयुष्मन्त आयुष्मन्तं कृणुत

* * आयुष्कृत *

...दक्षिणा * *

...हेत्या

* * यद्धदानो...

...अग्ने * * शोका

...छल्यायक्ष्मा * *

* रतिस्...

...दद(उपरि दा)तु...

* शीघ्रकया ...

* * * उपनहः... सर्पा

...दक्षिमाण

सहस्रांशं * ज्योतिषं...

* नेतु... अहिसन्ती * * *

तै २.३.१०.३ का ११.७

तै का

तै का

तै का

तै का

पै २.८५.३

तै ५.३१.८.५

पै ९

७.१७.९-१०

७.१६

अग्निर् मा पातु वसुभिः पुरस्तात् ।
 तस्मिन् क्रमे तस्मिन् श्रेये तां पुरं ब्रवीमि ।
 स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥१॥
 वायुर् मान्तरिक्षेणैतस्या दिशः [पातु ।
 [तस्मिन् क्रमे तस्मिन् श्रेये तां पुरं ब्रवीमि ।
 [स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥२॥
 सोमो मा रुद्रैर् दक्षिणाया दिशः [पातु ।
 [तस्मिन् क्रमे तस्मिन् श्रेये तां पुरं ब्रवीमि ।
 [स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥३॥
 वरुणो मादित्यैर् एतस्या दिशः [पातु ।
 [तस्मिन् क्रमे तस्मिन् श्रेये तां पुरं ब्रवीमि ।
 [स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥४॥
 सूर्यो मा द्यावापृथिवीभ्यां प्रतीच्या दिशः [पातु ।
 [तस्मिन् क्रमे तस्मिन् श्रेये तां पुरं ब्रवीमि ।
 [स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥५॥
 आपो मौषधीमतीर् एतस्या दिशः पान्तु ।
 तासु क्रमे तासु श्रेये तां पुरं ब्रवीमि ।
 ता मा रक्षन्तु ता मा गोपायन्तु ताभ्य आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥६॥
 विश्वकर्मा मा सप्तर्षिभिर् उदीच्या दिशः [पातु ।
 [तस्मिन् क्रमे तस्मिन् श्रेये तां पुरं ब्रवीमि ।
 [स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥७॥
 इन्द्रो मा मरुत्वान् एतस्या दिशः [पातु ।
 [तस्मिन् क्रमे तस्मिन् श्रेये तां पुरं ब्रवीमि ।
 [स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥८॥
 प्रजापतिर् मा प्रजननवान् सह प्रतिष्ठाया ध्रुवाया दिशः [पातु ।
 [तस्मिन् क्रमे तस्मिन् श्रेये तां पुरं ब्रवीमि ।
 [स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥९॥
 बृहस्पतिर् मा विश्वैर् देवैर् ऊर्वाया दिशः पातु ।
 तस्मिन् क्रमे तस्मिन् श्रेये तां पुरं ब्रवीमि ।
 स मा रक्षतु स मा गोपायतु तस्मा आत्मानं परि ददे स्वाहा ॥१०॥ ॥का१॥

नतिमय श्रयेया **

... तस्मात्मानं * * *

* क्षेण तस्या .

वरुण मा नतीनेतस्या दिशम्

अपो सोषधिमतीर् * * *

* * ताआश्रयेया * * *

. ताभ्यानुत्मानं * * *

* * * उदीचा ..

* * * मज्ज भिद्याया .

* * तस्मिन् श्रेयेया * *

. तस्मात्मानं * * *

श्री १९.१८.१-१०

७.१७

अग्निं ते वसुमन्तम् ऋच्छन्तु ।
 ये माघायवः प्राच्या दिशो ऽभिदासान् ॥१॥
 वायुं ते ऽन्तरिक्षवन्तम् ऋच्छन्तु ।
 ये माघायव एतस्या दिशो ऽभिदासान् ॥२॥
 सोमं ते रुद्रवन्तम् ऋच्छन्तु ।
 ये माघायवो दक्षिणाया दिशो ऽभिदासान् ॥३॥
 वरुणं त आदित्यवन्तम् ऋच्छन्तु ।
 ये माघायव एतस्या दिशो ऽभिदासान् ॥४॥
 सूर्यं ते द्यावापृथिवीवन्तम् ऋच्छन्तु ।
 ये माघायवः प्रतीच्या दिशो ऽभिदासान् ॥५॥
 अप्स त ओषधीमतीर् ऋच्छन्तु ।
 ये माघायव एतस्या दिशो ऽभिदासान् ॥६॥
 विश्वकर्माणं ते सप्तर्षिवन्तम् ऋच्छन्तु ।
 ये माघायव उदीच्या दिशो ऽभिदासान् ॥७॥
 इन्द्रं ते मरुत्वन्तम् ऋच्छन्तु ।
 ये माघायव एतस्या दिशो ऽभिदासान् ॥८॥
 प्रजापतिं ते प्रजननवन्तम् ऋच्छन्तु ।

इमामघायवः . १ दासा

इ. १ दासा

* त्वादित्यं *

इ. १ दासा

* * वन्त इच्छन्तु

इ * एतस्या * भिदासा

इ... दासां

* मे...

... दासां

ये माघायवो ध्रुवाया दिशो ऽभिदासान् ॥९॥
 बृहस्पतिं ते विश्वदेववन्तम् ऋच्छन्तु ।
 ये माघायव ऊर्ध्वा[या] दिशो ऽभिदासान् ॥१०॥ ॥का० २॥

७.१८

वैकङ्कतेनेध्मेन देवेभ्य आज्यं वह ।
 अग्ने ती इह साद्य सर्व आ यन्तु मे हवम् ॥१॥
 इन्द्रा याहि मे हवम् इदं करिष्यामि तच्च कृणु ।
 इमम् इन्द्रातिसरा आकृतिं सं नमन्तु मे ।
 तेभिश्च शक्रेम वीर्यं जातवेदस् तनूवशिन ॥२॥
 यद् असाव् अमुतो देवा अदेवस् संश्व चिकीर्षति ।
 मा तस्याग्निर् हव्यं साक्षीद् धवं देवा अस्य मोप गुरु
 ममेव हवम् एतन ॥३॥

अति धावतातिसरा विश्वस्येशाना ओजसा ।
 वृश्चतामुष्य जीवति? इन्द्रेण सह मेदिना ॥४॥
 अतिस्त्वातिसरा इन्द्रस्याजसा हत ।
 अवि वृकीव मन्थीत ततो वो जीवन् मा मोचि ।
 [प्रतीचः] पुनर् आ कृधि यथासुं तृणहां जनम् ॥५॥
 यम् अमी पुरोदधिरे ब्रह्माणम् अभिभूतये ।
 इन्द्र स ते अधस्पदं तं प्रत्य् अस्यामि मृत्यवे ।
 कव्याद् एतं शमयतु ॥६॥
 यदि प्रयुर् देवपुरा ब्रह्म वर्माणि चक्रिरे ।
 तनूपानं परिपाणानि चक्रिरे सर्वं तद् अरसं कृधि ॥७॥
 अथैनम् इन्द्र वृत्रहन् उग्रो मर्मणि विध्य ।
 अत्रैवेनम् अभि तिष्ठश्च शक्रे मेघ अहं तव ।
 अनु त्वेन्द्रा रभामहे स्याम सुमतौ तव ॥८॥
 यथेन्द्र उद्गातनं? लब्ध्वा चक्रे अधस्पदम् ।
 कृण्वे ऽमुम् अधरं तथा शश्वतीभ्यस् समाभ्यः ॥९॥ ॥का० १॥

७.१९

आङ्गिरसो जन्मनासि तम् उ हाडुर् वनस्पतिम् ।
 स पीलो रक्षो बाधस्व साकम् इन्द्रेण मेदिना ॥१॥
 अप रक्षांसि बाधस्व बाधस्व परिरापिणः ।
 पिशाचान् पीलो कव्यादो बाधस्व मूर्धेविनः ॥२॥
 अथाहुस् तिष्ठ? कटुकम् अवगूढं पले कुलम् ।
 तस्यै हिरण्यकेदयै नमः कृण्मो अरातये ॥३॥
 या महती महोन्माता सर्वा आशा व्यानशे ।
 तस्यै हिरण्यकेदयै नमः कृण्मो अरातये ॥४॥
 यस् ते योनिं प्रतिरेदय आण्डादो गर्भेदृषणः ।
 रायं पुत्रं प्राप्य त्वं पीलोस् सहजासिथि ॥५॥
 यदा पील भक्षिस् पको तिष्ठ? वनस्पते ।
 तद् आडुर् इन्द्रं जहानं शकं प्रजहो? प्रति ॥६॥
 यथा सेदिम् अपबाधतापश्यमानो वनस्पते ।
 एवा पीलो रक्षो बाधस्व साकम् इन्द्रेण मेदिना ॥७॥
 यत् पिशाचैः पुरुषस्य जग्धं भवत्य् आत्मनः ।
 आ पीलो प्यायते पुनस् तव चाक्षानु पिप्पलम् ॥८॥
 पीलुं त्वाडुर् पीत्व आडुर् अयो त्वाडुर् वनस्पतिम् ।
 सर्वा ते भद्रा नामानि तेभिर् न पाप्म अहसः ॥९॥
 रक्षोहणं वृत्रहणं पीलुं पिशाचजम्भनम् ।
 जहानम् अग्ने वृक्षाणां तं ते बज्जाम्य आयुषे ॥१०॥ ॥का० १॥

१... दासा
 ... विश्वेदेवान्मृच्छन्त
 १... दासा

अस्येभ्यः * सर्वा * *

इममिन्द्रातिपकृती सं नवम् मे
 ... वाशि
 यदासाममुचो देवादेवासश्च * *

वा... देवासः *
 ... यतुनः
 * सुत...
 ... मेभिना
 अतिस्त्वातिसराव् 'स्योजसा *
 * ससोच * * जीव * मोचिः
 .. यथा मन्थिणहं *

इन्द्रस्य ते * त्वं पृच्छामि *
 .. समयतु
 यदिप्रेर...

... विषय(१)
 अत्रैवेनम् * * * नेषहन्तवः

यथेन्द्रम्...
 कृणे मित्र...

आङ्गिरसो...
 त्व... मेभिना
 ... परिरापिण
 ... पूर

... कृण्वो *
 * सहती महोन्माता सर्वासा *
 * * नमस्कृत्यो *

* * प्रपत् * पीडुस्सहजासिता

* सेधिन्...

... पञ्चात्र विपुलं

* त्वे * मानामानि ...
 * भो...

७.२०

सगराय शत्रुहणे स्वाहा ॥१॥
 शरणीलाय? शत्रुहणे स्वाहा ॥२॥
 सदेसाय? शत्रुहणे स्वाहा ॥३॥
 इषिराय शत्रुहणे स्वाहा ॥४॥
 अवस्यवे शत्रुहणे स्वाहा ॥५॥
 वायवे शत्रुहणे स्वाहा ॥६॥
 वाताय शत्रुहणे स्वाहा ॥७॥
 समुद्राय शत्रुहणे स्वाहा ॥८॥
 मातरिद्वने शत्रुहणे स्वाहा ॥९॥
 पवमानाय शत्रुहणे स्वाहा ॥१०॥ ॥का०५॥ ॥अनु०४॥

इत्यथर्ववेदे पैपलादशाखायां सप्तमः काण्डम् समाप्तः ॥

इत्यथर्ववेदकपैपलादशाखायां शाखायाः * * *

श्री ५.११.१-११

८.१

कथा दिव्यायासुराय प्रवामः? कथा पित्रे हरये त्वेपनृम्णः ।
 पृश्नि वरुण दक्षिणां ददावान् पुनर्मथ त्वं मनसा चिकित्से ॥१॥
 न कामेन पुनर्मथो भवामि सं पृच्छे कं पृश्निम् एताम् उपाजे ।
 केन स त्वम् अथर्वन् काव्येन केन जातेनासि जातवेदाः ॥२॥
 सत्यम् अहं गभीरः काव्येन सत्यं जातेनासि जातवेदाः ।
 न मे दासो नार्यो महित्वा व्रतं मीमाय यद् अहं धरिष्ये ॥३॥
 न त्वद् अन्यः कवितरो न वेधा अनु? धीरतरो वरुण स्वधावः ।
 त्वम् अङ्ग विश्वा जन्मानि वेत्थ स चिन् नु त्वज् जनो मायी विभाय ॥४॥
 त्वं ह्य अङ्ग वरुण स्वधावो विश्वा वेत्थ जन्मा ऽध्रद्धानि ते? ।
 किम् एना रजसः परो ऽस्ति किम् अवरेणावरम् असूर ॥५॥
 यद् एकम् एना रजसः परो ऽस्ति पर एकेन दृडाहं? चिद् अन्यत् ।
 तत् ते विद्वान् वरुणः प्र ब्रवीम्य अधोवचसः पणयो भवन्तु
 नीचैर् दासा उप सर्पन्तु रिप्ता ॥६॥
 त्वं ह्य अङ्ग वरुण ब्रवीषि पुनर्मथेष्व अवद्यानि भूरि ।
 मो शु पर्णीर् अभ्य एतावतो भून् मा त्वा वोचन् अराधसं जनासः ॥७॥
 मा मा वोचन् अराधसं जनासः पुनस् ते पृश्नि जरितर् ददामि ।
 स्तोत्रं मे [वि]श्वम् आ याहि जनेष्व अन्तर् देवेषु मानुषेषु विप्र ॥८॥
 या ते स्तोत्राणि बन्धनानि गान् [अन्तर् देवेषु मानुषेषु विप्र] ।
 देहि तन् मह्यं यद् अदत्तम् अस्ति युज्यो नस् सन्तपदस् सखासः ॥९॥
 समा नौ बन्धुर् वरुण समा जा वेद वैतद् वन्दे? समा जा ।
 ददामि तुभ्यं यद् अदत्तम् अस्ति [युज्यस् ते सन्तपदस् सखासि] ॥१०॥
 देवो देवाय गुणते वयोधा विप्रो विप्राय स्तुवते सुमेधाः ।
 अजीजनो हि वरुण स्वधावन् अथवाणं पितरं वैश्वदेवम् ।
 तस्मा उवायुः? कृणुहि प्रशस्तं सखा नो ऽस्ति वरुणश् च बन्धुः
 ॥११॥ ॥का०१॥

८.२

बुधा मे रवो रभसा नि तन्यतुर् उग्रेण तं वचसा बाधे तु ते ।
 अहं तम् अस्य नृभिर् अग्रभं रसं ज्योतिषेव तमस उद् पतु सूर्यः ॥१॥

श्री ५.११.१

{ अथाष्टमं लिख्यते ॥ ओं नमो नारायणाय ॥
 ओं नमश्शिवाभगवतै ओं कथा दिव अ-
 सुराय प्रवामः * * * हरिष्य * }

पृश्निर् * * * बां
 पृश्नि * पृश्निम् * उपाजेत्
 * * * अथर्व...
 सत्वस गभीरन् * सत्व * *
 म * * * महित्वं व्रतर् * * * हनिष्य
 * * * * वेत्थमते न तुज्जनो मां विभाय.
 . श्रद्धदनीते
 .. असुर
 य...परेकेन * त्यज् *
 त त्वे * * * ब्रवीन्
 नीचीमासाय * * *

सो खपाण्वङ्गय वतावचाभूर * * * अराधस्त *
 आ * * * अराधस्त पृश्नि जनभिर्ददाति
 ...रिप्ता
 * * * * यानि
 * तं * यदितत्वम् * यथो * पतस् *
 * नो * वरुणम् * जाः वद
 दजामि * यदितत्वम् *

* * * स्वधावं . विश्वेदेवं

..बापे * *
 * * * प्रभिर * * * तपसोदयतु *

शौ २

शौ ४

शौ ४.४.४.१.१.२ शौ ६

शौ ५

शौ ७ । 'शौ आलिगी च विलिगी

शौ ८

शौ प्रतङ्गं दद्रुवीणां

शौ ९

शौ १०

शौ ११

शौ ८.२.६^३

शौ ४.९.९

शौ ३

शौ २

शौ २.७.४

शौ ४.९.५

शौ ६

शौ ८

शौ १

शौ १० । शौ यासुनम्

शौ ४ ऋ १०.९७.१.२

शौ ६.७६.४.१.२

शौ ४.९.७

ऋ १०.९७.४.१.४

यत् ते अपोदकं? विषं तत् [न ए]तमिह अग्रभम् ।
 गृह्णामि मध्यमम् उत्तमं रसम् उतावमं भियसा नेशदाद् उ ते ॥२॥
 बलेन ते बलं हन्मि तन्वा हन्मि ते तनूम् ।
 विषेण हन्मि ते विषम् अहे मरिष्टा? मा जीवीः प्रत्यग् अभ्य पतु
 त्वा विषम् ॥३॥
 असितस्य तैमातस्य बभ्रोः उपोदकस्य च ।
 सात्रासाहस्य मन्योः ज्याम् उग्रस्येव धन्वनो वि मुञ्चामि रथी इव ॥४॥
 कैरात पृथ्वा उपतृण्य बभ्रव आ मे शृणुतासिता अलीकाः ।
 मा नस् सख्युस् स्यामानम् अपि छाताश्रावयन्तो नि विषे रमध्वम् ॥५॥
 आलका च व्यचलु? पिता यस्य ते माता च ।
 विषा ते विश्वतो बन्धु सो ऽरसः किं करिष्यसि ॥६॥
 उदकूलाया? दुहि[ता] जाता दास्यसिक्न्या ।
 प्रतंगर्तं द्रुहशीनुषा? अहीन् अरसी अकः ॥७॥
 कण्वा? श्वाचिद् अन्नवीद् गिरेः अवचरन्तिका ।
 याः काश्र चेमाः खनित्रिमास् तासाम् अरसतमं विषम् ॥८॥
 ताबुचं न ताबुचं न हेरसिकं [ताबुचम्] ।
 ताबुचेनारसं विषम् ॥९॥
 तस्तुवं [न तस्तुवं] न हरसिकं तस्तुवम् ।
 तस्तुवेनारसं विषम्? ॥१०॥
 [अ]रसं ते ऽहे विषम् इयं कृणोत्व ओषधिः ।
 त्रायमाणां सहमानां सहस्वतीम् अहातायद्? गोः अश्वात् पुरुषाद्
 विषम् ॥११॥ ॥का१॥

८.३

यद् आज्ञनं वैककुदं जातं हिमवतस् परि ।
 यातृश् च सर्वां जन्मभयत् सर्वाश् च यातृधान्यः ॥१॥
 उतैवासि परिपाणं यातृजन्मभम् आज्ञन ।
 उतामृतत्वस्येशिष उतासः पितृभोजनम् ॥२॥
 परिपाणं पुरुषाणां परिपाणं गवाम् असि ।
 अश्वानाम् अवतां परिपाणाय तस्थिषे ॥३॥
 परीमां परि णः प्रियं परि णः पाहि यद् धनम् ।
 अवातिर् नो मा तारीन् मा तारीत् किं चना समत् ॥४॥
 न तं प्राप्नोति शपथो न कृत्या नाभिषोचनम् ।
 नैनं विष्कन्धम् अश्नुते यस् त्वां विभर्त्य आज्ञन ॥५॥
 असन्मन्याद् दुष्कृण्व्यात् क्षेत्रियात् छपथाद् उत ।
 दुर्हार्दय चक्षुषो घोरात् तस्मान् नः पाष्वा आज्ञन ॥६॥
 त्रयो दासा आज्ञनस्य तक्मा बलास आद् अहिः ।
 वर्षिष्ठः पर्वतानां त्रिककुन् नाम ते पिता ॥७॥
 वृत्रस्यासि कनीनिका पर्वतस्यास्य अक्ष्यौ ।
 देवेभ्यस् सर्वैः प्रोक्तं परिधिर् नाम वा असि ॥८॥
 वेदो हि वेद ते नाम गन्धर्वपरिवादनम् ।
 यद् आज्ञन प्रजायसे तद् पृष्ट्वा अरिष्टतातये ॥९॥
 यदि वासि वैककुदं यदि वासनुम्? उच्यसे ।
 उमे ते भद्रे नास्ती ताभ्यां नः पाष्वा आज्ञन ॥१०॥
 यस्याज्ञन प्रसर्पस्य अङ्गमङ्गं परुषरुः ।
 तस्माद् यश्मं वि बाध त्वम् उग्रो मध्यमशीर् इव ॥११॥
 नैनं जन्ति पर्यायिणो न सन्नौ अव गच्छति ।
 जने स न प्रमीयते यस् त्वां विभर्त्य आज्ञन ॥१२॥
 इदं विद्वान् आज्ञन सत्यं वक्ष्यामि नानृतम् ।
 सनेयम् अश्वं गां वास आत्मानं तव पूरुष ॥१३॥ ॥का१॥

* * मोदक ..

... नेमदाद् * *

.. तर्मा सन्मि * तन्

ऋषेण... मोदी * अमेतु

* तविमातस्य ...

मानाहस्तस्य * * उग्रस्येव धन्वनो .. रथा * *

कैलासपुण्ड्रपतामि बभ्रुवा मे शृणुतासितालीका

* नक्षत्राक्षममशृणुतासितालीका वयं * *

... रथा * * * *

विद् तौ ब्रह्मो बन्धुस् स...

.. जायश्रज्या

... गिरि * *

* * वेमा ...

* * वैककुदं ...

यातृश् * सर्वां ...

उतैवासि... आज्ञनः

परिमाणं * * माण रकास् *

अश्मानां सर्वतामि परिमाणानि तस्मिन्

... पाष्यन्

रातिर्... तर्... * * *

* निनिष्कन्धम्... आज्ञनः

आसमन्त्यो दुष्कृण्व्या...

द्रोहिश्... अङ्गजन

* चक्षुषो जनस्य * बलासाहये

* पशुतानां ...

* वृत्रस्यास्य... शौ

* सर्वं... वासि

... गन्धर्वपरिवाचनं

यताञ्जन * तस्मिन् *

* वास ...

उमेव ते भद्रे नास्ती ताभ्याम् * * अञ्जन

यस्याञ्जनः प्रसर्पस्य

* * * वाष्यन् * * *

नैनोन्नयन् पर्यायिणो न सन्ना इव *

... अञ्जन

* * अञ्जनस् ...

* * वासा * * पौरुषः

श्री ५.१६.१-११

८.४

य एकवृषो ऽसि सृजारसो ऽसि ॥१॥
 यो द्विवृषो ऽसि [सृजारसो ऽसि] ॥२॥
 यस् त्रिवृषो ऽसि [सृजारसो ऽसि] ॥३॥
 यश् चतुर्वृषो ऽसि [सृजारसो ऽसि] ॥४॥
 यः पञ्चवृषो ऽसि [सृजारसो ऽसि] ॥५॥
 यश् षड्वृषो ऽसि [सृजारसो ऽसि] ॥६॥
 यस् सप्तवृषो ऽसि [सृजारसो ऽसि] ॥७॥
 यो अष्टवृषो ऽसि [सृजारसो ऽसि] ॥८॥
 यो नववृषो ऽसि [सृजारसो ऽसि] ॥९॥
 यो दशवृषो ऽसि [सृजारसो ऽसि] ॥१०॥
 यो ऽपोदको ऽसि सृजारसो ऽसि ॥११॥ ॥का०४॥

* लृष्टो
 * चतुर्वृषो ...
 * * व

[को ऽसि
 श्री षष्ठेकादशो ऽसि सो ऽपोद-
 श्री ५.१५.१-११

८.५

एका च मे दश चापवकार ओषधे ।
 ऋतजात ऋतावरि मधु त्वा मधुला कर्त् ॥१॥
 द्वे च मे त्रिंशतिश् [चापवकार ओषधे ।
 [ऋतजात ऋतावरि मधु त्वा मधुला कर्त् ॥२॥
 तिस्रश् च मे त्रिंशच् [चापवकार ओषधे ।
 [ऋतजात ऋतावरि मधु त्वा मधुला कर्त् ॥३॥
 चतस्रश् च मे चत्वारिंशच् [चापवकार ओषधे ।
 [ऋतजात ऋतावरि मधु त्वा मधुला कर्त् ॥४॥
 पञ्च च मे पञ्चाशच् [चापवकार ओषधे ।
 [ऋतजात ऋतावरि मधु त्वा मधुला कर्त् ॥५॥
 षट् च मे षष्टिश् [चापवकार ओषधे ।
 [ऋतजात ऋतावरि मधु त्वा मधुला कर्त् ॥६॥
 सप्त च मे सप्ततिश् [चापवकार ओषधे ।
 [ऋतजात ऋतावरि मधु त्वा मधुला कर्त् ॥७॥
 अष्ट च मे अशीतिश् [चापवकार ओषधे ।
 [ऋतजात ऋतावरि मधु त्वा मधुला कर्त् ॥८॥
 नव च मे नवतिश् [चापवकार ओषधे ।
 [ऋतजात ऋतावरि मधु त्वा मधुला कर्त् ॥९॥
 दश च मे शतं [चापवकार ओषधे ।
 [ऋतजात ऋतावरि मधु त्वा मधुला कर्त् ॥१०॥
 शतं च मे सहस्रं चापवकार ओषधे ।
 ऋतजात ऋतावरि मधु त्वा मधुला कर्त् ॥११॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१॥

चापवकारोषधे
 यदिचाद दतावरि...

... शच्च

... शच्च

... ०क्षिश्

... ०तिश्

... ०तिश्

... ०तिश्

... शतं च

* * * * ०क्तारोषधे
 यदिचाद भतावरि...

श्री ५.२०.१

८.६

आ पश्यसि प्रति पश्यसि परा पश्यसि पश्यसि ।
 धाम् अन्तरिक्षम् आद् भूमिं तत् सर्वं देवि पश्यसि ॥१॥
 तिस्रो विवस् तिस्रः पृथिवी[श्] षट् चेमाः प्रविशो महीः ।
 तथाहं सर्वान् यातुन् पश्यामि देव्य ओषधे ॥२॥
 सुपर्णस्य विव्यस्य तस्य हासि कनीनिका ।
 सा भूमिम् आ रोहेर् वह्निं श्रान्ता वधूर् इव ॥३॥
 तावन् मे सहस्राक्षो देवो दक्षिणे हस्त आ दधत् ।
 तेनाहं सर्वं पश्यामि यद् भूतं यच् च भव्यम् ॥४॥
 यथा श्वा चतुरक्षो यथाश्वश्च इयावो ऽर्वताम् ।
 यथाग्निर विश्वतः प्रत्यङ्क् पवा त्वम् अस्य ओषधे ॥५॥

.. चेमत् सुदिशो मही
 * सर्वो यातुन * * *

... मक्षं * * *

... इस्ताददत्

* * पश्याम्यकृतं

* * * यथाश्वा स्यावो *

* * प्रत्यं...

* चतुरक्षस्य(श्रान्ते स्य)न्याश्चतुरक्षा
 .. ०कर

श्री ७

कश्यपस्य चतुरक्षस्य? शुन्याश् च चतुरक्ष्याः ।
 वीध्रे सूर्यम् इव सर्पन्तं मा पिशाचं तिरस् करः ॥६॥

शौ ६.१.२

शौ ८ । शौ परिपाणाद् यातुधानं

शौ ९

शौ ५

दर्शय मा यातुधानान् दर्शय यातुधान्यः ।
 आपस्त्वृष एव तिष्ठन्तं दर्शय मा किमीदिनम् ॥७॥
 उद् अग्रं परिपाणं यातुधानात् किमीदिनः ।
 तेनाहं सर्वं पद्यास्य उत शूद्रम् उतार्यम् ॥८॥
 यथा सूर्यश्चन्द्रमाश्च विश्वा भूता विपश्यतः ।
 एवा वि पश्यतात् त्वम् अघातुर मोप गाद् इह ॥९॥
 यो अन्तरिक्षेण पतति भूम्या यश्चोपसर्पति ।
 दिवं यो मन्यते नाथं तं पिशाचं दशो कुरु ॥१०॥
 आपिषु कृणुष्व रूपाणि मात्मानम् अप गृह्थाः ।
 एवा सहस्रचक्षो त्वं प्रति पद्यास्य आयतः ॥११॥ ॥का०१॥

८.७

॥सौक्ष्मे जांस्त्वो दांस्तु मलं पतिष्ठाम उपावतां? ।
 अहीनां सर्वेषां विषम् अरसं कृण्व ओषधे ॥१॥
 अश्वकन्दस्य वाण्डस्य? पृदाकोर् गोतुशोर्? उत ।
 श्वित्राणां सर्वेषां विषम् अरसं कृण्व ओषधे ॥२॥
 घांपाकस्य? गवकस्य गोधापिष्टेर्? अहोर् उत ।
 असितानाम् एतज् जातम् अरिष्टे [अ]रसं कृधि ॥३॥
 एतज् जातं स्वजानां तद् उ चभ्रो रसं कृधि ।
 सर्वस्य वभ्रो भेषज्य असीय? वि[ष]दूषणी ॥४॥
 त्रायमाणा प्र ब्रवीतु सर्वं रात्रौ महीनान् ।
 तिरश्चिरजैर् असितान् अयोपशयाश्च ये ॥५॥
 सहस्वान् यातुधानं सासह यातुधान्यस् सहस्वान् सासह ।
 सं ह नाम जग्रम महस्माकं? पद्मेनोत्रेण वचसा मम ॥६॥
 ॥अन्धार्युश्च हृदयांश्च? च शपथांश्च च रथं बृहः ।
 समा उत पद्यन्तां सर्वान् अरसां अकः ॥७॥
 ॥असितस्य विद्रधस्य हरितो यश्च विद्रधः ।
 ॥इमंक्षी विद्रधानां यो खजां त्वयि ता अजीजनत्? ॥८॥
 यस् खजानां नीलग्रीवो यस् खजानां हरिर् उत ।
 कल्माषपुच्छम् ओषधे जम्भयास्य अरुन्धति ॥९॥
 मायं स ल अज हि जष्टः पित रसात्स द्विषं? ।
 इमां ह्य असा ओषधिम् आ हराम्य अरुन्धतीम् ॥१०॥
 एतज् जातं पृदाकानाम् अरसं जीवले कृधि ।
 इन्द्रस्य भद्रिका वीरुज् ज्यसीय? विषदूषणी ॥११॥ ॥का०२॥

८.८

शतम् अर्वाकं प्र स्यन्दन्ते प्र स्यन्दन्ते शतं परः ।
 शतं वृत्रस्य काण्डानि तेभ्य आपो वि धावता ॥१॥
 अन्तरिक्षे पथयिष्णवो नभसः परि जज्ञिरे ।
 आपो हिरण्यवर्णास तास ते भवन्तु शं हृदे ॥२॥
 शं ते सन्तु हृदयाय शं ते हृदयाभ्यः? ।
 शं ते अक? क्लोमद्रथश्च शम् उ ते यन्वेष्टेभ्यः? ॥३॥
 यद् अज्ञैर् अपः पस्वुरो यच् छीर्णां यच् च पृष्टिभिः ।
 आपस तत् सर्वं निषु करन् त्वष्टा रिष्टम् इवानशत् ॥४॥
 सं हृदयेन हृदयम् ओपशेन सम् ओपशः ।
 अद्भिर् मुञ्चापस सितं तार्ष्ण्यो? [अ]तस सम् एतु ते ॥५॥
 आचरन्तीः पर्वतेभ्यो देवीर् देवेभ्यस् परि ।
 आपो यम् अद्य प्रापन् न स रिष्यात् पूरुषः ॥६॥
 शं त आपो हैमवतीथ शम् [उ] ते सन्तुत्स्याः ।
 शं ते सनिष्यदा आपथ शम् उ ते सन्तु वय्योः ॥७॥

शौ ६.२४.२.३

शौ १९.२.१

दर्शये * नां शवय *
 आपस्त्वृ...
 तद्... दिन
 ... उतर्त
 * * चन्द्रमासा * * त
 * * पत्यता ...
 * * * भोमीश्च *
 .. त्वं * * *
 ... अपि रूढता
 ... पद्याम्यायत

... प्रदाकोर् * *

... च * * *

तिरश्च * पसयाश्च * *
 शांतां * सहस्र * सतहस्वान् *
 मं हा ...
 ... रथ त्रिहः
 सामा * पषतां * अरसं *
 * विद्रदस्य * वयस्य विद्रध

य * * य * हरीर् *
 कल्माषपुच्छम् * जम्भयास्यरुन्धती

इमा ...
 * * प्र ...

... पर
 * * काण्डा(उपरि ण्वा)नि ... धावताः
 * पथयिष्णवो ...
 ... सं *
 * * * हृदयाय ...
 * * अप सस्वुरो ...
 ... करं * * शः
 * हृदेन * ओपसिन ...

... प्रापं * * * पूरुषः
 * तापो ... पूरुषा
 शं * सनिष्यदापः ...

श्री २

शं त आपो घन्वन्याश् शम् उ ते सन्स्व अनूण्याः ।
शं ते खनित्रिमा आपश् शं याः कुम्भेभिर् आभृताः ॥८॥

श्री ३

अनश्चयः खनमाना विप्रा गम्भीरे उपसः ।
मिषभ्यो मिषकरा आपो अच्छावदामसि ॥९॥

श्री ४

अपाम् अह दिव्यानाम् अपां क्रोतस्थानाम् ।
अपाम् अह प्रणेजने अश्वा भवत वाजिनः ॥१०॥

श्री ५

ता अपश् शिवा अपो अयश्मकरणीर् अपः ।
यथैव तृप्यते मयस् तास् त आ दत्त भेषजीः ॥११॥ ॥का०३॥

८.९

श्री १९.२२.२१, २३.३०

ब्रह्मज्येष्ठा संभृता वीर्याणि ब्रह्माग्ने ज्येष्ठं दिवम् आ ततान ।
भूतानां ब्रह्म प्रथमो ऽधि जहो तेनाहति ब्रह्मणा स्पर्धितुं कः ॥१॥

श्री १९.४२.१

ब्रह्ममे द्यावापृथिवी ब्रह्ममे सप्त सिन्धवः ।
ब्रह्मे सर्वं आदित्या ब्रह्म देवा उपासते ॥२॥

श्री २१

ब्रह्म ब्राह्मणो वदति ब्रह्म रात्री नि वसते ।
सावित्रे ? ब्रह्मणो जातं ब्रह्मणाहिं वि रोचते ॥३॥

ब्रह्मौषधयो ऽनु तिष्ठन्ति ब्रह्म वर्षन्तु वृष्टयः ।
ब्रह्मेदं सर्वम् आत्मन्वद् यावत् सूर्यो विपश्यति ॥४॥

ब्रह्म होता ब्रह्म यज्ञो ब्रह्मणा स्वरवो मिताः ।
अच्युरर् ब्रह्मणो जातो ब्रह्मणोन्तर्हिते ? इविः ॥५॥

ब्रह्म सुचो घृतवतीर् ब्रह्म ऋषयो भद्ररेता ब्रह्म गावो हविष्कृतः ।
ब्रह्म रथस्य दैवस्य युजे याति स्वरंकृतम् ॥६॥

ब्रह्मणा सादं वनति ब्रह्मणा युज्यते रथः ।
ब्रह्मणा पुरुषो ऽभ्यपानं व्यथते चरन् ॥७॥

ब्रह्मणो जाता ऋषयो ब्रह्मणो राजन्या उत ।
ब्रह्मेदं ब्रह्मणो जातं ब्रह्मणो विष्यन्नम् ? ॥८॥

॥ब्रह्म शूद्रा राजन्यानां ब्रह्मैषाम् उत विश्वतः ? ।
ब्रह्मैषां भद्रं सादनं ॥ब्रह्मणैषां सभा सदा ? ॥९॥

॥ब्रह्म दासद् ब्रह्म दासाद् ? ब्रह्ममे कितवा उत ।
स्त्रीपुंसौ ब्रह्मणो जातो ॥स्त्रियो ब्रह्मोथ वावना ? ॥१०॥

ब्रह्मोद्भूतो निवतो ब्रह्म सर्वतो
वानस्पत्या पर्वता वीरुधो ब्रह्मेदं सर्वम् अन्तरा

उतानाम् ? अन्तरा द्यावापृथिवी उभे ॥११॥

ब्रह्मैषामवद् उत्तरं जातवेदो अदद् वज्रो यातुधानं महाबलम् ।
भवाशर्वौ तपुर्षा हेतिम् अस्मै नयशितौ ? वि रुजतां वधाय ॥१२॥ ॥का०४॥

८.१०

श्री ४.१०.७.५

यद् अश्विना ओषधीष्व् आसिकां पुष्कररुजा वीरुधो मधु विभ्रतीनः ? ।
तेनाहम् अस्या मूर्धानम् अभि पिञ्चामि नायोंः ॥१॥

[यद् अश्विना पुष्पाद् अधि माक्षिकं मधु संभृतम् अत्रे लवणेन मधुमतेन ।
तेनाहम् अस्या मूर्धानम् अभि पिञ्चामि नायोंः] ॥२॥

[यद् अश्विना गुग्गुलम् आञ्जने मधु संभृतं यद् अस्मिन् मधुधे मधु ।
तेनाहम् अस्या मूर्धानम् अभि पिञ्चामि नायोंः] ॥३॥

यद् अश्विना क्ष ? मधु गोष्व् अभ्येषु यन् मधु ।
सुपर्णां सिच्यमानायां कीलाले ऽधि यन् मधु ।

तेनाहम् अस्या मूर्धानम् अभि पिञ्चामि नायोंः ॥४॥

यद् अश्विना गोवर्चसं हिरण्यवर्चसं हस्तिवर्चसम् अश्विना ।
तेनाहम् अस्या मूर्धानम् अभि पिञ्चामि नायोंः ॥५॥

अभि नन्दम् अभि मोक्षम् अभि तल्पं कृणोमि ते ।
आ ते भगं वर्तयेताम् अश्विना पुष्कररुजा ॥६॥

सन्तापोधनि * * * सन्त न्यप्या

* * * खनित्रमापः... आभृता

... गम्भीरेप्सा

* मिषकरापो वत्सावदामसि

* * * मासोदस्थानां

* * * ध्वा ...

तापदिशवापो अवयश्म *

अथैव दृश्यते * स्वाम्यदाव भेषजी

* अिब्रास्... ततानः

... स्पर्धितुं *

* सर्वदादित्या .

ब्रह्म ओषधयो न...

... छुरे मिता

* * * ब्रह्मणोचरिते *

* घृचो... कृत

* * * देवस्य युज्जे * कृता

. चरं

* जात .

.. ब्रह्मैषेते * *

ब्रह्मोभ्यतो...

... अन्वा

भवं उपुषियं ॥ अनूपब्रह्मसूक्तम् ॥१॥

* * * *सिक्त .

तिनाहमस्य * * * नायः

* * * गुग्गुलं .. मधुगो *

तेन

* * * भोजम्...

या * * * वत्तयेताम् * * * रुज

यद् अप्सु ते वर्चस्व सुभगे जिह्वायां ते मधूलकम् ।
अक्ष्यौ न करणी? तव प्रतीकं मधुमत्तरम् ।
आशितस्य तलाशिव वृक्षेवापतिकः पति? ॥७॥
त्वं सम् अग्रभीः पुंसश्च इयेन इवान्यान् पतविणः ।
आयि? ते ऽहार्णम् उदकम् अपो भगादिवेचनम्? ॥८॥
यत् ते वर्चो ऽपकान्तं ऽमनस्य प्रतिवक्षणः? ।
पुनस् तद् अदिवना त्वय्य् आ घत्तां पुष्करस्रजा ॥९॥
अभि त्वा वर्चसासृजन् दिव्येन पयसा सह ।
यथा पतिर्विस्यसो? देवभ्यो मधुमत्तरा ॥१०॥
भगं ते मित्रावरुणा भगं देवी सरस्वती ।

भगं ते अदिवनोभा घत्तां पुष्करस्रजा ॥११॥

पतिं ते राजा वरुणः पतिं देवो बृहस्पतिः ।
पतिं त इन्द्रश्चाग्निश्च पतिं धाता दधातु ते ॥१२॥ ॥का°५॥ ॥मनु°२॥

८.११

चतस्रस् ते खल सक्तीः अथो मध्यम् अहं खल ।
धारय चतस्रस् तोष्यामि वेदिं मानुष्यवर्धनीम् ॥१॥
ऊर्जेस्वन्तम् आ रभध्वं स्फातिवन्तं पुनीत नः ।
इन्द्रो बीजस्याभ्यावोढा भग एतु पुरोगवः ॥२॥
भगस्य हानङ्गाहौ युज्जते राशिवाहनौ ।
अधः पृथिव्याः कीलालम् इहा वहताम् अदिवना ॥३॥
अभिहितः परिहितो धानेन विभुः प्रभुः ।
घर्ता मनुष्याणां जज्ञे देवानाम् आज्यं खलः ॥४॥
सृचा संपनी सृणीका परिष्कृत ।
कीनाशा सं नो तारो बीजदासाद् धविष्मतिः ॥५॥
इहेन्द्र मुष्टिष्वे सृजस्व पूर्णो विह सौमनसस् ससृक्षयताम्? ।
होतारो ये च गन्धर्वास् ते हि स्फातिं सम् आवहन् ॥६॥
अतिपदयो नृचायकयङ्कः? पक्वम् आ भर ।
ईशाना गन्धर्वा भुवनस्य सं घहन्तु खले स्फातिम् इहासौनुतां? ज ॥७॥
आ पश्वाद् आ पुरस्ताद् उत्तराद् अधराद् उत ।
इन्द्राय वसोऽ ईशानः खले स्फातिं सम् आवहन् ॥८॥
स्फातिम् इन्द्रः खले बलीम् इहोत्प्राणम् उत पूणत्? ।
स्फातिं मे विद्मे देवास स्फातिं सोमो अथो भगः ॥९॥
स्फातिं मे अस्तु हस्तयोस् स्फातिं यज्ञ मा रारभे ।
शतहस्तेन मोत् पूण समुद्रस्येव मध्यतः ॥१०॥
इह मे भूय आ भर यथाहं कामये तथा ।
यथेयम् अद्य स्फायते यज्ञैव हस्तिनस् सह ॥११॥ ॥का°१॥

८.१२

स्वद्विर्यं? ता अभिना सुरे कृणुतां पुष्करस्रजा ।
याम् असिञ्चन् सौधेनवना विश्वे देवा मरुद्गणाः ।
याम् अदिवनासिञ्चतां सा सुरा बहु धावतु ॥१॥
स्वादोस् स्वादीयसी भव मधोऽ मधुतरा भव ।
अथ ऋषेः स्य यवमार्थ्ये वाक्त्यं? सुभगे भव ॥२॥
अभ्राज् जातं वर्षाज् जातम् अथो जातं विन्नस् पति ।
अथो समुद्राज् जातं तत् सुराधरणं भव ॥३॥
नाडीनाम् असि जनुषा सा सुराधरणी भव ।
शाखा हि भद्रस्थासि वृक्ष स्वादु विर्गन्त? ॥४॥

अक्षौ * तवसुतीकं *

* * °मीर...

...दत्तां °जाः

* * °सर्वे...

* * देव ऋष्यो मनुमत्तरा

...दिवी *

{ * * * दत्तां आदत्तां पुष्करस्रजं (ग्राम्णे भगं
ते मित्रावरुणौ भगं दिवी सरस्वती भगं ते
अभिना देवौ आ दत्तां पुष्करस्रजम् । पाठः)

पतिपतिं ते ...

...दाता दधातु *

...°विनी

ऊर्जेस्वन्तम् ...पुनीदि *

...भोगे पुरोगव

* हनं यंजात राशिनी°

अथाः ...वश्चम् *

...खल

...मन् आवहः

* * * स...

...आशं

स्फाति ...

* सुप...

* * भूया * * * *

* यव स्फायते यज्ञैव *

* असिञ्चं सौधेनवना ...

* * मासुना * *

...किदम् *

...सुरादगम् *

* आसि ...

सखा * °सी...

असुरस् त ऊर्ध्वनभसथु चकार प्रथमस् स्वरे ।
 सुरे दासथु चित्वा गृहे सिरश्चान्धस्य चक्रतु? ॥५॥
 निष् पुण्यं कशीकाया? निष् धारय सुराम् उत ।
 उद् एहि वाजिनीवति किम् अङ्कतिष् इच्छति ॥६॥
 किम् एतं जन्या आसते ऽगस्तीर् अभिधृष्णवः ।
 सुरे देवि परि प्रेहि मादयन्ती जनंजनम् ॥७॥
 अस्या गृह्णामि स्थलेन गाम् अद्भं धान्यं वसु ।
 सा सुरा बहु धावतु ॥८॥
 आचरन्तीः पर्वतेभ्यः खनमाना अनभयः ।
 यासां समुद्रे संस्थानं यासां नास्ति निवेशनम् ।
 तास् ते ददतु बुद्बुदम् इदं कुरु चेमां सुराम् ॥९॥
 यां हृदा कामयामहे तावन्म? भगस् ताम् अदिवना तावन्मावङ्?
 सरस्वती ।

अयं देवो मयूलष्य? इवशुराद् अरणं ददत् ॥१०॥
 संस्त्रवणाः परिस्त्रवणा गिरिभ्यस् पर्य आभृताः ।
 मध्ये शतस्य मण्डिष्को? [अ]नङ्गान् इमा मेहतु ॥११॥ ॥का० २॥

८.१३

समुद्राद् ऊर्मिर् मधुमी उद् आरद् उपांशुना सम् अमृतत्वम् आनद् ।
 घृतस्य नाम गुह्यं यद् अस्ति जिह्वा देवानाम् अमृतस्य नाभिः ॥१॥
 वयं नाम प्र ब्रवामा घृतस्यास्मिन् यज्ञे धारयामा नमोभिः ।
 उप ब्रह्मा शृणवच्च छस्यमानं चतुष्पृष्ठा ऽवमीद् गौर एतत् ॥२॥
 चत्वारि शृङ्गा त्रयो अस्य पादा द्वे शीर्षे सप्त हस्तासो अस्य ।
 त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवीति महो देवो मर्त्ये आ विवेश ॥३॥
 त्रिधा हितं पणिभिर् गुह्यमानं गवि देवासो घृतम् अन्व अविन्दन् ।
 इन्द्र एकं सूर्यं एकं जजान वेनाद् एकं स्वघया निष् टतधुः ॥४॥
 एता अर्पन्ति हृदात् समुद्राच्च छतमजा रिपुणा नावचक्षे ।
 घृतस्य धारा अभि चाकशीमि हिरण्ययो वेतसो मध्ये आसाम् ॥५॥
 सम्यक् अवन्ति सरितो न घेना अन्तर हृदा मनसा सूयमानाः ।
 एते अर्पन्त्य ऊर्मयो घृतस्य मृगा इव क्षिपणोर् ईषमाणाः ॥६॥
 सिन्धोर् इव प्राध्वने शूयनासो वातप्रमियः पतयन्ति यज्ञाः ।
 घृतस्य धारा अरुषो न वाजी काष्ठा भिन्दन् ऊर्मिभिः पिन्वमानः ॥७॥
 अभि प्रवन्त समनेव योषाः कल्याण्य[स्] सयमानासो अग्निम् ।
 घृतस्य धारास् समिधो नसन्त ता जुषाणो हर्यति जातवेदाः ॥८॥
 कन्या इव बहनुम् एतवा उ अञ्ज्य अज्ञाना अभि चाकशीति ।
 यत्र सोमस् सूयते यत्र यज्ञो घृतस्य धारा अभि तत् पवन्ते ॥९॥
 अभ्य अर्ष[त] सुष्टुतिं गव्यम् आजिम् अस्मासु भद्रा द्रविणानि धत्त ।
 इमं यज्ञं नयत देवता नो घृतस्य धारा मधुमत् पवन्ते ॥१०॥
 धामन् ते विश्वं भुवनम् अधिश्रितम् अन्तस् समुद्रे हृद् अन्तर आयुषि ।
 अपाम् अनीकात् समिधाद् य आभृतस् तम् अद्याम मधुमन्तं त
 ऊर्मिम् ॥११॥ ॥का० २॥

८.१४

द्वे विरूपे चरत[स्] स्वर्धे अन्यान्या वत्सम् उप धापयेते ।
 हरिर् अन्यस्यां भवति स्वधावान् शुको अन्यस्यां ददशो सुवर्चाः ॥१॥
 दशोमं त्वष्टुर् जनयन्त गर्भम् अतन्द्रासो युवतयो विभुवम् ।
 तिग्मानीकं स्वयशसं जनेषु विरोचमानं परि र्षी नयन्ति ॥२॥
 त्रीणि जाना प्रति भूषन्त्य अस्य समुद्र एकं दिव्य एकम् अणु ।
 पूर्वाम् अनु प्र विशो पाथिवानाम् ऋतुर् प्रशासद् वि दधाव् अनुष्टु ॥३॥
 क इमं वो निष्णयम् आ विकेत वत्सो मातुर् जनय[त] स्वधाभिः ।

धाराया *
 * ईहि * * तीष् *
 * * जन्यासते * आभिधृष्णव

* गृह ..

... य

* * * बुद्बुद ...

०णात् ०मृतः

... इम *

* उर्मि मधुमा . आनत्

हृदं नामा ... नवो(उपरि मो)भिः

* ब्रह्माश्चृणवच्च ... गौर *

* शृङ्गास् * * * दि

* शिक .

. कृतधुः

. निपुणा *

... रितसो *

* * * देवा ...

. ओ ऋग इव क्षिपणोरीषमाणास्

* इव * स० वातः प्रिमयः * यज्ञां

* * अर्षो * * * भिमेत्ये * *

* ०वन्ति ...

* * * रसन्ति ...

* * वातमतेतवा उ अन्य जाना * *

* * * आजम् .

... पवन्ते

* * * ०मृतस् ..

* * समिधाद् याष्टुत् तपश्यामि * कुर

* ०रूप ...

* * * स्वधावां ...

* त्वष्टुर् ... विष्टुत

* धृ ... र्षी *

* जानाव् ...

... कश्चिद् * * * *

.. विकेतु * मातुर् ...

अ. ४.५८.१-११ का ४०.७

अ. १.१५.१-११

[बद्धीनां गर्भो अपसाम् उपस्थान् महान् कविर् निश् चर]ति स्व-
धावान् ॥४॥

आविष्टो वर्धते चारुः आसु जिह्वानाम् ऊर्ध्व[स] स्वयशा उपस्ये ।
उभे त्वष्टुर् विभ्यतुर् जायमा[न]ात् प्रतीची सिद्धं प्रति जोषयेते ॥५॥
उभे भद्रे जोषयेते न भेने गावो न बाध्ना उप तस्थुर् पवैः ।
स दक्षाणां दक्षपतिर् बभूवाञ्जन्ति यं दक्षिणतो हविर्भिः ॥६॥
उद् ययमी[ति] सवितेव बाहू उभे सिचौ यतते भीम ऋजन् ।
उच्चं लुक्कम् अत्कम् अजते सिम् अस्मान् नवा मादृभ्यो वसना जहाति ॥७॥
त्वेषं रूपं कणुत उत्तरं यत् संपृञ्चानस् सदने गोभिर् अङ्गिः ।
कविर् बुध्नं परि मरुज्यते धीस् सा देवताता समितिर् बभूव ॥८॥
उरु ते जयः परं एतु बुध्नं विरोचमानं महिषस्य धाम ।
विश्वेभिर् अग्रे स्वयशो[भि]र् इद्धो ऽदग्धेभिः पायुभिः पात्व अस्मान् ॥९॥
धन्वन् श्रोतः कणुते गालुम् ऊर्मि शुक्रैर् ऊर्मिभिर् अभि नक्षति क्षाम् ।
विश्व्या सनानि जठरेषु घत्ते ऽन्तरं नवासु चरति प्रसृषु ॥१०॥
एवा नो अग्रे समिधा शृणानो रेवत् पावक भवसा वि भाहि ।
तन् नो मित्रो वरुणो मामहन्ताम् अदितिस् सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥११॥
॥का०॥

८.१५

यो जामदग्न्य इह कौशिक आत्रेय उत काश्यपो यः ।
भारद्वाजा गौतमा ये वासिष्ठास् तेभ्यः प्र ब्रूम इह किल्बिषाणि ॥१॥
आगस्त्यो यः काण्वः कुत्सापञ्चवणा विश्वरूपा गागां मुद्रला अयस्काः ।
शौनकास् संकृतयो ब्राह्मणा ये न दुग्धास् तेभ्यः प्र ब्रूम इह कि-
ल्विषाणि ॥२॥

यो नो ऽतिष्ठद् ब्राह्मणो नाधमानेनान्येन ? तप्त उत धैर्येण ।
विवरे देवा उपदृष्टारो ऽत्र तस्मिन् इषं सं नयां किल्बिष्यः ॥३॥
यारोपयन् किल्बिषे ब्राह्मणस्याथा निजीनांसि ? बहुधा दुष्कृतानि ।
अनुतिष्ठन् प्रोक्तात्मा तु तन् नि घत्ते तस्मै तद् देवा उत वेशयन्ति ॥४॥
नाम्नीयान् न पिबेत् न शयीत न निशीत जायाम् ।
नोत पुत्रं ब्रह्माकिल्बिषे ? प्रोक्तोदेव तिष्ठेस्वरितस्य पन्थाः ॥५॥
शतचिन्तो माध्यामा ये महर्षयः क्षुद्रस्त्वनाम् उत या प्रजेह ।
ऋषीणां यानि जनिमानि विश्व तेभ्यः प्र ब्रूम इह किल्बिषाणि ॥६॥
सोर्दर्याणां पञ्चदशानां शतानां त्रयस्त्रिंशद् उत शिष्यन्तु देवाः ।
एकस्मिन् विद्वे सर्वे रुष्यं त्वद् ? ब्राह्मणाकिल्बिषम् अन्व अविन्दन् ॥७॥
तस्मै तद् दुष्टादीदं नायद् ? यो नो ऽतिष्ठद् यो नो जातो ऽस्मिन् ।
ब्राह्मणस्य किल्बिषं नाथितस्य सोर्दर्यताम् इच्छतो ब्राह्मणेषु ॥८॥
उत्तिष्ठद् ब्राह्मणास् सं विदध्वं जीतं याचामि पुनर् एतु सर्वम् ।
इन्द्राग्नी विवरे देवास् ते मे जितं पुनर् आ वर्धयन्तु ॥९॥
स दीर्घम् आयुषं कृणोति सुप्रजायै जिपीषति ।
यो ब्राह्मणस्य ब्राह्मणो हुतो ब्रतु ? किल्बिषे ॥१०॥
नास्य प्रजां शर्वो हन्ति न रुद्रो नाशनिः ।
यो ब्राह्मणस्य ब्राह्मणस् सत्यं वदति किल्बिषे ॥११॥
त्वं सोमपीयो जुगुप्से नृचक्षा प्रावमिस् सह ।
यो ब्राह्मणस्यास्तं हृदस् सूर्य इवापाजुपत् तमः ॥१२॥
य उत्थाय किल्बिषे ब्राह्मणस्यान्नम् ऐच्छन् अवायते ।
उतैनं द्यावापृथिवी सं तप्ताम् अथैत्वं ऋतस्य पन्थाम् ॥१३॥ ॥का०॥
॥भतु०॥

८.१६

नव च या नवतिश् च रुद्रा वक्षणा अनु ।

...विह्वानाम् * स्वयशम् *
* * * विम्वान् * ०वी * * जोषयेते
... बाधा * * पवै
* दक्षिणां * नभूवा दुष्कृति ...
उभं ... सम यतते * रुजन्
* * * अत्कम् * समस्ता * * नसना *
... सदने * *
* * * अग्धे * सपृञ्चते ... सविष्टुर् *
* * * पतेतु वध्नं * मरिषस्य *

धन्वं * कणुते गातम् ...
... उरु * * *
एव * * * शृणानो * पावकश्च ...

* * * यं वसिष्ठस् ...
अगस्त्य ... गागां * *
... दुग्धास् तप्ताः * * * *

* * * तिष्ठद् ..

०यं ...
०हं * * * तं ...
०वां * पिबेव * शैत * निषेयु *

* * * विषद् ...

... अन्किर्दं
... जाता *

... याचमि * * *

... प्रजाये विगिहृति

... नि
नो ब्रह्मणस्त्व ब्राह्मणास्तस्मै वदति किल्बिषे
... चक्षुः * *
... ब्राह्मणस्यास्तां * सूर्यवापाजुपत् * *
... ब्राह्मणस्यान्नमेच्छं नवायते
* * * ततामैवैतत्स्य *

... वक्षणादु

श्री ३'

श्री ०'

श्री २'

श्री १'

श्री १'

श्री २ ३३.५.१

इतस् तास् सर्वा नश्यन्त्य् अनुत्ताः प्रथङ्गो मयः? ॥१॥
 सप्त च यास् सप्ततिश् चारुढा वक्षणा अनु ।
 इतस् तास् सर्वा नश्यन्त्य् अनुत्ताः प्रथङ्गो मयः? ॥२॥
 पञ्च च याः पञ्चाशन् चारुढा वक्षणा अनु ।
 इतस् तास् सर्वा नश्यन्त्य् अनुत्ताः प्रथङ्गो मयः? ॥३॥
 ऊरुभ्यां ते [अ]ष्टीवद्भ्यां पाणिभ्यां भंससः ।
 स्त्रिया जारैव पुत्थगीनः प्र सृणीमसि ॥४॥
 अनसृताम् अहनेषु पुरुषां पापीयां शमिद्धतीम्? ।
 ताम् एतां दस्यूनां दासीं प्र दहेत्थ चुकाकणि? ॥५॥
 प्र पताति सुकहालि शुकेः कुकीतको यथा ।
 स्वके ते त्रिपुं पुक्षामि सा न शिष्यसि पुत्थगी? ॥६॥
 यदास्यास सुके दहेद् यदा मूर्धानम् अग्निना ।
 ताम् एतां दस्यूनां दासीं प्रथगेन लयिष्यते? ॥७॥
 संवत्सरम् अजरो सुरेभ्यः पतं किमीत्? ।
 यत्र क्षेत्रस्य दुर्गन्धि तत् त एतन् न्यञ्जनम् ॥८॥
 नैतत् तव मातुणं स्थां न त एतन् न्यञ्जनम् ।
 अस्माकम् एतद् वीरेभ्यो देवैः प्रजननं कृतम् ॥९॥
 गिरोते ऽसि पूतम् उदकं हिमवत्सु तत्रोप प्रस्कध
 न्तु प्रजामियूथेयगपुत्थगी? ॥१०॥
 स त्वं गोभिर् अश्वैः प्रजया प्रजननं भव ।
 यो मा तत्र प्राह्वीद् यत्र जीवन्तु भद्रया ॥११॥ ॥का१॥

८.१७

मित्रः पृथिव्योद् अक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।
 ताम् आ विशत तां प्र विशत सा व[श] शर्म च वर्म च यच्छतु ॥१॥
 वायुर् अन्तरिक्षेणोद् [अक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।
 [ताम् आ विशत तां प्र विशत सा वश शर्म च वर्म च यच्छतु ॥२॥
 सूर्यो दिवोद् [अक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।
 [ताम् आ विशत तां प्र विशत सा वश शर्म च वर्म च यच्छतु ॥३॥
 चन्द्रमा नक्षत्रैर् उद् [अक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।
 [ताम् आ विशत तां प्र विशत सा वश शर्म च वर्म च यच्छतु ॥४॥
 सोम ओषधीभिर् उद् [अक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।
 [ताम् आ विशत तां प्र विशत सा वश शर्म च वर्म च यच्छतु ॥५॥
 यज्ञो दक्षिणाभिर् उद् [अक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।
 [ताम् आ विशत तां प्र विशत सा वश शर्म च वर्म च यच्छतु ॥६॥
 समुद्रो नदीभिर् उद् [अक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।
 [ताम् आ विशत तां प्र विशत सा वश शर्म च वर्म च यच्छतु ॥७॥
 ब्रह्म ब्रह्मचारिभिर् उद् [अक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।
 [ताम् आ विशत तां प्र विशत सा वश शर्म च वर्म च यच्छतु ॥८॥
 इन्द्रो वीर्येणोद् अक्रामत् तां [पुरं प्र णयामि वः ।
 [ताम् आ विशत तां प्र विशत सा वश शर्म च वर्म च यच्छतु ॥९॥
 देवा अमृतोद् अक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।
 ताम् आ विशत तां प्र विशत सा वश शर्म च वर्म च यच्छतु ॥१०॥
 प्रजापतिः प्रजाभिर् उद् अक्रामत् तां पुरं प्र णयामि वः ।
 ताम् आ विशत तां प्र विशत सा वश शर्म च वर्म च यच्छतु
 ॥११॥ ॥का२॥

८.१८

संयजन्तः प्रकृषन्तो यद् वो देवा उपोचिरे ।
 ताम् पथ्यस् सत्याम् आशिम् इन्द्र खल्वान् समृद्धयः? ॥१॥

यदस्तम् * गिरयन्त्य् * * *
 * ज यस् * * वक्षणा
 यदस्तस् * गिरयत्यानुत्ताः * *
 * ज(उपरि न्या) वा पञ्चाशन् * वक्षणा
 यदस् तासु सर्वं ..
 * हे ... भंससः

* * तस्युनां दसी * दहतश् *

* * दहेन्त्यदा(प्रान्ते धदा) ..

* एता तस्युना ..

...उत् तत् *

* * * * * तत् *

* * * प्राह्वीषी.. भद्रयः

.. व

* * विशत् * * विशतु आ ..

* अन्तरिक्षेणोस् ...

* दिवश् ...

* * उ

* ओषधीभूत्

* दक्षिणाभूत्

* नदीभूत्

* ब्रह्मचारिभूत्

देवाभूते^० अक्रामन् ... व

ते मा विशन्तु ते मा प्र विशन्तु ते * चर्म * * *

... व

[वशतु

* * विशन्तु ता * विशन्तु ..

संयजन्तः * न्त ...

* स्वा *

श्लो ८.१२.६३

श्लो २०.५

श्लो ८.११.९२

अनङ्गादस् सत्यावानस् सीरं कृणोतु मे वचः ।
 अत्राहीतद्? वि जायते तत् पर्जन्यो ऽभि वीवृषत् ॥२॥
 दिव्या आपो वै शाकरीरं अनु [र]मन्तु गङ्गरे ।
 ऊर्जस्वती[र] घृतवती× पयस्वतीरं दृशे भवथ मा गुहा ॥३॥
 उद् एहि वाजिनीयति पूर्णपात्रा त्विषीमती ।
 दुहाना पोषं रक्षता? कामम् एषां सम् आ पृणः ॥४॥
 अहिंसिता फलवती शतवल्गा वि रोहतु ।
 इमे सहस्रभोगम् अस्या इन्द्र उपावतु ॥५॥
 अश्विना फलं कल्पयेताम् उपावतु बृहस्पतिः ।
 यथासद् बहुधान्यम् अयक्ष्मं बहुपुरुषम् ॥६॥
 यद् वो देवा उपोचिर इह भूयस् स्याद् इति ।
 इह ताम् उत् पृणां वयं देवीम् उप ह्वामहे ॥७॥
 इदं व उत् पृणाद् इति स्फातिं व उत् पृणाद् इति ।
 राशिं मे वर्धयाद् इति ऽस्फातिकारो बहुकारस् स्फिरस्फोटाय मा-
 क्षिकः? ॥८॥
 अस्मिन् धामन् न्युप्यते यवो व्रीहिर् अथो तिलः ।
 तस्य गृहीत यत् कृतं परिक्षाय? चतुश्शतम् ॥९॥
 शर्कार्येवक्षयावश्चकैवृत्? किं च यद् वृषे ।
 तद् वै स्फातिर् उपायती सर्वम् पवातिरिच्यसि? ॥१०॥
 सहन् जने परा जहि सहस्रपोषमन्द्ये ।
 बह्वी न ओषधे भव समुद्रस्येव संस्रवः ॥११॥ ॥का०३॥

८.१९

आज्याद् अजस् सम् अभवद् देशेभ्य ओदनाय ।
 येनातिपश्यन् बृहस्पतिस् स वै पञ्चौदनो ऽभवत् ॥१॥
 चतुर्धियतां? सम् अभव ओदनस् त्वं बृहस्पते ।
 अज [आ]ज्याज् जातस् स एषां पञ्चमो भव ॥२॥
 धूमेन दिवम् आप्नोत्य् अन्तरिक्षम् अयोष्मणा ।
 दिश आप्नोतु चक्षुषा अज× पञ्चौदनस् सवः ॥३॥
 यत् ते माता यत् ते पिता भ्रातरो यच्च च ते स्वसा ।
 अजं पञ्चौदनं पक्त्वा सर्वे तम् उप जीवत ॥४॥
 ये ते पूर्वं परागता अपरे पितर्यश्च ये ।
 तेभ्यो घृतस्य कुन्ध्यैतु शतधारा व्युन्वती ॥५॥
 ये सर्वदा ददति ये वारं चरन्त्य ओदनम् ।
 ते वै यमस्य राज्याद् उत्तरे लोक आसते ॥६॥
 नातिरात्र आप्नोतु नैनम् आप्नोत्य् उक्थ्यः ।
 नाग्निष्टोम आप्नोत्य् अजं पञ्चौदनं सवम् ॥७॥
 दशरात्रेण सम्यतो द्वादशाहेन कल्पते ।
 दीर्घमात्रेण सम्यतो [अ]ज× पञ्चौदनस् सवः ॥८॥
 य[द्] एषां बहिर्ध्वं सर्वे यन् नष्टं यच्च च संयतम् ।
 यच्च च तेनोपायति स एषां पञ्चमो भव ॥९॥
 या पूर्वं पतिं विन्त्वा यथान्यं विन्दते ऽपरम् ।
 पञ्चौदनं च ताव् अजं पचतो न व्य् अञ्चतः ॥१०॥
 समानलोको भवति पुनर्मुवापर× पतिः ।
 अजं च पञ्चौदनं दक्षिणाज्योतिषं ददत् ॥११॥ ॥का०४॥

८.२०

सूर्या मा वर्चसोक्षतूक्षताम् अश्विनोभा ।
 आवित्य ऊर्ध्व उत्तरन् असौ मा वर्चसोक्षतु ॥१॥
 वर्चसा मां पितुर्? अग्निर् वर्चसा मा बृहस्पतिः ।

...श्वणुः * *

..नोवृषत्

दिव्यापो व शकं...

* पूष...

अहिंसीता * वल्गा..

* भोगास्वा * *

* फाले...

. पौषं

* * * उपोचिर...

* * * * स्फातिकारो कार स्फोटाय मं

अस्मि भां तु°

सह. सहस्र°

* नोषधी °व

.. पञ्चौदनो *

* * * अन्तरि° अषो°

दिशाप्नोतु * * पञ्चमोदनस्वः

...मे स्वा

* पञ्चौदनं .. जीवित

यद् * * परागतापरे...

* * कुल्लीतु °धारां विवृती

* * ददत्येवार * *

...लोकासते

°रात्रामोतु ..

°ष्टोमाभोत्य् ..

..सयतं

* * स्ते° व * * *

.. दिव्या यथान्नं * *

* * अत * * * आचतः

* * पुनर्भवा° *

...दक्षिण्य° *

* * वर्चसोक्षतूक्षताम् *

* * उत्तरं...

श्लो १८.१७ ७२

श्लो ९.५.२७

°शौ ददातो न वि योषतः

श्लो २८

सुरायास् सित्यमानायाः कीलालो वर्चसा येन ।
 तेन माम् अभिनोभा उक्षतां पुष्करञ्जजा ॥२॥
 वर्चस्वन् मे सुखम् अस्तु रोचमानं विधासहि ।
 यो मा हिरण्यवर्चसं कृणोमि पश्यतां त्रियम् ॥३॥
 मधोर् अहं मधुतरो मधुमान् मधुमत्तरः ।
 माम् अनु प्र विशतु वर्चं ऋषभो वाशिताम् इव ॥४॥
 यदमांजनमानमवर्चस्वसा कनिकदं ? ।
 अथा कनिकदच्च चराणि वर्चसा च भगेन च ॥५॥
 वर्चसाग्निः मा ददाति वर्चसा ददाति सूर्यः ।
 यावद् वचो गोर् हिरण्यस्य तावन् मे वचो भूयात् ॥६॥
 यावत् त्वं देव सूर्योद्यन् अभ्यवपश्यसि ।
 तावन् मा वर्चसाभ्य अवपश्य ॥७॥
 पूर्णो भगस्याहं भूत्वा तक्षन् वर्चसो रथम् ।
 स मा बहत्तु सर्वदायुष्मन्तं सुवर्चसम् ॥८॥
 भगेनाहं परिहितो वर्चसा द्रविणेन च ।
 यथा चराणि सर्वदा रोचमानो विभावसुः ॥९॥
 एवा मा भग आगमद् एवा मा वर्च आगमत् ।
 एवा मा तेज आगमद् एवा मा यश आगमत् ॥१०॥
 हिरण्ययेन चक्रेण भगस्यापिहितो गृहः ।
 तं युज्यापि ? ब्रह्मणा तस्य मे दत्ताम् अभिना दत्तां मे पुष्करञ्जजा ॥११॥
 ॥का०५॥ ॥अनु०५॥

अव्ययवैवेदै पैप्पलादशाखायाम् अष्टम् काण्डस् समाप्तः ॥

.. कीलाल वर्चसेनसा

वर्चस्वान्...

.. ता *

... मा *

*** विशन्तु .. वाधि *

यथा कनिकदश्.

** दधति वर्चसो यदति *

** गोक्षिरण्यसु...

...अभैव

पणो ** उक्ष ..

.. नं *

यवा * भगागमद् * * वर्चगमत्

** तेजागमद् * * यशगमत्

हिरण्येन * पिहितो *

.. दत्तम् * दत्तं * ञः

इत्ययवैवेक पै०

श्री ५.२७.१-१२, का १८.१७
 मि २.१२.६ ते ४.१.८ इत्यादि

९.१

ऊर्वा अस्य समिधो भवन्त्य ऊर्वा शुक्रा शोचोष्य अग्नेः ।

सुमत्तमा सुप्रतीकस्य सूनोः ॥१॥

तनूनपाद् असुरो विभ्वेदा देवो देवेषु देवः ।

पथो ऽयुक्तः मध्वा घृतेन मध्वा यज्ञं नक्षति प्रीणानः ॥२॥

नराशंसो ऽग्निस सुकृद् देवस् सविता विभ्ववारः ।

अच्छायम् एति शवसा घृतेन ॥३॥

इडे बह्नि नमसाग्निं सुचो ऽध्वरेषु प्रयत्सु ।

सुवे ? यक्षद् अस्य महिमानम् अग्नेः ॥४॥

स्व नमिन्द्र सुप्रयत्सु ? ।

वसुथ चेतिष्ठो वसुधातमश् च ॥५॥

द्वारो देवीर् अन्व अस्य विभ्वेद् वता दवन्ते ऽग्नेः ।

उरुव्यचसा धाम्ना पत्यमानाः ॥६॥

ते [अ]स्य वृषाणो ? दिव्या न योना उषसानका ।

इमं यज्ञम् अवताम् अध्वरं नः ॥७॥

दैवा होतार इमम् अध्वरं नो अग्नेर् जिह्याभि गृणीतम् ।

कृणुतं नस् स्विष्टिम् ॥८॥

तिष्ठो देवीर् बहिर् एवे सदस्त्व इडा सरस्वती महाभारती गृणानाः ॥९॥

तन् नस् तुरीपम् अद्भुतं पुरुष त्वष्टा सुवीर्यम् ।

रायस् पोषं वि ध्यतु नाभिम् अस्मे ॥१०॥

{ नवमं आरम्भः कृताः । ओ नमो नाराय-
 णाय । ओ नमश्शारिकाभगवत्यै ओ नम-
 स्तरस्वत्यै ॥ ओ ऊर्वा ... शुचीव्य *

शू ..

०पादम्भसुरो विभ्वेदाः ..

नुराशंससुक्षद् * * *

** नमसाग्निं. प्रयत्सु

* क्षतस्य * अग्ने

** अन्व ..

०व्यचस्व * पच्य

.. जिह्वेभि गृणीतः

कृणुता न *

.. ना

तं ...

* * विश्वत नाभिस्मस्ते

वनस्पते ऽव सृजा रराणस् सुमना देवेभ्यः ।
अग्निं हव्यं शमिता सृज्याति ॥११॥
अग्ने स्वाहा कृणुहि जातवेद इन्द्राय भागम् ।
विश्वे देवा हविर् इदं जुषन्ताम् ॥१२॥ ॥का१॥

९.२

यजूर्षि यज्ञे समिधस् स्वाहाग्निः प्रविहान् इह वो युनक्तु ॥१॥
युनक्तु देवस् सविता प्रजानन् अस्मिन् यज्ञे सयुजस् स्वाहा ॥२॥
इन्द्र उक्थामदानि यज्ञे अस्मिन् प्रविहान् युनक्तु सयुजस् स्वाहा ॥३॥
छन्दांसि यज्ञे मरुतस् स्वाहा मातेव पुत्रं पिपृतेह युकाः ॥४॥
प्रैषा निविद आग्नेयो यजूर्षि शिष्टाः पत्नीभिर् बहतेह युकाः ॥५॥
एयम् अगन् बर्हिषा प्रोक्षणीभिर् यज्ञं तन्वानादितिस् स्वाहा ॥६॥
विष्णुर् युनक्तु बहुधा तपांस्य अस्मिन् यज्ञे सयुजस् स्वाहा ॥७॥
त्वष्टा युनक्तु बहुधा विरूपा अस्मिन् यज्ञे सयुजस् स्वाहा ॥८॥
इन्द्रो युनक्तु बहुधा वीर्याण्य अस्मिन् यज्ञे सयुजस् स्वाहा ॥९॥
सोमो युनक्तु बहुधा पर्यांस्य अस्मिन् यज्ञे सयुजस् स्वाहा ॥१०॥
भगो युनक्तु आशिषो न् अस्मा अस्मिन् यज्ञे सयुजस् स्वाहा ॥११॥
अश्विना ब्रह्मणेतम् अवाग् वषट्कारेण यज्ञं वर्धयन्तौ ।
वृहस्पते ब्रह्मणेभ्य अवाङ् यज्ञो अयं स्वर इदं यजमानाय वेदि स्वाहा ॥१२॥ ॥का२॥

९.३

आपः पुनन्तु वरुणः पुनात्व अयं च यः पवते विश्वदानीम् ।
यज्ञो भगो अधिवक्ताधिवक्ताग्निश् च नः पावयेतां सूर्यश् च ॥१॥
दशशीर्षो दशजिह्वा आ रमे वीरुघो भिषक् ।
मा ते रिचन् खनिता यस्ये च त्वा खनामसि ॥२॥
दशरात्रेण किलासस्य वीरुघा वेद भेषजम् ।
यतस् तद् अश्वियाखनं किलासं नाशयामसि ॥३॥
अप्स्व अन्या वि रोहति धन्वन् अस्याधि तिष्ठति ।
किलासम् अन्या नीनशद् वर्चसान्या सम् अज्जु ॥४॥
आज्येन घृतेन जुहोमि किलासभेषजम् ।
वीरुधाम् अग्नेस् संकाशे किलासं नाशु विघते ॥५॥
पिशङ्गं रूपे भवति कल्माषम् उत संहरि ।
किलास नश्येतः परः प्र त्वा घक्षामि वीरुघा ॥६॥
यानि पृथग् उत्पतन्ति नक्षत्राणीव संहरि ।
किलासं सर्वं नाशयन् नो भीवाद्येम् वीरुघा ॥७॥
यदि वा पुरुषेयिताः किलासं पर्याजयन् ।
नमो नमस्यामो देवान् प्रत्यक् कर्तारम् ऋच्छतु ॥८॥
शीर्णस् ते स्कन्धेभ्यो ललाटात् परि कर्णयोः ।
ओषध्या वर्षजूतया किलासं नाशयामि ते ।
शस्ता वर्णा इत्य् अनरातिस् सद्दौषधिः ॥९॥
प्रीवाभ्यस् त उष्णिहाभ्यः क्रीकाभ्यो अनूक्यात् ।
[ओषध्या वर्षजूतया किलासं नाशयामि ते ।
[शस्ता वर्णा इत्य् अनरातिस् सद्दौषधिः ॥१०॥
असाभ्यां ते दोभ्यो बाहुभ्यां परि हस्तयोः ।
[ओषध्या वर्षजूतया किलासं नाशयामि ते ।
[शस्ता वर्णा इत्य् अनरातिस् सद्दौषधिः ॥११॥
पृष्ठिभ्यस्ते पार्श्वभ्यां श्रोणिभ्यां परि भंससः ।
[ओषध्या वर्षजूतया किलासं नाशयामि ते ।
[शस्ता वर्णा इत्य् अनरातिस् सद्दौषधिः ॥१२॥

.. सृजयति

यजूर्षि * * * स्वाहाग्नेः...

* * * 'नन्' दस्मिन्...

* युक्था * ... प्रनक्तु * *

* यज्ञं ... पिपृतेयकत्वा

* नविदाग्नेयो ... बातेहि युका

येम् अगं * प्रोक्षणेभिर्...

* * * उपासिन् * * *

... विरूपास्मिन्

* * * न् अस्मास्मिन्...

... वर्धयन्तौ स्वाहा

* ब्रह्मणोभ्यवान् यज्ञं वयं स्वरितं * * *

* * * वन्ताभिश्च * * * सूर्यस्य

* 'विह्वारणे वीरुको *

* * रिचं खनितास्यै * * *

* किलासस्य ...

* उरु * ... नाशयामि ते

... धन्वन् * *

* * नीनीनशद् ...

वीरुधाम्...

* रूपव * कल्माषम्...

... दक्षामि *

... इधि

* * नाशयं ...

* * 'ता' किलास 'नं

* * 'नेम्यो...

... सद्दौषधी

* ता ...

... भंसते

शौ ५.२६.१,२,३,४,५,६,७,८,
[११,१०,९,१२]

शौ ३३.९.१२

शौ २.१४.५९

शौ ४.७.२.१९

पे ८.७.६.१

ऊरुभ्यां ते [अ]ष्टीवद्भ्यां पार्ष्णिभ्यां प्रपदाभ्याम् ।
ओषध्या वर्षजूतया किलासं नाशयामि ते ।
शस्ता वर्णा इत्थं अनुरोतिस्? सहोषधिः ॥१३॥ ॥का०३॥

९.४

सहैव वो हृदयानि सह विज्ञानम् अस्तु वः ।
सहेन्द्रो वृत्रहा करत् सह देवो बृहस्पतिः ॥१॥
समानम् अस्तु वो हृदयं समानम् उत वो मनः ।
समानम् अग्निर् वो देवः ॥२॥
समानं? राष्ट्रम् उपाध्वं सं जानीध्वं सहृदयाः ।
सर्वे समनम्? अस्तु वः ॥३॥
नष्टो वो मन्युर जीर्णं ऋष्यात् सह जीवाथ भद्रया ।
यथा पुत्रं प्रवावद* पितृभ्यां वदतु प्रियम् ॥४॥
सहैव वो धान्यानि समाना* पशवश् च वः ।
सह पृथिव्यां वीरुधस् सह वस् सन्त्वं ओषधीः ॥५॥
सह वीक्षा सह यज्ञो विवाहो वस् सहमतिः ।
सह प्रफर्वा नृत्यन्ति सह वस् स्त्रिय [आ]सताम् ॥६॥
सहैव[व] वो वीर्याणि सत्यानि रन्धयाध्वै ।
सह पतत्रिणीम् इधुम् अन्यस्मै हेतिम् अस्यत ॥७॥
सं वाशयामि सुमतिं मधुना ; वाचमां रिरषम्? ।
युष्माकम् अन्ये शृण्वन्तुदितं संगथे जने ॥८॥
युष्मान् अमित्रा वृणुतां युष्मान् प्रतिजना उत ।
युष्मे शतित्वं प्रेष्टव? अमृतं मर्त्याय च ॥९॥
सं ; समिधस् समाकर? सह यूथा गवाम् इव ।
समानम् अस्तु वो मनो ज्येष्ठं विज्ञानम् अन्वतः? ॥१०॥
यद् ई यद् एषां हृदयं तद् एषां हृदये भवत् ।
अथो यद् एषां हृदं तद् एषां हृदि श्रितम् ॥११॥
समानम् अस्तु वो मनश् श्रेष्ठं विज्ञानम् अन्वतः? ।
यद् ई यद् एषां मन एषां यानि मनांसि च ।
मद्रथग् पन्द्र तच्च छृणु रथे पादाव् इवाहिती ॥१२॥ ॥का०४॥

९.५

सहस्रबाहु* पुरुषस् सहस्राक्षस् सहस्रपात् ।
स भूमिं विश्वतो वृत्वात्प अतिष्ठद् दशकुलम् ॥१॥
त्रिभिः* पद्भिर् घाम् अरोहत् पादो ऽस्येहामवत् पुनः ।
तथा व्य अकामद् विश्वङ्क अशनानशने [अनु] ॥२॥
तावन्तो [अ]स्य महिमानस् ततो ज्यायांश् च पुरुषः ।
पादो ऽस्य विश्वा भूतानि त्रिपाद् अस्यामृतं विवि ॥३॥
पुरुष पवेदं सर्वं यद् भूतं यच्च च भव्यम् ।
उतामृतत्वस्येश्वरो यद् अन्येनाभवत् सह ॥४॥
यत् पुरुषं व्यवधु* कतिधा व्यकल्पयन् ।
मुखं किम् अस्य किं बाहू किम् ऊरू पादाव् उच्येते ॥५॥
ब्राह्मणो ऽस्य मुखम् आसीद् बाहू राजन्यो ऽभवत् ।
मध्यं तद् अस्य यद् वैश्य* पदभ्यां शूद्रो अजायत ॥६॥
विराड् अग्रे सम् अभवद् विराजो अधि पुरुषः ।
स जातो अत्य अरिच्यत पश्चाद् भूमिम् अथो पुरः ॥७॥
यत् पुरुषेण हविषा देवा यज्ञम् अतन्वत ।
वसन्तो अस्यासीद् आज्यं ग्रीष्म इध्मश् शरद् ध्रुविः ॥८॥
तं यज्ञं प्राकृषा प्रोक्षन् पुरुषं जातम् अग्रशः ।
तेन देवा अयजन्त साध्या वसवश् च ये ॥९॥
तस्माद् अथा अजायन्त ये च के कोभयादतः ।

ऊरुभ्यां द्वे प्रापदाभ्यां
ओषधा . नाशयामि ते
.. षधि

सेन्द्रो

.. रो * (प्रान्ते समाना हृदयं मनः पाठः)

सा . सहहृदयात्

.. अस्त व

.. भद्रयः

* * प्रवावद

सहामतिः

.. व * *

.. सत्वानि *

सा ..

* वर्यामि .

* * वृणुता निम्मान * *

युष्मे ..

* * * सा .

* इ .

.. श्रुतं

* इ ..

मभियग्...

... क्षाम् *

.. पाद * *

* * क्रामद् विश्वं अशनशयन्

.. पुरुषः

पाद ,

... सहः

... व्यकल्पयन्

* * * आसीत ...

* * अस्तु ...

* * आग्ने * अमरद् * * पौरुषाद्

* * अन्त्य ... पुरा

.. इध्माश् *

* * इध्माद् प्रोक्षं ... अक्रमः

शो १९.६.१-६, ९-१६ क १०.
[१०.१ इत्यादि

गावो ह जह्निरे तस्मात् तस्माज् जाता अजावयः ॥१०॥
 तस्माद् यज्ञात् सर्वेभ्युत ऋचस् सामानि जह्निरे ।
 छन्दांसि जह्निरे तस्माद् यजुस् तस्माद् अजायत ॥११॥
 तस्माद् यज्ञात् सर्वेभ्युत संभृतं पृषदाज्यम् ।
 पशूस् तांशु चक्रिरे वायव्यान् आरण्यान् ग्राम्यांश्च च ये ॥१२॥
 सप्तस्यासन् परिधयस् त्रिंशत् सप्त समिधः कृताः ।
 देवा यद् यज्ञं तन्वाना अवधन् पुरुषं पशुम् ॥१३॥
 मूर्धनो देवस्य बृहतो अंशवस् सप्त सप्ततिः ।
 राक्षस् सोमस्याजायन्त जातस्य पुरुषाद् अधि ॥१४॥ ॥का०५॥ ॥अनु०१॥

१.६

इमां खनान् ओषधिम् अदृष्टदहनीम् अहम् ।
 अश्वस्यावो ददाति त्वा वैरूपो वाजिनीवति? ॥१॥
 नादृष्टा वो जिह्वास् सन्ति न दन्ता हन्वोर् अधि ।
 नापि मय्यन्य? शिरस् ते यूयं किं करिष्यथ ॥२॥
 इन्द्रामिषा इन्द्रं हता तु वहास्ति तुञ्जनं? ।
 इन्द्रो वस् सर्वासां साकं शक्रस् वृणेदु? वृत्रहा ॥३॥
 अश्वतरान् अयश्शक्रान् यान् इन्द्रो अधि तिष्ठति ।
 तैर् वो ऽपि नह्यते मुखान्यदु च सर्पिणः? ॥४॥
 अपिनद्धम् अदृष्टानां मुखं पादं दत्ते इव ।
 उत्तैषां जिह्वा जिघृक्ता? न दन्ता हन्वोर् अधि ॥५॥
 अवधिकम् असुगादा न्यक्रोडावालिस्तत ।
 अभीत्सं सर्वेषाम् आत्त्वानि? ये दृष्टा पृथिवीक्षितः ॥६॥
 क्रथ्यासः पौरुषाक्षो? दर्भांसो वैरिणा उत ।
 मौञ्जा अदृष्टास् सैर्यास् सर्वे साकं नि जस्यत ॥७॥
 अदृष्टानां सप्त जाता पृथिवी निषसे मही ।
 तान् इन्द्रो बाहुभ्यां सर्वान् शक्रो न्व अपावपत् ॥८॥
 व्य अस्यन्तु सप्त जाता अदृष्टा पुरुषादिस? ।
 प्राण्यांश्च इव सोमस्य तान् अहं सर्वान् प्र मुणीमसि ॥९॥
 य आत्मजा ये वास्थिजा अरुषा य उतोदिम? ।
 तेभ्यः खनान् ओषधिं तेभ्यो विन्वी वधः कृता ॥१०॥
 अदृष्टेभ्यस् तरुणेभ्यो धवेभ्यस् स्थविरैभ्यः ।
 अहार्पम् उग्राम् ओषधिं तेभ्यो विन्वी वधः कृता ॥११॥
 ये च दृष्टा ये चादृष्टास् तितीलाभ्यलुनांश्च च ये ।
 तेनाग्ने सर्वान् सं दह किमीन् अनेजातो जहि ॥१२॥ ॥का०१॥

१.७

शीतजलायत शीतावात उपागन्तु? हिमेनाग्निनाबुतः ।
 हिमेनाग्निः परीवृतस् तं त्वा देवा उरुधेनात् समुद्रियम् अजावयः? ॥१॥
 हिमो जघान वो ऽजं हिमो वक्षन् हि मत्सति? ।
 हिमाद् अधि प्र यामसि हिमे ऽग्निविमोचनम् ॥२॥
 हिमवतं शघरनर्धेन्द्रस् सप्तवधे ।
 अवका तत्र रोहतु खले परि बिलं तव? ॥३॥
 अविषु टे अग्ने प्रथमम् अङ्गानाम् अपरम् उत ।
 गृभ्णामि ब्रह्मणा नाम धामधा[म] परुष्परुहः ॥४॥
 शीतिका नाम ते माता जलाषो नाम ते पिता ।
 इह त्वम् अन्तरा भव वाहीकम् अस्तु यद् रपः ॥५॥
 हिमे जातोदके वृद्धा सिन्धुतस् पर्याधुता ।
 तया ते अप्रभं नामाश्वम् इवाश्वामिधान्या ॥६॥
 अमा नामास्य ओषधे तस्यास् ते नाम जग्रम ।

छन्दो ह जह्निरे..

सप्तात्यासन्...धाः *

* * * अंसवत्...

राजत्...

. 'महनीम् *

... 'हनीर् *

... करिष्यतः ॥ ओ ते यूयं किं करिष्यतः

ओ इन्द्रा...

... वृणेधु *

... 'रां * वा...

... 'वैर् ..

* 'ना * पाद .

... 'हनीर् *

... 'क्षिकः

... 'वीरणा *

... जास्यच

... सर्वां * तु पावपत्

वयु * * जातादृष्टाः *

... 'श्च * * तया...

... वस्तिवाहवा * *

... कृत

... 'धवभ्य *

अहर्पम्...कृत

... अनेजितो *

* 'हृता त...

... वधं * *

... 'व्यविमोचन

... अपरां *

गृभ्णामि...परुष्परुहः

... 'वाहीकुम् * * रपा

... 'श्च

... 'पिधान्या

... 'त * वधभ्यः

१कौ ११६.७२

१कौ ७२

क १.१९१.३ । १क शरासः कु-

१क ७२

[शरासः

अगस्यस्य पुत्रासो मा विधातु? पुरुषान् मम ॥७॥
 मा नो अग्ने तन्वं मा वाससो ऽस्य रीरिषः ॥८॥
 यं त्वा समुद्रज वयम् आरोहाम स्वस्तये ।
 ऽदिषस्तादावापद् रुन्धारात् समुद्रिया? ॥९॥
 अप हिरण्यकुम्भो हरितो ऽवकाभिः ।
 परिवृते तेनाग्निं शमयामसि ॥१०॥
 शमयाम् अर्चिर् अग्ने शिषस्तस्तुमविधा? ।
 शुभीते धावापृथिवी शुभीतं पार्थिवं रजः ॥११॥
 नि मुञ्जेषु यद् उदकं नि नेडेषु यद् अन्तरम् ।
 यत् समुद्रं यत् सिन्धौ तेनाग्निं शमयामसि ॥१२॥
 वेतसस्यावकाया? नडस्य वीरणस्य च ।
 रोहीतकस्य वृक्षस्याग्निशमनम् उद् धरे ॥१३॥
 ऽवायती उत जायौ? वि ते हरन्तु यद् रपः ।
 परायती परावतं परा वहन्तु यत् तपः ॥१४॥
 हिमस्य त्वा जरायुणाम्ने परा व्ययामसि ।
 शीतिके शीतिम् इत् करो हिमके हिमम् इत् करः ॥१५॥ ॥का० २॥

१.८

अकृष्वत लाङ्गलेन पद्धता पथयिष्णुना ।
 लाङ्गलपुष्पाचर्कपुद् वृकेण यवम् अभिना ॥१॥
 देवा एतं मधुना संयुक्तं यवं सरस्वत्याम् अघि मणाव् अचर्कपुः ।
 इन्द्र आसीत् सीरपतिश् शतक्रतुः कीनाशा आसन् मरुतस् सुदानवः ॥२॥
 हिरण्यं कलमं सुदानवो दिव्यया कृतम् अघाधृतम् अभिना सारधं मधु ।
 ततो यवो व्य् अरोहत् सो ऽभवद् विषदूषणः ॥३॥
 यवा र्वायां सरघाय * पूषा यमश्वा भरत् ?
 [ततो यवो व्य् अरोहत् सो ऽभवद् विषदूषणः] ॥४॥
 यद् वृकं मधुपावनं सं वर्धयतम्? अभिना ।
 [ततो यवो व्य् अरोहत् सो ऽभवद् विषदूषणः] ॥५॥
 कूरुडा नाम सरघो वृकस्य संस्थाधि? ।
 ततो यवो व्य् अरोहत् सो ऽभवद् विषदूषणः ॥६॥
 यद् अस्य ऽभरघो मधु सरघा सधेश् चरत्? ।
 सघस् तु सर्वतो यवं पुनर् आ घत्तम् अभिना ॥७॥
 यो वां दिग्घविद्धो ऽहिदष्ट उपाचरत् ।
 तीर्थे रभ्रम् इव मज्जन्तम् उत् तं भरतम् अभिना ॥८॥ ॥का० ३॥

१.९

स यं वहन्त्य अष्टायोगा वडयोगा यं चतुर्गवाः ।
 सर्वे ते विषं वि बाधन्ताम् उग्रो मध्यमशीर् इव ॥१॥
 यस्य यव प्र सपेस्य अङ्गमङ्गं परुष्पः ।
 तस्माद् विषं वि बाधस् उग्रो मध्यमशीर् इव ॥२॥
 शकलं चनते? यवो ऽन्यान् हन्त्य ओषधिः ।
 यवैर् यावयद् गोर् अम्भात् पुरुषाद् विषम् ॥३॥
 यवो राजा यवो मिषय यवस्य महिमा महान् ।
 यवस्य मन्थं पपिवान् इन्द्रश् चकार वीर्यम् ॥४॥
 आ भरामृतं घृतस्य [घृतस्य] पुष्पम् आ भर ।
 अनभिषातोषधिर् इद् दूषयद् विषम् ॥५॥
 इहायन्तु विन्धविद्धा[श्] शूद्रा राजन्या उत ।
 चक्षुर् मे सर्वो दृश्यते [या]यन्तु कदा पुनः ॥६॥ ॥का० ४॥

१.१०

जीवातवे न मर्तवे शिरस् त आ रभामहे

... वार्नं स्य *

* ता ...

* हिरण्यं

* श्री *

. नद्रे(श्रान्ते त्रे)षु **

.. तेनाग्न्य *

...पर *

...किर

अकृष्वता...

* गृहचरक्रपुर् वृकेणवम् *

...अधु * अचरक्रपु

** * सेरपतिश् * कनीशासर...

** * विरोहत् * * दूषणा

** * पावान सवावत्तन् *

* यतो विरोहत्... दूषणाः

.. चनत्

* * * युव ...

* वं * हिदेष्टोपाचरत्

.. ना

... वा

... पाताम् * * *

वत्यैव..

* * * वाषस्व ...

* युवा * * *

* वाषयावद्...

...रभ

अनभिषातोषधे...

... तारभामहे

पै २.२.३.४

रसं विषस्य नाविदम् ऊर्ध्वं फेनम् अदन्त् इव ॥१॥
 भूम्या मध्याद् दिवो मध्याद् भूम्या मध्याद् अथो द्विवः ।
 मध्ये पृथिव्या यद् विषं तद् वाचा दृषयामसि ॥२॥
 अश्वत्थे निहितं विषं कपाले निहितं विषम् ।
 शिलायां जङ्घे तैमातः प्रथमो विषदूषणः ॥३॥
 विषस्याहं वैन्दकस्य विषस्य दाह्यस्य च ।
 अथो विषस्य मैत्रस्य शमनीं वाचम् अभ्रमम् ॥४॥
 तद् इद् वदन्त् अर्थिता उत शूद्रा उतार्याः ।
 विषाणां विश्वगतानां सर्वथैवारसं विषम् ॥५॥
 पुरुषस् त्वामृत कण्वो विष प्रथमम् आ वयम् ? ।
 यथा तन्वारोपयस् तथास्य अरसं विषम् ॥६॥
 यद्वो देवा उपचीका यद् वेधं सुशिरं दधुः ।
 तत्रामृतस्यासिक्तं तच्च चकारारसं विषम् ॥७॥
 शकुन्तिका मे [अ]ब्रवीद् विषपुण्यं घयन्तिका ।
 न रोपयति न सादयत्य् अरसं शरव्यं विषम् ।
 अभ्य अपन्तानि दुर्गाणि सारीय शकुनयो यथा ॥८॥
 इहेन्द्राणीं वरुणानीं सिनीवालीं क्रकोच्याम् ? ।
 गृहान् शूरपुत्रान् देवं याचामो विषदूषणम् ॥९॥
 ॥आलकं व्यालकं याव जाल्य जिगीमहे ।
 ॥चरद्विषं यवा भिषग् वयम् इच्च छासामहे? ॥१०॥
 अस्याद् दौर अस्यात् पृथिव्य् अस्याद् विश्वम् इदं जगत् ।
 अस्थुर् ॥विश्वस्यारोपयो अनङ्गाहः कृपायवः? ॥११॥
 यावत् सूर्यो ऽभितपति यावच्च चाभिषिष्यति ।
 तेनाहम् इन्द्र तत् तेन कृणोम्य् अरसं विषम् ।
 तद् विषम् अरसं विषम् अधोभागे ऽरसं विषम् ॥१२॥ ॥का०५॥

९.११

मातरिश्वा सम् अभरद् धाता सम् अदधात् पशुः ।
 इन्द्राग्नी अभ्य् अरक्षतां त्वष्टा नाभिम् अकल्पयत् ॥१॥
 भगस् त्वाभ्य् अरक्षद् रुद्रस् ते असुम् आभरत् ।
 रावीस् त्वाभ्य् अगोपाय[न्] सा त्वं भूते अजायथाः ॥२॥
 घौष् ट आबुर् गोपायद् अन्तरिक्षम् असुं तव ।
 माता भूतस्य भव्यस्य पृथिवी त्वाभि रक्षतु ॥३॥
 यां त्वा देवास् समदधुस् सहस्रपुरुषां सतीम् ।
 साजे वित्तम् आस्येजम् अपाज व्यज विषम् ॥४॥
 याः पुरस्तात् प्रस्यन्दन्ते दिवा नक्तं च योषितः ।
 आपः पुरस्तात् स्रवन्तीस् ता उ ते विषदूषणीः ॥५॥
 आतपस् ते वर्षम् आसीद् अग्निश् छायाभवत् तव ।
 उल्बं ते अभ्रम् आसीत् सा त्वं भूते अजायथाः ॥६॥
 गन्धर्वस् ते मूलम् आसीच्च छात्रान्तरसस् तव ।
 मरीचीर् आसन् पर्णानि सिनीवाली कुलं तव ॥७॥
 अजरा देवा आदधुर् अमृतं मर्त्येष्व् आ ।
 तस्यैतद् अग्रम् आ दधे तद् उ ते विषदूषणम् ॥८॥
 अनभ्रयः खनमाता विप्रा गम्भीरे ऽपसः ।
 भिषक् चक्षुर् भिषक् खनं तद् उ ते विषदूषणम् ॥९॥
 याः पुरस्ताद् वितिष्ठन्ति गावः प्रवाजिनी इव ।
 अमृतस्यैव वा अस्म्य् अतो हास्य् अरुन्धती ॥१०॥
 यवमयस् सरघायाः पोषाय मध्व् आभरत् ।
 ततो यवः प्राजायत सो ऽभवद् विषदूषणः ॥११॥
 यवस्यैतत् पलालिनो गोधूमस्य तिलस्य च ।

पै २.४०.५.२

पै ८.८.९.२

पै ९.८.४

..वज्रः ***
 ...मध्या मूयं त्वाद् **

* इत * * इत *
 ..'मी
 * वैदकस्य...
 ...सामानी * *
 ...वतां

...जद् वेधं सुशिरं *
 ...तच्च चाका *
 शकुन्तिका ..
 ...साम्यं *

गृही 'पुत्रां...

अस्ता * अथात् ..

* * वितपति * * विषयपति

जद्...

* * अनसुद् ..
 ...अजायताम्
 षोडशर्...

* * * 'वदुस् सहस्रपुरुषं *
 ...व्याज *

* पुरस् * * * मे 'पणी
 आसः पस्...तमः
 ...अजायताम्

* आसं पूर्णाति .
 * देवादुर् ...

* * * दरे ...
 अनजो 'नं विषं * प्सं
 * * * खनं ...

* वास्य * * *
 योमयस्सराया इषाय * *
 * * प्रजायतस् * * विसदूषण
 * * गोधूमस्य ...

ब्रीहिर यवस्य देवेन कृणोम्य अरसं विषम् ॥१२॥
 महीयोनौ समुद्रस् स्यान् न निर्दे नृचायवः ।
 तां देवा गुह्याम् आसीनां समुद्राच्च चोद् आमरन् ॥१३॥
 समुद्राच्च चोदाधृत्योत् तां पुष्करा अद्भुः ।
 अस्याः पृथिव्या देव्याश् चक्षुर आकाशम् असि विषदूषणम् ॥१४॥
 ॥का० ६॥ ॥अनु० २॥

९.१२

समानम् अर्थं पारयन्ति देवा रूपंरूपं तपसा वर्धमानाः ।
 तद् आदित्यम् अमि सं विशन्ति तद् एकरूपम् अमृतत्वम् एषाम् ॥१॥
 देवो देवेभिर् आगमन् मंहन् नो अदितिः पिता ।
 सुप्रीत जातवेदसम् एकरूपो गुह्यो भवं ॥२॥
 आतिथ्यम् अग्निर् अवतु देव उभयेभिः पितृभिस् संविदानः ।
 महान् मरीया उप भक्षम् आगन् सं गुर आदित्यां निविष्टवह्निः ॥३॥
 त आ विशन्ति पुरुषं शयानं प्राणा विष्ठाः नि शमयन्त्य एनम् ।
 ते नो रात्र्या सुमनस्यमाना अह्ना रक्षन्त्व अह्णीयमानाः ॥४॥
 पशुभ्यो नः पशुपतये मृडस् सर्वस्यो निर् हायताम् ॥५॥
 मा नः प्राणो ऽप रीरिषः ॥५॥
 वायुस् सत्ये ऽविधितः प्राणापानाव् अभिरक्षन् प्रदायुरेदिमां देवा-
 यक्ता प्रजापता सादित्याश् च येमिरेः ।
 पूषा रश्मिषु यत ।
 आदित्यो विष्णुर् आक्रमे स्वा रोहन् दिवं रोहति ॥६-७॥
 प्र यातु देवस् सविता सर्वेः त्वष्टा रूपाणि पिशतु ।
 अजन्तो मनुष्या एयः ॥८॥
 अतन्द्र यातम् अश्विना विह्वे देवाः प्रयातन ।
 आदित्यासस् सजोषसः पुरः पश्चात् स्वस्तये ॥९॥
 ब्रह्म वर्म बृहस्पतिस संगवो नो ऽमि रक्षतु ।
 देवो देवेः पुरोहिताः ॥१०॥
 मरुतो वृष्ण्या न आगमन् सत्यधर्माण ऊतये ॥११॥
 अपराहेषु जिह्वित इन्द्रो राजा दिवस् परि ।
 रद्वर् मिमाय तिष्ठसिः स न इमाः कल्पयाद् दिशः ॥१२॥ ॥का० १॥

९.१३

मावतस् ते परावतः परावतस् त आवतः ।
 इहैव भव मा नु गा मा पूर्वा अनु गा गतान् अनुं ब्रह्मामि ते दृढम् ॥१॥
 यत् त्वामिचरः पुरुषस् सो यद् अरणो जनः ।
 उन्मोचनप्रमोचने उभे वाचा वदामि ते ॥२॥
 यद् बुद्धोद्दिष्ट शेषिषे स्त्रियै पुंसे अचिन्त्या ।
 [उन्मोचनप्रमोचने उभे वाचा वदामि ते] ॥३॥
 यद् एनसो मातृकृताच्च छेषे पितृकृताच् उत ।
 उन्मोचनप्रमोचने उभे वाचा वदामि ते ॥४॥
 यत् ते माता यत् ते पिता जामिर् आता च सर्जत ।
 प्रत्यक् सेवस् भेष[जं] जरदष्टि कृणोमि ते ॥५॥
 एष्टोहि पुनर् एहि सर्वेण मनसा सह ।
 इतो यमस्य मातु गा अधि जीवपुरा [इ]हि ॥६॥
 अनुहृतः पुनर् एहि विद्वान् उदयनं पथः ।
 आरोहणम् आक्रमणं जीवतो जीवतो ऽयनम् ॥७॥
 मा विभेद न मरिष्यसि जरदष्टि भविष्यसि ।
 निर् अवोचम् अहं यदमम् अङ्गेभ्यो अङ्गज्वरं तव ॥८॥
 शीर्षरोगम् अङ्गरोगं यश् च ते हृदयामयः ।

* यवस्यवस .
 महीयोन्यो
 च उदाभरं
 * च उदाभृत्य उताम पुष्करादद्:

* * पारयन्ति * रूपोरूपं .
 उद् आदित्याम् * मं विषन्ति * एको ...
 * * आगमं मंहं...

..आग मं * * *
 ताविशन्ति * * * निष्ठा * षसन्त्य *
 * * * ना. अह्ना रक्षात् नां

...पु *
 * * श्रुतः नाम रक्ष .

* * यत्ता-
 दित्यो...स्व रोह दिव *
 * * * सवितु ..

* यातुम् अश्विना
 'दित्यास्सम...

* * नागमत्...
 अपराहेषु जिह्वितः ..
 ...नेमाः * *

इहैव * * * ग * पूर्वा... दृढं
 यत्... सो * अरणो दनः
 * उभय वादा ..
 * अद्रोहित * स्त्री * चित्ता

...मातरिक्षाश्च * पितृपुताद् *
 * उभय .

...जामन् * * *
 * छेवस्य...
 येविषेहि पुनर्...
 शतो * * गाधि...
 अनुहृतम् ...

* विभेन् * परिष्यसि * *
 * वोचमं यदमम्...
 ...मय

श्री ५.२५.५

श्री ५.३०.१-१०

शौ ५.३०.१-१७

शौ कृष्णात्

शौ त्वया यक्षं निरवोचम्

शौ ५.१७.१ क १०.१०९.१

शौ २ क २

शौ ३ क ३

शौ ४

शौ ५ क ५

शौ ६ क ४

शौ ७

शौ १२.५

क ६ शौ १०

शौ ११ क ७

शौ ५.१७.१८

शा ५.१९.१५

९.१४

यक्षश्च श्येन इव प्रापसद् वाचा नुत्तः परस्त[रा]म् ॥९॥

ऋषी बोधप्रतीबोधात् अस्वप्नो यश्च जागृविः ।

तौ ते प्राणस्य गोप्तारौ दिवा स्वप्ने च जाग्रतुः ॥१०॥ ॥का१॥

अयम् अग्निर् उपसद्य इह सूर्य उद् एतु ते ।

उद् एहि मृत्योर् गम्भीरात् कृच्छ्राच्च चित् तमसस् परि ॥१॥

नमो यमाय नमो [अ]स्तु सूर्यवे नमः पितृभ्य उत ये नयन्ति ।

उत्पारणस्य यो वेद तम् अग्निं पुरो दधे [अस्मा अरिष्टतातये] ॥२॥

एतु प्राण एतु मन एतु चक्षुर् अथो बलम् ।

शरीरम् अस्य सं विदां तत् पद्धथां प्र[ति] तिष्ठतु ॥३॥

प्राणनाम्ने चक्षुषा सं सृजेमं सम ईरय तन्वा सं सर्जनेन ।

वेत्यामृतस्य मा मृत मो पु भूमिर्गृहो भुवत् ॥४॥

मा ते प्राण उप दसन् मापानो अपि धायि ते ।

सूर्यस त्वाधिपतिर् मृत्योर् उदायच्छाति रश्मिभिः ॥५॥

इ[य]म् अन्तर् वदत्य उग्रा जिह्वा पणिष्पदा ।

तया रोगं वि नयामश् शतं रोपीथ च तक्मनः ॥६॥

अयं लोकः प्रियतमो देवानाम् अपराजितः ।

यस्मै त्वम् इह जक्षिषे दिष्टः पुरुष मृत्यवे ।

तस्मै त्वातु हयामसि मा पुरा जरसो मृथाः ॥७॥ ॥का१॥

९.१५

ते ऽवदन् प्रथमा ब्रह्मकिल्बिषे [अ]कूपारस् सलिलो मातरिश्वा ।

वीडुहरास् तप उग्रं मयोभुव आपो देवीः प्रथमजा ऋतस्य ॥१॥

सोमो राज्ञा प्रथमो ब्र[ह्म]जायां पुनः प्रायच्छद् अहणीयमानः ।

अन्वर्तिता वरुणो मित्र आसीद् अग्निर् होता हस्तगृह्णा निनाय ॥२॥

हस्तेनैव ग्राह्य आधिर् अस्या ब्रह्मजायेति चेद् अवाचत् ।

न दूताय प्रहेया तस्य एषा तथा राष्ट्रं गुपितं क्षत्रियस्य ॥३॥

याम् अहुस् तारकां विकेशीडन् प्रायः प्रामम् अवपद्यमानाम् ।

सा ब्रह्मजाया प्र दूनोति राष्ट्रं यत्र प्रापादि दशा उत्कृषीमान् ॥४॥

ब्रह्मचारी चरति वेविषद् विषस् स देवानां भवत्य एकम् अङ्गम् ।

तेन जायाम् अन्व अविन्दद् बृहस्पतित्स सोमेन नीतां जुहं न देवाः ॥५॥

देवा एतस्याम् अजायन्त पूर्वं सतर्षयस् तपस् ते ये विषेदुः ।

ये गर्भो अवपद्यन्ते जगद् यच्च चापलुप्यते ।

वीरा ये हन्यन्ते मिथो ब्रह्मजाया दिनस्ति तान् ॥७॥

सर्वे गर्भोः प्र व्यथन्ते कुमारा दशमास्याः ।

यस्मिन् राष्ट्रं निरुध्यते ब्रह्मजायाचित्या ॥८॥

पुनर् वै देवा अददुः पुनर् मनुष्या उत ।

राजानस् सत्यं कृण्वाना ब्रह्मजायां पुनर् वदुः ॥९॥

पुनर्दाय ब्रह्मजायां कृत्वा देवैर् निकिल्बिषम् ।

ऊर्जे पृथिव्या भक्तवोरुगायम् उपासते ॥१०॥ ॥का१॥

९.१६

न तत्र घेदुर् दोह्या नानङ्गान् सहते धुरम् ।

विजानि[र] यत्र ब्राह्मणो रात्रिं वसति पापया ॥१॥

न वर्षं मेवावरुणं ब्रह्मज्यम् अभि वर्षति ।

नास्ते समितिः कल्पते न मित्रं नयते वशम् ॥२॥

असुङ्गमती? चरति ब्रह्मजाया शालं पङ्कतीः प्रदिशश् चतस्रः ।

यः क्षत्रियः पुनर् एतां ददातु स दिवो दारां ययातु प्रीतिनाम् ॥३॥

पुनर्दाय ब्रह्मजायां राजा कल्पे न पद्यते ।

ययक्ष्म श्येनैव प्रापसत्तद्...

...जागृवि

ते * प्रणम्य गोक्षारो... जाग्रतु

* * नमो * * * पितृभ्यः ...

उत्पारिणस्य * * त्वम् ...

शरीरम् * * विदा .. तिष्ठतु

प्राणनाम्न्य ... सज्जनेन

* * * दस * * प धाय *

* * सत्योर् ...

...मणिः पदा

तातया रोम * * * रोमी * * वसना

तस्मै ... अदुष्टः * *

* * त्वानि ह्वयामसि ... मृथा

तं वदं प्रथा ...

वीडुहरम् ... अपोपो * * *

अन्वर्तिता . . . गृह्णा *

* * आदिर् ...

* * प्रथा तत्त * * रोष्टे ...

... प्राणामवपद्यमाना

* * * तिनुतु * * प्रापादि शत उत्कलीर्णा

* * वेविषद् ... भावत्य * *

... निहतां * * *

* * एतस्यापजयतु ...

* * ब्रह्मणस्यापिनिहिता दुर्घां ददाति ...

य गर्भोवपद्य(उपरि त्)न्ते * * चापिदुप्यते

* * हन्योन्ते ... ताम्

सर्वं ...

अस्मिन् ... वादिता

* * कृत्वानो * * न पुनर् *

यो पुनर्दाय ... नकिल्बिषं

... भक्तवोरुगायम् *

* * चेदु द्रोहे ...

... रातिं * * (प्राप्ते विदन्)

... ब्रह्मज्यम् * *

आत्ये ...

* * जायां ...

... णाम्

यो पुनर्दाय ...

दुर्योधने [अ]स्मा ओषधिर् याकास्यामिविपश्यती? ॥४॥
विषम् उष्णात् अणं विषम् उष्णाति वीरुधाम् ।
यो ब्रह्मजायां न पुनर् ददाति तस्मै देवास् स्वधितिं दिग्धम् अस्यान् ॥५॥
उत यत् पतयो दश स्त्रियाः पूर्वे [अ]ब्राह्मणाः ।
ब्रह्मा चेद् [अ]त्तम् अग्रहीत् स एव पतिर् एकधा ॥६॥
ब्राह्मण एव पतिर् न राजा नोत वैश्यः ।
तत् सूर्यः प्रभुवन् एतु पञ्चभ्यो मानवेभ्यः ॥७॥ ॥का०५॥

९.१७

नैतां ते देवा अद्रुस् तुभ्यं नृपते अत्तवे ।
मा ब्राह्मणस्य राजन्य गां जिघत्सो अनाधाम् ॥१॥
अक्षद्रुग्धो राजन्यः पाप आत्मपराजितः ।
स ब्राह्मणस्य गाम् अद्याद् अद्य जीवन्ति मा भवः ॥२॥
निर् वै क्षत्रं नयति हन्ति धर्मा [अ]ग्निर् [इ]वालम्भः प्र दुनोतु राष्ट्रम् ।
यो ब्राह्मणं देवबन्धुं हिनस्ति न स पितृणाम् अप्य एतु लोकम् ॥३॥
देवपीयूषं चरति मर्त्येषु गरगीर्णो भवत्य अस्थिभूयान् ।
यो ब्राह्मणं मन्यते अक्षम् एव स विषस्य पिबति तैमातस्य ॥४॥
विषं स पिबति तैमातं पश्यन् अग्निं प्र सीदति ।
यो ब्राह्मणस्य सद् धनम् अभि नार[द्] मन्यते ॥५॥
शतापाथा नि पीदत तां न शक्नोति निषिद्धम् ।
अन्नं यो ब्रह्मणां नन्दन् स्वाद् अशीति मन्यते ॥६॥
य पतां हन्यान् मृदुं मन्यमानो देवपी[यु]र् धनकामो न चित्तात् ।
सं तस्येन्द्रो हृदये अग्निम् इन्द्र उभे एनं द्विष्टो नमसी चरन्तम् ॥७॥
न ब्राह्मणो हिसितव्यो [अ]ग्नेः प्रियतमा तनुः ।
सोमो ह्य अस्य दायाद् इन्द्रो [अ]स्याभिशास्तिपाः ॥८॥
अग्निर् वै नः पदधाय[स] सोमो दायाद् उच्यते ।
जयते ऽभिशास्त इन्द्रस् तत् सत्यं देवसंहितम् ॥९॥
आविष्टिताघविषा पुदाकू इव चर्मणा ।
ब्राह्मणस्य राजन्यं तुष्टेया गौर अनाद्या ॥१०॥ ॥का०६॥

९.१८

इष्टु इव दिग्धा नृपते पुदाकू इव गोपते ।
सा ब्राह्मणस्येष्टु दिग्धा तया विध्यतु पीयतः ॥१॥
तीक्ष्णेष्वो ब्राह्मणा हेतिमन्तो याम् अस्मन्ति शरव्यां न सा मृषा ।
अनुहाय तपसा मन्युना चोत दूराद् अ[व] भिन्दन्ति ते तया ॥२॥
जिह्वा ज्या भवति कुल्लं वाङ् नाडीका दन्ता[स] तपसा सुदिग्धाः ।
तेभिर् ब्रह्मा विध्यातु देवपीयुं निर्जले[इ] धनुर्भिर् देवजुतैः ॥३॥
ये ब्राह्मणं हिसितारस् तपस्विनं मनीषिणं ब्रह्मचर्येण श्रान्तम् ।
अवर्तिमद् भवित्ता राष्ट्रम् एषां तपसैव निहतं नानु वेतु? ॥४॥
ये सहस्रम् अराजन् आसन् दशशता उत ।
तेभ्यः प्र ब्रवीमि त्वा वैतहव्याः पराभवन् ॥५॥
गौर एव तान् हन्यमाना वैतहव्या इवाचरत् ।
ये केशप्रादन्ध्यायाश् चरमाजाम् अपेचिरन् ॥६॥
अतिमात्रा अजायन्त नोद् इव दिवम् अष्टुशान् ।
प्रजां हिसित्वा ब्राह्मणीम् असंभवं पराभवन् ॥७॥
ये वृहत्सामानम् आङ्गिरसम् आर्पयन् ब्राह्मणं जनाः ।
तेवक् स्तोकां उभयादन् यत् स्तोकांय आमयत्? ॥८॥
ये ब्राह्मणं प्रत्यष्टीयन् ये चास्मै शुल्कम् ईषिरे ।
अस्मत् ते मध्ये कुल्यायाः केशान् खादन्त आसते ॥९॥
अष्टार्पदी चतुर्दशी चतुश्चोत्रा चतुर्दशुः ।

दुर्योधने * १०१ ०१०१
* * अथा...
... सुधियं * अस्या
तत् पदयो दिश...
ब्राह्मण एव पतिर् वैश्यत
... अयतु * *

* * देवादुस्...
... नाड्याः
अक्षद्रुग्धो * पापान्ममपरा
* * * अथ तदथ * म न्वा
... हन्त * * * प तन्नोतु *
... हिनस्ति त स्य * * * *
* १०१०१ * * १०१०१ *
... स्या
* * अद्...
सतापाथा * * * * शिखनोत निषिद्ध
अन्न * ब्रह्मणा नन्दन् साद् अनमीत *
* * हन्त सृद * * वनकामो * चित्ता
सत् तस्येन्द्रो * अभिमन्यो उभेनं दष्टो * *
* * हिसितव्यो *
... पाद्
जयतामिहास्त...
* १०१०१ * १०१०१ *
* राजन्यं तुष्टेया * अनाद्याः

* १०१०१... पीयता [१०१०१]
तीक्ष्ण एवो ब्रह्मणा * * अस्मन्ति शरव्यां नि
अनुहायति . [[उपरि प्रान्ते दिग्धा
* भ्या[उपरि प्रान्ते षा] * कुल्लं... तिजि-
* ब्रह्मा विधा[उपरि ध्या]तु देवपीय * वनुर्भिर्
... मनीषिणं * [जितः]

* * अराजनां दशताद् *
... पुनं
* * तां हन्यमानो वैतह्या *
... केशप्रादन्ध्यायाश् चारमादा उपेचं
अभि जायन्ति * इति दिवि पश्यं
सग हिसित्वा ब्रह्मणी अन्तुभ्यं परावन्
... आर्यं * *

* * प्रत्युष्टीयं यद् * * ईषिरे
अस्मत्... अखादन्तासते
... ता *

श्री ५.१९.४

श्री १०

श्री ८

श्री ६५.८४

श्री ५.१८.१२

त्रिजिह्वा द्विप्राणा भूत्वा सा राष्ट्रम् अव धृनुते ॥१०॥ ॥का०॥

९.२९

ब्रह्मगवी पच्यमाना यावत् साभि विजङ्गहे ।
तेजो राष्ट्रस्य निरु हन्ति न वीरो जायते पुमान् ॥१॥
आक्रमणेन वै देवा द्विषन्तो घ्नन्ति पुरुषम् ।
ते अजन् ब्रह्मज्यं क्षेत्रे [अ]थानुनवादिनम् ॥२॥
विषम् एतद् देवकृतं राजा वरुणो अब्रवीत् ।
न ब्राह्मणस्य गां जग्ध्वा राष्ट्रे जागर कथं चन ॥३॥
तद् वै राष्ट्रम् आ रुवति भिक्षां नावम् इवोदकम् ।
ब्राह्मणो यत्र जीयते तद् राष्ट्रं हन्ति दुःखुना ॥४॥
एकशतं वै जनता भूमिर् या व्यधृनुत ।
प्रजां हिसित्वा ब्राह्मणीम् असंभज्यं पराभवन् ॥५॥
याम् उदाजन्त ऋषयो मनीषिणश्च शपुसातां? बृहतीं देवजूताम् ।
सा ब्रह्मज्यं पचति पच्यमाना राष्ट्रम् अस्य बृहती यन् च वर्चः ॥६॥
वाचा ब्राह्मणम् इच्छति जामियं? हन्ति चित्स्या ।
मित्राय सत्ये दुहति यं देवा घ्नन्ति पुरुषम् ॥७॥ ॥का०८॥

९.२०

एकपात् छन्द एकपदश्च पशुन् स तद् आमोति चाव च रुन्दे
प्रथमया राज्या प्रथमया समिधा ॥१॥
द्विपात् छन्दो द्विपदश्च पशुन् [स] तद् आमोति चाव च रुन्दे
द्वितीयया राज्या द्वितीयया समिधा ॥२॥
त्रिपात् छन्दस् त्रिपदश्च पशुन् [स] तद् आमोति चाव च रुन्दे
तृतीयया राज्या तृतीयया समिधा ॥३॥
चतुष्पात् छन्दश्च चतुष्पदश्च पशुन् [स] तद् आमोति चाव च रुन्दे
चतुर्थया राज्या चतुर्थया समिधा ॥४॥
पञ्च दिशः पञ्च [च] प्रदिशस् [स] तद् आमोति चाव च रुन्दे
पञ्चम्या राज्या पञ्चम्या समिधा ॥५॥
षष्ठुभे छन्दो विराजं स्वराजं सप्ताजं [स] तद् आमोति चाव च
रुन्दे षष्ठया राज्या षष्ठया समिधा ॥६॥
सप्त प्राणान् सप्तापानान् सप्तर्षीश्च [स] तद् आमोति चाव च
रुन्दे सप्तम्या राज्या सप्तम्या समिधा ॥७॥
ओजश्च तेजश्च सहश्च बलं च [स] तद् आमोति चाव
च रुन्दे अष्टम्या राज्या अष्टम्या समिधा ॥८॥
अम्भश्च महश्च चान्नं चान्नायं च [स] तद् आमोति चाव च रुन्दे नवम्या
राज्या नवम्या समिधा ॥९॥
ब्रह्म च क्षेत्रं चेन्द्रियं च ब्राह्मणवर्चसं च [स] तद् आमोति चाव च रुन्दे
दशम्या राज्या दशम्या समिधा ॥१०॥
विश्वावसु च सर्ववसु च [स] तद् आमोति चाव च रुन्दे एकादश्या
राज्यैकादश्या समिधा ॥११॥
पाङ्क्तुं छन्दः प्रजापतिं संवत्सरं [स] तद् आमोति चाव [च] रुन्दे द्वादश्या
राज्या द्वादश्या समिधा ॥१२॥ ॥का०९॥ ॥अनु०१॥

९.२१

यो वा एकशरावं निर्वपेद् एकऋषिम् एवानु निर्वपेत् ।
एष वा एकऋषिर् यद् अग्निः ।
एकऋषिं चैव लोकं चावरुन्दे ।
एकऋषिर् इव तपत् एकऋषिर् इव दीदायैकऋषिर् इवात्मादो भवति
य एवं वेद ।
स एवं विद्वान् प्राश्नीयाद् एताम् एव देवतां मनसा ध्यायेत् ॥

...अवि *

* पश्यमाना... वरुणहे

...पौरुषं

* आर्षं ब्रह्मन् * ता अनृतं

ते * * दुग्धा * जागर...

... *कं। ब्राह्मणो यत्र जीयते तद् राष्ट्रं माहवति जिह्वा

...हवि दुःखुना [नाभिमिवोदकं]

* * जवता * वाद् विधुनतः

प्रजा हिसित्वा ब्राह्मणीम् भव्यं पराभवं

* * आब शुषयो ...

* * * पण्डितपरि ब्राह्मणे पण्डिताना ...

...चिन्त्या

...पौरुषम्

* * एकपात्सु त आमोति ...

* प्राणां सप्तानां...चा

...राज्या अष्टम्या *

* * * च अन्नं च अन्नायं ...

पाङ्क्तु...

यो यो ..एकऋषिम् * *

* * तपत्ये * * दीदायैकऋषिर्...

एकऋषेस् त्वा चक्षुषा पश्याम्य एकऋषेस् त्वा इस्ताभ्याम् आ रमे ।
 एकऋषेस् त्वात्येन प्राश्नाम्य एकऋषेस् त्वा जठरे साधयामि ॥
 इति स यथा हुतम् इष्टं प्राश्नीयाद् एवैनं प्राश्नाति ॥१॥
 [यो] वै विश्वरावं निर्वपेत् प्राणापानाव् एवानु निर्वपेत् ।
 एते वै प्राणापानौ यन् मातरिभ्या चाग्निश् च ।
 प्राणापानौ चैव लोकं चाव रुन्दे ।
 ज्योग् जीवति सर्वम् आयुर् एति न पुरा जरसः प्र मीयते य [एवं वेद ।
 [स एवं विद्वान्] प्राश्नीयाद् एताम् एव देवतां मनसा ध्यायेत् ॥
 प्राणापानयोस् त्वा चक्षुषा पश्यामि प्राणापानयोस् त्वा इस्ताभ्याम् आ रमे ।
 प्राणापानयोस् त्वात्येन प्राश्नामि प्राणापानयोस् त्वा [जठरे साधयामि ।
 [इति स यथा हुतम् इष्टं प्राश्नीयाद् एवैनं प्राश्नाति] ॥२॥
 [यो] वै विश्वरावं निर्वपेत् त्रीण्य एव त्रिकद्रुकाण्य अनु निर्वपेत् ।
 एतानि वै त्रीणि त्रिकद्रुकाणि यद् ऋचस् सामानि यजुषि ब्राह्मणम् ।
 ब्रह्म चैव लोकं चाव रुन्दे ।
 ब्राह्मणवर्चसी भवति य [एवं वेद ।
 [स एवं विद्वान्] प्राश्नीयाद् एताम् एव देवतां मनसा ध्यायेत् ॥
 ब्राह्मणस् त्वा चक्षुषा पश्यामि ब्राह्मणस् त्वा इस्ताभ्याम् आ रमे ।
 ब्राह्मणस् त्वात्येन प्राश्नामि ब्राह्मणस् त्वा [जठरे साधयामि] ॥
 [इति स यथा हुतम् इष्टं प्राश्नीयाद् एवैनं प्राश्नाति] ॥३॥
 [यो] वै चतुश्शरावं निर्वपेत् चतस्र एवोर्वा अनु निर्वपेत् ।
 एता वै चतस्र उर्वारि यद् विशाः ।
 विशाश् चैव लोकं चाव रुन्दे ।
 कल्पन्ते ऽस्मै विशो विशां प्रियो भवति य [एवं वेद ।
 [स एवं विद्वान्] प्राश्नीयाद् एताम् एव देवतां मनसा ध्यायेत् ॥
 विशानां त्वा चक्षुषा पश्यामि विशानां त्वा इस्ताभ्याम् आ रमे ।
 विशानां त्वात्येन प्राश्नामि विशानां त्वा [जठरे साधयामि] ॥
 [इति स यथा हुतम् इष्टं प्राश्नीयाद् एवैनं प्राश्नाति] ॥४॥
 [यो] वै पञ्चशरावं निर्वपेत् वैश्वानरम् एव पञ्चमूर्धनम् अनु निर्वपेत् ।
 एष वै वैश्वानरः पञ्चमूर्धा यद् द्यौश् च पृथिवी च रसावति पं ।
 वैश्वानरं चैव लोकं चाव रुन्दे ।
 वैश्वानर इव तपति वैश्वानर इव दीदाय वैश्वानर इवाग्नादो भवति य
 [एवं वेद ।
 [स एवं विद्वान्] प्राश्नीयाद् एताम् एव देवतां मनसा ध्यायेत् ॥
 वैश्वानरस्य त्वा चक्षुषा पश्यामि वैश्वानरस्य त्वा इस्ताभ्याम् आ रमे ।
 वैश्वानरस्य त्वात्येन प्राश्नामि वैश्वानरस्य त्वा [जठरे साधयामि] ॥
 [इति स यथा हुतम् इष्टं प्राश्नीयाद् एवैनं प्राश्नाति] ॥५॥
 [यो] वै षडशरावं निर्वपेत् षडयस्त्र एव देवान् अनु निर्वपेत् ।
 एते वै षडयामानो देवा यद् ऋतवः ।
 ऋतुश् चैव लोकं चाव रुन्दे ।
 कल्पन्ते ऽस्मा ऋतवो नर्तुष्व आबृह्यत ऋतूनां प्रियो भवति य [एवं वेद ।
 [स एवं विद्वान्] प्राश्नीयाद् एताम् एव देवतां मनसा ध्यायेत् ॥
 ऋतूनां त्वा चक्षुषा पश्याम्य ऋतूनां त्वा इस्ताभ्याम् आ रमे ।
 ऋतूनां त्वात्येन प्राश्नाम्य ऋतूनां त्वा [जठरे साधयामि] ॥
 [इति स यथा हुतम् इष्टं प्राश्नीयाद् एवैनं प्राश्नाति] ॥६॥
 [यो] वै सप्तशरावं निर्वपेत् सप्तऋषीन् एवानु निर्वपेत् ।
 एते वै सप्तऋषयो यत् प्राणापानव्यानाः ।
 सप्तऋषीश् चैव लोकं चाव रुन्दे ।
 सप्तऋषिर् इव तपति सप्तऋषिर् इव दीदाय सप्तऋषिर् इवाग्नादो भवति
 य [एवं वेद ।
 [स एवं विद्वान्] प्राश्नीयाद् एताम् एव देवतां मनसा ध्यायेत् ।

*** पश्यामि एकं...रेभद्
 * त्वात्येन...

...रेभद्

* त्वात्येन...

[त्रिकाद्रुकाण्यनु निर्वपेत्

...त्रिकाद्रुकाण्यनु * * * एतानि वै त्रीणि

...त्रिकाद्रुकाण्यनु अजुर् यजुस् सामानि * *

ब्राह्मणम् * * * ब्रह्मणस्...रेभद्

* * चतुश्शरावं...

* वैश्व...

...रेभद् । विशानां त्वा चक्षुषा पश्यामि विशानां
 [त्वा इस्ताभ्यामारमेभद्

एते...

वैश्वानर तपति वैश्वानरीव * वैश्वानरीवाग्नादो * *

...रेभद् । वैश्वानरस्य त्वात्येन प्राश्नामि वैश्वान-
 [रस्य त्वा इस्ताभ्यामारमेभद्

* * * वानो...

कल्पन्ते स्मै * * आबृह्यत ऋतूनां...

* * * पश्यामि...रेभद्

...शामि ऋतूनां...

...पानान्याना

सप्तऋषीन्...

सप्तऋषिर् * * * सप्तऋषिर् * * * सप्तऋषीवाग्नादो *

सप्तऋषीणां त्वा चक्षुषा पश्यामि सप्तऋषीणां त्वा हस्ताभ्याम् आ रमे ।
 सप्तऋषीणां [त्वा]स्येन प्राश्नामि सप्तऋषीणां त्वा [जठरे साधयामि ॥
 [इति स यथा हुतम् इष्टं प्राश्नीयाद् एवैनं प्राश्नाति] ॥७॥
 यो वा अष्टशरावं निर्वपेद् विराजम् एवाष्टापदीम् अनु निर्वपेत् ।
 एषा वै विराज् अष्टापदीः यद् द्यौश् च पृथिवी चापश् चौरधयश् च ।
 विराजत्य् अस्मिन् च लोके ऽमुष्मिन् च ।
 वैराज ऋषभ इत्य् एतम् आहुर य [एवं वेद ।
 [स एवं विद्वान्] प्राश्नीयाद् एताम् एव देवतां मनसा ध्यायेत् ॥
 विराजस् त्वा चक्षुषा पश्यामि विराजस् त्वा हस्ताभ्याम् आ रमे ।
 विराजस् त्वास्येन प्राश्नामि विराजस् त्वा [जठरे साधयामि ॥
 [इति स यथा हुतम् इष्टं प्राश्नीयाद् एवैनं प्राश्नाति] ॥८॥
 [यो] वै नवशरावं निर्वपेत् नवयस्त्र एव देवान् अनु निर्वपेत् ।
 एते वै नवयामानो देवा यन् मासः ।
 मासश् चैव लोकं चाव रुन्दे ।
 कल्पन्ते ऽस्मै मासा मासानां प्रियो भवति य [एवं वेद ।
 [स एवं विद्वान्] प्राश्नीयाद् एताम् एव देवतां मनसा ध्यायेत् ॥
 मासानां त्वा चक्षुषा पश्यामि मासानां त्वा हस्ताभ्याम् आ रमे ।
 मासानां त्वास्येन प्राश्नामि मासानां त्वा [जठरे साधयामि ॥
 [इति स यथा हुतम् इष्टं प्राश्नीयाद् एवैनं प्राश्नाति] ॥९॥
 [यो] वै दशशरावं निर्वपेद् द्वादशम् एव धेनुम् अनु निर्वपेत् ॥
 एषा वा इडा धेनुः यद् यज्ञः पशवः ।
 इडां चैव धेनुं च यज्ञं च लोकं च पश्यन् चाव रुन्दे ।
 कल्पन्ते ऽस्मा इड इडां प्रियो भवति य [एवं वेद ।
 [स एवं विद्वान्] प्राश्नीयाद् एताम् एव देवतां मनसा ध्यायेत् ॥
 इडायास् त्वा चक्षुषा पश्यामीडायास् त्वा हस्ताभ्याम् आ रमे ।
 इडायास् त्वास्येन प्राश्नामीडायास् त्वा [जठरे साधयामि ॥
 [इति स यथा हुतम् इष्टं प्राश्नीयाद् एवैनं प्राश्नाति] ॥१०॥
 यो वा एकादशशरावं निर्वपेद् रोहितम् एवानु निर्वपेत् ।
 एष वै रोहितो यद् इन्द्रः ।
 इन्द्रं चैव लोकं चाव रुन्दे ।
 कल्पन्ते ऽस्मा इन्द्रिया प्रिय इन्द्रस्य भवति य [एवं वेद ।
 [स एवं विद्वान्] प्राश्नीयाद् एताम् एव देवतां मनसा ध्यायेत् ॥
 इन्द्रस्य त्वा चक्षुषा पश्यामीन्द्रस्य त्वा हस्ताभ्याम् आ रमे ।
 इन्द्रस्य त्वास्येन प्राश्नामीन्द्रस्य त्वा जठरे [साधयामि ॥
 [इति स यथा हुतम् इष्टं प्राश्नीयाद् एवैनं प्राश्नाति] ॥११॥
 यो वै द्वादशशरावं निर्वपेद् विश्वान् एव देवान् अनु निर्वपेत् ।
 एते वै विश्वे देवा यद् इदं सर्वम् ।
 विश्वांश् चैव देवान् लोकं चाव रुन्दे ।
 कल्पन्ते ऽस्मै विश्वे देवाः प्रियो विश्वेषां देवानां भवति य एवं वेद ।
 स एवं विद्वान् प्राश्नीयाद् एताम् एव देवतां मनसा ध्यायेत् ॥
 विश्वेषां त्वा देवानां चक्षुषा पश्यामि विश्वेषां त्वा देवानां हस्ताभ्याम्
 आ रमे ।
 विश्वेषां त्वा देवानाम् आस्येन प्राश्नामि विश्वेषां त्वा देवानां जठरे साधयामि ॥
 इति स यथा हुतम् इष्टं प्राश्नीयाद् एवैनं प्राश्नाति ॥१२॥ ॥का१॥

९.२२

इमां सातां ? निर्वप ओदनस्य तस्य पन्था मुच्यतां कित्विषेभ्यः ।
 अभि द्रोह्याद् एनसो दुष्कृताच् च पुनातु मा पवनैः पवित्रः ॥१॥
 भद्रो हस्तो भद्रा जिह्वा भद्रं भवतु मे वचः ।
 मह्यं पवित्रम् ओदनं ब्रह्मणा निद् वपामसि हस्ताभ्यां निद् वपामसि ॥२॥

सप्तर्षीणां त्वा * * सप्तर्षीणां...रमे
 सप्तर्षीणां * * सप्तर्षीणां...

...पदी * *
 एष वावा...चोष *
 विराजस्...
 * * * अनन्...

...रमेद् । विराजस्त्वा चक्षुषा पश्यामि विराजस्त्वा
 ...त्वा ॥१॥ [हस्ताभ्यामारमेद्]

...वावानो * * मासा

...रमेन्

एष वावा इडा...

* स्मै इडो...

...रमेद्

...रोहितम् * *

* स्मै इन्द्रियावे प्रिये इन्द्रस्य...

...रमेद्

...विश्वसि एव * * *

* * देव...

* रमेद्
 ...देवानां त्वा जठरे साधयामि

श्री १०.५.००^१

यन् मयि गर्भे सति माता चकार दुष्कृतम् ।
 अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः ॥३॥
 यद् अर्वाचीनम् ऐकहयनाद् अनृतं किं चोदिम ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥४॥
 यद् दुष्कृतं यच्च छमलं यद् एतश्च चक्रमा वयम् ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥५॥
 यन् मातरं यत् पितरं यद् वा जामातरं हिंस्रः ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥६॥
 यन् मातृग्रा यत् पितृग्रा भ्रूणग्रा यत् सहासिम ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥७॥
 श्याघदता कुनखिना स्तेनेन यत् सहासिम ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥८॥
 शुश्रूढानां पीष्कलानां तत् कृणां? यद् अन्नम् आशिम ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥९॥
 यद् अपाम् अपि ऽजङ्घ्रि मुन्मुज्य अपि? सोदकम् ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥१०॥
 यद् उक्ताद् आमन्यतो वयं ब्राह्मणस्य निजघ्नत्सु पदावागामु? पेदिम ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥११॥
 यद् ब्रह्मचर्यं स्नातचर्यं अनृतं किं चोदिम ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥१२॥
 किलासेन दुष्प्रमणा बण्डेन यत् सहासिम ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥१३॥
 [यद्] धाराभिषिक्तेन [... ...सहासि]म ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥१४॥
 यत्र क्षेत्रम् अभितस्थाथाभ्वं वा यन् निरेमिषे ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥१५॥
 यद् अक्षेपु हिरण्यये गोष्पे अश्वेषु यद् घने अनृतं किं चोदिम ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥१६॥
 चक्षुरु? जायां स्वां दासीं सुतिकां लोहितवतीम् अशुद्धां यद् उपेयिम ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥१७॥
 परिबिद्धं पारिवेदनान्प्रवस्नातेन? परिभक्षितेन दिदिषूपत्या यत् सहासिम ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥१८॥
 यद् ऽउक्तीदं विभेजम्? विभेयं धनकाम्याः ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥१९॥
 य[द्] द्वये कं य[त्] त्रये कम् उभये कम् इति यद् द्वौ ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥२०॥
 यत् परमाणां शैवलम् अपक्वं मांसम् आशिम ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥२१॥
 यद् अन्नम् आशिमा वयं यद् अन्नम् अन्नकाम्या उदनस्यापि शक्या ।
 [अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः] ॥२२॥
 यदि विद्वांसो यदि [वा]विद्वांसो अनृतं किं चोदिम ।
 अयं मा तस्माद् ओदनं पवित्रं पात्वं अंहसः ॥२३॥
 यद् देवस्य सवितुः पवित्रं सहस्रधारं विततं हिरण्यमयम् ।
 येनेन्द्रो अपुनाद् अनारतम् आर्यासु तेनायं मां सर्वपशुं पुनातु ॥२४॥
 येनापुनत् सविता रेवतीर् अथो येनापुनीत वरुणश्च च वयः ।
 येनेमा विश्वा भुवनानि पूता तेनायं मां सर्वपशुं पुनातु ॥२५॥
 अति क्रामामि दुरितं यद् एनो जहामि रिप् परमे सधस्थे ।
 येनेन्द्र [ए]व पुनाति दुष्कृतस् तम् आ वहेम सुकृताम् उ लोकम् ॥२६॥
 मा यक्षं मिहामि प्रमारिहन्तो विगातुः नः ।

श्री ७.६५.३^१श्री ७.६५.३^१

श्री ३.७.१२.५

मे

उवां ° .चोदिमः

* * * * रा जामदि यशिमः

°सिमः

न्याव° यन् बहाशिमः

शुश्रूढानां पीष्कलाना आशिमः

.. ॥ [का°] १ ॥

उक्तं * * ब्रह्मणस्य निजघ्नन्तु ..

. . बण्डे * सहाशिमद्

धाराभिषिक्तेन मा

* °तिष्ठाताश्च * यं *

...रेपेयिम

[°शिम

°विषः परिविदोनेनां °भक्षतेन द्विदुषूपत्या *

उपयै * * * *

{ * °माणा श्वक्वम्. आशिमः ॥ [का°] २ ॥

...अद् * अन्नकाम्योदन° शाक्या

यद्...चोदिमः

यद् . वितथ *

येनेन्द्रव् अपुनं नातिमर्त्यास् ...

...वरुणस्य वायः

* * पूतास् ... [जहामि रिप् परमे सधस्थे

... रिप् * * * । येनेन्द्रव पुननाति दुरितं यदेनो

* पुन नाति * धन्...

समैव पुण्यम् अस्तु नस् तृणं नयतु दुष्कृतम् ॥२७॥
इमं पचाम्य् ओदनं पवित्रं पचनाय कम् ।
स मा मुञ्चतु दुष्कृताद् विश्वस्माच् जैनसस् परि ॥२८॥ ॥का१२॥

९.२३

सहस्राक्षं शतधारम् ऋषिभिः पावनं कृतम् ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥१॥
येन पूतम् अन्तरिक्षं यस्मिन् वायुर् अधिष्ठितः ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥२॥
येन पूते द्यावापृथिवी आपः पूता अथो स्वः ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥३॥
येन पूते अहोरात्रे दिशः पूता उत येन प्रदिशः ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥४॥
येन पूतो सूर्याचन्द्रमसौ नक्षत्राणि भूतकृतस् सह येन पूताः ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥५॥
येन पूता वेदिर् अग्नयः परिधयस् सह येन पूताः ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥६॥
येन पूतं बर्हिर् आज्यम् अथो हविर् येन पूतो यज्ञो वषट्कारो हुताहुतिः ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥७॥
येन पूतो ब्रीहियवा [या]भ्यां यज्ञो अधिनिर्मितः ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥८॥
येन पूता अभ्वा गावो अथो पूता अजावयः ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥९॥
येन पूता ऋचस् सामानि यजुर् ब्राह्मणं सह येन पूतम् ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥१०॥
येन पूता अथर्वाङ्गिरसो देवतास् सह येन पूताः ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥११॥
येन पूता ऋतवो येनार्तवा येभ्यस् संवत्सरो अधिनिर्मितः ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥१२॥
येन पूता वनस्पतयो वानस्पत्या ओषधयो वीरुधस् सह येन पूताः ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥१३॥
येन पूता गन्धर्वाः सरस्वस् सर्पपुण्यजनास् सह येन पूताः ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥१४॥
येन पूताः पर्वता हिमवन्तो वैश्वानराः परिभवस् सह येन पूताः ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥१५॥
येन पूता नद्यस् सिन्धवस् समुद्रास् सह येन पूताः ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥१६॥
येन ता विश्वे देवाः परमेष्ठी प्रजापतिः ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥१७॥
येन पूतः प्रजापतिर् लोकं विश्वं भूतं स्वर् आजभार ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥१८॥
येन पूतस् स्तनयितुर् अपाम् उत्सः प्रजापतिः ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥१९॥
येन पूतम् ऋतं सत्यं तपो वीक्षा पूतयते ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥२०॥
येन पूतम् इदं सर्वं यद् भूतं यच् च भव्यम् ।
तेना सहस्रधारेण पवमानः पुनातु माम् ॥२१॥ ॥का१३॥

९.२४

उच्चैर्घोषो दुन्दुभिस् सत्त्वनायनं वानस्पत्यस् संभृत उज्जियाभिः ।

* * * तो ...

... विदमस्मस्यान् * *

तेनतेना ...

... भुतः

येन पूते द्यावापृथिवी आपः पूता अथो स्वः

* * सूर्याचन्द्र ...

... पूतो * वषट्कार *

... ताः

* पूताभ्या ...

* * ऋचास् * * ब्राह्मण ...

* पूतान् आपः ...

* * सरोवस् ...

... नराः * * * *

* * स्तनयितुर् * * वत्स * *

येन ...

* * सत्त्वनायनं ...

श्री ५.२०.१, २, ४, ६, ८, १०,
[६, ८, १०, १२, १४, १६, १८, २०-२२]

वाचं क्षुण्वानो दमयन् सपत्नान् सिंह इव द्वेषन् अभि तंस्तनीति ॥१॥
 सिंह इवास्तानीद् द्रुष्यो विषयो अभिकन्दन् ऋषभो वाशिताम् इव ।
 वृषा त्वं वधयस् ते सपत्ना ऐन्द्रस् ते शुष्मो [अ]भिमातिषाहः ॥२॥
 संजयन् पृतना ऊर्ध्वमायु[र] गृह्णा गृह्णानो बहुधा वि चक्षः ।
 देवीं वाचम् आ गुरस्व वेधाश् शत्रूणाम् उप भरस्व वेदः ॥३॥
 वृषेव यूथं सहसा विदानो गव्यन् अभि रोह संघनाजित् ।
 शुचा विध्य हृदयं परेषां हित्वा प्रामान् प्रच्युता यन्तु शत्रवः ॥४॥
 दुन्दुभेर् वाचं प्रयतां वदन्तीम् आश्रुण्वती नाथिता घोषबुद्धा ।
 नारी पुत्रं धावतु हस्तगृह्णामित्री भीता समरे वधानाम् ॥५॥
 धीमिः कृतः प्र भरस्व वाचम् उद् धर्षय सत्त्वनाम् आयुधानि ।
 अमित्रसेनाम् अभिजञ्जमानो युमद् वद दुन्दुभे स्रुतावत् ॥६॥
 पूर्वां दुन्दुभे वि पदस्व शत्रून् भूम्यास् पृष्ठे वद बहु रोचमानः ।
 इन्द्रमेदी सत्त्वन्स सं ह्यस्व मित्रैर् अमित्रान् अव जह्नुनीहि ॥७॥
 अन्तरेमे नभसी घोरो अस्तु पृथक् ते ध्वनयो यन्तु शीभम् ।
 अभि क्रन्द स्तनयोत्पिपानश् श्लोककृन् मित्रतूर्याय श्रद्धी ? ॥८॥
 संक्रन्दन् प्रस्तावेन धृणुषेणः प्रवेदकृद् बहुधा ग्रामघोषी ।
 श्रेयो वन्वानो वयुनानि विद्वान् कीर्तिं बहुभ्यो वि भज द्विराजे ॥९॥
 श्रेयःकेतो वसुधि[ति]स् सहीयान् मित्रं दधानस् त्विषितो विपश्चित् ।
 अश्व इव प्रावा वृषणे ? ऽद्विर् गव्यन् दुन्दुभे अधि नृत्य वेदः ॥१०॥
 शत्रूणां नीषाद् अभिमातिषाहो गवेषणः सहमान उदभृत् ? ।
 वाङ्मी मन्द्रां ? प्र तनयस्व वाचं सांग्रामजित्यायेषम् उद् वदेह ॥११॥
 अच्युतच्युत् समदो गमिष्ठो मृधो जेता पृतनाषाद् अयोध्यः ।
 इन्द्रेण क्लृप्तो विदधा निचिक्यद् धृद्योतनो द्विषतां याहि शीभम् ॥१२॥

* क्षण्वानो * सपत्नान् सिंहैव द्वेषन् * तंस्तनयति
 सिंहैवास्तानी द्रुष्यो * 'कन्दन्' * वाशितम् *
 वृषा त्वं * सपत्नान् इन्द्रस्...
 संजयं ...
 देवी * * गुरस्व मेधा शत्रूणाम् * भरस्व वेदाः
 * * सहसं * गव्यन् अम् ...
 सुमा विद्धि * * हुवा ...
 दुन्दुभिर् ...
 * * * हृष्टगृह्णामित्री भीताः * वधानः
 * * * पू भरस्व * * धर्षय सत्त्वनाम् *
 अमित्रसेनानाम् * दिमद् बल * *
 ...मानाः
 'सैदीन्' * * इवस्व अमितैर् ...
 अन्तरेसो .. इनयो * *
 * * स्तनयोत्पिपाना श्लोक कृत्रतूर्याय *
 * प्रववेणो ...
 श्रेयो वन्वानो * * कीर्तिं बाहुभ्यो ...
 श्रेयःकेतो ...
 अश्वत् * आवा ..
 शत्रूणां नीषाद् 'शाहो' * सहमानोदभृत्
 * मिन्द्रं पृतनयस्व * सङ्ग्रामजित्यायेषम् * वदेहः
 अच्युतच्युत् समदो गमिष्ठो मृधो जयता ...
 * क्षिप्तो वितथा निचिक्युद् धृद्योतनो ... शीतम्

९.२५

इमास् तपन्त्वा ओषधीर् ओषधीनाम् अयं रसः ।
 अभ्वत्थस् ते ऽयं ह्यस् अग्निर् भूतो व्य ओषतु प्र पतानु ममाध्यः ॥१॥
 यथा ऽसुतं लाक्षा रक्त माज्येनानु विष्यध्यते ? ।
 एवा ते कामस् सर्पत्वा अन्तर् अर्थेण मज्जसु प्र [पतानु ममाध्यः] ॥२॥
 यथा कुष्ठः प्रयस्यति यथा दह्यते अर्चिषा ।
 एवा ते दह्यतां मनः प्र [पतानु ममाध्यः] ॥३॥
 पुंसः कुष्ठं प्र क्षरति स्तोक आधीभिर् आश्रुतः ।
 स ते हृदये विवर्ति तन् मन आधीभिस् तव प्र [पतानु ममाध्यः] ॥४॥
 एष ते स्तोको हृदयं दिग्धेवेषुः प्र पचताम् ।
 अस्त्राखणं यथेपिता कामो विष्यतु त्वा मम प्र [पतानु ममाध्यः] ॥५॥
 हरितेति शुष्काक्षा सर्वदा हृदयामयी ।
 निहस्ते अन्याम् अदृष्टासुर ? अथो त्वा चाभि शोचतु प्र [पतानु
 ममाध्यः] ॥६॥
 शोचीनुद् ? अस्तु ते शयनं शोचानुद् ? अपि वेशनम् ।
 शुची[द्]मि अस्तु ते मनो यथा त्वनरमासा ? [प्र पतानु ममाध्यः] ॥७॥
 वाचीन मनस् सप्रो निर् माम् अयं संगथेषु ।
 चपानं ? त्वाभि शोचतु स्तोकस्तोक उत्तरोत्तरः प्र [पतानु ममाध्यः] ॥८॥
 अन्तर् महतु चर्मणास्थिवासेभिर् आश्रुतम् ।
 सर्वान् यज्ञः प्र याशयाद् ? इडा धीमिस् तव प्र [पतानु ममाध्यः] ॥९॥
 हृदये तु सम् ऋष्यतां स्वैर् दंसेभिर् एषते ।
 अग्निः कामस्य यो महान् स महान् रन्धयतु त्वा प्र [पतानु ममाध्यः] ॥१०॥
 अश्वम् अग्निम् आज्यम् इन्द्रं तान् उ कृण्वे मनोजवान् ।
 अग्निश्चरम् इवाचिषा कामो विष्यतु त्वा मम प्र [पतानु ममाध्यः] ॥११॥
 शयानम् अग्न आसीनम् अभ्वत्थस्य सवासिनी ।

...पतानो ममाध्य
 ..काम सर्पत्वं त्वर्थेण * प्रा
 ...स्तोकाधीभिर् *
 ...विवर्त तान् मनाधीभिस् ..
 ...दिग्धेवेषु * *
 अस्त्राखण यथेष्टा * विषतु तामव प्रा
 * 'क्षस्' ...
 ...शामि * *
 ...अप *
 * उत्तरोत्तर प्रा
 ...दंसेभिर् *
 ...रन्धयतु * प्राः ॥८॥
 * * * इ तानि * * 'जवां'
 ...प्राः
 * आग्रामानम् ..

१ चरतुम् उपतिष्ठन्त समाधीमिह वि विद्वन्तः? प्र [पतानु ममाध्यः] ॥१२॥
 २ चरन्ति स्थ तिष्ठन्त मासीदमुप संसति? ।
 ३ रेष्मा तृणम् इव मश्रातु वहन् कामरथो मम प्र [पतानु ममाध्यः] ॥१३॥
 ४ येन्द्रियायुगान् अरन्धयद् बृहस्पतिः ।
 ५ एवा त्वम् अग्रे अश्वत्थान् अमूर्न् मह्यम्? इहा नय प्र [पतानु ममाध्यः] ॥१४॥
 ६ अहं ते मन आ द्दे गुडेन सह मेदिना ।
 ७ दवा मनुष्या गन्धर्वास् ते मह्यं रन्धयन्तु त्वा प्र [पतानु ममाध्यः] ॥१५॥
 ८ यथाश्वत्थस्य पर्णानि निलयन्ति कदा चन ।
 ९ एवासौ मम कामेन माव स्वाप्सीत् कदा चन प्र पतानु ममाध्यः ॥१६॥
 १० कुष्ठं तपन्त मरुतस् सार्धं द्वाजान्? स्वरयन्तो अविषा ।
 ११ यथा न स्वपात् कतमश् चनाद्वावैव गच्छान् ममाध्यः ॥१७॥
 ॥का० ५॥ ॥अनु० ४॥

इत्यथर्ववेदे पैणलादशाखायां नवमः काण्डस् समाप्तः ॥

१०.१

१ हास्व तेजने धेनो लम्बनस्तनि ।
 २ न तद् विदो यद् अदृच्छसि यद् अविस्तं न तद् घसः? ॥१॥
 ३ पुत्रो यस्य ते पृश्निबाहुस् तम् उ त्वं सामनं? कृधि ।
 ४ अथो दुहितरं नर्त्रीम् अथो त्वं सामना? भव ॥२॥
 ५ असामे कुरु मैनगुर अस्य श्वसाराते निन्दते म ते स्नुहि ते ।
 ६ परेतकस्तूपकं व पुनर् दवामि योन-
 ७ वेहद् त्वं हृद्? तस्यास् तपतु सिणिहम् ।
 ८ तस्याधि पुत्रान् भ्रातृन् च तस्य गोष्ठं वि तावत? ॥३-४॥
 ९ यस्य सोत नास्ति वाकी? यस्याम् आवा हविर्गृहम् ।
 १० दुर्नास्तीस् तत्र गच्छत तत्र सर्वा परेतन ॥५॥
 ११ परि धामान्य [आसाम् आशुः गाष्ठांश् इवासरम् ।
 [अजैषं सर्वान् आजीन् यो नश्यतेतस् सदान्वाः] ॥६॥
 १२ अन्न श्वारान कोशे चराम्? अथो गोष्ठान् विचारिणीम् ।
 १३ अथो यास् स्वप्ने पश्यामि ता इतो नाशयामसि ॥७॥
 १४ कण्वा या गर्दभीव निभ्रजत् सूकरीव ।
 १५ तस्यै प्रति प्रवर्तय तप्तम् अश्मानम् अशानिम्? ॥८॥
 १६ योनिर् याभि गच्छात् प्रियं कस्तो पस्तोपिनीं कस्तो पमस्याय छिद्याद्? ।
 १७ अथैनां चातयातै परमां चेत् परावताम् ॥९॥
 १८ या भद्रा या शिवा योजां पयसा सह ।
 १९ अग्निष् द्वास्माकं गृहे गार्हपत्यो नि यच्छतु ॥१०॥
 २० इदं नो देवस् सवितेदं देवो बृहस्पतिः ।
 २१ इदं वो विश्वे देवा अवसानम् अधुक्षन्त? ॥११॥
 २२ परि प्रागाद् देवो अग्नी रक्षोहामीवचातनः ।
 २३ सेधन् विश्वा अप त्रिषो बहन् रक्षांसि विश्वहा ॥१२॥
 २४ परीमे गाम् अनेषत पर्य अग्निम् अहृषत ।
 २५ देवेष्वा अकृत अवः क इमी आ द्षषेति ॥१३॥ ॥का० १॥

१०.२

त्वयीग्निध्र्यं त्वयि वर्चस् त्वं धर्मेपतिर् भव ।

* * एव मत्वातु वरं * * मा
 * अरन्धयतु *
 ... अमयन् * * प्राः
 * * मना दधे ...
 ... रन्धयतु * * प्रः
 ... नीलयन्ति * *
 ... पततातो पमाध्यः
 * नस् * * चनाहवैव * * अनु० १॥

इत्यथर्वणिकपैणलाद...

{ अथ दशमस्कारम् ॥ ॥ ओं नमो नारायणाय ॥
 { ओं हास्व ...

पत्रो * * पृश्निबाहुमस्तकं * *
 * * नसेय...

... गृहः ।
 दुर्नास्तीस् तत्र गच्छतु...
 * धामानित्येका (पूर्वैश्च साकस्येनाधीतत्वाद् अ
 [प्रतीकेन निर्देशः])

* यत् ... इत *
 ... निर्धजत् *
 तस्ये ... आसिनी

* * वां ...

* वो ...
 ... देवावसानमनुक्षाय

... ओक्षीसि *
 पदमे ... अहृषत
 * अकृतस् ... इमां गा *

पै ५.१.१

पै २.४.१

का २८.२२

का १०.१५५.५ । औ ६.२८.२

त्वम् उत्तरो भ्रातृव्येभ्यस् तव लक्ष्मीः पयस्वती ॥१॥
 तवनाम् अश्वना वाहो? तव राष्ट्रं दिवि श्रितम् ।
 त्वम् आयुष्मान् सपत्न्योत्तरो द्विपतो भव ॥२॥
 नीक्षणाश्रुहो वृषभस् समुद्र इवाक्षतृकम् ।
 त्वं सहस्रवीर्यस् तवावाहो? गवां पते ॥३॥
 भ्रातृव्यश् च सपत्नश् च यस् त्वा शत्रुर् जिघांसति ।
 भ्रियन्तं सर्वेषां ददातु य इवं वेद ।
 भ्रियन्तं सर्वेषां मादायो गृहं वि धारय? ॥४॥
 त्वं वशी सत्याकृतिसु सत्यधर्मा गवेषणः ।
 अनाष्टस् त्वं सर्वास्ती? त्वं भ्रातृव्याणां श्रियं रुह ॥५॥
 तुभ्यं श्रयन्तु बलयस् तुभ्यं शुल्कः प्र दीयताम् ।
 तुभ्यं विराट् पयो रुहां त्वां वाञ्छन्तु विशो महीः ॥६॥
 वाञ्छन्ति त्वा बृहद्राष्ट्रं त्विषिस् तेषां सुखाहिता ।
 त्वं देवानां भव प्रियस् त्वयि गावो अधिश्रिताः ॥७॥
 त्वयीन्द्रियं त्वयि वर्चस् त्वयि यज्ञो अधिश्रितः ।
 तवायन्तु हवं देवीस् त्वं प्रियो ह? गृहस्पतेः ॥८॥
 अग्नीषोमा पवमानो विराट् देवी पयस्वती ।
 अनन्त्रं सर्वे रक्षन्तु राष्ट्रं ते नापदाहं? ॥९॥
 अग्निर् इव तृणं प्रदह्य कष्कूलम् इवा रुज ।
 श्रियं भ्रातृव्याणाम् अधस् भ्रातृव्यीकम् इवाधिपः कराः? ॥१०॥ ॥का० २॥

१०.३

अश्व इव रथम् आ घत्स्व सिंह इव पुरुषं हर ।
 हस्तीवाहो बलं भर्हि भ्रातृव्याणां श्रियं रुह ॥१॥
 उत् ते कृणोतु कश्यपो ब्रह्म देवैर् अभिष्टुतम् ।
 आभीतम् इवारडुकम् एनं खदिरम् आ हर ॥२॥
 × × [ब]र्मा हराद् बतंतं पर्णम् आ हराद् अविदुषो गृहं यत् ।
 इमां देवैस् समां भूतां तां प्र [द]वाद् बृहस्पतिः ॥३॥
 तान् आ वेदिं समाहिते [अ]ग्नीं सूर्यविचक्षणैः ।
 तेभिश्च द्रुम उत्तरो भव भ्रातृव्याणां श्रियं रुह अथो एषां पयो हर ॥४॥
 आदित्या रुद्रा वसव ऋषयो भूतकृतश् च ये ।
 श्रियं च क्षत्रम् ओजश् च तुभ्यं देवा असाविषुः ॥५॥
 असुरो ऽसीन्द्रनामायुष्मान् शतशारदः ।
 स इन्द्र इव देवेषु त्विषीमान् विश आ वद ॥६॥ ॥का० ३॥

१०.४

इवं राष्ट्रं प्रथतां गोभिर् अश्वैर् इदं राष्ट्रं मघेनेरया? रसेन ।
 असौ षड् उर्वारो उप सं नमन्तु सप्तहोत्रा इतशत्रून् सच्चित्तान् ॥१॥
 इमे राजान इषुभिर् ग्रन्तु शत्रून् इमे राजानस् समित्यां वदेयुः ।
 इमे राजानः पृतनास् सहन्ताम् अहं ब्रह्मा विमृषो ऽहं निरक्षाः ॥२॥
 इदं राष्ट्रं कृतमद वीरवज्रं जिष्णुप्रम् इदं राष्ट्रं गातुमच्च चित्रशोषम् ।
 असौ राष्ट्राय बलं नि हरन्त्व अहं देवेभ्यो हविषा विधेयम् ॥३॥
 यदि युद्धे यद् मुजतं? वो [अ]स्तु देवैनसाद् यदि वा पित्र्येण ।
 येन विद्याद् एतो वो अस्तु तस्मा अहं देवेभ्यो हविषा जुहोमि ॥४॥
 यद् व × कूरं मनसा यच्च च वाचो देवैनसाद् यदि वा पित्र्येण ।
 अपैव दुष्पञ्चम्यम् अपि घत्स्व बद्धम् अथा नन्दिनस् सुमनसस् समेत ॥५॥
 एकव्रता भ्रियन्ति भर्जन्वपुरोहि? तेन वो राष्ट्रं प्रथयन्तु देवाः ।
 सम्यग् वो राष्ट्रं सह वो मनांसि समीची[ना]नां पशवो विश्वरूपाः ।
 समीचीनानां वो अहम् अस्मि ब्रह्मा सम्यज्जो देवा इवम् आ यन्तु म इमम् ॥६॥
 यथापस् समुद्राय समीचीह बहन्तु अभियम् ।

भवे * वह शतं

समुद्रैवाक्षतोदक
 * वीर्याम् * * पती
 * * समुत्पन्नं शतान् *

गवेषिणः
 अनाष्टास् * * त्वा...
 शुल्का * *
 विषो मही
 द्विषिन् * सुखाहित
 अधिश्रुत
 त्वं * श्रुतः
 .. हं गृहस्पतिः

अतन्त्र
 * * * प्रथय
 . इवादिपुष्करात्

अश्वैर् सिंहैव * *
 हस्तीवर्षैर् बलां ..
 .. हृत
 * इवारडुकं.
 * हरस्

* * धेहि * * चर्या
 वेपा * *

असुरसीन्द्रां शारद
 * इन्दीव विषा *

राष्ट्रमधेनेरया *
 ...सचित्ता
 इमे * इविभिर्
 * * पृतना
 जिष्णु उग्रम् * * गदमन् *
 अस्मे राष्ट्रा बलं ने
 ...देवैनसाद् * * *
 येन कृतियादेन वो...
 देवैनसाद् * * *
 आपैव दुष्पञ्चम्यम् * दत्त्व वधम् .. सुमेता
 . प्रथयन्तु *

. हवाम् * * मेयिमम
 ...वहन्तु *

एवा राष्ट्राय मे देवास् सम्यञ्चो वहन्तु श्रियम् ॥७॥
 संसृष्टं वो राष्ट्रं प्रथयन्तु गोभिर् अश्वैस् संसृष्टम् अन्यतरया रसेन ।
 मया ब्रह्मणा प्रथमानासो वसीयांसस् सदम् उग्रा भवाथ ॥८॥
 बहुर् यो वा प्रसृणो धृष्णुर् अस्तु बहुकुमाराः प्रतिकृपाः पितृणाम् ।
 सत्यं वदन्तस् सुमतिं चरन्तो मित्रं शुक्लानां जनासो यन्तु सख्यम् ॥९॥
 इह क्षत्रं युष्मत् उत राष्ट्रं शमी त्वं इन्द्रियं पशुभिस् संविदानम् ।
 मध्नातु तान् अप्रियान् यांश्च च द्विधम् ॥१०॥
 इदं राष्ट्रं प्रथतां सर्वदेव[म्] इदं राष्ट्रं कृतमव् वीरवज् जिष्णुम् ।
 इदं राष्ट्रं पशुमव् ब्रह्मवृक्षम् इदं राष्ट्रं हतशत्रु जिष्णु ॥११॥
 सपत्नसाहं प्रसृणम् इदं राष्ट्रं ददम् उग्रम् ।
 साढामित्रम् अभिमातिपाहं सर्गो जिगाय धृतवा बुधिः ? ॥१२॥

...वहतु *

. वशीयाम् रवम् **

* * * * धृष्णिर .

...जनतो * *

महत्वाभिमानाद्वच टिभ

.. शत्रु *

* प्रसृणाभाद ...

* * मयं ...

श्री १०.३.१.१-१४

१०.५

औदुम्बरेण मणिना पुष्टिकामाय वेधसा ।
 पशूनां सर्वेषां स्फाति गोष्ठे मे सविता कर्तु ॥१॥
 यो [नो] अग्निर गार्हपत्यः पशूनाम् अधिपा अस्तु ।
 औदुम्बरो वृषा मणिस् सं मा सृजतु पुष्ट्या ॥२॥
 करीषिणो फलवतीं स्वधाम् इरां च नो गृहे ।
 औदुम्बरस्य तेजसा धाता पुष्टिं दधातु मे ॥३॥
 यद् द्विपाच् [च] चतुष्पाच् च यान्य अस्नानि ये रसाः ।
 शुद्धीयां तेषां भूमानं बिभ्रद् औदुम्बरं मणिम् ॥४॥
 पुष्टिं पशूनां परि जग्रभाहं चतुष्पदां द्विपदां यच् च धान्यम् ।
 पयः पशूनां रसम् ओ[व]धीनां बृहस्पतिस सविता मे नि यच्छात् ॥५॥
 अहं पशूनाम् अधिपा अस्नानि मयि पुष्टिं पुष्टिपतिर् दधातु ।
 मष्ट्यम् औदुम्बरो [मणिर् द्रविणानि नि यच्छतु ॥६॥
 [उप मौदुम्बरो] मणिः प्रजया च धनेन च ।
 इन्द्रेण जिन्वितो मणिर् आ मागन् सह वर्चसा ॥७॥
 देवो मणिस् सपत्नहा धनसा धनसा[ति]ये ।
 पशोर् अन्नस्य भूमानं गवां स्फाति नि यच्छतु ॥८॥
 यथाग्ने त्वं वनस्पते पुष्ट्या सह जज्ञिषे ।
 एवा धनस्य मे स्फातिम् आ दधाति सरस्वती ॥९॥
 आ मे धनं सरस्वती पयस्स्फाति च धान्यम् ।
 सिनीवाल्म्य उपावहद् अयं चौदुम्बरो मणिः ॥१०॥
 त्वं मणीनाम् अधिपा वृषासि त्वयि पुष्टिं पुष्टिपतिर् जजान ।
 त्वयीमे वाजा द्रविणानि सर्वौदुम्बर स त्वम् अस्मत् सहस्वाराध्
 अरातिम् अभीति क्षयं च ॥११॥

...वेधसां

* * * गोष्ठं .

उद् (उपरि औद्) .

करीषिण फलवती गृह

उद् ...ते

* * * * च यन्दाये *

.. भीमान बिभ्रता बहुशर *

* जिन्वतो * * * * वर्चसः

* अन्यस्व भीमान...

.. ददाति *

* * पिनी ..

. चौद् * . ओ अयं चौदुम्बरो मणिः

ओ त्व * रपा * त्रै ...

त्वयिमे * * सर्वो .

* अभिति * *

* * ग्रामणीदृष्टायाभिषिक्तो ..

.. अविष गृहमे * * *

उद् * * त्वमे स्मत्तु रय्य .

.. तां

* ओ . वीराय उच्यते

* * मनी .

श्री धारमाथ रथिरसि रथि मे धेहि

१०.६

भगस्य राक्षस् सुमतिं गमेम यं हवन्ते बहुधा मानुषासः ।
 कर्म कृण्वानो भगम् आ वृणीते स नो जवेषु सुभगान् कृणोतु ॥१॥
 भगं पुरस्तात् प्रतिबुध्यमानां पश्येम देवीम् उपसं विभातीम् ।
 प्रतीची शुभ्रा द्रविणेन सार्क भगं वहत्व अदितिर् न पेतु ॥२॥

.. यो * * *

...सुभगां *

.. दुर्धममाना * * * * उदसं *

.. अदितिना प्तु

भगं नो ऽथ सविता दधातु देवानां पन्था विभिन्नो न एहि ।
 अवांवी भद्रा सुमतिर् न एत्वं अधा भगो सा सुमना नो [अ]स्तु ॥३॥
 भगेन वाचम् इषितां वदानि सरस्वतीं मधुमतीं सुवर्चसम् ।
 भगेनादत्तं उप मेदम् आगन् यथा वर्चस्वान् समितिम् आवदानि ॥४॥
 भगो मा गोष्व् अवतु भगो मावतु धान्ये ।
 अक्षेषु स्त्रीषु मा भगो भगो मावतु राज्यम् ॥५॥
 भगो मा मध्यमाह्णेषु प्रातर् मा भग आ गमत् ।
 भगो मा प्रातर् अवतु भगो मध्यंदिनं परि ॥६॥
 अपराह्णे वयं भगं वास इव परि धूम ते ।
 भगं देवेभ्यस् सुभगं भगं मनुष्येभ्यः ॥७॥
 दिवस् पृथिव्या अहम् अन्तरिक्षाद् भगं वृणे ।
 सो ऽग्रे रमतां मयि स मा प्रावतु वर्चसा ॥८॥
 भगं वृणावग्वं? वहन्ति वने प्रयन्तो भगम् इद् धवन्ते ।
 भगेनादत्तम् उप मेदम् आगन् विश्वं भूतं द्रविणेन भद्रम् ॥९॥
 भगेन देवस् सम् अगन् मयीमा विश्वा भुवनाभिवस्ते ।
 प्रयच्छन् एति बहुधा वसूनि स नो दधात्व् अतमद्? वसिष्ठम् ॥१०॥
 वातो भगो वरुणो वायुर् अग्निः क्षेत्रस्य पत्नी सुहवा नो [अ]स्तु ।
 हिरण्यक्षो अतिपश्यो नृचक्षास् सर्वैस् साकं सज्जमानो न एहि ॥११॥
 उद् एहि देव सूर्य सह सौभाग्येन ।
 सहस्रभस्य वाजेन सहावतां करणेन ॥१२॥
 हिरण्येन[... ..] ।
 [.. ..] ॥१३॥ ॥कां६॥ ॥अनु१॥

१०.७

गोभिर् द्वा पात्व् ऋषभो वृषा त्वा पातु वाजिभिः ।
 वायुर् द्वा ब्रह्मणा [पा]त्व् इन्द्रस् त्वा पात्व् इन्द्रियैः ॥१॥
 सोमस् त्वा पात्व् ओषधीभिर् नक्षत्रैः पातु सूर्यः ।
 माङ्गयस् त्वा चन्द्रो वृत्रहा वातः प्राणेन रक्षतु ॥२॥
 तिस्रो दिवस् तिस्रः पृथिवीस् त्रीण्य् अन्तरिक्षाणि चतुरस् समुद्रान् ।
 त्रिवृतं स्तोमं त्रिवृत आप आहुस् तास् त्वा रक्षन्तु त्रिवृतस् त्रिवृद्भिः ॥३॥
 त्रीन् नाकां त्रीन् समुद्रान् त्रीन् ब्रह्मान् त्रीन् वैष्टपान् ।
 त्रीन् मातरिश्वनस् त्रीन् सूर्यान् गोप्तृन् कल्पयामि ते ॥४॥
 घृतेन त्वा सम् उक्षाम्य् अग्न आज्येन वर्धयन् ।
 अग्नेश् चन्द्रस्य सूर्यस्य मा प्राणं मायिनो दभन् ॥५॥
 मा वः प्राणं मा वो ऽपानं मा हरो मायिनो दभन् ।
 आजन्तो विश्वेदेवसो देवा दैव्येन मावत ॥६॥
 प्राणेनाग्निं सं दधति वातः प्राणेन संहितः ।
 प्राणेन विश्वतोमुखं सूर्यं देवा अजनयन् ॥७॥
 आयुषायुष्कृतां जीवायुष्मान् जीव मा मृथाः ।
 प्राणेनात्मन्वतां जीव मा मृत्योर् उप गा वशम् ॥८॥
 देवानां निहितं निधि यम् इन्द्रो अन्वचिन्दत् पथिभिर् देवयानैः ।
 आपो हिरण्यं जुगुप्सु त्रिवृद्भिस् तास् त्वा रक्षन्तु त्रिवृतस् त्रिवृद्भिः ॥९॥
 त्रयस्त्रिंशद् देवास त्रीणि च वीर्याणि प्रियायमाणा जुगुप्सु अप्स्व अन्तः ।
 अस्मिन् चन्द्रे अधि यद् धिरण्यं तेनायं कृणवद् वीर्याणि ॥१०॥ ॥कां१॥

१०.८

ये देवा दिव्य एकादश स्थ ते देवासो हविर् इदं जुषध्वम् ॥१॥
 [ये देवा अन्तरिक्ष एकादश स्थ ते देवासो हविर् इदं जुषध्वम् ॥२॥
 [ये देवाः पृथिव्याम् एकादश स्थ ते देवासो हविर् इदं जुषध्वम् ॥३॥]
 असपत्नं पुरस्तात् पश्चान्न नो [अ]भयं कृतम् ।

भगो * स्तविते विभिन्नो * *
 * भद्रस् म द्रुमता * *
 . ीती * सुवर्चसः
 * * * आगन्.

* न मध्वमानेषु * * भगागमत्

वातेव * दर्मे ते

* पृथिव्याहम्

* * * वनि .
 भगेन दत्तम् * * आग भद्रा
 * देवास्
 * अयति ..

* अवि° ...

सा ऋषभस्य * सहावतं *
 हिरण्येत्येका (प्रतीकनैव निर्देशः)

* * पास्वर्षभो .

* * ब्राह्मणा , इन्द्रो

मायित्व्..

* * त्रिवृताप .. त्रिवृतास् त्रिवृतिभिः.
 * नाकां त्रीणि सद्युद्रा त्रीणि ब्रह्मा त्रीणि वैष्टपां
 त्रीणि * त्रीणि * गोपितृन् .
 ...वर्धय
 .. दभ
 * व . मीयनो दभ
 . मावतः
 * * दधत * * सहत
 ...अजनयं
 आयुष्कृता जीवायुष्मा ... वृषा
 * नातामन्वतां . विषं
 * निहतां निधिमिन्द्रान्वचिन्द
 * * जुगुप्सु त्रिवृतास् *

	सविता मा दक्षिणत उत्तरान् मा शचीपतिः ॥४॥ दिवो मादित्या रक्षन्तु भूम्या रक्षन्तु अग्नयः । इन्द्राग्नी रक्षतां मा पुरस्ताद् अश्विनाव् अभितश् शर्म यच्छताम् । तिरश्चीनाग्नेया रक्षन्तु जातवेदा भूतकृतो मे सर्वतस् सन्तु वर्म ॥५॥ ॥का१॥	. दक्षिणतु उत्तरान् * * . रक्षन्तु भयः * भया.. वर्मः
सा मा १.७.१ शो १६.१.३ शो १०.२.२१	१०.९ ये ऽप्स्व अन्तर् अग्नयः प्रविष्टा प्रोको मनोहा स्नो निदाह आत्मदूषिस् तनूदूषिः । इदं तान् अति सृजामि निर् एनं निर्ऋतं सृजामि ॥१॥ आभूत्या सत्वोयः निर् दुष्ण्वज्यं सुवामि । वसिष्ठाकृन्धती सा मा पातां प्रजापते ॥२॥ प्रस्तरो बृहस्पतः केशा अर्धुक् चक्षुस् सुश्रुतौ कर्णौ । अक्षतौ प्राणापानौ ऽह्वयाजरसं मा मासीन् मध्यमारिषं ॥३॥ आपो मा शुन्धन्तु दुष्कृता दुरिता यानि चकृम । ऽअयो म शुद्धा उदितस् तनूभिः ॥४॥ वैश्वानरो रश्मिभिर् न पुनातु वातः प्राणेनपिरो नभोभिः । द्यावापृथिवी पयसा पयसती ऋतावरी यज्ञिये मा पुनीताम् ॥५॥ पुनन्तु मान्नयो गार्हपत्याः पुनन्तु मा पृथ्व्यो देवजूताः । पुनन्तु मा शक्वरीस् सोमपृष्ठाः पवमानासो वज्रिणः ॥६॥ यः पविता स पुनातु मा बृहद्भिर् देव[स्] सविता वर्षिष्ठैर् ऽद्यात्मवो परि ॥७॥ ब्रह्मसवैः पुनातु मा राजसवैः पुनातु मा । शतं पवित्रा वितता तिरश् च या तेभिर् मा देवस् सविता पुनातु ॥८॥ शतं च मा पवितारः पुनन्तु सहस्रं च ऋवणेष् आपः । आप इव पृतो ऽस्म्य अग्निर् इव सुवर्चा[स्] सूर्य इव सुचक्षाः ॥९॥ उरूणासाव् असुतृपा उदुम्बरौ यमस्य दूतौ चरतो जनां अनु । ताव् अस्मभ्यं दशदशेदः सूर्याय पुनर् दाताम् असुम् अघह भद्रम् ॥१०॥ ॥का१॥	.. प्रविष्टस्त्रोको * * निर्दह * तनोदूषि * त्वान् अनु * निर.. ...प्रजापतेः ...अर्धुक् चक्षुस् सुश्रुतौ * ...योमा चकृम .. तनोभिः ...नभोभिः * मा अग्नयो... पृथ्व्या देवदेवजनां .. सविताः वर्षिष्ठैर् * * अद्यया .. चरतौ जनां * ...दाताम् अस्मद् देहि *
मे १२.१ क १०.१४.१२ शो १८.२.१३ १ अन्यत्र सवितासु इशये	१०.१० अगन् ऽदेवास् स्वर् अगन्मः ज्योतिर् अगन्म । महेन्द्रो ऽसि परमेष्ठी सुमित्र विश्वतोमुखम् आ ते अयाति संदशः ॥१॥ उद्यन्त अद्य मित्रमहस् सपत्नान् मे [अ]व जहि । दिव एतां रश्मिभिस् सह रात्रीणां तमसा वर्षीस् ते यन्तु अघमं तमः ॥२॥ सूर्यस्यावृतम् अन्वावर्ते दक्षिणाम् अन्व आवृतम् । अग्नेस् तेजसा तेजसी भूयासम् इन्द्रस्येन्द्रियेणेन्द्रियावान् भूयासम् ॥३॥ इदम् अहम् अग्नेस् तेजसेन्द्रस्येन्द्रियेण सोमस्य युञ्जेन विश्वेषां देवानां ऋतुनामुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्रस्य वचंस तेज इन्द्रियं प्राणम् आयुर् नि वेष्टयामि । आयुर् नि यच्छेत् ॥४॥ इदम् अहम् अग्नेस् तेजसेन्द्रस्येन्द्रियेण सोमस्य युञ्जेन विश्वेषां देवानां ऋतुनामुष्यामुष्यायणस्यामुष्याः पुत्रस्य वचंस तेज इन्द्रियं प्राणम् आयुर् आवाय ऽतूत्यायनं पाशेशित्वा दुष्प्रभेन संसृज्य मृत्योर् व्यात्ते सम अपि दद्यामि ॥५॥ ॥का१॥	* देवासु * अगन्मापम * * .. सपत्नां ते * * दिवीनां * * रात्रीणां.. इन्व * तमा * अन्वावृते... * * * तेजसेन्द्र * * * * तेजसेन्द्र * व्यात्ता सं * *
शो १०.५.३७.१ शो १६	१०.११ यो नस् स्वो यो अरणो भ्रातृव्यश् च जिघांसति । इन्द्रश् च तस्याग्निश् च मर्म स्कन्धेषु विन्दताम् ॥१॥ यो मा शयानं जाग्रते यश् च सुते जिघांसति । इन्द्रश् च तस्याग्निश् च बाह्व मर्मणि बृध्वताम् ॥२॥ यो मा चरन्ते तिष्ठन्तम् आसीनं च जिघांसति ।	* * शयानां ...

इन्द्रश्च तस्मिन् अग्निश्च व दुरितं प्रति मुञ्चताम् ॥३॥
 यो मा चक्षुषा मनसा [य]श्च वाचा जिघांसति ।
 इन्द्रश्च तस्मा अग्निश्च [च] दिनांसि बहता पिता? ॥४॥
 यः पिशाचो यातुधानः कव्याद् यो मां जिघांसति ।
 इन्द्रश्च तस्याग्निश्च कृद्धो दिग्धाभिर् अस्यताम् ॥५॥
 यो मा ब्रह्मणा तपसा यश्च यज्ञैर् जिघांसति ।
 इन्द्रश्च तस्याग्निश्च हृदय धनं विन्दताम् ॥६॥
 यो मे ब्रह्म यो मे तपो बलं श्रेष्ठं जिघांसति ।
 इन्द्रश्च तस्याग्निश्च मूर्धानं प्रति विन्दताम् ॥७॥
 यो मे अन्नं यो मे रसं वाचं श्रेष्ठं जिघांसति ।
 इन्द्रश्च तस्मा अग्निश्च चाखं हिंकारम् अस्यताम् ॥८॥
 यो मे तन्तुं यो मे प्रजां चक्षुश्च श्रोत्रं जिघांसति ।
 इन्द्रश्च तस्मा अग्निश्च हृदि देवेषु विन्दताम् ॥९॥
 यो मे गो[भ्यो] भीदश्च? अश्व[भ्यः] पुरुष[भ्यः] ।
 इन्द्रश्च तस्मा अग्निश्च ज्ञानं देवेषु विन्दताम् ॥१०॥ ॥का०५॥

१०.१२

यो मे भूतिम् अनामयक् युक्तम् आयुर् जिघांसति ।
 इन्द्रश्च तस्मा अग्निश्च दिवो ऽरुमाशनिम् अस्यताम् ॥१॥
 यो मे वेष्टम् यो मे शफान् भ्रियं श्रेष्ठं जिघांसति ।
 इन्द्रश्च तस्याग्निश्च कृत्यां चि तनुतां युहे ॥२॥
 यो मे मृत्युम् असमृष्टिम् अह्ना राज्या वित्सति ।
 इन्द्रश्च तस्याग्निश्च चार्क्षिषा दहतां स्वम् ॥३॥
 यो मे प्राणं यो मे ऽपानं ज्ञानं श्रेष्ठं जिघांसति ।
 इन्द्रश्च तस्याग्निश्च प्राणप्राणम् अनु इताम् ॥४॥
 यो मा देवजनैस् सपैर् विध्यता ब्रह्मणा घमा? ।
 अगस्त्येन मेदिनाद् इन्द्रश्च चाग्निश्च तं इताम् ॥५॥
 तं सत्यौजाः प्र दहताम् अग्निर् वैश्वानरो वृषा ।
 यो मा दुस्त्याद् देक्षातैर्? यश्च दिप्सति विह्वलः ॥६॥
 यो मा दिप्सत्य् अदिप्सन्तं यश्च दिप्सति दिप्सन्तम् ।
 वैश्वानरस्य दंष्ट्रयोर् अग्नेर् अपि द्धामि तम् ॥७॥
 अग्निं तं धावापृथिवी संतपतां तत् ते ऽधमेनिर् उच्यताम् ।
 निर्ऋत्या बध्यतां पाशे यो नः पापं चिकित्सति ॥८॥
 प्रत्यग्वधः प्रत्य उज्जिह्वा आटव्यान् घोरचक्षुषः ।
 इन्द्राग्नी एनान् वृद्धतां मैषाम् उच्च छेपि कश्च न ॥९॥
 प्रत्यग्वधेन प्रच्युतान् आटव्यान् द्विषतो मम ।
 अपानान् प्राणान् सचिद् यद् द्विषतस् पात्यधरा? ॥१०॥
 अग्ने ये मा जिघांसन्तु अग्ने ये च द्विषन्ति माम् ।
 अग्ने ये मोष तप्यन्ते तेषां प्रियतमं जहि ॥११॥
 तं द्विषन्तम् अवधिषम् अन्धेन तमसावृतम् ।
 एनं मर्यां ऽग्निं पद्यस्व मा ते मोचि महोदरः ॥१२॥ ॥का०६॥

१०.१३

धावापृथिवी सं नहोथां मम राष्ट्राय जयन्ती अग्निरेभ्यो हेतिम्
 अस्यन्ती ॥१॥
 बाता पवमानौ सं नहोथां मम राष्ट्राय जयन्ता अग्निरेभ्यो हेतिम् अस्य-
 न्तौ ॥२॥
 इन्द्राग्नी सं नहोथां [मम राष्ट्राय जयन्ता अग्निरेभ्यो हेतिम् अस्यन्तौ] ॥३॥
 मित्रावरुणा [सं नहोथां मम राष्ट्राय जयन्ता अग्निरेभ्यो हेतिम् अस्यन्तौ] ॥४॥
 अवाशावां सं [नहोथां मम राष्ट्राय जयन्ता अग्निरेभ्यो हेतिम् अस्यन्तौ] ॥५॥

* * तमस्मिन्...

* * तस्माग्नि ..

धनं विन्दतां

तप * * *

* * तस्माग्निश्च .

. श्रेष्ठ *

* * तस्माद् * चाखं बह्वर्क *

* * तस्माग्निश्च वेदित * *

* * तस्माग्निश्च ...

.. इमाश्चानन् *

वेदिम् * * शफा * श्रेष्ठ *

... न्य तनुतां *

... देवताभि

.. प्राणान् *

... विषता ब्राह्मणा *

* मेदिने ..

त्व सन्ना उदा प्रदहन्मग्निर् * *

* * तुरस्सं .. विह्वला

* * दिप्सति दिप्सन्त

* * * सततां * * धमेन्य *

* वधतां ...

.. जहि. आटव्यां चक्षुसा

... महिषासुतेषु * *

प्रत्यग्वधेन प्रच्युतां न्या * *

अपाना प्राणां...

वत ..

वतं .

} ... अस्यन्तां

अश्विना सं नह्येथां मम राष्ट्राय जयन्ता अमित्रेभ्यो हेतिम् अस्यन्तौ ॥६॥
 मरुतस् सं नह्यध्वं मम राष्ट्राय जयन्तो [अ]मित्रेभ्यो हेतिम् अस्यन्तः ॥७॥
 पितरस् सं नह्यध्वं मम राष्ट्राय जयन्तो [अ]मित्रेभ्यो हेतिम् अस्यन्तः ॥८॥
 सूर्याचन्द्रमसौ सं नह्येथां मम राष्ट्राय जयन्ता अमित्रेभ्यो हेतिम् अस्य-
 न्तौ ॥९॥
 अहोरात्रे सं नह्येथां मम राष्ट्राय जयन्ती अमित्रेभ्यो हेतिम् अस्य-
 न्ती ॥१०॥ ॥का०॥

१०.१४

गन्धर्वाप्सरसस् सं नह्यध्वं मम राष्ट्राय जयन्तो अमित्रेभ्यो हेतिम्
 अस्यन्तः ॥१॥
 सर्वपुण्यजनास् सं [नह्यध्वं मम राष्ट्राय जयन्तो अमित्रेभ्यो हेतिम्
 अस्यन्तः] ॥२॥
 वनस्पतयस् सं [नह्यध्वं मम राष्ट्राय जयन्तो अमित्रेभ्यो हेतिम्
 अस्यन्तः] ॥३॥
 वानस्पत्यास् सं [नह्यध्वं मम राष्ट्राय जयन्तो अमित्रेभ्यो हेतिम्
 अस्यन्तः] ॥४॥
 ओषधयस् सं [नह्यध्वं मम राष्ट्राय जयन्तो अमित्रेभ्यो हेतिम्
 अस्यन्तः] ॥५॥
 वीरुधस् सं नह्यध्वं मम राष्ट्राय जयन्तो अमित्रेभ्यो हेतिम् अस्यन्तः ॥६॥
 सूर्याचन्द्रमसौ सं नह्येथां मम राष्ट्राय जयन्ता अमित्रेभ्यो हेतिम्
 अस्यन्तौ ॥७॥
 प्रजापते सं [नह्यध्वं मम राष्ट्राय जयन्न् अमित्रेभ्यो हेतिम् अस्यन्] ॥८॥
 परमेष्ठिन् सं नह्यध्वं मम राष्ट्राय जयन्न् अमित्रेभ्यो हेतिम् अस्यन् ॥९॥
 उदारा उदीर्ध्वं विश्वानि भूतानि सं नह्यध्वं मम राष्ट्राय जयन्त्य
 अमित्रेभ्यो हेतिम् अस्यन्ति ॥१०॥ ॥का०॥

१०.१५

अग्नी रक्षिता स इमां सेनां रक्षतु ।
 अनुष्ठातर् अनु तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे ॥१॥
 इन्द्रो रक्षिता [स इमां सेनां रक्षतु ।
 [अनुष्ठातर् अनु तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥२॥
 सोमो रक्षिता [स इमां सेनां रक्षतु ।
 [अनुष्ठातर् अनु तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥३॥
 वरुणो रक्षिता [स इमां सेनां रक्षतु ।
 [अनुष्ठातर् अनु तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥४॥
 वायू रक्षिता [स इमां सेनां रक्षतु ।
 [अनुष्ठातर् अनु तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥५॥
 त्वष्टा रक्षिता [स इमां सेनां रक्षतु ।
 [अनुष्ठातर् अनु तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥६॥
 धाता रक्षिता [स इमां सेनां रक्षतु ।
 [अनुष्ठातर् अनु तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥७॥
 सविता रक्षिता [स इमां सेनां रक्षतु ।
 [अनुष्ठातर् अनु तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥८॥
 सूर्यो रक्षिता [स इमां सेनां रक्षतु ।
 [अनुष्ठातर् अनु तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥९॥
 बन्द्रमा रक्षिता स इमां सेनां रक्षतु ।
 अनुष्ठातर् अनु [तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥१०॥ ॥का०॥

१०.१६

अहा रक्षित तद् इमां [सेनां रक्षतु] ।

.. जयन्ता * *

* जनम् *

* * वनस्पत्यास्तं

... जननन्तो * * *

नह्यस्व * * वय अमित्रेभ्यो *

प्रजापतये *

परमेष्ठिन् ... नर्व * * अस्मां

... नक्षेत्रां * * जयन्ती

* * अत्यन्ती

* रक्षता * इमां सेना *

* रक्षता (एबनुत्तराणि)

अह रक्षतु...

अनुष्ठातर् अनु [तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥१॥
 रात्री रक्षित्री सेमां [सेनां रक्षतु] ।
 अनुष्ठातर् अनु [तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥२॥
 इन्द्राणी रक्षित्री [सेमां सेनां रक्षतु] ।
 [अनुष्ठातर् अनु तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥३॥
 वरुणानी रक्षित्री [सेमां सेनां रक्षतु] ।
 [अनुष्ठातर् अनु तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥४॥
 सिनीवाली रक्षित्री सेमां [सेनां रक्षतु] ।
 अनुष्ठातर् अनु [तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥५॥
 समुद्रो रक्षिता [स इमां सेनां रक्षतु] ।
 [अनुष्ठातर् अनु तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥६॥
 पर्जन्यो रक्षिता [स इमां सेनां रक्षतु] ।
 [अनुष्ठातर् अनु तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥७॥
 इन्द्रस्पती रक्षिता [स इमां सेनां रक्षतु] ।
 [अनुष्ठातर् अनु तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥८॥
 प्रजापती रक्षिता [स इमां सेनां रक्षतु] ।
 [अनुष्ठातर् अनु तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे] ॥९॥
 परमेष्ठी रक्षिता स इमां सेनां रक्षतु ।
 अनुष्ठातर् अनु तिष्ठ सर्वे वीरा भवन्तु मे ॥१०॥ ॥का० १०८॥ अनु० १॥

इत्यथर्ववेदे पैपलादशाखायां दशमः काण्डः समाप्तः ॥

* रक्षत्री (एवमुत्तरत्राणि) सायनां
 अनुष्ठातियतु

* रक्षत्री सा इमां
 अनुष्ठातियतु
 * रक्षता (एवमुत्तरत्राणि)

इत्यथर्वणिकपैपलादशाखायां...

११.१

वृषा ते ऽहं वृषण्यन्त्यै गर्भं दधामि योन्याम् ।

यदि देवपरिच्छिता प्रजां तोकं न विन्दसे ॥१॥
 धाता ते तं सिनीवाली वरुणानी प्र यच्छति ।
 पुमांसं पुत्रम् इन्द्राणी सततायां? दधातु ते ॥२॥
 संवृक्तस् ते वक्षणासु गर्भं पुसां पुमान् कृतः ।
 सर्वाङ्गस् तान्मो जायताम् अग्निर् वारण्योर् वृत्तिभिः ॥३॥
 गम्भीरं कर्मण्यं प्रस्थं तान् वधीन् सर्वान् कृणोमि ।
 आत्मनस् ते लोहिताद् गर्भस् सं वर्ततां वृषाकपेः ॥४॥
 त्वष्टा पिशतु ते प्रजां धाता तोकं दधातु ते ।
 राका सीव्यच् च सृज्या भूतस्येशाना भुवनस्य देवी ॥५॥
 सिनीवालीम् अनुमतिं राकां शुङ्गं सरस्वतीम् ।
 देवानां पत्नी या देवीन्द्राणीम् अवसे हुवे ॥६॥
 अभिजाता वृद्धगर्भा अरिष्टास्ति वीरसुर् या ।
 वि जायतां प्र जायतां बह्वी भवतु पुत्रिणी ॥७॥
 परितुष्टं गर्भं धेहि मास्याः प्र च्योष्ट लोहितम् ।
 अनून् पूषां जायताम् अस्थापुः ऽनन्धो ऽपिशाचधीतः ॥८॥
 त्वं दधासि द्विपदे चतुष्पदे गर्भं प्रजाम् एजते विश्वरूप ।
 कनिकदद् वृषभो वीढुमोपा? प्रजापते तन्वां धेहि गर्भम् ॥९॥
 अभिक्रवन् स्तनयन् धेहि गर्भं विद्योतमानः पवमानो ऽविभिः ।
 पर्जन्यमां पृथिवीं रेतसाविधायां रसेनौषधीनां पशूनाम् ॥१०॥
 आ ते नयामि वृषाणं यः प्रजानां प्रजापतिः ।

{ अथ प्रकादशाः काण्डान् लिख्यते ॥ ॥ ओं नमो
 नारायणाय ॥ ओं नमस् तिलोतमायै ॥ ओं नमो
 ज्वालाभगवत्यै ॥ ॥ ओं नमो गणेशाय ॥ ॥
 ओं वृषा... वृषण्यन्ती * ददामि *

ओं धाता...

* तानोर्... वारण्यो द्विभिः
 वस्वीरं * प्रस्तं ता वभिः सर्वेषां *

* अनुमती * युगं *
 * पत्यै * देवी इन्द्राणीम् * *
 अभिजाता वृद्धगर्भा अरिष्टास्ति * यां

परितुष्टं * देहि...
 अनोन्नोः...
 * * द्विपदेश... एजते रूप
 ... देहि *

* कन्दं... वीभिः [पशूनां]
 पर्जन्योर्मां पृथिवी रेतसाविधायां रसेनौषधीनां
 * * * वृषाणं...

मा शु २.१८.२

आ म १.१३.११.१

१॥ ५.८१.११

१॥ ७१

स ते दध्यात् तृतीयं गर्भं योन्यां विजां प्रजाम् ॥११॥
 ये वृषाणो गर्भकृत ऋत्विगानां सुमेधसः ।
 तांस् ते ह्वयामि [सूतये] तद् उ ते सं पद्यताम् ॥१२॥
 अग्नेस् ते त्वष्टुर् वरुणाद् इन्द्रात् सोमाद् बृहस्पतेः ।
 पुत्रं ते पुत्रकामाय देवेभ्यो निर ममे प्रजाम् ॥१३॥
 अङ्गादङ्गात् सं स्रवतु तद् योनौ प्रति तिष्ठतु ।
 प्रजा ते ऽवक्षणा शया तं? ते बीजं निर ऊहतु ॥१४॥ ॥का०१॥

११.२

अहं ससौ यमनं ससौ भूतिर यक्षम् अजीजरत् ।
 इमं सहस्रभाग इन्द्रो विषं नाशयाति ते ॥१॥
 यः कार्या यश् च कृतस् स्वयंज उत ह्ययः ।
 देवा इन्द्रज्येष्ठा इन्द्रो विषं नाशयातु ते ॥२॥
 विशारस्य विजम्भस्येषुभिर् माता धनुः पिता ।
 आदित्याः पुदित्याद्? विषं नाशयन्तु ते ॥३॥
 धन्विनो ज्याया इष्वा अपस्कम्भस्य बाह्वोः ।
 अपाष्टाच्च वृक्षात् कुर्मलाद् विषं नाशयामि ते ॥४॥
 अलवतेर् आर शीर्ष्णम् अथो [अ]स्या यन् मुखम् ।
 देवीः पजन्त्यरेतस इषवे कृणुता नमः ॥५॥
 इमाम् अन्नयो ऽङ्गिरसो गौतमा वीरुधं विदुः ।
 तथा भरद्वाजः कण्वो विषं नाशयाति ते ॥६॥
 यास् त्वा खौणा उपसदो याः पुंसो [अ]च्य आरुहन् ।
 आह्वान्तं संह्वान्तं ऽन्नाव तकु? ते कल्पयामसि ॥७॥
 वाता इवाभ्रं च्यावयामि यक्षं ते तन्वः परि ।
 वाता य[च] चक्रुस् ते गुर्व अरुजा लघु कृणमसि ॥८॥
 तेनाहम् ऋतो? तेन विषं नाशयामि ते ।
 यथा नस् सत्यं पुरुष सदा वदितुम् अर्हसि ॥९॥
 विष्कन्धं तद् अपिशरं विशरं वृष्ण्या वयम् ।
 जम्भहनुं ग्राह्यं शङ्खं त्वानुजयेनां? अजामसि ॥१०॥
 शुनम् इद् वा ओषधयो नि दधे भेषजाय कम् ।
 धनायवस् सनायवः पुरुषं पारयिषवः ॥११॥
 या ते पत्राणी देवजूता वीरुद् आयुष्या कृता ।
 तयाहम् इन्द्रदत्तया विषं नाशयामि ते ॥१२॥
 अलस्य व्यञ्जनस्य वेष्टतस् स्कोतर्पणधे? ।
 ग्रन्थे[र] ज्याया इष्वास् तु यद् विषं नाशयामि ते ॥१३॥
 साकं विष्कन्धं प्र पत चापेण किंकिदीव्या ।
 साकं वातस्य ध्राज्या साकं नद्य निहाकया ॥१४॥ ॥का०२॥

११.३

जङ्गिडो ऽसि जङ्गिडो रक्षितासि जङ्गिडः ।
 द्विपाच्च चतुष्पाद् असाकं सर्वं रक्षतु जङ्गिडः ॥१॥
 ऽयाः कृच्छ्रास? त्रिपञ्चाशीथ शतं कृत्याकृतयश् च ये ।
 सर्वान् विनक्तु? तेजसो अरसान् जङ्गिडस् करत् ॥२॥
 [अ]रसं कृत्रिमं नाडम् अरसास् सप्त विस्ससः ।
 अपेतो जङ्गिडामतिम् इषुम् अस्तेव साधय ॥३॥
 कृत्यादृषणो वा अयम् अथो [अ]रातिदृषणः ।
 अथो सहस्वान् जङ्गिडः प्र ण आयूषि तारिषत् ॥४॥
 स जङ्गिडस्य महिमा परि णः पातु विष्वतः ।
 विष्कन्धं येन सासह संस्कन्धम् ओज ओजसा ॥५॥
 निष्? द्वा देवा अजनयन् निष्ठितं भूम्याम् अधि ।

* * दधात्...
 ...सुमेधसः
 ...पद्यतां

* ससौ * ससो... अजीजनत्
 ...विशन् * *
 ...स्वयजा * *
 ...विशन् * *
 * विजम्भस्येषुभर्...

* जाया * अपस्कतस्य *
 * छंणात् ..
 अलवतीर् अर. यो *
 देवी रितस् ..

विशन् * *
 यस् * स्त्रीणा वः ..

वातेवाभ्रं ...तन्व *
 * * चयुस् ते गुरु रुजा ..
 . विशन् * *
 ...पुरुषम् * वदतुन् *
 * * आपिशरं ..
 'इनु .
 * * वोष * * दधे .
 * सनायकः
 आ त ..वीरुधापिष्या *
 ...विशन् * *

* ज्याया युष्वास् विद् विषिन्...
 ...चपेण 'दिव्या
 ...द्राज्या * नद्य निहाकय

जंगिडिस् * रक्षतासि *
 ...॥१५॥
 या कृच्छ्रात् * छर्वं ..
 सर्वं व्युनक्तु * रसां ...
 .. अरसम् * *
 अपेतु . शयुस्तेव साधया
 'दृषण वायव्य ...
 * 'स्वा' . परि णं योषि तारिष
 * * महीसा ...
 विषं स्कन्धं * सामशा संस्कतोज् *
 * * अजनयं ...

शो १५.३.४.१-१०

[य्या, जा]

१शौ कोशेषु नाना ज्यागुस्स्यस्, या,

१शौ कोशेषु नाना विनिष्ट, भनक्ति,

१शौ नाडम् [विनक्त, भिनक्तु]

१शौ अस्तेव शातय

१शौ कोशेषु सर्वेन वृष्ट्या(=विष् द्वा)

१ शो अथोपदान

१ शो उग्रा प्रसत

१ शो आगरीकं

शो ११.३.५ १-५

तम् उ त्वाङ्गिरा इति ब्राह्मणाः पूर्वर्या विदुः ॥६॥
 न त्वा पूर्वा ओषधयो न त्वा चरन्ति या नवाः ।
 विबाध उग्रो जङ्गिडः परिपाणस् सुमङ्गलः ॥७॥
 अश्वयोपदानि? भगवो जङ्गिडमितवीर्यं ।
 पुरा त उग्राय सत उपेन्द्रो वीर्यं दधौ ॥८॥
 उग्र इत् ते वनस्पत इन्द्र ओजमानम् आ दधौ ।
 अमीवास सर्वा रक्षांसि जहि रक्षांस्य ओषधे ॥९॥
 आशरीरं? विशरीकं बलासं पृष्टवामयम् ।
 तन्मानं विश्वशारदम् अरसं जङ्गिडस् करत् ॥१०॥ ॥का१३॥

११.४

इन्द्रस्य नाम गृह्णन्त ऋषयो जङ्गिडं ददुः ।
 देवा यं चक्रुः भेषजम् अग्रे विष्कन्धदूषणम् ॥१॥
 स नो रक्षतु जङ्गिडो धनपालो धनेव ।
 देवा यं चक्रुः ब्राह्मणाः परिपाणम् अरातिहम् ॥२॥
 दुर्हादं घोरचक्षुषं पापकृत्वानम् आगतम् ।
 तांस त्वं सहस्रचक्षो प्रतीबोधेन नाशय परिपाणो ऽसि जङ्गिडः ॥३॥
 परि मा दिवः परि मा पृथिव्याः पर्यु अन्तरिक्षात् परि मा वीरद्वयः ।
 परि मा भूतात् परि मोत भव्याद् दिशोदिशो जङ्गिडः पात्व
 अस्मान् ॥४॥

य ऋणवो देवकृता य उतो विभृथेत्या? ।

सर्वास तान् विश्वभेषजो अरसान् जङ्गिडस् करत् ॥५॥ ॥का१४॥

११.५

प्रतिगृहाणि पृथिवीनियतम् एतद् आज्यस्य मथितम् ।
 शरीरम् [३] मां धेनुम् अस्य दातुस् त्वं रक्ष बर्हिष्या यथासत् ॥१॥
 उत त्वाहुर् वरुणस्य पत्नीम् अथो त्वाहुर् अदिति विश्वरूपाम् ।
 अधिजरायुम् आधारे हव्यवाहम् अग्राव् अस्या महिमानं जुहोमि ॥२॥
 स सहस्वान् तन्तुम् अन्व आ ततान सो ऽग्निष्टोमान् दशतं सम् आप ।
 अधिजरायुं सवत्सां यो ददाति तं वै देवास् स्वर आ रोहयन्ति ॥३॥
 अधिजरायु[स्] स्वर आ रोहयत्य अनेन दत्ता सुदुषा वयोधाः ।
 सहो ऽस्मै दुर्हा शतधारम् अक्षितम् अमुष्मिन् लोके युग उत्तरस्मिन् ॥४॥
 पूर्ववत्सेन सा वत्सिनी गौर येणस्या? वत्सो अजरो जरायुवत् ।
 तृतीयं मांसं परिनिन्दितं यत् तस्माद् देवा अधिजरायुम् आहुः ॥५॥
 आ धावय शवसा वावृघानो [अ]न्तरा त्वक् सुवादे? ऽस्मै ।
 इमम् इन्द्र महता मे वि रक्ष सं प्रजया तन्वा सं बलेन ॥६॥
 दुर्वेदावस्ताद् बहुधा परस्ताद् विश्वे देवाः प्रति पश्यन्त्य आयतीम् ।
 या भद्रा या सर्वतस् समीची सेद् आहुर् भवतु मे ऽजरायुः ॥७॥
 गृष्टि धेनुम् अधिजरायुं स्वधां कृण्वानः प्र ददातु ब्रह्मणे ।
 सहो ऽस्मै दुर्हा सदस्रधारम् अक्षितम् अमुष्मिन् लोके परं व्योमन् ॥८॥
 वत्सं जरायु प्रददत् पीयूषं यो नो ददातु सुदुषाम् उ धेनुम् ।
 तस्य देवा अपि ववत्तयुस् स आ रोहतु सुकृताम् उ लोकम् ॥९॥
 १ परीवालाम् अधिजरायुं नद्या जीवो यद्वा दप्रपता? ।
 स्योनं शमनां शिवां शिवेह मा नो हिंसीर् [म]हसा दैव्येन ॥१०॥
 भद्रकृतं सुकृतम् आदिशे भुवं सरां भुवं प्रति गृह्णास्य आयतीम् ।
 घृतश्रियं नभसी संवसानो देवान् मनुष्यान् असुरान् अतर्हि? ॥११॥
 पञ्च देवाः प्रविष्टवन्त एताम् इन्द्रस् त्वष्टा वरुणो मित्रो अग्निः ।
 ते सर्वे सवितुर् मह्यम् एतां त इह जीवं प्र तिरन्त आयुः ॥१२॥
 कश्यपो ऽयं जमदग्निर् वसिष्ठ ऋषयो युनस्य? सेतुर् अग्र एताम् ।
 अरह्जाजो गोतमो अर्विरनः? स्योनं विश्वामित्रो ददुषः प्र तिरन्त्य आयुः

* * * यति ब्राह्मणः ..

... चरन्त्या नवा

. 'षाणाम् *

. 'सुतर्वायः

.. सतोपेन्द्रो * * * ॥६॥

* * * ये वनस्पतव इन्द्रो जमानसा (उपरि मा) *

* * * रक्षांसि * रक्षोस्य *

* * * चलासं पृष्णायम्

॥७॥

* * * य * * * उग्र *

.. धनैव

.. अरातिव

दुर्हादसं घोरचक्षुः...

पर * * * पर . पर * *

पर * * * पर मोथ

ये * * * योचो *

सर्वस्वान् * रसा

* * * धनुस्...

* * * पत्त्रिम्...

* * * सहस्र * * * ततानः * मिष्टोमां ..

रोहयन्ती

* * * रोहयन्त्य * दत्ताः ...

सह * अक्षतममुष्मिन् * * *

.. 'जरायुम् *

* * * * नि . तत्वा * *

'वरथाद् बहुधा

* * * * समीचीन्...

गृष्ट... दधातु *

सह * दुर्हा सदस्रधारमक्षतम्...

* जरायुः प्रददः दधातु * * *

* दवापि ववत् आयुः सा रोहतु * * *

* * * शिवा .

* * * * अर सरं .

* * * * इवम् ..

... तद् * * * *

. सेतुर् * *

. गोतमो * स्योनम् .

॥१३॥

शो कोशेषु य कृणवो देवकृताय
 [(देवकृता य वा) उतो वभृथे-
 (ते वा) न्यः]

शो १८.५.५०

को ८९.१२

म १०.७.७.१-११ तै ४.२.६.

[१-४ तै २.७.१३ का १६.१३

[इत्यादि]

ऊर्जं देवेभ्यस् सुभग ऊर्जं पितृभ्यो अग्रहाम् ।
ऊर्जं दधतु मा विश ऊर्जं मनुष्या उत ॥१४॥

११.६

या जाता ओषधयो देवेभ्यस् त्रियुगं पुरा ।
मन्ये तु वभ्रणाम् अहं शतं धामानि सप्त च ॥१॥
शतं वो अम्ब धामानि सहस्रम् उत वो ऋहः ।
अथा शतक्रतवो यूयम् इ[मं म] अगदं कृत ॥२॥
पुष्पवती* प्रसूमती* फलिनी* अफला उत ।
अश्वा इव सजित्वरी* वीरुध* पारयिष्णवः ॥३॥
ओषधी* इति मातरो यद् वो देवी* उप नुवे ।
रपांसि विघ्नती* इद् रक्षश् चातयमानाः ॥४॥
निष्कृति* नाम वो माता निष्कृति* नाम व* पिता ।
सदा पतत्रिणीस् स्थ[न] यद् आमेयति निष् कृत ॥५॥
अश्वर्थे वो निषदं पणं वो वसति* कृता ।
गोभज इत् किलासथ यत् सनवध पूरुषम् ॥६॥
यद् अहं वाजयन् इमा ओषधी* हस्त आदधे ।
आत्मा यक्ष्मस्य नश्यति पुरा जीवर्गभो यथा ॥७॥
उच्च धुष्मा ओषधीनां गावो गोष्टाद् इवरेते ।
धनं सनिष्यन्तीनाम् आत्मानं तव पूरुष ॥८॥
यद् ओषधयस् समग्मत राजानस् समिताव इव ।
विप्रस् स उच्यते मिषय रक्षोहमीवचातनः ॥९॥
अश्वावतीं सोमावतीम् ऊर्जयन्तीम् उदोजसम् ।
आ वित्सि सर्वा ओषधी[र] नृती* मा पारयान् इति ॥१०॥
अति विश्वा* परिष्ठा[स] स्तेन इव वज्रम् अकसुः ।
ओषधय* प्राचुच्यदुर यत् किं च तन्यो [रपस्] । तै शची विषवृषणम् ॥११॥

॥का०॥

११.७

अहिजम्भाश् चरामसि मुष्काबहो गवाम् इव ।
कीला उपसृजन् हन्य् उपस्तम्भे पृदाकम् ॥१॥
ये के चेलमपाश्वेषु वा तं दमी ते निषदलं नृपधीपापते गृहः ? ।
आच्छिन्नं त्वा वातो हन्त्व आच्छिन्नम् अभि वर्षतु ।
आकुलेन भेषजेन तेनाहीन् जम्मयामसि ।
स श्रेष्ठ तस्मा मक्षकः शयनाद् अरसी अकः ॥२-३॥
असितस्याहरं विषम् उभयोस् स्वजस्य च ।
अधिकस्य ? या रोपीस् ता इतो वि नयामसि ॥४॥
इद् पैदो अजायतेदम् अस्य विवर्तनम् ।
इदं कनिकदो मगो ? द्विषते तु परावसम् ॥५॥

श्री १०.४.१०

श्री ७.१

...अम्ब

[२,३]

.. विशाकोसे पादानां क्रमो अन्यथा १,४,

* न...मत्त नः

ओ शनं.. उत * * । ओ इमं मे अगदं कृत

ओ पुं..

* ववस्थारि* त्वरी* * *

ओ ओषधी कृत... उव त्वे

अपांसि * इति रक्षाचानयमानां

...पिता

मदां पं ..

अश्व*.. वनसि* *

गोभजि तत् किलासित बल सनो अभिपौषणम्

यदाहं वाजयन् * * हस्त आ दधे

* * पुं

* सनिष्यन्तीनाम् * * पौरुषः

* "विश्व श्रमं नृत्तं" * *

अश्ववतीं * उदोजसं

(अवसाने पादः स्वरेण हीयते)

* * * स्तेनैव * अकसे

* प्राचिच्यदुर * * * तन्यो...

* अम्ब * * बहो ...

* उपसृज हनं ...

अच्छिन्नं . अच्छिन्नम् ...

* श्रमनां * अक

असिताहरं...

* * * ताव...

* * अजायते इदम् * *

विषूचीन् वाता वहन्तु विष्वग् वर्षन्तु वृष्टयः ।
 विष्वग् विषं प्र मेह त्वं शतधार इवावटः ॥६॥
 निरतं हरितस् सृजन् मित्रो वर्तयते रथम् ।
 तेनापि लब्धीय तेन पीयूषं नहिनापिनः? ॥७॥
 येनेन्द्रजस्य येन नृणो येन वृत्रं पराभिनः ।
 तेना शतक्रतो त्वम् अहेर् जातानि जन्मभ्यः ॥८॥
 प्रत्य् अमोदत* पृथिवी प्रति द्यौ* प्रति सूर्यः ।
 पैदो यद् अश्वमाता कन्देनाहीन् अपावपत् ।
 रज्जुश् च दत्वती शरे पयन्ती*? पृथिवीम् अनु ॥९॥
 आपो जीयन्ते नाभ्रत सेन्द्राणी अविधवाभवत् ।
 नत्वामस्ते? विष्वग् विषम् आखनम् इव सायकम् ॥१०॥
 इन्द्राग्नी मित्रावरुणा त्वष्टारम् अदितिं भगम् ।
 इयामो अवाञ्छं पैदं मा नो ज्यं पुरुषो रिषत् ॥११॥
 सद्यो जातो ऽकनिकदत् स उल्बो अघ्य अधुनुत ।
 कन्देनाइवस्य वाजिनो हन्यन्ताहय* पृथक् ॥१२॥ ॥का°७॥ ॥अनु°१॥

इत्यथवेदे पपलादशाखायान् एकादश* काण्डम् ममासः ॥

वीषूचीना...विदवन् * *
 विदवन् विष... ॥३॥
 * * सृज...

.. जन्मभ्यं ॥२॥

* * दद्वती...॥४॥
 * * नाष्टत मे...
 * * विदवन् * अखाननम् * ॥५॥
 * * वरुणात्...
 इयमवर्तन्ते * मानय * विषत्
 ...सोल्बो अघनत*
 ...हन्यन्ताहय * ॥६॥

इत्यथवेदि पैपलदयाश्च शाखायान् एकादशो म्यायस्

[समाप्तः]

का १.१४.१.२,४,६,८,९,५,७-

[१३]

१२.१

इमं स्तोमम् अर्हते जातवेदसे रथम् इव सं महेमा मनीषया ।

भद्रा हि न* प्रमतिर् अस्य संसर्ग अग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥१॥
 यस्यै त्वम् आयजसे? स साधत्य अनर्वा क्षेति दधते सुवीर्यम् ।
 स तूनाव नैनम् अश्रोत्य अंहतिर् अग्ने [सख्ये मा रिषामा वयं तव] ॥२॥
 भ्रामिभ्यं कृणवामा हवींषि ते चितयन्त* पर्वणापर्वणा वयम् ।
 जीवातवे प्रतरं साधया धियो अग्ने [सख्ये मा रिषामा वयं तव] ॥३॥
 शक्रेम त्वां समिधं साधया धियस् त्वे देवा हविर् अदन्त्य आहुतम् ।
 त्वम् आदित्यौ आ वह तान् अ उद्मस्य अग्ने [सख्ये मा रिषामा वयं तव] ॥४॥
 त्वम् अध्वर्युर् उत होतासि पूज्य* प्रशास्ता पोता जनुषा पुरोहितः ।
 विभ्वा विह्वी आत्विज्या धीर पुण्यस्य अग्ने [सख्ये मा रिषामा वयं तव] ॥५॥
 विशां गोपा अस्य चरन्तु जन्तवो द्विपच् च यद् उत चतुष्पद् अकुम्भिः ।
 चित्र* प्रक्रेत उषसो मर्हो अस्पर् अग्ने [सख्ये मा रिषामा वयं तव] ॥६॥
 यो विभ्वतस् सुप्रतीकस् सदङ्कुर् असि दूरे चित् सन् तलिद् इवाति रोचसे ।
 राज्याश् चिद् अन्धो अति देव पश्यस्य अग्ने [सख्ये मा रिषामा वयं तव] ॥७॥
 पूर्वा देवा भवतु सुख्यतो? रथो [अ]स्माकं शंसो अभ्य अस्तु दृढयः ।
 तद् आ जानीतोत पुष्यता वचो अग्ने [सख्ये मा रिषामा वयं तव] ॥८॥
 वघैर् दुष्टशंसो अव दृढयो जहि दूरे वा ये अन्ति वा के चिद् अत्रिणः ।
 अघा यन्नाय एपते सुगं कृष्य अग्ने [सख्ये मा रिषामा वयं तव] ॥९॥
 यद् अयुक्था अरुषा? रोहिता रथे वातजृता ऋषभस्येव ते रवः ।
 आद् रन्वसि वनिनो धूमकेतुनाग्ने [सख्ये मा रिषामा वयं तव] ॥१०॥
 अघ स्तनाद् उत विभ्यु* पतत्रिणो द्रप्सा य[त्] ते यवसादो व्य अस्थिरन् ।
 सुगं तत् ते तावकेभ्यो रथेभ्यो [अ]ग्ने [सख्ये मा रिषामा वयं तव] ॥११॥
 अयं? मित्रस्य वरुण[स्य] धायसे [अ]वयातां मरुतां हेलो अद्भुतः ।
 मुडा सु नो भूत्व एषां मन* पुनर् अग्ने [सख्ये मा रिषामा वयं तव] ॥१२॥
 देवो देवानाम् असि मित्रो अद्भुतो वसुर् वसुनाम् असि चा[हर्] अ[ध्वरे] ।

* ऋषये इहापि च तद्विधान्ति
 [रोचसे इति साधीयान् वातः]

{ अथ द्वादशोमाकाण्डं अथर्वणध्यायं लिख्यते ॥
 { अं नमो नारायणाय ॥
 { अं इमं...जातवेदसे...दहेमा सनीकया*
 ...संसर्ग * संख्ये * * * *
 * * आहुतमेजसे * आदित्यनर्वा क्षेति दधते
 * भू°... [सुवीर्यम्]
 ...चितयन्त* * * *
 ...दयो भे
 संसम त्वं समिधं सादये * ते...
 * * * इव ताभ्यामस्यभि
 ...पोतार् * हिताः
 ...आहर्षिक्या * * आग्नेः
 दिशां गोपास्य जरन्तु * द्विपाच् .
 * प्रक्रेतस * मर्ह * आग्ने
 * * * सदृष्टसि * दिदृष्टन् * इनाशि रोचते
 राराजथाश्च तन्वो * * * आग्ने
 ..अन्य * *
 .वतो भे
 वषट्शंसो अवि .
 * * श्रुत्ये * कृष्य *
 * उक्ता पा रोहितो ..
 युजिन्वसि * *
 * * स्वनाड * रिवृषु . * भप्ता ..
 त्वं . धयस्य * मरुतं * *
 देवे...

१ प्रजावता

शर्मन् स्याम तव सप्रयस्तमे [अ]ग्ने [सख्ये मा रिषामा वयं तव] ॥१३॥
 तत् ते भद्रं यत् समिद्धस् [स्वे दमे] सोमाहुतो जरले मृद्व्यत्तमः ।
 दधासि रत्नं द्रविणं च दाशुषे अग्ने सख्ये मा रिषामा वयं तव ॥१४॥
 यस्मै त्वं सुद्रविणो द्वाशो अनागास्त्वम् अदिते सर्वताता ।
 यं भद्रेण शवसा चोदयासि प्रजावन्तो राधसा ते स्याम ॥१५॥
 स त्व[म् अ]ग्ने सौभगत्वस्य विद्वान् अस्माकम् आयुः प्र तिरेह देव ।
 तन् नो मित्रो वरुणो मामहन्ताम् अदितिस् सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥१६॥ ॥का१॥

शौ १९.५३.१-१०, ५४.१-५

१२.२

२ शौ सन्तः

कालो अश्वो बहवु सप्तर्द्विमस् सहस्राक्षो अक्षरो भूरिरेताः ।
 तम् आ रोहन्ति कवयो विपश्चितस् तस्य चक्रा भुवनानि विश्वा ॥१॥
 सप्त चक्रान् बहवु काल एष सप्तास्य नामीह अमृतं न्व अक्षः ।
 स इमा विश्वा भुवनान् अजन् कालस् स ईयते प्रथमो नु देवः ॥२॥
 पूर्णः कुम्भो अधि काल आहितस् तं वै पश्यामो बहुधा नु सन्तम् ? ।
 स इमा विश्वा भुवनानि प्रत्यङ् कालं तम् आहुः परमे व्योमन् ॥३॥
 स एव सं भुवनान् आभरत् स एव सं भुवनानि पर्प्ये पेत ।
 पिता सन्न् अभवत् पुत्र एषां तस्माद् वै नान्यत् परम् अस्तु तेजः ॥४॥
 कालो ऽभू दिवम् अजनयत् काल इमां पृथिवीम् उत ।
 कालेन ? भूतं भव्यं चेष्टितं ह वि तिष्ठते ॥५॥

१ शौ हविस् तिष्ठते

कालो भूतम् असृजत काले तपतु सूर्यः ।
 काले विश्वा भूतानि काले चक्षुर् वि पश्यति ॥६॥
 काले मनः काले प्राणः काले नाम समाहितम् ।
 कालेन सर्वो नन्दन्त्य आगतेन प्रजा इमाः ॥७॥
 काले तपः काले ज्येष्ठं काले ब्रह्म समाहितम् ।
 कालो ह सर्वस्येश्वरो यः पितासीत् प्रजापतेः ॥८॥
 तेनेष्टितं तेन जातं तद् उ तस्मिन् प्रतिष्ठितम् ।
 कालो ह ब्रह्म भूत्वा विभर्ति परमेष्ठिनम् ॥९॥
 कालः प्रजा असृजत कालो [अ]ग्ने प्रजापतिम् ।
 स्वयंभूः कश्यपः कालात् तपः कालाद् अजायत ॥१०॥
 कालाद् आपस् सम् अभवन् कालाद् ब्रह्म तपो दिशः ।
 कालेनोद् अयतु सूर्यः कालेन विशते पुनः ॥११॥
 कालेन वातः पवते कालेन [पृथिवी मही ।
 [द्यौर् मही काल आहिता ॥१२॥

१ शौ काले निविशते

[कालो ह] भूतं भव्यं च पुत्रो [अ]जनयत् पुरः ।
 कालाद् ऋचस् सम् अभवन् यजुः कालाद् अजायत ॥१३॥
 कालो यज्ञं सम् परयद् देवेभ्यो भागम् अक्षितम् ।
 काले गन्धर्वास्तरसः काले लोकास् समाहिताः ॥१४॥
 काले ऽयम् अङ्गिरा देवो [अ]थर्वा चाधि तिष्ठतः ।
 इमं च लोकं परमं च लोकं पुण्यांश्च लोकान् विधृतींश्च पुण्याः ।
 सर्वान् लोकान् अभिजित्य ब्रह्मणा कालस् स ईयते परमो नु देवः ॥१५॥
 ॥का२॥

शौ कोशेषु सर्वं दिवोथर्व

१२.३

१ सतैतं सप्तऋषयश्च द्वात्यकर्ता द्वादश आदि शस्यं ज्ञाकतुर्
 १ इन्द्राशिर् महोदरम् ? ॥१॥
 इन्द्राशि मित्रावरुणाद् आविर्बन् निह् अकृन्ततम् ।
 प्रसूतम् इन्द्रेणोग्रेण ब्रह्मणा नाम सर्वतः ॥२॥
 नैनम् अश्रीयात ब्रह्माणो न गृहान् प्र हरेत् स्वान् ।

... रवसे मृदवाचसः
 ददासि रत्नं * * * मेः ...
 अस्मै * सोद्रविणं द्वाशो नागास्त्वम् * तात
 ... प्रजावन्तो राधसा * *

* * * वरुणो मां अदितिम् * पृथिवी * द्यौः

* स्तो बहवुस् ...
 * * * विपश्यतस् ...

सा ... अंशं काल सैन्यते * * *
 * * * काणहितस् ... नि *

* यव ... यव * * * परीयैः
 * संनभवतु ...
 ... कालैर्मां * *
 * * * च एषत् ...
 * * असृजत् कालो ...

* मनाः * प्रणः ...
 ... प्रदा *
 ... सप्तमाहितम्

* * सृजति ...
 ... ततः * *
 * * * अभवत् ...
 ... । कालेन विशते पुनः

* ऋजुत् ...
 * यशो * ईरयद् ... अक्षति

... तिष्ठत
 ... पुण्या
 * * अभिचित्य ब्रह्मणा * काण सैन्यते ...

* राधिर् ...

* अश्रीयात ब्रह्माणो * गृहां ... र्वां

तुष्टं विषम् इव तैमातम् इन्द्राशिश् शाले शये ॥३॥
 अयं शये तन्वो रक्षाणो अयं [.....] ।
 [.....] अदिवनाभ्य अवचक्षाणाव् एनम् ॥४॥
 मध्ये खलस्य निर्मित इन्द्राशिर् महोदरः ।
 भीमो अन्यस्य शङ्कसे अश्वैवाभ्युत्सिनी? नडम् ॥५॥
 अन्येन्द्राशिर् इवेतु वर्धयतु खलमन्या ।
 स्फार्ति च खल्यां गृह्णातु गवां च बहु पुष्यतु ॥६॥
 यम् ओव? अश्विना रोपतु यम् इन्द्रो ब्रह्मणस् पतिः ।
 तं शक् शिवम् अस्मभ्यं पुषयो? जीवनाय कम् ॥७॥
 दृढांशा कुन्तमयः? धृतम् आसीच्च क्वापदम् ।
 पकुरास्सुप्यन्तःशेर? यत् तन्व [आ]हुतं हविः ॥८॥
 अनडुहान् पृष्टिवहान् वहतान् वहर? आगुणाम् ।
 कीनाशस्य समस् त्वेदाद्? इन्द्राशिर् अजायत ॥९॥
 यदि कीनाशस् सस्वेद पति शिरस्तस् तन्वं परि ।
 अपां गाव इव तुष्यन्तीन्द्राशि सो [अ]श्नुते ॥१०॥
 यदि कीनाशं सीरपतिर् दण्डेन हन्तु मन्युतः ।
 यदि किं च खल्वं सदान्या इन्द्राशा उदाहृतम् ॥११॥
 उल्लखलं मुसलं तानि? चोदयन् प्र शूरे नय पवते कृणुष्व ।
 वाहि पुत्राय गोतमम् इन्द्राशिर् मधुमन्तं कृणोतु ॥१२॥
 पतच्च कृपं जनितर आहरोल्लखलं मुसलं कुम्भ्या गहि ।
 पुत्रा नो ऽथ सुजनिन्वे अहि पितुम् अश्नन्ति मधुमन्तम् ओषम् ॥१३॥
 अग्निर् नो दूतः प्रहितो [अ]यम् आगन् मनो मन्यम् ।
 अक्षम् अविषं कृणोमि ॥१४॥
 निराविद्धम् आकृतं ब्रह्मणे नो अदो मन्दं पितुम् अव्ययस्तुता? ।
 स्वादो पितो मधो पितो उप नः पिताव् आ गहि शिवश् शिवा-
 मिद् उतिभिः ॥१५॥
 सिंहो भूत्वा गा मृणान्य् अग्निर् भूत्वा धान्यम् ।
 इन्द्राशिर् निर्मितो मयाथारं वाचं गच्छतु ॥१६॥ ॥का०३॥

१२.४

शतकाण्डो दुश्च्यवनस् सहस्रपर्ण उत्तिरः ।
 दभो य उग्र ओषधिस् तं ते वध्नाम् आगुणे ॥१॥
 नास्य केशान् प्र वपन्ति नोरसि ताडम् आ प्रते ।
 यस्मा अङ्घ्रिपण्णेन दर्भेण शर्म यच्छतु ॥२॥
 दिधि ते तुलम् ओषधे पृथिव्याम् अधि निष्ठिता ।
 त्वया सहस्रकाण्डेनायुः प्र वर्धयामहे ॥३॥
 तिस्रो दिवो [अ]त्यु अलणत् तिस्रो वां पृथिवीम् उत ।
 त्वया दुर्हादो जिह्वा नि तृणभि वचांसि च ॥४॥
 त्वम् असि सहमानो अहम् असि सहस्वान् ।
 उभौ सहस्वन्तो भूत्वा सपत्नान् सहिषीवहि ॥५॥
 सहस्व नो अभिमाति सहस्व पृतनायतः ।
 सहस्व सर्वान् दुर्हादस् सुहादो मे बहून् कृधि ॥६॥
 दर्भेण देवजातेन दिवि छम्बेन शम्बद् इत् ।
 तेनाहं शम्बतो जनी असनं सनवानि च ॥७॥
 प्रियं मा दर्भं कृणु ब्रह्मराजन्याभ्यां शूद्राय चार्याय च ।
 यस्मै च कामयामहे सर्वस्मै च विपश्यते ॥८॥
 यो जायमानः पृथिवीम् अदहद् यो [अ]स्तस्माद् अन्तरिक्षं दिवं च ।
 यं विभ्रतं ननु पाप्मा विवेद स नो ऽयं दभो धरुणो ऽधिवाकः ॥९॥
 सपत्न्या शतकाण्डस् सहस्वान् ओषधीनां प्रथमस् सं बभूव ।

* * * त इमातिम् ..

. अवचक्षाणे *

* * निर्मितो .

* * शङ्कसे ..

येहेन्द्राशिभिवयातु वर्धयतु खलमान्या

* * खात्वा ..

[मत्स्यसृष्टयोऽज

रमोवशिवनः शेषो इम् * * * । त्वं चक्र शिव

त्व चक्र * अस्मभ्य .

आसीत्क्वापद

* * या ...

हान पृष्टिवहान् वहता .

. अजायताः

* * सस्वेदेति सर्तस्सु * *

* * गावेव वृष्यन्ती इन्द्राशी ..

* * "सं सीर" * * मन्यतः

... सादान् इन्द्राशो उदाहितम्

उल्लखल मुसुलं * * प * नाप ...

. मुसुल कुरुष्य *

.. सुजनिदे * पितुसिण्णते मधुमनसौतं

* * इतः . आग * मयम्

अनम् ..

* * अकृतं .

* * मधु ...

* * "पणम्" *

* * योम ..

... प्रती

यस्मादिच्छन्

तया .

तया दृष्टादौ जिह्वा * तृणादे

.. सहस्वां

उतो .. सपत्नाव "वही

सहस्विनो भिमातिहं सहस्वा *

* * सर्वो दृष्टान्द्रस्वाहान्दो * बहु *

* * दिव * शम्बजिद्

* * सस्वतो दानाजशनं शनवानि *

अस्मै . द *

क १.१.८७.२१,३११

श्री १९.३२.१-१०

श्री तिष्ठ इमाः पृथिवीरुत

श्री वरुणो दिवा कः

स नो ऽयं दर्भः परि पातु विश्वतस् तेन साक्षीय पृतनाः पृतन्यतः ॥१०॥
॥का०४॥

१२.५

सहस्रार्घ्यं शतकाण्डः पयस्वान् अपाम् अग्निर् वीरुधां राजसूयम् ।
स नो ऽयं दर्भः परि पातु विश्वतो दैवो मणिर् आयुषा सं सृजातु नः ॥१॥
पृताद् उल्लङ्घ्यो मधुमान् पयस्वान् भूमिर्दहो ऽच्युतः ॥२॥
उदन् सपत्नान् अधरांश्च कृण्वन् दर्भो रोह महताम् इन्द्रियेण ॥३॥
त्वं भूमिम् अत्य एष्य ओजसा त्वं वेद्यां सीदसि चारु अच्वरे ।
त्वां पवित्रम् ऋषयो भरन्तस् त्वं पुनीहि दुरितान्य् अस्मत् ॥४॥
तीक्ष्णो राजा विषासहो रक्षोहा विश्वचषेणिः ।
तेजो देवानां बलम् उग्रम् पतत् तत् ते बभ्रामि जरसे खस्तये ॥५॥
दर्भेण त्वं कणु वीर्याणि दर्भं विश्रद् आत्मना मा व्यथिष्ठाः ।
अतिष्ठाय वर्चसे ऽध्वं अन्यान् सूर्य इवा भाहि प्रदिशश् चतस्रः ॥६॥
॥का०५॥

१२.६

उद् ईरतं पृथिवी जीरदानुश शतितामन्तुः अर्वाङ् अनु वाति वातः ।
ऋत्विषावती पृथिवी प्रति गृह्णातु बीजं सदस्त्रवलिनं सुदुषा रोहन्ती ॥१॥
इन्द्रः ॥२॥ चैनां हयंश्चो अनिर् वा रोहिताश्वः ।
अश्विना रासभाश्वा कृषिं देवीम् अयोजुजन् ॥३॥
शुनं वरत्राम् आ यच्छ शुनम् अग्राम् उद् इङ्गय ।
शुनं तु तप्यतां फालश् शुनं वहतु लाङ्गलम् ॥४॥
युनक्त वाहा वि युगा तनोत कृते क्षेत्रे वपतेह बीजम् ।
तथा घाता तथा भगस् तथा कणुताम् अश्विना तथा देवी सरस्वती ॥५॥
सुपिपला ओषधयो नदीनाम् अक्षतस् तद् ? ।
इन्द्रो वरुणो वायुर् अश्विनदे मे प्रावता वचः ॥६॥
घाता पूषा बृहस्पतिर् भूत्यास् समजीम अकृन् ।
कृषिं देवास् स्वविदं कल्याणी सुभगेव या ॥७॥
संस्था या न्वपुषेण्या सा न स्त्रिरात्रः मधुमन्तम् अंशम् ।
अन्यस्य भौमा पुरुषस्य भौमा भौमा पशूनां तु हि अयन्ताम् ॥८॥
तीव्रा वर्षन्तु वृष्टयो भूतये महसे वृष्टे ।
पितृवान् पर्जन्यस् तिष्ठति स पुरुषयोद् एति ।
सूर्य आनन्दं जनयन् युवः सर्वा अरातीर् अपवाधमानः ॥९॥
वि जिहीष्व पृथिव मयूरः विपक्षा ।
मृद्धी भव भद्रं रोहतु धान्यम् ॥१०॥
उत्सेध सेध गा अजान् विन्देहेरां वहस् कृषि ।
मा नो रिषत् कूटग्राहो मा वा शालिलाङ्गलम् ॥११॥
सो ऽस्माकम् उग्रस् संरब्धस् तं न किं चनाममत् ।
रायस् पोषं शुनासीराथो सीता भगश् च यः ॥१२॥
ज्येष्ठी समुद्रं सिनीवाली कृषिं नो ऽमीहेन्वतः ।
इमा याः पञ्च प्रदिशस् ता वातो ऽमीहेन्वतु ।
वलीके सत्वताम् इव तीव्रा वर्षन्तु वृष्टयः ॥१३॥
शुनं कीनाशो अन्व एति वाहान् शुनं फालो विनीतम् एतु भूमिम् ।
शुनासीरा हविषा वावृधाना शुनं धान्यानि कणुतम् ॥१४॥
या नः पीपद अश्विना ज्योतिष्मती तमस् तिरः ।
ताम् अस्मे रासाथाम् इषम् ॥१५॥ ॥का०६॥

१२.७

ऊर्ध्वश्चुतो वै नामैता आपो यद् ओषधयश्च वनस्पतयश्च । तासाम्
अग्निर् अधिपतिः । यो वा एता ऊर्ध्वश्चुत आपो वेदाग्निम् अधिपतिम्

... सृतना * ॥५॥

सहस्रार्घ्यं .

इताल * मधुवी पयस्वी दुहो ...

... महतामहन्द्रियेण

* भूमि गम्य ... शिरसि * अधवा

. पुनिह *

... संहि * भी

.. विप्रत *

अतिष्ठापो * ध्वन्वा सर्वेषा * चतस्र

अर्वाङ् * वाता

ऋद्व्यावती .. वीजं पंडुश *

... चना ...

.. अ

* वृषाम् .. इंगयः

युनक्तु * व्योगा तनोह इति ...

... अश्विना ॥५॥ ***

.. अक

. मधुमन्तम् *

* वर्षन्तो (प्रान्ते नु) * भूपे ...

* * तिष्ठत सा * अयति

... सर्वारातीर् *

* जीष्वा .. विपक्ष

* सेद गात्रं रान् *

* हो ...

* ध्माकमुद्रासंरब्धास्तनः ...

* * रायो (प्रान्ते यो) ...

* समुद्रं .. मीहील (उपरि त्व)तः

.. मीहीन्वतु

... वाहं * * विनतं तपतु *

* * नाः ...

युवं ...

* अस्मे राशवताम् *

°भिता * नामैतापो यप् औषं ...

* * * यता ऊर्ध्वभितापो *

श्री १९.२३.१-५

श्री सहस्रार्घ्यः

श्री दैवो

श्री उल्लङ्घो

श्री २.१७.६१.५

पै २.२२.११.९ श्री २.१९

५क १०.९७.१४५

श्री ३.१७.५

श्री १९.४०.४ क १.४६.६

अथैतम् एता ऊर्वा उप तिष्ठन्त्य एव । एतम् ऊर्वा उप तिष्ठन्त्य
अधिपतिर् भवति स्वानां चान्येषां च य एवं वेद ॥१॥
प्रस्कङ्करी[र] वै नामैता आपो यन् परुषास् । तासाम् आदित्यो अधि-
पतिः । यो वा एताः प्रस्कङ्करी[र] आपो वेदादित्यम् अधिपतिम्
अथैता एतस्मिन् उद्यति प्र स्कन्दन्त्य एव । अस्मिन् आयति प्र स्क-
न्दन्ति । अधिपतिर् भवति स्वानां चान्येषां च य एवं वेद ॥२॥
तक्करी[र] वै नामैता आपो या[स्] सुद्यः । तासां पृथिव्य अधिपत्नी ।
यो वा एतास् तक्करी[र] आपो वेद पृथिवीम् अधिपत्नी[म्] अथैता
एतस्यां प्रणुत्तास् तक्करी[र] यन्त्य एव । एतेन द्विपन्तः प्रणुत्ता यन्ति ।
अधिपतिर् भवति स्वानां चान्येषां च य एवं वेद ॥३॥
वशिनी[र] वै नामैता आपो या[स्] स्यन्दन्ते । तासां वरुणो अधिपतिः ।
यो वा एता वशिनी[र] आपो वेद वरुणम् अधिपतिम् अथैष
एतासां स्यन्दमानानां वशम् आदत्त एव । द्विपतां वशम् आ दत्ते
अधिपतिर् भवति स्वानां चान्येषां च य एवं वेद ॥४॥
ऊर्जा वै नामैता आपो यद् भावः । तासां त्वष्टाधिपतिः । यो वा
एता ऊर्जा आपो वेद त्वष्टारम् अधिपतिम् ऊर्जस्वी तेजस्वी
भवति प्रसहन् पशून् आगोति । अधिपतिर् भवति स्वानां चान्येषां
च य एवं वेद ॥५॥
ओजो वै नामैता आपो यन् मधु । तासाम् इन्द्रो अधिपतिः ।
[यो वा एता ओज आपो वेदन्द्रम् अधिपतिम्] ओजस्वी
वीर्यावान् इन्द्रियावी भवति परराजसभायां मधुपर्कम्
आगोति । अधिपतिर् भवति स्वानां चान्येषां च य एवं वेद ॥६॥
वर्चो वै नामैता आपो यद् घृतम् । तासां पूषाधिपतिः । यो वा
एता वर्च आपो वेद पूषाणम् अधिपतिं वर्चस्वी तेजस्वी भवति ।
एतस्यान् ? इत्थं उत्कस्य मुखं रोचते । अधिपतिर् भवति स्वानां
चान्येषां च य एवं वेद ॥७॥
उग्रा वै नामैता आपो यद् भ्रातृनयः । तासां मरुतो अधिपतयः । यो वा
एता उग्रा आपो वेद मरुतो अधिपतीन् उग्रो बलवान् भवति । मारुतं
शर्धे इत्थं एनम् आहुर । अधिपतिर् भवति स्वानां चान्येषां
च य एवं वेद ॥८॥
सहो वै नामैता आपो यद् वर्षम् । तासां पर्जन्यो अधिपतिः ।
यो वा एतास् सह आपो वेद पर्जन्यम् अधिपतिम् अथास्मै मित्रबाहवो
भवन्त्य अथेनेन स्वा नन्दन्त्य अस्माद् वयम् इत्थं अस्माच्च हवो
वृष्टे महीयते । अधिपतिर् भवति स्वानां चान्येषां च य एवं वेद ॥९॥
अभिमन्या वै नामैता आपो यद् स्वराः । तासाम् अश्विनाधिपती ।
यो वा एता अभिमन्या आपो वेदाश्विनाव् अधिपती अभि मन्यते
भ्रातृव्या[न्] नैनं भ्रातृव्या अभि मन्यन्ते । तस्मान् मन्तोर् मत्तम् ?
अनु मन्यन्ते । अधिपतिर् भवति स्वानां चान्येषां च य
एवं वेद ॥१०॥
परिचितो वै नामैता आपो याः करिष्वांसः । तासां यमो अधिपतिः ।
यो वा एताः परिचित आपो वेद यमम् अधिपतिं पर्य एनं
स्या स्य वि श्वा स्या ? वशन्ति । अधिपतिर् भवति स्वानां चान्येषां
च य एवं वेद ॥११॥
रन्तयो वै नामैता आपो यास् स्त्रियः । तासां कामो अधिपतिः । यो
वा एता रन्ती[र] आपो वेद कामम् अधिपतिं रमन्ते ऽस्मिन्
रमणीयो भवति काम एव स्त्रीणाम् । अधिपतिर् भवति स्वानां
चान्येषां च य एवं वेद ॥१२॥
विश्वधृतो वै नामैता आपो यद् पुरुषः । तासां मृत्युर् अधिपतिः ।
[यो वा एता विश्वधृत आपो वेद मृत्युम्] अधिपतिं विश्वस्य

* * नामैतापो * परुषास् ..
* * * यताः
. यावति * *
* * नामैतापो
* * यताम्
* * प्रणुताम् तक्करी...प्रणुता *

* * नामैतापो .
* * यता

ऊर्जे * नामैतापो . धासा त्वष्टाधिपतयः * *
यता ऊर्जापो ..

* * नामैतापो .. अधिपत्नीपतीन्

* इन्द्रियावै .

[यतावर्चोपो वेद पूषणमधिपतयः * *
* * नामैतापो * * * पूषा अधिपतयः । यो वा
यता वर्चोपो

* * नामैतापो * भ्रातृदयम्...
भ्रापो ..

* * नामैतापो . पतयः
* * यता मरुतो वेद .. अहस्त्वै *
भवत्येधेनेन * * अस्माग् * इति * *

अभिमन्य * नामैतापो . धिपतीन्
* * यतामभिमन्यापो वेद अभिनामधिपतीन् *
* * भ्रातृव्याभिमन्यन्ते .
* मते...

पितृतो * नामैतापो * * तां .
* * यता परिचितर् * * इमम् * * एण
* वश्यन्त्य...

* * नामैतापो .

* यतां ..
रमणीयो * कामैव...

* * नामैतापो...
.. अधिपतीन् *

भर्ता भवति विश्वम् एनं विश्रतस् सं त्रयो अग्नयो गृहे धीयन्ते
दक्षिणाणि[र] गार्हपत्य आहवनीयः । एनं चत्वारि वामानि
गच्छन्ति निष्कः कंसो अश्वतरो [ह]स्ती? । अधिपतिर् [भवति
स्वानां चान्येषां च य एवं वेद] ॥१३॥
हिमा वे [नमेता आपो यत्] तासाम् अपां हिमवान् नोधास् सोमो
वत्सः परमेष्ठ्य अधिपतिः । यो वा एता [हिमा आपो वेद
ता]साम् अपां हिमवन्तं नोधसं सोमं वत्सं परमेष्ठिनम् अधि-
पतिम् परमेष्ठी भवतु गच्छतु परमेष्ठिन्? रामम् । अधि-
पतिर् भवति स्वानां चान्येषां च य एवं वेद ॥१४॥ ॥का०७॥
॥अतु०१॥

इत्यथर्ववेदे पैपलादशाखाया द्वादशः काण्डस् समाप्तः ॥

.. विभर्ताः *** गृह *
* गार्हपत्याहवनीयः ..

इमा वाव... हिमवानीधः *
* * * * * वता
.. नोध * * परमेष्ठ्य *
पतिः ..

इत्यथर्वेदिकपैपलाद... समाप्ताः

१३.१

अग्निस् तक्मानम् अप बाधताम् इतस् सोमो प्रावा मरुतः पूतदक्षाः ।

वेदि[र] बर्हिस् समिधस् संशिशाना अप रक्षांस्य अमुया धमन्तु ॥१॥

अयं रुरो अभिशोचयिष्युर् विश्वा रूपाणि हरिता कृणापि ।

तस्मै ते अरुणाय बभ्रवे तपुर्मघवाय? नमो ऽस्तु तक्मने ॥२॥

तक्मन् सार्धैर्मन् इच्छस्व वशी सन् मृलयासि नः ।

अथेहि यत्र ते गृहा अन्यत् पूर्तेषु दाम्यतु ॥३॥

यः परुषः पादर्वयो अवध्वंस इवारुणः ।

तक्मानं विश्वधावीर्याधराञ्च परा सुव ॥४॥

अधराञ्च प्र हिणोमि नमः कृत्वाय तक्मने ।

शकंभरस्य मुष्टिहा पुनर् गच्छ महावृषान् ॥५॥

महावृषान् मूजवतो कँधि? परेत्य ।

प्रेतानि तक्मने ब्रूमो [अ]न्यक्षेत्राणि वा इमा ॥६॥

ओको अस्य मूजवन्त ओको [अ]स्य महावृषाः ।

महान् जातस् तक्मन् तद् अस्ति बह्निषु न्योचरः ॥७॥

तक्मन्[र] व्याल वि गद् व्यङ्ग भूरि यावय ।

दासीं निष्टकरां पृच्छ तां वज्रेण सम् अप्रय ॥८॥

गिरि गच्छ गिरिजा अस्ति रुरैतेन मायुषो गृहाः? ।

दासीम् अन्व इच्छ प्रफर्ष्य तां तक्मन् नीव धृतुहि ॥९॥

यस् त्वं शीतो अथो रुरस् सह कासावीषयः ।

भीमास् ते तक्मन् हेतयस् तामिस् स्म परि वृद्धि नः ॥१०॥

तक्मन् भ्राता बलास्तेन स्वच्छा कासिकया सह ।

पाप्मा आलुव्येण [सह] नश्येतो मरजान्? अभि ॥११॥

गन्धारिभ्यो मूजवङ्गयः काशिभ्यो मगधेभ्यः ।

धाने प्रियम् इव शोर्वधि तक्मानं परि दक्षसि ॥१२॥

नाकविर्दो नाविर्दालां न दीयं वैतु कावर्ती? ।

प्रेतानि तक्मने ब्रूमो [अ]न्यक्षेत्राणि वा इमा ॥१३॥

अन्यक्षेत्रे न रमते सहस्राक्षो [अ]मर्यः ।

अभूत् उ प्रार्थस् तक्मा स गमिष्यति बह्निक् ॥१४॥

अदो गच्छ मूजवतस् ततो वा गः परस्तराम् ।

मा स्मातो ऽभ्यः कृणोः पुनः प्र त्वा तक्मन् उप ब्रुवे ॥१५॥

{ अथ त्रयोदशः काण्डा लिख्यते ॥
अं नमो नारायणाय ॥
अं अधिम् * * वापताम्... ० दक्षात्
* अग्निस् * संशिशानोप * अमुन्या वमन्तु

तक्मन् . स * *
यथेष्टान् * गृहान्त् * दम्यतु
* पुरुषः * * बभ्रवं दिवारुणस
* विश्वधारीवीर्याधराञ्च * *
.. हिणोमि * कृत्वाय *
.. वृषां

० वृषा .. परेत्य ..
प्रेतानि . वृषां
कोर्य * ओक * ० वृषा
मया * तक्म * * बह्निषु न्योचरः

* * व कद् व्यङ्ग तूर् यावयः
* नस्तुकुरीम ..
* गिरिजासि ..
* कृतुवृद्ध * तीक्ष्णवर्म् ...
शीत * रुरस् सहगाहस्त्ववीषय

भीमम् . बृद्धि ना
तक्मन् .
अपाप्मा... मरजान् * ॥११॥
गां मौजमङ्गयः * मगधेभ्यः
जाने * * शर्वधि तन्मान * दक्षसि

प्रेतानि ... पुनः

* इ प्राबुत् * * स गमिष्यति बह्निक् ॥१४॥
.. ग परस्तर
* * भीष्मः पुनः ..

श्री ५.२२.१

श्री ६.२०.३

श्री १५ । श्री तपुर्मघवाय

श्री ५.२२.९, ६.२६.१

श्री ५.२२.३ । श्री पारुषेयो

श्री ४

दे ५.२१.८१५

श्री ८ । श्री बन्धवद्धि

श्री ५

श्री ६

श्री इच्छ

श्री १० । श्री सह कासावीषयः

दे ५.२१.६१५

श्री १२

श्री ३५

श्री १४ । श्री अङ्गेभ्यो मगधेभ्यः

श्री प्रैष्यन् जनमिव

श्री ८१५

श्री ९ पे ७

श्री ११५

श्री ५०

अनष्टृष्टीर

श्री ८० 'श्री' शानष्टृष्टीर, मयणम्

श्री १०० हरिरान्

श्री १००

श्री १००

श्री १००.५.५३१.१

श्री १.१.१००.०१

जाया इद् वो अप्सरसो गन्धर्वाः पतयो यूयम् ।
 अप क्रामत पुरुषाद् अमर्त्या मर्त्ये मा सचध्वम् ॥१२॥
 भीमा इन्द्रस्य हेतयश् शतपृष्टीर अयस्मयीः ।
 तामिद् गन्धर्वान् अभयाः अवकादान् च्य क्रपत ॥१३॥
 अवकादान् अभिशोचान् मिद्विडः द्योतय मामकान् ।
 गन्धर्वान् सर्वान् ओषधे कृणु तस्वपपरायणः ॥१४॥
 उन्मादयन्तीर अभिशोचयन्तीर मुनिम् अग्निं कृण्वन्तीर मोक्षासिनम् ? ।
 अप्सरसो याश् चरन्ति गन्धर्वपत्नीर अजशृङ्गस्य आशे ॥१५॥
 द्वेधीकृण्वान् परुषं विश्वा रूपाणि वो ऽभवत् ।
 श्वेवैकः कपिर् इवैकः कुमारस् सर्वकेशकः ।
 प्रियो दृश इव भूत्वा गन्धर्वसः सचत स्त्रियं तम् इतो नाशयामसि ॥१६॥
 ॥का०॥

१३.१

यो वै वशां देवयते पचते [हुतां] बाहुतां वा ।
 मृत्योस् स वध्यते पाशे देवानां च यमस्य च ॥१॥
 दक्षिणां सूर्याम् अदितिं सरस्वतीं मृडया कल्पयन्तः ।
 इमां वशावाचम् आहुर् वशेति तिस्रो वशा अनिदतास् सधस्थे ।
 तासाम् अग्नौ मनसैकां जुहोमि तां नस् स्वाह्नीं भूतपतिः कृणोतु ॥२॥
 स्वाह्नीं न पतां सविता कृणोतु स्वाह्नीं न पतां जनिता पशूनाम् ।
 जुहुन्म्य ? अग्रे वयुनानि विद्वांस तां नस् स्वाह्नीं भूतपतिः कृणोतु ॥३॥
 इद् तृतीयं वशिनी वशासु महिस्तेषु गर्भो ऽस्या विवेशः ? ।
 उशती त्वम् उशतो गच्छ देवान् सत्यास् सन्तु यजमानस्य कामाः ॥४॥
 इमां भजा वाजस्वते स्ते भे जोर ? यस्याम् इन्द्रो वरुणस् तद् विशाते ।
 दृग्णां स उह्यम् आ गधीरः पशुर् वीर्यम् आ विधे[श] ॥५॥
 वशासि सुव स्थिरं विपश्चितं वशासि सुव वक्ष्यं दिविस्पृशम् ।
 वशासि सुव तरुणं विभाजने वशासि सुव संचिति धनानाम् ॥६॥
 यत् प्रोक्षणम् अयुतद् ? बर्हिष्यस् परि दक्षिणतो वेद्या अवैतु ।
 वशा संवृका यथा गौर अमीमे[त्] तस्याः पीनो अभवद् वर्मवासः ॥७॥
 नमो महिस्त्र उत चक्षुषे वां वशर्भौ मनसा तत् कृणोमि ।
 देवीं अमीतं पथिभिश् शिवेभिर् मा नो हिंसिष्टुं हरसा दैव्येन ॥८॥
 वशम् अस्कन्धद् क्रपमस् तिष्ठन्तीम् अदितिं त्रिषु ? ।
 गर्भे तम् अद्य गो[र] वेद इति या सोम कल्पतः ? ॥९॥
 रूपम् एकः परं अभवद् राजा नमैक उच्यते ।
 प्रतिरूपस्यैकं [रूपं] रूपम् एकस्य कर्तन ॥१०॥
 प्रजापतिः परमेष्ठी मृत्युर् वैश्वानरश् [च] ।
 सरस्वत्य् आनस्वाः यज्ञश् च वशाया अधि जज्ञिरे ॥११॥
 यस्य गृह आजायेत वशा देवकृतं हविः ।
 निषानम् अस्या येष्वां दुहितरो पत्याम् इव ॥१२॥
 नास्यात्मकृतः प्र तिष्ठन् नास्य सुता गृहे स्या[त्] ।
 वशा कनेवदुन्दंकाः परीत्या विजानता ॥१३॥
 नैनां रक्षे ब्राह्मणभ्यो न मा वि ग्लापयाति च ।
 अतीमं न प्रत्य आवर्तयद् यस्य गोषु वशा स्या[त्] ॥१४॥
 नास्य वशाम् आ रुन्धन्ति देवा मनुष्या अतीताः ।
 वशी यद् अन्विषे ? ब्रह्मणां तस्माद् एता भरद् वशाः ॥१५॥
 वशां कृण्वाना वशितीयम् आगन् पदं कल्याण्य अपवास्थमाना ।
 अविष्टम् ? अभिजायमाना यज्ञस्य मात्राम् अभिजल्पमाना ॥१६॥
 इन्द्रवन्तस् ते मरुतस् तुरीयं भेजिर वशे ।
 तुरीयम् आदित्या रुद्रास् तुरीयं वसवो वशे ॥१७॥
 तुरीयमाज आदित्यान् वशायाः कवयो विदुः ।

* यो वै प्तरसो..
 * क्रावन्..सिचध्व ॥१२॥
 अयस्मै
 नाभिर. * * अवकाशास्वर्षत ॥३॥
 अवकाश 'शाचो' * स्यातय मानकां
 * सर्पान् ॥४॥
 'यन्तीन्' * मुनिन् * कृणुतीन् *
 * रषयो याश् ॥५॥
 'देवी' सुवत्
 श्वेवैक पूर्वक * 'केशिषः
 * दृशे . सजते स्त्रिय ॥६॥

...पचदे बाहुतां मा
 * द.. ॥७॥
 ...सरस्वती * *
 वशातिदता * [सविता कृणोतु
 तामस्त्वादीन् * * ॥८॥ स्वाह्नी नयता
 * नयतां...नयता * *
 .सादी * * ॥९॥

[॥१०॥]

* * उपतो सभा(उपरि त्या)म् * * कामः
 * * * यस्यान्...

वशासि स्रव * विपश्यत वशाति स्रव वस्त्वं दिष्टं
 * स्रज. सुच सञ्चितं *
 . वक्षिणतो वेदयावतु
 वशी संवृक्या अध.. वर्मवाससं ॥१॥
 * महिस्त्र(प्राप्ते नमो महिःपाठः) ... वशस्थौ
 [* * *]

..नामयिक *
 प्रती .. एकस्व कर्तनः
 ..वै(प्राप्ते वि)श्वानरस्य
 ...वशस्य वशावाधि *
 * गृहाना *
 दुहितो * *
 'कृत प * नस्य
 . परित्या *
 * ओरक्षे * ना..
 अती .
 नास्या वशम् * रपति * मनुष्यातिता

वशं * वशनीयमार्गं * * 'वस्यमानः
 ..'माना.
 ..तुरीय * *
 वसवो वशे
 'भाजदित्या ..

अथास्यास्य सत्य एका तस्य शतस्य चाकल्पे दशः ॥१८॥
 वशां वन्धाम् अन्व अपश्यन् नाकपृष्ठां स्वर्विदः ।
 [आ]दित्याय नमन् आयन् ऋषयश्च तपस्विनः ॥१९॥
 पदेपदे [अ]कल्पन्तादित्याङ्गिरसो यजुः ।
 इडानां वयो वशानां तद् ईडयं सह मुच्यते ॥२०॥
 वशोडा वशानुमतिर् वशाम् आहुस् सरस्वती[म्] ।
 विराजं मन्यन्ते वशां वशाशा पृथिवी [व]शा ॥२१॥
 वशा देष्टी सिनीवाली वशोषा निर्ऋतिर् वशा ।
 वशायां मन्युर् अविश[त्] तं मन्युम् अविशद् वशा ॥२२॥
 अग्निर् वाय उदकं चक्षुर् मनो वातो वशी वशा ।
 तन्वं को ऽस्यास् तां वेद यथोदक्रामद् एकया ॥२३॥
 यां चक्षुषा मनसा संविदाना हृदा पश्यन्ति कवयो मनीषिणः ।
 तस्याः प्रजाधिपतिः पशुनां वशा राक्षानां तवीयसा स्विष्टा ॥२४॥
 को वशाया ऊधो वेद क उल्वं च जरायु च ।
 स्तनान् तस्याः को वेद क उत वेद यद् वहे ॥२५॥
 अहम् अस्या ऊधो वेदाहम् उल्वं जरायु च ।
 स्तनान् अस्या अहं वेदाधोत वेद यद् वहे ॥२६॥
 नैनां रक्षे ऽहं त्वद् या अमावास्याश्च मे ।
 स्तनान् अस्या अहं वेद क्षीरम् उल्वं जरायु च ॥२७॥
 ऽक्रतुर् यो निदधी वासो जरायु पाण्डुमत्वं ? नाभिर् उष्णीषम् ।
 अस्याम् अजरं दुहे तु मातरं वशी ब्रह्मभिः कलत्सस् स ह्य अस्या बन्धुः ॥२८॥
 ॥का°५॥ ॥अतु°१॥

१३.६

इन्द्रस्य तु वीर्याणि प्र वोचं यानि चकार प्रथमानि वज्री ।
 अहन्न अहिम् अन्व अपस् ततर्दं प्र वक्षणा अभिनत् पर्वतानाम् ॥१॥
 अहन्न अहिं पर्वते शिश्रियाणं त्वष्टास्मे वज्रं स्वयं ततक्ष ।
 वाध्वा इव धेनवस् स्यन्दमाना अञ्जस् समुद्रम् अव जग्मुर् आपः ॥२॥
 वृषायमाणो ऽवृणीत सोमं त्रिकद्रुकेष्व अपिबत् सुतस्य ।
 आ सायकं मधवाद्दत्त वज्रम् अहन्न एनं प्रथमजाम् अहीनाम् ॥३॥
 यद् इन्द्राह्न प्रथमजाम् अहीनाम् आन् मायिनाम् अमिनाः प्रोत मायाः ।
 आत् सूर्यं जनयन् धाम् उषासं तादीक्षा शत्रुं न किला विवित्से ॥४॥
 अहन् वृत्रं वृत्रतरं व्यसम् इन्द्रो वज्रेण महता वधेन ।
 स्कन्धांसीव कुलिशेना विवृक्णादिशय उपपृक् पृथिव्याः ॥५॥
 अयोधेव दुर्मेद आ हि जुह्वे महावीरं तुविवाधम् ऋजीषम् ।
 नातारीद् अस्य समृतिं वधानां संरराणाः पिपिष इन्द्रशत्रुः ॥६॥
 आपाद् अहस्तो अपुनन्यद् इन्द्रम् आस्य वज्रम् अधि सानौ जघान ।
 वृष्णो वध्निः प्रतिमानं वुभूषन् पु[र]श्चा वृत्रो अशयद् व्यस्तः ॥७॥
 नदं न मिजम् अमुना शयानं मनो रुहाणा अति यन्त्य आपः ।
 याप् चि[द्वि] वृत्रो महिना पर्यतिष्ठत् तासाम् अहिः पत्सुतशीर्षे बभूव ॥८॥
 नीचावया अभवद् वृत्रपुत्रेन्द्रो अस्या अव वधर् जमार ।
 उत्तरा सूर अधरः पुत्र आसीद् दानुश् शये सहवत्सा न धेनुः ॥९॥
 अतिष्ठन्तीनाम् अनिवेशानां काष्ठानां मध्ये निहितं शरीरम् ।
 वृत्रस्य निष्यं वि चरन्त्य आपो दीर्घं तम आशयद् इन्द्रशत्रुः ॥१०॥
 दासपत्नीर् अहिगोपा अतिष्ठन् निरुद्धा आपः पणिनेव गावः ।
 अपां बिलम् अपहितं यद् आसीद् वृत्रं जघन्वी अप तद् ववार ॥११॥
 अश्वयो वारो ऽभवत्स तद् इन्द्र खेक यत् त्वा प्रत्यहन् देव एकः ।
 अजयो गा अजयश् शूर सोमम् अवासुजस् सतर्वे सप्त सिन्धुन् ॥१२॥
 नास्मे विधुन् न तन्यतुल् सिधेध न यां मिहम् अकिरद् धाजिनं च ।
 इन्द्रश्च यद् विविधाते अदिश चोतापरीभ्यो मधवा वि जिग्ये ॥१३॥

यथास्याः सत्यिका * चतस्र ताह्वे *
 वशा वंधाम् * अपश्यं * पृष्ठं सर्विदा
 * नामत्रायं ..

इडानां न्याय दशां उदीह * *
 * वशानोमतिर् .
 * * वृशां वावशः ..
 .. वशोवा * *
 ... तां * अवशद् *

तनं ... तान् * यथोदक्रामद् *

* प्रजा अधिपतिः * वश राक्षानां तवीयसास्विष्टिः
 * वशाय तथो * * उल्वं * * जा
 तदा ... करो तुत * इह *
 * * उदो वेदा अहम् * * जः
 उदानस्याहं वेदा अशोष * इहद् *
 नैनामोरक्ष * * यामिवस्याश्च * *
 उदानस्याहं ... जः
 * शम्
 { अजरं देह ... अस्य * । इत्यथर्वणि पैपला
 दयादशावापां त्रयोदशा काण्डसप्तमासाः ॥ }
 प्रथमानुवाकः ॥

अथ चतुर्दशा लिख्यते ॥ ओं नमो नारायणाय ॥
 [ओं इन्द्रस्य न ..

अहनहीम् * अपहस्तुतर्दं * वक्षमाणा ..
 अहन् * पर्वत, उतक्ष
 अवाला * * मानांजः ...
 * वृणीम् .
 .. अहनहीनं * *
 * * ई * * आत् तथि * * प्रत *
 * स्वर्द * लार् * तावेत्ता * * वइश्
 अहं * इत्यतुर्षु सुर् ..
 ... शयतं उपपृक् *
 योधेव , भिहे * * ऋजीषं
 * * सुमतिं वसानां * रराणा पिपिष *
 * * अपुनन * अहस्य .. शानो जघ्यानः
 धृष्णो ...
 * * भिगन् ..
 ... तिष्ठन् * * प्रच्युतः शीशीर *
 ... अर वदन् *
 उतत्तारा .. श्ये * * *
 अतिष्ठन्तीनामनुवेशनानां काष्ठारा ..

* * अतिष्ठं ...
 .. जघन्वा * उद् *
 अश्वयो * भगस्तुन्द्रिदशुके * * मखदं ..
 * गान् * छुर सोम ववाहजद् सतर्वे * *
 ... सिधेध * यान्धामिक * *
 * वेद विधाते * चोतापवतीभ्यो ... जहे

अह[र] यातारं कम् अपश्य इन्द्र इदि यत् ते जघ्नुषो भीह् अगच्छत् ।
नव च यन् नवति च स्रवन्ती[श] इयेनो न भीतो अतरो रजांसि ॥१७॥
इन्द्रो यातो ऽवसितस्य राजा शमस्य च शृङ्गिणो वज्रबाहुः ।
सेद् उ राजा क्षयति चर्षणीनाम् अरान् न नेमिः परि ता बभूव ॥१८॥
॥का१॥

श्री २०.३४.१-१५,१८,१९,२७

१३.७

श्र २०१

श्र २

श्र ३

श्र ४

श्र ५

श्री श्र विज

श्र ६

श्र ७

श्र ८

श्र ९

श्र १०

श्र ११

श्री कोशाः सायणहच नाना । द्विती-
[यस्मिन्नर्थे सायणो यथा]

श्र १२

श्र १३

यो जात एव प्रथमो मनस्वान् देवो देवान् क्रतुना पर्यभूषत् ।
यस्य शुष्माद् रोदसी अम्यसेतां नृमणस्य महो स जनास इन्द्रः ॥१॥
यः पृथिवीं व्यथमानाम् अददद् यः पर्वतान् प्रकुपितो अरम्णात् ।
यो अन्तरिक्षं विममै वरीयो यो दाम् अस्तभ्रात् स [जनास इन्द्रः] ॥२॥
यो [ह]त्वाहिम् अरिणात् स[स] सिन्धून् यो गा उदाजद् अपवां बलेस्य ।
यो अश्मनोर अन्तर अग्निं जजान संवृक् समत्सु स [जनास इन्द्रः] ॥३॥
येनेमा विश्वा च्यवना कृतानि यो दासं वर्णम् अधरं गुहाकः ।
श्वर्षाव यो जिगीवा लक्षम् आद् अर्यः पुष्टानि स [जनास इन्द्रः] ॥४॥
यं स्मा पृच्छन्ति कुह सेति घोरम् उतम् आहुर नैवो अस्तित् एनम् ।
सो अर्यः पुष्टिर् भूज? इवा मिनति अद् असौ धत्त स [जनास इन्द्रः] ॥५॥
यो रघेस्य चोदिता यः कदास्य यो ब्रह्मणो नाधमानस्य कीरैः ।
युकग्रावणो यो ऽविता सुशिप्रस सुतसोमस्य स [जनास इन्द्रः] ॥६॥
यस्याभ्वासः प्रदिशि यस्य गावो यस्य ग्रामा यस्य विश्वे रथासः ।
यस्य सूर्यं यं उषसं जजान यो अपां नेता स [जनास इन्द्रः] ॥७॥
यं क्रन्दसी संयती विह्वयेते परं ऽवर उभया अमित्राः ।
समानं चिद् रथम् आतस्थिवासा नाना हवेते स [जनास इन्द्रः] ॥८॥
यस्मान् न कृते विजयन्ते जनासो यं युध्यमाना अवसे हवन्ते ।
यो विश्वस्य प्रतिमानं बभूव यो अच्युतच्युत स [जनास इन्द्रः] ॥९॥
यश् शश्वतो मण्ड एनो दधानान् अबुध्यमानान् शर्वा जघान ।
यश् शर्धते नानुदवाति शृङ्गा यो दस्यो[र] हन्ता स [जनास इन्द्रः] ॥१०॥
यश् शम्बरं पर्वतेषु क्षियन्तं चत्वारिहयां शरं अन्वविन्दत् ।
ओजायमानं यो [अ]हिं जघान दातुं शयानं स [जनास इन्द्रः] ॥११॥
यश् शम्बरं पर्यरक्षच्च छचीभिर् यो वाहृक्षद् यो वापिबत् सुतम् ।
अन्तर गिरौ यजमानं बहु जनें यस्मिन् आमुर्छत् स [जनास इन्द्रः] ॥१२॥
यस्य सप्तर्षिभ्यः वृषभस्य तुविष्मन् अवांसृजत् सतवे सप्त सिन्धून् ।
यो रोहिणम् अस्फुरद् वज्रबाहुर् दाम् आरोहन्तं स [जनास इन्द्रः] ॥१३॥
दावा चिद् अस्मै पृथिवीं वसेते शुष्माच्च चिद् अस्य पर्वता भयन्ते ।
यस्य सोमपा निचिता वज्रबाहु[र] यो वज्रहस्तस्य स [जनास इन्द्रः] ॥१४॥

* यातारम् कम् * इन्द्र * जघ्नुषो मोर *
* * * * * च्योनो .
* यतो वसितस्य * अमस्य * नो *
अयति * * * अला * नेमिः पलि * *

अि यो...

* * * अम्यसेता

* पृथिवी वन्यतमानाम् . प्रकुप्यो अरिम्णा

यो अन्तं याम् अस्तभ्रात् *

* * अणात् . युषाजन् अपदा वदस्य

* धनो सवृभामत्सु सः

येनेमा विश्वा उदर *

स्यर्षाव * जिगीवा लक्ष्यादधिर्षः पुष्टवानि *

यो घोरम् * * नेवो * एन

सर्वं . पुष्टिर् * इमा मिनति अदस्मै

कृष्यस्य * * नादमानस्य *

. सुशिप्रं सुतसोमनस्यमानः (उपरि मन्त्र.)

रथासः

अपां सः

.. येते परि * * *

* * * * * नाना...

यस्मानन्ते हरन्ते

* * प्रतिमानं बभूव * व्यतच्यत् सः [जनास]

यस्य श्वतो * एनो द्रः(उपरि दा)धानान् * सर्वा-

* अदते नानुदवाति शृङ्गा सस्रग्द्र

* * पर्वतेषु * रिय्या विन्दन्

ओजायमानो सा * *

यश्शम्बरं पर्यरक्षच्च * वाहृक्षस्य * *

. आसोवचक्षत् *

. अवसृजत्सववे * *

* रो * बहुर * आरोहन्तं सः

* च तस्मै * वसते शुष्मश् ..

* सोमपा निचिता स * इन्द्रः .

क १४

क १५

१शो क विश्वह

[व्यक्षः, व्यक्तः]

१शो कोशेषु ताना व्यक्षत्, व्यक्षयत्,

१शो स्तविष्यमाणो नो यो अस्मद्

शो १९.१०.१-१०, ११.१-६
 अ ७.३५.१-१०, १२, ११,
 १३-१५; ५ ४७.७

यस् सुन्वतम् अवति यः पचन्तं यश् शंसन्तं यश् शशमानम् ऊर्ता ।
 यस्य ब्रह्म वधेनं यस्य सोमो यस्येदं राधस् स जनास इन्द्रः ॥१५॥
 यस् सुन्वते पचते दुर्ध्र आ चिद् वाजं ददधि स किलासि सत्यः ।
 वर्यं त इन्द्र विशान्तः ? प्रियांसस् सुवीरासो विदधम् आ वदेम ॥१६॥
 जातो व्य अस्तु ? पित्रोर् उपस्थे भुवो न वेद जनितुः परस्य ।
 तविष्यमाणो नो यो ऽक्षद् ? वता देवानां स जनास इन्द्रः ॥१७॥
 यस् सोमकामो हयंश्चस् सुरिर् यस्माद् रेजन्ते भुवनानि विश्वा ।
 यो जघान शम्बरं यश् च शुष्णं य एकवीरस् स जनास इन्द्रः ॥१८॥ ॥कां ७॥

१३.८

शं न इन्द्राग्नी भवताम् अबोमिश शं न इन्द्रावरुणा रातह्वया ।
 शम् इन्द्रासौमा सुविताय शं योश् शं न इन्द्रापूर्णया वाजसातौ ॥१॥
 शं नो अंगथ शम् उ नश् शंसो अस्तु [शं नः पुंरधिश् शम् उ सन्तु तयः ।
 [शं नस् सत्यस्य सुपमस्य शंसश्] शं नो अर्यमा पुरुजातो अस्तु ॥२॥
 शं नो धाता शम् उ धर्ता नो अस्तु शं न उरुचीं भवतु स्वर्धाभिः ।
 शं रोदसी बृहती शं नो अद्रिश् शं नो देवानां सुहवानि सन्तु ॥३॥
 शं नो अग्निर् अयैतिरनीको अस्तु शं नो मित्रावरुणाश्विना शम् ।
 शं नस् सुकृतां सुकृतानि सन्तु शं न इषिरो अभि वातु वातः ॥४॥
 शं नो घावपृथिवी पूर्वहृती शम् अन्तरिक्षं दशये नो अस्तु ।
 शं [न] ओषधीर् वनिनो भवन्तु शं नो रजसः पतिर् अस्तु जिष्णुः ॥५॥
 शं न इन्द्रो वसुभिर् देवो अस्तु शम् आदित्येभिर् वरुणस् सुशंसः ।
 शं नो [रुद्रे] रुद्रेभिर् जलापथ शं नस् त्वष्टा आभिर् इह शृणोतु ॥६॥
 शं नस् सोमो भवतु ब्रह्म [शं नश्] शं नो आवाणश् शम् उ सन्तु यज्ञाः ।
 शं नस् स्वरुणां मितयो भवन्तु [शं नः] प्रस्वश् शम् व अस्तु वैदिः ॥७॥
 [शं नस् सूर्य उरुचक्षा उद् पतु] शं नो भवन्तु प्रविशश् चतस्रः ।
 शं नः पर्वता ध्रुवो भवन्तु शं नस् सिन्धवश् शम् उ सन्तु आपः ॥८॥
 शं नो अत्रिर् अस्तु भवतु बर्तेभिश् शं नो भवन्तु मरुतस् स्वर्काः ।
 शं नो विष्णुश् शम् उ पूर्वा नो अस्तु शं नो भविश् शम् व अस्तु
 वायुः ॥९॥

शं नो देवस् सविता त्रायमाणश् शं नो भवन्तु पसो विभार्ताः ।
 शं नः पर्जन्यो भवतु प्रजाप्यश् शं नः क्षेत्रस्य पतिर् अस्तु शम् ॥१०॥
 शं नस् सत्यस्य पतयो भवन्तु शं नो अर्वन्तश् शम् उ सन्तु गावः ।
 शं नः कर्मवस् सुकृतस् सुहस्तास् शं नो भवन्तु पितरो हवेष् ॥११॥
 शं नो देवा विश्वदेवा भवन्तु शं संरखती सह धीमिर् अस्तु ।
 शम् अभिषाचश् शम् उ रातिषाचश् शं नो दिव्याः पार्थिवाश्

* * अवति वं ... शंसत * * *

* ब्रह्म . जनस्स *

... दुर्ध्र * * वाचं ददधि स किंलास *

ह्वयन्त इन्द्र... सुवीरासो विदधम् * विदम

जातो * * पुत्रोर् . जनितः परस्सा

भविं ह्यो जो .. इन्द्र

* * हयस्य शूर... भुवनानि *

ययो .. जनास्स इन्द्रयः ॥१॥

* न ...

* * यसवितोय ... वाजस्यतौ

* * * जोतिं ... वरुणां भविना *

शम्भम् * सुकृतानि .. वात्

* * * देवो ...

. अभिर् * *

* * सोमो .. यज्ञः

* * स्वरुणा भुतयो

. अपः

भवन्तु * *

... भविश् * उ वस्तु

शं... विभार्ता

* * * विश्वे ...

* अभि . आवाश्

शं नो अप्याः ॥१२॥

शं नो अज एकपाद् देवो अस्तु शं नो ऽहिर बुध्यश् शं समुद्रः ।

शं नो अपां नपात् पेक्ष् अस्तु शं नः पृश्निर् भवतु देवगोपाः ॥१३॥

आदित्या रुद्रा वंसवो जुषन्ताम् इदं ब्रह्म क्रियमाणं नवीयः ।

शृण्वन्तु नो दिव्याः पार्थिवास्तो गोजाता उत ये यज्ञियासः ॥१४॥

ये देवानाम् ऋत्विजो यज्ञियास्तो मनोर् यज्ञवा अमृता ऋतज्ञाः ।

तं नो रासन्ताम् उरुगायम् अद्य यूयं पात स्वस्तिभिस् सदा नः ॥१५॥

तद् अस्तु मित्रावरुणा तद् अग्ने शं योर् अस्मभ्यम् इदम् अस्तु शस्तम् ।

अशीमहि गाधम् उत प्रतिष्ठां नमो दिवे बृहते सादनाय ॥१६॥ ॥का०८॥

१३.९

अज्ञाद् अग्निश् चरति प्रविष्ट ऋषीणां पुत्रो अधिराज एषः ।

तस्मै जुहोमि हविषा घृतेन मा देवानां योयुवद् भागधेयम् ॥१॥

युक्तो वह जातवेदः पुरस्ताद् अग्ने विद्धि क्रियमाणं यथेदम् ।

त्वं भिषग् भेषजस्यासि कर्ता त्वया गाम् अश्वं पुरुषं सनेम ॥२॥

तथा त्वम् अग्ने कृणु जातवेदो [अ]नेन विद्वान् हविषा यविष्ठ ।

पिशाचो [अ]स्य यतमो दिदेव यथा सो [अ]स्य परिधिः पताति ॥३॥

यो [अ]स्य दिदेव यतमो जघास यथा सो [अ]स्य परिधिः पताति ।

तथा त्वम् अग्ने कृणु जातवेदो विश्वेभिर् देवेस् सह संविदानः ॥४॥

अक्षयो नि विष्य इदं नि विष्य जिह्वां नि रुन्धि प्र दतो शृणीहि ।

पिशाचो [अ]स्य [अ]यतमो जघासास् यविष्ठ प्रति तं शृणीहि ॥५॥

यद् अस्य हतं यद् इतं यत् पराभृतम् आत्मनो जग्धम् उत यत् पिशाचैः ।

तद् अग्ने विद्वान् पुनर् आ भर त्वं शरीरे प्राणम् अक्षुम् इरया सं खजेम ॥६॥

अपो त्वा पाने यतमो ददम्भोदने मन्थे दिव उत लेहे ।

तद् आत्मना प्रजया पिशाचा वि यातयन्ताम् अगदो [अ]यम् अस्तु ॥७॥

क्षीरे त्वा मांसे यतमो ददम्भाकृष्टपच्ये [अ]शने धान्ये यः ।

तद् आत्मना प्रजया पिशाचा वि यातयन्ताम् अगदो [अ]यम् अस्तु ॥८॥

अमे सुपके शबले विपके यो मां पिशाचो [अ]शने ददम्भ ।

तम् इन्द्रो वाजी वज्रेण हन्तु भिनत्तु सोमश् शिरो [अ]स्य जिष्णुः ॥९॥

दिवा त्वा नक्तं यतमो ददम्भ ऋग्याद् यातुश् शयने पिशाचः ।

तद् अग्ने [वि]द्वान् पृथक् शृणीष्ट अप्य पनं धेहि निर्ऋते [र] उपस्थे ॥१०॥

सोमस्येन्द्रस्य वरुणस्य राक्षो विष्णोर् बलेन सवितुस् सवेन ।

अग्नेर् होत्रेण प्र गुदे पिशाचं मनोहनं जहि जातवेदस् सहोभिः ।

अद्विमः ? जुतां दक्षिणायुर् यथा जीवने अगदो भवासि ॥११॥

पुनस् त्वा प्राणः पुनर् ऐव आयुः पुनश् चक्षुः पुनर् ऐतु ओत्रम् ।

अप [नि]ष्ठ[न] नो दुस्तितानि विश्वा शतं हिमास् सववीरा मदेम ॥१२॥

पुनर् अस्मै मनो धेहि पुनर् आयुः पुनर् बलम् ।

अपानम् अस्य प्राणं चाग्ने वधेय जीवसे ॥१३॥

चक्षुस् सूर्य पुनर् धेहि वात प्राणं सम ईरय ।

शरीरम् अस्य मांसान्य अग्ने सं भावया त्वम् ॥१४॥

सम् आ भर जातवेदो यज् जग्धं यत् पराभृतम् ।

गात्राण्य अस्य कल्पन्ताम् अंगुर् इवा प्यायताम् अयम् ॥१५॥

[सोमस्येव जातवेदो अंगुर् आ प्यायताम् अयम्] ।

अग्ने विरिष्ठान् मेधम् अयस्मं कृणु जीवसे ॥१६॥

सं मा सिञ्चन्तु मरुतस् [सं पूषा सं बृहस्पतिः ।

[सं मायम् अग्निस् सिञ्चतु प्रजया च धनेन च ।

* * आप्याशु

. शनो हिबुध्यंशं शं *

* * अपा

जुषता विदं * * नवीयश्

ये *

* गातुम् साधनाय

अज्ञावग्निंश् चरति प्रविष्टा ऋषीणां पुत्रो * *

. ययवद् *

युक्तो * * परं .. यदेद

* भिषजद् भेषजं गर्भा .

.. ऽहः

* * तपो .. पतातिः

* * तदेव * जघासि * सोमस्स * पतातिः

मोक्षो न विद्धि * न विद्धि * नृदधि * दम् *

. यविष्ठः प्रथ(उपरि च) ता *

य भस्य कर्तं . जगधम् * * *

... असिम् परया *

.. ददम्भ ओदने * * ओत *

* * * व्यातयन्ताम् ..

.. ददम्भ आक्षिष्टपाशे शतने धान्य *

* * * व्यातयन्ताम्

यामे स' शबले * इम * * दिदम्भ .

त्वम् . यन्तु भनत्व * * स्तु *

* * * दिदम्भः

वद् . देहि * *

* * पृ गुते ..

जीवन् * *

* * * पुनर् इव ..

. 'वीरो *

अपानमस्याः * चाननय ..

देहि वातः * * ईरयश्

शरीरिस् * मासन्व

* * पितृन् ..

* * सिञ्चतु मरुत इत्येका (पूर्वत्र साकल्येन-

[धीतत्वाद्यत्र प्रतीकेनैव निर्दिशः)

[दीर्घम् आयुः कृणोत मे] ॥१७॥ ॥का० ९॥

१३.१०

शौ ६.११

वि मुञ्चामि ब्रह्मणा जातवेदसम् अग्निं होतारम् अजरं रथस्थुतम् ।
 सर्वो देवानां जनिमानि विद्वान् यथाभागं बहनु [ह]व्यम् अग्निः ॥१॥
 ये पुमांसो यातुधाना यास्व ह्यियो यातुधान्यः ।
 बलवद् इन्द्रस्य वज्रेणावाचीना नि बध्यन्ताम् ॥२॥
 यं शपामो यो नश् शपाति यं द्विष्मो यो द्वेषत् पिशाचः ।
 कव्यादम् अग्ने[र] महता वधेन तम् अत्रापि प्र द्वाज् जातवेदाः ॥३॥
 आ रेमे ऽस्य वधा अस्याप्सरा यः कर्णेन संविद यातुमावान् ।
 उलूकयातु[र] भ्रमलो यश्च यातुस् त्वं या नुदेषि वधास् सपित्र्यास्
 तेन श्रयाहिर् उत मंहिघेहिभिः? ॥४॥
 यः प्रपाद् रोधनस्यादिदेवनः कव्यात् पिशाचः कविषस् तितृप्सन् ।
 उलूकयातु[र] भ्रमलो यश्च यातुस् त्वं [या नुदेषि वधास् सपित्र्यास्
 तेन श्रयाहिर् उत मंहिघेहिभिः?] ॥५॥
 यः पौरणेति रथेन कव्याद् यातुः पिशुनः ।
 पिशुनः पिशुनः पिशाचो वैश्वानरेण संयुजा सूर्येण ॥६॥
 मो नो वनि सुगयां? यश्च नः कृषिं प्रतिष्ठाद् यातुभिः ।
 यश्च नश् शफदस्ता खट्वस् सरथं त्वायुनस्यताम्? ॥७॥
 वाशातुमावृजतमृडता रम्? आलोका अस्मै प्रदिशो भवन्तु ।
 सम् एनं तपतां रोदसी उभे तम् अत्रापि प्र द्वाज् जातवेदाः ॥८॥
 ज्योतिष्मतीस् तपना या[स] सुरोचनाः प्रत्योषन्तीस् तन्वो यास्व ते अग्ने ।
 तामिरे मे वर्माण्यु अभितो नुदस्व मा मा दमन् यातुधाना नृचक्ष[स] ॥९॥
 आपो देवीः पिशाचानाम् अपि नहन्स्व आस्यम् ।
 यथेयमसमात्मनम्? अनाधृष्य पुनः पतात् ॥१०॥
 सदं पुष्पे सदं फले सवम् इन्द्राभिरक्षताम् ।
 सदा पिशाचा मीयन्तां मेषाम् उच्च छेपि कश्च चन ॥११॥
 ये पतन्तो यातुधाना दिवा नक्तम् उपाचरान् ।
 रात्री मा तेभ्यो रक्षत्व अह्नात्मानं परि दे ॥१२॥ ॥का० १०॥

१३.११

इमं बध्नामि ते मणिं दीर्घायुत्वाय वचसे ।
 दर्भं सपलजम्भनं द्विषतस् तपनं हृदः ॥१॥
 [द्विषतस् तापयन् हृदय] शत्रूणां तापयन् मनः ।
 दुर्हार्दस् सर्वासं त्वं दर्भं धर्म इवाभीन् सं तापयन् ॥२॥
 धर्म इवाभितपन् दर्भं द्विषतो निशोचन् मणे ।
 हृदस् सपल्लानां भिन्दीन्द्र इव विरुजन् बलम् ॥३॥
 भिन्दि दर्भं सपल्लानां हृदयं द्विषतां मणे ।
 उद्यन् त्वचम् इव भूम्याय शिर एषां वि पातय ॥४॥
 छिन्दि दर्भं सपल्लान् मे छि[न्दि] मे घृतनायतः ।
 छिन्दि मे सर्वा[न्] दुर्हार्दश्च छिन्दि मे द्विषतो मणे ॥५॥
 भिन्दि दर्भं सपल्लान् मे भिन्दि मे घृतनायतः ।
 भिन्दि मे सर्वा[न्] दुर्हार्दो भिन्दि मे द्विषतो मणे ॥६॥
 कृन्त दर्भं सपल्लान् मे कृन्त मे घृतनायतः ।
 कृन्त मे सर्वा[न्] दुर्हार्दः कृन्त मे द्विषतो मणे ॥७॥
 पिंश दर्भं सपल्लान् मे पिंश मे घृतनायतः ।
 पिंश मे सर्वा[न्] दुर्हार्दः पिंश मे द्विषतो मणे ॥८॥
 विध्य दर्भं सपल्लान् मे विध्य मे घृतनायतः ।
 विध्य मे सर्वा[न्] दुर्हार्दो विध्य मे द्विषतो मणे ॥९॥
 निक्ष दर्भं सपल्लान् मे निक्ष मे घृतनायतः ।

... रवस्थतं

* * * धानां या...

. तु वक्ष्यतां ॥ अं अवाचीना तु वक्ष्यतां

अं * शपो * निश्...

कव्यापम् .

... बावास्याप्सरासु * * * भावां

* भ्रमलो यत्स्य * * * निदिशि बाधां सिपि-

[ल्पात्

... पिशाच कविशस्तुष्टं

* वातु भ्रमलो यत्स्य * *

* * गेत . यात * *

.. सरथ *

.. अलोकार्से * *

स नेमं .. वेदः

* ततश्चा * सलोचना * शातीस् तनो...

* * मर्माण्यु...

अपो दिवीः पशो अप तिष्यन्स् *

... पथा

... तं

* पिशाचान्मियन्तान्महिषान्मेलेभि * *

* * धाना .. रा

रावे...

.. शत्रूणां यं *

दुर्हान्स् ... धर्मवाभीन् स तापयं

धर्मवाभितपन् * * निचशन् *

हृदिः * भिन्दीन्द्रैव विद्युन् *

उषं * * भूम्यां अवेधां * पातयः

* * * दुर्हान्स् (एषस्तुत्तर) छिन्दि ...

कृन्त दर्भं * * कृन्त ...

कृन्त * * दुर्हान्स् कृन्त ...

विधि... विधि * *

विधि * * दुर्हान्स् विधि...

श्री ०

निक्ष मे सर्वान् दुर्हार्दो निक्ष मे द्विषतो मणे ॥१०॥

तुन्दि दर्म सपलान् मे तुन्दि मे पृतनायतः ।

श्री ३

तुन्दि मे सर्वान् दुर्हार्दस् तुन्दि मे द्विषतो मणे ॥११॥

भङ्घि दर्म सपलान् मे भङ्घि मे पृतनायतः ।

श्री ४

भङ्घि मे सर्वान् दुर्हार्दो भङ्घि मे द्विषतो मणे ॥१२॥

मृद दर्म सपलान् मे मृद मे पृतनायतः ।

श्री ५

मृद मे सर्वान् दुर्हार्दो मृद मे द्विषतो मणे ॥१३॥

मन्थ दर्म सपलान् मे मन्थ मे पृतनायतः ।

श्री ६

मन्थ मे सर्वान् दुर्हार्दो मन्थ मे द्विषतो मणे ॥१४॥

पिण्डि दर्म सपलान् मे पिण्डि मे पृतनायतः ।

श्री ७

पिण्डि मे सर्वान् दुर्हार्दो पिण्डि मे द्विषतो मणे ॥१५॥

ओष दर्म सपलान् मे ओष मे पृतनायतः ।

श्री ८

ओष मे सर्वान् दुर्हार्दो ओष मे द्विषतो मणे ॥१६॥

दह दर्म सपलान् मे दह मे पृतनायतः ।

श्री ९

दह मे सर्वान् दुर्हार्दो दह मे द्विषतो मणे ॥१७॥

जहि दर्म सपलान् मे जहि मे पृतनायतः ।

श्री १०, ३०, १

जहि मे सर्वान् दुर्हार्दो जहि मे द्विषतो मणे ॥१८॥

यत् ते दर्म जरास्युष्य शतं मर्मसु मर्म ते ।

श्री २

तेनेनं मर्मणि? कृत्वा सपलान् जहि वीर्यैः ॥१९॥

शतं ते दर्म वर्मोणि सहस्रं वीर्योणि ते ।

श्री ३

तम् अस्मै विश्वे त्वां देवा जरसे भर्तवा अदुः ॥२०॥

त्वाम् इन्द्र देववर्माहुस् त्वां दर्म ब्रह्मणस् पतिम् ।

श्री ४

त्वाम् इन्द्रस्याहुर वर्म त्वं राष्ट्रानि सर्वा रक्षसि ॥२१॥

सपलक्षयणं दर्म द्विपत्स तपनं हृदः ।

श्री ५

मर्णि क्षत्रस्य वृद्धस्य तनूपानं कृणोमि ते ॥२२॥

यत् समुद्रो [अ]भ्यक्रन्दत् पर्जन्यो विद्युता सह ।

ततो हिरण्ययो विन्दुस् ततो दर्मो अजायत ॥२३॥ ॥का'११॥

१३.१२

अन्तर्हितं मे बृहद् अन्तरिक्षम् अन्तर्हिताः पर्वता अग्नयो मे ।

श्री ४.४०.११

महिषान् राज्ये अवचर एष प्रत्यग् एनान् प्रतिसरेण हन्मि ॥१॥

तपस्व मावातरो मद् भवथा दिवं वर्म पृथिवीं च कृण्वहे ।

[महिषान् राज्ये अवचर एष प्रत्यग् एनान् प्रतिसरेण हन्मि] ॥२॥

अन्तर्हितं मे साम प्रस्थितम् अन्तर्हितः परमेष्ठी प्रजापतिः ।

[महिषान् राज्ये अवचर एष प्रत्यग् एनान् प्रतिसरेण हन्मि] ॥३॥

अन्तर्हितस् सर्पराक्षो विराण् मे अन्तर्हितः पुरुषो मेध्यो मे ।

[महिषान् राज्ये अवचर एष प्रत्यग् एनान् प्रतिसरेण हन्मि] ॥४॥

अन्तर्हिता मे षड् उर्वीत्स सप्रीचीह अन्तर्हितास् साध्या अपापता मे ।

[महिषान् राज्ये अवचर एष प्रत्यग् एनान् प्रतिसरेण हन्मि] ॥५॥

[अन्तर्हिता] म क्रपयः प्रचेतसो अन्तर्हितस् सूर्यो मातरिश्वा ।

[महिषान् राज्ये अवचर एष प्रत्यग् एनान् प्रतिसरेण हन्मि] ॥६॥

अन्तर्हिता नद्यस् स्पन्दमाना अन्तर्हिता ओषधीः पुष्पिणीर् मे ।

[महिषान् राज्ये अवचर एष प्रत्यग् एनान् प्रतिसरेण हन्मि] ॥७॥

अन्तर्हिताः पशवः कक्षा मे अन्तर्हितं मि वयो यत् पतत्रि ।

[महिषान् राज्ये अवचर एष प्रत्यग् एनान् प्रतिसरेण हन्मि] ॥८॥

अन्तर्हिता म दृषवो ब्राह्मणानाम् अन्तर्हिता वनस्पतयो म्यला ? ।

[महिषान् राज्ये अवचर एष प्रत्यग् एनान् प्रतिसरेण हन्मि] ॥९॥

अन्तर्हिता देवतत्याः पुरो मे [अ]न्तर्हिता जगतीय छान्दसा मे ।

* * * दुहान्दो (एवमुत्तरत्र) .

भङ्क्ति भक्ति(प्रान्ते ङ्क्ति) * *

भङ्क्ति * * * दुहान्दः भङ्क्ति .

मृड मृड * *

मृड * * * दुहान्दः मृड..

* दर्भो

* * * दुहान्दः पिण्डि..

* दर्भसु दह सह मे .

* * * दुहान्दो महे

शते संस्मसु मन्म *

* मन्मणि कृत्वा सपलान् * वीर्या(उपरि ये) [मर्]

त्वम्, ददुः

* इन्द्राद्, दर्मो ब्राह्मणस् *

वर्मो * * * सर्वे *

* क्षेण * च द्विपत्स .

सन्ति * वर्षस्य तदु .

{ ॥ ॥ इति कुशदर्भसंस्कृतम् ॥ ॥

इत्यथैषिकोपपलादयशखाया नयोदशः *

{ काण्डस् समाप्तः ॥ काण्ड १३ ॥

{ अथ नयोदशः * प्रथमथायः ॥ ओं नमो नारा-
यणाय ॥ ओं नमो महागणपतये ॥ ओं नमो
ज्वालाभगवत्यैः ॥ ओं नमस्तिष्ठोत्तमायै ॥ ओं
नमस्तस्यै ॥ ओं अन्तर्हित

महिषा राज्यवचार एषत् प्रत्यक् एना ...

* मावतरो * भवाथो , कृण्वहे

* न माम , परमेष्ठीः *

* राज्ये .

...सप्रचीर् * * * पपना *

* मर्षयः प्रचीतसो..

* नथा, "मानान्...

...स्यतय *

.. छन्दसान् *

[महिषान् राष्ट्रे अवचर एष प्रत्यग् एनान् प्रतिसरेण हन्मि] ॥१०॥
अन्तर्हिता अन्नयो धृष्ण्या मे अन्तर्हिता ऋतव आर्तवा मे ।
[महिषान् राष्ट्रे अवचर एष प्रत्यग् एनान् प्रतिसरेण हन्मि] ॥११॥
अन्तर्हिता समुद्रा द्वादशा मे [अ]न्तर्हिता उपसी तारका मे ।
[महिषान् राष्ट्रे अवचर एष प्रत्यग् एनान् प्रतिसरेण हन्मि] ॥१२॥
अन्तर्हिता मे प्रदिशश् चतस्रो अन्तर्हितं भूतं हव्यं च देयम् ।
महिषान् राष्ट्रे अवचर एष प्रत्यग् एनान् प्रतिसरेण हन्मि ॥१३॥ ॥का० १२॥

१३.१३

हन्मि ते ऽहं कृतं हविर् यो मे घोरम् अचीकृतः ।
अपाञ्चौ त उभौ बाह्व अपि नह्याम्य आस्यम् ॥१॥
अपि नह्यामि ते बाह्व अपि नह्याम्य आस्यम् ।
अग्ने देवस्य मन्युना तेन ते ऽवधिषं हविर् यो मे घोरम् अचीकृतः ॥२॥
उदितश् शतयोजनम् इन्द्रो वर्तयते रथम् ।
सायकं ध्रुवन्तं मानिमहेर्जातानि? जम्भय[त्] ॥३॥
तुडा शयन्ति य आयन् हता उदरे सर्पिणः ।
पृच्छसि हे प्र्यायन्तस्त्रापिण्डमदन्? युव ॥४॥
पापक पापरूपक किं मे सखायम् आ तुदः ।
नमामि शच्यागतम्[.....] रपः ॥५॥
यस्यैषधयः प्रसपथाङ्गमङ्गं परुषरुहः ।
तस्माद् यक्ष्मं वि वाधध्वम् उग्रो मध्यमशीर् इव ॥६॥

अन्या वो अन्याम् अवत् अन्यान्यस्या उपावत ।
ओषधयस् संविदाना इदं मे प्र तिरता वचः ॥७॥
अवपतन्तीर् अवदन् दिवं ओषधयस् परि ।
यै जीवन् अक्षवामहै न स रिष्याति पुरुषः ॥८॥
या ओषधयस् सोमराक्षी[र्] बह्विंश शतविचक्षणः ।
बृहस्पतिप्रसूतास् ता नो मुञ्चन्त्व अहसः ॥९॥
जीवलां नधारिषाम् आ ते वज्राम्य ओषधिम् ।
या त्वापुर् उपाहराद् अप रक्षसि चातयात् ॥१०॥ ॥का० १३॥

१३.१४

किम् इन्द्रस्य परिहितं किम् अग्ने? किं विष्णोस् त्वष्टुर् वरुणस्य ।
वासो बृहस्पतेर् उत सोमस्य राक्षः किं वसाना मरुतो वर्षन्तु ॥१॥
धात् रुद्रस्य किं वायोर् वाजिनां वृजन्तं महत् ।
किं पूषा ब्रह्मणस् पतिर् विश्वे देवाश् च विभ्रति ॥२॥
किं देवानां परिधानं समानं यस्मिन् एषां साक्षः? संबभूव ।
क रात्री नि विशते काह? केदम् अग्ने भवति यत् समेति व्येति च ॥३॥
कतमनापो दिवम् उद् वहन्ति कस्य तद् अक्षेनेति नेननेता? ।
वातस्य त्वा विद्युतो अस्तनयन् उरपा? पृच्छाम्य एवा न्य अग्ने ॥४॥
पृच्छामि त्वा पृषती रोहिणीं च वत्सं पृच्छामि सहमातरं ते ।
इन्द्रं त्वा नि पृच्छामि साक्षात् समानां च सभापतिम् ॥५॥
को वयसां अदधान् नामानि क? पशूनां कस् सर्पणाम् ।
देवजना य आसन् को ऽस्य जन्तोर् अयद्? आ बृहि नस् तत् ॥६॥
कति रोहा[स्] स्वर् आ रोहयन्ति येभी रोहितो दिवम् आहरोह ।
राष्ट्रभुत? क्षत्रभुतो वसुधुतो वसुदीनवो? वसुयवः ॥७॥
कश् चित् तावान् वि क्रामते महित्वा को रक्षति को वदति प्रसादम् ।
पुरुषं त्वा नि पृच्छामि साक्षान् मुखोर् अङ्गानि कति तानि वेत्य ॥८॥
अहं पि च रु कश्? चर्षणीनाम् इन्द्रो वज्रं महिना स्पर्धमानः ।
येन वृजं मघवा [सं पिपि]ने तन् नः प्र बृहि यद् इदं प्रवेत्य ॥९॥

.. ऋतवार्तवा *

* मे समुद्रा ...

चतस्र अन्तर्भूत हव्यं * *
महिषा राध्वचर एषत् प्रत्यक् एना ..

ये * * *

अपाच्यो तौ * * * ध्यात् *

* निष्यासि निह्याम्यस्यास्य

* * मन्यमाना * * वर्ष ... घोरमदीकृतः

तुडा शेन्वाय * उदर सर्पिणाः

. . . तुडा

* पश्याग *

यस्यैषध परुषरुह

* यक्ष्मं * वाधस्वम् * मध्यमशीर् *

.. उपावतः

उषधयस्सविधानां * * * त्यूता *

अवपतन्तीर् अविद देवं . परि

* * अक्षवामहि न . पौरुषः

* * सोमं द्यौश् शतकृक्षणाः

मुञ्चन्त्व *

न्या * अपा? .. चतया ॥ श्ययवधि त्रयोदशा
[काण्ड प्रथमोऽनुवाकः ॥

... वासाना * *

धातो .. ना व्रजिनं *

* देवा देवानां ...

* राती * काह वेति *

... अनेनेति *

[रोहिणी च वत्स

* * विद्यतास्तनवन् .. । पृच्छामि त्वा पृषतिथं

* * पृषतिथ .. सहमातरन्ता

* * अदधा .

* वत्सं को . थत्

.. पति * देवम् *

.. वध

* चत् तवा * क्रमते .. रक्षन्तु क वो *

. वेत्यः

... वज्र * *

* * * X X वे तं न * ब्रह्म * प्रवेत्य

तैमा २.४.२.२
शो ७.७.७.४.१
तै ३

२१.१.४.२.२ [किं च तन्वो रपः
२३.१.४.२.२ १० १७ १० यत्
क १२ पै ८ ३.१.१.१.१.२

क १४

क १७

क १८.२

क १५.४

प्राणाग्निहोत्रोपनिषदि १

कः पर्वतानाम् अदधा[न्] नामानि को वनस्प[ती]नाम् अदधा[च्च]
चौषधीनाम् ।

पृच्छामि त्वा भुवनस्य नाभिं शं त्वा पृच्छामि कतमानि साक्षात् ॥१०॥

देवतल्पा देवकोशः केह तन् नः प्र ब्रूहि यद् इदं प्रवेत्थ ।

पृच्छामि त्वा गर्गर किं तेभ्यो अग्निर् हव्यं वहतु प्रजानन् ।

[आ]हुतं मर्त्यैः अमृतो मर्त्येभ्यः ॥११॥

स्वप्नेनेकस् तपसा [सा]सहीत्य अङ्गानि शुक्लान् पुक[ष]स्य चक्षुः ।

स प्रातर् एति तपसा पुनस् सहज्योतिर् एति क रुजति ? ॥१२॥

[व]्रतपति मधुपति मधुपृचं मधुपतिम् ।

देवांस् त्वां सर्वान् पृच्छाम्य अहुताद[श्च च] ते कति ॥१३॥

को अन्तरिक्षात् प्रतिपश्यत इदं यस्माद् अग्र इन्द्रियं संबभूव ।

महतु सदः कस्माद् अभयं वि बाहि कस्ये कुत स्यान्धा स्र का लो-

हितं ? परापतत केह ॥१४॥

इत्थम् एके [अर्वाञ्च] प्र व्रजन्तीत्यम् एके दक्षिणाः प्रत्यञ्चः ।

उदञ्चः प्राञ्चो [अ]भि वृजन्त्य एके तेषां सर्वेषाम् इह संगतिस् साकम् ॥१५॥

स एको भूति चरति प्रजानन् । मरीचिर् आसीत् सा मनसस् सम

अभवत् । सा प्रार्थीत सा गर्भम् आ धत्त । स गर्भो वर्धतु स वृद्धो

ऽब्रवीज् जायेति । तस्यै प्रजापतिर् जुहो[ति] स्वाधिष्ठानाद् एति

स्वाधिचरणाच्च चैति ॥१६॥

प्रजापति[स] ससृजे कपाले विजिह्वातान्मासां ? मत्वा पतिं महान्तं

लोकम् अभिपत्यमानः ।

सोजा ? क्रतस्य जातस्य द्यावापृथिवी पार्श्वे अस्तां समुद्रौ कुक्षौ

सूर्याचन्द्रमसाव् अक्ष्यौ विराट् शिरः । तस्माज् जातास् सर्वे

पाप्मानो वि जायन्ते य एवं वेद ॥१७॥ ॥का^११४॥ ॥अनु^११॥

इत्यथर्ववेदे वैष्णवादशाखायां त्रयोदशः काण्डस् समाप्तः ॥

* * अरिधा
चो^१

* * * * शा * पृच्छाम ...

* * शा * ताम् * मूषादि *

* * * * तोयेभ्यो .

इत मर्त्यैर् .

नैकस् ..

* * अति * * सहाज्योतिर् इति .

×तपति * * पृषा *

देवास्त्वं सर्वे * अहुताद् × × त *

* * * पश्चैते यस्माद्....

* सद ...

व्रजन्ती इत्थम् * * प्रत्यञ्चो-

-दञ्च * * पृष्ठात्

* * भूतिश्च * * मरीच .

* * प्रार्थीत * * * धत्ता ..

* . जायायति

* ससृजो . माहन्त

* * माने

. पार्श्वयस्तां समुद्रौ *

* अक्षौ . शिरः...

इत्यथर्ववेदिकवैष्णवादयशाखायां त्रयोदशः ..

